

විසුද්ධිමග්ග-මහාථිකා (පටිමො භාගො)

ධම්මවිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා.....	1
නිදානාදිකථාවන්ණනා	2
1. සිලනිද්දෙසවන්ණනා	20
සිලසරූපාදිකථාවන්ණනා	20
සිලානිසංසකථාවන්ණනා	25
සිලප්පහෙදකථාවන්ණනා	26
පාතිමොක්ඛසංවරසිලවන්ණනා	33
ඉන්ද්‍රියසංවරසිලවන්ණනා	40
ආජීවපාරිසුද්ධිසිලවන්ණනා	44
පච්චයසන්නිස්සිතසිලවන්ණනා	48
චතුපාරිසුද්ධිසම්පාදනවිධිවන්ණනා	55
පට්ඨසිලපඤ්චකවන්ණනා	64
දුතියසිලපඤ්චකවන්ණනා	66
සිලසංකිලෙසවොදානවන්ණනා	71
2. ධුතඬගනිද්දෙසවන්ණනා	75
1. පංසුකුලිකඬගකථාවන්ණනා	77
2. තෙව්වරිකඬගකථාවන්ණනා	79
3. පිණ්ඩපාතිකඬගකථාවන්ණනා	80
4. සපදානවාරිකඬගකථාවන්ණනා	81
5. එකාසනිකඬගකථාවන්ණනා	81
6. පත්තපිණ්ඩිකඬගකථාවන්ණනා	82
7. බලුපච්ඡාහත්තිකඬගකථාවන්ණනා	82
8. ආරඤ්ඤිකඬගකථාවන්ණනා	83
9. රුක්ඛමූලිකඬගකථාවන්ණනා	84
10. අබ්භොකාසිකඬගකථාවන්ණනා	85

11. සොසානිකඛිගකථාවණ්ණනා	86
12. යථාසන්ථනිකඛිගකථාවණ්ණනා	87
13. නෙසජ්ජිකඛිගකථාවණ්ණනා	87
ධුතඛිගපකිණ්ණකකථාවණ්ණනා	88
3. කම්මට්ඨානග්ගහණනිද්දෙසවණ්ණනා	92
සමාධිඵකකදුකවණ්ණනා	94
සමාධිතිකවණ්ණනා	95
සමාධිවතුක්කවණ්ණනා	96
දසපලිබොධවණ්ණනා	99
කම්මට්ඨානදායකවණ්ණනා	102
වරියාවණ්ණනා	104
4. පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා	120
අනනුරූපවිහාරවණ්ණනා	120
අනුරූපවිහාරවණ්ණනා	121
බුද්දකපලිබොධවණ්ණනා	122
භාවනාවිධානවණ්ණනා	122
සත්තසජ්ජායවණ්ණනා	128
දසවිධඅජ්ජනාකොසල්ලවණ්ණනා	129
නිමිත්තාභිමුඛපටිපාදනවණ්ණනා	139
පඨමජ්ඣානකථාවණ්ණනා	139
පඤ්චඛිගවිජ්ජනාදිවණ්ණනා	147
තිවිධකල්යාණවණ්ණනා	148
විරට්ඨිතිසම්පාදනවණ්ණනා	152
නිමිත්තවඩ්ඪනනයවණ්ණනා	154
පඤ්චවසීකථාවණ්ණනා	155
දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා	157
තතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා	160
සබ්බසො අත්ථවණ්ණනා	163

චතුත්ථජ්ඣානකථාවණ්ණනා	164
පඤ්චකජ්ඣානකථාවණ්ණනා	167
5. සෙසකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා	170
ආපොකසිණකථාවණ්ණනා	170
තෙජොකසිණකථාවණ්ණනා.....	170
වායොකසිණකථාවණ්ණනා	170
නීලකසිණකථාවණ්ණනා	171
පීතකසිණකථාවණ්ණනා.....	171
ලොහිතකසිණකථාවණ්ණනා	172
ඔදාතකසිණකථාවණ්ණනා.....	172
ආලොකකසිණකථාවණ්ණනා.....	172
පරිච්ඡින්නාකාසකසිණකථාවණ්ණනා	172
පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා.....	173
6. අසුභකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා	176
උද්ධුමාතකාදිපදත්ථවණ්ණනා	176
උද්ධුමාතකකම්මට්ඨානවණ්ණනා	177
විනිච්ඡයකථාවණ්ණනා.....	181
විනීලකාදිකම්මට්ඨානවණ්ණනා	186
පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා.....	188
7. ඡඅනුස්සතිනිද්දෙසවණ්ණනා.....	191
1. බුද්ධානුස්සතිකථාවණ්ණනා.....	191
2. ධම්මානුස්සතිකථාවණ්ණනා	233
3. සඛ්ඝානුස්සතිකථාවණ්ණනා	243
4. සීලානුස්සතිකථාවණ්ණනා.....	246
5. වාගානුස්සතිකථාවණ්ණනා	247
6. දෙවතානුස්සතිකථාවණ්ණනා	248
පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා.....	249
8. අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා.....	251

මරණස්සතිකථාවණ්ණනා	251
කායගතාසතිකථාවණ්ණනා.....	260
ආනාපානස්සතිකථාවණ්ණනා	271
9. බ්‍රහ්මවිහාරනිද්දෙසවණ්ණනා	306
මෙත්තාභාවනාකථාවණ්ණනා	306
කරුණාභාවනාවණ්ණනා	323
මුද්දිතාභාවනාවණ්ණනා.....	326
උපෙක්ඛාභාවනාවණ්ණනා	327
පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා.....	329
10. ආරුප්පනිද්දෙසවණ්ණනා	343
පටිමාරුප්පවණ්ණනා	343
විඤ්ඤාණඤ්චායතනකථාවණ්ණනා	348
ආකිඤ්චඤ්ඤායතනකථාවණ්ණනා	350
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනකථාවණ්ණනා	352
පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා.....	358
11. සමාධිනිද්දෙසවණ්ණනා.....	360
ආහාරෙපටික්කුලභාවනාවණ්ණනා	360
චතුර්ධාතුවචත්ථානභාවනාවණ්ණනා	370
සමාධිආනිසංසකථාවණ්ණනා	399

“ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපටිච්ඡිධා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(පටිය සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

(පටිමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

සද්ධම්මරංසිමාලී යො, විනෙය්‍යකමලාකරෙ;
විබොධෙසි මහාමොහ-තමං භන්ත්වාන සබ්බසො.

ඤාණාතිසයබ්බිමං තං, විසුද්ධකරුණාරුණං;
චන්දිත්වා නිරුපක්කලෙසං, බුද්ධාදිච්චං මහොදයං.

ලොකාලොකකරං ධම්මං, ගුණරස්මිසමුජ්ජලං;
අරියසඬ්ඨසඤ්ච සම්ඵුල්ලං, විසුද්ධකමලාකරං.

චන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතන්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

සම්පන්නසීලාවාරෙන, ධීමතා සුවිචුත්තිනා;
අජ්ඣෙසිතො දායානාගත්ථෙරෙන ථීරචෙනසා.

විසුද්ධචරිතො නාමො, යං විසුද්ධිමනුත්තරං;
පත්වා දෙසෙසි කරුණාසමුස්සාහිතමානසො.

තස්සා අධිගමුපායො, විසුද්ධනයමණ්ඩිතො;
විසුද්ධිමග්ගො යො චුත්තො, සුවිසුද්ධපදක්කමො.

සුවිසුද්ධං අසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිච්ඡයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

තස්ස නිස්සාය පොරාණං, කථාමග්ගං අනාකූලං;
තන්තිනියානුගං සුද්ධං, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං.

ඉති ආකඬ්ඛමානස්ස, සද්ධම්මස්ස චිරට්ඨිතිං;
විහජන්තස්ස තස්සත්ථං, නිසාමයථ සාධවොති.

නිදානාදිකථාවණ්ණනා

1. ස්වායං විසුද්ධිමග්ගො යං සුත්තපදං නිස්සාය පට්ඨපියති, තං තාව නික්ඛිපිත්වා තස්ස නිදානාදිනිද්ධාරණමුඛෙන නානඡපකාරතො අත්ථං සංවණ්ණෙතුං “සීලෙ පතිට්ඨායා”තිආදි ආරද්ධං. ධම්මං සංවණ්ණෙන්නෙන හි ආදිතො තස්ස නිදානං වත්තබ්බං, තතො පයොජනං පිණ්ඩත්ථො පදත්ථො සම්බන්ධො අධිජ්ජායො වොදනා සොධනං වත්තබ්බං. තථා වෙව ආවරියෙන පටිපන්නං. එත්ථ හි හගවත්තං කිරාතිආදි දෙසනාය නිදානපයොජනනිද්ධාරණං, විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්සන්තිආදි පිණ්ඩත්ථනිද්ධාරණං, සීලෙ යත්වාතිආදි පදත්ථසම්බන්ධාධිජ්ජායවිභාවනා, කිං සීලන්තිආදි වොදනා, තතො පරං සොධනං, සමාධිපඤ්ඤාකථාසුපි එසෙව නයො. කස්මා පනෙත්ථ විස්සජ්ජනගාථා ආදිමිහි නික්ඛිත්තා, න පුච්ඡාගාථා. පුච්ඡාපුබ්බිකා හි විස්සජ්ජනාති? වුවුවනෙ - තදත්ථස්ස මඬිගලභාවතො, සාසනස්ස ආදිකල්‍යාණාදිභාවවිභාවනතො, භයාදිඋපද්දවනිවාරණෙන අන්තරායවිධමනතො, උපරි සංවණ්ණෙතබ්බධම්මසඬිගහතො වාති වෙදිතබ්බං.

එත්ථාහ - කස්මා පනායං විසුද්ධිමග්ගකථා වත්ථුපුබ්බිකා ආරද්ධා, න සත්ථුථොමනාපුබ්බිකාති? වුවුවනෙ - විසුං අසංවණ්ණනාදිභාවතො. සුමඬිගලවිලාසිනීආදයො විය හි දීඝනිකායාදීනං නායං විසුං සංවණ්ණනා, න පකරණන්තරං වා අභිධම්මාවතාරසුමතාවතාරාදි විය. තාසංයෙව පන සුමඬිගලවිලාසිනීආදීනං විසෙසභූතා. තෙනෙවාහ “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා; ම. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.ගන්ථාරම්භකථා; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.ගන්ථාරම්භකථා). අථ වා ථොමනාපුබ්බිකාපි වායං කථා න වත්ථුපුබ්බිකාවාති දට්ඨබ්බං. සාසනෙ හි වත්ථුකිත්තනං න ලොකෙ විය කෙවලං හොති, සාසනසම්පත්තිකිත්තනත්තා පන සත්ථු අවිපරිතධම්මදෙසනාභාවවිභාවනෙන සත්ථුගුණසංකිත්තනං උල්ලිඬිගන්තමෙව පවත්තති. තථා හි වක්ඛති “එත්තාවතා තිස්සො සික්ඛා”තිආදි. සොතාපන්නාදිභාවස්ස ව කාරණන්ති එත්ථ හි ආදි-සද්දෙන සබ්බසකදාගාමිඅනාගාමිතො විය සබ්බෙපි අරහන්තො සඬිගස්හන්ති විභාගස්ස අනුද්ධටත්තා. තෙන තිණ්ණමපි බොධිසත්තානං නිබ්බේධභාගියා සීලාදයො ඉධ “සීලෙ පතිට්ඨායා”තිආදිවචනෙන සඬිගහිතාති දට්ඨබ්බං. තිණ්ණමපි හි නෙසං වරිමහවෙ විසෙසතො සංසාරභයික්ඛණං, යථාසකං සීලෙ පතිට්ඨාය සමථවිපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තණ්හාජටාච්ඡටනපටිපත්ති ව සමානාති. අථ වා “සො ඉමං විජටයෙ ජට”න්ති සාධාරණවචනෙන සාතිසයං, නිරතිසයඤ්ච තණ්හාජටාච්ඡටනං ගහිතං. තත්ථ යං නිරතිසයං

සවාසනස්පහානතාය. තෙන සත්ථු පහානසම්පදා කිත්තිතා හොති, තත්තිමිත්තා ඤාණසම්පදා ව. තදුභයෙන නානන්තරිකතාය ආනුභාවසම්පදාදයොජිති. එවම්පි ථොමනාපුබ්බිකායං කථාති වෙදිතබ්බං. අථ වා ථොමනාපුබ්බිකා එවායං කථාති දට්ඨබ්බං, “සබ්බධම්මෙසු අස්පට්ඨනඤාණවාරො”තිආදිනා සත්ථු ථොමනං පුරක්ඛත්වා සංවණ්ණනාය ආරද්ධත්තා. සා පනායං යස්මා පුච්ඡන්තස්ස අජ්ඣාසයානුරූපං බ්‍යාකරණසමත්ථතාය විභාවනවසෙන පවත්තිතා, ආවිණ්ණඤ්චෙන ආවරියස්ස යදිදං සංවණ්ණෙනබ්බධම්මානුකූලං සංවණ්ණනාරම්භෙ සත්ථු අභිත්ථවනං. තස්මා ඉමිනා කාරණෙන එවමෙත්ථ ථොමනා පවත්තිතාති. ථොමනාකාරස්ස වුච්චමානස්ස කාරණං උද්ධරන්තෙන පයමං විස්සජ්ජනගාථං නික්ඛිපිත්වා තස්සා නිදානවොදනාමුඛෙන පුච්ඡාගාථං සරූපතො ව අත්ථතො ව දස්සෙත්වා තස්සා පුච්ඡාය අවිපරීතබ්‍යාකරණසමත්ථභාවාවජොතනං භගවතො ථොමනං පුරක්ඛත්වා යථාධිජ්ජෙතධම්මසංවණ්ණනා කතා. තෙනාහ “සීලෙ පතිට්ඨායා”තිආදි. තත්ථ ගාථාය අත්ථො පරතො ආවි භවිස්සති.

ඉතීතිආදීසු ඉතීති අයං ඉති-සද්දො හෙතු පරිසමාපනාදිපදත්ථවිපරියායපකාරාවධාරණනිදස්සනාදිඅනෙකත්ථජ්ජහෙදො. තථා හෙස “රූප්පතීති ඛො, භික්ඛවෙ, තස්මා ‘රූප’න්ති වුච්චති”තිආදීසු (සං. නි. 3.79) හෙතුමිති ආගතො. “තස්මාතිහ මෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මදායාදා භවථ, මා ආමිසදායාදා. අත්ථි මෙ තුමහෙසු අනුකම්පා ‘කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්‍යං, නො ආමිසදායාදා”තිආදීසු (ම. නි. 1.29) පරිසමාපනෙ. “ඉති වා ඉති එවරූපා නච්චගිතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිච්චරතො”තිආදීසු (දී. නි. 1.197) ආදිඅත්ථෙ. “මාගණ්ඩියොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඬබ්බා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොහාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙය්‍යං නිරුත්ති බ්‍යඤ්ජනං අභිලාපො”තිආදීසු (මහානි. 73, 75) පදත්ථවිපරියායෙ. “ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, සස්පට්ඨයො බාලො, අස්පට්ඨයො පණ්ඩිතො. සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො. සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”තිආදීසු (ම. නි. 3.124) පකාරෙ. “අත්ථි ඉදස්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙත සතා, ආනන්ද, අත්ථිතිස්ස වචනීයං, කිංපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති වෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනීය”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.96) අවධාරණෙ, සන්තිට්ඨානෙති අත්ථො. “අත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයමෙකො අන්තො, නත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයං දුතියො අන්තො”තිආදීසු (සං. නි. 2.15; 3.90) නිදස්සනෙ. ඉධාපි නිදස්සනෙ දට්ඨබ්බො, පකාරෙතිපි වත්තුං වට්ටතෙව. පයමො පන ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ දට්ඨබ්බො. ඡීති අවධාරණෙ. ඉදන්ති ආසන්නපච්චක්ඛවචනං යථාධිගතස්ස සුත්තපදස්ස අභිමුඛිකරණතො.

වුත්තන්ති අයං වුත්ත-සද්දො සඋපසග්ගො, අනුපසග්ගො ච වජ්ජනවාපසමිකරණකෙසොභාරණජීවිතවුත්තිපමුත්තභාවපාවචනපවත්තිතඅජ්ඣෙසනකථනාදීසු දිස්සති. තථා හි අයං -

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, බ්බත්තෙ වුත්තං විරුහති;
වුත්තානං ඵලමස්සන්ති, යො මිත්තානං න දුබ්භති” ති. -

ආදීසු (ජා. 2.22.19) වජ්ජනෙ ආගතො. “නො ච බ්බො පටිවුත්ත”න්තිආදීසු (පාරා. 289) අට්ඨදන්තකාදීහි වාපසමිකරණෙ. “කාපටිකො මාණුවො දහරො වුත්තසිරො”තිආදීසු (ම. නි. 2.426) කෙසොභාරණෙ. “පන්තලොමො පරදන්තවුත්තො මිගභුතෙන චෙනසා විහරති”තිආදීසු (වුළුව. 332) ජීවිතවුත්තියං. “සෙය්‍යාථාපි නාම පණ්ඩුපලාසො බන්ධනා පවුත්තො අභබ්බො හරිතත්ථායා”තිආදීසු (ම. නි. 3.59; පාරා. 92; පාචි. 666; මහාව. 129) බන්ධනතො පමුත්තභාවෙ. “යෙසමිදං එතරහි පොරාණං මන්තපදං ගීතං පවුත්තං සමිහිත”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.285; ම. නි. 2.427; මහාව. 300) පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ. ලොකෙ පන “වුත්තො ගුණො වුත්තො පාරායනො”තිආදීසු අජ්ඣෙසනෙ. “වුත්තං බ්බො පනෙතං භගවතා ‘ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, භවථ, මා ආමිසදායාදා’ති”ආදීසු (ම. නි. 1.30) කථනෙ. ඉධාපි කථනෙ එව දට්ඨබ්බො. තස්මා “ඉති හි එවමෙව ඉදං සුත්තං දෙසිත”න්ති යථානික්ඛිත්තං ගාථං දෙසිතභාවෙන නිදස්සෙති. තස්සා වා දෙසිතාකාරං අවධාරෙති.

කස්මාති හෙතුමිහි නිස්සක්කං. පනාති වචනාලඬිකාරමත්තං. උභයෙනාපි කාරණං පුච්ඡති. එතන්ති යථාවුත්තං සුත්තපදං පච්චාමසති. වුත්තන්ති පුච්ඡානිමිත්තං. තදන්තස්ස අත්තනො බුද්ධියං විපරිවත්තමානතං උපාදාය “ඉද”න්ති වත්වා පුන භගවතා භාසිතාකාරං සන්ධාය “එත”න්ති වුත්තං. සකලෙන පනානෙන වචනෙන දෙසනාය නිදානං ජොතිතං හොති. පරතො තස්සා දෙසකදෙසකාලපටිග්ගාහකෙ විභාවෙතුං “භගවත්තං කිරා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කිරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. තෙන වුච්චමානස්සත්ථස්ස අනු අනු සුය්‍යමානතං දීපෙති. රත්තිභාගෙති රත්තියා එකස්මිං කොට්ඨාසෙ, මජ්ඣිමයාමෙති අධිප්පායො. වෙස්සවණාදයො විය අපාකටනාමධෙය්‍යත්තා අඤ්ඤතරො. දෙවො එව දෙවපුත්තො. සංසයසමුග්ගාටත්ථන්ති විචිකිච්ඡාසල්ලසමුද්ධරණත්ථං පුච්ඡිති යොජනා. “සංසයසමුග්ගාටත්ථ”න්ති ච ඉමිනා පඤ්චසු පුච්ඡාසු අයං විමතිවිජේදනාපුච්ඡාති දස්සෙති. යෙන අත්ථෙත තණ්හා “ජථා”ති වුත්තා, තමෙව අත්ථං දස්සෙතුං “ජාලිනියා”තිආදි වුත්තං. සා හි අට්ඨසතතණ්හාවිවරිතජ්ජහෙදො අත්තනො අවයවභුතො එව ජාලො එතිස්සා අත්ථිති “ජාලිනි”ති වුච්චති.

ඉදානිස්සා ජටාකාරෙන පවත්තිං දස්සෙතුං “සා හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ රූපාදීසු ආරම්මණෙසුති තස්සා පවත්තිට්ඨානමාහ, රූපාදිජලාරම්මණවිනිමුත්තස්ස තණ්හාවිසයස්ස අභාවතො. හෙට්ඨපරියවසෙනාති කදාවි රූපාරම්මණෙ කදාවි යාව ධම්මාරම්මණෙ කදාවි ධම්මාරම්මණෙ කදාවි යාව රූපාරම්මණෙති එවං හෙට්ඨා, උපරි ච පවත්තිවසෙන. දෙසනාක්කමෙන චෙත්ථ හෙට්ඨපරියතා දට්ඨබ්බා. කදාවි කාමහවෙ කදාවි රූපහවෙ කදාවි අරූපහවෙ කදාවි වා අරූපහවෙ...පෙ.... කදාවි කාමහවෙති එවමෙත්ථ හෙට්ඨපරියවසෙන පවත්ති වෙදිතබ්බා. සබ්බසඬ්ඛාරානං ඛණෙ ඛණෙ හිජ්ජනසභාවත්තා අපරාපරුජ්ජත්ති එත්ථ සංසිඛිබ්බනත්ති ආහ “පුනස්පුනං උජ්ජජ්ජනතො”ති. “සංසිඛිබ්බනට්ඨෙය්නා”ති ඉදං යෙන සම්බන්ධෙන ජටා වියාති ජටාති ජටාතණ්හානං උපමුපමෙය්නා, තදස්සනං. අයං හෙත්ථ අත්ථො – යථා ජාලිතො වෙළුගුම්බස්ස සාධා, කොසසඤ්චයාදයො ච අත්තනා අත්තනො අවයවෙහි සංසිඛිබ්බතා විනද්ධා “ජටා”ති වුච්චන්ති, එවං තණ්හාපි සංසිඛිබ්බනසභාවෙනාති, “සංසිඛිබ්බනට්ඨෙය්නා”ති වා පායො, අත්තනාව අත්තනො සංසිඛිබ්බනසභාවෙනාති අත්ථො. අයං හි තණ්හා කොසකාරකම්භි විය අත්තනාව අත්තනාමිපි සංසිඛිබ්බන්ති පවත්තති. තෙනාහ භගවා “රූපතණ්හා ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උජ්ජජ්ජමානා උජ්ජජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති”තිආදි (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.86; විහ. 203). ඉමෙ සත්තා “මම ඉද”න්ති පරිග්ගහිතං වත්ථුං අත්තනිබ්බිසෙසං මඤ්ඤමානා අබ්භන්තරිමං කරොන්ති. අබ්භන්තරත්ථො ච අන්තොසද්දොති සකපරික්ඛාරෙ උජ්ජජ්ජමානාපි තණ්හා “අන්තොජටා”ති වුත්තා. පබ්බජිතස්ස පත්තාදි, ගහට්ඨස්ස හත්ථිආදි සකපරික්ඛාරො.

“අත්තා”ති භවති එත්ථ අභිමානොති අත්තභාවො, උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. සරිරන්ති කෙචි. මම අත්තභාවො සුන්දරො, අසුකස්ස විය මම අත්තභාවො භවෙය්නාති වා ආදිනා සකඅත්තභාවාදීසු තණ්හාය උජ්ජජ්ජමානාකාරො වෙදිතබ්බො. අත්තනො චක්ඛාදීනි අජ්ඣක්ඛිකායතනානි. අත්තනො, පරෙසඤ්ච රූපාදීනි බාහිරායතනානි. පරෙසං සබ්බානි වා, සපරසන්තතිපරියාපන්නානි වා චක්ඛාදීනි අජ්ඣක්ඛිකායතනානි. තථා රූපාදීනි බාහිරායතනානි. පරිත්තමහග්ගතහවෙසු පවත්තියාපි තණ්හාය අන්තොජටාබ්හිජටාභාවො වෙදිතබ්බො. කාමහවො හි කස්සවිපි කිලෙසස්ස අවික්ඛම්භිතත්තා කථඤ්චිපි අවිමුත්තො අජ්ඣක්ඛිතග්ගතණස්ස විසෙසපච්චයොති “අජ්ඣක්ඛිතං, අන්තො”ති ච වුච්චති. තබ්බිපරියායතො රූපාරූපහවො “බ්හිද්ධා, බ්හි”ති ච. තෙනාහ භගවා “අජ්ඣක්ඛිතසංයොජනො පුග්ගලො, බ්හිද්ධාසංයොජනො පුග්ගලො”ති (අ. නි. 2.37). විසයහෙදෙන, පවත්තිආකාරහෙදෙන ච අනෙකහෙදහින්තම්පි

තණ්හං ජටාභාවසාමඤ්ඤෙන එකන්ති ගහෙන්වා “තාය එවං උප්පජ්ජමානාය ජටායා”ති චුත්තං. සා පන “පජා”ති චුත්තසත්තසත්තානපරියාපන්නා එව හුත්වා පුනප්පුනං තං ජටෙන්ති විනන්ධන්ති පවත්තතිති ආහ “ජටාය ජටිකා පජා”ති. තථා හි පරමත්ථතො යදිපි අවයවඛ්‍යාතිරෙකෙන සමුදායො නත්ථි, එකදෙසො පන සමුදායො නාම න භොතිති අවයවතො සමුදායං හින්තං කත්වා උපමුපමෙය්‍යං දස්සෙන්නො “යථා නාම වෙළුප්පාදිහි...පෙ.... සංසිඛ්ඛිතා”ති ආහ. ඉමං ජටන්ති සම්බන්ධො. තිසු ධාතුසු එකමපි අසෙසෙත්වා සංසිඛ්ඛනෙන තෙධාතුකං ජටෙන්වා යිතං. තෙනස්සා මහාවිසයනං, විජටනස්ස ච සුදුක්කරභාවමාහ. “විජටෙතුං කො සමත්ථො”ති ඉමිනා “විජටයෙ”ති පදං සත්තිඅත්ථං, න විධිආදිඅත්ථන්ති දස්සෙති.

එවං “අන්තොජටා”තිආදිනා පුට්ඨො පන අස්ස දෙවපුත්තස්ස ඉමං ගාථමාහාති සම්බන්ධො. “එදිසොව ඉමං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙය්‍යා”ති සත්ථාරං ගුණතො දස්සෙන්නො “සබ්බධම්මෙසු අප්පට්ඨතඤ්ඤාණවාරො”තිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බධම්මෙසුති අතිතාදිභෙදහින්තෙසු සබ්බෙසු ඤෙය්‍යධම්මෙසු. අප්පට්ඨතඤ්ඤාණවාරොති අනවසෙසඤෙය්‍යාවරණප්පහානෙන නිස්සඬිගවාරත්තා නව්විහතඤ්ඤාණපවත්තිකො. එතෙන තිසු කාලෙසු අප්පට්ඨතඤ්ඤාණතාවිභාවනෙන ආදිතො තිණ්ණං ආවෙණිකධම්මානං ගහණෙනෙව තදෙකලක්ඛණතාය තදවිනාභාවතො ච භගවතො සෙසාවෙණිකධම්මානම්පි ගහිතභාවො වෙදිතබ්බො. දිබ්බන්ති කාමගුණාදිහි කීළන්ති ලළන්ති, තෙසු වා විහරන්ති, විජයසමත්ථතායොගෙන පච්චත්ථිකෙ විජෙතුං ඉච්ඡන්ති, ඉස්සරියධනාදිසක්කාරදානග්ගහණං, තංතංඅත්ථානුසාසනඤ්ච කරොන්තා වොහරන්ති, පුඤ්ඤාතිසයයොගානුභාවප්පත්තාය ජුතියා ජොතන්ති, යථාධිප්පෙතඤ්ච විසයං අප්පට්ඨානෙන ගච්ඡන්ති, යථිච්ඡිතනිප්ථාදනෙ ච සක්කොන්තිති දෙවා. අථ වා දෙවතීයා තංතංඛ්‍යසනනිත්ථරණත්ථිකෙහි සරණං පරායණන්ති ගමනීයා, අහිත්ථවනීයා වා, සොභාවිසෙසයොගෙන කමනීයාති වා දෙවා. තෙ තිවිධා – සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති. භගවා පන නිරතිසයාය අභිඤ්ඤාකීළාය උත්තමෙහි දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිභාරෙහි සපරසත්තානගතපඤ්චවිධමාරවිජයිච්ඡානිප්ථත්තියා විත්තිස්සරියසත්තධනාදිසම්මාපටිපත්ති අවෙච්චපසාදසක්කාරදානග්ගහණසඬිබාතෙන, ධම්මසභාවපුග්ගලජ්ඣාසයානුරූපානුසාසනීසඬිබාතෙන ච වොහාරාතිසයෙන පරමාය පඤ්ඤාසරීරප්පහාසඬිබාතාය ජුතියා, අනඤ්ඤසාධාරණාය ඤාණසරීරගතියා, මාරවිජයසබ්බසබ්බඤ්ඤගුණපරහිතනිප්ථාදනෙසු අප්පට්ඨතාය සත්තියා ච සමන්තාගතත්තා සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති ගමනීයතො, අහිත්ථවනීයතො, හත්තිවසෙන කමනීයතො ච

සබ්බෙ තෙ දෙවෙ තෙහි ගුණෙහි අභිභූයා ධීතත්තා තෙසං දෙවානං සෙට්ඨො උත්තමො දෙවොති දෙවදෙවො. සබ්බදෙවෙහි පූජනීයතරො දෙවොති වා, විසුද්ධිදෙවභාවස්ස වා සබ්බඤ්ඤාගුණාලඬිකාරස්ස වා අධිගතත්තා අඤ්ඤාසං දෙවානං අතිසයෙන දෙවොති දෙවදෙවො.

අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සක්කානං, මහාබ්‍රහ්මානඤ්ච ගුණාභිභවනතො අධිකො අතිසයො අතිරෙකතරො වා සක්කො බ්‍රහ්මා වාති සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. ඤාණප්පභානදෙසනාවිසෙසෙසු සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනවි අවික්ඛම්භනීයට්ඨානතාය කුතොවිපි උත්‍රස්තභාවතො චතුහි වෙසාරජ්ජෙහි විසාරදොති චතුර්වෙසාරජ්ජවිසාරදො. යං සන්ධාය චුත්තං “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධාති තත්‍ර චත මං සමණො වා...පෙ.... වෙසාරජ්ජප්පත්තො විහරාමී”ති (ම. නි. 1.150; අ. නි. 4.8). ධානාධානඤාණාදීහි දසහි ඤාණබලෙහි සමන්තාගතත්තා දසබලධරො. යං සන්ධාය චුත්තං “ඉධ තථාගතො ධානඤ්ච ධානතො, අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාතී”තිආදි (අ. නි. 10.21; විහ. 809). යං කිඤ්චි ඤෙය්‍යං නාම, තත්ථ සබ්බත්ථෙව අනාවටඤාණතාය අනාවරණඤාණො. තඤ්ච සබ්බං සමන්තතො සබ්බාකාරතො හත්ථතලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛතො දස්සනසමත්ථෙන ඤාණචක්ඛුතා සමන්තාගතත්තා සමන්තචක්ඛු, සබ්බඤ්ඤාති අත්ථො. ඉමෙහි පන ද්විති පදෙහි පච්ඡිමාති ද්වෙ අසාධාරණඤාණාති ගහිතාති. භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි හගවා. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං පරතො බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.123 ආදයො) විත්ථාරතො ආගමිස්සති.

එත්ථ ච “සබ්බධම්මෙසු අප්පට්ඨතඤාණවාරො”ති ඉමිනා තියද්ධාරුල්භානං පුච්ඡානං හගවතො බ්‍යාකරණසමත්ථතාය දස්සිතාය කිං දෙවතානම්පි පුච්ඡං බ්‍යාකාතුං සමත්ථො හගවාති ආසඩ්ධිකාය තන්තිචත්තනත්ථං “දෙවදෙවො”ති චුත්තං. දෙවානං අතිදෙවො සක්කො දෙවනම්න්දො දෙවතානං පඤ්භං විස්සජ්ජෙති, “තතො ඉමස්ස කො විසෙසො”ති වින්තෙන්තානං තන්තිචත්තනත්ථං “සක්කානං අතිසක්කො”ති චුත්තං. සක්කෙනපි පුච්ඡිතමත්ථං සනඬිකුමාරාදයො බ්‍රහ්මාතො විස්සජ්ජෙති, “තතො ඉමස්ස කො අතිසයො”ති වින්තෙන්තානං තන්තිචත්තනත්ථං “බිරහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා”ති චුත්තං. අයං චස්ස විසෙසො චතුර්වෙසාරජ්ජදසබලඤාණෙහි පාකටො ජාතොති දස්සනත්ථං “චතු...පෙ.... ධරො”ති චුත්තං. ඉමානි ච ඤාණානි ඉමස්ස ඤාණද්වයස්ස අධිගමෙන සහෙව සිද්ධාතීති දස්සනත්ථං “අනාවරණඤාණො සමන්තචක්ඛු”ති චුත්තං. තයිදං ඤාණද්වයං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරුපවයසිද්ධාය හග්ගදොසතාය සිද්ධත්ති දස්සෙත්තො “හගවා”ති අවොවාති. එවමෙනෙසං පදානං ගහණෙ පයොජනං, අනුපුබ්බි ච වෙදිතබ්බා. යං පනෙනං පච්ඡිමං අනාවරණඤාණං

සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණන්ති ඤාණද්වයං, තං අත්ථතො අභින්නං. එකමෙව හි තං ඤාණං විසයපවත්තිමුඛෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං ද්විධා කත්වා වුත්තං. අනවසෙසසඬ්ඛතාසඬ්ඛතසම්මුතිධම්මාරම්මණතාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථාවරණභාවතො නිස්සඬ්ගවාරමුපාදාය “අනාවරණඤාණ”න්තිපි වුත්තං. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.123 ආදයො) වක්ඛාම.

2. මහත්තෙ සීලක්ඛන්ධාදිකෙ එසී ගවෙසිති මහෙසී, භගවා. තෙන මහෙසීනා. වණ්ණයන්තොති විවරන්තො විත්ථාරෙන්තො. යථාභූතන්ති අවිපරිතං. සීලාදිහෙදනන්ති සීලසමාධිපඤ්ඤාදිවිභාගං. සුදුල්ලහන්ති අට්ඨක්ඛණවජ්ජිතෙන නවමෙන බණෙන ලද්ධබ්බත්තා සුට්ඨු දුල්ලහං. සීලාදිසඬ්ගහන්ති සීලාදික්ඛන්ධත්තයසඬ්ගහං. අරියමග්ගො හි තීහි ඛන්ධෙහි සඬ්ගහිතො සප්පදෙසත්තා නගරං විය රජ්ජෙන, න තයො ඛන්ධා අරියමග්ගෙන නිජ්ජදෙසත්තා. වුත්තඤ්ඤෙන “න ඛො, ආවුසො විසාබ, අරියෙන අට්ඨඬ්ඛිකෙන මග්ගෙන තයො ඛන්ධා සඬ්ගහිතා; තීහි ච ඛො, ආවුසො විසාබ, ඛන්ධෙහි අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො සඬ්ගහිතො”ති (ම. නි. 1.462). කිලෙසවොරෙහි අපරිපන්ථනීයතාය ඛෙමං. අන්තද්වයපරිවජ්ජනතො, මායාදිකායවඬ්ඛාදිජ්ජහානතො ච උජුං. සබ්බෙසං සංකිලෙසධම්මානං මාරණවසෙන ගමනතො පවත්තනතො, නිබ්බානස්ස මග්ගනතො, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගිතබ්බතො ච මග්ගං. විසුද්ධියාති නිබ්බානාය, විසුද්ධිභාවාය වා, අරහත්තායාති අත්ථො.

යථාභූතං අජානන්තාති එවං සීලවිසුද්ධිආදිවිසුද්ධිපරම්පරාය අධිගන්තබ්බො එවරුපො එවංකිච්චකො එවමත්ථොති යාථාවතො අනවබුජ්ඣන්තා. සකලසංකිලෙසතො, සංසාරතො ච සුද්ධිං විමුත්තිං කාමෙන්ති පත්ථෙත්තීති සුද්ධිකාමා. අපි-සද්දො සම්භාවතෙ. තෙන න කෙවලං සීලමත්තෙන පරිතුට්ඨා, අථ ඛො විසුද්ධිකාමාපි සමානාති දස්සෙති. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. භාවනාය යුත්තපයුත්තතාය යොගිතො වායමන්තාපි විසුද්ධිං උද්දිස්ස පයොගං පරක්කමං කරොන්තාපි උපායස්ස අනධිගතත්තා විසුද්ධිං නාධිගච්ඡන්තීති යොජනා. තෙසන්ති යොගීනං. කාමඤ්චායං විසුද්ධිමග්ගො සමන්තහද්දකත්තා සවනධාරණපරිවයාදිපසුතානං සබ්බෙසම්පි පාමොජ්ජකරො, යොගීනං පන සාතිසයං පමොදහෙතුති ආහ “තෙසං පාමොජ්ජකරණ”න්ති. බාහිරකනිකායන්තරලද්ධීහි අසම්මිස්සතාය සුට්ඨු විසුද්ධිවිනිච්ඡයත්තා සුවිසුද්ධිවිනිච්ඡයං. මහාවිහාරවාසීනන්ති අත්තතො අපස්සයභූතං නිකායං දස්සෙති. දෙසනානයනිස්සිතන්ති ධම්මසංවණ්ණනානයසන්තිස්සිතං. එත්ථ ච “තෙසං පාමොජ්ජකරණ”න්තිආදිනා සබ්බසංකිලෙසමලවිසුද්ධතාය විසුද්ධිං නිබ්බානං

පත්ථෙත්තානං යොගීනං එකංසෙන තදාවහත්තා පාමොජ්ජකරො ඤාණත්තරෙහි සමමාපටිපන්නෙහි අධිට්ඨිතත්තා සුට්ඨු සමමා විසුද්ධිවිනිච්ඡයො මහාවිහාරවාසීනං කථාමග්ගොති දස්සෙති. සක්කච්චං මෙ භාසතො සක්කච්චං නිසාමයථාති යොජෙතබ්බං.

එත්ථ ච “ඉමිස්සා දානි ගාථායා”ති ඉමිනා විසුද්ධිමග්ගභාසනස්ස නිස්සයං, “කථිතාය මහෙසිනා”ති ඉමිනා තස්ස පමාණභාවං, “යථාභූතං අත්ථං සීලාදිහෙදන”ත්ති ඉමිනා අවිපරිතපිණ්ඩත්ථං, “සුදුල්ලහං...පෙ.... යොගිතො”ති ඉමිනා නිමිත්තං, “තෙසං පාමොජ්ජකරණ”ත්ති ඉමිනා පයොජනං, “වණ්ණයන්නො අත්ථං, සුවිසුද්ධිවිනිච්ඡයං මහාවිහාරවාසීනං දෙසනානායනිස්සිතං, සක්කච්ච”ත්ති ච ඉමිනා කරණජ්ජකාරං දස්සෙත්වා “විසුද්ධිකාමා සබ්බෙපි, නිසාමයථ සාධවො”ති ඉමිනා තත්ථ සක්කච්චසවනෙ සාධුජනෙ නියොජෙති. සාධුකං සවනපටිබද්ධා හි සාසනසම්පත්ති.

3. වචනත්ථවිභාවනෙන පවෙදිතවිසුද්ධිමග්ගසාමඤ්ඤත්ථස්ස විසුද්ධිමග්ගකථා වුවචමානා අභිරුචිං උජ්ජාදෙතීති පදත්ථතො විසුද්ධිමග්ගං විභාවෙතුං “තත්ථ විසුද්ධි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තත්ථාති යදිදං “විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්ස”ත්ති එත්ථ විසුද්ධිමග්ගපදං චුත්තං, තත්ථ. සබ්බමලවිරහිතත්ති සබ්බෙහි රාගාදිමලෙහි, සබ්බෙහි සංකිලෙසමලෙහි ච විරහිතං විචිත්තං. තතො එව අවචන්තපරිසුද්ධං, සබ්බදා සබ්බථා ච විසුද්ධන්ති අත්ථො. යථාචුත්තං විසුද්ධිං මග්ගති ගවෙසති අධිගච්ඡති එතෙනාති විසුද්ධිමග්ගො. තෙනාහ “මග්ගොති අධිගමුපායො වුවචති”ති. විසුද්ධිමග්ගොති ච නිජ්ජරියායෙන ලොකුත්තරමග්ගො වෙදිතබ්බො, තදුපායත්තා පන පුබ්බභාගමග්ගො, තන්තිස්සයො කථාපබන්ධො ච තථා වුවචති.

ස්වායං විසුද්ධිමග්ගො සත්ථාරා දෙසනාවිලාසතො, වෙනෙයාජ්ඣාසයතො ච නානානායෙහි දෙසිතො, තෙසු අයමෙකො නයො ගහිතොති දස්සෙතුං “සො පනාය”ත්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කත්ථවීති කිස්මිඤ්චි සුත්තෙ. විපස්සනාමත්තවසෙනෙවාති අවධාරණෙන සමථං නිවත්තෙති. සො හි තස්සා පටියොගී, න සීලාදි. මත්ත-සද්දෙන ච විසෙසනිවත්තිඅත්ථෙත සවිසෙසං සමාධිං නිවත්තෙති. සො උපචාරජ්ජනානෙදො විපස්සනායානිකස්ස දෙසනාති කත්වා න සමාධිමත්තං. න හි බණ්කසමාධිං විනා විපස්සනා සම්භවති. විපස්සනාති ච තිවිධාපි අනුපස්සනා වෙදිතබ්බො, න අනිච්චානුපස්සනාව. න හි අනිච්චදස්සනමත්තෙන සච්චාහිසමයො සම්භවති. යං පන ගාථායං අනිච්චලක්ඛණස්සෙව ගහණං කතං, තං යස්ස තදෙව සුට්ඨුතරං පාකටං හුත්වා උපට්ඨාති, තාදිසස්ස වසෙන.

සොපි හි ඉතරං ලක්ඛණද්වයං විභූතතරං කත්වා සම්මසිත්වා විසෙසං අධිගච්ඡති, න අනිච්චලක්ඛණමෙව.

සබ්බෙ සඞ්ඛාරාති සබ්බෙ තෙභූමකසඞ්ඛාරා, තෙ හි සම්මසනීයා. අනිච්චාති න නිච්චා අද්ධවා ඉත්තරා ඛණ්ඩගුරාති. පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය. පස්සති සම්මසති. අථ පච්ඡා උදයබ්බයඤ්ඤාණාදීනං උප්පත්තියා උත්තරකාලං. නිබ්බින්නදති දුක්ඛෙති තස්මිංයෙව අනිච්චාකාරතො දිට්ඨෙ “සබ්බෙ සඞ්ඛාරා”ති චුත්තෙ තෙභූමකෙ ඛන්ධපඤ්චකසඞ්ඛාතෙ දුක්ඛෙ නිබ්බින්නදති නිබ්බිදාඤ්ඤාණං පටිලහති. එස මග්ගො විසුද්ධියාති එස නිබ්බිදානුපස්සනාසඞ්ඛාතො විරාගාදීනං කාරණභූතො නිබ්බානස්ස අධිගමුපායො.

කුමාරපඤ්ඤාවසෙනාති සමථවිපස්සනාවසෙන. කුමාරන්ති චෙත්ථ විපස්සනාය පාදකභූතං කුමාරං අධිජ්ජෙතං. යම්භිති යස්මිං පුග්ගලෙ. කුමාරඤ්ච පඤ්ඤා වාති එත්ථායමත්ථො – යො පුග්ගලො කුමාරං පාදකං කත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා තං උස්සුක්කාපෙති. ස චෙ නිබ්බානසන්තිකෙති සො ඛ්‍යාත්තං නිබ්බානස්ස සම්පෙ එකන්තතො නිබ්බානං අධිගච්ඡති.

කම්මන්ති මග්ගචෙතනා. සා හි අපවයගාමිතාය සත්තානං සුද්ධිං ආවහති. විජ්ජාති සම්මාදිට්ඨි. සීලන්ති සම්මාචාචාකම්මන්තා. ජීවිතමුත්තමන්ති සම්මාආජීවො. ධම්මොති අවසෙසා චත්තාරො අරියමග්ගධම්මා. අථ චා කම්මන්ති සම්මාකම්මන්තස්ස ගහණං. “යා චාචුසො විසාබ්, සම්මාදිට්ඨි, යො ච සම්මාසඞ්කජ්ජො, ඉමෙ ධම්මා පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සඞ්ගහිතා”ති (ම. නි. 1.462) චචනතො. විජ්ජාති සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඞ්කජ්ජානං ගහණං. ධම්මොති සමාධි “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු (සං. නි. 5.378) විය. තග්ගහණෙනෙව “යො චාචුසො විසාබ්, සම්මාචායාමො, යා ච සම්මාසති, යො ච සම්මාසමාධි, ඉමෙ ධම්මා සමාධික්ඛන්ධෙ සඞ්ගහිතා”ති චචනතො සම්මාචායාමසන්නම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. සීලන්ති සම්මාචාචාජීවානං. ජීවිතමුත්තමන්ති එවරූපස්ස අරියපුග්ගලස්ස ජීවිතං උත්තමං ජීවිතන්ති එවමෙත්ථ අට්ඨඞ්ගිකො අරියමග්ගො චුත්තොති චෙදිතබ්බො.

සීලාදිවසෙනාති සීලසමාධිපඤ්ඤාවීරියවසෙන. සබ්බදාති සමාදානතො පභූති සබ්බකාලං. සීලසම්පන්නොති චතුපාරිසුද්ධිසීලසම්පදාය සම්පන්නො සමන්තාගතො. පඤ්ඤවාති ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. සුසමාහිතොති තංසම්පයුත්තෙන සමාධිනා සුට්ඨු සමාහිතො. ආරද්ධවීරියොති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය පග්ගහිතවීරියො. පහිතත්තොති නිබ්බානං පතිපෙසිතත්තතාය කායෙ ච ජීවිතෙ

ව නිරපෙක්ඛවිත්තො. ඔසන්ති කාමොසාදිවතුබ්බිධම්පි ඔසං,
සංසාරමහොසමෙව වා.

එකායනොති එකමග්ගො. මග්ගපරියායො හි ඉධ අයන-සද්දො, තස්මා එකපථභූතො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගො, න ද්වෙධාපථභූතොති අත්ථො. එකං වා නිබ්බානං අයති ගච්ඡති එකායනො, එකෙන වා ගණසඬගණිකං පභාය විවෙකට්ඨෙන අයිතබ්බො පටිපජ්ජිතබ්බොති එකායනො, අයන්ති තෙනාති වා අයනො, එකස්ස සෙට්ඨස්ස භගවතො අයනොති එකායනො, තෙන උප්පාදිතත්තා, එකස්මිං වා ඉමස්මිංයෙව ධම්මවිනයෙ අයනොති එකායනො. සත්තානං විසුද්ධියාති රාගාදිමලෙහි, අභිජ්ඣාචසමලොභාදිඋපක්කිලෙසෙහි ව සත්තානං විසුද්ධත්ථාය විසුජ්ඣනත්ථාය. යදිදන්ති නිපාතො, යෙ ඉමෙති අත්ථො. පුබ්බෙ සරණලක්ඛණෙන මග්ගට්ඨෙන ව මග්ගොති චුත්තස්සෙව කායාදිවිසයහෙදෙන වතුබ්බිධත්තා “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති චුත්තං. සම්මප්පධානාදීසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අප්පමාදාහිරතිආදීනං සඬගහො වෙදිතබ්බො. අප්පමාදාහිරතිආදිවසෙනාපි හි කත්ථවි විසුද්ධිමග්ගො දෙසිතො. යථාහ —

“අප්පමාදරතො හික්ඛු, පමාදෙ භයදස්සි වා;
අභබ්බො පරිහානාය, නිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙ”ති. (ධ. ප. 32);

4. තත්ත්ව තස්සං ගාථායං. උපරි වුවිචමානා ගාථාය විත්ථාරසංවණ්ණනා නිද්දෙසපටිනිද්දෙසට්ඨානියා, තතො සංඛිත්තතරා අත්ථවණ්ණනා උද්දෙසට්ඨානියාති ආහ “අයං සඬබ්බෙසවණ්ණනා”ති. යථාඋද්දිට්ඨස්ස හි අත්ථස්ස නිද්දෙසපටිනිද්දෙසා සුකරා, සුබ්බොධා ව හොන්තිති. සීලෙ පතිට්ඨායාති එත්ථ සීලෙති කුසලසීලෙ. යදිපි “කතමෙ ව, ථපති, අකුසලා සීලා”තිආදීසු අකුසලා ධම්මාපි සීලන්ති ආගතා. වුවිචමානාය පන විත්තපඤ්ඤාභාවනාය අධිට්ඨානායොග්ගාතාය කිරියසීලානම්පි අසම්භවො, කුතො ඉතරෙසන්ති කුසලසීලමෙවෙත්ථ අධිප්පෙතං. සීලං පරිපූරයමානොතිආදීසු පරිපූරයමානොති පරිපාලෙන්නො, පරිවඩ්ඨෙන්නො වා, සබ්බභාගෙහි සංවරන්තො, අවිතික්කමන්තො වාති අත්ථො. තථාභූතො හි තං අවිජ්ඣන්තො තත්ථ පතිට්ඨිතො නාම හොති. “සීලෙ”ති හි ඉදං ආධාරෙ භූමිමං. පතිට්ඨායාති දුට්ඨා පතිට්ඨා නිස්සයුපනිස්සයහෙදතො. තත්ථ උපනිස්සයපතිට්ඨා ලොකියා, ඉතරා ලොකුත්තරා අභිත්තිත්ථා ගහණෙ. හින්දිත්ථා පන ගහණෙ යථා ලොකියවිත්තුප්පාදෙසු සහජාතානං, පුරිමපච්ඡිමානඤ්ච වසෙන නිස්සයුපනිස්සයපතිට්ඨා සම්භවති, එවං ලොකුත්තරෙසු හෙට්ඨිමමග්ගඵලසීලවසෙන උපනිස්සයපතිට්ඨාපි සම්භවති. “පතිට්ඨායා”ති ව පදස්ස යදා උපනිස්සයපතිට්ඨා අධිප්පෙතා, තදා “සද්ධං උපනිස්සායා”තිආදීසු (පට්ඨා. 1.1.423) විය පුරිමකාලකිරියාවසෙන අත්ථො

වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “පුබ්බෙව බො පනස්ස කායකම්මං වට්ඨකම්මං ආජීවො සුපරිසුද්ධො හොති”ති (ම. නි. 3.431). යදා පන නිස්සයපතිට්ඨා අධිජපෙනා, තදා “වක්ඛුඤ්ච පටිච්චා”තිආදීසු (ම. නි. 1.204; 3.421; සං. නි. 4.60) විය සමානකාලකිරියාවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සම්මාවාචාදයො හි අත්තනා සම්පයුත්තනං සම්මාදිට්ඨිආදීනං සහජාතවසෙනෙව නිස්සයපච්චයා හොන්තීති.

නරති නෙතීති නරො, පුරිසො. යථා හි පයම්පකතිභූතො සත්තො, ඉතරාය පකතියා සෙට්ඨට්ඨෙත පුරි උච්චෙ යානෙ සෙති පවත්තතීති “පුරිසො”ති වුව්චති, එවං නයනට්ඨෙත “නරො”ති වුව්චති. පුත්තභාතුභූතොපි හි පුග්ගලො මාතුජෙට්ඨගිනීනං නෙතුට්ඨානෙ තිට්ඨති, පගෙව ඉතරො ඉතරාසං. නරෙන යොගතො, නරස්ස අයන්ති වා නාරි, ඉත්ථි. සාපි චෙත්ථ කාමං තණ්හාජටාච්ඡටනසමත්ථතා අත්ථි, පධානමෙව පන සත්තං දස්සෙත්තො “නරො”ති ආහ යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157, 255). අට්ඨකථායං පන අවිභාගෙන පුග්ගලපරියායො අයන්ති දස්සෙතුං “නරොති සත්තො”ති වුත්තං. සපඤ්ඤොති විපාකභූතාය සහ පඤ්ඤාය පවත්තතීති සපඤ්ඤො. තාය හි ආදිතො පට්ඨාය සන්තානවසෙන බහුලං පවත්තමානාය අයං සත්තො සවිසෙසං “සපඤ්ඤො”ති වත්තබ්බතං අරහති. විපාකපඤ්ඤාපි හි සන්තානවිසෙසනෙන භාවනාපඤ්ඤාප්පත්තියා උපනිස්සයො හොති අහෙතුකද්විහෙතුකානං තදභාවතො. සම්පඤ්ඤසඬ්ඛාතාය ච තංතංකිච්චකාරිකාය පඤ්ඤාය වසෙන “සපඤ්ඤො”ති වත්තුං වට්ටති. අට්ඨකථායං පන නිපක-සද්දෙන පාරිභාරිකපඤ්ඤා ගය්හතීති විපාකපඤ්ඤාවසෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වුත්තො. කම්මජතිහෙතුකපටිසන්ධිපඤ්ඤායාති කම්මජාය තිහෙතුකපටිසන්ධියං පඤ්ඤායාති එවං තිහෙතුක-සද්දො පටිසන්ධි-සද්දෙන සම්බන්ධිතබ්බො, න පඤ්ඤා-සද්දෙන. න හි පඤ්ඤා තිහෙතුකා අත්ථි. පටිසන්ධිතො පභුති පවත්තමානා පඤ්ඤා “පටිසන්ධියං පඤ්ඤො”ති වුත්තා තංමුලකත්තා, න පටිසන්ධික්ඛණෙ පවත්තා එව.

චිත්තෙති ආරම්මණං උපනිජ්ඣායතීති චිත්තං, සමාධි. සො හි සාතිසයං උපනිජ්ඣානකිච්චො. න හි චිත්තකාදයො විනා සමාධිනා තමත්ථං සාධෙත්ති, සමාධි පන තෙහි විනාපි සාධෙතීති. පගුණබලවභාවාපාදනෙන පච්චයෙහි චිත්තං, තථා සන්තානං විනොතීතිපි චිත්තං, සමාධි. පයම්ප්ඣකාදිවසෙන චිත්තචිත්තතාය, ඉද්ධිවිධාදිචිත්තකරණෙන ච සමාධි චිත්තන්ති විනාපි පරොපදෙසෙනස්ස චිත්තපරියායො ලබ්භතෙව. අට්ඨකථායං පන චිත්ත-සද්දො විඤ්ඤාණෙ නිරුල්භොති කත්වා වුත්තං “චිත්තසීසෙන හෙත්ථ සමාධි නිද්දිට්ඨො”ති. යථාසභාවං පකාරෙහි ජානාතීති පඤ්ඤො. සා යදිපි කුසලාදිහෙදතො බහුවිධා. “භාවය”න්ති පන වචනතො භාවෙනබ්බො

ඉධාධිජ්ජෙතාති තං දස්සෙතුං “විපස්සන”න්ති වුත්තං. “භාවය”න්ති ච ඉදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං “චිත්තඤ්ඤා භාවයං, පඤ්ඤාඤ්ඤා භාවය”න්ති. තයිදං ද්වයං කිං ලොකියං, උදාහු ලොකුත්තරන්ති? ලොකුත්තරන්ති දට්ඨබ්බං උක්කට්ඨනිද්දෙසතො. තං හි භාවයමානො අරියමග්ගක්ඛණේ තණ්හාජටං සමුච්ඡෙදවසෙන විජටෙතීති වුවවති, න ලොකියං. නානත්තරියභාවෙන පනෙත්ථ ලොකියාපි ගහිතාව හොන්ති ලොකියසමථවිපස්සනාය විනා තදභාවතො. සමථයානිකස්ස හි උපචාරජ්ජනාප්පහෙදං සමාධිං ඉතරස්ස ඛණිකසමාධිං, උභයෙසමිපි විමොක්ඛමුඛත්තයං විනා න කදාපි ලොකුත්තරාධිගමො සම්භවති. තෙනාහ “සමාධිඤ්ඤාවෙව විපස්සනඤ්ඤා භාවයමානො”ති. තත්ථ යදා ලොකියා සමථවිපස්සනා අධිජ්ජෙතා, තදා “භාවය”න්ති ඉදං භාවනාකිරියාය හෙතුභාවකථනං, භාවනාහෙතුති අත්ථො. තංභාවනාහෙතුකා හි විජටනකිරියාති. යදා පන ලොකුත්තරා අධිජ්ජෙතා, තදා කෙවලං චත්තමානභාවනිද්දෙසො. තදුභයභාවනාසමකාලමෙව හි තණ්හාජටාච්ජටනං.

“ආතාපී නිපකො”ති ඉදං යථාචුත්තභාවනාය උපකාරකධම්මකිත්තනං. කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තස්ස හි වීරියං සති සම්පජ්ඤාන්ති ඉමෙ තයො ධම්මා බහුපකාරා. වීරියුපත්ථද්ධඤ්ඤා කම්මට්ඨානං සතිසම්පජ්ඤානුපාලිතං න පරිපතති, උපරි ච විසෙසං ආවහති. පතිට්ඨාසිද්ධියා චෙත්ථ සද්ධාසිද්ධි, සද්ධුපනිස්සයත්තා සීලස්ස, වීරියාදිසිද්ධියා ච. න හි සද්ධෙය්‍යාවත්ථුං අසද්දහන්තස්ස යථාචුත්තවීරියාදෙයො සම්භවන්ති, තථා සමාධිපි. යථා හි හෙතුභාවතො වීරියාදිහි සද්ධාසිද්ධි, එවං එලභාවතො තෙහි සමාධිසිද්ධි. වීරියාදීසු හි සම්පජ්ජමානෙසු සමාධි සම්පන්නොව හොති අසමාහිතස්ස තදභාවතො. කථං පනෙත්ථ සතිසිද්ධි? නිපකග්ගහණතො. තික්ඛවිසදභාවජ්ජත්තා හි සති “නෙපක්ක”න්ති වුවවති. යථාහ “පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො”ති. අට්ඨකථායං පන “නෙපක්කං පඤ්ඤා”ති අයමත්ථො දස්සිතො. තග්ගහණෙනෙව සතිපි ගහිතාව හොති. න හි සතිවිරහිතා පඤ්ඤා අත්ථීති. අපරෙ පන “සපඤ්ඤා”ති ඉමිනාව පාරිභාරිකපඤ්ඤාපි ගස්හතීති “නිපකො”ති පදස්ස “සතො”ති අත්ථං වදන්ති. යදිපි කිලෙසානං පහානං ආතාපනං, තං සම්මාදිට්ඨිආදීනමිපි අත්ථෙව. ආතප්පසද්දො විය පන ආතාපසද්දො වීරියෙයෙව නිරුළුහොති ආහ “ආතාපීති වීරියවා”ති. අථ වා පටිපක්ඛජ්ජහානෙ සම්පයුත්තධම්මානං අබ්භුස්සහනවසෙන පවත්තමානස්ස වීරියස්ස සාතිසයං තදාතාපනන්ති වීරියමෙව තථා වුවවති, න අඤ්ඤෙ ධම්මා. ආතාපීති වායමිකාරො පසංසාය, අතිසයස්ස වා දීපකො. වීරියවාති වා-සද්දොපි තදත්ථො එව දට්ඨබ්බො. තෙන සම්මජ්ජධානසමඬ්ඛිතා වුත්තා හොති. තෙනාහ “කිලෙසානං ආතාපනපරිතාපනට්ඨෙතා”ති. ආතාපනග්ගහණෙන චෙත්ථ ආරම්භ ධාතුමාහ

ආදිතො විරියාරම්භොති කත්වා, පරිනාපනග්ගහණෙන නික්කමපරක්කමධාතුයො සබ්බසො පටිපක්ඛතො නික්ඛන්තතං, උපරුපරි විසෙසප්පත්තිඤ්ච උපාදාය. නිපයති විසොසෙති පටිපක්ඛං, තතො වා අත්තානං නිපාති රක්ඛතීති නිපකො, සම්පජානො. කම්මට්ඨානස්ස පරිහරණෙ නියුත්තාති පාරිභාරිකා.

අභික්කමාදීනි සබ්බකිච්චානි සාත්ථකසම්පජඤ්ඤාදිවසෙන පරිච්ඡිජ්ජ නෙතීති සබ්බකිච්චපරිණායිකා. කම්මට්ඨානස්ස වා උග්ගහො පරිපුච්ඡා භාවනාරම්භො මනසිකාරවිධි, තත්ථ ව සක්කච්චකාරිතා සාතච්චකාරිතා සප්පායකාරිතා නිමිත්තකුසලතා පහිතත්තතා අන්තරාඅසඬකොවො ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා විරියසමතාපාදනං විරියසමතායොජනන්ති එවමාදීනං සබ්බෙසං කිච්චානං පරිණායිකා සබ්බකිච්චපරිණායිකා. භයං ඉක්ඛතීති භික්ඛුති සාධාරණතො භික්ඛුලක්ඛණකථනෙන පටිපත්තියාව භික්ඛුභාවො, න භික්ඛකභින්නපට්ඨරාදිභාවෙනාති දස්සෙති. එවං හි කතකිච්චානං සාමණෙරාදීනං, පටිපන්නානඤ්ච අපබ්බජිතානම්පි සඬගහො කතො හොති. ඉධ පන පටිපජ්ජනකවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. භින්දති පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙති වා භික්ඛු. සො ඉමං විජටයෙති යො නරො සප්පඤ්ඤො සීලෙ පතිට්ඨාය ආතාපී නිපකො චිත්තං පඤ්ඤඤ්ච භාවයන්ති චුත්තො, සො භික්ඛු ඉමං තණ්හාජටං විජටයෙති සම්බන්ධො. ඉදානි තම්පි විජටනං වෙළුම්බවිජටනෙන උපමෙත්වා දස්සෙතුං ගාථාය යථාචුත්තෙ සීලාදිධම්මෙ “ඉමිනා ව සීලෙනා”ති ආදිනා පච්චාමසති. තත්ථ යස්මා යොගාවචරසන්නානගතා නානාක්ඛණිකා මිස්සකා සීලාදිධම්මා ගාථාය ගහිතා, තස්මා තෙ එකච්චං ගණ්හන්තො “ජහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො”ති ආහ. න හි තෙ ජ ධම්මා එකස්මිං සන්නානෙ එකස්මිං බණෙ ලබ්හන්ති. යස්මා ව පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ගාථා භාසිතා, තස්මා පුග්ගලාධිට්ඨානමෙව උපමං දස්සෙන්නො “සෙය්‍යථාපි නාම පුරිසො”ති ආදිමාහ. තත්ථ සුනිසිතන්ති සුට්ඨු නිසිතං, අතිවිස තිබ්ණන්ති අත්ථො. සත්ථස්ස නිසානසීලායං නිසිතතරභාවකරණං, බාහුබලෙන වස්ස උක්ඛිපනන්ති උභයම්පෙතං අත්ථාපන්නං කත්වා උපමා චුත්තාති තදුභයං උපමෙයො දස්සෙන්නො “සමාධිසීලායං සුනිසිතං...පෙ.... පඤ්ඤාභත්ථෙන උක්ඛිපිත්වා”ති ආහ. සමාධිගුණෙන හි පඤ්ඤාය තික්ඛභාවො. තෙනාහ භගවා “සමාහිතො යථාභූතං පජානාතී”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; 5.1071; නෙත්ති. 40; මි. ප. 2.1.14). විරියඤ්චස්සා උපත්ථම්භකං පග්ගණ්හනතො. විජටෙය්‍යාති විජටෙතුං සක්කුණෙය්‍ය. චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාය හි වත්තමානාය යොගාවචරො තණ්හාජටං විජටෙතුං සමත්ථො නාම. විජටනං වෙත්ථ සමුච්ඡෙදවසෙන පහානන්ති ආහ “සඤ්ජිත්දෙය්‍ය සම්පදාලෙය්‍යා”ති. දක්ඛිණං අරභතීති

දක්ඛිණෙය්‍යා, අග්ගො ව සො දක්ඛිණෙය්‍යා වානි අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යා, අග්ගො වා දක්ඛිණා අග්ගදක්ඛිණා, තං අරහතීති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යා.

5. තත්‍රාති තස්සං ගාථායං. අයන්ති “නරො”ති ව “භික්ඛු”ති ව චුත්තො යොගාවචරො. පුන තත්‍රාති තස්සං පඤ්ඤායං. අස්සාති භික්ඛුනො. කත්තරි චෙතං සාම්චචනං, අනෙනාති අත්ථො. කරණීයං නත්ථි විසෙසාධානස්ස තිහෙතුකපටිසන්ධිපඤ්ඤාය අභාවනො. තෙනාහ “පුරිමකම්මානුභාවෙනෙව භිස්ස සා සිද්ධා”ති. තෙනාති යොගිනා. භාවනායං සතතපචත්තිතවිරියනාය සාතච්චකාරිනා. පඤ්ඤාවසෙනාති යථාචුත්තනෙපක්කසඬ්ඛාතපඤ්ඤාවසෙන. යං කිඤ්චි කත්තබ්බං, තස්ස සබ්බස්ස සම්පජානවසෙනෙව කරණසීලො, තත්ථ වා සම්පජානකාරො එතස්ස අත්ථි, සම්පජානස්ස වා අසම්මොහස්ස කාරකො උප්පාදකොති සම්පජානකාරි, තෙන සම්පජානකාරිනා. අත්‍රාති අස්සං ගාථායං. සීලාදිසම්පාදනෙ විරියස්ස තෙසං අඬ්ගභාවනො තං විසුං අග්ගහෙත්වා “සීලසමාධිපඤ්ඤාමුඛෙනා”ති චුත්තං.

“විසුද්ධිමග්ගං දස්සෙති”ති අවිභාගතො දෙසනාය පිණ්ඩත්ථං වත්වා පුන තං විභාගතො දස්සෙතුං “එත්තාවතා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ එත්තාවතාති එත්තකාය දෙසනාය. සික්ඛාති සික්ඛිතබ්බට්ඨෙන සික්ඛා. සික්ඛනං චෙත්ථ ආසෙවනං දට්ඨබ්බං. සීලාදිධම්මෙහි සංවරණාදිවසෙන ආසෙවන්තො තෙ සික්ඛතීති චුච්චති. සාසනන්ති පටිපත්තිසාසනං. උපනිස්සයො බලවකාරණං. වජ්ජනං අනුපගමනං. සෙවනා භාවනා. පටිපක්ඛොති පහායකපටිපක්ඛො. යදිපි ගාථායං “සීලෙ”ති සාමඤ්ඤතො චුත්තං, න “අධිසීලෙ”ති. තං පන තණ්හාපටාවිජට්ඨනස්ස පතිට්ඨාභූතං අධිප්පෙතන්ති ආහ “සීලෙන අධිසීලසික්ඛා පකාසිතා”ති. භවගාමි හි සීලං සීලමෙව, විභවගාමි සීලං අධිසීලසික්ඛා. සාමඤ්ඤජොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨතීති. එස නයො සෙසසික්ඛාසුපි.

සීලෙනාති අධිසීලසික්ඛාභූතෙන සීලෙන. තං හි අනඤ්ඤසාධාරණනාය සාසනස්ස ආදිකල්‍යාණතං පකාසෙති, න යමනියමාදිමත්තං. තෙන චුත්තං “සීලඤ්ච සුච්ඡුද්ධං, සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්ති ව. කුසලානන්ති මග්ගකුසලානං. කුසලානන්ති වා අනවජ්ජානං. තෙන අරියඵලධම්මානම්පි සඬ්ගහො සිද්ධො හොති. සබ්බපාපස්ස අකරණන්ති සබ්බස්සාපි සාවජ්ජස්ස අකිරියා අනජ්ඣාපජ්ජනං. එතෙන වාරිත්තවාරිත්තහෙදස්ස සබ්බස්ස සීලස්ස ගහණං කතං හොති. කත්තබ්බාකරණම්පි හි සාවජ්ජමෙවාති. ආදිවචනතොති ගාථායං චුත්තසමාධිපඤ්ඤානං ආදිමිති වචනතො. ආදිභාවො වස්ස තම්මුලකත්තා උත්තරිමනුස්සධම්මානං. ආදීනං වා වචනං ආදිවචනං. ආදිසද්දෙන චෙත්ථ “සීලං සමාධි පඤ්ඤා ව, විමුත්ති ව අනුත්තරා”ති (දී. නි. 2.186) එවමාදීනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. සීලස්ස විසුද්ධත්තා

විජ්ජපටිසාරාදිගෙනුනං දුරිකරණතො අවිජ්ජපටිසාරාදිගුණාවහං.
 “අවිජ්ජපටිසාරාදිගුණාවහත්තා”ති එතෙන න කෙවලං සීලස්ස කල්‍යාණතාව
 විභාවිතා, අථ ඛො ආදිභාවොපිති දට්ඨබ්බං. තථා භික්ඛු සුත්තෙ (පරි. 366)
 අවිජ්ජපටිසාරාදීනං විමුත්තිඤ්ඤාණපරියොසානානං පරම්පරපච්චයතා වුත්තා.
 සමාධිනාති අධිවිත්තසික්ඛාභූතෙන සමාධිනා. සකලං සාසනං සඬගහෙත්වා
 පවත්තාය ගාථාය ආදිපදෙන ආදිමිහි පටිපජ්ජිතබ්බස්ස සීලස්ස, තතියපදෙන
 පරියොසානෙන පටිපජ්ජිතබ්බාය පඤ්ඤාය ගහිතත්තා මජ්ඣෙකං පටිපජ්ජිතබ්බො
 සමාධි පාරිසෙසතො දුතියපදෙන ගය්හතිති “කුසලස්ස
 උපසම්පදාතිආදිවචනතො හි සමාධි සාසනස්ස මජ්ඣෙකං”ති වුත්තං, න
 කුසලසද්දස්ස සමාධිපරියායත්තා. පුබ්බුපනිස්සයවතො හි
 සමාහිතතාදිඅට්ඨඬගසමන්තාගමෙන අහිනිභාරක්ඛමතා සමාධිස්ස
 ඉද්ධිවිධාදිගුණාවහත්තං, අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය අධිගතාය යදන්ථං පබ්බජති, තං
 පරියොසිතත්ති පඤ්ඤා සාසනස්ස පරියොසානං. තෙනාහ භගවා
 “සික්ඛානිසංසම්දං, හික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති සද්ධාධිපතෙයාං
 පඤ්ඤත්තරං විමුත්තිසාර”න්ති (අ. නි. 4.245). සකං චිත්තං සචිත්තං,
 සචිත්තස්ස සබ්බසො කිලෙසානං සමුච්ඡින්නදනෙන විසොධනං
 සචිත්තපරියොදාපනං. එවං පන පඤ්ඤාකිච්චෙ මත්ථකජ්ජත්තෙ උත්තරි
 කරණියාභාවතො සාසනස්ස පඤ්ඤත්තරතා වෙදිතබ්බා. තාදිභාවාවහනතොති
 යාදිසො ඉට්ඨෙසු, ලාභාදීසු ව අනුනායාභාවතො, තාදිසො අනිට්ඨෙසු,
 අලාභාදීසු ව පටිසාභාවතො. තතො එව වා යාදිසො අනාපාඨගතෙසු
 ඉට්ඨානිට්ඨෙසු, තාදිසො ආපාඨගතෙසුපිති තාදී. තස්ස භාවො තාදිභාවො,
 තස්ස ආවහනතො. වාතෙනාති වාතහෙතු. න සමීරනීති න චලති. න
 සම්ඤ්ජන්තීති න එන්දන්ති, කුතො චලනන්ති අධිජ්ජායො.

තථාති යථා සීලාදයො අධිසීලසික්ඛාදීනං පකාසකා, තථා තෙවිජ්ජතාදීනං
 උපනිස්සයස්සාති තෙසං පකාසනාකාරූපසංභාරත්ථො තථා-සද්දො. යස්මා
 සීලං විසුජ්ඣමානං සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤාලෙත, කම්මස්සකතඤ්ඤාණලෙත ව
 සංකිලෙසමලතො විසුජ්ඣති පාරිපුරිඤ්ච ගච්ඡති, තස්මා සීලසම්පදා
 සිජ්ඣමානා උපනිස්සයසම්පත්තිභාවෙන සතිබලං, ඤාණබලඤ්ච
 පච්චුපට්ඨපෙතිති තස්සා විජ්ජත්තයුපනිස්සයතා වෙදිතබ්බා
 සභාගහෙතුසම්පාදනතො. සතිනෙපක්කෙන හි පුබ්බෙතිවාසවිජ්ජාසිද්ධි,
 සම්පජ්ඣඤ්ඤා සබ්බකිච්චෙසු සුදිට්ඨකාරිතාපරිචයෙන
 චුතුපපාතඤ්ඤාණානුබන්ධාය දුතියවිජ්ජාසිද්ධි, චිතික්කමාභාවෙන
 සංකිලෙසජ්ජහානසබ්භාවතො විචට්ඨුපනිස්සයතාවසෙන අජ්ඣාසයසුද්ධියා
 තතියවිජ්ජාසිද්ධි. පුරෙතරං සිද්ධානං සමාධිපඤ්ඤානං පාරිපුරිං විනා සීලස්ස
 ආසවක්ඛයඤ්ඤාණුපනිස්සයතා සුක්ඛවිපස්සකම්මාසවෙහි දීපෙතබ්බා.
 සමාධිපඤ්ඤා විය අහිඤ්ඤාපටිසම්භිදානං සීලං න සභාගහෙතුති කත්වා වුත්තං

“න තතො පර”න්ති. “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; නෙත්ති. 40; මි. ප. 2.1.14) වචනතො සමාධිසම්පදා ඡළහිඤ්ඤාය උපනිස්සයො. පඤ්ඤා විය පටිසම්භිදානං සමාධි න සභාගහෙතුති වුත්තං. “න තතො පර”න්ති. “යොගා වෙ ජායතෙ භූරි”ති (ධ. ප. 282) වචනතො පුබ්බයොගෙන, ගරුවාසදෙසභාසාකඛසල්ලඋග්ගහපරිපුච්ඡාදීහි ව පරිභාවිතා පඤ්ඤාසම්පත්ති පටිසම්භිදාපහෙදස්ස උපනිස්සයො පච්චෙකඛොධිසම්මාසම්බොධියොපි පඤ්ඤාසම්පත්තිසන්තිස්සයාති පඤ්ඤාය අනධිගන්තබ්බස්ස විසෙසස්ස අභාවතො, තස්සා ව පටිසම්භිදාපහෙදස්ස එකන්තිකකාරණතො හෙට්ඨා විය “න තතො පර”න්ති අවත්වා “න අඤ්ඤෙන කාරණෙන”ති වුත්තං.

එත්ථ ව “සීලසම්පත්තිඤ්ඤි නිස්සායා”ති වුත්තත්තා යස්ස සමාධිවිජම්භනභූතා අනවසෙසා ඡ අහිඤ්ඤා න ඉජ්ඣන්ති, තස්ස උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන න සමාධිසම්පදා අත්ථීති. සතිපි විජ්ජානං අහිඤ්ඤාකදෙසභාවෙ සීලසම්පත්තිසමුදාගතා එව තිස්සො විජ්ජා ගහිතා. යථා හි පඤ්ඤාසම්පත්තිසමුදාගතා වතස්සො පටිසම්භිදා උපනිස්සයසම්පන්නස්ස මග්ගෙනෙව ඉජ්ඣන්ති, මග්ගක්ඛණෙ එව තාසං පටිලහිතබ්බතො, එවං සීලසම්පත්තිසමුදාගතා තිස්සො විජ්ජා සමාධිසම්පත්තිසමුදාගතා ව ඡ අහිඤ්ඤා උපනිස්සයසම්පන්නස්ස මග්ගෙනෙව ඉජ්ඣන්තිති මග්ගාධිගමෙනෙව තාසං අධිගමො වෙදිතබ්බො. පච්චෙකබුද්ධානං, සම්මාසම්බුද්ධානඤ්ච පච්චෙකඛොධිසම්මාසම්බොධිසමධිගමසදිසා හි ඉමෙසං අරියානං ඉමෙ විසෙසාධිගමාති. විනයසුත්තාහිධම්මෙසු සම්මාපටිපත්තියා තෙවිජ්ජනාදීනං උපනිස්සයතාපි යථාවුත්තවිධිනා වෙදිතබ්බො.

සම්පන්නසීලස්ස කාමසෙවනාභාවතො සීලෙන පයමන්තව්වජ්ජනං වුත්තං. යෙභුයොන හි සත්තා කාමහෙතු පාණාතිපාතාදිවසෙනාපි අසුද්ධපයොගා හොන්ති. ඥානසුබලාහිතො කායකිලමථස්ස සම්භවො එව නත්ථීති සමාධිනා දුතියන්තව්වජ්ජනං වුත්තං ඥානසමුට්ඨානපණිතරූපථුටකායත්තා. පඤ්ඤායාති මග්ගපඤ්ඤාය. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන හි එකංසතො අරියමග්ගොව මජ්ඣිමා පටිපත්ති නාම. එවං සන්තෙපි ලොකීයපඤ්ඤාවසෙනපි අන්තද්වයව්වජ්ජනං විභාවෙතබ්බං.

සීලං තංසමඤ්ඤිතො කාමසුගතිසුයෙව නිබ්බත්තාපනතො චතුහි අපායෙහි විමුත්තියා කාරණන්ති ආහ “සීලෙන අපායසමතික්කමනුපායො පකාසිතො හොති”ති. න හි පාණාතිපාතාදිපටිවිරති දුග්ගතිපරිකිලෙසං ආවහති. සමාධි තංසමඤ්ඤිතො මහග්ගතභූමියංයෙව නිබ්බත්තාපනෙන සකලකාමහවතො විමොචෙතිති වුත්තං. “සමාධිනා කාමධාතුසමතික්කමනුපායො පකාසිතො හොති”ති. න හි කාමාවචරකම්මස්ස අනුබලප්පදායීනං කාමවිජන්දාදීනං

වික්ඛම්භකං ඤානං කාමධාතූපරිකිලෙසාවහං හොති. න චෙත්ථ උපචාරජ්ඣානං නිදස්සෙතඛ්ඛං, අප්පනාසමාධිස්ස අධිප්පෙතත්තා. නාපි “සීලෙනෙව අතික්කමිතඛ්ඛස්ස අපායභවස්ස සමාධිනා අතික්කමිතඛ්ඛතා”ති වචනොකාසො. සුගතිභවම්පි අතික්කමන්තස්ස දුග්ගතිසමතික්කමනෙ කා කථාති. සඛ්ඛභවසමතික්කමනුපායොති කාමභවාදීනං නවන්තම්පි භවානං සමතික්කමනුපායො සීලසමාධීනි අතික්කන්තාපි භවා අනතික්කන්තා ඵව, කාරණස්ස අපභීනත්තා. පඤ්ඤාය පනස්ස සුප්පභීනත්තා තෙ සමතික්කන්තා ඵව.

තදඛිගජ්ජභානවසෙනාති දීපාලොකෙනෙව තමස්ස පුඤ්ඤකිරියවත්ථුගතෙන තෙන තෙන කුසලඛිගෙන තස්ස තස්ස අකුසලඛිගස්ස පභානවසෙන. සමාධිනා වික්ඛම්භනජ්ජභානවසෙනාති උපචාරජ්ජනාහෙදෙන සමාධිනා පවත්තිනිවාරණෙන සට්ඨපභාරෙනෙව ජලතලෙ සෙවාලස්ස තෙසං තෙසං නිවරණාදිධම්මානං පභානවසෙන. පඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. සමුච්ඡෙදජ්ජභානවසෙනාති චතුන්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංග්ගවතො අත්තනො සන්තානෙ “දිට්ඨිගතානං පභානායා”තිආදිනා (ධ. ස. 277) චුත්තස්ස සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙසගණස්ස අවචන්තං අප්පවත්තිසඛ්ඛාතසමුච්ඡන්දනජ්ජභානවසෙන.

කිලෙසානං විතික්කමපට්ඨපක්ඛොති සංකිලෙසධම්මානං, කම්මකිලෙසානං වා යො කායවච්ඡිද්ධාරෙසු විතික්කමො අප්ඣාචාරො, තස්ස පට්ඨපක්ඛො සීලෙන පකාසිතො හොති, අවිතික්කමසභාවත්තා සීලස්ස. ඔකාසාදානවසෙන කිලෙසානං විත්තෙ කුසලජ්ජවත්තිං පරියාදිශිත්වා උට්ඨානං පරිසුට්ඨානං. තං සමාධි වික්ඛම්භෙතීති ආහ “සමාධිනා පරිසුට්ඨානපට්ඨපක්ඛො පකාසිතො හොති”ති, සමාධිස්ස පරිසුට්ඨානජ්ජභායකත්තා. අප්පභීනභාවෙන සන්තානෙ අනු අනු සයනතො කාරණලාභෙ උප්පත්තිරහා අනුසයා, තෙ පන අනුරූපං කාරණං ලද්ධා උප්පජ්ජනාරහා ථාමගතා කාමරාගාදයො සත්ත කිලෙසා චෙදිතඛ්ඛා. තෙ අරියමග්ගපඤ්ඤාය සඛ්ඛසො පභීයන්තීති ආහ “පඤ්ඤාය අනුසයපට්ඨපක්ඛො පකාසිතො හොති”ති.

කායදුච්චරිතාදි දුට්ඨු වරිතං, කිලෙසෙහි වා දුසිතං වරිතන්ති දුච්චරිතං, තමෙව යත්ථ උප්පන්නං, තං සන්තානං සංකිලෙසෙහි විබාධති, උපතාපෙති වාති සංකිලෙසො, තස්ස විසොධනං සීලෙන තදඛිගවසෙන පභානං විතික්කමපට්ඨපක්ඛත්තා සීලස්ස. තණ්හාසංකිලෙසස්ස විසොධනං වික්ඛම්භනවසෙන පභානං පරිසුට්ඨානපට්ඨපක්ඛත්තා සමාධිස්ස, තණ්හාය වස්ස උජුච්චවචනිකභාවතො. දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස විසොධනං සමුච්ඡෙදවසෙන පභානං අනුසයපට්ඨපක්ඛත්තා පඤ්ඤාය, දිට්ඨිගතානඤ්ච අයාථාවගාහීනං යාථාවගාහිනියා පඤ්ඤාය උජුච්චවචනිකභාවතො.

කාරණන්ති උපනිස්සයපච්චයො. සීලෙසු පරිපූරකාරීති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතත්තා ආදිබ්‍රහ්මවරියකානං. පාරාජිකසඬ්ඝාදිසෙසසඬ්ඛානානං මහාසීලසික්ඛාපදානං අවිතික්කමනතො බුද්දානුබුද්දකානං ආපජ්ජනෙ සහසාව තෙනි වුට්ඨානෙන සීලෙසු යං කත්තබ්බං, තං පරිපූරං සමත්ථං කරොතීති සීලෙසු පරිපූරකාරී. තථා සකදාගාමීති “සීලෙසු පරිපූරකාරී”ති එතං උපසංහරති තථා-සද්දෙන. එතෙ හි ද්වෙ අරියා සමාධිපාරිපන්ථිකානං කාමරාගඛ්‍යාපාදානං පඤ්ඤාපාරිපන්ථිකස්ස සච්චපට්ඨිඡාදකමොහස්ස සබ්බසො අසමුහතත්තා සමාධිං, පඤ්ඤාදි භාවෙන්තාපි සමාධිපඤ්ඤාසු යං කත්තබ්බං, තං මත්තසො පමාණෙන පදෙසමත්තමෙව කරොන්තීති සමාධිස්මිං, පඤ්ඤාය ව මත්තසො කාරිතො “සීලෙසු පරිපූරකාරිතො”ඉච්චෙව වුච්චන්ති. අනාගාමී පන කාමරාගඛ්‍යාපාදානං සමුච්ඡින්නත්තා සමාධිස්මිං පරිපූරකාරී. අරහා සබ්බසො සම්මොහස්ස සුසමුහතත්තා පඤ්ඤාය පරිපූරකාරී.

වුත්තං හෙතං භගවතා (අ. නි. 3.87) –

“ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලෙසු පරිපූරකාරී හොති, සමාධිස්මිං මත්තසො කාරී, පඤ්ඤාය මත්තසො කාරී. සො යානි තානි බුද්දානුබුද්දකානි සික්ඛාපදානි, තානි ආපජ්ජතිපි වුට්ඨාතිපි. තං කිස්ස හෙතු? න හි මෙත්ථ, භික්ඛවෙ, අභබ්බතා වුත්තා. යානි ව ඛො තානි සික්ඛාපදානි ආදිබ්‍රහ්මවරියකානි බ්‍රහ්මවරියසාරුජ්ජානි, තත්ථ ධූවසීලො ව හොති ඨිතසීලො ව, සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්තො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො. ඉධ පන, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලෙසු...පෙ.... සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී හොති. සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. ඉධ පන, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලෙසු පරිපූරකාරී හොති, සමාධිස්මිං පරිපූරකාරී, පඤ්ඤාය මත්තසො කාරී. සො යානි තානි...පෙ.... සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. සො පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං...පෙ.... අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. ඉධ පන, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලෙසු පරිපූරකාරී හොති, සමාධිස්මිං පරිපූරකාරී, පඤ්ඤාය පරිපූරකාරී. සො යානි තානි බුද්දානුබුද්දකානි...පෙ.... සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. සො ආසවානං ඛයා...පෙ.... උපසම්පජ්ජ විහරතී”ති.

“කථ”න්ති ප්‍රච්ඡිත්වා සික්ඛාදිකෙ විහජිත්වා වුත්තමෙවත්ථං නිගමෙතුං “එව”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤෙ වානි තයො විවෙකා, තිණි කුසලමූලානි, තිණි විමොක්ඛමූලානි, තිණි ඉන්ද්‍රියානිනි එවමාදයො, සික්ඛත්තිකාදිහි අඤ්ඤෙ

ව ගුණත්තිකා. එවරුපාති යාදිසකා සික්ඛත්තිකාදයො ඉධ සීලාදීහි පකාසිතා හොත්ති, එදිසා.

එත්ථ හි විවට්ඨසන්නිස්සිතස්ස සීලස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා සීලෙන කායවිචෙකො පකාසිතො හොති, සමාධිතා චිත්තවිචෙකො, පඤ්ඤාය උපධිවිචෙකො. තථා සීලෙන අදොසො කුසලමූලං පකාසිතං හොති, තිතික්ඛප්පධානතාය, අපරුපසාතසභාවතාය ච සීලස්ස. සමාධිතා අලොභො කුසලමූලං, ලොභපට්ඨකං, අලොභපධානතාය ච සමාධිස්ස. පඤ්ඤාය පන අමොහොයෙව. සීලෙන ච අනිමිත්තවිමොක්ඛමූලං පකාසිතං හොති. අදොසප්පධානං හි සීලසම්පදං නිස්සාය දොසෙ ආදීනවදස්සිතො අනිච්චානුපස්සනා සුඛෙනෙව ඉජ්ඣති, අනිච්චානුපස්සනා ච අනිමිත්තවිමොක්ඛමූලං. සමාධිතා අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛමූලං. පඤ්ඤාය සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමූලං. අලොභප්පධානං හි කාමනිස්සරණං සමාධිසම්පදං නිස්සාය කාමෙසු ආදීනවදස්සිතො දුක්ඛානුපස්සනා සුඛෙනෙව ඉජ්ඣති, දුක්ඛානුපස්සනා ච අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛමූලං. පඤ්ඤාසම්පදං නිස්සාය අනත්තානුපස්සනා සුඛෙනෙව ඉජ්ඣති, අනත්තානුපස්සනා ච සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමූලං. තථා සීලෙන අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං පකාසිතං හොති. තං හි සීලෙසු පරිපූරකාරිතො අට්ඨමකස්ස ඉන්ද්‍රියං. සමාධිතා අඤ්ඤන්ද්‍රියං. තං හි උක්කංසගතං සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිතො අනාගාමිතො, අග්ගමග්ගට්ඨස්ස ච ඉන්ද්‍රියං. පඤ්ඤාය අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං පකාසිතං හොති. තදුප්පත්තියා හි අරහා පඤ්ඤාය පරිපූරකාරීති. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙ ච එවරුපා ගුණත්තිකා සීලාදීහි පකාසෙතඛ්ඛා.

1. සීලනිද්දෙසවණ්ණනා

සීලසරුපාදිකථාවණ්ණනා

6. එවන්ති චුත්තප්පකාරෙන. අනෙකගුණසඛ්ඛාහකෙනාති අධිසීලසික්ඛාදීනං, අඤ්ඤෙසඤ්ච අනෙකෙසං ගුණානං සඛ්ඛාහකෙන. සීලසමාධිපඤ්ඤාමූලෙනාති “සඛ්ඛෙ සඛ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදීසු (ධ. ප. 277; ථෙරගා. 676; නෙත්ති. 5) විය විපස්සනාමත්තාදිමූලෙන සඛ්ඛෙපතො අදෙසෙත්වා සීලසමාධිපඤ්ඤාමූලෙන දෙසිතොපි, සත්තතිංසායපි වා බොධිපක්ඛියධම්මානං විසුද්ධිමග්ගන්තොගධත්තා තත්ථ සීලසමාධිපඤ්ඤා මූලං පමුලං කත්වා දෙසිතොපි. එතෙන සීලසමාධිපඤ්ඤාසු අවසෙසබොධිපක්ඛියධම්මානං සභාවතො, උපකාරතො ච අන්තොගධභාවො දීපිතොති වෙදිතඛ්ඛං. අතිසඛ්ඛෙපදෙසිතොයෙව හොති සභාවච්ඡාගාදිතො අවිභාවිතත්තා. නාලන්ති න පරියත්තං න සමත්ථං. සඛ්ඛෙසන්ති

නාතිසඬ්ඛෙපනාතිවිත්ථාරරුචිනම්පි, විපඤ්චිතඤ්ඤානෙය්‍යානම්පි වා. සඬ්ඛෙපදෙසනා හි සංඛිත්තරුචිනං, උග්ගචිතඤ්ඤානංයෙව ච උපකාරාය හොති, න පනිතරෙසං. අස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස. පුච්ඡනට්ඨෙන පඤ්භා, කිරියා කරණං කම්මං, පඤ්භාව කම්මං පඤ්භාකම්මං, පුච්ඡනපයොගො.

කිං සීලන්ති සරුපපුච්ඡා. කෙනට්ඨෙන සීලන්ති කෙන අත්ථෙන සීලන්ති වුවචති, “සීල”න්ති පදං කං අභිධෙය්‍යං නිස්සාය පවත්තන්ති අත්ථො. තයිදං සීලං සභාවතො, කිච්චතො, උපට්ඨානාකාරතො, ආසන්නකාරණතො ච කථං ජානිතබ්බන්ති ආහ “කානස්ස ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානි”ති. පටිපත්ති නාම දිට්ඨානිසංසෙ එව හොතිති ආහ “කිමානිසංස”න්ති. කතිවිධන්ති පහෙදපුච්ඡා. විභාගවත්තානං හි සභාවවිභාවනං විභාගදස්සනමුඛෙනෙව හොතිති. වොදානං විසුද්ධිං. සා ච සංකිලෙසමලවිමුත්ති. තං ඉච්ඡන්තෙන යස්මා උපායකොසල්ලත්ථිනා අනුපායකොසල්ලං විය සංකිලෙසො ජානිතබ්බොති ආහ “කො වස්ස සංකිලෙසො”ති.

තත්‍රාති තස්මිං, තස්ස වා පඤ්භාකම්මස්ස. විස්සජ්ජනන්ති විවරණං. පුච්ඡිතො හි අත්ථො අවිභාවිතත්තා නිගුල්ලො මුට්ඨියං කතො විය තිට්ඨති. තස්ස විවරණං විස්සජ්ජනං විභූතභාවකාරණතො. පාණාතිපාතාදීහීති එත්ථ පාණාති වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්ස සරසෙනෙව පතනසභාවස්ස අත්තරෙ එව අතිව පාතනං අතිපාතො, සණ්කං පතිතුං අදත්ථා සීසං පාතනන්ති අත්ථො, අතික්කම්ම වා සත්ථාදීහි අභිභවිත්ථා පාතනං අතිපාතො, පාණසාතො. ආදිසද්දෙන අදින්නාදානාදිං සඬ්ඛණ්හාති. තෙහි පාණාතිපාතාදීහි දුස්සීලාකම්මෙහි. විරමන්තස්සාති සමාදානවිරතිවසෙන, සම්පත්තවිරතිවසෙන ච ඔරමන්තස්ස. වත්තපටිපත්තින්ති උපජ්ඣායවත්තාදිවත්තකරණං. චෙතනාදයො ධම්මාති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං පාලිවසෙන විහජිත්ථා දස්සෙතුං “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ චෙතයතීති චෙතනා, අත්තනා සම්පයුත්තධම්මෙහි සද්ධිං ආරම්මණෙ අභිසන්දහතීති අත්ථො. චෙතනාය අනුකූලවසෙනෙව හි තංසම්පයුත්තා ධම්මා ආරම්මණෙ පවත්තන්ති. චෙතනා කාමං කුසලත්තිකසාධාරණා, ඉධ පන සීලචෙතනා අධිප්පෙතාති කත්ථා “කුසලා”ති වෙදිතබ්බා. චෙතසි නියුත්තං චෙතසිකං, විත්තසම්පයුත්තන්ති අත්ථො. චෙතනාය සතිපි චෙතසිකත්තෙ “චෙතනා සීල”න්ති විසුං ගහිතත්තා තදඤ්ඤමෙව විරතිඅනභිජ්ඣාදිකං චෙතසිකං සීලං දට්ඨබ්බං ගොබලීබද්දඤායෙන. සංවරණං සංවරො. යථා අකුසලා ධම්මා විත්තෙ න ඔතරන්ති, තථා පිදහනං. අවිතික්කමො විතික්කමස්ස පටිපක්ඛභූතා අවිතික්කමවසෙන පවත්තවිත්තචෙතසිකා. තත්ථ චෙතනා සීලං නාමාතිආදි යථාචුත්තස්ස සුත්තපදස්ස විවරණං. විරමන්තස්ස චෙතනාති විරතිසම්පයුත්තං පධානභූතං චෙතනමාහ. පූරෙත්තස්ස චෙතනාති

වත්තපටිපත්තිආයුහිනි. විරමන්තස්ස විරතීති විරතියා පධානභාවං ගහෙත්වා වුත්තං.

එත්ථ හි යදා “තිවිධා, භික්ඛවෙ, කායසඤ්චෙනනා කුසලං කායකම්ම”න්තිආදි (කථා. 539) වචනතො පාණාතිපාතාදීනං පටිපක්ඛභූතා තබ්බිරතිවිසිට්ඨා වෙනනා තථාපචත්තා පධානභාවෙන පාණාතිපාතාදිපටිවිරතිසාධිකා භොති, තදා තංසම්පයුත්තා විරතිඅනභිජ්ඣාදයො ච වෙනනාපක්ඛිකා වා, අබ්බොහාරිකා වාති ඉමමත්ථං සන්ධාය වෙනනාසීලං වුත්තං. යදා පන පාණාතිපාතාදීහි සඬකොචං ආපජ්ජන්තස්ස තතො විරමණාකාරෙන පචත්තමානා වෙනනාවිසිට්ඨා විරති, අනභිජ්ඣාදයො ච තත්ථ තත්ථ පධානභාවෙන කිච්චසාධිකා භොත්ති, තදා තංසම්පයුත්තා වෙනනා විරතිආදිපක්ඛිකා වා භොති, අබ්බොහාරිකා වාති ඉමමත්ථං සන්ධාය වෙනසිකසීලං වුත්තං.

ඉදානි සුත්තෙ ආගතනයෙන කුසලකම්මපථවසෙන වෙනනාවෙනසිකසීලානි විහජ්ත්වා දස්සෙතුං “අපිවා”න්තිආදි වුත්තං. පජ්ඣන්තස්සාති සමාදානවසෙන “ඉතො පට්ඨාය න කරස්සාමී”ති සම්පත්තවත්ථුකානිපි අනජ්ඣාවරණෙන පජ්ඣන්තස්ස. සත්ත කම්මපථවෙනනාති පාණාතිපාතාදිපහානසාධිකා පටිපාටියා සත්ත කුසලකම්මපථවෙනනා. අභිජ්ඣාදිවසෙන යං පරදාරගමනාදි කරියති, තස්ස පහායකා අනභිජ්ඣාදයො සීලන්ති ආහ “වෙනසිකං සීලං නාම අනභිජ්ඣා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨිධම්මා”ති. යථා හි අභිජ්ඣාඛ්‍යාපාදවසෙන මිච්ඡාවාරපාණාතිපාතාදයො කරියන්ති, එවං මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙනාපි තෙ සුත්තමුඛදස්සනාදිඅත්ථං කරියන්ති. තෙසඤ්ච පජ්ඣනකා අනභිජ්ඣාදයොති. පාතිමොක්ඛසංවරො වාරිත්තවාරිත්තවිභාගං විනයපරියාපන්නං සික්ඛාපදසීලං. සතිසංවරො මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං ආරක්ඛා, සා ච තථාපචත්තා සතියෙව. ඤාණසංවරො පඤ්ඤා. ඛන්තිසංවරො අධිවාසනා, සා ච තථාපචත්තා අදොසපධානා ඛන්ධා, අදොසො එව වා. වීරියසංවරො කාමචිතක්කාදීනං විනොදනවසෙන පචත්තං වීරියං. පාතිමොක්ඛසංවරසතිසංවරාදීසු යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආවි හවිස්සති.

සොතානීති තණ්හාදිට්ඨිඅවිජ්ජාදුච්චරිතඅවසිට්ඨකිලෙසසොතානි. “සොතානං සංවරං බුමි”ති වත්වා “පඤ්ඤායෙනෙ පිටියායරෙ”ති වචනෙන සොතානං සංවරො පිදහනං සමුවිජෙදනං ඤාණන්ති විඤ්ඤායති.

ඉදමත්ථිකතං මනසි කත්වා යෙන ඤාණෙන යොනියො පච්චවෙක්ඛිත්වා පච්චයා පටිසෙවියන්ති. තං පච්චයපටිසෙවනම්පි ඤාණසභාවත්තා එත්ථෙව ඤාණසංවරෙ එව සමොධානං සඬගහං ගච්ඡති. ඛමති අධිවාසෙතීති ඛමො.

උප්පන්නන්ති තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ ජාතං නිබ්බන්තං. කාමචිතක්කන්ති කාමුපසංහිතං චිතක්කං. නාධිවාසෙතීති චිත්තං ආරොපෙත්වා අබ්භන්තරෙ න වාසෙති. ආජීවපාරිසුද්ධිපීති බුද්ධපටිකුට්ඨං මිච්ඡාජීවං පභාය අනවජ්ජෙන පච්චයපරියෙසනෙන සිජ්ඣනකං ආජීවපාරිසුද්ධිසීලමිපි එත්ථෙව විරියසංවරෙ එව සමොධානං ගච්ඡති විරියසාධනත්තා. එත්ථ ච යථා ඤාණං තණ්හාදියොජානං පවත්තිතිවාරණතො පිද්භනට්ඨෙන සංවරණතො සංවරො ව, පරතො පවත්තනකගුණානං ආධාරාදිභාවතො සීලනට්ඨෙන සීලං, එවං බන්ති අනධිවාසනෙන උප්පජ්ජනකකිලෙසානං අධිවාසනෙන සංවරණතො සංවරො ව, බමනහෙතු උප්පජ්ජනකගුණානං ආධාරාදිභාවතො සීලනට්ඨෙන සීලං, විරියං විනොදෙනබ්බානං පාපධම්මානං විනොදනෙන සංවරණතො සංවරො ව, විනොදනහෙතු උප්පජ්ජනකගුණානං ආධාරාදිභාවතො සීලනට්ඨෙන සීලන්ති වෙදිතබ්බං. යථා පන පාතිමොක්ඛසීලාදි තස්ස තස්ස පාපධම්මස්ස පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන සංවරණං පිද්භනං, තං උපාදාය සංවරො, එවං අසමාදින්නසීලස්ස ආගතවත්ථුතො විරමණමිපීති ආහ “යා ව පාපභීරුකානං...පෙ.... සංවරසීලන්ති වෙදිතබ්බ”න්ති. න චිතික්කමති එතෙනාති අචිතික්කමො. තථාපවත්තො කුසලචිත්තුප්පාදො.

7. අවසෙසෙසු පන පඤ්ඤෙසු. සමාධානං සණ්ඨපනං. දුස්සීලාවසෙන හි පවත්තා කායකම්මාදයො සම්පති, ආයතිඤ්ඤා අහිතදුක්ඛාවහා, න සම්මා යපිතාති අසණ්ඨපිතා විජ්ජකිණ්ණා විසවා ව නාම හොන්ති, සුසීලාවසෙන පන පවත්තා තබ්බිපරියායතො සණ්ඨපිතා අවිජ්ජකිණ්ණා අවිසවා ව නාම හොන්ති යථා තං ඔක්ඛිත්තවක්ඛුතා අබාහුප්පවාලනාදි. තෙනාහ “කායකම්මාදීනං සුසීලාවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො”ති. එතෙන සමාධිකිච්චතො සීලනං විසෙසෙති. තස්ස හි සමාධානං සම්පයුත්තධම්මානං අචික්ඛෙපහෙතුතා. ඉදං කායකම්මාදීනං සණ්ඨපනං සංයමනං. උපධාරණං අධිට්ඨානං මූලභාවො. තථා හිස්ස ආදිවරණාදිභාවො චුත්තො. තෙන පථවිධාතුකිච්චතො සීලනං විසෙසිතං හොති. සා හි සහජාතරූපධම්මානං සන්ධාරණවසෙන පවත්ති. ඉදං පන අනවජ්ජධම්මානං මූලාධිට්ඨානභාවෙන. තෙනාහ “කුසලානං ධම්මාන”න්තිආදි. තත්ථ කුසලධම්මා නාම සපුබ්බභාගා මහග්ගතානුත්තරා ධම්මා. අඤ්ඤා පන ආවරියා. සිරට්ඨොති යථා සිරසි ඡින්නෙ සබ්බො අත්තභාවො චිතස්සති, එවං සීලෙ ඡින්නෙ සබ්බං ගුණසරීරං චිතස්සති. තස්මා තස්ස උත්තමඤ්ඤට්ඨො සීලට්ඨො. “සීරො සීස”න්ති වා වත්තබ්බෙ නිරුත්තිතයෙන “සීල”න්ති චුත්තන්ති අධිප්පායො. සීතලට්ඨො පරිලාභවූපසමනට්ඨො. තෙන ත-කාරස්ස ලොපං කත්වා නිරුත්තිතයෙනෙව “සීල”න්ති චුත්තන්ති දස්සෙති. තථා හිදං පයොගසම්පාදිතං සබ්බකිලෙසපරිලාභවූපසමකරං හොති. එවමාදිනාති ආදි-සද්දෙන සයන්ති අකුසලා එතස්මිං සති අපවිට්ඨා හොන්තිති සීලං, සුපන්ති වා තෙන

විහතුස්සාහානි සබ්බද්ධවට්ඨනානීති සීලං, සබ්බෙසං වා කුසලධම්මානං පට්ඨෙසාරහසාලාති සීලන්ති එවමාදීනං සඨගහො දට්ඨබ්බො.

8. “සීලනට්ඨෙන සීල”න්ති පුබ්බෙ සද්දත්ථුද්ධාරෙන පකාසිතොපි භාවත්ථො එවාති ආහ “සීලනං ලක්ඛණං තස්සා”ති. න හි තස්ස චෙතනාදිහෙදහින්තස්ස අනවසෙසතො සඨගාහකො තතො අඤ්ඤො අත්ථො අත්ථී, යො ලක්ඛණභාවෙන වුච්චෙය්‍ය. නනු ච අනෙකහෙදසඨගාහකං සාමඤ්ඤලක්ඛණං නාම සියා, න විසෙසලක්ඛණන්ති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “සනිදස්සනත්තං රූපස්ස, යථා භින්තස්සනෙකධා”ති.

යථා හි නීලාදිවසෙන අනෙකහෙදහින්තස්සාපි රූපායතනස්ස සනිදස්සනත්තං විසෙසලක්ඛණං තදඤ්ඤධම්මාසාධාරණතො. න අනිච්චතාදි විය, රූප්පනං විය වා සාමඤ්ඤලක්ඛණං, එවමිධාපි දට්ඨබ්බං. කිං පනෙතං සනිදස්සනත්තං නාම? දට්ඨබ්බතා චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස ගොචරභාවො. තස්ස පන රූපායතනතො අනඤ්ඤත්තෙපි අඤ්ඤෙහි ධම්මෙහි රූපායතනං විසෙසෙතුං අඤ්ඤං විය කත්වා සහ නිදස්සනෙන සනිදස්සනන්ති වුච්චති. ධම්මසභාවසාමඤ්ඤෙන හි එකීභූතෙසු ධම්මෙසු යො නානත්තකරො සභාවො, යො අඤ්ඤං විය කත්වා උපවරිතුං යුත්තො. එවං හි අත්ථවිසෙසාවබ්බොධො භොතීති. අප්ථ වා “සහ නිදස්සනෙනා”ති එත්ථ තබ්බාවත්ථො සහ-සද්දො යථා නන්දිරාගසහගතාති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 14; පටි. ම. 2.30).

දුස්සීලාච්ඡද්ධංසනරසන්ති කායිකඅසංචරාදිහෙදස්ස දුස්සීලාස්ස විධමනකිච්චං. අනවජ්ජරසන්ති අගාරය්හසම්පත්තිකං අගරහිතබ්බභාවෙන සම්පජ්ජනකං, අවජ්ජපටිපක්ඛභාවෙන වා සම්පජ්ජනකං. ලක්ඛණාදීසුති ලක්ඛණරසාදීසු වුච්චමානෙසු කිච්චමෙව, සම්පත්ති වා රසොති වුච්චති, න රසායතනරසාදීති අධිජ්ජායො. කෙච් පන “කිච්චමෙව”ති අවධාරණං තස්ස ඉතරරසතො බලවභාවදස්සනත්ථන්ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං, කිච්චමෙව, සම්පත්ති එව වා රසොති ඉමස්ස අත්ථස්ස අධිජ්ජෙතත්තා.

සොචෙය්‍යපච්චුපට්ඨානන්ති කායාදීහි සුවිභාවෙන පච්චුපට්ඨාති. ගහණභාවන්ති ගහෙනබ්බභාවං. තෙන උපට්ඨානාකාරට්ඨෙන පච්චුපට්ඨානං වුත්තං, එලට්ඨෙන පන අවිජ්ජට්ඨාරපච්චුපට්ඨානං, සමාධිපච්චුපට්ඨානං වා. සීලං හි සම්පතියෙව අවිජ්ජට්ඨාරං පච්චුපට්ඨාපෙනි, පරම්පරාය සමාධිං. ඉමස්ස පන ආනිසංසඵලස්ස ආනිසංසකථායං චක්ඛමානත්තා ඉධ අග්ගහණං දට්ඨබ්බං. කෙච් පන ඵලස්ස අනිච්ඡිතත්තා ඉධ අග්ගහණන්ති වදන්ති, තදයුත්තං ඵලස්ස අනෙකවිධත්තා, ලොකියාදිසීලස්සාපි විහජියමානත්තා. තථා හි චක්ඛති “නිස්සිතානිස්සිතවසෙනා”තිආදි (විසුද්ධි. 1.10). යථා පථවීධාතුයා කම්මාදි දුරකාරණං, සෙසභූතත්තයං ආසන්නකාරණං, යථා ච චත්ථස්ස

තත්තවායතුරුවෙමසලාකාදි දුරකාරණං, තත්තවො ආසන්නකාරණං, එවං සීලස්ස සද්ධම්මස්සවනාදි දුරකාරණං, හිරිඔත්තජපමස්ස ආසන්නකාරණන්ති දස්සෙන්නො ආහ “හිරොත්තජපඤ්ච පනා”තිආදි. හිරොත්තජපෙ හීතිආදි තස්ස ආසන්නකාරණභාවසාධනං. තත්ථ උජ්ජජ්ජති සමාදානවසෙන, තිට්ඨති අවිතික්කමවසෙනාති වෙදිතබ්බං.

සීලානිසංසකථාවණ්ණනා

9. අවිජ්ජපටිසාරාදීති එත්ථ විජ්ජපටිසාරපටිපක්ඛො කුසලචිත්තුජ්ජාදො අවිජ්ජපටිසාරො. සො පන විසෙසතො “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ සුපරිසුද්ධං සීල”න්ති අත්තතො සීලස්ස පච්චවෙක්ඛණවසෙන පවත්තොති වෙදිතබ්බො. ආදි-සද්දෙන පාමොජ්ජනොගසම්පත්තිකිත්තිසද්දාදිං සඬගණ්හාති. අවිජ්ජපටිසාරත්ථානීති අවිජ්ජපටිසාරජපයොජනාති. කුසලානීති අනවජ්ජාති. අවිජ්ජපටිසාරානිසංසානීති අවිජ්ජපටිසාරුද්දයාති. එතෙන අවිජ්ජපටිසාරො නාම සීලස්ස උද්දයමත්තං, සංවඬ්ඨිතස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාපුෂ්පස්සදිසං. අඤ්ඤො එව පනානෙන නිජ්ජාදෙනබ්බො සමාධිආදිගුණොති දස්සෙති.

සීලවතො සීලසම්පදායාති පරිසුද්ධං පරිපුණ්ණං කත්වා සීලස්ස සම්පාදනෙන සීලවතො, තාය එව සීලසම්පදාය. අජ්ජමාදාධිකරණන්ති අජ්ජමාදකාරණා. භොගක්ඛන්ධන්ති භොගරාසිං. කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡතීති “ඉතිපි සීලවා, ඉතිපි කල්‍යාණධම්මො”ති සුන්දරො ථුතිසොසො උට්ඨහති, ලොකං පත්ථරති. විසාරදොති අත්තති කිඤ්චි ගරහිතබ්බං උපවදිතබ්බං අපස්සන්නො විගතසාරජ්ජො නිබ්භයො. අමඬකුභුතොති අවිලක්ඛො. අසම්මුල්ලොති “අකතං වත මෙ කල්‍යාණ”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.248) විජ්ජපටිසාරාභාවතො, කුසලකම්මාදීනංයෙව ච තදා උපට්ඨානතො අමුල්ලො පසන්නමානසො එව කාලංකරොති. කායස්ස භෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා, ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදා. පරං මරණාති චුතිතො උද්ධං. සුගතින්ති සුන්දරං ගතිං. තෙන මනුස්සගතිපි සඬගස්සති. සග්ගන්ති දෙවගතිං. සා හි රූපාදිහි විසයෙහි සුට්ඨු අග්ගොති සග්ගො, ලොකියති එත්ථ උළාරං පුඤ්ඤඵලන්ති ලොකොති ච වුවචති.

ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙති යදි ඉච්ඡෙය්‍ය. පියො ච අස්සන්ති පියායිතබ්බො පියවක්ඛුහි පස්සිතබ්බො පෙමනියො භවෙය්‍යන්ති අත්ථො. මනාපොති සබ්බන්තො මනවඬ්ඨනකො, තෙසං වා මනෙන පත්තබ්බො, මෙත්තචිත්තෙන ඵරිතබ්බොති චුත්තං හොති. ගරුති ගරුට්ඨානියො

පාසාණ්ණත්තසදිසො. භාවතීයොති “අද්ධා අයමායස්මා ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති”ති සම්භාවතීයො. සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති චතුපාරිසුද්ධිසීලෙසු එව පරිපූරකාරී අස්ස, අනුනකාරී පරිපූරණාකාරෙන සමන්තාගතො භවෙයා. “ආදිනා නයෙන”ති එතෙන “අජ්ඣන්තං වෙතොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතජ්ඣානො විපස්සනාය සමන්තාගතො බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති (ම. නි. 1.65) එවමාදිකෙ සීලොමනසුත්තාගතෙ සත්තරස්ස සීලානිසංසෙ සඬගණ්හාති.

ඉදාති න කෙවලමීමෙ එව අවිජ්ජට්ඨාරාදයො, අථ බො අඤ්ඤෙපි බහු සීලානිසංසා විජ්ජන්තීති තෙ දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ සාසනෙති ඉමස්මිං සකලලොකියලොකුත්තරගුණාවහෙ සත්ථුසාසනෙ. ආචාරකුලපුත්තානං යං සීලං විනා පතිට්ඨා අවට්ඨානං නත්ථී, තස්ස එවං මහානුභාවස්ස සීලස්ස ආනිසංසානං පරිච්ඡෙදං පරිමාණං කො වදෙ කො වත්තුං සක්කුණෙයාති අත්ථො. එතෙන සබ්බෙසංයෙව ලොකියලොකුත්තරානං ගුණානං සීලමෙව මූලභූතන්ති දස්සෙත්වා තතො පරමපි මලවිසොධනෙන, පරිලාභවූපසමනෙන, සුවිගත්ධවායනෙන, සග්ගතිබ්බානාධිගමූපායභාවෙන, සොභාලඬිකාරසාධනතාය භයවිධමනෙන, කිත්තිපාමොජ්ජනෙන ච සීලසදිසං අඤ්ඤං සත්තානං භිතසුඛාවහං නත්ථීති දස්සෙත්තො “න ගඬිගා”තිආදිකා ගාථා අභාසී.

තත්ථ සරභුති එකා නදී, “යං ලොකෙ සරභු”ති වදන්ති. නින්තගා වාචිරවතීති “අචිරවතී”ති එවංනාමිකා නදී, වාති සබ්බත්ථ වා-සද්දො අනියමත්ථො. තෙන අවුත්තා ගොධාවර්චන්දභාගාදිකා සඬගණ්හාති. පාණනට්ඨෙන පාණ්ණං සත්තානං යං මලං සීලජලං විසොධයති, තං මලං විසොධෙතුං න සක්කුණන්ති ගඬිගාදයො නදියොති පයමගාථාය න-කාරං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. භාරාති මුත්තාභාරා. මණයොති වෙළුරියාදිමණයො. අරියන්ති විසුද්ධං. සීලසමුට්ඨානො කිත්තිසද්දො ගන්ධො මනොහරභාවතො, දිසාසු අභිබ්බාපනතො ච “සීලගන්ධො”ති වුත්තො. සො භි පටිවාතෙපි පවත්තති. තෙනාහ භගවා “සතඤ්ච ගන්ධො පටිවාතමෙතී”ති (ධ. ප. 54; අ. නි. 3.80; මි. ප. 5.4.1). දොසානං බලං නාම වත්ථුජ්ඣාචාරො, තං තෙසං කාතුං අදෙන්තං සීලං දොසානං බලං සාතෙතීති වෙදිතබ්බං.

සීලජ්ජහෙදකථාවණ්ණනා

10. “කතිවිධ”න්ති එත්ථ විධ-සද්දො කොට්ඨාසපරියායො “එකවිධෙන රූපසඬගහො”තිආදීසු විය, පකාරත්ථො වා, කතිජ්ජකාරං කිත්තකා සීලස්ස පකාරහෙදාති අත්ථො. සීලනලක්ඛණෙනාති සීලනසඬබාතෙන සභාවෙන.

වරන්ති තෙන සීලෙසු පරිපූරකාරිතං උපගච්ඡන්තිති වරින්තං, වරින්තමෙව වාරින්තං. වාරිතතො තෙන අත්තානං තායන්ති රක්ඛන්තිති වාරින්තං. අධිකො සමාවාරො අභිසමාවාරො, තත්ථ නියුත්තං, සො වා පයොජනං එතස්සාති ආභිසමාවාරිකං. ආදි බ්‍රහ්මවරියස්සාති ආදිබ්‍රහ්මවරියං, තදෙව ආදිබ්‍රහ්මවරියකං. විරමති එතාය, සයං වා විරමති, විරමණං වා විරති, න විරතීති අවිරති. නිස්සයතීති නිස්සිතං, න නිස්සිතන්ති අනිස්සිතං. පරියන්තො එතස්ස අත්ථිති පරියන්තං, කාලෙන පරියන්තං කාලපරියන්තං, යථාපරිච්ඡින්නො වා කාලො පරියන්තො එතස්සාති කාලපරියන්තං. යාව පාණනං ජීවනං කොටි එතස්සාති ආපාණකොටිකං. අත්තතො පච්චයෙහි ලොකෙ නියුත්තං, තත්ථ වා විදිතන්ති ලොකියං. ලොකං උත්තරතීති ලොකුත්තරං.

පච්චයතො, එලතො ව මජ්ඣිමපණ්ණෙහි නිහීනං, තෙසං වා ගුණෙහි පරිහීනන්ති හීනං. අත්තතො පච්චයෙහි පධානභාවං නීතන්ති පණ්ණං. උභින්නමෙව වෙමජ්ඣෙ භවං මජ්ඣිමං. අත්තාධිපතිතො ආගතං අත්තාධිපතෙය්‍යං. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. තණ්හාය, දිට්ඨියා වා පරාමට්ඨං පධංසිතන්ති පරාමට්ඨං. තප්පට්ඨකපතො අපරාමට්ඨං. පටිප්පස්සද්ධකිලෙසං පටිප්පස්සද්ධං. සික්ඛාසු ජාතං, සෙක්ඛස්ස ඉදන්ති වා සෙක්ඛං. පරිනිට්ඨිතසික්ඛාකිච්චතාය අසෙක්ඛධම්මපරියාපන්නං අසෙක්ඛං. තදුභයපට්ඨකපෙන නෙවසෙක්ඛතාසෙක්ඛං. භානං භජති, භානභාගො වා එතස්ස අත්ථිති භානභාගියං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අප්පපරිමාණත්තා පරියන්තවන්තං, පාරිසුද්ධිවන්තඤ්ච සීලං පරියන්තපාරිසුද්ධිසීලං. අනප්පපරිමාණත්තා අපරියන්තං, පාරිසුද්ධිවන්තඤ්ච සීලං අපරියන්තපාරිසුද්ධිසීලං. සබ්බසො පුණ්ණං, පාරිසුද්ධිවන්තඤ්ච සීලං පරිපුණ්ණපාරිසුද්ධිසීලං.

11. චූත්තනයෙනාති “සීලනට්ඨෙන සීල”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.7) හෙට්ඨා චූත්තෙන නයෙන. ඉදං කත්තබ්බන්ති පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදපූරණන්ති ඉදං ආභිසමාවාරිකං කත්තබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති එවං පඤ්ඤත්තස්ස සික්ඛාපදසීලස්ස පූරණං. සික්ඛාපදසීලං හි පුරෙන්නො සික්ඛාපදමපි පුරෙති පාලෙති නාම. සික්ඛා එව වා සික්ඛිතබ්බතො, පටිපජ්ජිතබ්බතො ව සික්ඛාපදං. තස්ස පූරණන්තිපි යොජෙතබ්බං. ඉදං න කත්තබ්බන්ති පටික්ඛිත්තස්ස අකරණන්ති ඉදං දුච්චරිතං න කත්තබ්බන්ති භගවතා පටික්ඛිත්තස්ස අකරණං විරමණං. වරන්ති තස්මිත්ති තස්මිං සීලෙ තංසමච්ඡිතො වරන්තීති සීලස්ස අධිකරණතං විභාවෙන්නො තෙසං පවත්තිට්ඨානභාවං දස්සෙති. තෙනාහ “සීලෙසු පරිපූරකාරිතාය පවත්තන්ති”ති. වාරිතන්ති ඉදං න කත්තබ්බන්ති පටික්ඛිත්තං අකප්පියං. තායන්තීති අකරණෙනෙව තායන්ති. තෙනාති වාරින්තසීලමාහ. වාරෙති වා සත්ථා එත්ථ, එතෙන වාති වාරිතං, සික්ඛාපදං. තං

අවිකොපෙත්තො තායන්ති තෙනාති වාරිත්තං. සද්ධාවීරියසාධනන්ති සද්ධාය,
උට්ඨානවීරියෙන ච සාධෙනබ්බං. න හි අසද්ධො, කුසිතො ච චත්තපට්ඨත්ති.
පරිපූරෙති, සද්ධො ඵල සත්ථාරා පටික්ඛිත්තෙ අණුමත්තෙපි චජ්ජෙ භයදස්සාවී
සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති ආහ “සද්ධාසාධනං වාරිත්ත”න්ති.

අධිසීලසික්ඛාපරියාපන්නත්තා අභිවිසිට්ඨො සමාවාරොති අභිසමාවාරොති
ආහ “උත්තමසමාවාරො”ති. අභිසමාවාරොච ආභිසමාවාරිකං, යථා
චෙනයිකොති (අ. නි. 8.11; පාරා. 8) අධිප්පායො. අභිසමාවාරො
උක්කට්ඨනිද්දෙසතො මග්ගසීලං, ඵලසීලඤ්ච, තං ආරබ්භ උද්දිස්ස තදත්ථං
තප්පයොජනං පඤ්ඤත්තං ආභිසමාවාරිකං. සුපරිසුද්ධාති තීණි කායකම්මානි,
චත්තාරි වචිකම්මානි, සුපරිසුද්ධො ආජීවොති ඉදං ආජීවට්ඨමකං. තත්ථ කාමං
ආජීවහෙතුකතො සත්තවිධ්දුවචරිතතො විරති සම්මාආජීවොති සොපි
සත්තවිධො හොති, සම්මාජීවතාසාමඤ්ඤෙන පන තං ඵකං කත්වා චුත්තං. අථ
චා තිවිධකුහනචත්ථුසන්නිස්සයතො මිච්ඡාජීවතො විරති. ඵකජ්ඣං කත්වා
චුත්තො “ආජීවො සුපරිසුද්ධො”ති. සෙට්ඨවරියභාවතො මග්ගො ඵල
බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං, තස්ස. ආදිභාවභූතන්ති ආදිමිහි භාවෙනබ්බතං
නිජ්ඣාදෙනබ්බතං භූතං පත්තං ආදිභාවභූතං. කිඤ්චාපි දෙසනානුක්කමෙන
සම්මාදිට්ඨි ආදි, පටිපත්තික්කමෙන පන ආජීවට්ඨමකසීලං ආදිති. තස්ස
සම්පත්තියාති ආභිසමාවාරිකස්ස සම්පජ්ජනෙන පරිපූරණෙන ආදිබ්‍රහ්මවරියකං
සම්පජ්ජති. යො හි ලහුකානිපි අප්පසාවජ්ජානි පරිචජ්ජෙති, සො ගරුකානි
මහාසාවජ්ජානි බන්ධාදිනවානි පරිචජ්ජෙස්සතිති චත්තබ්බමෙව නත්ථිති. සුත්තං
පන ඵතමත්ථං බ්‍යතිරෙකවසෙන විභාවෙති. තත්ථ ධම්මන්ති සීලං. තං හි
උපරිගුණවිසෙසානං ධාරණට්ඨෙන ධම්මොති චුච්චති.

විරතිසීලස්ස ඉතරසීලෙන සතිපි සම්පයොගාදිකෙ
අසම්මිස්සකතාදස්සනත්ථං “වෙරමණිමත්ත”න්ති චුත්තං.

“නිස්සිතානිස්සිතවසෙනා”ති ඵත්ථ ලබ්භමානනිස්සයං තාව දස්සෙතුං
“නිස්සයො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තණ්හාවරිතෙන නිස්සයිතබ්බතො තණ්හාව
තණ්හානිස්සයො. තථා දිට්ඨිනිස්සයො. දිට්ඨිවරිතො හි අසතිපි දිට්ඨියා
තණ්හාවරිතෙ දිට්ඨිනිස්සිතොච පචත්තති. දෙවොති
චතුමහාරාජසක්කසුයාමාදිපාකට්ඨෙවමාහ. දෙවඤ්ඤතරොති අපාකට්ඨං. තණ්හං
ඵල නිස්සිතන්ති තණ්හානිස්සිතං. තණ්හාය නිස්සිතන්ති ච කෙචි වදන්ති.
තෙසං “ද්වෙ නිස්සයා”තිආදිනා විරුජ්ඣති. සුද්ධිදිට්ඨියාති “ඉති සංසාරසුද්ධි
භවිස්සති”ති ඵලං. පචත්තදිට්ඨියා, ලොකුත්තරං සීලන්ති අධිප්පායො.
තස්සෙවාති ලොකුත්තරස්සෙව සම්භාරභූතං කාරණභූතං, විචට්ඨපනිස්සයන්ති
අත්ථො.

කාලපරිච්ඡේදං කත්වාති ‘‘ඉමඤ්ච රත්තිං, ඉමඤ්ච දිව’’න්තිආදිනා (අ. නි. 8.41) විය කාලවසෙන පරිච්ඡේදං කත්වා. කාලපරිච්ඡේදං අකත්වා සමාදින්නම්පි අන්තරාවිච්ඡින්නං සම්පත්තවිරතිවසෙන යාවජීවං පවත්තිතම්පි ආපාණකොටිකං න හොතිති දස්සෙතුං ‘‘යාවජීවං සමාදිශිත්වා තථෙව පවත්තිත’’න්ති වුත්තං.

ලාභයසඤ්ඤානිඅභිගජීවිතවසෙනාති ලාභයසානං අනුප්පන්නානං උප්පාදනවසෙන, උප්පන්නානං රක්ඛණවසෙන වෙව වඩ්ඪනවසෙන ව ඤානිඅභිගජීවිතානං අවිනාසනවසෙන. කිං සො විතික්කම්ස්සතීති යො විතික්කමාය චිත්තම්පි න උප්පාදෙති, සො කායවාචාහි විතික්කම්ස්සතීති කිං ඉදං, නත්ථෙවත්ති අත්ථො. පටික්ඛෙපෙ හි අයං කිං-සද්දො.

ආරම්මණභාවෙන වණො විය ආසවෙ කාමාසවාදිකෙ පග්ගරතීති සම්පයොගභාවාභාවෙපි සභාසවෙහීති සාසවං. තෙභුමකධම්මජාතන්ති සීලං තප්පරියාපන්නන්ති ආහ ‘‘සාසවං සීලං ලොකිය’’න්ති. භවවිසෙසා සම්පත්තිභවා. විනයොති විනයපරියත්ති, තත්ථ වා ආගතසික්ඛාපදාති. පාමොජ්ජං තරුණපීති. යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනං සපච්චයනාමරුපදස්සනං, තදධිට්ඨානා වා තරුණවිපස්සනා. නිබ්බිදාති නිබ්බිදාඤ්ඤාණං. තෙන බලවවිපස්සනමාහ. විරාගො මග්ගො. විමුත්ති අරහත්තඵලං. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං පච්චවෙක්ඛණා. කථාති විනයකථා. මත්තනාති විනයවිචාරණා. උපනිසාති යථාචුත්තකාරණපරම්පරාසඪ්ඛාතො උපනිස්සයො. ලොකුත්තරං මග්ගඵලචිත්තසම්පයුත්තං ආජීවට්ඨමකසීලං. තත්ථ මග්ගසීලං භවනිස්සරණාවහං හොති, පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස ව භූමි, ඵලසීලං පන පච්චවෙක්ඛණාඤ්ඤාණස්සෙව භූමි.

12. භිනාධිමුත්තිවසෙන ඡන්දාදීනම්පි භිනතා. පණිතාධිමුත්තිවසෙන පණිතතා. තද්දුහයවෙමජ්ඣකතාවසෙන මජ්ඣිමතා. යථෙව හි කම්මං ආයුහනවසෙන භිනාදිහෙදහින්නං හොති, ඵවං ඡන්දාදයොපි පවත්තිආකාරවසෙන. සො ව නෙසං පවත්තිආකාරො අධිමුත්තිහෙදෙනාති දට්ඨබ්බං. යසකාමතායාති කිත්තිසිලොකාභිරතියා, පරිවාරිච්ඡාය වා. ‘‘කථං නාම මාදිසො ඊදිසං කරෙය්‍යා’’ති පාපජිගුව්ඡාය අරියභාවං නිස්සාය. අනුපක්කිලිට්ඨන්ති අත්තුක්කංසනපරවම්භනාහි, අඤ්ඤෙහි ව උපක්කිලෙසෙහි අනුපක්කිලිට්ඨං. භවහොගත්ථායාති භවසම්පත්තිඅත්ථඤ්ඤෙව හොගසම්පත්තිඅත්ථඤ්ඤව. අත්තනො විමොක්ඛත්ථාය පවත්තිතන්ති සාවකපච්චෙකබොධිසත්තසීලමාහ. සබ්බසත්තානං විමොක්ඛත්ථායාති සබ්බසත්තානං සංසාරබන්ධනතො විමොචනත්ථාය. පාරම්තාසීලං මහාබොධිසත්තසීලං. යා

කරුණුපායකොසල්ලපරිගහිතා මහාබොධිං ආරඬ්භ පවත්නා
පරමුක්කංසගතසොවෙය්‍යසල්ලොබා දෙසකාලසත්තාදිවිකප්පරහිතා
සීලපාරමිතා.

අනතුරුපත්ති අසාරුප්පං. අත්තා එව ගරු අධිපති එතස්සාති අත්තගරු,
ලජ්ජාධිකො. අත්තාධිපතිතො ආගතං අත්තාධිපතෙය්‍යං. ලොකො අධිපති ගරු
එතස්සාති ලොකාධිපති, ඔත්තප්පාධිකො. ධම්මො නාමායං මහානුභාවො
එකන්තනියානිකො, සො ච පටිපත්තියාච පුජෙතඬ්ඛො. තස්මා “නං
සීලසම්පදාය පුජෙස්සාමි”ති එවං ධම්මමහත්තං පුජෙතුකාමෙන.

පරාමට්ඨත්තාති පරාභවචසෙන ආමට්ඨත්තා. තණ්හාදිට්ඨියො හි
“ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා, ඉමිනා මෙ
සීලෙන සංසාරසුද්ධි භවිස්සාමි”ති පවත්තස්ස සීලං පරාමසන්තිතියො තං පරාභවං
පාපෙන්ති මග්ගස්ස අනුපනිස්සයභාවකරණතො. පුට්ඨජනකල්‍යාණකස්සාති
පුට්ඨජනෙසු කල්‍යාණකස්ස. සො හි පුට්ඨජනොච හුත්වා කල්‍යාණෙහි සීලාදීහි
සමන්තාගතො. පරාමසනකිලෙසානං වික්ඛම්භනතො, සමුච්ඡින්නතො ච
තෙහි න පරාමට්ඨත්ති අපරාමට්ඨං. තස්ස තස්ස කිලෙසදරථස්ස
පටිප්පස්සම්භනතො වූපසමනතො පටිප්පස්සද්ධං.

කතපටිකම්මන්ති වුට්ඨානදෙසනාහි යථාධම්මං කතපටිකාරං. එවං හි තං
සීලං පටිපාකතිකමෙව භොති. තෙනාහ “තං විසුද්ධ”න්ති.
“කතපටිකම්ම”න්ති ඉමිනා ච “න පුනෙවං කරිස්ස”න්ති අධිට්ඨානමපි
සඬ්ගහිතන්ති දට්ඨඬ්ඛං. “අච්ඡමංසං නු ඛො, සුකරමංසං නු ඛො”තිආදිනා
චත්ථම්භි වා, “පාවිත්තියං නු ඛො, දුක්කටං නු ඛො”තිආදිනා ආපත්තියා වා,
“මයා තං චත්ථු වීතික්කන්තං නු ඛො, න නු ඛො වීතික්කන්ත”න්තිආදිනා
අප්ඤ්ඤාචාරෙ වා වෙමතිකස්ස සංසයාපන්නස්ස. විසොධෙතඬ්ඛං යථාධම්මං
පටිකම්මෙන. විමති එව වෙමතිකං, තස්මිං වෙමතිකෙ සති, විමතියා
උප්පන්නායාති අත්ථො. විමති පටිච්චෙනෙතඬ්ඛාති සයං වා තං චත්ථුං
විචාරෙත්වා, විනයධරෙ වා පුච්ඡිත්වා කඬ්ඛා විනොදෙතඬ්ඛා. නික්කඬ්ඛෙන
පන කප්පියං වෙ කාතඬ්ඛං, අකප්පියං වෙ ඡඩ්ඛෙතඬ්ඛං. තෙනාහ “ඉච්චස්ස
ඵාසු භවිස්සාමි”ති.

“චතුහි අරියමග්ගෙහි”තිආදිනා මග්ගඵලපරියාපන්නං සීලං
මග්ගඵලසම්පයුත්තං වුත්තං. සමුදායෙසු පවත්තවොහාරා අවයවෙසුපි
පවත්තන්තිති. සෙසන්ති සඬ්ඛං ලොකියසීලං.

පකතිපීති සභාවොපි. සුඛසීලො සඬ්ඛො සුඛසංවාසො. තෙන
පරියායෙනාති පකතිඅත්ථවාචකත්ථෙන. එකච්චං අඛ්‍යාකතං සීලං

ඉධාධිප්පෙනසීලෙන එකසඬගහන්ති අකුසලස්සෙවායුජ්ජමානතං දස්සෙතුං “තත්ථ අකුසල”න්තිආදි වුත්තං. තථා හි සෙක්ඛත්තිකං ඉධ ගහිතං, ඉධ න උපනීතං කුසලත්තිකන්ති අධිප්පායො. වුත්තනායෙනෙවාති වුත්තෙනෙව නායෙන කුසලත්තිකං අග්ගහෙත්වා හීනත්තිකාදීනං පඤ්චන්තං තිකානං වසෙන අස්ස සීලස්ස තිව්ධතා වෙදිතබ්බා.

13. යොධාති යො ඉධ. වත්ථුච්ඡික්කමෙති ආපත්තියා වත්ථුනො චිතික්කමනෙ අජ්ඣාචාරෙ. කාමසඬකප්පාදයො නව මහාවිතක්කා මිච්ඡාසඬකප්පා. එවරුපස්සාති එදිසස්ස. තස්ස හි සීලවන්තෙ අනුපසඬකමිත්වා දුස්සීලෙ සෙවන්තස්ස තතො එව තෙසං දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජනෙන පණ්ණත්තිචිතික්කමෙ අදොසදස්සාවිනො මිච්ඡාසඬකප්පබ්බලතාය මනච්ඡට්ඨාති ඉන්ද්‍රියාති අරක්ඛතො සීලං එකංසෙනෙව භානභාගියං හොති, න ධීතිභාගියං, කුතො විසෙසාදිභාගියතා. සීලසම්පත්තියාති සීලපාරිපූරියා චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන. අසටන්තස්ස උත්තරීති උත්තරි විසෙසාධිගමාය අවායමන්තස්ස. ධීතිභාගියං සීලං භවති අසමාධිසංවත්තනියත්තා. සම්පාදිතෙ හි සමාධිස්මිං සීලස්ස සමාධිසංවත්තනියතා නිච්ඡියති. සමාධන්තායාති සමථවසෙන සමාධානත්තාය. නිබ්බිදන්ති විපස්සන්තං. බලවච්ඡස්සනාදස්සන්තං නිබ්බිදාගහණං තාවතාපි සීලස්ස නිබ්බෙධභාගියභාවසිද්ධිතො.

යාති ච සික්ඛාපදාති තෙසං රක්ඛිතබ්බාතීති සම්බන්ධො, තාති පන අසාධාරණපඤ්ඤත්තිතො අඤ්ඤාති. තෙසන්ති “රක්ඛිතබ්බාතී”ති පදං අපෙක්ඛිත්වා කත්තරි සාම්චචනං, තෙහි හික්ඛුහිති අත්ථො. සති වා උස්සාහෙති උස්සක්කිත්වා සීලාති රක්ඛිතුං උස්සාහෙ සති. දසාති සාමණෙරෙහි රක්ඛිතබ්බසීලමාහ සට්ඨකාරාදීනං විය. අට්ඨාති නච්චාදිමාලාදිවෙරමණිං එකං කත්වා සබ්බපච්ඡිමවජ්ජාති අට්ඨ.

අච්ඡික්කමොති පඤ්චන්තං සීලානං අච්ඡික්කමො. පකතිසීලන්ති සභාවසීලං. තනුපපත්තිනියතං හි සීලං උත්තරකුරුකානං. මරියාදාචාරිත්තන්ති තස්ස තස්ස සාවජ්ජස්ස අකරණෙ මරියාදභූතං, තත්ථ තත්ථ කුලාදීසු පුබ්බපුරිසෙහි යපිතං චාරිත්තං. කුලදෙසපාසණ්ඩධම්මො හි “ආචාරසීල”න්ති අධිප්පෙන. තත්ථ කුලධම්මො තාව බ්‍රාහ්මණාදීනං අමජ්ජපානාදි, දෙසධම්මො එකච්චජනපදවාසීනං අහිංසනාදි, පාසණ්ඩධම්මො තිත්ථියානං යමනියමාදි. තිත්ථියමතං හි දිට්ඨිපාසෙන, තණ්හාපාසෙන ච ඛෙති පවත්තති, පාසං වා බාධං අරියවිනයස්ස ඛෙතීති “පාසණ්ඩ”න්ති වුවචති. “පකතියා සීලවතී හොතී”ති (දී. නි. 2.20) වචනතො බොධිසත්තමාතු පඤ්චසික්ඛාපදසීලං පරිපුණ්ණමෙව. ඉදං පන උක්කංසගතං බොධිසත්තපිතරිපි චිත්තූප්පාදමත්තෙනපි අසංකිලිට්ඨං.

“ධම්මතාසීල” න්ති වුත්තං. කාමගුණුපසංහිතන්ති කාමකොට්ඨාසෙසු අස්සාදුපසංහිතං කාමස්සාදගධිතං. ධම්මතාසීලන්ති ධම්මතාය කාරණනියාමෙන ආගතං සීලං. සීලපාරමිං හි පරමුක්කංසං පාපෙන්වා කුච්ඡිගතස්ස මහාබොධිසත්තස්ස සීලතෙජෙන ගුණානුභාවෙන බොධිසත්තමාතු සරසෙනෙව පරමසල්ලෙඛප්පත්තං සීලං හොති. මහාකස්සපාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන හද්දාදිකෙ සඬගණ්හාති. තෙ කිර සුචිරං කාලං සුපරිසුද්ධසීලා එව හුත්වා ආගතා. තෙනාහ “සුද්ධසත්තාන” න්ති. තාසු තාසු ඡාතිසුති සීලවරාජමහිංසරාඡාදිඡාතිසු. පුබ්බෙ පුරිමඡාතියං සිද්ධො හෙතු එතස්සාති පුබ්බහෙතුකසීලං. ඉදං පන පකතිසීලාදිසමාදානෙන විනා අවිතික්කමලක්ඛණං සම්පත්තවිරතිසඬගහං දට්ඨබ්බං.

යං භගවතා එවං වුත්තං සීලන්ති සම්බන්ධො. ඉධාති වක්ඛමානසීලපරිපූරකස්ස පුග්ගලස්ස සන්තිස්සයභූතසාසනපරිදීපනං, අඤ්ඤාසාසනස්ස ච තථාභාවපටිසෙධනං. වුත්තං හෙතං “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි” ති (දී. නි. 2.214; ම. නි. 1.139; අ. නි. 4.241). භික්ඛුති තස්ස සීලස්ස පරිපූරකපුග්ගලපරිදීපනං. පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තොති ඉදමස්ස පාතිමොක්ඛසීලෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතීති ඉදමස්ස තදනුරූපවිහාරසමඬගිභාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති ඉදං පාතිමොක්ඛසංවරස්ස, උපරිඅධිගන්තබ්බගුණානාඤ්ච උපකාරකධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාචීති ඉදං පාතිමොක්ඛතො අවචනභාවපරිදීපනං. සමාදායාති සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති සික්ඛාය සමඬගිභාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො ආවි හවිස්සති.

සොති පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ පතිට්ඨිතභික්ඛු. තෙන යාදිසස්ස ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං ඉච්ඡිතබ්බං, තං දස්සෙති. වක්ඛුනාති යතො සො සංවරො, තං දස්සෙති. රූපන්ති යත්ථ සො සංවරො, තං දස්සෙති. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහී හොති නානුබ්බඤ්ජනග්ගාහීති සංවරස්ස උපායං දස්සෙති. යත්වාධිකරණ...පෙ.... අන්වාස්සවෙය්‍යුන්ති සංවරස්ස පටිපක්ඛං තත්ථ ආදීනවං දස්සෙති. සංවරාය පටිපජ්ජතීති පගෙව සතියා උපට්ඨපෙතබ්බතං දස්සෙති. රක්ඛති වක්ඛුන්ද්‍රියන්ති සතියා උපට්ඨාපනමෙව වක්ඛුන්ද්‍රියස්ස ආරක්ඛාති දස්සෙති. වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජතීති තථාභූතා සතියෙවෙත්ථ සංවරොති දස්සෙති. විතික්කමස්ස වසෙනාති සම්බන්ධො. ඡන්තං සික්ඛාපදානන්ති “ආජීවහෙතු ආජීවකාරණා අසන්තං අභූතං උත්තරිමනුස්සධම්මං උල්ලපතී” තිආදීනා ආගතානං ඡන්තං පාරාජිකාදිපටිසංයුත්තානං සික්ඛාපදානං. සාමන්තජප්පනාදීනා තිවිධෙන

කුහනවත්ථුනා විම්භාපනං කුහනා. අත්තානං, දායකං වා උක්ඛිපිත්වා යථා සො කිඤ්චි දදාති, එවං කථනං ලපනා. නිමිත්තං වුවුවති පච්චයදානසඤ්ඤාප්පාදකං කායවචිකම්මං, තෙන නිමිත්තෙන වරති, නිමිත්තං වා කරොතීති නෙමිත්තිකො, තස්ස භාවො නෙමිත්තිකතා. ගන්ධාදයො විය ලාභාය පරෙසං අක්කොසනාදිනා නිපිසතීති නිප්පෙසො, නිප්පෙසොව නිප්පෙසිකො, තස්ස භාවො නිප්පෙසිකතා. මහිවිජ්ජාය අත්තනා ලද්ධලාභෙන පරතො ලාභපරියෙසනා ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසනතා. එවමාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන අනුප්පියභාණිතාවාටුකම්මානාදිං සඬගණ්ණාති. පටිසඬ්ඛානෙන පච්චවෙක්ඛණාය පරිසුද්ධො අසංකිලිට්ඨො පටිසඬ්ඛානපරිසුද්ධො. චත්තාරො පච්චයා පරිභුඤ්ජීයන්ති එතෙනාති චතුපච්චයපරිභොගො, තථාපචත්තා අනවජ්ජවෙනතා.

පාතිමොක්ඛසංවරසීලවණ්ණනා

14. තත්ත්වා තෙසු පාතිමොක්ඛසංවරාදීසු. ආදිතො පටියායාති “ඉධ භික්ඛු”තිආදිනා (විභ. 508; දී. නි. 1.194) ආගතදෙසනාය ආදිතො පභුති. විනිවිජයකථාති තත්ථ සංසයවිධමනෙන විනිවිජයාවහා කථා. පයමස්ස අත්ථස්ස සබ්බසාධාරණත්තා අසාධාරණං පබ්බජිතාවෙණිකං පරියායං දස්සෙන්තො “ඡින්නභින්නපට්ඨරාදිකාය වා”ති ආහ. එවං භික්ඛු පරිපුණ්ණපාතිමොක්ඛසංවරයොග්ගතා දස්සිතා හොති. භින්නපට්ඨරාදිභාවො ව නාම දලිද්දස්සාපි නිග්ගහිතස්ස හොතීති තතො විසෙසෙතුං “සද්ධාපබ්බජිතො”ති චත්වා පටිපත්තියා යොග්ගභාවදස්සනත්ථං “කුලපුත්තො”ති වුත්තං. ආචාරකුලපුත්තො වා හි පටිපජ්ජිතුං සක්කොති ජාතිකුලපුත්තො වා. සික්ඛාපදසීලන්ති වාරිත්තවාරිත්තප්පහෙදං සික්ඛාපදවසෙන පඤ්ඤත්තං සීලං. යොති අනියමනිද්දෙසො යො කොචි පුග්ගලො. නන්ති විනයපරියාපන්නං සීලං. තන්ති පුග්ගලං. මොක්ඛෙති සහකාරිකාරණභාවතො. අපායෙ භවාති ආපායිකාති. ආදි-සද්දෙන තදඤ්ඤං සබ්බසංසාරදුක්ඛං සඬගණ්ණාති. සංවරණං කායවචිද්වාරානං පිදහනං. යෙන තෙ සංවුතා පිහිතා හොන්ති, සො සංවරො. යස්මා පන සො සත්තන්තං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමො විතික්කමපටිපක්ඛොති කත්වා, තස්මා වුත්තං “කායිකවාචසිකස්ස අවිතික්කමස්සෙතං නාම”න්ති. පාතිමොක්ඛසංවරෙන සංවුතොති පාතිමොක්ඛසංවරෙන පිහිතකායවචිද්වාරො. තථාභූතො ව යස්මා තං උපෙතො තෙන ව සමඬගී නාම හොති, තස්මා වුත්තං “උපගතො සමන්තාගතොති අත්ථො”ති.

අපරො නයො – කිලෙසානං බලවහාවතො, පාපකිරියාය සුකරභාවතො, පුඤ්ඤකිරියාය ව දුක්කරභාවතො බහුක්ඛත්තුං අපායෙසු පතනසීලොති පාතී,

පුටුප්පනො. අනිච්චතාය වා භවාදීසු කම්මවෙගක්ඛිත්තො සට්ඨන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසීලොති පාඨී, මරණවසෙන වා තම්භි තම්භි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පාතනසීලොති පාඨී, සත්තසන්තානො, විත්තමෙව වා. තං පාතිනං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛං. විත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො “විමුත්තො”ති වුවවති. චුත්තං හි “විත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති”ති, “අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුත්ත”න්ති (මහාව. 28) ව. අථ වා අවිජ්ජාදිනා හෙතුනා සංසාරෙ පතති ගච්ඡති පවත්තතීති පාඨී, “අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවතං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.124) හි චුත්තං. තස්ස පාතිනො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො ඵතෙනාති පාතිමොක්ඛං. “කණ්ඨෙකාලො”තිආදීනං වියස්ස සමාසසිද්ධි වෙදිතඛ්ඛා. අථ වා පාතෙති විනිපාතෙති දුක්ඛෙති පාඨී, විත්තං. චුත්තං හි “විත්තෙන නීයති ලොකො, විත්තෙන පරිකස්සති”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පාතිනො මොක්ඛො ඵතෙනාති පාතිමොක්ඛං, පතති වා ඵතෙන අපායදුක්ඛෙ, සංසාරදුක්ඛෙ වාති පාඨී, තණ්හාදිසංකිලෙසො. චුත්තං හි “තණ්හා ජනෙති පුරිසං (සං. නි. 1.55-57), තණ්හාදුනියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105; අ. නි. 4.9; මහානි. 191; වුළුති. පාරායනානුගීතිගාථානිද්දෙස) ව ආදි. තතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං. අථ වා පතති ඵත්ථාති පාඨීති, ඡ අජ්ඣන්තිකඛාහිරාති ආයතනාති. චුත්තං හි “ඡසු ලොකො සමුප්පන්තො, ඡසු කුඛ්ඛති සන්ථව”න්ති (සං. නි. 1.70; සු. නි. 171). තතො ඡඅජ්ඣන්තිකඛාහිරායතනසංඛාතතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං. අථ වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථීති පාඨී, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං, අථ වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මිස්සරො භගවා “පඨී”ති වුවවති. මුවවති ඵතෙනාති මොක්ඛො, පතිනො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤත්තත්තාති පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො ඵව පාතිමොක්ඛං. සබ්බගුණානං වා මූලභාවතො උත්තමට්ඨෙත පති ව සො යථාචුත්තෙන්තේතො මොක්ඛො වාති පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො ඵව පාතිමොක්ඛං. තථා හි චුත්තං “පාතිමොක්ඛන්ති මුඛමෙතං පමුඛමෙත”න්ති (මහාව. 135) විත්ථාරො.

අථ වා ප-ඉති පකාරෙ, අතී-ති අවිචන්තත්තේ නිපාතො, තස්මා පකාරෙහි අවිචන්තං මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛං. ඉදං හි සීලං සයං තද්ධිගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ච වික්ඛම්භනවසෙන, සමුවිෂේදවසෙන ව අවිචන්තං මොක්ඛෙති මොවෙතීති පාතිමොක්ඛං, පති පති මොක්ඛොති වා පතිමොක්ඛො, තම්භා තම්භා විතික්කමදොසතො පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො, පතිමොක්ඛො ඵව පාතිමොක්ඛං. මොක්ඛොති වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පටිබ්බිඛභූතොති පතිමොක්ඛො. සීලසංවරො හි සූරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභූතො තප්පට්ඨාගො විය යථාරහං

කිලෙසනිබ්බාපනතො, පතිමොක්ඛොයෙව පාතිමොක්ඛං. අථ වා මොක්ඛං පති වත්තති, මොක්ඛාහිමුඛන්ති වා පතිමොක්ඛං, පතිමොක්ඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති එවමෙත්ථ පාතිමොක්ඛ-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉරියතීති අත්තභාවං පවත්තෙති. “විහරතී”ති ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ධීතස්ස හික්ඛුනො ඉරියාපථවිහාරො දස්සිතො. පාළියන්ති ඝානවිභඩ්ගපාළියං (විභ. 508 ආදයො).

තත්ථ කාමං සමණුචාරං, සමණගොචරඤ්ච දස්සෙතුං “ආචාරගොචරසම්පත්තො”ති චුත්තං, යථා පන මග්ගං ආචික්ඛන්තො “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛිණං ගණ්හා”ති වජ්ජෙතබ්බපුබ්බකං ගහෙතබ්බං වදෙය්‍ය, යථා වා සසිසන්භානෙන පහීනසෙදමලජල්ලිකස්ස මාලාගන්ධවිලෙපනාදිවිභූසනසංවිධානං යුත්තරූපං, එවං පහීනපාපධම්මස්ස කල්‍යාණධම්මසමායොගො යුත්තරූපොති “අත්ථි ආචාරො, අත්ථි අනාචාරො”ති ද්වයං උද්දිසිත්වා අනාචාරං තාව විහජිතුං “තත්ථ කතමො අනාචාරො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කායිකො චිතික්කමොති තිවිධං කායදූච්චරිතං. වාචසීකො චිතික්කමොති චතුබ්බිධං වච්චුච්චරිතං. කායිකවාචසීකොති තද්දුහයං.

එවං ආජීවට්ඨමකසීලස්ස චිතික්කමො දස්සිතො. ඉදානි මානසං අනාචාරං දස්සෙතුං “සබ්බමපි දුස්සීලාං අනාචාරො”ති වත්වා තත්ථ එකච්චියං දස්සෙත්තො “ඉධෙකච්චො වෙළදානෙන වා”තිආදිමාහ. තත්ථ වෙළදානෙනාති පච්චයුජ්ජාදනත්ථෙන වෙළදානෙන. පත්තදානාදීසුපි එසෙව නයො. වෙළුති මනුස්සානං පයොජනාවහො යො කොචි වෙළදණ්ඩො. පත්තං ගන්ධිකාදීනං ගන්ධපලිවෙය්‍යාදිඅත්ථං වා, තාලනාලිකෙරාදිපත්තං වා. පුජ්ඨං යං කිඤ්චි මනුස්සානං පයොජනාවහං. තථා එලං. සිනානං සිරිසවුණ්ණාදින්භානියවුණ්ණං. මත්තිකාපි එත්ථෙව සඬගහං ගච්ඡති. දන්තකට්ඨං යං කිඤ්චි මුඛසොධනත්ථං දන්තපොනං. වාටුකම්‍යතා අත්තානං දාසං විය නීවට්ඨානෙ යපෙත්වා පරස්ස බලිතච්චනං සණ්ඨපෙත්වා පියකාමතාය පග්ගස්භව්වනං. මුග්ගසුප්පාතාති මුග්ගසුප්පමතා සච්චාලිකෙන ජීවිතකප්පනං. යථා හි මුග්ගසුපෙ පච්චන්තෙ බහු මුග්ගා පච්චන්ති, කතිපයා න පච්චන්ති, එවං සච්චාලිකෙන ජීවිතකප්පනෙ බහු අලිකං හොති, අප්පකං සච්චන්ති. පරිභට්ඨිති පරිභට්ඨො, පරෙසං දාරකෙ පරිහරන්තො. පරිභට්ඨස්ස කම්මං පාරිභට්ඨං, සා එව පාරිභට්ඨතා, අලඬකරණාදිනා කුලදාරකපරිහරණස්සෙතං නාමං. තෙසං තෙසං ගිහීනං ගාමන්තරදෙසන්තරාදීසු සාසනපටිසාසනහරණං ජඩ්ඝපෙසනිකං. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙනාති එතෙසං වා වෙළදානාදීනං වෙජ්ජකම්මහණ්ඩාගාරිකකම්මපිණ්ඩපටිපිණ්ඩකම්මසඩ්දසුජ්ජාදවෙතිසුජ්ජාදපටි ධපනාදීනං වා මිච්ඡාජීවෙන ජීවිතකප්පනකම්මානං යෙන කෙනවි.

බුද්ධපටිකුටියෙනාති බුද්ධෙහි ගරහිතෙන පටිසිද්ධෙන. මිච්ඡාඡීවෙනාති න සම්මාආඡීවෙන. අයං වුව්වති අනාචාරොති අයං සබ්බොපි “අනාචාරො”ති කථියති. ආචාරනිද්දෙසො චුත්තපටිපක්ඛනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

ගොවරනිද්දෙසෙපි පටිමං අගොවරස්ස වචනෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ගොවරොති පිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය උපසඬකමිතුං යුත්තට්ඨානං. අයුත්තට්ඨානං අගොවරො. වෙසියා ගොවරො අස්සාති වෙසියාගොවරො, මිත්තසන්ථවවසෙන උපසඬකමිතබ්බට්ඨානන්ති අත්ථො. වෙසියා නාම රුද්ධපඡ්චිනියො, තා මිත්තසන්ථවවසෙන න උපසඬකමිතබ්බො, සමණභාවස්ස අත්තරායකරත්තා, පරිසුද්ධාසයස්සාපි ගරහහෙතුතො, තස්මා දක්ඛණාදානවසෙන සතිං උපට්ඨපෙත්වාච උපසඬකමිතබ්බො. විධවා වුව්වන්ති මතපතිකා, පචුත්ථපතිකා චා. පුල්ලකුමාරිකාති මහල්ලිකා අනිච්චියකුමාරියො, පණ්ඩකාති නපුංසකා. තෙ හි උස්සන්තකිලෙසා අවුපසන්තපරිලාභා ලොකාමිසසන්තිස්සිතකථාබහුලා, තස්මා න උපසඬකමිතබ්බො. භික්ඛුනියො නාම උස්සන්තබ්බමවරියා. තථා භික්ඛුපි. තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං විසභාගවත්ථුභාවතො සන්ථවවසෙන උපසඬකමනෙ කතිපාහෙනෙව බ්බමවරියන්තරායො සියා, තස්මා න උපසඬකමිතබ්බො. ගිලානපුච්ඡනාදිවසෙන උපසඬකමනෙ සතොකාරිතා භවිතබ්බං. පානාගාරන්ති සුරාපානසරං. තං සොණ්ඩජනෙහි අවිචිත්තං හොති. තත්ථ තෙහි සොණ්ඩනාදිවසෙන න උපසඬකමිතබ්බං බ්බමවරියන්තරායකරත්තා. සංසට්ඨො විහරති රාජුභිතිආදීසු රාජානො නාම යෙ රජ්ජමනුසාසන්ති. රාජමහාමත්තා රාජස්සරියසදිසාය ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතා. තිත්ථියාති විපරිතදස්සනා බාහිරකපරිබ්බාජකා. තිත්ථියසාවකාති තෙසු දළ්භහත්තා පච්චයදායකා. අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙනාති තිස්සන්තං සික්ඛානං අනනුලොමිකෙන පච්චනීකභුතෙන සංසග්ගෙන සංසට්ඨො විහරති, යෙන බ්බමවරියන්තරායං චා සල්ලෙඛපරිහානිං චා පාපුණාති.

ඉදානි අපරෙතපි පරියායෙන අගොවරං දස්සෙතුං “යානි චා පන තානී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අස්සද්ධානීති බුද්ධාදීසු සද්ධාවිරහිතානි. තතො ඵච අප්පසන්තානි, කම්මකම්මඵලසද්ධාය චා අභාවෙන අස්සද්ධානි. රතනත්තයප්පසාදාභාවෙන අප්පසන්තානි. අක්කොසකපරිභාසකානීති අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසකානි වෙච භයදස්සනෙන සන්තප්පනකානි ච. අත්ථං න ඉච්ඡන්ති අනත්ථමෙව ඉච්ඡන්තිති අනත්ථකාමානි. හිතං න ඉච්ඡන්ති අහිතමෙව ඉච්ඡන්තිති අහිතකාමානි. ඵාසු න ඉච්ඡන්ති අඵාසුංයෙව ඉච්ඡන්තිති අඵාසුකකාමානි. යොගක්ඛෙමං නිබ්භයං න ඉච්ඡන්ති, අයොගක්ඛෙමමෙව ඉච්ඡන්තිති අයොගක්ඛෙමකාමානි. භික්ඛුනන්ති ඵත්ථ සාමණෙරානම්පි සඬගහො. භික්ඛුනීනන්ති ඵත්ථ සික්ඛමානසාමණෙරීනං. සබ්බෙසං හි

සාසනිකානං අනත්ථකාමනාදිපනපදමිදං වචනං. තථාරූපානි කුලානීති තාදිසානි ඛත්තියකුලාදීනි. සෙවතීති නිස්සාය ජීවති. භජතීති උපසඩ්ධිමති. පයිරූපාසතීති පුනප්පුනං උපගච්ඡති. අයං වුව්චතීති අයං වෙසියාදිකො, රාජාදිකො, අස්සද්ධකුලාදිකො ච තං තං සෙවන්තස්ස තිස්සකාරොපි අයුත්තො ගොචරොති අගොචරො. එත්ථ හි වෙසියාදිකො පඤ්චකාමගුණනිස්සයතො අගොචරො. යථාහ “කො ච, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො අගොචරො පරිච්ඡයො? යදිදං පඤ්ච කාමගුණා”ති (සං. නි. 5.372). රාජාදිකො සමණධම්මස්ස අනුපනිස්සයතො, ලාභසක්කාරාසනිවිචක්කනිජ්ජොපනදිට්ඨිවිපත්තිහෙතුතො ච. අස්සද්ධකුලාදිකො සද්ධාභානිචිත්තසන්තාසාවහතො අගොචරො.

ගොචරනිද්දෙසෙ “න වෙසියාගොචරො”තිආදීනි චුත්තපටිපක්ඛවසෙන වෙදිතබ්බානි. ඔපානභූතානීති උදපානභූතානි හික්ඛුසඩ්ධිස්ස, හික්ඛුනීසඩ්ධිස්ස ච චතුමභාපථෙ ඛතපොක්ඛරණී විය යථාසුඛං ඔගාහනක්ඛමානි. කාසාවපජ්ජොතානීති හික්ඛුනං, හික්ඛුනීනඤ්ච නිවත්ථපාරුතකාසාවානංයෙව පහාහි එකොභාසානි. ඉසිවාතපටිවාතානීති ගෙහං පවිසන්තානං, නික්ඛමන්තානඤ්ච හික්ඛුහික්ඛුනීසඩ්ධිතානං ඉසිනං විචරවාතෙන වෙව සම්ඤ්ජනපසාරණාදිජනිතසරීරවාතෙන ච පටිවාතානි පවායිතානි විනිද්ධුතකිබ්බිසානි වා.

ඉදානි නිද්දෙසෙ ආගතනයෙනාපි ආචාරගොචරෙ දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. එත්ථානි එතස්මිං පාතිමොක්ඛසීලනිද්දෙසෙ. ඉමිනාපි නයෙනානි ඉදානි වුව්චමානවිධිනාපි. සඩ්ධිගතොති සඩ්ධිසසන්තිපාතං ගතො. අවිත්තිකාරකතොති අකතචිත්තිකාරො, අකතගාරවොති අත්ථො. සට්ඨයන්තොති සරීරෙන, විචරෙන වා සංසන්තො. පුරතොපි තිට්ඨති අවිත්තිකාරකතොති සම්බන්ධිතබ්බං. ධීතකොපිති උපරි තිට්ඨන්තො විය ආසන්නතරට්ඨානෙ ධීතකොපි හණති. බාහාවික්ඛෙපකොති බාහුං වික්ඛිපන්තො. අනුපාහනානන්ති අනාදරෙ සාම්චචනං. සඋපාහනොති උපාහනාරුළුහො. ථෙරෙ හික්ඛු අනුපබ්ජ්ජාති ථෙරානං හික්ඛුනං ධීතට්ඨානං අනුපවිසිත්වා තෙසං ආසන්නතරට්ඨානං උපගන්ත්වා. කට්ඨං පක්ඛිපති අග්ගිකුණ්ඩෙ. වොක්කම්මාති පස්සතො අතික්කම්ත්වා. ගුළුහානි සභාවතො පටිච්ඡන්තානි සාණිපාකාරාදිනා පටිච්ඡාදිතානි. අනාපුච්ඡාති අනාපුච්ඡිත්වා. අස්සානි අනාවාරස්ස.

අපිව හික්ඛුතිආදි සබ්බස්සෙව හික්ඛුනො ආචාරදස්සනවසෙන පචත්තං අට්ඨකථාවචනං, න නිද්දෙසපාළි. සද්ධාසීලසුතවාගාදිගුණහෙතුකො ගරුභාවො ගරුකරණං වා ගාරවො, සහ ගාරවෙනානි සගාරවො. ගරුට්ඨානියෙසු ගාරවසාරජ්ජාදිවසෙන පටිස්සායනා පතිස්සා,

සප්පතිස්සවපටිපත්ති. සහ පතිස්සායාති සප්පතිස්සො. සවිසෙසං නිරිමනනාය,
ඔත්තප්පිහාවෙන ච නිරොත්තප්පසම්පන්නො. සෙඛියධම්මපාරිපූර්වසෙන
සුනිවත්ථො සුපාරුතො. පාසාදිකෙතාති පසාදාවහෙන, ඉත්ථම්භූතලක්ඛණ
වෙතං කරණවචනං. එසෙව නයො ඉතො පරෙසුපි ඡසු පදෙසු.
අභික්කන්තෙනාති අභික්කමෙන. ඉරියාපථසම්පන්නොති
සම්පන්නඉරියාපථො. තෙන සෙසඉරියාපථානම්පි පාසාදිකතමාහ. ඉන්ද්‍රියෙසු
ගුත්තද්වාරොති වක්ඛන්ද්‍රියාදීසු ඡසු ද්වාරෙසු සුසංවිහිතාරක්ඛො. භොජනෙ
මත්තඤ්ඤාති පරිභුඤ්ජිතබ්බතො භොජනසඤ්ඤිතෙ චතුබ්බිධෙපි පච්චයෙ
පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගාදිවසෙන සබ්බසො පමාණඤ්ඤ.
ජාගරියමනුයුත්තොති පුබ්බරත්තාපරරත්තං භාවනාමනසිකාරසඬ්ඛාතං
ජාගරියං සාතච්චකාරිතාවසෙන අනු අනු යුත්තො තත්ථ යුත්තපයුත්තො.
සතිසම්පජ්ඤාන සමන්තාගතොතිආදි යථාචුත්තස්ස ආචාරස්ස
සම්භාරදස්සනං. තත්ථ අප්පිච්ඡොති නිඉච්ඡො. සන්තුට්ඨොති
යථාලාභාදිවසෙන සන්තොසෙන තුට්ඨො. සක්කච්චකාරීති ආදරකාරී.
ගරුචිත්තීකාරබහුලොති ගරුට්ඨානියෙසු ගරුකරණබහුලො. අයං වුවචති
ආචාරොති අයං සගාරවතාදි අත්ථකාමෙහි ආවරිතබ්බතො ආචාරො.

සීලාදීනං ගුණානං උපනිස්සයභූතො උපනිස්සයගොචරො. සතිසඬ්ඛාතො
චිත්තස්ස ආරක්ඛභූතො එව ගොචරො ආරක්ඛගොචරො.
කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතො චිත්තස්ස උපනිබන්ධනට්ඨානභූතො ගොචරො
උපනිබන්ධගොචරො. අප්පිච්ඡතාදීහි දසහි විච්චිතිස්සිතාය කථාය
වත්ථුභූතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො. තතො
එව කල්‍යාණො සුන්දරො මිත්තොති කල්‍යාණමිත්තො. තස්ස ලක්ඛණං
පරතො ආගමිස්සති. අස්සුතං සුත්තගෙය්‍යාදිං. සුභාතීති සුතමයං ඤාණං
උප්පාදෙති. සුතං පරියොදාපෙතීති තමෙව යථාසුතං අවිසදතාය අපරියොදාතං
පුනස්පුනං පරිපුච්ඡතාදිනා විසොධෙති නිජ්ජටං නිගුම්ඛං කරොති. තත්ථ ච යෙ
කඬ්ඛට්ඨානියා ධම්මා, තෙසු සංසයං ඡින්නන්තො කඬ්ඛං විතරති.
කම්මකම්මඵලෙසු, රතනත්තයෙ ච සම්මාදිට්ඨියා උජුකරණෙන දිට්ඨිං උජුං
කරොති. තතො එව ච දුට්ඨායපි සද්ධාසම්පදාය චිත්තං පසාදෙති. අථ චා
යථාසුතං ධම්මං පරියොදපෙත්වා තත්ථාගතෙ රූපාරූපධම්මෙ පරිග්ගහෙත්වා
සපච්චයං නාමරූපං පරිග්ගණ්හන්තො සත්තදිට්ඨිවඬ්ඛවිධමනෙන දිට්ඨිං උජුං
කරොති. ධම්මානං පච්චයපච්චයුප්පන්නතාමත්තදස්සනෙන තීසුපි අද්ධාසු
කඬ්ඛං විතරති. තතො පරං ච උදයබ්බයඤාණාදිවසෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා
අරියභූමිං ඔක්කමන්තො අවෙච්චපසාදෙන රතනත්තයෙ චිත්තං පසාදෙති.
තථාභූතොව තස්ස කල්‍යාණමිත්තස්ස අනුසික්ඛනෙන සද්ධාදීහි ගුණෙහි න
භායති, අඤ්ඤදත්ථු වඩ්ඪිතෙව. තෙනාහ “යස්ස වා”තිආදි.

අන්තරසරන්ති අන්තරෙ අන්තරෙ සරානි එත්ථ, තං එතස්සානි වා “අන්තරසර”න්ති ලද්ධනාමං ගොවරගාමං පට්ටියො. තත්ථ සරෙ සරෙ භික්ඛාපරියෙසනාය වීථිං පටිපන්නො. ඔක්ඛිත්තවක්ඛුති හෙට්ඨාඛිත්තවක්ඛු. කිත්තකෙන පන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු හොතිති ආහ “යුගමත්තදස්සාවී”ති. සුසංවුතොති සංයතො. යථා පනෙත්ථ සුසංවුතො නාම හොති, තං දස්සෙතුං “න හත්ථිං ඔලොකෙත්තො”තිආදි වුත්තං.

යත්ථාති යෙසු සතිපට්ඨානෙසු. චිත්තං භාවනාවිත්තං. උපනිබන්ධනීති උපනෙත්ථා නිබන්ධනී. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“යථා ථම්මෙහ නිබන්ධෙය්‍ය, වච්ඡං දමං නරො ඉධ;
බන්ධෙය්‍යෙවං සකං චිත්තං, සතියාරම්මණෙ දළ්භ”න්ති. (විසුද්ධි.
1.217; දී. නි. අට්ඨ. 2.374; ම. නි. අට්ඨ. 1.107; පාරා. අට්ඨ. 2.165;
පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.163);

සතිපට්ඨානානං උපනිබන්ධගොවරභාවං දස්සෙතුං
“වුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ සකො පෙත්තිකො විසයොති
අන්තතො පිතු සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තකො, තෙන දිට්ඨො දස්සිතො ව
විසයො.

අණුප්පමාණෙසුති පරමාණුප්පමාණෙසු.
අසඤ්චිච්චආපන්නසෙබ්බසඅකුසලචිත්තුප්පාදාදිහෙදෙසුති අසඤ්චිච්ච
ආපන්නසෙබ්බෙයසු අකුසලචිත්තුප්පාදාදිහෙදෙසුති එවං අසඤ්චිච්චග්ගහණං
සෙබ්බසෙසනං දට්ඨබ්බං. සෙබ්බග්ගහණෙන චෙත්ථ වත්තක්ඛන්ධකාදීසු
(වුළුව. 356 ආදයො) ආගතවත්තාදීනම්පි ගහණං. තෙපි හි සික්ඛිතබ්බට්ඨෙන
“සෙබ්බා”ති ඉච්ඡිතා. තථා හි මාතිකායං පාරාජිකාදීනං විය සෙබ්බානං
පට්ඨිච්ඡෙදො න කතො. එවඤ්ච කත්වා “අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙබ්බා”ති
අසඤ්චිච්චග්ගහණං සමත්ථිතං හොති. න හි මාතිකායං ආගතෙසු
පඤ්චසත්තනියා සෙබ්බෙයසු නොසඤ්ඤාවිමොක්ඛො නාම අත්ථි,
අසඤ්චිච්චග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ අසතිඅජානනානම්පි සඬගහො කතො. කෙචි
පනෙත්ථ අසිඤ්චිච්ච ආපන්නග්ගහණෙන අවිත්තකාපත්තියො ගහිතාති
වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං, ගරුකාපත්තිසුපි කාසඤ්චි
අවිත්තකභාවසබ්භාවතො, අධිට්ඨානාවිකම්මස්ස, දෙසනාවිකම්මස්සෙව වා
සබ්බලභුකස්ස වජ්ජස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා. තෙනාහ “යානි තානි වජ්ජානි
අප්පමත්තකානි ඔරමත්තකානි ලභුකානි ලභුසම්මතානි”තිආදි. ආදිසද්දෙන
පාතිමොක්ඛසංවරවිසුද්ධත්ථං අනතික්කමනියානං අනාපත්තිගමනියානං
සඬගහො දට්ඨබ්බො. භයදස්සනසීලොති පරමාණුමත්තං වජ්ජං
අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සුබ්බෙධසිනෙරුපබ්බතසදිසං කත්වා

දස්සනසභාවො, සබ්බලහුකං වා දුබ්බාසිතමත්තං පාරාජිකසදිසං කත්වා දස්සනසභාවො.

යං

කිඤ්චිති

මූලපඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තිසබ්බත්ථපඤ්ඤත්තිපදෙසපඤ්ඤත්තිආදිහෙදං යං කිඤ්චි සික්ඛිතබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බං පුරෙතබ්බං සීලං. සම්මා ආදායාති සම්මදෙව සක්කච්චං, සබ්බසො ව ආදිසිත්වා. අයං පන ආචාරගොචරසම්පදා කිං පාතිමොක්ඛසීලෙ පරියාපන්නා, උදාහු අපරියාපන්නාති? පරියාපන්නා. යදි එවං කස්මා පුන වුත්තාති වොදනං සන්ධායාහ “එත්ථ වා”තිආදි.

ඉන්ද්‍රියසංවරසීලවණ්ණනා

15. ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං පාතිමොක්ඛසංවරසීලස්ස සම්භාරභූතං, තස්මිං සතියෙව ඉච්ඡිතබ්බන්ති වුත්තං “සොති පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ධීතො භික්ඛු”ති. සම්පාදිතෙ හි එතස්මිං පාතිමොක්ඛසංවරසීලං සුගුත්තං සුරක්ඛිතමෙව හොති, සුසංවිහිතකණ්ටකච්චි විය සස්සන්ති. කාරණවසෙනාති අසාධාරණකාරණස්ස වසෙන. අසාධාරණකාරණවසෙන හි එලං අපදිසියති, යථා යච්ඡිකුරො හෙරිසද්දොති. නිස්සයවොහාරෙන වා එතං නිස්සිතවචනං, යථා මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්තිති. රූපන්ති රූපායතනං. චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති එත්ථ යදි චක්ඛු රූපං පස්සෙය්‍යා, අඤ්ඤවිඤ්ඤාණසමච්ඡිනොපි පස්සෙය්‍යා, න වෙතං අත්ථි, කස්මා? අවෙතනත්තා චක්ඛුස්ස. තෙනාහ “චක්ඛු රූපං න පස්සති අවිත්තකත්තා”ති. අථ විඤ්ඤාණං රූපං පස්සෙය්‍යා, තිරොකුට්ටාදිගතමිපි නං පස්සෙය්‍යා අප්පටිසභාවතො, ඉදමිපි නත්ථි සබ්බස්ස විඤ්ඤාණස්ස දස්සනාභාවතො. තෙනාහ “විත්තං න පස්සති අචක්ඛුකත්තා”ති. තත්ථ යථා චක්ඛුසන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං පස්සති, න යං කිඤ්චි. තඤ්ච කෙනචි කුට්ටාදිනා අන්තරිතෙ න උප්පජ්ජති, යත්ථ ආලෝකස්ස විබන්ධො. යත්ථ පන න විබන්ධො ඵලිකගබ්භපටලාදිකෙ, තත්ථ අන්තරිතෙපි උප්පජ්ජතෙව. එවං විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං චක්ඛු පස්සති, න යං කිඤ්චිති විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං චක්ඛුං සන්ධායෙතං වුත්තං “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා”ති.

ද්වාරාරම්මණසඬ්ඝට්ටෙති ද්වාරස්ස ආරම්මණෙන සඬ්ඝට්ටෙ සති, චක්ඛුස්ස රූපාරම්මණෙ ආපාඨගතෙති අධිජ්ජායො. පසාදවත්ථුකෙන විත්තෙනාති චක්ඛුපසාදවත්ථුකෙන තන්තිස්සාය පවත්තෙන විඤ්ඤාණෙන, යං “චක්ඛුවිඤ්ඤාණ”න්ති වුච්චති. පස්සතීති ඔලොකෙති. චක්ඛුපසාදසන්තිස්සයෙ හි විඤ්ඤාණෙ ආලෝකානුග්ගහිතං රූපාරම්මණං සන්තිස්සයගුණෙන ඔහාසෙන්නෙ තංසමච්ඡිපුග්ගලො “රූපං පස්සතී”ති වුච්චති. ඔහාසනඤ්චෙත්ථ ආරම්මණස්ස යථාසභාවතො විභාවනං, යං “පච්චක්ඛතො ගහණ”න්ති වුච්චති. උසුනා ලක්ඛස්ස වෙධෙ සිජ්ඣන්තෙ

තස්ස සම්භාරභූතෙන ධනුනා විජ්ඣානීති වචනං විය විඤ්ඤාණෙන රූපදස්සනෙ සිජ්ඣානතෙ චක්ඛුනා රූපං පස්සතීති ඊදිසී සසම්භාරකථා නාමෙසා හොති. සසම්භාරා කථා සසම්භාරකථා, දස්සනස්ස කාරණසහිතාති අත්ථො. සසම්භාරස්ස වා දස්සනස්ස කථා සසම්භාරකථා. තස්මාති යස්මා කෙවලෙන චක්ඛුනා, කෙවලෙන වා විඤ්ඤාණෙන රූපදස්සනං නත්ථී, තස්මා.

ඉත්ථිපුරිසනිමිත්තං වාති එත්ථ ඉත්ථිසන්තානනිස්සිතරූපමුඛෙන ගස්හමානං සණ්ඨානං ථනමංසාවිසදනා නිමමස්සුමුඛතා කෙසඛන්ධනවත්ථග්ගහණං අවිසදට්ඨානගමනාදි ව සබ්බං “ඉත්ථී”ති සඤ්ජානනස්ස කාරණභාවතො ඉත්ථිනිමිත්තං. චුත්තවිපරියායතො පුරිසනිමිත්තං වෙදිතබ්බං. සුභනිමිත්තාදිකං වාති එත්ථ රාගුප්පත්තිහෙතුභූතො ඉට්ඨාකාරො සුභනිමිත්තං. ආදි-සද්දෙන පටිසනිමිත්තාදීනං සඬගහො. සො පන දොසුප්පත්තිආදිහෙතුභූතො අනිට්ඨාදිආකාරො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්ඤවත්ථ පාළියං අභිජ්ඣාදොමනස්සාව සරූපතො ආගතා, උපෙක්ඛානිමිත්තස්සාපි පන සඬගහො ඉච්ඡිතබ්බො, අසමපෙක්ඛනෙන උප්පජ්ජනකමොහස්සාපි අසංවරභාවතො. තථා හි චක්ඛති “මුට්ඨසච්චං වා අඤ්ඤාණං වා”ති. උපෙක්ඛානිමිත්තන්ති වෙත්ථ අඤ්ඤාණුපෙක්ඛාය චත්ථුභූතං ආරම්මණං, තඤ්චස්ස අසමපෙක්ඛනවසෙන වෙදිතබ්බං. එවං සඬබෙපතො රාගදොසමොහානං කාරණං “සුභනිමිත්තාදික”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “කිලෙසවත්ථුභූතං නිමිත්ත”න්ති. දිට්ඨමත්තෙයෙව සණ්ඨාතීති “දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං හවිස්සතී”ති (උදා. 10) සුත්තෙ චුත්තනයෙන වණ්ණායතනෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන, වීථිවිත්තෙහි ව ගහිතමත්තෙයෙව තිට්ඨති, න තතො පරං කිඤ්චි සුභාදිආකාරං පරිකප්පෙති. පාකටභාවකරණතොති පරිබ්බන්තභාවකරණතො විභූතභාවකරණතො. විසභාගවත්ථුතො හි හත්ථාදිඅවයවෙසු සුභාදිතො පරිකප්පෙන්තස්ස අපරාපරං තත්ථ උප්පජ්ජමානා කිලෙසා පරිබ්බන්තා හොන්තීති තෙ තෙසං අනුබ්බඤ්ජනා නාම. තෙ පන යස්මා තථා තථා සන්තිවිට්ඨානං භූතූපාදායරූපානං සන්තිවෙසාකාරො. න හි තං මුඤ්චිත්වා පරමත්ථතො හත්ථාදි නාම කොචි අත්ථී. තස්මා චුත්තං “හත්ථපාද...පෙ.... ආකාරං න ගණ්හාතී”ති. කිං පන ගණ්හාතීති ආහ “යං තත්ථ භූතං, තදෙව ගණ්හාතී”ති. යං තස්මිං සරීරෙ විජ්ජමානං කෙසලොමාදි භූතූපාදායමත්තං වා, තදෙව යාථාවතො ගණ්හාතී. තත්ථ අසුභාකාරගහණස්ස නිදස්සනං දස්සෙන්තො “වෙනියපබ්බතවාසී”තිආදිනා මහානිස්සත්ථෙරවත්ථුං ආහරී.

තත්ථ සුමණ්ඨිතපසාධිතාති සුට්ඨු මණ්ඨිතා පසාධිතා ව. ආහරණාදිහි ආහාරිමෙහි මණ්ඨිතං. සරීරස්ස උච්ඡාදනාදිවසෙන පටිසඬ්ඛරණං පසාධනන්ති වදන්ති, ආහරණෙහි, පන වත්ථාලඬිකාරාදිහි ව අලඬිකරණං පසාධනං.

උනට්ඨානපුරුෂං මණ්ඩනං. විපල්ලත්ථවිත්තාති රාගවසෙන විපරිතවිත්තා. ඔලොකෙන්තොති ථෙරො කම්මට්ඨානමනසිකාරෙනෙව ගවිජන්තො සද්දකණ්ටකත්තා පුබ්බභාගමනසිකාරස්ස හසිතසද්දානුසාරෙන “කිමෙත”න්ති ඔලොකෙන්තො. අසුභසඤ්ඤන්ති අට්ඨිකසඤ්ඤං. අට්ඨිකකම්මට්ඨානං හි ථෙරො තදා පරිහරති. අරහත්තං පාපුණීති ථෙරො කිර තස්සා හසන්තියා දන්තට්ඨිදස්සනෙනෙව පුබ්බභාගභාවනාය සුභාවිතත්තා පටිභාගනිමිත්තං, සාතිසයඤ්ච උපචාරජ්ඣානං ලහිත්වා යථාධිතොව තත්ථ පට්මජ්ඣානං අධිගන්ත්වා තං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගපරමපරාය ආසවක්ඛයං පාපුණි. පුබ්බසඤ්ඤං අනුස්සරීති පුබ්බකං යථාරද්ධං කාලෙන කාලං අනුයුඤ්ජියමානං අට්ඨිකකම්මට්ඨානං අනුස්සරි සමන්තාහරි. අනුමග්ගන්ති අනුපථං තස්සා පදානුපදං. ථෙරස්ස කිර භාවනාය පගුණභාවතො දන්තට්ඨිදස්සනෙනෙව තස්සා සකලසරීරං අට්ඨිකසඤ්ඤානභාවෙන උපට්ඨාසි. න තං “ඉත්ථි”ති වා “පුරිසො”ති වා සඤ්ජාති. තෙනාහ “නාහිජානාමි...පෙ.... මහාපථෙ”ති.

“යස්ස චක්ඛුන්ද්‍රියාසංවරස්ස හෙතු”ති වත්වා පුන “තස්ස චක්ඛුන්ද්‍රියස්ස සතිකවාටෙන පිදහනත්ථායා”ති වුත්තං, න අසංවරස්සාති. යදිදං යං චක්ඛුන්ද්‍රියාසංවරස්ස හෙතු අභිජ්ඣාදිඅන්වාස්සවනං දස්සිතං, තං අසංවුතචක්ඛුන්ද්‍රියස්සෙව හෙතු පවත්තං දස්සිතන්ති කත්වා වුත්තං. චක්ඛුද්වාරිකස්ස හි අභිජ්ඣාදිඅන්වාස්සවනස්ස තද්වාරිකවිඤ්ඤාණස්ස විය චක්ඛුන්ද්‍රියං පට්ඨානකාරණං. චක්ඛුන්ද්‍රියස්ස අසංවුතත්තෙ සති තෙ අන්වාස්සවන්තිති අසංවරියමානචක්ඛුන්ද්‍රියහෙතුකො සො අසංවරො තථා වුත්තොති. යත්වාධිකරණන්ති හි යස්ස චක්ඛුන්ද්‍රියස්ස කාරණාති අත්ථො. කිදිසස්ස ව කාරණාති? අසංවුතස්ස, කිඤ්ච අසංවුතං? යස්ස චක්ඛුන්ද්‍රියාසංවරස්ස හෙතු අභිජ්ඣාදියො අන්වාස්සවන්ති, තස්ස සංවරායාති අයමෙත්ථ යොජනා.

ජවනක්ඛණෙ පන සථෙ දුස්සීලාං වාතිආදි පුන අවචනත්ථං ඉධෙව සබ්බං වුත්තන්ති ඡසු ද්වාරෙසු යථාසම්භවං වෙදිතබ්බං. න හි පඤ්චද්වාරෙ කායචච්චිච්චරිතසඤ්ඤානං දුස්සීලාං අත්ථි, තස්මා දුස්සීලාසංවරො මනොද්වාරවසෙන, සෙසාසංවරො ඡද්වාරවසෙන යොජෙතබ්බො. මුට්ඨසච්චාදිනං හි සතිපට්ඨිපක්ඛාකුසලධම්මාදිභාවතො සියා පඤ්චද්වාරෙ උජ්ජත්ති, න ත්වෙව කායිකවාචසිකච්චිතික්කමභූතස්ස දුස්සීලාස්ස තත්ථ උජ්ජත්ති, පඤ්චද්වාරිකජවනානං අවිඤ්ඤත්තිජනකත්තා. දුස්සීලාදියො චෙත්ථ පඤ්ච අසංවරා සීලසංවරාදිනං පඤ්චන්තං සංවරානං පට්ඨිකභාවෙන වුත්තා. තස්මිං සතීති තස්මිං අසංවරෙ සති.

යථා කිත්ති යෙන පකාරෙන ජවනෙ උප්පජ්ජමානො අසංවරො “චක්ඛන්ද්‍රියෙ අසංවරො”ති වුච්චති, තං නිදස්සනං කිත්ති අත්ථො. යථාතිආදිනා නගරද්වාරෙ අසංවරෙ සති තංසම්බන්ධානං සරාදීනං අසංවුත්තා විය ජවනෙ අසංවරෙ සති තංසම්බන්ධානං ද්වාරාදීනං අසංවුත්තාති එවං අඤ්ඤාසංවරෙ අඤ්ඤාසංවුත්තා සාමඤ්ඤමෙව නිදස්සෙති, න පුබ්බාපරසාමඤ්ඤං, අන්තොබහිසාමඤ්ඤං වා. සති වා ද්වාරභවධිගාදිකෙ පුන උප්පජ්ජමානං ජවනං බාහිරං විය කත්වා නගරද්වාරසමානං වුත්තං, ඉතරඤ්ච අන්තොනගරෙ සරාදිසමානං. පච්චයභාවෙන හි පුරිමනිජ්ජන්තං ජවනකාලෙ අසන්තම්පි භවධිගාදි චක්ඛාදි විය ඵලනිජ්ජන්තියා සන්තංයෙව නාම භොති. න හි ධරමානංයෙව “සන්ත”න්ති වුච්චති. “බාහිරං විය කත්වා”ති ච පරමත්ථතො ජවනස්ස බාහිරභාවෙ, ඉතරස්ස ච අබ්භන්තරභාවෙ අසතිපි “පහස්සරමිදං, හික්ඛවෙ, චිත්තං, තඤ්ච ඛො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්තිආදි (අ. නි. 1.49) වචනතො ආගන්තුකභූතස්ස කදාචි කදාචි උප්පජ්ජමානස්ස ජවනස්ස බාහිරභාවො, තබ්බිධුරසභාවස්ස ඉතරස්ස අබ්භන්තරභාවො එකෙන පරියායෙන භොතීති කත්වා වුත්තං. ජවනෙ වා අසංවරෙ උප්පන්නෙ තතො පරං ද්වාරභවධිගාදීනං අසංවරහෙතුභාවාපත්තිතො. අසංවරස්ස හි උප්පත්තියා ද්වාරභවධිගාදීනං තස්ස හෙතුභාවො පඤ්ඤායතීති. නගරද්වාරසදිසෙන ජවනෙන පවිසිත්වා දුස්සිලාදිවොරානං ද්වාරභවධිගාදිසු මුසනං කුසලභණ්ඩවිනාසනං කමිතං. යස්මිං හි ද්වාරෙ අසංවරො උප්පජ්ජති, සො තත්ථ ද්වාරාදීනං සංවරූපනිස්සයභාවං උපච්ඡින්නන්තොයෙව පවත්තතීති. ද්වාරභවධිගාදීනං ජවනෙන සහ සම්බන්ධො එකසන්තතිපරියාපන්නතො දට්ඨබ්බො.

එත්ථ ච චක්ඛුද්වාරෙ රූපාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ නියමිතාදිවසෙන කුසලාකුසලජවනෙ සත්තක්ඛන්තුං උප්පජ්ජන්වා භවධිගං ඔතිණ්ණෙ තදනුරූපමෙව මනොද්වාරිකජවනෙ තස්මිංයෙවාරම්මණෙ සත්තක්ඛන්තුංයෙව උප්පජ්ජන්වා භවධිගං ඔතිණ්ණෙ පුන තස්මිංයෙව ද්වාරෙ තදෙවාරම්මණං නිස්සාය “ඉත්ථි පුරිසො”තිආදිනා වචන්ථපෙන්නං පසාදරජ්ජනාදිවසෙන සත්තක්ඛන්තුං ජවනං ජවති. එවං පවත්තමානං ජවනං සන්ධාය “ජවනෙ දුස්සිලාදිසු උප්පන්නෙසු තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්ත”න්තිආදි වුත්තං.

තස්මිං.	පන	ජවනෙ.	සීලාදිසුති
---------	----	-------	------------

සීලසංවරසතිසංවරඤ්ඤාණසංවරබන්තිසංවරවීරියසංවරෙසු උප්පන්නෙසු. යථා හි පගෙව සතිආරක්ඛං අනුපට්ඨපෙන්නස්ස දුස්සිලාදීනං උප්පත්ති, එවං පගෙව සතිආරක්ඛං උපට්ඨපෙන්නස්ස සීලාදීනං උප්පත්ති වෙදිතබ්බා. සද්දාදිසුපි යථාරහං නිමිත්තානුබ්‍යඤ්ජනාති වෙදිතබ්බාති. සොතවිඤ්ඤාණෙන හි සද්දං සුත්වා “ඉත්ථිසද්දො”ති වා “පුරිසසද්දො”ති වා ඉට්ඨානිට්ඨාදිකං වා

කිලෙසවත්ථුභූතං නිමිත්තං න ගණ්හාති, සුතමත්තෙ එව සණ්ඨාති. යො ව ගීතසද්දාදිකස්ස කිලෙසානං අනු අනු බ්‍යඤ්ජනතො “අනුබ්‍යඤ්ජන”න්ති ලද්ධවොහාරො මන්දකාරාදිවසෙන වචන්ටීතො ඡජ්ජාදිහෙදහින්තො ආකාරො, තම්පි න ගණ්හාති. එවං ගන්ධාදීසුපි යථාරහං වත්තබ්බං. මනොද්වාරෙ පන සාවජ්ජනභවඛිගං මනොද්වාරං තස්මිං ද්වාරෙ ධම්මාරම්මණෙ ආපාථගතෙ තං ජවනමනසාව විඤ්ඤාය විජානිත්වාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. කිලෙසො අනුබන්ධො එතස්සාති කිලෙසානුබන්ධො, සො එව නිමිත්තාදිගාහො, තතො පරිවජ්ජනලක්ඛණං. කිලෙසානුබන්ධනිමිත්තාදිගාහපරිවජ්ජනලක්ඛණං. ආදි-සද්දෙන අනුබ්‍යඤ්ජනං සඬිගණ්හාති.

ආජීවපාරිසුද්ධිසීලවණ්ණනා

16. චුත්තෙති ඉධෙව උද්දෙසවසෙන පුබ්බෙ චුත්තෙ. තථා හි “ආජීවහෙතු පඤ්ඤත්තානං ඡන්තං සික්ඛාපදාන”න්ති පදුද්ධාරං කත්වා තාති පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං “යාති තාති”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යාති තාති එවං පඤ්ඤත්තාති ඡ සික්ඛාපදානීති සම්බන්ධො. ආජීවහෙතූති ජීවිකනිමිත්තං, “එවාහං පච්චයෙහි අකිලමන්තො ජීවිස්සාමී”ති අධිජ්ජායෙන. ආජීවකාරණාති තස්සෙව වෙච්චනං. පාපිච්ඡොති පාපිකාය අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය සමන්තාගතො. ඉච්ඡාපකතොති ඉච්ඡාය අපකතො උපද්දුතො, අභිභූතො වා. අසන්තන්ති අවිජ්ජමානං. අභූතන්ති අනුප්පන්නං. අනුප්පන්නත්තා හි තස්ස තං අසන්තන්ති පුරිමස්ස පච්ඡිමං කාරණවචනං. උත්තරිමනුස්සධම්මන්ති උත්තරිමනුස්සානං උක්කට්ඨපුරිසානං ධම්මං, මනුස්සධම්මතො වා උත්තරි උක්කට්ඨං. උල්ලපතීති උග්ගතායුකො ලපති. සීලං හි භික්ඛුනො ආයු, තං තස්ස තථාලපනසමකාලමෙව විගච්ඡති. තෙනාහ “ආපත්ති පාරාජිකස්සා”ති පාරාජිකසඬ්ඛාතා ආපත්ති අස්ස, පාරාජිකසඤ්ඤිතස්ස වා විතික්කමස්ස ආපජ්ජනං උල්ලපනන්ති අත්ථො. සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජතීති සඤ්චරණභාවං ආපජ්ජති, ඉත්ථියා වා පුරිසමතිං, පුරිසස්ස වා ඉත්ථිමතිං ආරොචෙතීති අධිජ්ජායො. “ඉමෙසං ඡන්තං සික්ඛාපදානං විතික්කමස්ස වසෙනා”ති සම්බන්ධො හෙට්ඨා දස්සිතො එව.

කුහනාතිආදීසුති හෙට්ඨා උද්දිට්ඨපාළියාව පදුද්ධාරො. අයං පාළීති අයං විහඬිගෙ (විහ. 861) ආගතා නිද්දෙසපාළි.

17. චීවරාදිපච්චයා ලබ්භන්තීති ලාභා. තෙ එව සක්කච්චං ආදරවසෙන දිය්‍යමානා සක්කාරා. පත්ථට්ඨසතා කිත්තිසද්දො. තං ලාභඤ්ච සක්කාරඤ්ච කිත්තිසද්දඤ්ච. සන්තිස්සිතස්සාති එත්ථ තණ්හානිස්සයො අධිජ්ජෙතොති ආහ

“පත්ථයන්තස්සා”ති. අසන්තගුණදීපනකාමස්සාති අසන්තෙ අත්තනි අවිජ්ජමානෙ සද්ධාදිගුණෙ සම්භාවෙනුකාමස්ස. අසන්තගුණසම්භාවනතාලක්ඛණා, පටිග්ගහණෙ ච අමත්තඤ්ඤතාලක්ඛණා හි පාපිච්ඡතා. ඉච්ඡාය අපකතස්සාති පාපිකාය ඉච්ඡාය සම්මාආජීවතො අපෙතො කතොති අපකතො. තථාභූතො ච ආජීවූපද්දවෙන උපද්දුතොති කත්වා ආහ “උපද්දුතස්සාති අත්ථො”ති.

කුහනමෙව පච්චයුජ්ජපාදනස්ස වත්ථුති කුහනවත්ථු. තිව්ධම්පෙතං තත්ථ ආගතං තස්ස නිස්සයභූතාය ඉමාය පාළියා දස්සෙතුන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. තදත්ථිකස්සෙවාවති තෙහි විවරාදීහි අත්ථිකස්සෙව. පටික්ඛිපනෙනාති විවරාදීනං පටික්ඛිපනහෙතු. අස්සාති භවෙය්‍ය. පටිග්ගහණෙන වාති ච-සද්දෙන පුබ්බෙ වුත්තං පටික්ඛිපනං සමුච්චිතොති.

භියොයාකම්‍යතන්ති බහුකාමතං. යන්ති කිරියාපරාමසනං, තස්මා “ධාරෙය්‍යා”ති එත්ථ යදෙනං සඬ්ඝාටිං කත්වා ධාරණං, එතං සමණස්ස සාරුජ්ජන්ති යොජනා. පාපණ්ඩුකානීති ආපණතො ඡඩ්ඞිතාති. නන්තකානීති අන්තරහිතාති වොළඬණ්ඩාති. උච්චිනිත්වාති උඤ්ජනෙන විනිත්වා සඬිගහෙත්වා. උඤ්ජාවරියායාති උඤ්ජාවරියාය ලද්ධෙන. ගිලානස්ස පච්චයභූතා හෙසජ්ජසඬ්ඛාතා ජීවිතපරික්ඛාරා ගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරා. පුතිමුත්තන්ති පුරාණස්ස, අපුරාණස්ස ච සබ්බස්ස ගොමුත්තස්සෙතං නාමං. පුතිමුත්තෙනාති පුතිභාවෙන මුත්තෙන පරෙහි ඡඩ්ඞිතෙන, පුතිභූතෙන වා ගොමුත්තෙන. ධුතවාදොති පරෙසම්පි ධුතගුණවාදී. සම්මුඛිභාවාති සම්මුඛතො විජ්ජමානත්තා, ලබ්භමානතායාති අත්ථො.

අත්තානං උත්තරිමනුස්සධම්මාධිගමස්ස සාමන්තෙ කත්වා ජජ්ජනං සාමන්තජජ්ජනං. මහෙසක්ඛොති මහානුභාවො, උත්තරිමනුස්සධම්මාධිගමෙනාති අධිජ්ජායො. “මිත්තො”ති සාමඤ්ඤතො වත්වා පුන තං විසෙසෙති “සන්දිට්ඨො සම්භත්තො”ති. දිට්ඨමත්තො හි මිත්තො සන්දිට්ඨො. දළ්භහත්තිකො සම්භත්තො. සභායොති සහ ආයනකො, සබාති අත්ථො. සත්තපදිනො හි “සබ්බා”ති වුච්චන්ති. විහාරො පාකාරපරිච්ඡින්නො සකලො ආවාසො. අඬ්ඞියොගො දීඝපාසාදො, ගරුලසණ්ඨානපාසාදොතිපි වදන්ති. පාසාදො චතුරස්සපාසාදො. හම්මීයං මුණ්ඩච්ඡදනපාසාදො. කුටාගාරං ද්විති කණ්ණිකාහි කත්තබ්බපාසාදො. අට්ඨො පටිරාජුනම්පි පටිබාහනයොගො චතුපඤ්චභූමකො පටිස්සයවිසෙසො. මාලො එකකුටසඬිගහිතො අනෙකකොණවත්තො පටිස්සයවිසෙසො. උද්දණ්ඩො අගබ්භිකා එකද්වාරා දීඝසාලාති වදන්ති. අපරෙ පන භණන්ති — විහාරො නාම දීඝමුඛපාසාදො. අඬ්ඞියොගො එකපස්සෙන ඡදනකසෙනාසනං.

තස්ස කිර එකපස්සෙ හිත්ති උච්චතරා හොති, ඉතරපස්සෙ නීවා, තෙන තං එකපස්සඡදනකං හොති. පාසාදො ආයතවතුරස්සපාසාදො. හම්මීයං මුණ්ඩවිඡදනං චන්දිකභිගණයුත්තං. ගුහා කෙවලා පබ්බතගුහා. ලෙණං ද්වාරබද්ධං. කුටාගාරං යො කොචි කණ්ණිකාබද්ධපාසාදො. අට්ටො බහලහිත්තිගෙහං. යස්ස ගොපානසීයො අග්ගහෙත්වා ඉට්ඨකාහි එව ඡදනං හොති. අට්ටාලකාකාරෙන කරියතීතිපි වදන්ති. මාළො වට්ටාකාරෙන කතසෙනාසනං. උද්දණ්ඩො එකො පටිස්සයවිසෙසො. යො “හණ්ඩසාලා, උදොසිත”න්තිපි වුච්චති. උපට්ඨානසාලා සන්තිපතනට්ඨානං.

කුච්ඡිතරජභූතාය පාපිච්ඡතාය නිරත්ථකං කායවච්චිජ්ඣන්දනිග්ගණ්හනං කොරජං, තං එතස්ස අත්ථිති කොරජිකො, කොහඤ්ඤෙන සංයතකායො, අතිවිය, අභිණ්හං වා කොරජිකො කොරජිකකොරජිකො. අතිපරිසඬිකිතොති කෙචි. අතිවිය කුහො කුහකකුහකො, සාතිසයවිම්භාපකොති අත්ථො. අතිවිය ලපො ලපනකො ලපකලපකො. මුඛසම්භාවිකොති කොරජිකකොරජිකාදිභාවෙන පචත්තවචනෙහි අත්තනො මුඛමත්තෙන අඤ්ඤෙහි සම්භාවිකො. සො එවරූපො එවරූපතාය එව අත්තනං පරං විය කත්වා “අයං සමණො”තිආදිති කථෙති. ගම්භීරන්තිආදි තස්සා කථාය උත්තරිමනුස්සධම්මපටිබද්ධතාය වුත්තං.

සම්භාවනාධිජ්ජායකතෙනාති “කථං නු බො මං ජනො ‘අරියො’ති වා ‘විසෙසලාභී’ති වා සම්භාවෙය්‍යා”ති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන කතෙන. ගමනං සණ්ඨපෙනීති විසෙසලාභීනං ගමනං විය අත්තනො ගමනං සක්කච්චං යපෙනි, සතො සම්පජානොව ගච්ඡන්තො විය හොති. පණ්ඩායාති “අරහාති මං ජානන්තු”ති විත්තං සණ්ඨපෙත්වා, පත්ථෙත්වා වා. සමාහිතො වියාති ඤානසමාධිනා සමාහිතො විය. ආපාටකඡ්ඤායීති මනුස්සානං ආපාටට්ඨානෙ සමාධිසමාපන්තො විය නිසීදන්තො ආපාටකෙ ජනස්ස පාකට්ටියානෙ ඤායී. ඉරියාපට්ඨසඬ්ඛාතන්ති ඉරියාපට්ඨසණ්ඨපනසඬ්ඛාතං.

පච්චයපටිසෙවනසඬ්ඛාතෙනාති අයොනියො උජ්ජාදිතානං පච්චයානං පටිසෙවනන්ති එවං කථිතෙන, තෙන වා පච්චයපටිසෙවනෙන සඬ්ඛාතබ්බෙන කථිතබ්බෙන. අඤ්ඤං විය කත්වා අත්තනො සම්පෙ හණනං සාමන්තප්ප්පිතං. ආ-කාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “අට්ඨපනා”ති වුත්තං. කුහනං කුහො, තස්ස අයනා පචත්ති කුහායනා, කුහස්ස වා පුග්ගලස්ස අයනා ගති කිරියා කුහායනා. කුහෙති, කුහෙන වා ඉතොති කුහිතො, කුහකො.

පුට්ඨස්සාති “කො තිස්සො, කො රාජපුත්තො”ති පුට්ඨස්ස. උද්ධං කත්වාති උක්ඛිපිත්වා විහවසම්පත්තිආදිනා පග්ගහෙත්වා.

උත්තහනාති උද්ධං උද්ධං බන්ධනා පලිවෙය්නා. ද්වෙ කිර භික්ඛු එකං ගාමං පවිසිත්වා ආසනසාලාය නිසිදිත්වා එකං කුමාරිකං පක්කොසිංසු. තාය ආගතාය තත්තෙකො එකං පුච්ඡී “අයං, හත්තෙ, කස්ස කුමාරිකා”ති? “අම්හාකං උපට්ඨායිකාය තෙලකන්දරිකාය ධිතා, ඉමිස්සා මාතා මයි ගෙහං ගතෙ සජ්ජිං දදමානා සට්ඨෙතෙව දෙනි, අයම්පි මාතා විය සට්ඨෙත දෙනී”ති (විහ. අට්ඨ. 862) උක්කාවෙසි. ඉමං සන්ධාය වුත්තං “තෙලකන්දරිකවත්ථු වෙන්ථ වත්තබ්බ”න්ති.

ධම්මානුරූපා වාති මත්තාවචනානුරූපං වා. මත්තාවචනං හි “ධම්මො”ති වුවවති. යථාහ “සුභාසිතං උත්තමමාහු සන්තො, ධම්මං හණෙ නාධම්මං තං දුතිය”න්ති (සං. නි. 1.213; සු. නි. 452). තෙන බහුං විජ්ජලපනමාහ, සච්චතො වා අඤ්ඤා සුභාසිතා වාචා “ධම්මො”ති වෙදිතබ්බො. මුග්ගසුපසදිසකම්මො පුග්ගලො මුග්ගසුපොයා. තෙනාහ “අයං පුග්ගලො මුග්ගසුපොයාති වුවවතී”ති. පරිභට්ඨස කම්මං පාරිභට්ඨං, තදෙව පාරිභට්ඨතා.

නිමිත්තෙන චරන්තො, ජීවන්තො වා නිමිත්තකො, තස්ස භාවො නෙමිත්තිකතා. අත්තනො ඉච්ඡාය පකාසනං ඔභාසො. කො පන සොති? “අජ්ජ භික්ඛුනං පච්චයා දුල්ලහා ජාතා”තිආදිකා පච්චයපටිසංයුත්තකථා. ඉච්ඡිතවත්ථුස්ස සම්පෙ කථනං සාමන්තප්ප්පා.

අක්කොසනහයෙනාපි දදෙය්නාති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසනං. තථා වම්භනාදයො. උපෙක්ඛනා උපාසකානං දායකාදිභාවතො බහි ඡඩ්ඞනා. බ්වනාති බෙපවචනං. තං පන අවහසිත්වා වචනං හොතීති ආහ “උජ්ජණ්ඩනා”ති. පාපනාති අදායකත්තස්ස, අවණ්ණස්ස වා පතිට්ඨාපනං. පරෙසං පිට්ඨිමංසබ්බදනසීලො පරපිට්ඨිමංසිකො, තස්ස භාවො පරපිට්ඨිමංසිකතා. අබ්බඞ්ගන්ති අබ්බඤ්ජනං. නිපිසිත්වා ගන්ධමග්ගනා වියාති අනිජ්ජිසිතෙ අලබ්භමානස්ස ගන්ධස්ස නිපිසතෙ ලාභො විය පරගුණෙ අනිජ්ජිසිතෙ අලබ්භමානානං පච්චයානං නිපිසතෙන ලාභො දට්ඨබ්බොති.

නිකත්තුං අජ්ජෙන ලාභෙන බහුකං වඤ්ඤවත්වා ගහෙතුං ඉච්ඡනං නිජ්ජිසනං, තස්ස භාවො නිජ්ජිසනතා. තස්සෙව ඉච්ඡනස්ස පවත්තිආකාරො, තංසහජාතං වා ගවෙසනකම්මං.

අඞ්ගන්ති හත්ථපාදාදිඅඞ්ගානි උද්දිස්ස පවත්තං විජ්ජං. නිමිත්තන්ති නිමිත්තසත්ථං. උජ්ජාතන්ති උක්කාපාතදිසාධාහ-භූමිවාලාදිඋජ්ජාතපට්ඨවිජ්ජං. සුපිනන්ති සුපිනසත්ථං. ලක්ඛණන්ති ඉත්ථිපුරිසානං ලක්ඛණජානනසත්ථං. මුසිකච්ඡන්තන්ති වත්ථාදීනං අසුකභාගෙ මුසිකච්ඡෙදෙ සති ඉදං නාම ඵලං හොතීති ජානනකසත්ථං.

පලාසග්ගිආදීසු ඉමිනා නාම අග්ගිනා හුනෙ ඉදං නාම හොතීති අග්ගිවසෙන හොමවිධානං අග්ගිහොමං. ඉමිනා නයෙන දබ්බිහොමං වෙදිතබ්බං. ආදි-සද්දෙන පුසහොමාදීනං, අඤ්ඤාසඤ්ච සුත්තෙ ආගතානං මිච්ඡාජීවානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. විරියසාධනත්තා ආජීවපාරිසුද්ධිසීලස්ස “පච්චයපරියෙසනවායාමො”ති වුත්තං. තස්ස පාරිසුද්ධි අනවජ්ජහාවො, යෙන ධම්මෙන සමෙන පච්චයලාභො හොති. න හි අලසො ඤායෙන පච්චයෙ පරියෙසිතුං සක්කොතීති.

පච්චයසන්නිස්සිතසීලවණ්ණනා

18. පටිසඬබාති අයං “සයං අභිඤ්ඤා”තිආදීසු (මහාව. 11) විය ය-කාරලොපෙන නිද්දෙසො. යොනිසොති චෙත්ථ උපායත්ථො යොනිසො-සද්දොති දස්සෙන්නො ආහ “උපායෙන පථෙතා”ති. “පටිසඬබාය ඤත්වා”ති වත්වා තයිදං පටිසඬබානං පච්චවෙක්ඛණන්ති දස්සෙතුං “පච්චවෙක්ඛිත්වාති අත්ථො”තිආදි වුත්තං. යථා හි පච්චවෙක්ඛිත්වාති සීතපටිසාතාදිකං තං තං පයොජනං පති පති අවෙක්ඛිත්වා, ඤාණෙන පස්සිත්වාති අත්ථො, එවං පටිසඬබායාති තදෙව පයොජනං පති පති සඬබාය, ජානිත්වාති අත්ථො. ඤාණපරියායො හි ඉධ සඬබා-සද්දොති. එත්ථ ව “පටිසඬබා යොනිසො”තිආදි කාමං පච්චයපරිභොගකාලෙන වුවුවති, ධාතුවසෙන පන පටිකුලවසෙන වා පච්චවෙක්ඛණාය පච්චයසන්නිස්සිතසීලං සුජ්ඣතිති අපරෙ. හිජ්ජතිති කෙවි. එකෙ පන පයමං එව පරියත්තන්ති වදන්ති, විමංසිතබ්බං. “වීචර”න්ති එකවචනං එකත්තමත්තං වාවකන්ති අධිජ්ජායෙන “අන්තරවාසකාදීසු යං කිඤ්චී”ති වුත්තං, ජාතිසද්දතාය පන තස්ස පාළියං එකවචනන්ති යත්තකාති වීචරාති යොගිනා පරිහරිතබ්බාති, තෙසං සබ්බෙසං එකජ්ඣං ගහණන්ති සක්කා විඤ්ඤාතුං, යං කිඤ්චීති වා අනවසෙසපරියාදානමෙතං, න අනියමවචනං. “නිවාසෙති වා පාරුපති වා”ති විකජ්ජනං පන පටිසෙවනපරියායස්ස පරිභොගස්ස විභාගදස්සනන්ති තං පඤ්ඤාපෙත්වා සයනනිසිද්ධ-වීචරකුටිකරණාදිවසෙනාපි පරිභොගස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො.

පයොජනානං මරියාදා පයොජනාවධි, තස්ස පරිච්ඡින්නදනවසෙන යො නියමො, තස්ස වචනං පයොජනා...පෙ.... වචනං. ඉදානි තං නියමං විචරිත්වා දස්සෙතුං “එත්තකමෙව හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අවධාරණෙන ලීලාවිභූසාවිලම්බනානට්ඨිකරාදිවසෙන වත්ථපරිභොගං නිසෙධෙති. තෙනාහ “න ඉතො හියොයා”ති. ලීලාවසෙන හි එකච්චෙ සත්තා වත්ථාති පරිදහන්ති චෙව උපසංවියන්ති ව. යථා තං යොබ්බතෙ යීතා නාගරිකමනුස්සා. එකච්චෙ විභූසනවසෙන, යථා තං රුපුපජීවිතිආදයො. විලම්බනවසෙන විලම්බකා. නට්ඨිකරවසෙන හොජාදයො. අජ්ඣත්තධාතුක්ඛොහො

සීතරොගාදිඋප්පාදකො. උතුපරිණාමනවසෙනාති උතුනො පරිවත්තනවසෙන විසභාගසීතඋතුසමුට්ඨානෙන. වා-සද්දෙන හෙමන්තාදීසු හිමපාතාදිවසෙන පවත්තස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො, න උප්පාදෙති සීතන්ති අධිප්පායො. යදත්ථං පන තං විනොදනං, තං මත්ථකප්පත්තං දස්සෙතුං “සීතබ්භාහතෙ”තිආදී වුත්තං. සබ්බත්ථාති “උණ්හස්ස පටිසාතායා”තිආදීසු සබ්බෙසු සෙසපයොජනෙසු. යදිපි සුරියසන්තාපොපි උණ්හොව, තස්ස පන ආතපග්ගහණෙන ගහිතත්තා “අග්ගිසන්තාපස්සා”ති වුත්තං. එකච්චො දාවග්ගිසන්තාපො කායං චීවරෙන පටිච්ඡාදෙත්වා සක්කා විනොදෙතුන්ති ආහ “තස්ස වනදාහාදීසු සම්භවො වෙදිතබ්බො”ති. ඩංසාති පිඬගලමක්ඛිකා. තෙ පන යස්මා ඩංසනසීලා, තස්මා වුත්තං “ඩංසනමක්ඛිකා”ති. සප්පාදයොති සප්පසතපදිඋණ්ණනාහිසරඬුවිච්ඡිකාදයො. ථුට්ඨසම්ඵස්සොති ථුට්ඨවිසමාහ. තිවිධා හි සප්පා – දට්ඨවිසා ථුට්ඨවිසා දිට්ඨවිසා. තෙසු පුරිමකා ද්වෙ එව ගහිතා. සතපදිආදීනම්පි තාදිසානං සඬගණ්හනත්ථං. නියතපයොජනං එකන්තිකං, සබ්බකාලිකඤ්ච පයොජනං. හිරි කුප්පති නිල්ලප්පතා සණ්ඨාති. තෙනාහ “චිතස්සති”ති. කුපාවතරණං වා පටිච්ඡාදනං අරහතීති කොපිනං. හිරිසිතබ්බට්ඨෙයන හිරි ච තං කොපිනඤ්චාති හිරිකොපිනන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තස්ස වාති ව-සද්දො පුබ්බෙ වුත්තපයොජනානං සම්පිණ්ඩනත්ථො.

යං කිඤ්චි ආහාරන්ති බාදනීයභොජනීයාදිහෙදං යං කිඤ්චි ආහරිතබ්බවත්ථුං. පිණ්ඩාය හික්ඛාය උලතීති පිණ්ඩොලො, තස්ස කම්මං පිණ්ඩොලායං. තෙන පිණ්ඩොලොන හික්ඛාවරියාය. පතිතත්තාති පක්ඛිපිතත්තා. පිණ්ඩපාතො පත්තෙ පක්ඛිත්තහික්ඛාහාරො. පිණ්ඩානං වා පාතොති සරෙ සරෙ ලද්ධහික්ඛානං සන්තිපාතො. “නත්ථි දවා”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 3.305) සහසා කිරියාපි “දවා”ති වුවවති, තතො විසෙසනත්ථං “දවත්ථං, කීළානිමිත්තන්ති වුත්තං හොතී”ති ආහ. මුට්ඨිකමල්ලා මුට්ඨියුද්ධයුජ්ඣනකා. ආදි-සද්දෙන නිඬුද්ධයුජ්ඣනකාදීනං ගහණං. බලමදනිමිත්තන්ති බලං නිස්සාය උප්පජ්ජනකමදො බලමදො. තං නිමිත්තං, බලස්ස උප්පාදනත්ථන්ති අත්ථො. පොරිසමදනිමිත්තන්ති පොරිසමදො වුවවති පුරිසමානො “අහං පුරිසො”ති උප්පජ්ජනකමානො. අසද්ධම්මසෙවනාසමත්ථනං නිස්සාය පවත්තො මානො, රාගො එව වා පොරිසමදොති කෙවි. තං නිමිත්තං. අන්තෙපුරිකා රාජොරොධා. සබ්බෙසං සන්තිවෙසයොග්ගායාය වෙසියො රුපුපජීවිනියො. මණ්ඩනං නාම ඉධාවයවපාරිපුරිති ආහ “අඬගපච්චඩ්ගානං පිණ්භාවනිමිත්ත”න්ති, පරිඬුහනහෙතුති අත්ථො. නටා නාම රඬගනටා. නච්චකා ලඬ්ඝකාදයො. විභුසනං සොභාසමුප්පාදනන්ති ආහ “පසන්තච්ඡවිවණ්ණකානිමිත්ත”න්ති.

එතං පදං. මොහුපනිස්සයජ්ජහානත්ථන්ති මොහස්ස උපනිස්සයනාපහානාය. දවා හි මොහෙන හොති, මොහඤ්ච වඩ්ඨෙතිති තස්සා වජ්ජනෙන මොහස්ස අනුපනිස්සයනා. දොසුපනිස්සයජ්ජහානත්ථන්ති ඉදං බලමදස්ස, පුරිසමදස්ස ච දොසහෙතුනො වසෙන චුත්තං, ඉතරස්ස පන වසෙන “රාගුපනිස්සයජ්ජහානත්ථ”න්ති වත්තබ්බං. මණ්ඩනවිභූසනපටික්ඛෙපො සියා මොහුපනිස්සයජ්ජහානායපි, රාගුපනිස්සයනාය පන උජුපටිපක්ඛොති චුත්තං “රාගුපනිස්සයජ්ජහානත්ථ”න්ති. යදිපි එකච්චස්ස දවමදෙ ආරබ්භ පරස්ස පටිසංයොජනාදීනං උප්පත්ති හොතියෙව මනොපදොසිකදෙවාදීනං විය, අත්තනො පන දවමදෙ ආරබ්භ යෙසං සවිසෙසං රාගමොහමානාදයො පාපධම්මා උප්පජ්ජන්ති. තෙ සන්ධාය “අත්තනො සංයොජනුප්පත්තිපටිසෙධනත්ථ”න්ති වත්වා මණ්ඩනවිභූසනානි පටිච්ච සවිසෙසං පරස්සපි රාගමොහාදයො පවත්තන්තිති “පරස්සපි සංයොජනුප්පත්තිපටිසෙධනත්ථ”න්ති චුත්තං. අයොනියො පටිපත්තියානි එත්ථ කාමසුඛල්ලිකානුයොගං මුඤ්චිත්වා සබ්බාපි මිච්ඡාපටිපත්ති අයොනියො පටිපත්ති. පුරිමෙහි ද්වීහි පදෙහි අයොනියො පටිපත්තියා, පච්ඡිමෙහි ද්වීහි කාමසුඛල්ලිකානුයොගස්ස පහානං චුත්තන්ති වදන්ති. “චතුහිපි චෙනෙහි”ති පන වචනතො සබ්බෙහි උභින්නම්පි පහානං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. කාමකීලාපි දවන්තොගධා හොතියෙව, පුරිසමදොපි කාමසුඛල්ලිකානුයොගස්ස හෙතුයෙවාති.

වාතුමහාභූතිකස්සානි වතුමහාභූතෙ සන්තිස්සිතස්ස. රූපකායස්සානි වතුසන්තතිරූපසමුහස්ස. ධීතියානි ධීතත්ථං. සා පනස්ස ධීති පබන්ධවසෙන ඉච්ඡිතානි ආහ “පබන්ධට්ඨිතත්ථ”න්ති. පවත්තියානි ජීවිතින්ද්‍රියජ්ජවත්තියා. තථා හි ජීවිතින්ද්‍රියං “යාපනා වත්තනා”ති (ධ. ස. 19, 634) ච නිද්දිට්ඨං. තස්සා ච අවිච්ඡේදො ආහාරූපයොගෙන හොති. කායස්ස චිරතරං යාව ආයුකජ්ජො, තාව අවත්ථානං යාපනානි දස්සෙන්නො “චිරකාලට්ඨිතත්ථං වා”ති ආහ. ඉදානි චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “සරූපත්ථම්භමිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථායං යොජනා — යථා ජිණ්ණසරසාමිකො සරස්ස උපත්ථම්භනං කරොති තස්ස අපතනත්ථං, යථා ච සාකට්ඨකො අක්ඛබ්භඤ්ජනං කරොති තස්ස සම්පවත්තනත්ථං, එවමෙස යොගී කායස්ස ධීතත්ථං, යාපනත්ථඤ්ච පිණ්ඩපානං පටිසෙවති පරිභුඤ්ජතිති. එතෙන ධීති නාම අපතනං යාපනා පවත්තිති දස්සෙති. න දවමදමණ්ඩනවිභූසනත්ථන්ති ඉදං “යාවදෙවා”ති අවධාරණෙන නිවත්තිතත්ථදස්සනං. තිට්ඨන්ති උපාදින්නධම්මා එතායානි ධීති, ආයුති ආහ “ධීතීති ජීවිතින්ද්‍රියස්සෙතං අධිවචන”න්ති. තථා හි තං ආයු “ධීති”ති නිද්දිට්ඨං, ධීතියා යාපනායානි කායස්ස ධීතිහෙතුතාය “ධීති”ති ලද්ධවොහාරස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස පවත්තනත්ථන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ජීවිතින්ද්‍රියපවත්තාපනත්ථ”න්ති. ආබාධට්ඨෙයානි විබාධනට්ඨෙයන,

රොගටියෙන වා. ජීසවිජාපරමා හි රොගා. උපරමත්ථන්ති වූපසමත්ථං. වණාලෙපනමිව වණිකො. උණ්හසිතාදීසු අභිභවන්තෙසු තප්පටිකාරං සිතුණ්හං විය පටිසෙවතීති සම්බන්ධො. මග්ගබ්‍රහ්මවරියං යපෙත්වා සික්ඛත්තයසඬගහා සාසනාවචරිතබ්බා අනුසාසනී සාසනබ්‍රහ්මවරියන්ති ආහ “සකලසාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස ව මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස වා”ති. අනුග්ගහණත්ථන්ති අනු අනු ගණ්හනත්ථං සම්පාදනත්ථං. කායබලං නිස්සායාති යථාසමාරද්ධං ගුණවිසෙසපාරිපූරිහෙතුභූතං කායබලමත්තං නිස්සාය. තෙනාහ “සික්ඛත්තයානුයොගවසෙනා”තිආදි. කත්තාරනිත්ථරණත්ථිකා ජායම්පතිකා, නදීසමුද්දනිත්ථරණත්ථිකා ව පුත්තමංසාදිති යථා අගිද්ධා අමුච්ඡිතා කෙවලං තං තං අත්ථසිද්ධිමෙව අවෙක්ඛන්තා පටිසෙවන්ති තෙහි විනා අසිජ්ඣනතො, එවමයම්පි කෙවලං භවකත්තාරනිත්ථරණත්ථිකො අගිද්ධො අමුච්ඡිතො තෙන විනා අසිජ්ඣනතො පිණ්ඩපාතං පටිසෙවතීති උපමාසංසන්දනං.

ඉතීති පකාරත්ථෙ නිපාතපදං. තෙන පටිසෙවියමානස්ස පිණ්ඩපාතස්ස පටිසෙවනාකාරො ගය්හතීති ආහ “එවං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපටිසෙවනෙනා”ති. පුරාණන්ති භොජනතො පුරිමකාලිකත්තා පුරාතනං. පටිහඬබාමීති පටිහනිස්සාමි. නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමීති පටිසෙවතීති යොජනා. කිදිසං, කථඤ්චාති ආහ “අපරිමිත...පෙ.... අඤ්ඤතරො වියා”ති. අපරිමිතං අපරිමාණං භොජනං පච්චයො එතිස්සාති අපරිමිතභොජනපච්චයා, තං අපරිමිතභොජනපච්චයං අත්තතො ගහණිතෙප්පමාණතො අතික්කන්තපමාණභොජනහෙතුකන්ති අත්ථො. යො බහුං භුඤ්ජිත්වා අත්තතො ධම්මතාය උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො “ආහර හත්ථ”න්ති වදති, අයං ආහරහත්ථකො. යො භුඤ්ජිත්වා අවිචුද්ධුමාතකුච්ඡිතාය උට්ඨිතොපි සාටකං නිවාසෙතුං න සක්කොති, අයං අලංසාටකො. යො භුඤ්ජිත්වා උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව පරිවත්තති, අයං තත්ත්වට්ඨකො. යො යථා කාකෙහි ආමසිතුං සක්කා, එවං යාච මුඛද්වාරං ආහාරෙති, අයං කාකමාසකො. යො භුඤ්ජිත්වා මුඛෙ සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව වමති, අයං භුත්තවම්භකො. එතෙසං අඤ්ඤතරො විය. අථ වා පුරාණවෙදනා නාම අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනා. තං “පටිහනිස්සාමි”ති පටිසෙවති. නවවෙදනා නාම අතිභුත්තපච්චයෙන උප්පජ්ජනකවෙදනා. තං “න උප්පාදෙස්සාමි”ති පටිසෙවති. අථ වා නවවෙදනා නාම අභුත්තපච්චයෙන උප්පජ්ජනකවෙදනා, තස්සා අනුප්පන්තාය අනුප්පජ්ජනත්ථමෙව පටිසෙවති. අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකාති වෙතං බුද්දාය විසෙසනං. යස්සා අප්පවත්ති භොජනෙන කාතබ්බා, තස්සා දස්සනත්ථං. අභුත්තපච්චයෙන, භුත්තපච්චයෙන ව උප්පජ්ජනකානුප්පජ්ජනකවෙදනාසු පුරිමා යථාපවත්තා ජීසවිජානිමිත්තා වෙදනා. සා හි අභුඤ්ජන්තස්ස හියොයාපවඬ්ඨිනවසෙන උප්පජ්ජති. පච්ඡිමාපි බුද්දානිමිත්තාව අඬගදාහසුලාදිවෙදනා පවත්තා. සා හි භුත්තපච්චයා පුබ්බෙ

අනුප්පන්නාව නුප්පජ්ජස්සතීති අයමෙතාසං විසෙසො. විහිංසානිමිත්තතා වෙතාසං විහිංසාය විසෙසො.

යා වෙදනා. අධුනාති එතරහි. අසප්පායාපරිමිතභොජනං නිස්සායාති අසප්පායාපරිමිතස්ස ආහාරස්ස භුඤ්ජනපයොගං ආගම්ම උප්පජ්ජතීති අත්ථො. පුරාණකම්මපච්චයවසෙනාති පුබ්බෙ පුරිමජාතියං කතත්තා පුරාණස්ස කම්මස්ස පච්චයතාවසෙන පයොගවිපත්තිං. ආගම්ම උප්පජ්ජනාරහතාය තං වජ්ජෙත්වා පයොගසම්පත්තියා උපට්ඨාපනං දුක්ඛවෙදනාපච්චයසාතො, පටිහනනඤ්ච භොතීති ආහ “තස්සා පච්චයං විනාසෙත්තො තං පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬ්ඛාමී”ති. අයුත්තපරිභොගො පච්චයෙ අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගො. සො එව කතුපචිතකම්මතාය කම්මුපවයො. තං නිස්සාය පටිච්ච ආයතීං අනාගතෙ කාලෙ උප්පජ්ජනතො යා වායං “නවවෙදනා”ති වුව්චතීති යොජනා. යුත්තපරිභොගවසෙනාති පච්චවෙක්ඛිත්වා පච්චයානං පරිභොගවසෙන, තස්සා නවවෙදනාය මූලං අයුත්තපරිභොගකම්මං අනිබ්බත්තෙන්තො සබ්බෙන සබ්බං අනුප්පාදෙන්තො. එත්තාවතාති “ඉති පුරාණ”ත්තිආදිනා චුත්තෙන පද්ද්වයෙන. “විහිංසුපරතියා”තිආදිනා වා පදවතුක්කෙන යුත්තපරිභොගසඬ්ඛනො පබ්බජ්ජනානුච්චිකස්ස පච්චයපරිභොගස්ස චුත්තත්තා. අත්තකිලමථානුයොගප්පහානං ජිසව්ජාදිදුක්ඛපටිසාතස්ස භාසිතත්තා. කුමානසුඛාදීනං පච්චයභූතස්ස කායසුඛස්ස අවිස්සජ්ජනතො ධම්මිකසුඛාපරිච්චාගො ව දීපිතො භොති.

අසප්පායාපරිමිතූපයොගෙන ජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡෙදකො, ඉරියාපථභඤ්ජනකො වා සියා පරිස්සයො, සප්පායපරිමිතූපයොගෙන පන සො න භොති. තථා සති විරකාලප්පචත්තිසඬ්ඛාතා සරිරස්ස යාත්‍රා යාපනා භවිස්සතීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “පරිමිතපරිභොගෙන...පෙ.... භවිස්සති”ති ආහ. යො රොගො සාද්ධො අසාද්ධො ව න භොති, සො යාප්‍යරොගො, සො එතස්ස අත්ථීති යාප්‍යරොගී. සො හි නිච්චකාලං භෙසජ්ජං උපසෙවති, තථා අයම්පිති. යදි යාත්‍රාපි යාපනා, පුබ්බෙපි “යාපනායා”ති චුත්තං, කො එත්ථ විසෙසොති? පුබ්බෙ “යාපනායා”ති ජීවිතින්ද්‍රියයාපනා අධිප්පෙතා, ඉධ පන චතුත්තම්පි ඉරියාපථානං අච්චිඡෙදසඬ්ඛාතා යාපනා යාත්‍රාති අයමෙත්ථ විසෙසො. බුද්ධපටිකුට්ඨෙන මිච්ඡාජීවෙන පච්චයපරියෙසනා අයුත්තපරියෙසනා. දායකදෙය්‍යධම්මානං, අත්තතො ව පමාණං අජානිත්වා පටිග්ගහණං, සද්ධාදෙය්‍යවිනිපාතනත්ථං වා පටිග්ගහණං අයුත්තපටිග්ගහණං, යෙන වා ආපත්තිං ආපජ්ජති. අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගො අයුත්තපරිභොගො. තෙසං පරිවජ්ජනං ධම්මෙන සමෙන පච්චයුප්පාදනාදිවසෙන වෙදිතබ්බං. ධම්මෙන හි පච්චයෙ පරියෙසිත්වා ධම්මෙන පටිග්ගහෙත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනං අනවජ්ජනා නාම.

අරතීති උක්කණ්ඨා. පත්තසෙනාසනෙසු, අධිකුසලධම්මෙසු ව අනහිරති. තත්තීති පවලායිකා නිද්දා. විජම්භිතාති ටීනමිද්ධාහිභවෙන කායස්ස විජම්භනා. විඤ්ඤාහි ගරහා විඤ්ඤාගරහා. එකච්චො හි අනවජ්ජංයෙව සාවජ්ජං කරොති, “ලද්ධං මෙ”ති පමාණාධිකං භුඤ්ජිත්වා තං ජීරාපෙත්තුං අසක්කොන්තො උද්ධංවිරෙවනඅධොවිරෙවනාදීහි කිලමති, සකලවිහාරෙ හික්ඛු තස්ස සරීරපටිජග්ගනභෙසජ්ජපරියෙසනාපසුතා භොන්ති. අඤ්ඤෙ තෙ “කිං ඉද්”න්ති පුච්ඡිත්වා “අසුකස්ස උදරං උද්ධුමාත”න්තිආදීති සුත්වා “නිව්චකාලමෙස එවංපකතිකො අත්තනො කුච්ඡිපමාණං නාම න ජානාති”ති නින්දන්ති, එවං අනවජ්ජංයෙව සාවජ්ජං කරොති. එවං අකත්වා “අනවජ්ජතා ව භවිස්සති”ති පටිසෙවති. අත්තනො හි පකතිඅග්ගිබ්ලාදිං ජානිත්වා “එවං මෙ අරතිආදීනං අභාවෙන කායසුඛතා, අගරහිතබ්බතා ව භවිස්සති”ති පමාණයුත්තමෙව පටිසෙවති. යාවතකො භොජනෙන අත්ථො, තස්ස සාධනෙන යාවදත්ථං උදරස්ස පරිපූරණෙන උදරාවදෙහකං භොජනං යාවදත්ථඋදරාවදෙහකභොජනං, තස්ස පරිවජ්ජනෙන. සෙය්‍යාය සයනෙන ලද්ධබ්බසුඛං සෙය්‍යසුඛං, උභොහි පස්සෙහි සම්පරිවත්තනකං සයන්තස්ස උජ්ජජනසුඛං පස්සසුඛං, මිද්ධෙන නිද්දායනෙන උජ්ජජනසුඛං මිද්ධසුඛං, තෙසං සෙය්‍ය...පෙ.... සුඛානං පහානතො චතුත්තං ඉරියාපථානං යොග්‍යභාවස්ස පටිපාදනං කායස්ස චතුරියාපථයොග්‍යභාවපටිපාදනං, තතො. සුඛො ඉරියාපථවිහාරො ඵාසුචිහාරො. පච්ඡිමෙ විකප්පෙ, සබ්බවිකප්පෙසු වා චුත්තං ඵාසුචිහාරලක්ඛණං ආගමෙන සමත්ථෙත්තුං “චුත්තම්පි භෙත”න්තිආදි චුත්තං. තීසුපි විකප්පෙසු ආහාරස්ස ඌනපරිභොගවසෙනෙව හි ඵාසුචිහාරො චුත්තොති.

එත්තාවතාති “යාත්‍රා”තිආදිනා චුත්තෙන පදත්තයෙන. “යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සති”ති පයොජනපරිග්ගහදීපනා. යාත්‍රා හි නං ආහාරූපයොගං පයොජෙතීති. ධම්මිකසුඛාපරිච්චාගභෙත්තුකො ඵාසුචිහාරො මජ්ඣිමා පටිපදා අත්තද්වයපරිවජ්ජනතො. ඉමස්මිං පන යානෙ අට්ඨ අඬිගානි සමොධානෙනබ්බානි – “නෙව දවායා”ති එකං අඬිගං, “න මදායා”ති එකං, “න මණ්ඩනායා”ති එකං, “න විභූසනායා”ති එකං, “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා යාපනායා”ති එකං, “විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායා”ති එකං, “ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬිබාමි, නවඤ්ච වෙදනං න උජ්ජාදෙස්සාමි”ති එකං, “යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සති”ති එකං. “අනවජ්ජතා ව ඵාසුචිහාරො වා”ති අයමෙත්ථ භොජනානිසංසො. මහාසිවත්ථෙරො පනාහ “හෙට්ඨා චත්තාරි අඬිගානි පටික්ඛෙපො නාම, උපරි පන අට්ඨඬිගානි සමොධානෙනබ්බානි”ති. තත්ථ “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”ති එකං අඬිගං, “යාපනායා”ති එකං, “විහිංසුපරතියා”ති එකං, “බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායා”ති එකං, “ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬිබාමි”ති

එකං, “නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමී”ති එකං, “යාත්‍රා ව මෙ හවිස්සතී”ති එකං, “අනවජ්ජනා වා”ති එකං. එසු විහාරො පන භොජනානිසංඝොති. එවං අට්ඨඨගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙන්තො පටිසඨ්ඛා යොනිසො පිණ්ඩපාතං පටිසෙවති නාම.

යත්ථ යත්ථාති භූමිමනිද්දෙසෙන සෙන-සද්දස්ස අධිකරණත්ථවුත්තිමාහ. තථා ආසන-සද්දස්සාති. අඨ්ඨයොගාදිමිහිති ආදි-සද්දෙන පාසාදාදිං, මඤ්චාදිඤ්ච සඨගණ්හාති. යත්ථ යත්ථ විහාරෙ වා අඨ්ඨයොගාදිමිහි වා ආසතීති විහාරඅඨ්ඨයොගාදිකෙ ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. ඉධ ආදි-සද්දෙන පීඨසන්ථතාදිනම්පි සඨගහො වෙදිතබ්බො. පරිසහනට්ඨෙතාති අභිභවනට්ඨෙත, විබාධනට්ඨෙතාති අත්ථො. උතුයෙව උතුපරිස්සයොති සීතුණ්හාදිඋතුයෙව අසප්පායො වුත්තනයෙන උතුපරිස්සයො. තස්ස උතුපරිස්සයස්ස විනොදනත්ථං, අනුප්පන්තස්ස අනුප්පාදනත්ථං, උප්පන්තස්ස වූපසමනත්ථඤ්චාති අත්ථො. නානාරම්මණතො පටිසංහරිත්වා කම්මට්ඨානභූතෙ එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ චිත්තස්ස සම්මදෙව ලයනං පටිසල්ලානං, තත්ථ ආරාමො අහිරති පටිසල්ලානාරාමො, තදත්ථං. සෙනාසනං හි විචිත්තං යොගිනො භාවනානුකූලං සුඤ්ඤාගාරභාවතො. තං පනෙනං අත්ථද්වයං විභාවෙතුං “යො සරීරාබ්බවිත්තවික්ඛෙපකරො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ එකිභාවසුබත්ථන්ති එකිභාවහෙතුකං සුඛං එකිභාවසුඛං, තදත්ථං. ගණසඨගණිකකිලෙසසඨගණිකාභාවෙන උප්පජ්ජනකසුඛං.

යදි උතුයෙව උතුපරිස්සයො, “උතු ව සීතුණ්හ”න්ති සීතුණ්හපටිසාතං වත්වා උතුපරිස්සයවිනොදනං කස්මා වුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “කාමඤ්චා”තිආදි. තත්ථ “නියතං උතුපරිස්සයවිනොදන”න්ති එතෙන “සීතස්ස පටිසාතාය උණ්හස්ස පටිසාතායා”ති එත්ථ වුත්තං සීතුණ්හං අනියතං කදාපි කදාපි උප්පජ්ජනකං, උතුපරිස්සයො පන සබ්බදාහාචී අධිප්පෙතොති දස්සෙති. වුත්තප්පකාරොති “සීතාදිකො, අසප්පායො”ති ව එවං වුත්තප්පකාරො විවට්ඨගණරුක්ඛමූලාදීසු නිසින්තස්ස අපරිගුත්තියා අසංවුතද්වාරාදිතාය පාකට්පරිස්සයා, අසප්පායරූපදස්සනාදිනා අපාකට්පරිස්සයා ව භික්ඛුස්ස කායචිත්තානං ආබාධං කරෙය්‍යං. යත්ථ ගුත්තෙ සෙනාසනෙ ආබාධං න කරොන්ති. එවං ජානිත්වාති උභයපරිස්සයරහිතන්ති එවං ඤත්වා පටිසෙවන්තො භික්ඛු වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො.

ධාතුක්ඛොභලක්ඛණස්ස, තංහෙතුකදුක්ඛවෙදනාලක්ඛණස්ස වා රොගස්ස පටිපක්ඛහාවො පටිඅයනට්ඨො. තෙනාහ “පච්චනීකගමනට්ඨෙතාති අත්ථො”ති, වූපසමනට්ඨෙතාති වුත්තං හොති. යස්ස කස්සචීති සප්පිආදීසු යස්ස කස්සචී. සප්පායස්සාති හි තස්ස විකාරවූපසමෙතාති අධිප්පායො.

හිසක්කස්ස කම්මං තෙන විධානබ්බතො. තෙනාහ “තෙන අනුඤ්ඤාතත්තා”ති. නගරපරික්ඛාරෙහීති නගරං පරිවාරෙත්වා රක්ඛණකෙහි. විවටපරික්ඛෙපො පරික්ඛා උඬ්ඛාපො පාකාරො එසිකා පලිසො පාකාරපත්ථණ්ඩිලන්ති සත්ත “නගරපරික්ඛාරා”ති වදන්ති. සීලපරික්ඛාරොති සුවිසුද්ධසීලාලඬ්ඛාකාරො. අරියමග්ගො හි ඉධ “රථො”ති අධිප්පෙතො. තස්ස ච සම්මාචාචාදයො අලඬ්ඛාරට්ඨෙත “පරික්ඛාරො”ති වුත්තා. ජීවිතපරික්ඛාරාති ජීවිතස්ස පවත්තිකාරණාති. සමුදානෙනබ්බාති සම්මා උද්ධං උද්ධං ආනෙනබ්බා පරියෙසිතබ්බා. පරිවාරොපි හොති අන්තරායානං පරිතො වාරණතො. තෙනාහ “ජීවිත...පෙ.... රක්ඛණතො”ති.

තත්ථ අන්තරන්ති විවරං, ඔකාසොති අත්ථො. වෙරිකානං අන්තරං අදත්වා අන්තතො සාමිකානං පරිවාරෙත්වා යිතසෙවකා විය රක්ඛණතො. අස්සාති ජීවිතස්ස. කාරණභාවතොති චිරජ්ජවත්තියා කාරණභාවතො. රසායනභූතං හි හෙසජ්ජං සුවිරම්පි කාලං ජීවිතං පවත්තෙතියෙව. යදිපි අනුප්පන්නා එව දුක්ඛවෙදනා හෙසජ්ජපරිභොගෙන පටිහඤ්ඤන්ති, න උප්පන්නා තාසං සරසෙනෙව හිජ්ජනතො, උප්පන්නසදිසා පන “උප්පන්නා”ති වුවුවන්ති. භවති හි තංසදිසෙසු තබ්බොහාරො, යථා සා එව තිත්තිරි, තානියෙව ඔසධානීති. තස්මා වුත්තං “උප්පන්නානන්ති ජාතානං භූතානං නිබ්බත්තාන”න්ති. සඤ්චයතො පට්ඨාය සො ධාතුක්ඛොහො සමුට්ඨානං එතෙසන්ති තංසමුට්ඨානා. “දුක්ඛවෙදනා”ති වත්වා සා අකුසලසභාවාපි අත්ථීති තතො විසෙසෙතුං “අකුසලවිපාකවෙදනා”ති වුත්තං. බ්‍යාබාධනට්ඨෙත බ්‍යාබාධො, බ්‍යාබාධොව බ්‍යාබජ්ඣං, දුක්ඛන්ති අත්ථො. නත්ථි එත්ථ බ්‍යාබජ්ඣන්ති අබ්‍යාබජ්ඣං, නිද්දුක්ඛතා. තෙනාහ “අබ්‍යාබජ්ඣපරමතායා”ති නිද්දුක්ඛපරමතායාති. තං දුක්ඛන්ති රොගනිමිත්තකං දුක්ඛං.

විවරාදීනං පච්චයානං නිස්සයනං පරිභොගො එවාති දස්සෙතුං “තෙ පටිච්ච නිස්සායා”ති වත්වා “පරිභුඤ්ජමානා”ති වුත්තං. පවත්තන්තීති ජීවන්ති. ජීවනම්පි හි පවත්තනං, යතො ජීවිතින්ද්‍රියං “පවත්තනරස”න්ති වුවුවති.

වතුපාරිසුද්ධිසම්පාදනවිධිවණ්ණනා

19. එවං පාතිමොක්ඛසංවරාදිභෙදෙන නිද්දිට්ඨං සීලං පුන සාධනවිභාගෙන දස්සෙතුං “එවමෙතස්මි”න්තිආදිමාරද්ධං. තත්ථ සාධියති සම්පාදියති එතෙනාති සාධනං, සද්ධා සාධනං එතස්සාති සද්ධාසාධනො. නනු ච වීරියසතිපඤ්ඤාහිපි විනා පාතිමොක්ඛසංවරො න සිජ්ඣති? සච්චං න සිජ්ඣති, සද්ධාය පන විසෙසභෙතුභාවං සන්ධාය එවං වුත්තන්ති දස්සෙන්නො ආහ

“සාවකවිසයාතීතත්තා සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා”ති. ගරුකලභුකාදිහෙදෙ ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිං තස්ස තස්ස අපරාධස්ස අනුරූපං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං නාම සාවකානං අවිසයො, බුද්ධානං එව විසයො. සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං තාව තිට්ඨතු, තස්ස කාලොපි නාම සාවකානං අවිසයො, බුද්ධානං එව විසයොති දස්සෙන්නො “සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාවනපටික්ඛෙපො චෙත්ථ නිදස්සන”න්ති ආහ. තථා හි චුත්තං “ආගමෙහි ත්වං සාරිපුත්ත, ආගමෙහි ත්වං සාරිපුත්ත, තථාගතොව තත්ථ කාලං ජානිස්සතී”ති (පාරා. 21). තත්ථ ච-සද්දො සමුච්චියත්ථො. තෙන “අපඤ්ඤත්තං න පඤ්ඤපෙම, පඤ්ඤත්තං න සමුච්චිත්ථාම, යථාපඤ්ඤත්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තාමා”ති (පාරා. 565) එවමාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. සද්ධායාති සද්දහනෙන සත්ථරි, ධම්මෙ ච සද්ධාය පච්චුපට්ඨාපනෙන. ජීවිතෙපි පගෙව ජීවිතපරික්ඛාරෙති අධිජ්ජායො.

කිකිච අණ්ඩන්ති කිකිසකුණිකා විය අත්තනො අණ්ඩං. සා කිර ජීවිතමිපි පරිච්චජිත්වා අණ්ඩමෙව රක්ඛති. චමරිච වාලධිත්ති චමරිමිගො විය අත්තනො වාලධිං. චමරිමිගා කිර බ්‍යාධෙන පරිපාතියමානා ජීවිතමිපි පරිච්චජිත්වා කණ්ඩකගුම්බාදීසු ලග්ගං අත්තනො වාලමෙව රක්ඛන්ති. පියංව පුත්තං එකකන්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යථා හි එකපුත්තකො කුටුම්බිකො තං එකපුත්තං, එකනයනො ච තං එකනයනං සුට්ඨතරං රක්ඛති. තථෙව සීලං අනුරක්ඛමානකාති අනුකම්පනවසෙන චුත්තං. සුපෙසලාති සුට්ඨ පියසීලා. සදා සබ්බකාලං දහරමජ්ඣමථෙරකාලෙසු. ඡන්තමිපි ගාරවානං වසෙන සගාරවා, ගරුකාරවන්නොති අත්ථො.

එවමෙව බොති යථා මහාසමුද්දො ධීතධම්මො වෙලං නාතික්කමති, එවමෙව. මම සාවකාති අරියසාවකෙ සන්ධායාහ. තෙ හි ධුචසීලා. ඉමස්මිං අත්ථෙති ජීවිතහෙතුපි සීලස්ස අවිතික්කමනෙ.

මහාවත්තනිඅට්ඨි නාම විඤ්ඤාට්ඨි. හිමවත්තපස්සෙ අට්ඨිති කෙවි. ථෙරන්ති නාමගොත්තවසෙන අපඤ්ඤාතං එකං ථෙරං. නිපජ්ජාපෙසුං ගන්ත්වා කස්සවි මා ආරොවෙය්‍යාති.

පුතිලතායාති ගලොවිලතාය. සමසීසිති ජීවිතසමසීසි. යස්ස හි කිලෙසසීසං අවිජ්ජං මග්ගපටිපාටියා අරහත්තමග්ගො පරියාදියති, තතො එකුනාටිසතිමෙ පච්චචෙක්ඛණ්ණඤාණෙ පතිට්ඨාය හවඬිගොත්තරණෙ වට්ටසීසං ජීවිතින්ද්‍රියං චුතිචිත්තං පරියාදියති, සො ඉමාය වාරසමතාය “ජීවිතසමසීසි”ති චුච්චති. සො ච ථෙරො තථා පරිනිබ්බායි. තෙන චුත්තං “සමසීසි හුත්වා පරිනිබ්බායි”ති. අහයත්ථෙරො කිර මහාහිඤ්ඤො. තස්මා චෙතියං කාරාපෙසිති වදන්ති. අජ්ජෙවති අජ්ජෙව නාම අත්තනො ජීවිතමිපි ජහෙය්‍ය, න හින්දෙති න හින්දෙය්‍ය, න වීතික්කමෙය්‍ය.

සතියා අධිට්ඨිතානන්ති පගෙව උපට්ඨිතාය සතියා ආරක්ඛවසෙන අධිට්ඨිතානං ඉන්ද්‍රියානං. අනන්වාස්සවතීයතොති ද්වාරභාවෙන අභිජ්ඣාදිහි අනනුබන්ධිතබ්බතො. වරන්ති සෙට්ඨං. තත්තායාති උණ්භාය. ආදිත්තායාති ආදිතො පට්ඨාය දිත්තාය. සම්පජ්ජිතායාති සමන්තතො ජලන්තියා. සජ්ජානිභූතායාති එකජාලිභූතාය. සම්පලිමට්ඨන්ති සබ්බසො ආමට්ඨං, අඤ්චිතන්ති අත්ථො. න ත්වෙව වරන්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. රූපෙසුති රූපාරම්මණෙසු. අනුඛ්‍යාඤ්ජනසො නිමිත්තග්ගාහොති කිලෙසානං අනු අනු ඛ්‍යාඤ්ජනවසෙන උප්පාදනෙන පාකට්ඨකරණවසෙන සුභාදිනිමිත්තග්ගාහො, අථ වා අනුඛ්‍යාඤ්ජනසොති හත්ථපාදාදිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනතො, නිමිත්තග්ගාහොති ඉත්ථිපුරිසාදිසුභාදිනිමිත්තග්ගහණං. චක්ඛුද්වාරාදිපචත්තස්සාති චක්ඛුද්වාරාදිහි පචත්තස්ස. විඤ්ඤාණස්සාති ජවනවිඤ්ඤාණස්ස. නිමිත්තාදිග්ගහණං නිසෙධෙන්තෙන සම්පාදෙනබ්බොති සම්බන්ධො. අසංවිහිතසාධාපරිවාරන්ති සම්මා අවිහිතචතිපරික්ඛෙපං. පරස්සභාරිහීති පරසන්තකාවභාරකෙහි වොරෙහි. සමතිවිජ්ඣාති සබ්බසො අතිවිජ්ඣාති අනුපවිසති.

රූපෙසුති රූපහෙතු රූපනිමිත්තං. උප්පජ්ජනකඅනත්ථතො රක්ඛ ඉන්ද්‍රියන්ති සම්බන්ධො. එවං සෙසෙසු. එතෙ හි ද්වාරාති එතෙ චක්ඛාදිද්වාරා. සතිකවාටෙන අසංවුතත්තා විවටා. තතො එව අරක්ඛිතා. කිලෙසුප්පත්තියා හෙතුභාවෙන තංසමඬ්ගිතං හනන්තීති කාරණුපවාරෙනෙව වුත්තං. එතෙ වා රූපාදියො. කිලෙසානං ආරම්මණභූතා ද්වාරා චක්ඛාදිද්වාරා. තෙ කිදිසා විවටා අරක්ඛිතා අසංවුතචක්ඛාදිහෙතුං තංසමඬ්ගිතං හනන්තීති කාරණුපවාරෙනෙව වුත්තං. අභාරන්ති ගෙහං. දූව්ජන්තන්ති න සම්මා ඡාදිතං. අභාවිතන්ති ලොකුත්තරභාවනාරහිතං.

සම්පාදිතෙතිආදිස්ස වොදානපක්ඛස්ස අත්ථො වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. අයං පන සබ්බසො කිලෙසානං අනුප්පාදො අතිඋක්කට්ඨදෙසනා මග්ගෙනාගතසදිසත්තා. සම්පාදෙනබ්බොති “න පුනෙවං කරිස්ස”න්ති අධිට්ඨානසුද්ධියා සම්පාදෙනබ්බො.

අධුනාපබ්බජිතෙතාති න විරපබ්බජිතෙන, නවපබ්බජිතෙතාති අත්ථො. කාමරාගෙන ඩය්භාමීති කාමරාගග්ගිතා පරිඩය්භාමි. සො ච පන දාහො ඉදාති විත්තගතොති දස්සෙන්තො ආහ “විත්තං මෙ පරිඩය්හති”ති. සාධුති ආයාචනා. නිබ්බාපනන්ති තස්ස නිබ්බාපනුපායං. ගොතමාති ථෙරං ගොත්තෙන ආලපති.

සඤ්ඤාය විපරියෙසාති “අසුභෙ සුභ”න්ති පචත්තසඤ්ඤාවිපරියෙසහෙතු විපරිතසඤ්ඤානිමිත්තං. නිමිත්තං පරිවජ්ජෙහි කිදිසං? රාගූපසඤ්ඤිතං රාගූප්පත්තිහෙතුභූතං සුභනිමිත්තං පරිවජ්ජෙහි න මනසි කරොහි. න කෙවලං

සුභනිමිත්තස්සාමනසිකාරො එව, අථ ඛො අසුභභාවනාය අත්තනො විත්තං භාවෙහි. කථං? එකග්ගං සුසමාහිතං යථා තං අසුභාරම්මණෙ වික්ඛෙපාභාවෙන එකග්ගං, සුට්ඨු අප්පිතභාවෙන සුසමාහිතඤ්ච හොති, එවං භාවෙහිති. එවං සමථභාවනාය කාමරාගස්ස වික්ඛම්භනං දස්සෙත්වා ඉදානි සමුච්ඡෙදනවිධිං දස්සෙතුං “සඬ්ඛාරො”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ සඬ්ඛාරෙ පරතො පස්සාති සබ්බෙපි සඬ්ඛාරෙ අවිධෙයාකතාය “පරො”ති පස්ස. අනිච්චතාය පන උදයබ්බයපටිපිළිතත්තා දුක්ඛතො, අනත්තසභාවත්තා, අත්තවිරහතො ච නො අත්තතො පස්ස. එවං ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො මග්ගපටිපාටියා චතුත්ථමග්ගෙන සබ්බසො නිබ්බාපෙහි මහාරාගං තෙභූමකස්ස අභිභවනතො මහාවිසයතාය මහාරාගං වූපසමෙහි. යථා එතරහි, එවං මා ඩස්හිත්ථො පුනඡ්ඡුනන්ති දළ්භතරං රාගවිනොදනෙ නියොපෙසි.

එවං ඉන්ද්‍රියසංවරසීලස්ස සම්පාදනෙ විධිං දස්සෙත්වා එවං තං සුසම්පාදිතං හොතිති නයං දස්සෙතුං “අපිචා”ති ආදිනා තත්ථ පරිපූරකාරිනො ථෙරෙ නිදස්සෙති. තත්ථ “ලෙණං න උල්ලොකිතපුබ්බ”න්ති ඉදං සබ්බත්ථෙව ථෙරස්ස යුගමත්තදස්සිතාය වුත්තං. කිං පන ථෙරො සෙනාසනං න සොධෙති? “උල්ලොකා පයමං ඔහාරෙතබ්බ”න්ති හි වුත්තං, අත්තෙවාසිකාදයො එව කිරස්ස සෙනාසනං සොධෙත්ති. අස්ස නාගරුක්ඛස්ස.

තස්මිං ගාමෙති මහාගාමෙ. තරුණා ථඤ්ඤපිවනකා පුත්තධීතරො යාසං තා තරුණපුත්තා, තාසං. ලඤ්ජාපෙසිති ථනපට්ටිකාය ථනෙ බන්ධාපෙත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ජාපෙසි. රාජා ථෙරං විරතරං දට්ඨුං කාලවික්ඛෙපං කරොන්තො “ස්වෙ සීලානි ගණ්හිස්සාමි”ති ආහ. ථෙරො රඤ්ඤො ච දෙවියා ච වන්දනකාලෙ සත්තාකාරමත්තං ගණ්හාති. ඉන්ථි පුරිසොති පන වීචෙකං න කරොති. තෙනාහ “චචත්ථානං න කරොමි”ති. “අහො සුපරිසුද්ධසීලො වතායං අයොයා”ති දණ්ඩදීපිකං ගහෙත්වා අට්ඨාසි. අතිපරිසුද්ධං පාකටන්ති සප්පායලාභෙන කම්මට්ඨානං අතිවිය පරිසුද්ධං විභූතං අහොසි. සකලං පබ්බතං උන්නාදයන්තොති පථවිකම්පනෙන සකලං පබ්බතං එකං නින්නාදං කරොන්තො. තන්තිවාසිදෙවතානං සාධුකාරදානෙනාති කෙවි. හන්තොති අනවට්ඨිතො. බාලොති තරුණදාරකො. උත්‍රස්තොති ඤාතකෙහි විනාභාවෙන සන්ත්‍රස්තො.

විසගණ්ඩකරොගොති ථනකන්දළුරොගමාහ. මාසරොගාදිකොපි විසගණ්ඩකරොගොති වදන්ති. යතො පබ්බජිතො, තතො පට්ඨාය පබ්බජිතකාලතො පභූතීති අත්ථො. ඉන්ද්‍රියානීති ඉන්ද්‍රියසංවරසීලානි. තෙසු හි හින්තෙසු ඉන්ද්‍රියානිපි හින්නානීති වුව්චන්ති ආරක්ඛාභාවතො, ඉන්ද්‍රියානෙව වා නිමිත්තානුබ්‍යඤ්ජනග්ගාහස්ස ද්වාරභූතානි හින්නානි නාම තංසමඬ්ඨිතො

තථා වීරියෙනාති තථා-සද්දෙන වීරියං විසෙසෙති. යථා සති අනවජ්ජලක්ඛණාව ඉන්ද්‍රියසංවරසාධනං, තථා වීරියං අනවජ්ජලක්ඛණං ආජීවපාරිසුද්ධිසාධනන්ති. වීරියාපෙක්ඛමෙව විසෙසනං දට්ඨබ්බං. තෙනෙනවාහ “සම්මාආරද්ධිවීරියස්සා”ති. අයුත්තා එසනා අනෙසනා, යථාචුත්තමිච්ඡාජීවසඬගහා. සා එව සත්ථුසාසනස්ස න පතිරූපාති අජ්පතිරූපං, තං අනෙසනං අජ්පතිරූපං. අථ වා පතිරූපවිරොධිනී අජ්පතිරූපා, පරිග්ගහිතධුතඬගස්ස ධුතඬගනියමවිරොධිනී යස්ස කස්සචි සල්ලෙඛවිකොපිනී පටිපත්ති. ඉමස්මිං පක්ඛෙ ව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, අනෙසනං, අජ්පතිරූපඤ්ච පභායාති. පටිසෙවමානෙන පරිවජ්ජයතා සම්පාදෙනබ්බාති සම්බන්ධො. “පරිසුද්ධුප්පාදෙ”ති ඉමිනාව ධම්මදෙසනාදීනං පරිසුද්ධාය සමුට්ඨානතා දීපිතා හොතීති “ධම්මදෙසනාදීනි වස්ස ගුණෙනි පසන්තාන”න්ති චුත්තං. ආදි-සද්දෙන බාහුසච්චවත්තපරිපූරණඉරියාපථසම්පත්තිආදීනං ගහණං වෙදිතබ්බං. ධුතගුණෙ වස්ස පසන්තානන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පිණ්ඩපාතවරියාදීනීති ආදි-සද්දෙන මිත්තසුභජ්ජපංසුකූලවරියාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. ධුතඬගනියමානුලොමෙනාති තංතංධුතඬගනියතාය පටිපත්තියා අනුලොමවසෙන, අවිකොපනවසෙනාති අත්ථො. මහිච්ඡස්සෙව මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකා, න අජ්පිච්ඡස්ස. අජ්පිච්ඡතාය උක්කංසගතාය මිච්ඡාජීවස්ස අසම්භවො එවාති දස්සෙතුං “එකබ්බාධිචූපසමත්ථ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ පුතිහරිතකීති පුතිමුත්තපරිභාවිතං, පුතිභාවෙන වා ජඬ්ඬිතං හරිතකං. අරියවංසො එතස්ස අත්ථිති, අරියවංසෙ වා නියුත්තොති අරියවංසිකො, පච්චයගෙධස්ස දුරසමුස්සාරිතත්තා උත්තමො ව සො අරියවංසිකො වාති උත්තමඅරියවංසිකො. යස්ස කස්සචිති පරිග්ගහිතාපරිග්ගහිතධුතඬගෙසු යස්ස කස්සචි.

නිමිත්තං නාම පච්චයෙ උද්දිස්ස යථා අධිජ්ජායො ඤායති එවං නිමිත්තකම්මං. ඔහායො නාම උජ්ජකමෙව අකරෙත්වා යථා අධිජ්ජායො විභූතො හොති, එවං ඔහාසනං. පරිකථා නාම පරියායෙන කර්තං. තථා උප්පත්තන්ති නිමිත්තාදිවසෙන උප්පත්තං.

ද්වාරං දින්නන්ති රොගසීසෙන පරිභොගස්ස ද්වාරං දින්නං. තස්මා අරොගකාලෙපි පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති, ආපත්ති න භොතිති අත්ථො. තෙනාහ “කිඤ්චාපි ආපත්ති න භොති”තිආදි. න වට්ටතිති සල්ලෙඛපටිපත්තියං ධිතස්ස න වට්ටති, සල්ලෙඛං කොපෙතිති අධිප්පායො. “ආජීවං පන කොපෙති”ති

ඉමිනාව සෙනාසනපටිසංයුත්තධුතභිගධරස්ස නිමිත්තාදයො න වට්ටන්තීති වදන්ති. තදඤ්ඤධුතභිගධරස්සාපි න වට්ටන්තියෙවාති අපරෙ. අකරොන්තොති යථාසකං අනුඤ්ඤාතවිසයෙපි අකරොන්තො. අඤ්ඤත්‍රෙවාති යථෙත්වා එව.

ගණවාසං පහාය අරඤ්ඤායතනෙ පටිප්පස්සද්ධිවිවෙකස්ස මුද්ධභුතාය අග්ගඵලසමාපත්තියා විහරන්තො මහාථෙරො “පව්වෙකං බුහයමානො”ති වුත්තො. උදරසන්තිස්සිතො වාතාබාධො උදරවාතාබාධො. අසම්භින්නං බීරං එතස්සාති අසම්භින්නබීරං, තදෙව පායාසන්ති අසම්භින්නබීරපායාසං, උදකෙන අසම්මිස්සබීරෙන පක්කපායාසන්ති අත්ථො. තස්සාති පායාසස්ස. උප්පත්තිමුලන්ති “ගිහිකාලෙ මෙ, ආවුසො, මාතා සප්පිමධුසක්කරාදිහි යොජෙත්වා අසම්භින්නබීරපායාසං අදාසි, තෙන මෙ ඵාසු අහොසි”ති අත්තතො වට්ඨිවිජාරණසංඛාරං උප්පත්තිහෙතුං. “අපරිභොගාරහො පිණ්ඩපාතො”ති කස්මා වුත්තං, නනු ථෙරස්ස ඔහාසනාදිවිත්තුප්පත්තියෙව නත්ථිති? සච්චං නත්ථි, අජ්ඣාසයං පන අජානන්තා එකච්චෙ පුපුප්පනා තථා මඤ්ඤෙය්‍යං, අනාගතෙ ව සබ්බමචාරිතො එවං මම දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජෙය්‍යන්ති පටික්ඛිපි. අපිච මහාථෙරස්ස පරමුක්කංසගතා සල්ලෙබපටිපත්ති. තථා හි දහරහික්ඛුතො “කස්ස සම්පන්නං න මනාප”න්ති (පාටි. 209, 257, 612, 1228, 1234; වුළුව. 343) වචනං නිස්සාය යාව පරිනිබ්බානා පිට්ඨබාදනීයං න බාදති.

වට්ඨිඤ්ඤත්තිවිජ්ජාරාති වට්ඨිවිජාරණහෙතු. අත්ථවිඤ්ඤාපනවසෙන පවත්තමානො හි සද්දො අසතිපි විඤ්ඤත්තියා තස්ස කෙනාපි පව්වයෙන පව්වයහාවෙ වට්ඨිඤ්ඤත්තිවසෙනෙව පවත්තතීති “වට්ඨිඤ්ඤත්තිවිජ්ජාරො”ති වුච්චති. භුත්තොති භුත්තවා සචෙ භවෙය්‍යං අහං. සාති අස්ස. අකාරලොපෙන හි නිද්දෙසො “එවංස තෙ”තිආදිසු (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58; 8.7) විය. අත්තගුණන්ති අත්තහොගො. බහි වරෙති ආසයතො නික්ඛමිත්වා ගොවරග්ගහණවසෙන බහි යදි විචරෙය්‍ය. පරමජ්ජිච්ඡං දස්සෙතුං ලොකවොහාරෙනෙවමාහ. ලොකෙ හි අයුත්තහොජනං ඔදරියං ගරහන්තා එවං වදන්ති “කිංසු නාම තස්ස අන්තාති බහි වරන්ති”ති. ආරාධෙමිති ආදිතො පට්ඨාය රාධෙමි, වසෙ වත්තෙමිති අත්ථො.

මහාතිස්සත්ථෙරො කිර දුබ්භික්ඛකාලෙ මග්ගං ගච්ඡන්තො භත්තච්ඡෙදෙන, මග්ගකිලමථෙත ව කිලන්තකායො දුබ්බලො අඤ්ඤතරස්ස ඵලිතස්ස අම්බස්ස මූලෙ නිපජ්ජි, බහුනි අම්බඵලානි තහං තහං පතිතාති හොන්ති. තත්ථෙකො වුධිස්සරො උපාසකො ථෙරස්ස සන්තිකං උපගන්ත්වා පරිස්සමං ඤත්වා අම්බපානං පායෙත්වා අත්තතො පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා වසනට්ඨානං තෙති. ථෙරො –

“න පිතා නපි තෙ මාතා, න ඤාති නපි බන්ධවො;
කරොතෙතාදිසං කිච්චං, සීලවන්තස්ස කාරණා”ති. (විසුද්ධි. 1.20) –

අත්තානං ඔවදිත්වා සම්මසනං ආරහිත්වා විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤත්වා තස්ස පිට්ඨිගතො ඵ්ච මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං සච්ඡාකාසි. ඉමං සන්ධාය චුත්තං “අම්බබාදකමහාතිස්සත්ථෙරවත්ථුපි චෙත්ථ කථෙතබ්බ”න්ති. සබ්බථාපීති සබ්බජ්ජකාරොනපි අනෙසනවසෙන, විත්තුජ්ජත්තිවසෙනපි, පගෙව කායච්චිච්ඡේදනවසෙනාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “අනෙසනායා”තිආදි.

අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ඉණපරිභොගආපත්තිආදීනවස්ස, තබ්බිපරියායතො පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ආනිසංසස්ස ච දස්සනං ආදීනවානිසංසදස්සනං. තස්ස පන පච්චයාධිකාරත්තා චුත්තං “පච්චයෙසු”ති. කාරණකාරණම්පි හි කාරණභාවෙන චුච්චති යථා තිණෙහි හත්තං සිද්ධන්ති. යෙන කාරණෙන හික්ඛුනො අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො නාම සියා, තස්මිං චජ්ජිතෙ පච්චයසන්නිස්සිතසීලං සිජ්ඣති, විසුජ්ඣති වාති දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පච්චයගෙධන්ති ගෙධග්ගහණෙනෙව සම්මොහොපි ගහිතොති දට්ඨබ්බො තෙන සහ පවත්තනතො, තදුපනිස්සයතො ච. ධම්මෙන සමෙන උජ්ජන්තෙති ඉදං පච්චයානං ආගමනසුද්ධිදස්සනං, න පච්චයසන්නිස්සිතසීලවිසුද්ධිදස්සනං. පච්චයානං හි ඉදමත්ථිතං උපධාරොත්වා පරිභුඤ්ජනං පච්චයසන්නිස්සිතසීලං. යස්මා පන තෙ පච්චයා ඤායාධිගතා ඵ්ච හික්ඛුනා පරිභුඤ්ජිතබ්බා, තස්මා චුත්තං “ධම්මෙන සමෙන උජ්ජන්තෙ පච්චයෙ”ති. යථාචුත්තෙන විධිනාති “සිතස්ස පටිඝාතායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58; මහානි. 206) චුත්තවිධිනා.

ධාතුචසෙන වාති “යථාපච්චයං වත්තමානං ධාතුමත්තමෙවෙතං, යදිදං වීචරාදි, තදුපභුඤ්ජකො ච පුග්ගලො”ති ඵ්චං ධාතුමනසිකාරචසෙන වා. පටිකුලචසෙන වාති පිණ්ඩපාතෙ තාව ආභාරෙ පටිකුලසඤ්ඤාවසෙන, “සබ්බානි පන ඉමානි වීචරාදීනි අජිගුච්ඡනීයානි, ඉමං පුත්තිකායං පත්වා අතිවිය ජිගුච්ඡනීයානි ජායන්ති”ති ඵ්චං පටිකුලමනසිකාරචසෙන වා. තතො උත්තරීති පටිලාභකාලතො උපරි. අනවජ්ජොව පරිභොගො ආදිතොව පඤ්ඤාය පරිසොධිතත්තා අධිට්ඨහිත්වා යපිතපත්තවීචරානං වියාති. පච්චවෙක්ඛණාය ආදිසුද්ධිදස්සනපරමෙතං, න පරිභොගකාලෙ පච්චවෙක්ඛණපටික්ඛෙපපරං. තෙනාහ “පරිභොගකාලෙපි”තිආදි. තත්ත්වාති තස්මිං පරිභොගකාලෙ පච්චවෙක්ඛණෙ. සන්නිට්ඨානකරොති අසන්දෙහකරො ඵකත්තිකො.

ථෙය්‍යපරිභොගො නාම අනරහස්ස පරිභොගො. භගවතාපි අත්තතො සාසනෙ සීලවතො පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, න දුස්සීලස්ස. දායකානම්පි සීලවතො ඵ්ච පරිච්චාගො, න දුස්සීලස්ස. අත්තතො කාරානං මහජ්ඣලභාවස්ස

පච්චාසීසනතො. ඉති සත්ථාරා අනනුඤ්ඤාතත්තා, දායකෙහි ච අපරිච්චත්තත්තා දුස්සීලස්ස පරිභොගො ථෙය්‍යාය පරිභොගො ථෙය්‍යපරිභොගො. ඉණුවසෙන පරිභොගො ඉණපරිභොගො, පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධියා අභාවතො ඉණං ගහෙන්වා පරිභොගො වියාති අත්ථො. තස්මාති “සීලවතො”තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. චීවරං කායතො මොචෙන්වා පරිභොගෙ පරිභොගෙ පුරෙහත්ත...පෙ.... පච්ඡිමයාමෙසු පච්චචෙක්ඛිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. තථා අසක්කොන්තෙන යථාචුත්තකාලවිසෙසවසෙන එකදිවසෙ චතුක්ඛත්තුං තික්ඛත්තුං ද්වික්ඛත්තුං සකිංයෙව චා පච්චචෙක්ඛිතබ්බං. සචෙ අරුණං උග්ගච්ඡති, ඉණපරිභොගට්ඨානෙ තිට්ඨති. හිංයො යං මයා චීවරං පරිභුත්තං, තං යාවදෙව සිතස්ස පටිසාතාය...පෙ.... හිරිකොපිනපට්ච්ඡාදනත්ථං. හිංයො යො මයා පිණ්ඩපාතො පරිභුත්තො, සො “නෙව දවායා”තිආදිනා සචෙ අතීතපරිභොගපච්චචෙක්ඛණං න කරෙය්‍යාති වදන්ති, තං වීමංසිතබ්බං. සෙනාසනම්පි පරිභොගෙ පරිභොගෙහි පචෙසෙ පචෙසෙ. සතිපච්චයතාති සතියා පච්චයභාවො පටිග්ගහණස්ස, පරිභොගස්ස ච පච්චචෙක්ඛණසතියා පච්චයභාවො යුජ්ජති, පච්චචෙක්ඛිත්ථාව පටිග්ගහෙතබ්බං, පරිභුඤ්ජිතබ්බඤ්ඤාති අත්ථො. තෙනෙවාහ “සතිං කත්වා”තිආදි. එවං සන්තෙපීති යදිපි ද්විසුපි යානෙසු පච්චචෙක්ඛණා යුත්තා, එවං සන්තෙපි. අපරෙ පනාහු – සති පච්චයතාති සති හෙසජ්ජපරිභොගස්ස පච්චයභාවෙ, සති පච්චයෙති අත්ථො. එවං සන්තෙපීති පච්චයෙ සතිපීති. තං තෙසං මතිමත්තං. තථා හි පච්චයසන්නිස්සිතසීලං පච්චචෙක්ඛණාය විසුජ්ඣති, න පච්චයස්ස භාවමත්තෙන.

එවං පච්චයසන්නිස්සිතසීලස්ස විසුද්ධිං දස්සෙන්වා තෙනෙව පසඬගෙන සබ්බාපි විසුද්ධියො දස්සෙතුං “චතුබ්බිධා හි සුද්ධි”තිආදිමාහ. තත්ථ සුජ්ඣති එතායාති සුද්ධි, යථාධම්මං දෙසනාව සුද්ධි දෙසනාසුද්ධි. වුට්ඨානස්සාපි චෙන්ථ දෙසනාය එව සඬගහො දට්ඨබ්බො. ඡින්නමුලාපත්තීනං පන අභික්ඛුතාපට්ඤ්ඤාව දෙසනා. අධිට්ඨානවිසිට්ඨො සංවරොව සුද්ධි සංවරසුද්ධි. ධම්මෙන සමෙන පච්චයානං පරියෙට්ඨි එව සුද්ධි පරියෙට්ඨිසුද්ධි. චතුසුපි පච්චයෙසු වුත්තවිධිනා පච්චචෙක්ඛණාව සුද්ධි පච්චචෙක්ඛණසුද්ධි. එස තාව සුද්ධිසු සමාසනායො. සුද්ධිමත්තෙසු පන දෙසනා සුද්ධි එතස්සාති දෙසනාසුද්ධි. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. සුද්ධි-සද්දො පන වුත්තනායොව. එවන්ති සංවරහෙදං සන්ධායාහ. පභායාති වජ්ජෙන්වා, අකත්වාති අත්ථො.

දාතබ්බට්ඨෙන දායං, තං ආදියන්තීති දායාදා. අනනුඤ්ඤාතෙසු සබ්බෙන සබ්බං පරිභොගාභාවතො, අනුඤ්ඤාතෙසු එව ච පරිභොගසම්භවතො භික්ඛුහි පරිභුඤ්ජිතබ්බපච්චයා භගවතො සන්නකා. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවථ

මා ආමිසදායාදා. අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා ‘කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා හවෙය්‍යුං නො ආමිසදායාදා’”ති (ම. නි. 1.29) එවං පවත්තං ධම්මදායාදසුත්තඤ්ච එත්ථ එතස්මිං අත්ථෙ සාධකං.

අවිතරාගානං තණ්හාපරවසතාය පච්චයපරිභොගෙ සාමිභාවො නත්ථි, තදභාවෙන විතරාගානං තත්ථ සාමිභාවො යථාරුචිපරිභොගසම්භවතො. තථා හි තෙ පටිකුලමිපි අප්පටිකුලාකාරෙන, අප්පටිකුලමිපි පටිකුලාකාරෙන, තදුභයමිපි වජ්ජෙත්වා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනාකාරෙන පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති, දායකානඤ්ච මනොරථං පරිපුරෙන්නි. තෙනාහ “තෙ හි තණ්හාය දාසබ්‍යං අතීතත්තා සාමිනො හුත්වා පරිභුඤ්ජන්ති”ති.

සබ්බෙසන්ති අරියානං, පුපුඡ්ජනානඤ්ච. කථං පුපුඡ්ජනානං ඉමෙ පරිභොගා සම්භවන්ති? උපචාරවසෙන. යො හි පුපුඡ්ජනස්සාපි සල්ලෙඛපටිපත්තියං ධීතස්ස පච්චයගෙධං පභාය තත්ථ තත්ථ අනුපලිත්තෙන විත්තෙන පරිභොගො, යො සාමිපරිභොගො විය හොති. සීලවතො පන පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො විය හොති, දායකානං මනොරථස්ස අවිරාධනතො. තථා හි චුත්තං “දායජ්ජපරිභොගෙයෙව වා සඬගහං ගච්ජති”ති. කල්‍යාණපුපුඡ්ජනස්ස පරිභොගෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථි, තස්ස සෙක්ඛසඬගහතො. සෙක්ඛසුත්තං (සං. නි. 5.13) හෙතස්සත්ථස්ස සාධකං. තෙනාහ “සීලවාපි හි”තිආදි. පච්චනීකත්තාති යථා ඉණායිකො අත්තතො රුචියා ඉච්ඡිතදෙසං ගන්තුං න ලහති, එවං ඉණපරිභොගයුත්තො ලොකතො නිස්සරිතුං න ලහතිති තප්පටිපක්ඛත්තා සීලවතො පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො ආණණාපරිභොගොති ආහ “ආණණාපරිභොගො වා”ති. එතෙන නිප්පරියායතො චතුපරිභොගවිනිමුත්තො විසුංයෙවායං පරිභොගොති දස්සෙති. ඉමාය සික්ඛායාති සීලසඬායාය සික්ඛාය. කිච්චකාරීති පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපජ්ජනතො යුත්තපත්තකාරී.

ඉදානි තමෙව කිච්චකාරිතං සුත්තපදෙන විභාවෙතුං “චුත්තමිපි චෙත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ විභාරන්ති පතිස්සයං. සයනාසනන්ති මඤ්චාදිං. උභයෙනපි සෙනාසනමෙව චුත්තං. ආපන්ති උදකං. සඬසාරිථප්පවාහනන්ති පංසුමලාදිතො සඬසාරිගතරජස්ස ධොවනං. සුත්වාන ධම්මං සුගතෙන දෙසිතන්ති වීචරාදීසු “පටිසඬ්ඛා යොනිසො වීචරං පටිසෙවති සිතස්ස පටිසාතායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58; මහානි. 206) නයෙන හගවතා දෙසිතං ධම්මං සුත්වා. සඬබාය සෙවෙ වරපඤ්ඤාසාවකොති “පිණ්ඩ”න්ති චුත්තං පිණ්ඩපාතං, විභාරාදිපදෙහි චුත්තං සෙනාසනං, “පිපාසාගෙලඤ්ඤස්ස වූපසමනතො පාතීයමිපි ගිලානපච්චයො”ති ආපමුඛෙන දස්සිතං ගිලානපච්චයං, සඬසාරියාදිවීචරන්ති චතුබ්බිධං පච්චයං සඬබාය “යාවදෙව

ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා''තිආදිනා (ම. නි. 1.23; 2.24; 3.75; සං. නි. 4.120; අ. නි. 6.58; 8.9; ධ. ස. 1355) නයෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා. සෙවෙ සෙවිතුං සක්කුණෙය්‍ය උත්තමපඤ්ඤස්ස භගවතො සාවකො සෙබො වා පුට්ඨ්ඡන්තො වා.

යස්මා ව සඬ්ඛාය සෙවී වරපඤ්ඤසාවකො, තස්මා හි පිණ්ඩෙ...පෙ.... පොක්ඛරෙ වාරිබිත්ථු, තථා භොති. කාලෙනාති අරියානං භොජනකාලෙ. ලද්ධාති ලභිත්වා. පරතොති අඤ්ඤතො දායකතො. අනුග්ගහාති අනුකම්පාය බහුමිහි උපතීතෙ මත්තං සො ජඤ්ඤා ජානෙය්‍ය සත්තං සබ්බකාලං උපට්ඨිතො උපට්ඨිතස්සති. ආලෙපනරුහනෙ යථාති හෙසජ්ජලෙපනෙන වණස්ස රුහනෙ විය, මත්තං ජානෙය්‍යාති යොජනා. ආහරෙති ආහරෙය්‍ය. “ආහරෙය්‍යාහාර”න්ති වා පායො. යාපනත්ථන්ති සරීරස්ස යාපනාය. අමුච්ඡිතොති තණ්හාමුච්ඡාය අමුච්ඡිතො ගෙධං තණ්හං අනාපන්තො.

අත්තතො මාතුලස්ස සඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්සෙව නාමස්ස ගහිතත්තා භාගිනෙය්‍යසඬ්ඝරක්ඛිතසාමණෙරො. සාලිකුරන්ති සාලිහත්තං. සුනිබ්බුතන්ති සුසිතලං. අසඤ්ඤතොති අපච්චවෙක්ඛණං සන්ධායාහ. සබ්බාසවපරික්ඛිණොති පරික්ඛිණසබ්බාසවො.

පට්ඨමසීලපඤ්චකවණ්ණනා

20. පරියන්තො ඵතෙසං අත්ථිති පරියන්තානි, පරියන්තානි සික්ඛාපදානි යෙසං තෙ පරියන්තසික්ඛාපදා, තෙසං පරියන්තසික්ඛාපදානං. උපසම්පන්නානන්ති යපෙත්වා කල්‍යාණපුට්ඨ්ඡනසෙක්ඛාසෙක්ඛෙ තදඤ්ඤෙසං උපසම්පන්නානං. සාමඤ්ඤජොතනාපි හි විසෙසෙ තිට්ඨති. කුසලධම්මෙ යුත්තානන්ති විපස්සනාවාරෙ යුත්තපයුත්තානං. සෙක්ඛධම්මා පරියන්තා පරමා මරියාදා ඵතස්සාති සෙක්ඛපරියන්තො. නාමරූපපරිච්ඡේදතො, කුසලධම්මසමාදානතො වා පන පට්ඨාය යාව ගොත්‍රභූ, තාව පවත්තකුසලධම්මජ්ජබන්ධො සෙක්ඛධම්මෙ ආහව්ව ධීතො සෙක්ඛපරියන්තො. සෙක්ඛධම්මානං වා හෙට්ඨිමන්තභූතා සික්ඛිතබ්බා ලොකියා තිස්සො සික්ඛා සෙක්ඛපරියන්තො, තස්මිං සෙක්ඛපරියන්තෙ. පරිපූරකාරීනන්ති කිඤ්චිපි සික්ඛං අභාපෙත්වා පුරෙන්නානං. උපරිවිසෙසාධිගමත්ථං කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනාපෙක්ඛානං. තතො ඵච සීලපාරිපූරිතත්ථං පරිච්චත්තජීවිතානං. දිට්ඨිසංකිලෙසෙන අපරාමසනීයතො පාරිසුද්ධිවත්තං සීලං අපරාමට්ඨපාරිසුද්ධිසීලං. කිලෙසානං සබ්බසො පටිජ්ජස්සද්ධියා පාරිසුද්ධිවත්තං සීලං පටිජ්ජස්සද්ධිපාරිසුද්ධිසීලං.

අනුපසම්පන්නානං අසෙක්ඛානං, සෙක්ඛානං, කල්‍යාණපුපුච්ඡනානඤ්ච සීලං මහානුභාවතාය ආනුභාවතො අපරියන්තමෙවාති ආහ “ගණනවසෙන සපරියන්තත්තා”ති. කායවාචානං සංවරණතො, විනයනතො ච සංවරවිනයා. පෙය්‍යාලමුඛෙන නිද්දිට්ඨාති තත්ථ තත්ථ සත්ථාරා දෙසිතවිත්ථාරනයෙන යථාචුත්තගණනතො නිද්දිට්ඨා. සික්ඛාති සීලසඬ්ඛාතා සික්ඛා. විනයසංවරෙති විනයපිටකෙ. ගණනවසෙන සපරියන්තමපි උපසම්පන්නානං සීලන්ති හෙට්ඨා චුත්තං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යං කිඤ්ච හි උපසම්පන්නෙන සික්ඛිතබ්බං සීලං නාම, තත්ථ කස්සචපි අනවසෙසතො අනවසෙසවසෙන. සමාදානභාවන්ති සමාදානසබ්භාවං. ලාභ...පෙ.... වසෙන අදිට්ඨපරියන්තභාවො ලාභාදිහෙතු සීලස්ස අවිතික්කමො.

ධනං වජෙ අඬ්ඟවරස්ස හෙතු පාරිපන්ථිකවොරාදිහි උපද්දුතො. අඬ්ඟං වජෙ ජීවිතං රක්ඛමානො සප්පදිට්ඨාදිකාලෙ. අඬ්ඟං ධනං ජීවිතඤ්චාපි සබ්බං, වජෙ නරො ධම්මමනුස්සරන්තො සුතසොමමහාබොධිසත්තාදයො විය. තෙනාහ “ඉමං සප්පුරිසානුස්සතිං අවිජහන්තො”ති. ජිසව්ඡාපරිස්සමෙන ජීවිතසංසයෙ සතිපි. සික්ඛාපදං අවිතික්කම්මාති අස්සාමිකෙසු අම්බඵලෙසු භූමියං පතිතෙසු සම්පෙයෙව සන්තෙසුපි පටිග්ගාහකාභාවෙන අපරිභුඤ්ජන්තො පටිග්ගහණසික්ඛාපදං අවිතික්කමිත්වා.

සීලවත්තස්සාති සීලවත්තභාවස්ස කාරණා, සීලවත්තස්ස වා තුය්හං ඵතාදිසං අංසෙන වාහණාදිකං කිච්චං කරොති, කාරණා සීලස්සාති අධිජ්ජායො. සුධොතජාතිමණි වියාති චතුසු පාසාණෙසු සම්මදෙව ධොතජාතිමණි විය. මහාසඬ්ඝරක්ඛිතභාගිනෙය්‍යසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරානං. වියාති මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්ස, තස්සෙව භාගිනෙය්‍යසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්ස විය ව. “කිමත්ථං මයං ඉධාගතා”ති මහාජනස්ස විජ්ජට්ඨාරො හවිස්සතීති අධිජ්ජායො. අවිජ්ජරිකායාති අඬ්ඟුලිථොටනෙන. අසතියාති සතිසම්මොසෙන. අඤ්ඤාණපකතන්ති අඤ්ඤාණෙන අපරජ්ඣිත්වා කතං, අජානිත්වා කතන්ති අත්ථො.

අප්පස්සුතොපි වෙ හොතීති සුත්තගෙය්‍යාදිසුතරහිතො හොති වෙ. සීලෙසු අසමාහිතොති පාතිමොක්ඛසංවරාදිසීලෙසුපි න සම්මා පතිට්ඨිතො හොති වෙ. නාස්ස සම්පජ්ජතෙ සුතන්ති අස්ස සීලරහිතස්ස පුග්ගලස්ස සුතං අත්තනො, පරෙසඤ්ච කත්ථවි හවසම්පත්තිආවහං න හොති. “දුස්සීලොයං පුරිසපුග්ගලො”ති හි සික්ඛාකාමා න තස්ස සන්තිකං උපසඬ්ඛමන්ති. බහුස්සුතොපි වෙති ඵත්ථ වෙ-ති නිපාතමත්තං. පසංසිතොති පසංසිතො ඵව නාම.

රාගවසෙන අපරාමට්ඨගහණෙන තණ්හාපරාමාසාභාවමාහ. තථාරූපන්ති රාගවසෙන අපරාමට්ඨං. භින්දිත්වාති හනිත්වා. සඤ්ඤපෙස්සාමීති සඤ්ඤත්තිං කරස්සාමි, අප්පකං වෙලං මං විස්සෙජ්ජෙතුන්ති අධිප්පායො. අට්ටියාමීති ජිගුච්ඡාමි. භරායාමීති ලජ්ජාමි.

පලිපන්නොති සිදන්තො, සම්මක්ඛිතො වා. සීලෙනෙව සද්ධිං මරිස්සාමීති සීලං අවිනාසෙන්තො තෙන සහෙව මරිස්සාමි, න ඉදානි කදාවිපි තං පරිච්චජ්ජාමි. සති භි භවාදානෙ සීලෙන වියොගො සියා, භවමෙව නාදිශිස්සාමීති අධිප්පායො. රොගං සම්මසන්නොති රොගභූතං වෙදනං වෙදනාමුඛෙන සෙසාරූපධම්මෙ, රූපධම්මෙ ච පරිග්ගහෙන්වා විපස්සන්තො.

රුජ්ජතොති විකාරං ආපාදියමානසරිරස්ස. පරිසුස්සතීති සමන්තතො සුස්සති. යථා කිං? පුජ්ථං යථා පංසුති ආතපෙ කතං සුරියාතපසන්තත්තෙ පංසුති යපිතං සිරිසාදිපුජ්ථං වියාති අත්ථො. අපඤ්ඤත්ති අමනුඤ්ඤං ජිගුච්ඡතීයං. ජඤ්ඤසඬ්ඛාතන්ති බාලෙහි “ජඤ්ඤ”න්ති එවං කිත්තිතං. ජඤ්ඤරූපං අපස්සතොති යථාභූතං අප්පස්සතො අවිද්දසුනො “ජඤ්ඤ”න්ති පසංසිතං. ධිරත්ථුමන්ති ධි අත්ථු ඉමං, ධි-සද්දයොගෙන සබ්බත්ථ උපයොගවචනං, ඉමස්ස පුත්තිකායස්ස ධිකාරො භොතුති අත්ථො. දුග්ගන්ධියන්ති දුග්ගන්ධිකං දුග්ගන්ධවන්තං. යත්ථ යථාචුත්තෙ පුත්තිකායෙ රාගහෙතු පමත්තා පමාදං ආපන්නා. පජාති සත්තා. භාපෙන්ති මග්ගං සුගතූපපත්තියාති සුගතූපපත්තියා මග්ගං, සීලමපි භාපෙන්ති, පගෙව කුමාරාදින්ති අධිප්පායො. කෙවලං “අරහන්තො”ති වත්තබ්බා සාවකඛිණාසවා, ඉතරෙ පන පච්චෙකඛුද්ධා සම්මාසම්ඛුද්ධාති සහ විසෙසනෙනාති ආහ “අරහන්තාදීන”න්ති. සබ්බදරථප්පට්ඨපස්සද්ධියාති සබ්බකිලෙසදරථප්පට්ඨපස්සද්ධියා.

දුතියසීලපඤ්චකවණ්ණනා

පාණාතිපාතාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන අදින්තාදානාදීනං අග්ගමග්ගවජ්ඣකිලෙසපරියොසානානං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. පහානාදීති ආදි-සද්දෙන වෙරමණිආදීනං චතුන්නං. කෙසුචි පොත්ථකෙසු “පහානවසෙනා”ති ලිඛන්ති, සා පමාදලෙඛා. පාණාතිපාතස්ස පහානං සීලන්ති හිරොත්තජ්ජකරුණාලොභාදිපමුඛෙන යෙන කුසලචිත්තුප්පාදෙන පාණාතිපාතො පභීයති, තං පාණාතිපාතස්ස පහානං සීලනට්ඨෙන සීලං. තථා පාණාතිපාතා විරති වෙරමණි සීලං. පාණාතිපාතස්ස පට්ඨකථවෙනනා වෙනනා සීලං. පාණාතිපාතස්ස සංවරණං පච්චෙසද්වාරපිධානං සංවරො සීලං. පාණාතිපාතස්ස අවිතික්කමනං අවිතික්කමො සීලං. අදින්තාදානස්සාතිආදිසුපි

එසෙව නයො. අභිජ්ඣාදීනං පන අනභිජ්ඣාදිවසෙන පහානං වෙදිතබ්බං. වෙරමණී වෙතනා තංසම්පයුත්තා සංවරාවිතික්කමා තප්පමුඛා ධම්මා.

එවං දසකුසලකම්මපථවසෙන පහානසීලාදීනි දස්සෙත්වා ඉදානි සඋපායානං අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං, අට්ඨාරසන්තං මහාවිපස්සනානං, අරියමග්ගානඤ්ච වසෙන තානි දස්සෙතුං “නෙක්ඛම්මෙනා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ නෙක්ඛම්මෙනාති අලොභජ්ජයානෙන කුසලචිත්තුප්පාදෙන. කුසලා හි ධම්මා කාමපටිපක්ඛා ඉධ “නෙක්ඛම්ම”න්ති අධිජ්ජෙතා. තෙනාහ “කාමච්ඡන්දස්ස පහානං සීල”න්තිආදි. තත්ථ පහානසීලාදීනි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බානි. විසෙසමෙව චක්ඛාම. අඛ්‍යාපාදෙනාති මෙත්තාය. ආලොකසඤ්ඤායාති විභූතං කත්වා මනසිකරණෙන උපට්ඨිතආලොකසඤ්ජානනෙන. අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිතා. ධම්මච්චත්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං යාථාවනිච්ඡයෙන. සපච්චයනාමරූපච්චත්ථානෙනාතිපි වදන්ති.

එවං කාමච්ඡන්දාදිනිවරණප්පහානෙන “අභිජ්ඣං ලොකෙ පහායා”තිආදිනා (විහ. 538) චුත්තාය පට්ඨජ්ඣානාධිගමස්ස උපායභූතාය පුබ්බභාගපටිපදාය වසෙන පහානසීලාදීනි දස්සෙත්වා ඉදානි සඋපායානං අට්ඨසමාපත්තිආදීනං වසෙන දස්සෙතුං “ඤාණෙන”තිආදි චුත්තං. නාමරූපපරිග්ගහකඛ්ඛාවිතරණානං හි විබන්ධභූතස්ස මොහස්ස දුර්කරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤාය ධීතස්ස අනිච්චසඤ්ඤාදයො සිජ්ඣන්ති. තථා ඤානසමාපත්තිසු අභිරතීනිමිත්තෙන පාමොජ්ජෙන. තත්ථ අනභිරතියා විනොදිතාය ඤානාදීනං සමධිගමොති සමාපත්තිවිපස්සනානං අරතිවිනොදනඅවිජ්ජාපදාලනාදිනා උපායොති චුත්තං “ඤාණෙන අවිජ්ජාය, පාමොජ්ජෙන අරතියා”ති. උප්පට්ඨානිද්දෙසො පන නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨානිවරණසුපි සඤ්ඤාදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං.

“පට්ඨමෙන ඤානෙන නිවරණාන”න්තිආදීසු කථං ඤානානං සීලභාවො, කථං චා තත්ථ විරතියා සම්භවො. සුච්ඡුද්ධකායකම්මාදිකස්ස හි චිත්තසමාදානවසෙන ඉමානි ඤානානි පචත්තන්ති, න පරිත්තකුසලානි විය කායකම්මාදිවිසොධනවසෙන, නාපි මග්ගඵලධම්මා විය දුච්චරිතදුරාජීවසමුච්ඡෙදපටිප්පස්සම්භනවසෙනාති? සච්චමෙනං. මහග්ගතධම්මෙසු නිජ්ජරියායෙන නත්ථි සීලනට්ඨො, කුතො විරමණට්ඨො. පරියායෙන පනෙනං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කො පන සො පරියායො? යදග්ගෙන මහග්ගතා කුසලධම්මා පටිපක්ඛෙ පජ්ඣන්ති, තදග්ගෙන තතො ඔරතා. තෙ ව යථා චිත්තං නාරොහන්ති, එවං සංචුතා නාම භොන්ති. පරියුට්ඨානසඤ්ඤාතො මනොද්චාරෙ විතික්කමො නත්ථි එතෙසුති අවිතික්කමාති ච චුච්චන්ති, වෙතනා පන තංසම්පයුත්තාති. සොයමත්ථො පරතො ආගමිස්සති. එවඤ්ච කත්වා

විතක්කාදිපහනවචනම්පි සමත්ථිතං හොති. න හි නිජපරියායතො සීලං කුසලධම්මානං පහායකං යුජ්ජති, න චෙත්ථ අකුසලවිතක්කාදයො අධිජ්ජෙතා. කිඤ්චාපි පඨමජ්ඣානුපචාරෙයෙව දුක්ඛස්ස, චතුත්ථජ්ඣානුපචාරෙ ච සුඛස්ස පහානං හොති, අතිසයපහානං පන සන්ධාය වුත්තං “චතුත්ථෙන ඤානෙන සුඛදුක්ඛානං පහාන”න්ති. “ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා”තිආදීසු යං චත්තඛිං, තං ආරුප්පකථායං (විසුද්ධි. 1.275 ආදයො) ආගමිස්සති.

අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති වා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා. තෙභුමිකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙත්වා පචත්තාය විපස්සනායෙතං නාමං. නිච්චසඤ්ඤායාති “සඬ්ඛතධම්මා නිච්චා සස්සතා”ති එවං පචත්තාය මිච්ඡාසඤ්ඤාය, සඤ්ඤාග්ගහණෙනෙව දිට්ඨිවිත්තානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො ඉතො පරාසුපි. නිබ්බදානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරෙසු නිබ්බන්දනාකාරෙන පචත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දියාති සජ්ජිතිකතණ්හාය. විරාගානුපස්සනායාති විරජ්ජනාකාරෙන පචත්තාය අනුපස්සනාය. රාගස්සාති සඬ්ඛාරෙසු රාගස්ස. නිරොධානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. යථා වා සඬ්ඛාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං පුනඛ්භවවසෙන න උජ්ජජ්ජන්ති, එවං අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවාහ “නිරොධානුපස්සනාය නිරොධෙති නො සමුදෙති”ති (පටි. ම. 1.83). මුඤ්චිතුකාමතාය හි අයං බලජ්ජත්තා. සඬ්ඛාරානං පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පචත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා. පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා හි අයං. ආදානස්සාති නිච්චාදිවසෙන ගහණස්ස. සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණවසෙන එකත්තගහණං සනසඤ්ඤා, තස්සා සනසඤ්ඤාය. ආයුහනස්සාති අභිසඬ්ඛරණස්ස. සඬ්ඛාරානං අචත්ථාදිවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධුවසඤ්ඤායාති ථීරභාවගහණස්ස. නිමිත්තස්සාති සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡේදතාය ච සඬ්ඛාරානං සවිග්ගහතාය. පණ්ඩියාති රාගාදිපණ්ඩියා, තණ්හාවසෙන සඬ්ඛාරෙසු නින්තනායාති අත්ථො. අභිනිච්චසස්සාති අත්තානුදිට්ඨියා. අනිච්චදුක්ඛාදිවසෙන සබ්බතෙභුමකධම්මතිරණා අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාහිනිච්චසස්සාති අසාරෙසු සාරගහණවිපල්ලාසස්ස. යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනං ථීරභාවපත්තා අනිච්චාදිඅනුපස්සනාව. උදයබ්බයඤ්ඤාණන්ති කෙචි. සජ්ජවිචයනාමරූපදස්සනන්ති අපරෙ. “ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො සමුජ්ජන්තො”ති අභිනිච්චෙසා සම්මොභාහිනිච්චෙසා. උච්ඡේදසස්සතාහිනිච්චෙසාති කෙචි. “අහොසිං නු ඛො අහමතිතමද්ධාන”න්තිආදිනායජ්ජවත්තා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20; මහානි. 174) සංසයාපත්ති සම්මොභාහිනිච්චෙසාති අපරෙ. සඬ්ඛාරෙසු තාණලෙණභාවගහණං ආලයාහිනිච්චෙසා. “ආලයරතා ආලයසම්මුදිතා”ති (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7-8) වචනතො ආලයො

තණ්හා. සා එව වක්ඛාදීසු, රූපාදීසු ච අභිනිවිසනවසෙන පවත්තියා ආලයාහිනිවෙසොති අපරෙ. “එවං යිතා තෙ සඬ්ඛාරා පටිනිස්සජ්ජියන්ති”ති පවත්තං ඤාණං පටිසඬ්ඛානුපස්සනා. අප්පටිසඬ්ඛා පටිසඬ්ඛාය පටිපක්ඛභූතා මොහජ්ජමානා අකුසලධම්මා. වට්ටතො විගතත්තා විවට්ටං නිබ්බානං, තත්ථ නින්තහාවසඬ්ඛාතෙන අනුපස්සතෙන පවත්ති විවට්ටානුපස්සනා, සඬ්ඛාරූපෙක්ඛා වෙව අනුලොමඤාණඤ්ච. සඤ්ඤාගාහිනිවෙසො සංයුජ්ජනවසෙන සඬ්ඛාරෙසු අභිනිවිසනං.

දිට්‍ඨෙකට්ඨානන්ති දිට්ඨියා සහජෙකට්ඨානඤ්ච පහානෙකට්ඨානඤ්ච. ඔලාරිකානන්ති උපරිමග්ගවජ්ඣෙ කිලෙසෙ උපාදාය වුත්තං. අඤ්ඤථා දස්සනෙන පහාතබ්බාපි දුතියමග්ගවජ්ඣෙහි ඔලාරිකා. අණුසහගතානන්ති අණුභූතානං, ඉදං හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙ උපාදාය වුත්තං. සබ්බකිලෙසානන්ති අවසිට්ඨසබ්බකිලෙසානං. න හි පඨමමග්ගාදීහි පභීතා කිලෙසා පුන පභීයන්ති.

“චිත්තස්ස අවිජ්ජපටිසාරාය සංවත්තන්ති”තිආදීසු සංවරො අවිජ්ජපටිසාරත්ථාය. “අවිජ්ජපටිසාරත්ථානි ඛො, ආනන්ද, කුසලානි සීලානි”ති (අ. නි. 10.1) වචනතො චෙතසො අවිජ්ජපටිසාරත්ථාය භවන්ති. අවිජ්ජපටිසාරො පාමොජ්ජත්ථාය. “යොනිසො මනසි කරොතො පාමොජ්ජං ජායති”ති (දී. නි. 3.359) වචනතො පාමොජ්ජාය සංවත්තන්ති. පාමොජ්ජං පිතියා. “පමුදිතස්ස පිති ජායති”ති (දී. නි. 1.466; 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො පිතියා සංවත්තන්ති. පිති පස්සද්ධත්ථාය. “පිතිමනස්ස කායො පස්සමිහති”ති (දී. නි. 1.466; 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො පස්සද්ධියා සංවත්තන්ති. පස්සද්ධි සුඛත්ථාය. “පස්සද්ධිකායො සුඛං වෙදෙති”ති (දී. නි. 1.466; 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො සොමනස්සාය සංවත්තන්ති. “සුඛත්ථාය සුඛං වෙදෙති”ති චෙත්ථ සොමනස්සං “සුඛ”න්ති වුත්තං. ආසෙවනායාති සමාධිස්ස ආසෙවනාය. නිරාමිසෙ හි සුඛෙ සිද්ධෙ “සුඛිතො චිත්තං සමාධියති”ති (දී. නි. 1.466; 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො සමාධි සිද්ධොයෙව හොති, තස්මා සමාධිස්ස ආසෙවනාය පගුණබලවහාවාය සංවත්තන්ති අත්ථො. භාවනායාති තස්සෙව සමාධිස්ස වඩ්ඪියා. බහුලීකම්මායාති පුනජ්ජනං කිරියාය. අලඬ්ඛාරායාති තස්සෙව සමාධිස්ස පසාධනභූතසද්ධිත්ථියාදිනිජ්ජන්තියා අලඬ්ඛාරාය සංවත්තන්ති. පරික්ඛාරායාති අවිජ්ජපටිසාරාදිකස්ස සමාධිසම්භාරස්ස සිද්ධියා තස්සෙව සමාධිස්ස පරික්ඛාරාය සංවත්තන්ති. සම්භාරත්ථො හි ඉධ පරික්ඛාර-සද්දො. “යෙ ච ඛො ඉමෙ පබ්බජිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරා සමුදානෙනබ්බා”තිආදීසු (ම. නි. 1.191) විය සම්භාරොති ච පච්චයො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්චායං පරික්ඛාර-සද්දො “රථො සීලපරික්ඛාරො”තිආදීසු (සං. නි. 5.4) අලඬ්ඛාරත්ථො. “සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි සුපරික්ඛත්තං හොති”තිආදීසු (අ. නි. 7.67)

පරිවාරත්ථො චුත්තො. ඉධ පන අලඬකාරපරිවාරානං විසුං ගහිතත්තා “සම්භාරත්ථො”ති චුත්තං. පරිවාරායාති මූලකාරණභාවෙනෙව සමාධිස්ස පරිවාරභූතසතිවීරියාදිධම්මවිසෙසසාධනෙන පරිවාරසම්පත්තියා සංවත්තන්ති. පාරිපූරියාති වසිභාවසම්පාපනෙන, විපස්සනාය පදට්ඨානභාවාපාදනෙන ව පරිපුණ්ණභාවසාධනතො සමාධිස්ස පාරිපූරියා සංවත්තන්ති.

එවං සුපරිසුද්ධසීලමූලකං සබ්බාකාරපරිපූරං සමාධිං දස්සෙත්වා ඉදානි “සමාහිතො පජානාති පස්සති, යථාභූතං ජානං පස්සං නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති, විරාගා විමුච්චති”ති (අ. නි. 10.2; ස. නි. 3.14) වචනතො සීලමූලකානි සමාධිපදට්ඨානානි පයොජනානි දස්සෙතුං “එකන්තනිබ්බිදායා”තිආදි චුත්තං. නිබ්බිදාය හි දස්සිතාය තස්සා පදට්ඨානභූතං යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනං දස්සිතමෙව හොති, තස්මිං අසති නිබ්බිදාය අසිජ්ඣනතො. නිබ්බිදාදයො අත්ථතො විහත්තා එව. යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනන්ති පනෙත්ථ සප්පච්චයනාමරූපදස්සනං අධිජ්ජෙතං. එවමෙත්ථ අමතමහානිබ්බානපරියොසානං සීලස්ස පයොජනං දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි පහානාදිසු සීලත්ථං දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පජහනං අනුජ්ජාදනිරොධො පහානන්ති තස්ස භාවසාධනතං සන්ධාය “පහානන්ති කොච්ඡි ධම්මො නාම නත්ථී”ති චුත්තං. යථා පනස්ස ධම්මභාවො සම්භවති, තථා හෙට්ඨා සංවණ්ණිතමෙව. එවං හිස්ස සීලභාවො සුට්ඨු යුජ්ජති. තං තං පහානන්ති “පාණාතිපාතස්ස පහානං, අදින්නාදානස්ස පහාන”න්ති එවං චුත්තං තං තං පහානං. තස්ස තස්ස කුසලධම්මස්සාති පාණාතිපාතස්ස පහානං මෙත්තාදිකුසලධම්මස්ස, අදින්නාදානස්ස පහානං වාගාදිකුසලධම්මස්සාති එවං තස්ස තස්ස කුසලධම්මස්ස. පතිට්ඨානට්ඨෙතාති පතිට්ඨානභාවෙන. පහානං හි තස්මිං සති හොති, අසති න හොති, තස්ස “පතිට්ඨාන”න්ති වත්තබ්බතං ලහතිති කත්වා යස්මිං සන්තානෙ පාණාතිපාතාදයො තස්ස පකම්පහෙතවොති තප්පහානං විකම්පාභාවකරණෙන ව සමාධානං චුත්තං. එවං සෙසපහානෙසුපි වත්තබ්බං. සමාධානං සණ්ඨපනං, සංයමනං වා. ඉතරෙ වත්තාරොති වෙරමණිආදයො වත්තාරො ධම්මා න පහානං විය වොහාරමත්තන්ති අධිජ්ජායො. තතො තතොති තම්භා තම්භා පාණාතිපාතාදිතො. තස්ස තස්සාති පාණාතිපාතාදිකස්ස සංවරණවසෙන, තස්ස තස්ස වා සංවරස්ස වසෙන. තද්දුභයසම්පයුත්තවෙතනාවසෙනාති වෙරමණිහි, සංවරධම්මෙහි ව සම්පයුත්තාය වෙතනාය වසෙන. තං තං අවිතික්කමන්තස්සාති තං තං පාණාතිපාතාදිං අවිතික්කමන්තස්ස පුග්ගලස්ස, ධම්මසමුගස්ස වා වසෙන වෙතසො පවත්තිසබ්භාවං සන්ධාය චුත්තා. තස්මා එකක්ඛණෙපි ලබ්භන්තිති අධිජ්ජායො.

සීලසංකිලෙසවොදානවණ්ණනා

21. සංකිලිස්සති තෙනාති සංකිලෙසො. කො පන සොති ආහ “ඛණ්ඩාදිභාවො සීලස්ස සංකිලෙසො”ති. වොදායති විසුජ්ඣති එතෙනාති වොදානං, අඛණ්ඩාදිභාවො. ලාභයසාදීති ආදි-සද්දෙන ඤාතිඅභිගජ්චිතාදීනං සඛිගහො. සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිමිහි වා අන්තෙ වා වෙමජ්ඣෙකි ව ඉදං තෙසං උද්දෙසාදිපාළිවසෙන වුත්තං. න හි අඤ්ඤා කොචි ආපත්තික්ඛන්ධානං අනුක්කමො අත්ථි. ඛණ්ඩන්ති ඛණ්ඩවන්තං, ඛණ්ඩිතං වා. ඡිද්දන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො වියාති වත්ථන්තෙ, දසන්තෙ වා ඡින්නවත්ථං විය.

එවන්ති ඉදානි වුවිචමානාකාරෙන. මෙටුනසංයොගවසෙනාති රාගපරියුට්ඨානෙන සදිසභාවාපත්තියා මිටුනානං ඉදන්ති මෙටුනං, නිබන්ධනං. මෙටුනවසෙන සමායොගො මෙටුනසංයොගො. ඉධ පන මෙටුනසංයොගො වියාති මෙටුනසංයොගො, තස්ස වසෙන. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. එකච්චොති එකො. සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වාති පබ්බජ්ජාමත්තෙන සමණො වා ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණො වා. ද්වයංද්වයසමාපත්තින්ති ද්විහි ද්විහි සමාපජ්ජිතබ්බං, මෙටුනන්ති අත්ථො. න භෙව බො සමාපජ්ජතීති සම්බන්ධො. උච්ඡාදනං උබ්බන්තනං. සම්බාහනං පරිමද්දනං. සාදියතීති අධිවාසෙති. තදස්සාදෙතීති තං උච්ඡාදනාදිං අභිරමති. නිකාමෙතීති ඉච්ඡති. විත්තින්ති තුට්ඨිං. ඉදමිපි බොති එත්ථ ඉදන්ති යථාවුත්තං සාදියනාදිං ඛණ්ඩභාවාදිවසෙන එකං කත්වා වුත්තං. පි-සද්දො වක්ඛමානං උපාදාය සමුවිචයත්ථො. බො-සද්දො අවධාරණත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති — යදෙනං බ්‍රහ්මචාරීපටිඤ්ඤස්ස අසතිපි ද්වයංද්වයසමාපත්තියං මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනන්භාපනසම්බාහනසාදියනාදි, ඉදමිපි එකංසෙන තස්ස බ්‍රහ්මචරියස්ස ඛණ්ඩාදිභාවාපාදනතො ඛණ්ඩමිපි ඡිද්දමිපි සබලමිපි කම්මාසමිපිති. එවං පන ඛණ්ඩාදිභාවාපත්තියා සො අපරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරති, න පරිසුද්ධං, සංයුත්තො මෙටුනසංයොගෙන, න විසංයුත්තො. තතො වස්ස න ජාතිආදිහි පරිමුත්තීති දස්සෙත්තො “අයං වුවිචති”තිආදිමාහ.

සඤ්ජග්ගතීති කිලෙසවසෙන මහාහසිතං හසති. සංකිලිතීති කායසංසග්ගවසෙන කිලිති. සංකෙලායතීති සබ්බසො මාතුගාමං කෙලායන්තො විහරති. වක්ඛුනාති අත්තතො වක්ඛුනා. වක්ඛුන්ති මාතුගාමස්ස වක්ඛුං. උපනිජ්ඣායතීති උපෙච්ච නිජ්ඣායති ඔලොකෙති. තිරොකුට්ඨාති කුට්ඨස්ස පරතො. තථා තිරොපාකාරා. මත්තිකාමයා හිත්ති කුට්ඨං, ඉට්ඨකාමයා පාකාරොති වදන්ති. යා කාචි වා හිත්ති පොරිසතො දියඨ්ඨරතනුවච්ඡපමාණා කුට්ඨං, කුට්ඨතො අධිකො පාකාරො.

අස්සාති බ්‍රහ්මචාරීපටිඤ්ඤස්ස. පුබ්බෙති වතසමාදානතො පුබ්බෙ. කාමගුණෙහිති කාමකොට්ඨාසෙහි. සමජ්ජිතන්ති සුට්ඨ අජ්ජිතං සහිතං. සමඛිභිභුතන්ති සමන්තාගතං. පරිවාරයමානන්ති කීළන්තං, උපට්ඨනියමානං වා. පණ්ඩායාති පත්ථෙත්වා. සීලෙනාතිආදීසු යමනියමාදිසමාදානවසෙන සීලං. අවිතික්කමවසෙන වතං. උභයමපි සීලං. දුක්කරවරියවසෙන පවත්තිතං වතං. තංතංඅකිච්චසම්මතතො වා නිවත්තිලක්ඛණං සීලං. තංතංසමාදානවතො වෙසභොජනකිච්චකරණාදිවිසෙසපටිපත්ති වතං. සබ්බථාපි දුක්කරවරියා තපො. මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මචරියං.

සබ්බසොති අනවසෙසතො, සබ්බෙසං වා. අභෙදෙනාති අවිතික්කමෙන. අපරාය ව පාපධම්මානං අනුජ්ජත්තියා, ගුණානං උජ්ජත්තියා සඬගහිතොති යොජනා. තත්ථ කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො. උපනන්ධනලක්ඛණො උපනාහො. පරෙසං ගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො. යුගග්ගාහලක්ඛණො පළාසො.

පරසම්පත්තිඋසුයනලක්ඛණා ඉස්සා. අත්තසම්පත්තිගුහනලක්ඛණං මච්ඡරියං. සන්තදොසපටිච්ඡාදනලක්ඛණා මායා. අසන්තගුණසම්භාවනලක්ඛණං සායෙය්‍යං. චිත්තස්ස ථද්ධිභාවලක්ඛණො ථම්මො. කරණුත්තරියලක්ඛණො සාරම්මො. උන්නතිලක්ඛණො මානො. අබ්භුන්නතිලක්ඛණො අතිමානො. මජ්ජනලක්ඛණො මදො. චිත්තවොසග්ගලක්ඛණො පමාදො. ආදි-සද්දෙන ලොභමොහවිපරිතමනසිකාරාදීනං සඬගහො.

ඉදානි “අබණ්ඩාදිභාවො පනා”තිආදීනා චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “යානි භී”තිආදිමාහ. තත්ථ අනුපහතානීති අනුපද්දුතානි. විවට්ඨපනිස්සයනාය තණ්හාදාසඛ්‍යතො මොචනෙන භුජිස්සභාවකරණං. අවිඤ්ඤානං අජ්ජමාණත්තා චුත්තං “විඤ්ඤාහි පසත්ථත්තා”ති. සමාධිසංවත්තනං වා එතෙසං පයොජනං, සමාධිසංවත්තනෙ වා නියුත්තානීති සමාධිසංවත්තනිකානි. නිද්දානෙන සස්සසම්පත්ති විය පටිපක්ඛවිගමෙන සීලසම්පදා, සා ව තත්ථ සති දොසදස්සනෙති ආහ “සීලවිපත්තියා ව ආදීනවදස්සනෙනා”ති. නිසම්මකාරීනං පයොජනගරුකතාය දිට්ඨගුණෙයෙව සම්මාපටිපත්තිති චුත්තං “සීලසම්පත්තියා ව ආනිසංසදස්සනෙනා”ති.

තත්ථ සීලවිපත්තියා ආදීනවො සීලසම්පදාය හෙට්ඨා දස්සිතආනිසංසපටිපක්ඛතො වෙදිතබ්බො, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අවිත්ථාරෙත්වා පකාරන්තරෙහි දස්සෙතුං “අපිවා”ති ආරද්ධං. තත්ථ යථා සීලසම්පදා සත්තානං මනුඤ්ඤභාවකාරණං, එවං සීලවිපත්ති අමනුඤ්ඤභාවකාරණන්ති ආහ “දුස්සීලො...පෙ.... දෙවමනුස්සාන”න්ති. අනනුසාසනීයො ජිගුච්ඡිතබ්බතො. දුක්ඛිතොති සඤ්ජාතදුක්ඛො. විජ්ජට්ඨාරීති

“අකතං වත මෙ කල්‍යාණ”න්තිආදිනා පව්වානුනාපී. දුබ්බණ්ණොති ගුණවණ්ණෙන, කායවණ්ණෙන ච විරහිතො. අස්සාති දුස්සීලස්ස. සම්ඵස්සිතානං දුක්ඛො දුක්ඛාවහො සම්ඵස්සො එතස්සාති දුක්ඛසම්ඵස්සො. ගුණානුභාවාභාවතො අප්පං අග්ගතීති අප්පග්ගො. අනෙකවස්සගණිකගුප්කුපො වියාති අනෙකවස්සසමුග්ගෙ සඤ්චිතුක්කාරාවාටො විය. දුබ්බියොධනො සොධෙතං අසක්කුණෙය්‍යා. ජවාලාතං ජවඩාගෙ සන්තප්පනුමුක්කං. උභතො පරිබාහිරොති සාමඤ්ඤතො, ගිහිභොගතො ච පරිහීනො. සබ්බෙසං වෙරී, සබ්බෙ වා වෙරී එතස්සාති සබ්බවෙරී, සො එව සබ්බවෙරිකො, පුරිසො. සංවාසං නාරහතීති අසංවාසාරහො. සද්ධම්මෙති පටිපත්තිසද්ධම්මෙ, පටිවෙධසද්ධම්මෙ ච.

“අග්ගික්ඛන්ධපරියායෙ චුත්තදුක්ඛභාගිතායා”ති සඬ්ඛෙපෙන චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතං “දුස්සීලානඤ්ඡී”තිආදි ආරද්ධං. පඤ්චකාමගුණපරිභොගසුඛෙ, පරෙහි කසිරමානවන්දනමානනාදිසුඛෙ ච අස්සාදෙන ගධිතචිත්තා පඤ්චකාම...පෙ.... ගධිතචිත්තා, තෙසං. තෙ යථාචුත්තසුඛස්සාදා පච්චයා එතස්සාති තප්පච්චයං. දුක්ඛන්ති සම්බන්ධො.

පස්සථ නොති පස්සථ නු, අපි පස්සථ. මහත්තන්ති විපුලං. අග්ගික්ඛන්ධන්ති අග්ගිසමුහං. ආදිත්තන්ති පදිත්තං. සම්පජ්ජලිතන්ති සමන්තතො පජ්ජලිතං අවිජ්චිජ්ජුලිඬිගාති මුච්චන්තං. සජොතිභූතන්ති සපහං සමන්තතො උට්ඨිතාහි ජාලාහි එකප්පභාසමුදයභූතං. තං කිං මඤ්ඤථාති තං ඉදාති මයා චුච්චමානමත්ථං කිං මඤ්ඤථාති අනුමතිගහණත්ථං පුච්ඡති. ආලිඬිගෙත්වාති උපගුහිත්වා. උපනිසීදෙය්‍යාති තෙනෙව ආලිඬිගෙනෙව උපෙච්ච නිසීදෙය්‍යා. යදත්ථමෙත්ථ සත්ථා අග්ගික්ඛන්ධාලිඬිගනං, කඤ්ඤාලිඬිගනඤ්ච ආනෙසී, තමත්ථං විභාවෙතං “ආරොචයාමී”තිආදිමාහ. තත්ථ ආරොචයාමීති ආමන්තෙමී. වොති තුම්හෙ. පටිවෙදයාමීති පබ්බොධෙමී. දුස්සීලස්සාති නිස්සීලස්ස සීලවිරහිතස්ස. පාපධම්මස්සාති දුස්සීලත්තා එව හීනප්ඤ්ඤාසයතාය ලාමකසභාවස්ස. අසුචිසඬ්ඤාස්සරසමාචාරස්සාති අපරිසුද්ධකායසමාචාරාදිතාය අසුචිස්ස හුත්වා සඬ්ඤාය සරිතබ්බසමාචාරස්ස. දුස්සීලො හි කිඤ්චිදෙව අසාරුප්පං දිස්වා “ඉදං අසුකෙන කතං භවිස්සතී”ති පරෙසං ආසඬ්ඤානියොව හොති, කෙනචිදෙව වා කරණීයෙන මන්තයන්තෙ හික්ඛු දිස්වා “කච්චි නු ඛො ඉමෙ මයා කතං කම්මං ජානිත්වා මන්තෙත්තී”ති අත්තනොයෙව සඬ්ඤාය සරිතබ්බසමාචාරොති. පටිච්ඡන්තකම්මන්තස්සාති ලජ්ජිතබ්බතාය පටිච්ඡාදෙනබ්බකම්මන්තස්ස. අස්සමණස්සාති න සමණස්ස. සලාකග්ගහණාදීසු “අහමිපි සමණො”ති මිච්ඡාපටිඤ්ඤාය සමණපටිඤ්ඤස්ස. අසෙට්ඨවාරිතාය අබ්‍රහ්මවාරිස්ස. උපොසථාදීසු “අහමිපි බ්‍රහ්මවාරී”ති මිච්ඡාපටිඤ්ඤාය බ්‍රහ්මවාරිපටිඤ්ඤස්ස. පූතිනා කම්මෙන සීලවිපත්තියා

අන්තො අනුපවිට්ඨත්තා අන්තොපුතිකස්ස. ඡහි ද්වාරෙහි
 රාගාදිකිලෙසානුවස්සනෙන තිත්තත්තා අවස්සුතස්ස.
 සඤ්ජාතරාගාදිකවචරත්තා, සීලවන්තෙහි ඡඩ්ඛෙතබ්බත්තා ච කසම්බුජාතස්ස.
 අග්ගික්ඛන්ධූපමාය භිනුපමභූතායාති අත්ථො. තෙනාහ භගවා — “එතදෙව
 තස්ස වර”න්ති. භගවා දුක්ඛං දස්සෙත්වා දුක්ඛං දස්සෙතීති සම්බන්ධො.

වාළරජ්ජයාති වාළෙහි කතරජ්ජයා. සා හි බරතරා හොති. සංසෙය්‍යාති
 පටංසනවසෙන සංසෙය්‍යා. තෙලධොතායාති තෙලෙන නිසිතාය.
 පච්චාරස්මිත්ති පතිඋරස්මි. උරාහිමුඛං, උරමජ්ඣෙති අධිජ්ජායො.
 අයොසඬ්ඛුනාති සණ්ඨායෙන. ඵෙණුද්දෙහකන්ති ඵෙණං උද්දෙහෙත්වා,
 අනෙකචාරං ඵෙණං උට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

අග්ගික්ඛන්ධාලිඬ්ගනදුක්ඛතොපි අධිමත්තදුක්ඛතාය කටුකභූතං දුක්ඛං
 ඵලං එතස්සාති අග්ගික්ඛන්ධාලිඬ්ගනදුක්ඛාධිකදුක්ඛකටුකඵලං. කාමසුඛං
 අවිජ්ජතො භින්නසීලස්ස දුස්සීලස්ස කුතො තස්ස සුඛං නත්ථෙවාති
 අධිජ්ජායො. සාදතෙති සාදියතෙ. යන්ති අඤ්ජලිකම්මසාදනං. අසීලිතොති
 දුස්සීලස්ස. උපහතන්ති සීලබ්‍යසනෙන උපද්ද්වනං. බතන්ති කුසලමූලානං
 බණනෙන බතං, බණිතං වා ගුණං සරීරෙති අධිජ්ජායො. සබ්බභයෙහීති
 අත්තානුවාදාදිසබ්බභයෙහි. උපචාරජ්ඣානං උපාදාය සබ්බෙහි අධිගමසුබ්බෙහි.

වුත්තජ්ජකාරවිපරීතතොති සීලවිපත්තියං වුත්තකාරපටිපක්ඛතො
 “මනාපො හොති දෙවමනුස්සාන”න්තිආදිනා. කායගන්ධොපි පාමොජ්ජං,
 සීලවත්තස්ස භික්ඛුතො. කරොති අපි දෙවානන්ති එත්ථ “ගන්ධො ඉසීනං
 විරදික්ඛිතාන”න්තිආදිකා (ජා. 2.17.55) ගාථා විත්ථාරෙතබ්බා. අවිසාතීති
 අජ්ජට්ඨාතී. වධබන්ධාදිපරිකිලෙසා දිට්ඨධම්මිකා ආසවා උපද්දවා.
 සම්පරාසිකදුක්ඛානං මූලං නාම දුස්සීලායං. අන්තමතික්කන්තං අවිචන්තං,
 අවිචන්තං සන්තා අවිචන්තසන්තා කිලෙසපරිලාභසඬ්ඛාතදරථානං අභාවෙන
 සබ්බදා සන්තා. උබ්බිජ්ජිත්වාති ඤාණුත්‍රායෙන උත්තසිත්වා.
 වොදාපෙතබ්බන්ති විසොධෙතබ්බං.

සීලනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පට්ඨමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

2. ධුතඬුගනිද්දෙසවණ්ණනා

22. අප්පා ඉච්ඡා එතස්සාති අප්පිච්ඡො, පච්චයගෙධරහිතො. තස්ස භාවො අප්පිච්ඡතා, අලොභජ්ඣාසයතාති අත්ථො. සමං තුට්ඨී, සන්තෙන, සකෙන වා තුට්ඨී සන්තුට්ඨී, සන්තුට්ඨී එව සන්තුට්ඨිතා, අඤ්ඤං අපත්ථෙත්වා යථාලද්ධෙහි ඉතරිතරෙහි පච්චයෙහි පරිතුස්සනා. සන්තුට්ඨිතාදීහිති ත-කාරො වා පදසන්ධිකරො. “සන්තුට්ඨිආදීහි”ති වා පාඨො. තෙ ගුණෙති තෙ සීලවොදානස්ස හෙතුභූතෙ අප්පිච්ඡතාදිගුණෙ. සම්පාදෙතුන්ති සම්පන්නෙ කාතුං. තෙ හි සීලවිසුද්ධියා පටිලද්ධමත්තා හුත්වා ධුතඬුමෙහි සම්පන්නතරා හොන්ති. ධුතඬුගසමාදානන්ති කිලෙසානං ධුතනකඅඬුගානං විද්ධංසනකාරණානං සම්මදෙව ආදානං. එවන්ති එවං සන්තෙ, ධුතඬුගසමාදානෙ කතෙති අත්ථො. අස්ස යොගිතො. සල්ලෙඛො කිලෙසානං සම්මදෙව ලිඛනා ඡෙදනා තනුකරණං. පච්චෙකො විත්තවිචෙකස්ස උපායභූතා විචෙකට්ඨකායතා. අපචයො යථා පටිපජ්ජනතො කිලෙසා නං අපචින්නති න ආචින්නති, තථා පටිපජ්ජනා. වීරියාරම්භො අනුප්පන්නානං පාපධම්මානං අනුප්පාදනාදිවසෙන ආරද්ධවීරියතා. සුභරතා යථාචුත්තඅප්පිච්ඡභාවාදිසිද්ධා උපට්ඨකානං සුඛභරණියතා සුපොසතා. ආදි-සද්දෙන අප්පකිච්චතාසල්ලහුකචුත්තිආදිකෙ සඬගණ්ණාති. සීලඤ්ඤෙව යථාසමාදින්නං පටිපක්ඛධම්මානං දුර්භාවෙන සුපරිසුද්ධං භවිස්සති. චතාති ච ධුතඬුමා ච සම්පජ්ජස්සන්ති සම්පන්නා භවිස්සන්ති, නිජ්ජප්පස්සන්ති වා. යා ථීරභූතා ඉතරිතරවිචරපිණ්ඩපාතසෙනාසනසන්තුට්ඨී පොරාණානං බුද්ධාදීනං අරියානං පචෙණ්ඨාවෙන යිතා, තත්ථ පතිට්ඨිතභාවං සන්ධායාහ “පොරාණෙ අරියවංසත්තයෙ පතිට්ඨායා”ති. භාවනා ආරම්භබ්බට්ඨෙත ආරාමො එතස්සාති භාවනාරාමො, තබ්භාවො භාවනාරාමතා, සමථිපස්සනාභාවනාසු යුත්තප්පයුත්තතා. යස්මා අධිගමාරහො භවිස්සති, තස්මාති සම්බන්ධො.

ලාභසක්කාරාදි තණ්හාය ආමසිතබ්බතො, ලොකපරියාපන්නතාය ච ලොකාමිසං. නිබ්බානාධිගමස්ස අනුලොමතො අනුලොමපටිපදා විපස්සනාභාවනා. අත්ථතොති වචනත්ථතො. පහෙදතොති විභාගතො. හෙදතොති විනාසතො. ධුතාදීනන්ති ධුතධුතවාදධුතධම්මධුතඬුගානං. සමාසඛ්‍යාසතොති සඬබ්බෙපවිත්ථාරතො.

23. රජිකාති රච්ඡා. සඬකාරකූපාදීනන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං. අඬුගුණතට්ඨෙතාති උස්සිතට්ඨෙත. “නදියා කූල”න්තිආදීසු විය සමුස්සයත්ථො කූල-සද්දොති ආහ “පංසුකූලම්ච පංසුකූල”න්ති. කු-සද්දො කුච්ඡායං උල-සද්දො ගතිඅත්ථොති ආහ “කුච්ඡිතභාවං ගච්ඡතිති චුත්තං

හොඳි”ති, පංසු විය කුච්ඡිතං උලති පවත්තතීති වා පංසුකුලං. පංසුකුලස්ස ධාරණං පංසුකුලං උත්තරපදලොපෙන, තං සීලමස්සාති පංසුකුලිකො, යථා “ආපුපිකො”ති. අඬුගති අත්තනො එලං පටිච්ච හෙතුභාවං ගච්ඡතීති අඬුගං, කාරණං. යෙන පුග්ගලො “පංසුකුලිකො”ති වුවවති, සො සමාදානවෙනනාසඬුබාතො ධම්මො පංසුකුලිකස්ස අඬුගන්ති පංසුකුලිකඬුගං. තෙනාහ “පංසුකුලිකස්සා”තිආදි. තස්සාති සමාදානස්ස. සමාදියති එතෙනාති සමාදානං, වෙනනා.

එතෙනෙව නයෙනාති යථා පංසුකුලධාරණං පංසුකුලං, තංසීලො පංසුකුලිකො, තස්ස අඬුගං සමාදානවෙනනා “පංසුකුලිකඬුග”න්ති වුත්තං, එවං එතෙනෙව වචනත්ථනයෙන තිච්චරධාරණං තිච්චරං, තංසීලො තෙච්චරිකො, තස්ස අඬුගං සමාදානවෙනනා “තෙච්චරිකඬුග”න්ති වෙදිතබ්බං. සඬුසාට්ඨාදියු එව තියු චිවරෙසු තිච්චරසමඤ්ඤා, න කණ්ඩුපටිච්ඡාදිවස්සිකසාට්ඨාදියුති තානි සරුපතො දස්සෙන්නො “සඬුසාට්ඨාඋත්තරාසඬුගඅත්තරවාසකසඬුබාත”න්ති ආහ.

තං පිණ්ඩපාතන්ති පරෙහි දියාමානානං පිණ්ඩානං පත්තෙ පතනසඬුබාතං පිණ්ඩපාතං, තං උඤ්ජතීති පිණ්ඩපාතිකො, යථා බාදරිකො සාමාකිකො. පිණ්ඩපාති එව පිණ්ඩපාතිකො, යථා හද්දො එව හද්දකො. අවබණ්ඩනං විච්ඡින්නං නිරන්තරමජ්ජවත්ති. තජ්ජට්ඨකපතො අනවබණ්ඩනං අවිච්ඡින්නං නිරන්තරජ්ජවත්ති. සහ අපදානෙනාති සහ අනවබණ්ඩනෙන. සපදානන්ති පදස්ස කිරියාවිසෙසනභාවං, යත්ථ ච තං අනවබණ්ඩනං, තඤ්ච දස්සෙතුං “අවබණ්ඩනරහිතං අනුසරන්ති වුත්තං හොඳි”ති වුත්තං. එකාසනෙති ඉරියාපථන්තරෙන අනන්තරිතාය එකායයෙව නිසජ්ජාය. පත්තෙ පිණ්ඩොති එත්ථ වත්ථුහෙදො ඉධාධිජ්ජෙතො, න සාමඤ්ඤං. එව-කාරො ච ලුත්තනිද්දිට්ඨොති දස්සෙන්නො “කෙවලං එකස්මිංයෙව පත්තෙ”ති ආහ. උත්තරපදලොපං කත්වා අයං නිද්දෙසොති දස්සෙන්නො “පත්තපිණ්ඩගහණෙ පත්තපිණ්ඩසඤ්ඤං කත්වා”ති ආහ. එස නයො ඉතො පරෙසුපි.

පච්ඡාභත්තං නාම පචාරණතො පච්ඡා ලද්ධභත්තං එව. බලු-සද්දස්ස පටිසෙධත්ථවාචකත්තා තෙන සමානත්ථං න-කාරං ගහෙත්වා ආහ “න පච්ඡාභත්තිකො”ති. සික්ඛාපදස්ස විසයො සික්ඛාපදෙනෙව පටික්ඛිත්තො. යො තස්ස අවිසයො, සො එව සමාදානස්ස විසයොති ආහ “සමාදානවසෙන පටික්ඛිත්තාතිරිත්තභොජනස්සා”ති. අබ්භොකාසෙ නිවාසො අබ්භොකාසො. සුසානෙ නිවාසො සුසානං, තං සීලං අස්සාතිආදිනා සබ්බං වත්තබ්බන්ති ආහ “එසෙව නයො”ති. යථාසන්ථතං විය යථාසන්ථතං, ආදිතො යථාඋද්දිට්ඨං. තං හෙස “ඉදං බහුමඬුකුණං දුග්ගන්ධපවාත”න්තිආදිවසෙන අජ්ජට්ඨකපිත්ථාව

සම්පට්ච්ඡති. තෙනෙවාහ “ඉදං තුය්භ”න්තිආදි. සයනන්ති නිපජ්ජනමාහ. තෙන තෙන සමාදානෙනාති තෙන තෙන පංසුකුලිකඛිගාදිකස්ස සමාදානෙන ධූතකිලෙසත්තාති විද්ධංසිතකිලෙසත්තා, තදඛිගවසෙන පහිනතණ්හපාදානාදිපාපධම්මත්තාති අත්ථො. යෙහි තං කිලෙසධූතනං, තානියෙව ඉධ ධූතස්ස හික්ඛුනො අඛිගානීති අධිප්පෙතානි, න අඤ්ඤානි යානි කානිච්ච, අඤ්ඤෙන වා ධූතස්සාති අයමත්ථො අත්ථනො ආපන්නො. “ඤාණං අඛිගං එතෙස”න්ති ඉමිනා ඤාණපුබ්බකතං තෙසං සමාදානස්ස විභාවෙති. පටිපත්තියාති සීලාදිසම්මාපටිපත්තියා. සමාදියති එතෙනාති සමාදානං, සමාදානවසෙන පවත්තා වෙනනා, තං ලක්ඛණං එතෙසන්ති සමාදානවෙනනාලක්ඛණාති. චුත්තම්පි වෙනං අට්ඨකථායං –

“සමාදානකිරියාය, සාධකතමභාවනො;
සම්පයුත්තධම්මා යෙනාති, කරණභාවෙන දස්සිතා”ති.

සමාදානවෙනනාය ගහණං තංමූලකත්තා පරිහරණවෙනනාපි ධූතඛිගමෙව. අත්තනා, පරම්මුඛෙන ව කුසලභණ්ඩස්ස භූසං විලුප්පනට්ඨෙන ලොලුප්පං තණ්හාවාරො, තස්ස විද්ධංසනකිච්චත්තා ලොලුප්පවිද්ධංසනරසානි. තතො එව නිල්ලොලුප්පභාවෙන පච්චුපතිට්ඨන්ති, තං වා පච්චුපට්ඨාපෙන්නීති නිල්ලොලුප්පභාවපච්චුපට්ඨානානි. අරියධම්මපදට්ඨානානීති පරිසුද්ධසීලාදිසද්ධම්මපදට්ඨානානි.

භගවතොව සන්තිකෙ සමාදානබ්බානීති ඉදං අන්තරා අවිච්ඡේදනත්ථං චුත්තං, රඤ්ඤො සන්තිකෙ පටිඤ්ඤාතාරභස්ස අත්ථස්ස තදුපජීවිතො එකංසතො අවිසංවාදනං විය. සෙසානං සන්තිකෙ සමාදානෙපි එසෙව නයො. එකසඬ්ඨිතිකස්සාති පඤ්චසු දීඝනිකායාදීසු නිකායෙසු එකනිකායිකස්ස. අට්ඨකථාවරියස්සාති යස්ස අට්ඨකථාතන්තියෙව විසෙසතො පගුණා, තස්ස. එත්ථාති අත්තනාපි සමාදානස්ස රුහනෙ. ඡෙට්ඨකභාතු ධූතඛිගජ්ජිච්ඡතාය වත්ථුති සො කිර ථෙරො නෙසජ්ජිකො, තස්ස තං න කොච් ජානාති. අථෙකදිවසං රත්තියා සයනපිට්ඨෙ නිසින්තං විජ්ජුලතොභාසෙන දිස්වා ඉතරො පුච්ඡි “කිං, භන්තෙ, තුම්හෙ නෙසජ්ජිකා”ති. ථෙරො ධූතඛිගජ්ජිච්ඡතාය තාවදෙව නිපජ්ජිත්වා පච්ඡා සමාදිශීති එවමාගතං වත්ථු.

1. පංසුකුලිකඛිගකථාවණ්ණනා

24. ගහපතිදානච්චරන්ති එත්ථ දායකභාවෙන සමණාපි උක්කට්ඨස්ස ගහපතිපක්ඛංයෙව පවිට්ඨාති දට්ඨබ්බං. “පබ්බජිතො ගණ්හිස්සති”ති යපිතකං සියා ගහපතිච්චරං, න පන ගහපතිදානච්චරන්ති තාදිසං නිවත්තෙතුං දානග්ගහණං. අඤ්ඤතරෙතාති එත්ථ සමාදානවචනෙන තාව සමාදින්නං

හොතු, පටික්ඛෙපවචනෙන පන කථන්ති? අත්ථතො ආපන්නත්තා. යථා “දෙවදත්තො දිවා න භුඤ්ජති”ති වුත්තෙ “රත්තියං භුඤ්ජති”ති අත්ථතො ආපන්නමෙව හොති, තස්ස ආභාරෙන විනා සරීරට්ඨිති නත්ථිති, එවමිධාපි භික්ඛුනො ගහපතිදානචීවරෙ පටික්ඛිත්තෙ තදඤ්ඤචීවරජපටිග්ගහො අත්ථතො ආපන්නො එව හොති, චීවරෙන විනා සාසනෙ ධීති නත්ථිති.

එවං සමාදින්නධුතඬුගෙනාතිආදිවිධානං පංසුකුලිකඬුගෙ පටිපජ්ජනවිධි. සුසානෙ ලද්ධං සොසානිකං. තං පන යස්මා තත්ථ කෙනචි ඡඩ්ඨිතත්තා පතිතං හොති, තස්මා වුත්තං “සුසානෙ පතිතක”න්ති. එවං පාපණිකම්පි දට්ඨබ්බං. තාලවෙළුමග්ගො නාම මහාගාමෙ එකා වීථි. අනුරාධපුරෙති ව වදන්ති. ඩඩ්ඬො පදෙසො එතස්සාති ඩඩ්ඬප්පදෙසං, වත්ථං. මග්ගෙ පතිතකං බහුදිවසාතික්කන්තං ගහෙනබ්බන්ති වදන්ති. “ද්වන්තිදිවසාතික්කන්ත”න්ති අපරෙ. ටොකං රක්ඛිත්වාති කතිපයං කාලං ආගමෙත්වා. වාතාහතම්පි සාමිකානං සතිසම්මොසෙන පතිතසදිසන්ති “සාමිකෙ අපස්සන්තෙන ගහෙනුං වට්ඨති”ති වුත්තං. තස්මා ටොකං ආගමෙත්වා ගහෙනබ්බං.

“සඬ්ඝස්ස දෙමා”ති දින්නං, වොළකභික්ඛාවසෙන ලද්ධඤ්ච ලද්ධකාලතො පටියාය “සමණචීවරං සියා නු බො, නො”ති ආසඬ්ඝං නිවත්තෙනුං “න තං පංසුකුල”න්ති වුත්තං. න භි තං තෙවීසතියා උජ්ජත්තිට්ඨානෙසු කත්ථචි පරියාපන්නං. ඉදානි ඉමිනාව පසඬ්ඝෙන යං භික්ඛුදත්තියෙ ලක්ඛණපත්තං පංසුකුලං, තස්ස ව උක්කට්ඨානුක්කට්ඨවිභාගං දස්සෙනුං “භික්ඛුදත්තියෙපි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ගාහෙත්වා වා දීයතීති සඬ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා දෙන්තෙහි යං චීවරං වස්සග්ගෙන පාපෙත්වා භික්ඛුනං දීයති. සෙනාසනචීවරන්ති සෙනාසනං කාරෙත්වා “එතස්මිං සෙනාසනෙ වසන්තා පරිභුඤ්ජන්තු”ති දින්නචීවරං. න තං පංසුකුලන්ති අපංසුකුලභාවො පුබ්බෙ වුත්තකාරණතො, ගාහෙත්වා දින්නත්තා ව. තෙනාහ “නො ගාහාපෙත්වා දින්නමෙව පංසුකුල”න්ති. තත්ථෙති යං ගාහෙත්වා න දින්නං භික්ඛුදත්තියං, තත්ථෙ යෙන භික්ඛුනා චීවරං දීයති, තස්ස ලාභෙ, දානෙ ව විසුං විසුං උභයත්ථ ආදරගාරවානං සබ්භාවතො, තදභාවතො ව භික්ඛුදත්තියස්ස එකතොසුද්ධි උභතොසුද්ධි අනුක්කට්ඨතා හොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙනුං “යං දායකෙහි”තිආදි වුත්තං, පාදමුලෙ යපෙත්වා දින්නකං සමණෙනාති අධිජ්ජායො. යස්ස කස්සචීති උක්කට්ඨාදීසු යස්ස කස්සචී. රුචියාති ඡන්දෙන. බන්තියාති නිජ්ඣානක්ඛන්තියා.

නිස්සයානුරූපපටිපත්තිසබ්භාවොති උපසම්පන්නසමනන්තරං ආවරියෙන වුත්තෙසු වතුසු නිස්සයෙසු අත්තනා යථාපටිඤ්ඤාතදුතියනිස්සයානුරූපාය පටිපත්තියා විජ්ජමානතා. ආරක්ඛදුක්ඛාභාවොති චීවරාරක්ඛනදුක්ඛස්ස

අභාවො පංසුකුලච්චිරස්ස අලොභනීයත්තා. පරිභොගතණ්ණාය අභාවො සවිසෙසලුබ්බභාවත්තා. පාසාදිකතාති පරෙසං පසාදාවහතා. අප්පිච්ඡතාදීනං ඵලනිප්පත්ති ධුතඬුගපරිහරණස්ස අප්පිච්ඡතාදීනියෙව නිප්ථාදෙනබ්බතො. ධුතඬුමමෙ සමාදාය වත්තනං යාවදෙව උපරි සම්මාපටිපත්තිසම්පාදනායාති වුත්තං “සම්මාපටිපත්තියා අනුබුහන”න්ති. මාරසෙනවිසානායාති මාරස්ස, මාරසෙනාය ව විහනනාය විද්ධංසනාය. කායවාචාවිත්තෙහි යතො සංයතොති යති, භික්ඛු. ධාරිතං යං ලොකගරුතා පංසුකුලං, තං කො න ධාරයෙ, යස්මා වා ලොකගරුතා පංසුකුලං ධාරිතං, තස්මා කො තං න ධාරයෙති යොජනා යංතංසද්දානං ඵකන්තසම්බන්ධිභාවතො. පටිඤ්ඤං සමනුස්සරන්ති උපසම්පදමාලෙ “ආම භන්තෙ”ති ආවරියපමුබ්බස්ස සඬ්ඝස්ස සම්මුඛා දින්නං පටිඤ්ඤං සමනුස්සරන්තො.

ඉති පංසුකුලිකඬුගකථාවණ්ණනා.

2. තෙව්වරිකඬුගකථාවණ්ණනා

25. චතුත්ථකච්චිරන්ති නිවාසනපාරුපනයොග්ගං චතුත්ථකච්චිරන්ති අධිප්පායො, අංසකාසාවස්ස අප්පටික්ඛිපිතබ්බතො. අඤ්ඤතරවචනෙනාති ඵත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. යාව න සක්කොති, යාව න ලහති, යාව න සම්පජ්ජති පච්චෙකං යාව-සද්දො සම්බන්ධිතබ්බො. න සම්පජ්ජති න සිජ්ඣති. නික්ඛිත්තපච්චයා දොසො නක්ථීති නිවයසන්තිධුතඬුගසංකිලෙසදොසො නත්ථී. ආසන්නෙති ච්චිරස්ස ආසන්නෙ යානෙ. රජනක්ඛණෙ පරිභුඤ්ජනකාසාවං රජනකාසාවං. තත්ථවයකපච්චත්ථරණං නාම අත්තතො, පරස්ස වා සන්තකං සෙනාසනෙ පච්චත්ථරණවසෙන අධිට්ඨිතං. “අංසකාසාවං පරික්ඛාරවොලං හොති, ඉති පච්චත්ථරණං, අංසකාසාවන්ති ඉමානි ද්වෙපි අතිරෙකච්චිරට්ඨානෙ ඨිතානිපි ධුතඬුගහෙදං න කරොන්ති”ති අට්ඨකථායං වුත්තන්ති වදන්ති. පරිහරිතුං පන න වට්ටතීති රජනකාලෙ ඵව අනුඤ්ඤාතත්තා නිව්චපරිභොගවසෙන න වට්ටති තෙව්වරිකස්ස. අංසකාසාවන්ති බන්ධෙ යපෙනබ්බකාසාවං. කායපරිහාරිකෙනාති වාතාතපාදිපරිස්සයතො කායස්ස පරිහරණමත්තෙන. සමාදායෙවාති ගහෙත්වා ඵව. අප්පසමාරම්භතාති අප්පකිච්චතා. කප්පියෙ මත්තකාරිකායාති නිසිදනාදිවසෙන, පරික්ඛාරවොලවසෙන ව බහුසු ච්චරෙසු අනුඤ්ඤාතෙසුපි තිව්වරමත්තෙ ඨිතත්තා. සහ පත්තවරණායාති සපත්තවරණො. පක්ඛි සපක්ඛකො.

ඉති තෙව්වරිකඬුගකථාවණ්ණනා.

3. පිණ්ඩපාතිකඛිගකථාවණ්ණනා

26. අතිරෙකලාභන්ති “පිණ්ඩියාලොපභොජනං නිස්සායා”ති (මහාව. 73, 128) එවං චුත්තභික්ඛාභාරලාභතො අතිරෙකලාභං, සඬ්ඝහත්තාදින්ති අත්ථො. සකලස්ස සඬ්ඝස්ස දාතඛිබ්බත්තං සඬ්ඝහත්තං. කතිපයෙ භික්ඛු උද්දිස්සිත්වා දාතඛිබ්බත්තං උද්දෙසහත්තං. එකස්මිං පක්ඛෙ එකදිවසං දාතඛිබ්බත්තං පක්ඛිකං. උපොසථෙ උපොසථෙ දාතඛිබ්බත්තං උපොසථිකං. පටිපදදිවසෙ දාතඛිබ්බත්තං පාටිපදිකං. විහාරං උද්දිස්ස දාතඛිබ්බත්තං විහාරහත්තං. ධුරගෙහෙ එව යපෙත්වා දාතඛිබ්බත්තං ධුරහත්තං. ගාමවාසීආදීහි වාරෙන දාතඛිබ්බත්තං වාරකහත්තං. “සඬ්ඝහත්තං ගණ්හථාතිආදිනා”ති ආදි-සද්දෙන උද්දෙසහත්තාදිං සඬ්ගණ්හාති. සාදිතුං වට්ටන්තීති භික්ඛාපරියායෙන චුත්තත්තා. භෙසජ්ජාදිපටිසංයුත්තා නිරාමිසසලාකා. යාවකාලිකවජ්ජාති ව වදන්ති. විහාරෙ පක්කහත්තමිති උපාසකා ඉධෙව හත්තං පටිත්වා “සඬ්ඛෙසං අයානං දස්සාමා”ති විහාරෙයෙව හත්තං සම්පාදෙන්ති, තං පිණ්ඩපාතිකානමපි වට්ටති. ආහරිත්වාති පත්තං ගහෙත්වා ගෙහතො ආනෙත්වා. තං දිවසං නිසිදිත්වාති “මා, හත්තෙ, පිණ්ඩාය වරිත්ථ, විහාරෙයෙව භික්ඛා ආනියති”ති වදන්තානං සම්පට්ච්ඡනෙන තං දිවසං නිසිදිත්වා. සෙරිවිහාරසුඛන්ති අපරායත්තවිහාරිතාසුඛං. අරියවංසොති අරියවංසසුත්තපටිසංයුත්තා (දී. නි. 3.309; අ. නි. 4.28) ධම්මකථා. ධම්මරසන්ති ධම්මුපසඤ්ඡිතං පාමොජ්ජාදිරසං.

ජඬ්ඝබලං නිස්සාය පිණ්ඩපරියෙසනතො කොසජ්ජනිමිද්දනතා. “යථාපි හමරො පුජ්ථ”න්තිආදිනා (ධ. ප. 49; නෙත්ති. 123) චුත්තවිධිනා ආභාරපරියෙසනතො පරිසුද්ධාජීවතා. නිව්චං අන්තරසරං පටිසන්තස්සෙව සුජ්ජට්ච්ඡන්තගමනාදයො සෙඛියධම්මා සම්පජ්ජන්තීති සෙඛියපටිපත්තිපුරණං. පටිග්ගහණෙ මත්තඤ්ඤාතාය, සංසට්ඨවිහාරාභාවතො ව අපරපොසිතා. කුලෙ කුලෙ අප්පකඅප්පකපිණ්ඩගහණෙන පරානුග්ගහකිරියා. අන්තිමාය ජීවිකාය අවට්ඨානෙන මානජ්ජහානං. චුත්තඤ්ඤෙන “අන්තමිදං, භික්ඛවෙ, ජීවිකානං, යදිදං පිණ්ඩොලා”න්තිආදි (ඉතිචු. 91; සං. නි. 3.80). මිස්සකහත්තෙන යාපනතො රසතණ්හානිවාරණං. නිමන්තනාසම්පට්ච්ඡනතො ගණභොජනාදිසික්ඛාපදෙහි අනාපත්තිතා.

අප්පට්ඨහතචුත්තිතාය චතුසුපි දිසාසු වත්තනට්ඨෙන වාතුද්දිසො. ආජීවස්ස විසුජ්ඣතිති ආජීවො අස්ස විසුජ්ඣති. අත්තහරස්සාති අප්පානවජ්ජසුලහරුපෙහි පට්ඨයෙහි අත්තතො හරණතො අත්තහරස්ස. තතො එව එකවිහාරිතාය සද්ධිවිහාරිකාදිනමපි අඤ්ඤාසං අපොසනතො අනඤ්ඤපොසිතො. පද්ද්වයෙනාපි කායපරිහාරිකෙන විවරෙන

කුච්ඡිපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන විවරණතො සල්ලභුකවුත්තිතං, සුභරතං, පරමඅප්පිච්ඡතං, සන්තුට්ඨිඤ්ච දස්සෙති. දෙවාපි පිභයන්ති තාදිනොති තාදිසස්ස භුසං අතිවිය සන්තකායවට්ඨිමනොකම්මතාය උපසන්තස්ස පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගමතො සබ්බකාලං සතිමතො පිණ්ඩපාතිකස්ස භික්ඛුස්ස සක්කාදයො දෙවාපි පිභයන්ති පත්ථෙන්නි. තස්ස සීලාදිගුණෙසු බහුමානං උප්පාදෙන්තා ආදරං ජනෙන්නි, පගෙව මනුස්සා. සචෙ සො ලාභසක්කාරසීලොකසන්නිස්සිතො න භොති, තදභිකඩ්ඨි න භොතිති අත්ථො.

ඉති පිණ්ඩපාතිකඬගකථාවණ්ණනා.

4. සපදානවාරිකඬගකථාවණ්ණනා

27. ඉමිනාති සපදානවාරිකෙන. කාලතරන්ති කාලස්සෙව. අභාසුකට්ඨානන්ති සපරිස්සයාදිවසෙන දුප්පවෙසනට්ඨානං. පුරතොති වීථියං ගච්ඡන්තස්ස පුරතො ඝරං අපවිට්ඨස්සෙව. පත්තවිස්සට්ඨිට්ඨානන්ති පෙසකාරවීථියං පෙසකාරභාවං නිමිතිත්වා ධීතස්ස සක්කස්ස ඝරද්වාරෙ පත්තවිස්සට්ඨිට්ඨානං. උක්කට්ඨපිණ්ඩපාතිකො තං දිවසං න භික්ඛං ආගමයමානො නිසීදති, තස්මා තං අනුලොමෙති. කත්ථවිපි කුලෙ නිබද්ධං උපසඬකමනාභාවතො පරිවයාභාවෙන කුලෙසු නිව්චනවකතා. සබ්බත්ථ අලග්ගමානසතාය ච සොම්මභාවෙන ච වන්දුපමතා. කුලෙසු පරිග්ගභවිත්තාභාවෙන තත්ථ මච්ඡෙරජ්ජහානං. භිතෙසිතාය විභාගාභාවතො සමානුකම්පිතා. කුලානං සඬගණ්හනසංසට්ඨතාදයො කුලුපකාදීනවා. අවිභානානභිනන්දනාති නිමන්තනවසෙන අවිභානස්ස අසම්පට්ච්ඡනා. අභිභාරෙනාති භික්ඛාභිභාරෙන. සෙරිවාරන්ති යථාරූපි විවරණං.

ඉති සපදානවාරිකඬගකථාවණ්ණනා.

5. එකාසනිකඬගකථාවණ්ණනා

28. නානාසනභොජනන්ති අනෙකස්මිං ආසනෙ භොජනං, එකනිසජ්ජාය එව අභුඤ්ජිත්වා විසුං විසුං නිසජ්ජාසු ආහාරපරිභොගන්ති අත්ථො. පතිරූපන්ති යුත්තරූපං අනුට්ඨාපනියං. වත්තං කාතුං වට්ඨතිති වත්තං කාතුං යුජ්ජති. වත්තං නාම ගරුට්ඨානියෙ කත්තබ්බමෙව. තත්ථ පන පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙතුං යං ථෙරවාදං ආහ “ආසනං වා රක්ඛෙය්‍ය භොජනං වා”තිආදි. තස්සත්ථො — එකාසනිකං භික්ඛුං භුඤ්ජන්තං ආසනං වා රක්ඛෙය්‍ය, ධුතඬගභෙදතො යාව භොජනපරියොසානා න වුට්ඨාතබ්බන්ති වුත්තං භොති. භොජනං වා රක්ඛෙය්‍ය ධුතඬගභෙදතො, අභුඤ්ජියමානං යාව භුඤ්ජිතුං නාරහති, තාව වුට්ඨාතබ්බන්ති අත්ථො. යස්මා තයිදං ද්වයං ඉධ නත්ථී, තස්මා වත්තකරණං ධුතඬගං න

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

ධුතඬුගනිද්දෙසවණ්ණනා

රක්ඛිතී අධිප්පායො. තෙනාහ “අයඤ්චා”තිආදි. “භෙසජ්ජත්ථමෙවා”ති ඉමිනා භෙසජ්ජපරිභොගවසෙනෙව සජ්ජිආදීනිපි වට්ටන්තිති දස්සෙති. අප්පාබාධතාති අරොගතා. අප්පාතඬුකතාති අකිච්ඡවිතා සරිරදුක්ඛාභාවො. ලහුටියානන්ති කායස්ස ලහුපරිවත්තිතා. බලන්ති සරිරබලං. ඵාසුචිභාරොති සුඛචිභාරො. සබ්බමෙතං බහුක්ඛන්තුං භුඤ්ජනපච්චයා උප්පජ්ජනවිකාරපටික්ඛෙපපදං. රුජාති රොගා. න කම්මමත්තතොති අත්තතො යොගකම්මං පුරෙහත්තං, පච්ඡාහත්තඤ්ච න පරිභාපෙති, බහුසො භොජනෙ අබ්‍යාවට්ඨාවතො, අරොගභාවතො වාති අධිප්පායො.

ඉති එකාසනිකඬුගකථාවණ්ණනා.

6. පත්තපිණ්ඩිකඬුගකථාවණ්ණනා

29. අප්පටිකුලං කත්වා භුඤ්ජිතුං වට්ටති පටිකුලස්ස භුත්තස්ස අගණ්හනම්පි සියාති අධිප්පායො. පමාණයුත්තමෙව ගණ්හිතබ්බන්ති “එකභාජනමෙව ගණ්හාමි”ති බහුං ගහෙත්වා න ඡඩ්ඛෙතබ්බං. නානාරසතණ්හාවිනොදනන්ති නානාරසභොජනෙ තණ්හාය විනොදනං. අත්‍ර අත්‍ර නානාභාජනෙ යිතෙ නානාරසෙ ඉච්ඡා එතස්සාති අත්‍රිච්ඡො, තස්ස භාවො අත්‍රිච්ඡතා, තස්සා අත්‍රිච්ඡතාය පභානං. ආභාරෙ පයොජනමත්තදස්සිතාති අසම්භින්නනානාරසෙ ගෙධං අකත්වා ආභාරෙ සත්ථාරා අත්‍රඤ්ඤාතපයොජනමත්තදස්සිතා. විසුං විසුං භාජනෙසු යිතාති බ්‍යඤ්ජනාති ගණ්හතො තත්ථ තත්ථ සාභොගතාය සියා වික්ඛිත්තභොජිතා, න තථා ඉමස්ස එකපත්තගතසඤ්ඤිතොති වුත්තං “අවික්ඛිත්තභොජිතා”ති. ඔක්ඛිත්තලොචනොති පත්තසඤ්ඤිතාය හෙට්ඨාබ්බිත්තවක්ඛු. පරිභුඤ්ජෙය්‍යාති පරිභුඤ්ජිතුං සක්කුණෙය්‍ය.

ඉති පත්තපිණ්ඩිකඬුගකථාවණ්ණනා.

7. බලපච්ඡාහත්තිකඬුගකථාවණ්ණනා

30. භුඤ්ජන්තස්ස යං උපතීතං, තස්ස පටික්ඛෙපෙන තං අතිරිත්තං භොජනන්ති අතිරිත්තභොජනං. පුන භොජනං කජ්ජියං කාරෙත්වා න භුඤ්ජිතබ්බං, තබ්බිසයත්තා ඉමස්ස ධුතඬුගස්ස. තෙනාහ “ඉදමස්ස විධාන”න්ති. යස්මිං භොජනෙති යස්මිං භුඤ්ජියමානෙ භොජනෙ. තදෙව භුඤ්ජති, න අඤ්ඤං. අනතිරිත්තභොජනපච්චයා ආපත්ති අනතිරිත්තභොජනාපත්ති, තතො දුරිභාවො අනාපජ්ජනං. ඔදරිකත්තං සස්මරභාවො කුච්ඡිපුරකතා, තස්ස අභාවො එකපිණ්ඩිනාපි යාපනතො. නිරාමිසසන්තිධිතා නිහිතස්ස අභුඤ්ජනතො. පුන පරියෙසනවසෙන

පරියෙසනාය බෙදං න යාති. අභිසල්ලෙඛකානං සන්තොසගුණාදීනං වුද්ධියා සඤ්ජනනං සන්තොසගුණාදිවුඩ්ඪිසඤ්ජනනං. ඉදන්ති බලුපච්ඡාහත්තිකඛිගං.

ඉති බලුපච්ඡාහත්තිකඛිගකථාවණ්ණනා.

8. ආරඤ්ඤිකඛිගකථාවණ්ණනා

31. ගාමන්තසෙනාසනං පහාය අරඤ්ඤෙ අරුණං උට්ඨාපෙනඛිබන්ති එත්ථ ගාමන්තං, අරඤ්ඤඤ්ච සරුපතො දස්සෙතුං “තත්ථ සද්ධිං උපවාරෙනා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ගාමපරියාපන්තත්තා ගාමන්තසෙනාසනස්ස “ගාමොයෙව ගාමන්තසෙනාසන”න්ති වුත්තං. යො කොචි සත්ථොපි ගාමො නාමාති සම්බන්ධො. ඉන්දබ්බිලාති උම්මාරා. තස්සාති ලෙඬ්චුපාතස්ස. විනයපරියායෙන අරඤ්ඤලක්ඛණං අදින්නාදානපාරාජිකෙ (පාරා. 92) ආගතං. තත්ථ හි “ගාමා වා අරඤ්ඤා වා”ති අනවසෙසතො අවහාරට්ඨානපරිග්ගහෙ තදුභයං අසඬ්කරතො දස්සෙතුං “යපෙත්වා ගාමඤ්චා”තිආදි වුත්තං. ගාමුපවාරො හි ලොකෙ ගාමසඬ්ඛමෙව ගච්ජතිති. නිජපරියායතො පන ගාමවිනිමුත්තං යානං අරඤ්ඤමෙව හොතීති අභිධම්මෙ (විහ. 529) ගාමා “නික්ඛම්ත්වා බහි ඉන්දබ්බිලා, සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති වුත්තං. සුත්තන්තිකපරියායෙන ආරඤ්ඤකසික්ඛාපදෙ (පාරා. 654) “පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිම”න්ති ආගතං ආරඤ්ඤිකං භික්ඛුං සන්ධාය. න හි සො විනයපරියායිකෙ “අරඤ්ඤෙ වසනතො ආරඤ්ඤිකො පන්තසෙනාසනො”ති සුත්තෙ වුත්තො. අයඤ්ච සුත්තසංවණ්ණනාති ඉධ සබ්බත්ථ සුත්තන්තකථාව පමාණං. තස්මා තත්ථ ආගතමෙව ලක්ඛණං ගහෙතඛිබන්ති දස්සෙන්නො “තං ආරොපිතෙන ආචරියධනුනා”තිආදිනා මිනනවිධිං ආහ. තෙනෙව හි මජ්ඣිමට්ඨකථානායොව (ම. නි. අට්ඨ. 1.296) ඉදමෙත්ථ පමාණන්ති ව වුත්තො.

තතො තතො මග්ගන්ති තත්ථ තත්ථ බුද්දකමග්ගං පිදහති. ධූතඛිගසුද්ධිකෙන ධූතඛිගසොධනපසුතෙන. යථාපරිච්ඡින්නො කාලෙති උක්කට්ඨස්ස තයොපි උතු, මජ්ඣිමස්ස ද්වෙ, මුදුකස්ස එකො උතු. තත්ථපි ධූතඛිගං න භිජ්ජති සඋස්සාහත්තා. නිපජ්ජිත්වා ගම්ස්සාමාති විත්තස්ස සිථිලභාවෙන ධූතඛිගං භිජ්ජතිති වුත්තං. අරඤ්ඤසඤ්ඤං මනසි කරොන්නොති “අහං විවෙකවාසං වසිස්සාමි, යථාලද්ධොව කායවිවෙකො සාත්ථකො කාතබ්බො”ති මනසිකාරසබ්භාවතො “භබ්බො...පෙ.... රක්ඛිතු”න්ති වුත්තං. අස්ස ආරඤ්ඤිකස්ස විත්තං න වික්ඛිපන්ති ආපාට්මනුපගමනතො. විගතසන්තායො හොති විවෙකපරිවයතො. ජීවිතනිකන්ති. ජහති බහුපරිස්සයෙ අරඤ්ඤෙ නිවාසෙනෙව මරණභයස්ස දුරිකරණතො. පවිවෙකසුබරසං

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

ධුතඨගනිද්දෙසවණ්ණනා

අස්සාදෙනි අනුභවති ජනසංසග්ගභාවතො. ආරාධයන්තොති අනුනයන්තො.
යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා විවෙකස්ස අධිට්ඨානභාවතො
ආරඤ්ඤිකඨගයොගිතො වාහනසදිසන්ති කත්වා වුත්තං
“අවසෙසධුතායුධො”ති, අවසිට්ඨධුතධම්මායුධොති අත්ථො.

ඉති ආරඤ්ඤිකඨගකථාවණ්ණනා.

9. රුක්ඛමූලිකඨගකථාවණ්ණනා

32. ඡන්තන්ති ඉට්ඨකාජදනාදීහි ඡාදිතං, ආවසථන්ති අත්ථො.
සීමන්තරිකරුක්ඛොති ද්විත්තං රාජුතං රජ්ජසීමාය ධීතරුක්ඛො. තත්ථ හි
තෙසං රාජුතං බලකායො උපගන්ත්වා අන්තරන්තරා යුද්ධං කරෙය්‍ය, වොරාපි
පාරිපන්ටිකා සමොසරන්තා භික්ඛුස්ස සුබ්බෙන නිසිදිතුං න දෙන්ති.
වෙනියරුක්ඛො “දෙවතාධිට්ඨිතො”ති මනුස්සෙහි සම්මතරුක්ඛො පුජෙතුං
උපගතෙහි මනුස්සෙහි අවිචිත්තො හොති. නිය්‍යාසරුක්ඛො සජ්ජරුක්ඛාදි.
වග්ගුලිරුක්ඛො වග්ගුලිනිසෙවිතො. සීමන්තරිකරුක්ඛාදයො සපරිස්සයා,
දුල්ලභවිවෙකා වාති ආහ “ඉමෙ රුක්ඛෙ විවජ්ජෙත්වා”ති. පණ්ණසටන්ති
රුක්ඛතො පතිතපණ්ණං. පටිච්ඡන්තො යානෙ නිසිදිතබ්බං රුක්ඛමූලිකභාවස්ස
පටිච්ඡාදනත්ථං. ඡන්තො වාසකජ්ජනා ධම්මස්සවනාදිනමත්ථායපි හොති.
තස්මා “ජානිත්වා අරුණං උට්ඨාපිතමත්තෙ”ති වුත්තං.

අභිණ්හං තරුපණ්ණවිකාරදස්සනෙනාති අභික්ඛණං තරුසු, තරුතං වා
පණ්ණෙසු විකාරස්ස බණ්ණඨගස්ස දස්සනෙන.
සෙනාසනමච්ඡෙරකම්මාරාමතානන්ති ආවාසමච්ඡරියනවකම්මරතභාවානං.
දෙවතාහීති රුක්ඛදෙවතාහි. තාපි හි රුක්ඛට්ඨවිමානෙසු වසන්තියො රුක්ඛෙසු
වසන්ති. අයම්පි රුක්ඛෙති සභවාසිතා. වණ්ණතොති “අප්පානි
වෙවා”තිආදිනා පසංසිතො. “රුක්ඛමූලසෙනාසනං නිස්සාය පබ්බජ්ජා”ති
(මහාව. 73, 128) ඵලං නිස්සයොති ව භාසිතො. අභිරත්තාති තරුණකාලෙ,
නීලාති මජ්ඣිමකාලෙ, පණ්ඩුති ජිණ්ණකාලෙ. පතිතාති මිලායනවසෙන. ඵලං
පස්සන්තො තරුපණ්ණාති පච්චක්ඛතො ඵල නිච්චසඤ්ඤං පනුදති පජහති,
අනිච්චසඤ්ඤා ඵලස්ස සණ්ඨාති. යස්මා භගවතො
ජාතිබොධිධම්මවක්කපවත්තනපරිනිබ්බානාති රුක්ඛමූලෙයෙව ජාතාති, තස්මා
වුත්තං “බුද්ධදායජ්ජං රුක්ඛමූල”න්ති.

ඉති රුක්ඛමූලිකඨගකථාවණ්ණනා.

10. අබ්භොකාසිකඛිගකථාවණ්ණනා

33. “රුක්ඛමූලං පටික්ඛිපාමී”ති එත්තකෙ වුත්තෙ ඡන්තං අප්පටික්ඛිත්තමෙව හොතීති “ඡන්තඤ්ච රුක්ඛමූලඤ්ච පටික්ඛිපාමී”ති වුත්තං. ධූතඛිගස්ස සබ්බසො පටියොගිපටික්ඛෙපෙන හි සමාදානං ඉජ්ඣති, නො අඤ්ඤාති. “ධම්මස්සවනායා”ති ඉමිනාව ධම්මං කථෙන්නෙනාපි උපොසථදිවසාදීසු සුණන්තානං විත්තානුරක්ඛණත්ථං තෙහි යාවිතෙන ඡන්තං පවිසිතුං වට්ටති, ධම්මං පන කථෙත්වා අබ්භොකාසොව ගන්තබ්බො. රුක්ඛමූලිකස්සාපි එසෙව නයො. උපොසථත්ථායාති උපොසථකම්මාය. උද්දිසන්නෙනාති පරෙසං උද්දෙසං දෙන්නෙන. උද්දිසාපෙන්නෙනාති සයං උද්දෙසං ගණ්හන්නෙන. මග්ගමජ්ඣෙකං ධීතං සාලන්ති සිහලදීපෙ විය මග්ගා අනොක්කම්ම උජුකමෙව පවිසිතබ්බසාලං. වෙගෙන ගන්තුං න වට්ටති අසාරුජ්ජත්තා. යාව වස්සුපරමා යත්වා ගන්තබ්බං, න තාව ධූතඛිගහෙදො හොතීති අධිජ්ජායො.

රුක්ඛස්ස අන්තො නාම රුක්ඛමූලං. පබ්බතස්ස පන පබ්භාරසදියො පබ්බතපදෙසො. අවිජන්තමරියාදන්ති යථා වස්සොදකං අන්තො න පවිසති, එවං ඡදනසඛිබ්බෙපෙන උපරි අකතමරියාදං. අන්තො පන පබ්භාරස්ස වස්සොදකං පවිසති වෙ, අබ්භොකාසසඛිබ්බෙපමෙවාති තත්ථ පවිසිතුං වට්ටති. සාමාමණ්ඩපොති රුක්ඛසාමාහි විරලවිජන්තමණ්ඩපො. පීඨපටො බලිත්ථද්ධසාටකො.

පට්ටියක්ඛණෙ ධූතඛිගං හිජ්ජති යථාවුත්තපබ්භාරාදිකෙ යපෙත්වාති අධිජ්ජායො. ඡානිත්වාති ධම්මස්සවනාදිඅත්ථං ඡන්තං රුක්ඛමූලං පවිසිත්වා නිසින්නො “ඉදානි අරුණො උට්ඨහති”ති ඡානිත්වා. රුක්ඛමූලෙපි කත්ථවි අත්ථෙව නිවාසථාසුකතාති සියා තත්ථ ආසඛිගපුබ්බකො ආවාසපලිබ්බොධො, න පන අබ්භොකාසෙති ඉධෙව ආවාසපලිබ්බොධුපච්ඡෙදො ආනිසංසො වුත්තො. පසංසායානුරූපතාති අනිකෙතාති වුත්තපසංසාය අනාලයභාවෙන අනුච්ඡවිකතා. නිස්සඛිගතාති ආවාසපරිග්ගභාවාවෙනෙව තත්ථ නිස්සඛිගතා. අසුකදිසාය වසනට්ඨානං නත්ථී, තස්මා තත්ථ ගන්තුං නෙව සක්කාති ඵදිසස්ස පරිවිතක්කස්ස අභාවතො වාතුද්දියො. මිගභූතෙනාති පරිග්ගභාවාවෙන මිගස්ස විය භූතෙන. සිතොති නිස්සිතො. වින්දතීති ලහති.

ඉති අබ්භොකාසිකඛිගකථාවණ්ණනා.

11. සොසානිකච්ඡිකථාවණ්ණනා

34. න සුසානන්ති අසුසානං. අඤ්ඤත්ථො න-කාරො, සුසානලක්ඛණරහිතං වසනට්ඨානන්ති අධිජ්ජායො. න තත්ථාති “සුසාන”න්ති වචන්ථිතමත්තෙ යානෙ න වසිතබ්බං. න හි නාමමත්තෙන සුසානලක්ඛණං සිජ්ඣති. තෙනාහ “න හී”තිආදි. ඤාපිතකාලතො පන පට්ඨාය...පෙ.... සුසානමෙව ඡවෙන සයිතමත්තාය සුසානලක්ඛණජ්ජත්තිතො. ඡවසයනං හි “සුසාන”න්ති වුවවති.

සොසානිකෙන නාම අජ්ජකිච්චෙන සල්ලභුකවුත්තිනා හවිතබ්බන්ති දස්සෙතුං “තස්මිං පන වසන්තෙනා”තිආදි වුත්තං. ගරුකන්ති දුජ්ජරිභාරං. තමෙව හි දුජ්ජරිභාරභාවං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උජ්ජන්තපරිස්සයවිසාතත්ථායාති “සුසානං නාම මනුස්සරාහස්සෙයාක”න්ති වොරා කතකම්මාපි අකතකම්මාපි ඔසරන්ති, තත්ථ වොරෙසු හණ්ඩසාමිකෙ දිස්වා හික්ඛුසමිපෙ හණ්ඩං ඡඩ්ඬෙන්වා පලාතෙසු මනුස්සා හික්ඛුං “වොරො”ති ගහෙන්වා පොටෙය්හං, තස්මා විහාරෙ සඬ්ඝත්ථෙරං වා ගොවරගාමෙ රඤ්ඤා නියුත්තං රාජයුත්තකං වා අත්තනො සොසානිකභාවං ඡානාපෙත්වා යථා තාදිසො, අඤ්ඤො වා පරිස්සයො න හොති, තථා අජ්ජමත්තෙන වසිතබ්බං. වඩ්ඤාමත්තස්ස යදා ආලහනං අහිමුඛං න හොති, තදාපි සංවෙගජනනත්ථං තත්ථ දිට්ඨි විස්සජ්ජෙනබ්බාති දස්සෙතුං “අද්ධක්ඛිකෙන ආලහනං ඔලොකෙන්තෙනා”ති වුත්තං.

උජ්ජමග්ගෙන ගන්තබ්බං අත්තනො සොසානිකභාවස්ස අපාකට්ඨාවත්ථං. ආරම්මණන්ති තස්මිං සුසානෙ “අයං වම්මිකො, අයං රුක්ඛො, අයං බාණුකො”තිආදිනා දිවායෙව ආරම්මණං වචන්ථපෙනබ්බං. භයානකන්ති භයජනකං වම්මිකාදිං. කෙනච්ච ලෙඩ්චුපාසාණාදිනා ආසන්තෙ විවරන්තිති න පහරිතබ්බා. තිලපිට්ඨං වුවවති පලලං. මාසමිස්සං හත්තං මාසහත්තං. ගුළාදීති ආදි-සද්දෙන තිලසංගුළිකාදිසනපුඤ්ඤව සඬ්ගණ්හාති. කුලගෙහං න පවිසිතබ්බන්ති පෙනධුමෙන වාසිතත්තා, පිසාවානුබන්ධත්තා ව කුලගෙහස්ස අබ්හන්තරං න පවිසිතබ්බං. දෙවසිකං ඡවඩාහො ධුවඩාහො. මතඤ්ඤාතකානං තත්ථ ගන්ත්වා දෙවසිකං රොදනං ධුවරොදනං. වුත්තනායෙනාති “ඤාපිතකාලතො පන පට්ඨාය”ති වුත්තනායෙන. “පච්ඡිමයාමෙ පටික්කමිතුං වට්ටති”ති ඉච්ඡිතත්තා “සුසානං අගතදිවසෙ”ති අඬ්ගුත්තරභාණකා.

සුසානෙ නිව්චකාලං සිවථිකදස්සනෙන මරණස්සතිපට්ඨාහො. තතො ඵව අජ්ජමාදවිහාරිකා. තත්ථ ඡඩ්ඬිතස්ස මතකලෙවරස්ස දස්සනෙන

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

ධුතඬිගනිද්දෙසවණ්ණනා

අසුභනිමිත්තාධිගමො. තතො එව කාමරාගවිනොදනං. බහුලං සරීරස්ස අසුච්ඡුග්ගන්ධප්‍රගුච්ඡභාවසල්ලක්ඛණතො අභිණ්භං කායසභාවදස්සනං. තතො මරණස්සතිපට්ඨාහතො ව සංවෙගබහුලතා. බ්‍යාධිකානං, ජරාපීණ්ණානඤ්ච මතානං තත්ථ දස්සනෙන ආරොග්‍යයොබ්බනජීවිතමදප්පභානං. බුද්දකස්ස, මහතො ව භයස්ස අභිභවනතො භයහෙරවසභනතා. සංවිග්ගස්ස යොනියො පදහනං සම්භවතීති අමනුස්සානං ගරුභාවනීයතා. නිද්දාගතමිපිති සුත්තමිපි, සුපිනන්තෙපිති අධිප්පායො.

ඉති සොසානිකඬිගකථාවණ්ණනා.

12. යථාසන්ථතිකඬිගකථාවණ්ණනා

35. සෙනාසනගාහණෙ පරෙ උට්ඨාපෙත්වා ගහණං, “ඉදං සුන්දරං, ඉදං න සුන්දර”න්ති පරිතුලයිත්වා පුච්ඡනා, ඔලොකනා ව සෙනාසනලොලුප්පං. තුට්ඨබ්බන්ති තුස්සිතබ්බං. විහාරස්ස පරියන්තභාවෙන දුරෙති වා බහුනං සන්තිපාතට්ඨානාදීනං අව්වාසන්තෙති වා පුච්ඡතුං න ලහති, පුච්ඡනෙනපිස්ස ධුතඬිගස්ස සංකිලිස්සනතො. ඔලොකෙතුන්ති ලොලුප්පවසෙන පස්සිතුං. සවස්ස තං න රුච්චතීති අස්ස යථාසන්ථතිකස්ස තං යථාගාහිතං සෙනාසනං අභාසුකභාවෙන සවෙ න රුච්චති, මුදුකස්ස අසති රොගෙ යථාගාහිතං පභාය අඤ්ඤස්ස සෙනාසනස්ස ගහණං ලොලුප්පං, මජ්ඣිමස්ස ගන්ත්වා ඔලොකනා, උක්කට්ඨස්ස පුච්ඡනා. සබ්බෙසමිපි උට්ඨාපෙත්වා ගහණෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

උපට්ඨාපනීයානමිපි අනුට්ඨාපනෙන සබ්බන්තමාරීනං හිතෙසිතා. තාය කරුණාවිහාරානුගුණතා. සුන්දරාසුන්දරවිභාගාකරණතො හීනපණීතවිකප්පපරිච්චාගො. තෙන තාදිලක්ඛණානුගුණතා. තතො එව අනුරොධවිරොධප්පභානං. ද්වාරපිදහනං ඔකාසාදානතො. යථාසන්ථතරාමතන්ති යථාගාහිතෙ යථානිද්දිට්ඨෙ සෙනාසනෙ අභිරතභාවං.

ඉති යථාසන්ථතිකඬිගකථාවණ්ණනා.

13. නෙසජ්ජිකඬිගකථාවණ්ණනා

36. සෙය්‍යන්ති ඉරියාපථලක්ඛණං සෙය්‍යං. තප්පටික්ඛෙපෙනෙව හි තදත්ථා “මඤ්චො හිසි”ති එවමාදිකා (චූළව. 321, 322) සෙය්‍යා පටික්ඛිත්තා එව භොන්ති. “නෙසජ්ජිකො”ති ව සයනං පටික්ඛිපිත්වා නිසජ්ජාය එව විහරිතුං සිලමස්සාති ඉමස්ස අත්ථස්ස ඉධ අධිප්පෙතත්තා සෙය්‍යා එවෙත්ථ

පටියොගිනී, න ඉතරෙ තථා අනිට්ඨත්තා, අසම්භවතො ව. කොසජ්ජපක්ඛියො හි ඉරියාපථො ඉධ පටියොගිභාවෙන ඉච්ඡිතො, න ඉතරෙ. න ච සක්කා යානගමනෙහි විනා නිසජ්ජාය එව යාපෙතුං තථා පවත්තෙතුන්ති සෙය්‍යාවෙන්ථ පටියොගිනී. තෙනාහ “තෙන පනා”තිආදි. වඩ්ඤ්ඤිකං න “තෙසජ්ජිකො අහ”න්ති සබ්බරත්ති. නිසිදිතබ්බං. ඉරියාපථන්තරානුග්ගිතො හි කායො මනසිකාරක්ඛමො හොති.

වත්තාරො පාදා, පිට්ඨිඅපස්සයො වානි ඉමෙහි පඤ්චහි අඬගෙහි පඤ්චඩගො. චතුහි අට්ටනීහි, පිට්ඨිඅපස්සයෙන ච පඤ්චඩගොති අපරෙ. උභොසු පස්සෙසු පිට්ඨිපස්සෙ ච යථාසුඛං අපස්සාය විහරතො තෙසජ්ජිකස්ස “අතෙසජ්ජිකතො කො විසෙසො”ති ගාහං නිවාරෙතුං අභයත්ථෙරො නිදස්සිතො “ථෙරො අනාගාමී හුත්වා පරිනිබ්බාසී”ති.

උපච්ඡෙදියති එතෙනාති උපච්ඡෙදනන්ති විනිබන්ධුපච්ඡෙදස්ස සාධකතමභාවො දට්ඨබ්බො. සබ්බකම්මට්ඨානානුයොගසජ්ජායතා අලීනානුද්ධවචපක්ඛිකත්තා නිසජ්ජාය. තතො එව පාසාදිකඉරියාපථතා. වීරියාරම්භානුකූලතා වීරියසමතායොජනස්ස අනුච්ඡවිකතා. තතො එව සම්මාපටිපත්තියා අනුබුහනතා. පණ්ඩායාති යපෙත්වා. තනුන්ති උපරිමකායං. විකම්පෙතීති වාලෙති, ඉච්ඡාච්ඡාතං කරොතීති අධිජ්ජායො. වතන්ති ධුතඬුගං.

ඉති තෙසජ්ජිකඬුගකථාවණ්ණනා.

ධුතඬුගපක්ඛණ්ණකකථාවණ්ණනා

37. සෙක්ඛපුට්ඨජනානං වසෙන සියා කුසලානි, බිණ්ණසවානං වසෙන සියා අබ්‍යාකතානි. තත්ථ සෙක්ඛපුට්ඨජනා පටිපත්තිපුරණත්ථං, බිණ්ණසවා එසුචිහාරත්ථං ධුතඬුගානි පරිහරන්ති. අකුසලමිපි ධුතඬුගන්ති අකුසලචිත්තෙනාපි ධුතඬුගසෙවනා අත්ථිති අධිජ්ජායො. තං න යුත්තං, යෙන අකුසලචිත්තෙන පබ්බජිතස්ස ආරඤ්ඤිකත්තං, තං ධුතඬුගං නාම න හොති. කස්මා? ලක්ඛණාභාවතො. යං හිදං කිලෙසානං ධුතනතො ධුතස්ස පුග්ගලස්ස, ඤාණස්ස, චෙතනාය වා අඬගත්තං, න තං අකුසලධම්මෙසු සම්භවති. තස්මා අරඤ්ඤවාසාදිමත්තෙන ආරඤ්ඤිකාදයො තාව හොත්තු, ආරඤ්ඤිකඬුගාදීනි පන න හොත්තීති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “න මය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉමානීති ධුතඬුගානි. වුත්තං හෙට්ඨා වචනත්ථනිද්දෙසෙ. න ච අකුසලෙන කොචි ධුතො නාම හොති, කිලෙසානං ධුතනට්ඨෙතාති අධිජ්ජායො. යස්ස හික්ඛුතො එතානි සමාදානානි අඬගානි, එතෙන පයමෙනාපි අත්ථවිකජ්ජෙන “නත්ථි අකුසලං ධුතඬුග”න්ති දස්සෙති. න ච අකුසලං කිඤ්චි ධුතාතීති අකුසලං කිඤ්චි පාපං න ච ධුතාති එව අජ්ජපටිපක්ඛතො. යෙසං සමාදානානං තං

අකුසලං ඤාණං විය අඬුගන්ති කත්වා තාති ධුතඬුගනීති වුවුවෙය්‍යං. ඉමිනා දුතියෙනාපි අත්ථවිකප්පෙන “නත්ථි අකුසලං ධුතඬුග”න්ති දස්සෙති. නාපි අකුසලන්තිආදි තතියඅත්ථවිකප්පවසෙන යොජනා. තස්මාතිආදි වුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනං.

යෙසන්ති අභයගිරිවාසිකෙ සන්ධායාහ. තෙ හි ධුතඬුගං නාම පඤ්ඤත්තීති වදන්ති. තථා සති තස්ස පරමත්ථතො අවිජ්ජමානත්තා කිලෙසානං ධුතනට්ඨොපි න සියා, සමාදාතඛිබ්බතා වාති තෙසං වචනං පාළියා විරුජ්ඣතීති දස්සෙතුං. “කුසලත්තිකවිනිමුත්ත”න්තිආදි වුත්තං. තස්මාති යස්මා පඤ්ඤත්තිපක්ඛෙ එතෙ දොසා දුන්නිවාරා, තස්මා තං තෙසං වචනං න ගහෙතඛිබ්බං, වුත්තනායො වෙනනාපක්ඛොයෙව ගහෙතඛිබ්බොති අත්ථො. යස්මා එතෙ ධුතගුණා කුසලත්තිකෙ පට්ඨමතතියපදසඬුගහිතා, තස්මා සියා සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, සියා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, සියා විපාකධම්මධම්මා, සියා නෙවවිපාකනවිපාකධම්මධම්මා, සියා අනුපාදින්නුපාදානියා, සියා අසංකිලිට්ඨසංකිලෙසිකාති එවං සෙසතිකදුකපදෙහිපි නෙසං යථාරහං සඬුගහො විභාවෙතඛිබ්බො.

කාමං සබ්බොපි අරහා ධුතකිලෙසො, ඉධ පන ධුතඬුගසෙවනාමුඛෙන කිලෙසෙ විධුනිත්වා යිතො ඛිණාසවො “ධුතකිලෙසො පුග්ගලො”ති අධිජ්ජෙතො. තථා සබ්බොපි අරියමග්ගො නිජ්ජරියායෙන කිලෙසධුතනො ධම්මො, විසෙසතො අග්ගමග්ගො. පරියායෙන පන විපස්සනාඤාණාදි. හෙට්ඨිමපරිච්ඡෙදෙන ධුතඬුගවෙනනාසම්පයුත්තඤාණං දට්ඨඛිබ්බං. එවං ධුතං දස්සෙත්වා ධුතවාදෙ දස්සෙතඛිබ්බෙ යස්මා ධුතවාදහෙදෙන ධුතො විය ධුතහෙදෙන ධුතවාදොපි දුට්ඨො, තස්මා තෙසං, තදුහයපටික්ඛෙපස්ස ව වසෙන චතුක්කමෙත්ථ සම්භවතීති තං දස්සෙතුං “අත්ථි ධුතො”තිආදි වුත්තං.

තයිදන්ති නිපාතො, තස්ස “සො අය”න්ති අත්ථො. ධුතධම්මා නාමාති ධුතඬුගසෙවනාය පටිපක්ඛභුතානං පාපධම්මානං ධුතනවසෙන පවත්තියා “ධුතො”ති ලද්ධනාමාය ධුතඬුගවෙනනාය උපකාරකා ධම්මාති කත්වා ධුතධම්මා නාම. අසම්පත්තසම්පත්තෙසු පච්චයෙසු අලුඛිහනාකාරෙන පවත්තනතො අජ්ජිච්ඡතා සන්තුට්ඨිතා ව අත්ථතො අලොභො. පච්චයගෙධාදිහෙතුකානං ලොලතාදීනං සංකිලෙසානං සම්මදෙව ලිඛනතො ඡෙදනතො ගණසඬුගණිකාදිහෙදතො සංසග්ගතො චිත්තස්ස විවෙචනතො සල්ලෙඛතා පවිචෙකතා ව අලොභො අමොහොති ඉමෙසු ද්විසු ධම්මෙසු අනුපතන්ති තදන්තොගධා තජ්ජරියාපන්නා හොන්ති, තදුහයස්සෙව පවත්තිවිසෙසභාවතො. ඉමෙහි කුසලධම්මෙහි අත්ථි ඉදමත්ථි, යෙන ඤාණෙන පබ්බජිතෙන නාම පංසුකුලිකඬුගාදීසු පතිට්ඨිතෙන භවිතඛිබ්බන්ති යථානුසිට්ඨං ධුතගුණෙ සමාදියති වෙච පරිහරති ව, තං ඤාණං ඉදමත්ථිතා. තෙනාහ

“ඉදමත්ථිතා ඤාණමෙවා”ති. පටික්ඛෙපවත්ථුසුති ගහපතිවිචරාදීසු තෙහි තෙහි ධුතඬුගෙහි පටික්ඛිපිතබ්බවත්ථුසු. ලොහන්ති තණ්හං. තෙස්වෙව වාති පටික්ඛෙපවත්ථුසු එව. ආදීනවපටිච්ඡාදකන්ති ආරක්ඛදුක්ඛපරාධීනවුත්තිවොරහයාදිආදීනවපටිච්ඡාදකං. අනුඤ්ඤාතානන්ති සත්ථාරා නිච්ඡන්දරාගපරිහොගවසෙන අනුඤ්ඤාතානං සුඛසම්ඵස්සඅත්ථරණපාචුරණාදීනං. පටිසෙවනමුඛෙනාති පටිසෙවනද්වාරෙන, තෙන ලෙසෙනාති අත්ථො. අතිසල්ලෙඛමුඛෙනාති අතිවිය සල්ලෙඛපටිපත්තිමුඛෙන, උක්කට්ඨස්ස වත්තනකානම්පි පටික්ඛිපනවසෙනාති අත්ථො.

සුබ්බමකරණසන්තිස්සයො රාගො දුක්ඛය පටිපත්තියා පතිට්ඨං න ලහතිති ආහ “දුක්ඛාපටිපදඤ්ච නිස්සාය රාගො වූපසම්මති”ති. සල්ලෙඛො නාම සම්පජානස්ස හොති, සතිසම්පජඤ්ඤො මොහො අපතිට්ඨොව අප්පමාදසම්භවතොති වුත්තං. “සල්ලෙඛං නිස්සාය අප්පමත්තස්ස මොහො පභියති”ති. එත්ථාති එතෙසු ධුතඬුගෙසු. තත්ථාති අරඤ්ඤරුක්ඛමුලෙසු.

සීසඬුගානීති සීසභූතානි අඬුගානි, පරෙසම්පි කෙසඤ්චි නානන්තරිකතාය, සුකරතාය ව සඬුගණ්හනතො උත්තමඬුගානීති අත්ථො. අසම්භින්නඬුගානීති කෙහිවි සම්භෙදරහිතානි, විසුංයෙව අඬුගානීති වුත්තං හොති. කම්මට්ඨානං වඬුඬුති රාගවර්තස්ස මොහවර්තස්ස දොසවර්තස්සාපි, තං එකච්චං ධුතඬුගං සෙවන්තස්සාති අධිජ්ජායො. භායති කම්මට්ඨානං සුකුමාරභාවෙනලුඛපටිපත්තිං අසහන්තස්ස. වඬුඬුතෙව මහාපුරිසජාතිකස්සාති අධිජ්ජායො. න වඬුඬුති කම්මට්ඨානං උපනිස්සයරහිතස්ස. එකමෙව හි ධුතඬුගං යථා කිලෙසධුතනට්ඨෙන, එවං චෙතනාසභාවත්තා. තෙනාහ “සමාදානචෙතනා”ති.

තෙරසාපි ධුතඬුගානි සමාදාය පරිහරන්තානං පුග්ගලානං වසෙන “ද්වාචත්තාලීස හොන්ති”ති වත්ථා හික්ඛුනං තෙරසන්තම්පි පරිහරණස්ස එකජ්ඣංයෙව සම්භවං දස්සෙතුං “සවෙ හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “එකජ්ජහාරෙන සබ්බධුතඬුගානි පරිභුඤ්ජිතුං සක්කොති”ති වුත්තං. කථං අබ්භොකාසෙ විහරන්තස්ස රුක්ඛමුලිකඬුගං? “ජන්තං පටික්ඛිපාමි, රුක්ඛමුලිකඬුගං සමාදියාමි”ති (විසුද්ධි. 1.32) වචනතො ජන්තො අරුණං උට්ඨාපිතමත්තෙ ධුතඬුගං හිජ්ජති, න අබ්භොකාසෙ, තස්මා හෙදහෙතුතො අභාවෙන තම්පි අරොගමෙව. තථා සෙනාසනලොලුප්පස්ස අභාවෙන යථාසන්ථතිකඬුගන්ති දට්ඨබ්බං. ආරඤ්ඤිකඬුගං ගණමහා ඔභීයනසික්ඛාපදෙන (පාචි. 691-692) පටික්ඛිත්තං, බලුපච්ඡාහන්තිකඬුගං අනතිරික්තහොජනසික්ඛාපදෙන (පාචි. 238-240). පචාරිතාය හි හික්ඛුනියා

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

ධුතඬුගනිද්දෙසවණ්ණනා

අතිරික්තං කත්වා භුඤ්ජිතුං න උබ්භති. කප්පියෙ ව චත්ථස්මිං ලොලතාපහානාය ධුතඬුගසමාදානං, න අකප්පියෙ, සික්ඛාපදෙනෙව පටික්ඛිත්තත්තා. අට්ඨෙව භොන්ති භික්ඛුනියා සංකච්චිකච්චරාදීහි සද්ධිං පඤ්චපි තිච්චරසඬ්ඛමෙව ගච්ජන්තීති කත්වා. යථාචුත්තෙසුති භික්ඛුනං චුත්තෙසු තෙරසසු තිච්චරාධිට්ඨානවිනයකම්මාභාවතො යපෙත්වා තෙච්චරිකඬුගං ද්වාදස සාමණෙරානං. සත්තාති භික්ඛුනීනං චුත්තෙසු අට්ඨසු එකං පහාය සත්ත තිච්චරාධිට්ඨානවිනයකම්මාභාවතො. “යපෙත්වා තෙච්චරිකඬුග”න්ති හි ඉමං අනුචත්තමානමෙව කත්වා “සත්ත සික්ඛමානසාමණෙරීන”න්ති චුත්තං. පතිරුපානීති උපාසකභාවස්ස අනුච්ඡවිකානි.

ධුතඬුගනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති දුතියපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

3. කම්මට්ඨානග්ගහණනිද්දෙසවණ්ණනා

38.

අප්පිච්ඡතාදීහීති

අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිසල්ලෙඛපව්වෙකාපවයවීරියාරම්භාදීහී. පරියොදාතෙති සුච්ඡද්ධෙ නිරුපක්කිලෙසෙ. ඉමස්මිං සීලෙති යථාචුත්තෙ චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ. “චිත්තං භාවය”න්ති ඉමමෙව දෙසනං සන්ධායාහ “අතිසඬ්ඛෙපදෙසිතත්තා”ති. කො සමාධිති සරුපපුච්ඡා. කෙනට්ඨෙත සමාධිති කෙන අත්ථෙත සමාධිති චුච්චති, “සමාධි”ති පදං කං අභිධෙය්‍යත්ථං නිස්සාය පවත්තන්ති අත්ථො. කතිවිධොති පහෙදපුච්ඡා.

“කො සමාධි”ති කාමඤ්චායං සරුපපුච්ඡා, විභාගවත්තානං පන සරුපවිභාවනං විභාගදස්සනමුඛෙනෙව හොතීති විභාගො තාව අනවසෙසතො දස්සෙතඛිඛො. තංදස්සනෙ ව අයමාදීනවොති දස්සෙතුං “සමාධි ඛහුවිධො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඛහුවිධොති කුසලාදිවසෙන අනෙකවිධො. නානප්පකාරකොති

ආලම්බනමනසිකාරජන්දපණ්ඩිඅධිමොක්ඛඅභිනිහාරසඤ්ඤානානත්තාදිනානප්පකාරො. න සාධෙය්‍යාති ලොකියසමාධිස්ස භාවනා ඉධ අධිප්පෙතත්ථො, තඤ්ච න සාධෙය්‍ය. ඤානවිමොක්ඛාදීසු හි සමාධිං උද්ධරිත්වා තස්ස ලඛ්‍යමානෙහි විභාගෙහි විස්සජ්ජනෙ කරියමානෙ ඤානවිභව්‍යාදීසු (විභ. 508 ආදයො) ආගතො සඛිඛො සමාධිපහෙදො විස්සජ්ජෙතඛිඛො සියා. තථා ව සති ය්වායං ලොකියසමාධිස්ස භාවනාවිධි අධිප්පෙතො, තස්ස විස්සජ්ජනාය ඔකාසොව න භවෙය්‍ය. කිඤ්ච යෙනස්ස තිකචතුක්කඤානිකෙන භීනාදිහෙදහින්තෙන පවත්තිවිභාගෙන බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාදිවසෙන නවවිධො, පඤ්චමජ්ඤානිකෙන වෙහජ්ඣලාදිවසෙන දසවිධො වා එකාදසවිධො වා භවජ්ජහෙදො නිප්පජ්ජති. ස්වාස්ස පවත්තිවිභාගො අයං සොති නිද්ධාරෙත්වා චුච්චමානො වික්ඛෙපාය සියා, යථා තං අවිසයෙ. තෙනාහ “උත්තරි ව වික්ඛෙපාය සංවත්තෙය්‍යා”ති. කුසලචිත්තෙකග්ගතාති කුසලා අනවජ්ජසුඛවිපාකලක්ඛණා චිත්තෙකග්ගතා.

චිත්තවෙනසිකානං සමං අවිසාරවසෙන සම්පිණ්ඩෙන්තස්ස විය ආධානං සමාධානං. අවිසාරලක්ඛණො හි සමාධි, සම්පිණ්ඩනරසො ව. සම්මා අවික්ඛිපනවසෙන ආධානං සමාධානං. අවික්ඛෙපලක්ඛණො වා හි සමාධි, වික්ඛෙපවිද්ධංසනරසො වාති. ස්වායං යස්මා එකාරම්මණෙ චිත්තස්ස ධීතිහෙතු, තස්මා “යපනන්ති චුත්තං හොතී”ති ආහ. තථා හෙස “චිත්තස්ස ධීති සණ්ඨිති අවට්ඨිති”ති (ධ. ස. 15) නිද්දිට්ඨො. එකාරම්මණග්ගහණඤ්ඤෙත්ථ සමාධිස්ස සන්තානට්ඨිතිභාවදස්සනත්ථං. තථා හිස්ස අට්ඨකථායං දීපවිච්චිධීති නිදස්සිතා. ආනුභාවෙනාති බලෙන, පච්චයභාවෙනාති අත්ථො.

අවික්ඛිපමානාති න වික්ඛිපමානා වූපසමමානා. උපසමපච්චුපට්ඨානො හි සමාධි. එතෙනස්ස වික්ඛෙපපට්ඨකං දස්සෙති. අවිජ්ජකිණ්ණාති අවිසො. එතෙන අවිසාරලක්ඛණං.

සයං න වික්ඛිපති, සම්පයුත්තා වා න වික්ඛිපන්ති එතෙනාති අවික්ඛෙපො, සො ලක්ඛණං එතස්සාති අවික්ඛෙපලක්ඛණො. වික්ඛෙපං විද්ධංසෙති, තථා වා සම්පජ්ජතිති වික්ඛෙපවිද්ධංසනරසො. උද්ධවිච්චෙ අවිකම්පනවසෙන පච්චුපතිට්ඨති, සම්පයුත්තානං වා තං පච්චුපට්ඨපෙතිති අවිකම්පනපච්චුපට්ඨානො. සුඛන්ති නිරාමිසං සුඛං දට්ඨබ්බං.

39. අවික්ඛෙපලක්ඛණං නාම සමාධිස්ස ආවෙණිකො සභාවො, න තෙනස්ස කොචි විභාගො ලබ්භතීති ආහ “අවික්ඛෙපලක්ඛණෙන තාව එකච්චිධො”ති. සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණෙ අප්පෙන්නො විය පවත්තතීති විතක්කො අප්පනා. තථා හි සො “අප්පනා ඛාප්පනා”ති (ධ. ස. 7) නිද්දිට්ඨො. තප්පමුඛතාවසෙන පන සබ්බස්මිං මහග්ගතානුත්තරෙ ඤානධම්මෙ “අප්පනා”ති අට්ඨකථාවොභාරො. තථා තස්ස අනුප්පත්තිට්ඨානභූතෙ පරිත්තඤානෙ උපචාරවොභාරො. ගාමාදීනං සම්පට්ඨානෙ ගාමුපචාරාදිසමඤ්ඤා වියාති ආහ “උපචාරප්පනාවසෙන දුච්චිධො”ති. ඉධ පන සමාධිවසෙන වෙදිතබ්බං. ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකොති වුවචති වට්ටං, තප්පරියාපන්නතාය ලොකෙ නියුත්තො, තත්ථ වා විදිතොති ලොකියො. තත්ථ අපරියාපන්නතාය ලොකතො උත්තරො උත්තිණ්ණොති ලොකුත්තරො. කාමඤ්ඤවත්ථ ලොකියසමාධි භාවෙතබ්බභාවෙන ගය්හති, උභයං පන එකජ්ඣං ගහෙත්වා තතො ඉතරං නිද්ධාරෙතුං “ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුච්චිධො”ති වුත්තං. සප්පිතිකනිප්පිතිකවසෙනාති සහ පිතියා වත්තතීති සප්පිතිකො, පිතිසම්පයුත්තො. නත්ථි එතස්ස පිතිති නිප්පිතිකො, පිතිවිජ්ජයුත්තො. තෙසං වසෙන. සුඛෙන සහ එකුප්පාදාදිභාවං ගතොති සුඛසහගතො, සුඛසම්පයුත්තොති අත්ථො. උපෙක්ඛාසහගතෙපි එසෙව නයො. උපෙක්ඛාති වෙත්ථ අදුක්ඛමසුඛවෙදනා අධිප්පෙතා. සා හි සුඛදුක්ඛාකාරපවත්තිං උපෙක්ඛති මජ්ඣත්තාකාරසණ්ඨිතත්තා. සුඛසහගත-පදෙන වෙත්ථ සප්පිතිකො, නිප්පිතිකෙකදෙසො ව සඬගහිතො, උපෙක්ඛාසහගත-පදෙන පන නිප්පිතිකෙකදෙසොවාති අයමෙතෙසං පදානං විසෙසො.

සභාවතො, පච්චයතො, ඵලතො ච මජ්ඣිමපණ්ණිනෙහි නිහිතො, තෙසං වා ගුණෙහි පරිහිතොති හීතො, අත්තතො පච්චයෙහි පධානභාවං තීතො පණ්ණිතො, උභින්නං මජ්ඣෙ භවො මජ්ඣිමො. සම්පයොගවසෙන පවත්තමානෙන සහ විතක්කෙන සවිතක්කො, සහ විචාරෙන සවිචාරො, සවිතක්කො ව සො සවිචාරො වාති සවිතක්කසවිචාරො. ආදි-සද්දෙන

අවිතක්කවිචාරමත්තො, අවිතක්කාවිචාරො ච ගභිතො. තත්ථ විචාරතො උත්තරි විතක්කෙන සම්පයොගාභාවතො අවිතක්කො ච සො විචාරමත්තො වාති අවිතක්කවිචාරමත්තො. විසෙසනිවත්තිඅත්ථො චා මත්ත-සද්දො. සවිතක්කසවිචාරො හි සමාධි විතක්කවිසිට්ඨෙන විචාරෙන සවිචාරො, අයං පන විචාරමත්තෙන විතක්කසඬ්ඛාතවිසෙසරහිතෙන, තස්මා අවිතක්කවිචාරමත්තො. අථ චා භාවනාය පභින්නතා විතක්කාභාවෙනායං විචාරමත්තො, න විචාරතො අඤ්ඤස්ස අත්තනො සම්පයුත්තධම්මස්ස කස්සවි අභාවාති දස්සෙතුං අවිතක්ක-චචනෙන විචාරමත්ත-පදං විසෙසෙත්වා චුත්තං. උභයරහිතො අවිතක්කාවිචාරො. පිතිසහගතාදිවසෙනාති පිතිසහගතසුඛසහගතඋපෙක්ඛාසහගතවසෙන. යදෙත්ථ වත්තබ්බං, තං සුඛසහගතදුකෙ චුත්තනයමෙව. පටිපක්ඛෙහි සමත්තතො ඛණ්ඩිතත්තා පරිත්තො. පරිත්තන්ති චා අප්පමත්තකං චුච්චති, අයම්පි අප්පානුභාවනාය පරිත්තො වියාති පරිත්තො. කිලෙසවික්ඛම්භනතො, විපුලඵලතො, දීඝසන්තානතො ච මහන්තභාවං ගතො, මහන්තෙහි චා උළාරච්ඡන්දාදීහි ගතො පටිපන්නොති මහග්ගතො. ආරම්මණකරණවසෙනාපි නත්ථි එතස්ස පමාණකරධම්මා, තෙසං චා පටිපක්ඛොති අප්පමාණො.

පටිපජ්ජති ඤානං එතායාති පටිපදා, පුබ්බභාගභාවනා. දුක්ඛා කිච්ඡා පටිපදා එතස්සාති දුක්ඛාපටිපදො. පකතිපඤ්ඤාය අභිවිසිට්ඨත්තා අභිඤ්ඤා නාම අප්පනාවහා භාවනාපඤ්ඤා, දන්ධා මන්දා අභිඤ්ඤා එතස්සාති දන්ධාභිඤ්ඤො. දුක්ඛාපටිපදො ච සො දන්ධාභිඤ්ඤො වාති දුක්ඛාපටිපදාදන්ධාභිඤ්ඤො, සමාධි. තදාදිවසෙන. චතුඤ්ඤානිගවසෙනාති චතුත්තං ඤානානං අඬ්ගභාවවසෙන, චතුක්කනයවසෙන චෙතං චුත්තං. භානභාගියාදිවසෙනාති භානකොට්ඨාසිකාදිවසෙන.

සමාධිඑකකදුකවණ්ණනා

ජන්තං අනුස්සතිට්ඨානානන්ති බුද්ධානුස්සතිආදීනං ජන්තං අනුස්සතිකම්මට්ඨානානං. ඉමෙසං වසෙනාති ඉමෙසං දසන්තං කම්මට්ඨානානං වසෙන. “පුබ්බභාගෙ එකග්ගතා”ති ඉමිනා අප්පනාය උපකාරකනානාවජ්ජනුපචාරස්සපි සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො, න එකාවජ්ජනස්සෙව. අප්පනාසමාධිනන්ති උපකත්තබ්බඋපකාරකසම්බන්ධෙ සාමචචනං “පුරිසස්ස අත්ථො”තිආදීසු විය. පරිකම්මන්ති ගොත්‍රභූ. අපරිත්තො සමාධිති දස්සෙතුං “පයමස්ස ඤානස්සා”තිආදි චුත්තං.

තීසු භූමීසුති කාමරූපාරූපභූමීසු. කුසලචිත්තෙකග්ගතාය අධිජ්ජෙතත්තා “අරියමග්ගසම්පයුත්තා”ති චුත්තං. සියා සප්පිතිකො, සියා නිප්පිතිකොති අනියමචචනං උපචාරසමාධිසාමඤ්ඤෙන සබ්බෙසම්පි චා ඤානානං

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

කම්මට්ඨානග්ගභණ්ඩනිද්දෙසවණ්ණනා

නානාවජ්ජනවිලීයං උපචාරසමාධි සියා සජ්ජිතිකො, සියා නිජ්ජිතිකො. එකාවජ්ජනවිලීයං පන ආදිතො දුක්ඛිකජ්ඣානානං උපචාරසමාධි සජ්ජිතිකොව, ඉතරෙසං නිජ්ජිතිකොව, විසභාගවෙදනස්ස චිත්තස්ස ආසෙවනපච්චයතාභාවතො, එකවිලීයං වෙදනාපරිවත්තනාභාවතො ව. සියා සුඛසහගතො, සියා උපෙක්ඛාසහගතොති එත්ථාපි චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. තත්ථ පන “දුක්ඛිකජ්ඣානාන”න්ති චුත්තං, ඉධ “තිකචතුක්ඛජ්ඣානාන”න්ති වත්තඛිබ්බං.

සමාධිතිකවණ්ණනා

පටිලද්ධමත්තොති අධිගතමත්තො අනාසෙවිතො අබ්භුලීකතො. සො හි පරිදුබ්බලභාවෙන භීතො භොති. නාතිසුභාවිතොති අතිවිය පගුණභාවං අපාපිතො. සුභාවිතොති සුට්ඨ භාවිතො සම්මදෙව පගුණතං උපතීතො. තෙනාහ “වසිජ්ජත්තො”ති. ඡන්දාදීනං භීතතාදිවසෙනාපි ඉමෙසං භීතාදිතා වෙදිතඛිබ්බො. තථා හි උළාරපුඤ්ඤඵලකාමතාවසෙන පවත්තිතො භීතො, ලොකියාහිඤ්ඤාසම්පාදනය පවත්තිතො මජ්ඣිමො, විවෙකකාමතාය අරියභාවෙ ධීතෙන පවත්තිතො පඤ්ඤා. අත්තහිතාය භවසම්පත්තිඅත්ථං පවත්තිතො වා භීතො, කෙවලං අලොභජ්ඣාසයෙන පවත්තිතො මජ්ඣිමො, පරහිතාය පවත්තිතො පඤ්ඤා. චට්ටජ්ඣාසයෙන වා පවත්තිතො භීතො, විවෙකජ්ඣාසයෙන පවත්තිතො මජ්ඣිමො, විචට්ටජ්ඣාසයෙන ලොකුත්තරපාදකත්ථං පවත්තිතො පඤ්ඤා.

සද්ධිං උපචාරසමාධිනාති සබ්බෙසම්පි ඝාතානං උපචාරසමාධිනා සහ. විතක්කමත්තෙයෙව ආදීනවං දිස්වාති විතක්කෙයෙව ඔළාරිකතො උපට්ඨහන්තෙ “චිත්තස්ස බොහකරධම්මො අය”න්ති ආදීනවං දිස්වා විචාරඤ්ච සන්තතො මනසි කරිත්වා. තෙනාහ “විචාරෙ අදිස්වා”ති. තං සන්ධායාති තං එවං පටිලද්ධං සමාධිං සන්ධාය. එතං “අවිතක්කවිචාරමත්තො සමාධි”ති දුතියපදං චුත්තං. තීසුති ආදිතො තීසු.

තෙස්වෙවාති තෙසු එව චතුක්කපඤ්චකනයෙසු. තතියෙ චතුත්ථෙති චතුක්කනයෙ තතියෙ, පඤ්චකනයෙ චතුත්ථෙති යොජෙතඛිබ්බං. අවසානෙති ද්වීසුපි නයෙසු පරියොසානජ්ඣානෙ. යථාක්කමං චතුත්ථෙ, පඤ්චමෙ වා. පිතිසුඛසහගතො වාති එත්ථාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. එත්ථ ව සතිපි පිතිසහගතස්සාපි සමාධිස්ස සුඛසහගතත්තෙ තීණිපි පදානි අසඬකරතො දස්සෙතුං නිජ්ජිතිකසුඛතො සජ්ජිතිකසුඛස්ස විසෙසදස්සනත්ථං සත්ථු පිතිතිකදෙසනාති නිජ්ජිතිකස්සෙව සුඛස්ස වසෙන සුඛසහගතො සමාධි ගහිතොති දට්ඨඛිබ්බො.

උපචාරභූමියන්ති උපචාරජ්ඣානසම්පයුත්තවිත්තුප්පාදෙ. විත්තුප්පාදො හි සහජාතධම්මානං. උප්පත්තිට්ඨානතාය “භූමි”ති වුවිචති “සුඛභූමියං කාමාවචරෙ”තිආදිසු (ධ. ස. 988) විය. පරිත්තො සමාධි කාමාවචරභාවතො.

සමාධිවතුක්කවණ්ණනා

පයම්සමන්තාභාරො භාවනං ආරහන්තස්ස “පථවී පථවී”තිආදිනා කම්මට්ඨානෙ පයමාහිනිවෙසො. තස්ස තස්ස ඥානස්ස උපචාරන්ති නිවරණවිතක්කවිචාරනිකන්තිආදිනං. වූපසමෙ ටීරභූතං කාමාවචරජ්ඣානං. “යාව අප්පනා”ති ඉමිනා පුබ්බභාගපඤ්ඤාය එව අභිඤ්ඤාභාවො වුත්තො විය දිස්සතිති වදන්ති. අප්පනාපඤ්ඤා පන අභිඤ්ඤාව. යදග්ගෙන හි පුබ්බභාගපඤ්ඤාය දන්ධසීසතා, තදග්ගෙන අප්පනාපඤ්ඤායපිති. සමුදාචාරගහණතායාති සමුදාචාරස්ස ගහණභාවෙන, පවත්තිබාහුල්ලතොති අත්ථො. අසුබාසෙවනාති කසිරභාවනා.

පලිබොධුපච්ඡෙදාදීනීති ආදි-සද්දෙන භාවනාවිධානාපරිභාපනාදිං සඬගණ්හාති. අසප්පායසෙවිති උපචාරාධිගමතො පුබ්බෙ අසප්පායසෙවිතාය දුක්ඛා පටිපදා. පච්ඡා අසප්පායසෙවිතාය දන්ධා අභිඤ්ඤා හොති. සප්පායසෙවිතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. පුබ්බභාගෙති උපචාරජ්ඣානාධිගමතො ඔරභාගෙ. අපරභාගෙති තතො උද්ධං. තස්ස වොම්ස්සකතාති යො පුබ්බභාගෙ අසප්පායං සෙවිත්වා අපරභාගෙ සප්පායසෙවි, තස්ස දුක්ඛා පටිපදා ඛිප්පාහිඤ්ඤා. ඉතරස්ස සුඛා පටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා හොති. එවං පයම්වතුත්ථානං වොම්ස්සකතාය දුතියතතියාති අත්ථො. අකතපලිබොධුපච්ඡෙදස්ස සපරිපන්ථතාය පටිපදා දුක්ඛා හොති, ඉතරස්ස සුඛා. අසම්පාදිතඅප්පනාකොසල්ලස්ස ඤාණස්ස අවිසදතාය දන්ධා අභිඤ්ඤා හොති, විසදතාය ඛිප්පා අභිඤ්ඤා.

තණ්හාඅවිජ්ජාවසෙනාති තණ්හාඅවිජ්ජානං අභිභවානභිභවවසෙන. සමථවිපස්සනාධිකාරවසෙනාති සමථවිපස්සනාසු අසතො, සතො ව අධිකාරස්ස වසෙන. තණ්හාය සමාධිස්ස උජුපටිපක්ඛත්තා සා සමථපටිපදාය පරිපන්ථිනීති ආහ “තණ්හාහිභූතස්ස හි දුක්ඛා පටිපදා හොති”ති. අභිභවො චස්සා ඉතරකිලෙසෙහි අධිකතාය අනභිභූතස්ස තණ්හායාති අධිකාරතො වෙදිතබ්බං. තථා අවිජ්ජා පඤ්ඤාය උජුපටිපක්ඛාති තදභිභූතස්ස දන්ධාහිඤ්ඤා වුත්තා. අකතාධිකාරොති භවත්තරෙ අකතපරිවයො යථා පගුණං කත්වා විස්සට්ඨගන්ථො අප්පමත්තකෙන පයොගෙන සුප්පවත්ති වාචුග්ගතොව හොති, එවං පුබ්බෙ කතපරිවයස්ස භාවනා අප්පකසිරෙනෙව ඉජ්ඣාතිති ආහ “කතාධිකාරස්ස සුඛා”ති. ස්වායං අකතො, කතො ව අධිකාරො

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

කම්මට්ඨානග්ගභණ්ඩද්දෙසවණ්ණනා

සමථනිස්සිතො පටිපදායං චුත්තො සමාධිප්පධානත්තා පටිපදාය.
විපස්සනානිස්සිතො අභිඤ්ඤායං ඤාණප්පධානත්තා අප්පනාය.
කිලෙසින්ද්‍රියවසෙනාති තික්ඛාතික්ඛානං කිලෙසින්ද්‍රියානං වසෙන. තෙනාහ
“තිබ්බකිලෙසස්සා”තිආදි. තත්ථ කිලෙසා කාමච්ඡන්දාදයො, ඉන්ද්‍රියානි
සද්ධාදීනි.

යථාචුත්තා පටිපදාභිඤ්ඤා පුග්ගලාධිට්ඨානාති ධම්මනිද්දෙසම්පි
පුග්ගලාධිට්ඨානමුඛෙන දස්සෙතුං. “යො පුග්ගලො”තිආදි චුත්තං.
අප්පගුණොති න සුභාවිතො වසිභාවං අපාපිතො. තෙනාහ “උපරික්ඛානස්ස
පච්චයො භවිතුං න සක්කොති”ති. අයං පරිත්තොති අයං සමාධි
අප්පානුභාවතාය පරිත්තො. අවච්ඡිතෙති එකච්ඡුලද්වච්ඡුලමත්තම්පි න
වච්ඡිතෙ යථාඋපට්ඨිතෙ ආරම්මණෙ. එකච්ඡුලමත්තම්පි හි වච්ඡිතං
අප්පමාණමෙවාති වදන්ති. “පගුණො සුභාවිතො”ති වත්වා “උපරික්ඛානස්ස
පච්චයො භවිතුං සක්කොති”ති ඉමිනා යථා පගුණොපි උපරික්ඛානස්ස
පච්චයො භවිතුං අසක්කොන්තො සමාධි පරිත්තොයෙව භොති, න
අප්පමාණො, එවං ඤාණුත්තරස්ස එකාසනෙනෙව
උපරික්ඛානනිබ්බන්තනෙනාති සුභාවිතොපි උපරික්ඛානස්ස
පච්චයභාවසඬ්ඛාතාය සුභාවිතකිච්චසිද්ධියා “අප්පමාණො”ත්වෙව චුච්චති.
අපරෙ පන සචෙ සුභාවිතො පගුණො වසිභාවං පත්තො උපරික්ඛානස්ස
පච්චයො අහොන්තොපි අප්පමාණො එව, පමාණකරානං රාගාදිපටිපක්ඛානං
සුවිදුරභාවතොති වදන්ති. චුත්තලක්ඛණවොම්ස්සතායාති යො අප්පගුණො
උපරික්ඛානස්ස පච්චයො භවිතුං න සක්කොති, වච්ඡිතෙ ආරම්මණෙ පවත්තො,
අයං පරිත්තො අප්පමාණාරම්මණො. යො පන පගුණො උපරික්ඛානස්ස
පච්චයො භවිතුං සක්කොති, අවච්ඡිතෙ ආරම්මණෙ පවත්තො, අයං
අප්පමාණො පරිත්තාරම්මණොති එවං පයමචතුත්ථසමාධිනං චුත්තලක්ඛණස්ස
වොම්ස්සකභාවෙන දුතියතතියසමාධිසඬ්ඛාගතො වොම්ස්සකතයො
වෙදිතබ්බො.

තතොති තතො පයමජ්ඣානතො උද්ධං. චිරත්තපිනිකන්ති
අතික්කන්තපිනිකං වා ජිගුච්ඡිතපිනිකං වා. අවයවො සමුදායස්ස අඬ්ගන්ති
චුච්චති, “සෙනඬ්ඛං රථඬ්ඛ”න්තිආදීසු වියාති ආහ “චතුත්තං ඝානානං
අඬ්ගභූතා වත්තාරො සමාධි”ති.

භානං භජතීති භානභාගියො, භානභාගො වා එතස්ස අත්ථිති භානභාගියො,
පරිභානකොට්ඨාසිකොති අත්ථො. ආලයස්ස අපෙක්ඛාය අපරිච්චජනතො ධීතිං
භජතීති ධීතිභාගියො. විසෙසං භජතීති විසෙසභාගියො.
පච්චනිකසමුදාලාවසෙනාති තස්ස තස්ස ඝානස්ස පච්චනිකානං
නිවරණවිතක්කවිචාරාදීනං පවත්තිවසෙන. තදනුධම්මතායාති තදනුරූපභූතාය

සතියා. සණ්ඨානවසෙනාති සණ්ඨානවසෙන පතිට්ඨානවසෙන. “සා පන තදස්සාදසඬ්ඛාතා, තදස්සාදසම්පයුත්තක්ඛන්ධසඬ්ඛාතා වා මිච්ඡාසති”ති සම්මොභවිනොදනියං (විභ. අට්ඨ. 799) චුත්තං. තත්ථ සාපෙක්ඛස්ස උපරි විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා අවිගතනිකන්තිකා තංතංපරිහරණසතීතිපි වත්තුං වට්ටති. එවඤ්ච කත්වා “සතියා වා නිකන්තිසා වා”ති විකප්පවචනඤ්ච යුත්තං හොති. විසෙසාධිගමවසෙනාති විසෙසාධිගමස්ස පච්චයභාවවසෙන, විසෙසං වා අධිගච්ඡති එතෙනාති විසෙසාධිගමො, තස්ස වසෙන.

නිබ්බිදාසහගතසඤ්ඤාමනසිකාරසමුදාවාරවසෙනාති

ආදීනවදස්සනපුබ්බඬගමනිබ්බිත්තද්‍යාඤාණසම්පයුත්තසඤ්ඤාය ව ආභොගස්ස ව පවත්තිවසෙන. නිබ්බේධභාගියතාති සච්චානං නිබ්බිජ්ඣනපක්ඛිකතා විපස්සනාය සංවත්තතීති අත්ථො.

කාමසහගතාති කාමාරම්මණා, කාමසඤ්ඤාහි වා වොකිණ්ණා. අවිතක්කසහගතාති “කථං නු ඛො මෙ අවිතක්කං ඤානං භවෙය්‍යා”ති එවං අවිතක්කාරම්මණා අවිතක්කවිසයා. කාමඤ්චායං “පයමස්ස ඤානස්සා”තිආදිකො පාඨො පඤ්ඤාවසෙන ආගතො, සමාධිස්සාපි පනෙත්ථ සඬ්ඛගො අත්ථොචාති උදාහරණස්ස සාත්ථකතං දස්සෙතුං “තාය පන පඤ්ඤාය සම්පයුත්තා සමාධිපි වත්තාරො හොන්ති”ති තෙසං වසෙන එවං චුත්තන්ති අත්ථො.

භාවනාමයස්ස සමාධිස්ස ඉධාධිජ්ජෙතත්තා උපවාරෙකග්ගතා “කාමාවචරො සමාධි”ති චුත්තං. අධිපතිං කරිත්වාති “ඡන්දවතො වෙ සමාධි හොති, මය්හම්පි එවං හොති”ති ඡන්දං අධිපතිං, ඡන්දං ධුරං ජෙට්ඨකං පුබ්බඬගමං කත්වා. ලහති සමාධින්ති එවං යං සමාධිං ලහති, අයං චූච්චති ඡන්දසමාධි, ඡන්දාධිපතිසමාධිති අත්ථො. එවං විරියසමාධිආදයොපි වෙදිතබ්බා.

චතුක්කහෙදෙති චතුක්කවසෙන සමාධිජ්ජහෙදනිද්දෙසෙ. අඤ්ඤත්ථ සම්පයොගවසෙන විචාරෙන සහ වත්තමානො විතක්කො පඤ්චකනයෙ දුතියජ්ඣානෙ වියොජිතොපි න සුට්ඨු වියොජිතොති, තෙන සද්ධිංයෙව විචාරසමතික්කමං දස්සෙතුං චුත්තං “විතක්කවිචාරාතික්කමෙන තතිය”න්ති. ද්විධා හින්දිත්වා චතුක්කහෙදෙ චුත්තං දුතියං ඤානන්ති යොජනා. පඤ්චඤානඬ්ඛවසෙනාති පඤ්චන්තං ඤානානං අඬ්ඛභාවවසෙන සමාධිස්ස පඤ්චවිධතා වෙදිතබ්බා.

40. විභඩ්ගෙනි ඤාණවිභඩ්ගෙ. තත්ථ හි “ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනං සංකිලෙසවොදාන”න්ති, එත්ථ

“සංකිලෙස”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ භානභාගියො ධම්මොති අපගුණෙහි පටිමජ්ඣානාදීහි වුට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං කාමාදිඅනුපක්ඛන්දනං. විසෙසභාගියො ධම්මොති පගුණෙහි පටිමජ්ඣානාදීහි වුට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං දුතියජ්ඣානාදිඅනුපක්ඛන්දනං. තෙනාහ “පටිමස්ස ඝානස්ස ලාභී”න්තිආදි. තස්සත්ථො (විභ. අට්ඨ. 828) – අපගුණස්ස පටිමස්ස ඝානස්ස ලාභීනං තතො වුට්ඨිතං ආරම්මණවසෙන කාමසහගතා හුත්වා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති වොදෙන්ති තුදන්ති, තස්ස කාමානුපක්ඛන්දනං සඤ්ඤාමනසිකාරානං වසෙන සා පටිමජ්ඣානපඤ්ඤා භාගිති, තස්මා භානභාගීන් පඤ්ඤා. අවිතක්කසහගතාති අවිතක්කං දුතියං ඝානං සන්තතො පණිතතො මනසි කරොතො ආරම්මණවසෙන අවිතක්කසහගතා සමුදාවරන්ති පගුණපටිමජ්ඣානතො වුට්ඨිතං දුතියජ්ඣානාධිගමත්ථාය වොදෙන්ති තුදන්ති, තස්ස දුතියජ්ඣානානුපක්ඛන්දනං සඤ්ඤාමනසිකාරානං වසෙන පටිමජ්ඣානපඤ්ඤා විසෙසභුතස්ස දුතියජ්ඣානස්ස උප්පත්තියා පදට්ඨානතාය විසෙසභාගීන් පඤ්ඤා. තංසම්පයුත්තො සමාධි ඉධාධිප්පෙනො. ඉමිනා නයෙනාති ඉමිනා පටිමජ්ඣානෙ වුත්තෙන විධිනා දුතියජ්ඣානාදිසුපි භානභාගියධම්මො, විසෙසභාගියධම්මො ච වෙදිතබ්බො.

දසපලිබොධවණ්ණනා

41.

අරියමග්ගසම්පයුත්තොති

ලොකුත්තරඅප්පමාණඅපරියාපන්තග්ගභණ්ණෙන ලොකියෙහි අසාධාරණතො, සප්පිතිකාදිග්ගභණ්ණෙන සාධාරණතො ච අරියමග්ගසම්පයුත්තො සමාධි වුත්තො. භාවිතො හොති සඤ්ඤාය සම්පයුත්තත්තා. තන්ති අරියමග්ගසමාධිං. විසුන්ති පඤ්ඤාභාවනාය විසුං කත්වා න වදාම.

කම්මට්ඨානභාවනං පරිවුත්තෙති උපරොධෙති පවත්තිතුං න දෙතීති පලිබොධො ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා, පරිපන්ථොති අත්ථො. උපච්ඡන්දිත්වාති සමාපනෙන, සඬගභණ්ණෙන චා උපරුන්ධිත්වා, අපලිබොධං කත්වාති අත්ථො.

ආවසන්ති එත්ථාති ආවාසො. පරිච්ඡෙදවසෙන වෙණියති දිස්සතීති පරිවෙණං. විහාරෙ භික්ඛුනං තං තං වසනට්ඨානං. ස්වායං ආවාසො. නවකම්මාදිසුති ආදි-සද්දෙන ආවාසස්ස තදඤ්ඤං අභිවුද්ධිකාරණං සඬගණ්හාති. කාරණෙනාති “ඡායුදකසම්පන්නං සුලභභික්ඛ”න්තිආදිනා කාරණෙන. අපෙක්ඛවාති සාලයො.

තත්ත්වය තස්මිං පලිබොධාභාවෙ. පාවිනඛණ්ඩරාජීන්ති පුරත්ථිමදිසායං පබ්බතඛණ්ඩානං අත්තරෙ වනරාජිට්ඨානං. “නාමා”ති ඉමිනා තස්ස පදෙසස්ස අයං සමඤ්ඤාති දස්සෙති. පටිසාමිතමෙවාති නිව්චකාලං පටිසාමෙත්වාච විහාරතො නික්ඛමාමිති දස්සෙති. ධාතුනිධානට්ඨානන්ති කායබන්ධනධම්මකරණන්භානසාටිකඅක්ඛකධාතුසඬ්ඛානානං පරිභොගසර්වරධාතුනං නිදහිතට්ඨානං. ඊදිසස්ස අයං ථෙරො විය අලග්ගචිත්තස්ස. එතෙන “හික්ඛුනා නාම ආවාසෙ එවරුපෙන භවිතබ්බ”න්ති ඔවාදො දින්නො භොති. ඉතො පරෙසුපි වත්ථුසු එසෙව නයො.

කුලන්ති කුලග්ගභණ්ණන කුලමනුස්සානං ගභණං ගාමග්ගභණ්ණන ගාමවාසීනං විය. උපට්ඨාකකුලමිථිති පි-සද්දෙන පගෙව ඤාතිකුලන්ති දස්සෙති. උද්දෙසත්ථන්ති උද්දිසාපනත්ථං, පායං උද්දිසාපෙත්වා සජ්ඣායිතුන්ති අත්ථො. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව පදෙසෙ, යත්ථ කත්ථවි විහාරෙති අත්ථො. තං විහාරන්ති තං කොරණ්ඩකවිහාරං.

උපගතොති වස්සං උපගතො. සදාති ගතකාලතො පභුති විසෙසතො පචාරිතදිවසතො පට්ඨාය සබ්බදා දිවසෙ දිවසෙ. පරිදෙවමානාති තංතංචිලපනවසෙන විවිධං පරිදෙවන්ති. සබ්බං පවත්තින්ති අත්තනා තත්ථ දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය පච්ඡා සමාගමපරියොසානං දහරස්ස සබ්බං පවත්තිං.

කායසක්ඛිත්ති “පස්ස ඉම”න්ති මුඛපටිග්ගාහකං කත්වා. රථවිනීතපටිපදන්ති දසකථාවත්ථුකිත්තනපුබ්බිකං රථවිනීතූපමාහි විභාවිතං රථවිනීතසුත්තෙ (ම. නි. 1.252) ආගතං සත්තවිසුද්ධිපටිපදං. නාලකපටිපදන්ති “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤිස්ස”න්තිආදිනා (සු. නි. 706) සත්ථාරා නාලකත්ථෙරස්ස දෙසිතපටිපදං. තුච්චකපටිපදන්ති “මුලං පපඤ්චසඬ්ඛායා”තිආදිනා (සු. නි. 922) භගවතා දෙසිතපටිපදං. තත්ථ හි යථාක්කමං –

“න මුනී ගාමමාගමිම, කුලෙසු සහසා වරෙ;
සාසෙසනං ඡින්නකථො, න වාවං පයුතං භණ්ණ” (සු. නි. 716);

“ගාමෙ ච නාහිසජ්ජෙය්‍ය, ලාභකම්‍යා ජනං න ලපයෙය්‍යා”ති. (සු. නි. 935) –

එවමාදිකා පරමජ්ජිවිජකථා ආගතා.
චතුපච්චයසන්තොසභාවනාරාමතාදීපකන්ති වීචරාදීසු චතුසු පච්චයෙසු
සන්තොසස්ස, භාවනාරාමතාය ච පකාසකං.

ලබ්හතීති ලාභො. තෙනාහ “චත්තාරො පච්චයා”ති. මහාපරිවාරෙති විපුලපරිවාරෙ. පිණ්ඩපාතං තාව දෙන්තා බුද්ධපුජාපත්තච්චරාදීති තස්ස පරිවාරාති කත්වා දෙන්ති, තථා ච්චරාදිදානෙපි. බාහුල්ලිකපිණ්ඩපාතිකාති පිණ්ඩපාතිකා හුත්වා පච්චයබාහුල්ලිකා. වදන්තීති පුරිමදිවසෙ හික්ඛාය ආහිණ්ඩනකාලෙ යථාසුතං වදන්ති. නිච්චබ්‍යාවටො උපාසකාදීනං සඬගණ්හනෙ.

තස්සාති ගණස්ස. යොති ගණපලිබොධො. එවන්ති ඉදාති වුවච්චමානාකාරෙන ගණවාචකස්ස පරියෙසනම්පි ලහුකමෙව ඉච්ඡිතබ්බන්ති ආහ “යොජනතො පරං අගන්ත්වා”ති. අත්තනො කම්මන්ති සමණධම්මමාහ.

කතාකතෙති කතෙ ව අකතෙ ව කම්මෙ ජානනවසෙන උස්සුක්කං ආපජ්ජිතබ්බං, කතාකතෙති වා අප්පකෙ ව මහන්තෙ ව කතෙ, යථා “එලාඵලෙ”ති. සචෙ බහුං අවසිට්ඨන්ති සම්බන්ධො. භාරභාරා සඬසකිච්චපරිණායකා.

පබ්බජ්ජාපෙක්ඛොති සිහළදිපෙ කිර කුලදාරකානං පබ්බජ්ජා ආවාහවිවාහසදිසා, තස්මා තං පරිච්ඡින්නදිවසං අතික්කමෙතුං න සක්කා. “සචෙ තං අලහන්තො න සක්කොති අධිවාසෙතු”න්තිආදීනා සමාපනෙන පලිබොධුපච්ඡෙදො චුත්තො, බ්‍යතිරෙකතො පන “සචෙ තං අලහන්තො සක්කොති අධිවාසෙතුං, අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සමණධම්මොව කාතබ්බො”ති අයමත්ථො දස්සිතොති සඬගභණෙන පලිබොධුපච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි.

තථාති යථා උපජ්ඣායො ගිලානො යාවජ්චං උපට්ඨාතබ්බො, තථා උපසම්පාදිතඅත්තෙවාසිකො අත්තනො කම්මවාචං වත්වා උපසම්පාදිතො.

යො කොච්ච රොගොති මූලභූතො, අනුබන්ධො වා අත්තනො උප්පන්නො. අනමතග්ගෙති අනු අනු අමතග්ගෙ අනාදිමති.

“ගන්ථො”ති ඉමිනා ගන්ථපලිබොධො ඉධ චුත්තොති ආහ “පරියත්තිහරණ”න්ති. සජ්ඣායාදීහීති සජ්ඣායාධාරණපරිවයපුච්ඡාදීහි. ඉතරස්සාති අබ්‍යාවටස්ස. යස්ස ගන්ථධුරං විස්සජ්ජෙත්වා ධීතස්සාපි ගන්ථො වත්තතෙව, න තස්ස ගන්ථො පලිබොධො. යථා තම්හි තම්හි වත්ථුම්හි ආගතත්ථෙරානං, නාපි සබ්බෙන සබ්බං අගන්ථපසුතස්ස. මජ්ඣිමපණ්ණාසකො ආගච්ඡති, සුත්තපදෙසානං වාරානඤ්ච සදිසතාය බ්‍යාමුශ්භනතො. පුන න ඔලොකෙස්සාමීති කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගන්ථධුරං විස්සජ්ජෙමීති අත්ථො.

ගාමවාසිකත්වේරෙහි අනුරාධපුරවාසීහි. අනුග්ගහෙත්වාති අග්ගහෙත්වා තත්ථ පරිවයං අකත්වා. පඤ්චනිකායමණ්ඩලෙති දීඝාගමාදිකෙ පඤ්චපි නිකායෙ සික්ඛිතපරිසාය. පරිවත්තෙස්සාමීති වණ්ණයිස්සාමි. සුවණ්ණහෙරින්ති සෙට්ඨහෙරිං. කතමාවරියානං උග්ගහොති කතමෙසං ආවරියානං උග්ගහො, කෙන පරිවත්තියතීති අධිස්පායො. ආවරියමග්ගොති ආවරියානං කථාමග්ගො. අත්තනො ආවරියානන්ති අත්තනො කට්ඨං යුත්තානං ආවරියානං. සුවිනිච්ඡිතා සබ්බා තිපිටකපරියත්ති එතස්මිං. අත්ථිති සබ්බපරියත්තිකො, තෙපිටකොති අත්ථො. පියෙ නිසින්තො තතො ඕතරිත්වා භූමියං තට්ටිකාය නිසිදිත්වා. ගතකස්සාති පටිපත්තිගමනෙන ගතස්ස දිට්ඨසච්චස්ස. වීචරං පාරුපිත්වාති ආවරියස්ස අපච්ඡිදස්සනත්ථං පරිමණ්ඩලං වීචරං පාරුපිත්වා. සායෙය්‍යාභාවතො උජු. කාරණාකාරණස්ස ආජානනතො ආජානීයො.

පොථුප්පනිකාති පුථුප්පනෙ භවා. දුප්පරිහාරා බහුපරිස්සයතාය. තථා හිස්සා උත්තානසෙය්‍යකදාරකො, තරුණසස්සඤ්ච නිදස්සිතං. විපස්සනාය පලිබොධො සමට්ඨානිකස්ස, න විපස්සනායානිකස්ස. යෙභුයොන හි කුමානලාභී සමට්ඨානිකොව හොති විපස්සනාසුඛතො. ඉතරෙතාති සමට්ඨත්ථිකෙන. අවසෙසා නව පලිබොධා.

කම්මට්ඨානදායකවණ්ණනා

42. කම්මට්ඨානෙ නියුත්තො කම්මට්ඨානිකො, භාවනමනුයුක්ඛන්තො. තෙන කම්මට්ඨානිකෙන. පරිච්ඡින්නදිත්වාති “ඉමස්මිං විහාරෙ සබ්බෙ භික්ඛු”ති එවං පරිච්ඡින්නදිත්වා. සහවාසීනං භික්ඛුනං. මුදුවිත්තතන්ති අත්තනි මුදුවිත්තනං ජනෙති, අයඤ්ච සහවාසීනං චිත්තමද්දවජනනාදිඅත්ථො “මනුස්සානං පියො හොති”තිආදිනායප්පවත්තෙන මෙත්තානිසංසසුත්තෙන (අ. නි. 11.15; පටි. ම. 2.22; මි. ප. 4.4.6) දීපෙතබ්බො. අනොලීනවුත්තිකො හොති සම්මාපටිපත්තියං. දිබ්බානිපි ආරම්මණාති පගෙව ඉතරානි. සබ්බත්ථ සබ්බස්මිං සමණකරණීයෙ, සබ්බස්මිං වා කම්මට්ඨානානුයොගො. පුබ්බාසෙවනවසෙන අත්ථසිතබ්බං. යොගස්ස භාවනාය අනුයුක්ඛන්තං යොගානුයොගො, තදෙව කරණීයට්ඨෙන කම්මං, තස්ස යොගානුයොගකම්මස්ස ධානං නිප්ඵත්තිහෙතු.

නිව්චං පරිහරිතබ්බත්තාති සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානං විය එකදාව අනනුයුක්ඛිත්වා සබ්බකාලං පරිහරණීයත්තා අනුයුක්ඛිතබ්බත්තා. එවමාදිගුණසමන්තාගතන්ති පියභාවාදිහි ගුණෙහි සම්පන්නං. කල්‍යාණමිත්තො හි සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො සුතසම්පන්නො

වාගසම්පත්තො වීරියසම්පත්තො සතිසම්පත්තො සමාධිසම්පත්තො පඤ්ඤාසම්පත්තො. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං, කම්මඵලඤ්ච, තෙන සම්මාසම්බොධියා හෙතුභූතං සත්තෙසු හිතෙසිතං න පරිච්චජති. සීලසම්පත්තියා සත්තානං පියො හොති ගරු භාවනීයො වොදකො පාපගරහී වත්තා වචනක්ඛමො, සුතසම්පත්තියා සච්චපට්චවසමුප්පාදාදිපටිසංයුත්තානං ගම්හීරානං කථානං කත්තා හොති, වාගසම්පත්තියා අප්පිවිජ්ජා හොති සත්තුට්ඨො පවිච්ඡිත්තො අසංසට්ඨො, වීරියසම්පත්තියා ආරද්ධවීරියො හොති අත්තහිතපරහිතපටිපත්තියං, සතිසම්පත්තියා උපට්ඨිතස්සති හොති, සමාධිසම්පත්තියා අවික්ඛිත්තො සමාහිතචිත්තො, පඤ්ඤාසම්පත්තියා අවිපරිතං පජානාති. සො සතියා කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසමානො පඤ්ඤාය සත්තානං හිතාහිතං යථාභූතං ජානිත්වා සමාධිනා තත්ථ එකග්ගචිත්තො හුත්වා වීරියෙන සත්තෙ අහිතං නිසෙධෙත්වා හිතෙ නියොජෙති. තෙන චුත්තං “පියො...පෙ.... නියොජකොති එවමාදිගුණසමන්තාගත”න්ති.

තං පන කල්‍යාණමිත්තං පරමුක්කංසගතං දස්සෙතුං “මමං හී”තිආදි චුත්තං. කාරකභාවං යොගකම්මස්ස. පකාසෙති අත්තානං පටිපත්තියා අමොඝභාවදස්සනෙන සමුත්තෙජ්ජාය, සම්පහංසනාය ච, නනු කට්ඨෙ පච්චේණිපාලනත්ථන්ති අධිජ්ජායො. එවරුපොති පෙසලො හුත්වා බහුස්සුතො. තන්තිධරොති සුත්තධරො තත්ථ කෙහිවිපි අසංහීරො. වංසානුරක්ඛකොති බුද්ධානුබුද්ධවංසස්ස අනුරක්ඛකො. පච්චේණිපාලකොති පච්චේණියා ආවරියුග්ගභණ්ඩස්ස අනුපාලකො. ආවරියමතිකොති ආවරියමතියං නියුත්තො තස්සා අනතිවත්තනතො. න අත්තනොමතිං පකාසෙති කට්ඨිති න අත්තනොමතිකො, අත්තනො මතිං පග්ගය්හ වත්තා න හොතිති අත්ථො.

“පුබ්බෙ චුත්තඛිණාසවාදයො”තිආදි එකච්චඛිණාසවතො බහුස්සුතොව කම්මට්ඨානදානෙ සෙය්‍යොති දස්සනත්ථං ආරද්ධං. තත්ථ පුබ්බෙ චුත්තඛිණාසවාදයොති “යං කම්මට්ඨානං ගහෙතුකාමො”තිආදිනා චුත්තඛිණාසවාදිකා. උග්ගහපරිපුච්ඡානං විසොධිතත්තාති උග්ගහෙතඛිඛතො “උග්ගහො”ති ලද්ධනාමාය කම්මට්ඨානුපකාරාය පාළියා, තදත්ථං පරිපුච්ඡනතො “පරිපුච්ඡා”ති ලද්ධසමඤ්ඤාය අත්ථසංවණ්ණනාය ච විසෙසතො සොධිතත්තා නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං කත්වා ගහිතත්තා. ඉතො වීතො ච සුත්තඤ්ච කාරණඤ්ච සල්ලක්ඛෙත්වාති පඤ්චසුපි නිකායෙසු ඉතො වීතො ච තස්ස තස්ස කම්මට්ඨානස්ස අනුරූපං සුත්තපදඤ්චෙව සුත්තානුගතං යුත්තිඤ්ච සුට්ඨු උපලක්ඛෙත්වා. සප්පායාසප්පායං යොජෙත්වාති යස්ස කම්මට්ඨානං ආවික්ඛති, තස්ස උපකාරානුපකාරං යුත්තිං මග්ගනෙන යොජෙත්වා, සමාදාය වා සම්මදෙව හදයෙ යථෙත්වාති අත්ථො. මහාමග්ගං දස්සෙන්නොති කම්මට්ඨානවිධිං මහාමග්ගං කත්වා දස්සෙන්නො.

සබ්බත්ථාති තත්ථ තත්ථ විහාරෙ. වත්තපට්ඨත්තිං කුරුමානෙනාති පට්ටිඨකාලෙ ආගන්තුකවත්තං, නික්ඛමනකාලෙ ගමිකවත්තන්ති යථාරහං තං තං වත්තං පුරෙන්නෙන. සබ්බපාරිභාරියතෙලන්ති සබ්බෙසං අඬගානං, සබ්බෙසං වා හික්ඛුනං අත්ථාය පරිහරිතබ්බතෙලං. යපෙමීති අනුජානාපනං. යං තං සම්මාවත්තං පඤ්ඤත්තන්ති සම්බන්ධො. එකදිවසං සායං විස්සජ්ජිතෙනාපිති යොජනා. ආරොචෙනබ්බං ආගමනකාරණං. සජ්ජායවෙලා සරිරවත්තානං කල්ලසමයො.

වරියාවණ්ණනා

43. සන්තානෙ රාගස්ස උස්සන්තභාවෙන වරණං පවත්ති රාගවරියා, සා සස්සතාසයාදයො විය දට්ඨබ්බා. තථා දොසවරියාදයො. සංසග්ගො සම්පයොගාරහවසෙන වෙදිතබ්බො, යථා “රාගමොහවරියා දොසමොහවරියා”තිආදි. සන්නිපාතො එකසන්තතිපරියාපන්තතාවසෙන, යථා “රාගදොසවරියා රාගදොසමොහවරියා”තිආදි. ඉමා එව හි සන්ධාය “අපරාපි චතස්සො”ති චුත්තං. තථාති යථා රාගාදීනං, තථා සද්ධාදීනං සංසග්ගසන්නිපාතවසෙන සද්ධාබුද්ධිවරියා සද්ධාවිතක්කවරියා බුද්ධිවිතක්කවරියා සද්ධාබුද්ධිවිතක්කවරියාති. ඉමා අපරාපි චතස්සො. එවන්ති සංසග්ගසන්නිපාතවසෙන. සංසග්ගන්ති සංසජ්ජනං මිස්සිකරණං. “රාගසද්ධාවරියා දොසසද්ධාවරියා”තිආදිනා. අනෙකාති තෙසට්ඨී, තතො අතිරෙකාපි වා, තා පන අසම්මොහන්තෙන සංයුත්තසුත්තට්ඨකායං විත්ථාරතො දස්සිතාති තත්ථ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො. “පකති”ති ඉමිනා අසති පට්ඨත්තඛාවනායං තත්ථ තත්ථ සන්තානෙ වරියාය සභාවභූතතං දස්සෙති. උස්සන්තතා අඤ්ඤධම්මෙහි රාගාදීනං අධිකතා, යතො රාගවරියාදීනං පට්ටිඨසමවායෙ රාගාදයො බලවන්තො භොන්ති, අභිණ්හඤ්ච පවත්තන්ති. තාසං වසෙනාති ඡන්තං මූලවරියානං වසෙන ඡළෙව පුග්ගලා භොන්ති. අඤ්ඤථා අනෙකපුග්ගලා සිග්ගං, තථා ව සති අධිජ්ජෙතත්ථසිද්ධි ව න සියාති අධිජ්ජායො.

සද්ධා බලවතී භොති රාගස්සන්තෙ සන්තානෙ තදනුගුණස්ස ධම්මස්ස නියොගතො අධිකභාවසම්භවතො. තෙනාහ “රාගස්ස ආසන්තගුණත්තා”ති, සිනෙහපරියෙසනාපරිච්චජනෙහි සභාගධම්මත්තාති අත්ථො. සභාගො හි දුරෙපි ආසන්තෙයෙවති සභාගතාලක්ඛණමිධ ආසන්තග්ගභණ්ණං. තත්ථ සද්ධාය සිනිස්භනං පසාදවසෙන අකාලුස්සියං අලුබ්බතා, රාගස්ස පන රඤ්ජනවසෙන. සද්ධාය පරියෙසනං අධිමුච්චනවසෙන තන්තින්තතා, රාගස්ස තණ්හායනවසෙන. සද්ධාය අපරිච්චජනං ඔකජ්ජනවසෙන අනුපක්ඛන්දනං, රාගස්ස අභිසඬගවසෙනාති එවං හින්තසභාවානම්පි තෙසං යථා

අලුබතාදිසාමඤ්ඤෙන සභාගතා, එවං තංසමඛිතීනම්පි පුග්ගලානන්ති ආහ “රාගවර්තස්ස සද්ධාවරිතො සභාගො”ති.

පඤ්ඤා බලවතී හොති දොසුස්සන්තෙ සන්තානෙ තදනුගුණස්ස ධම්මස්ස නියොගතො අධිකභාවසම්භවතො. තෙනාහ “දොසස්ස ආසන්නගුණත්තා”ති, අනල්ලියනපරියෙසනපරිවජ්ජනෙහි සභාගධම්මත්තාති අත්ථො. තත්ථ පඤ්ඤාය ආරම්මණස්ස අනල්ලියනං තස්ස යථාසභාවාවබොධවසෙන විසංසට්ඨතා, දොසස්ස පන බ්‍යාපජ්ජනවසෙන. පඤ්ඤාය පරියෙසනං යථාභූතදොසපවිවයො, දොසස්ස අභූතදොසනිජ්ඣිසා. පඤ්ඤාය පරිවජ්ජනං නිබ්බන්දනාදිවසෙන ඤාණුක්‍රායො, දොසස්ස අභිතාධානවසෙන ඡඩ්ඛනන්ති එවං භින්නසභාවානම්පි තෙසං යථා අනල්ලියනාදිසාමඤ්ඤෙන සභාගතා, එවං තංසමඛිතීනම්පි පුග්ගලානන්ති ආහ “දොසවර්තස්ස බුද්ධිවරිතො සභාගො”ති.

අන්තරායකරා විතක්කාති මිච්ඡාවිතක්කා මිච්ඡාසඬකප්පා උප්පජ්ජන්ති මොහුස්සන්තෙ සන්තානෙ තදනුගුණස්ස ධම්මස්ස යෙහුයොන පවත්තිසබ්භාවතො. තෙනාහ “මොහස්ස ආසන්නලක්ඛණත්තා”ති, අනවට්ඨානවඤ්චලභාවෙහි සභාගධම්මත්තාති අත්ථො. තත්ථ විතක්කස්ස අනවට්ඨානං පරිකප්පවසෙන සවිජ්ජාරතාය, මොහස්ස සම්මුල්භතාවසෙන බ්‍යාකුලතාය. තථා විතක්කස්ස ලහුපරිවිතක්කනෙන තදඬිගවලතාය වඤ්චලතා, මොහස්ස අනොගාල්භතායාති එවං භින්නසභාවානම්පි තෙසං යථා අනවට්ඨානාදිසාමඤ්ඤෙන සභාගතා, එවං තංසමඛිතීනම්පි පුග්ගලානන්ති ආහ “මොහවර්තස්ස විතක්කවරිතො සභාගො”ති.

තණ්හා රාගොයෙව සභාවතො, තස්මා රාගවරියාවිනිවුත්තා තණ්හාවරියා නත්ථීති අත්ථො. තංසම්පයුත්තොති තෙන රාගෙන සම්පයුත්තො, දොසාදයො විය තෙන විජ්ජයුත්තො නත්ථීති අධිජ්ජායො. තදුභයන්ති තණ්හාමානද්වයං. නාතිවත්තතීති සභාවතො, සම්පයොගවසෙන ච න අතික්කමිත්වා වට්ටති. කාමඤ්චෙත්ථ යථා රාගදොසෙහි සම්පයොගවසෙන සහ වත්තමානස්සපි මොහස්ස උප්පන්නතාවසෙන විසුං වරියාභාවො, න කෙවලං මොහස්සෙව, තථා සද්ධාබුද්ධිවිතක්කානං. එවං රාගෙන සතිපි සම්පයොගෙ මානස්සාපි විසුං වරියාභාවො යුත්තො සියා, එවං සන්තෙපි රාගපටිසමානදිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාවිජ්ජානං විය අනුසයට්ඨො ඉමෙසං රාගාදීනංයෙව ආවෙණිකො වරියට්ඨොති, නත්ථෙව මානවරියා. යතො වරියා “පකති”ති වුත්තා. පකති ච සභාවොති. එතෙනෙව දිට්ඨියාපි විසුං වරියාභාවාභාවො සංවණ්ණිකොති දට්ඨබ්බො. අට්ඨකථායං පන මොහවරියන්තොගධාව දිට්ඨිවරියාති දස්සෙතුං “මොහනිදානත්තා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ව-සද්දෙන සම්පයොගං සමුච්චිතොති මොහනිදානත්තා, මොහසම්පයුත්තත්තා වාති.

44. කිං සප්පායන්ති කිදිසං සෙනාසනාදිසප්පායං. පුබ්බාවිණ්ණං පුරිමජාතිසු ආවරිතං. එකච්චෙති උපතිස්සත්ථෙරං සන්ධායාහ. තෙන හි විමුක්තිමග්ගෙ තථා වුත්තං. පුබ්බෙ කිරාති කිර-සද්දො අරුචිසුවනත්ථො. ඉට්ඨප්පයොගො මනාපකිරියා. සුභකම්මබ්බුලො යෙභුයොන සොහනකම්මකාරී. න සබ්බෙ රාගවරිතා එව හොන්ති, අලුද්ධානම්පි පුබ්බෙ ඉට්ඨප්පයොගසුභකම්මබ්බුලතාසම්භවතො, සග්ගා වට්ඨත්වා ඉට්ඨපපන්තිසම්භවතො ච. එතෙන අසති පුබ්බහෙතුනියාමෙ යථාචුත්තකාරණමත්තෙන න තෙසං ලුද්ධතා, ලුද්ධභාවහෙතුකා ච රාගවරියාති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

ඉතරෙති ඡෙදනාදිකම්මබ්බුලා නිරයාදිතො ඉට්ඨපපන්තා ච න සබ්බෙ දොසමොභවරිතා එව හොන්තිති යොජනා. ඉධාපි යථාචුත්තකාරණස්ස කොධනභාවෙ, මුළුභාවෙ ච අනෙකන්තිකත්තා දොසමොභවරිතතායපි අනෙකංසිකතා වෙදිතබ්බා. ධාතුනං උස්සදනියමො යදි පමාණතො, සො නත්ථි, අථ සාමත්ථියතො, සොපි එකංසිකො න උපලබ්භතිති දස්සෙන්නො ආහ “යථාචුත්තෙනෙව නයෙන උස්සදනියමො නාම නත්ථි”ති. තත්ථ යථාචුත්තෙනෙවති “ද්වින්නං පන ධාතුන”න්තිආදිනා චුත්තප්පකාරෙනෙව. දොසනියමෙති සෙම්භාදිදොසාධිකතාය රාගාදිවරිතො හොතිති දොසවසෙන වරියානියමෙ “සෙම්භාධිකො රාගවරිතො”ති වත්වා පුන “සෙම්භාධිකො මොභවරිතො”ති, “වාතාධිකො මොභවරිතො”ති වත්වා පුන “වාතාධිකො රාගවරිතො”ති ච චුත්තත්තා තම්පි දොසවසෙන නියමවචනං පුබ්බාපරවිරුද්ධමෙව. අපරිච්ඡින්නවචනන්ති පරිච්ඡෙදකාරිකාය පඤ්ඤාය න පරිච්ඡින්නදිත්වා චුත්තවචනං, අනුපපරික්ඛිතවචනන්ති අත්ථො.

උස්සදකිත්තනෙති විපාකකථායං ගහිතඋස්සදකිත්තනෙ. පුබ්බහෙතුනියාමෙනාති පුරිමභවෙ පවත්තලොභාදිහෙතුනියාමෙන. නියාමොති ච තෙසංයෙව ලොභාදීනං පටිනියතො ලුබ්භනාදිසභාවො දට්ඨබ්බො. ලොභො උස්සදො එතෙසන්ති ලොභුස්සදා, උස්සන්නලොභා, ලොභාධිකාති අත්ථො. අමොහුස්සදා වාති එත්ථ ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන යෙ ඉමෙ ලොභුස්සදනාදීනං පච්චෙකං වොම්ස්සතො ච වුද්දස පහෙදා ඉච්ඡිතා, තෙ අනවසෙසතො සම්පිණ්ඩෙති යථාචුත්තෙසු ඡස්වෙව තෙසං අන්තොගධත්තා. එලභුතා චෙත්ථ ලොභුස්සදනාදයො දට්ඨබ්බා.

ඉදානි තං තෙසං ලොභුස්සදනාදීනං පච්චෙකං වොම්ස්සකතාදිං විභාගෙන දස්සෙතුං “යස්ස හී”තිආදි ආරද්ධං. කම්මායුහනක්ඛණෙති කම්මකරණවෙලායං. ලොභො බලවාති ලොභො තප්පාය පච්චයසාමග්ගියා සාමත්ථියතො අධිකො හොති. අලොභො මන්දොති තප්පට්ඨකත්ථො අලොභො දුබ්බලො. කථං පනෙතෙ ලොභාලොභා අඤ්ඤමඤ්ඤං උජුච්චවනීකභුතා

එකක්බණෙ පවත්තන්ති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං “එකක්බණෙ පවත්තන්ති”ති. නිකන්තික්බණං පන ආයුහනපක්ඛියමෙව කත්වා එවං වුත්තං. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. පරියාදාතුන්ති අභිභවිතුං න සක්කොති. යො හි “එවංසුන්දරං එවංවිපුලං එවංමහග්ගසඤ්ච න සක්කා දාතු”න්තිආදිනා අමුත්තවාගතාදිවසෙන පවත්තාය චෙතනාය සම්පයුත්තො අලොභො, සො සම්මදෙව ලොභං පරියාදාතුං න සක්කොති. දොසමොහානං අනුප්පත්තියා, තාදිසපච්චයලාභෙන ච අදොසාමොහා බලවත්තො. තස්මාති ලොභාදොසාමොහානං බලවහාවතො, අලොභදොසමොහානඤ්ච දුබ්බලභාවතොති වුත්තමෙව කාරණං පච්චාමසති. සොති තංසමඛිගීපුග්ගලො. තෙන කම්මෙනාති තෙන ලොභාදිඋපනිස්සයවතා කුසලකම්මිනා. සුබ්බිලොති සබ්බිලො. තමෙවත්ථං “අක්කොධනො”ති පරියායෙන වදති.

පුරිමනයෙනෙවාති පුබ්බෙ වුත්තනායානුසාරෙන මන්දා අලොභාදොසා ලොභදොසෙ පරියාදාතුං න සක්කොන්ති, අමොහො පන බලවා මොහං පරියාදාතුං සක්කොන්ති එවං තත්ථ තත්ථ වාරෙ යථාරහං අතිදෙසත්ථො වෙදිතබ්බො. දුට්ඨොති කොධනො. දන්ධොති මන්දපඤ්ඤො. සීලකොති සුබ්බිලො.

එත්ථ ච ලොභවසෙන,
දොසමොහලොභදොසලොභමොහදොසමොහලොභදොසමොහවසෙනාති
තයො එකකා, තයො දුකා, එකො තිකොති ලොභාදිඋප්පදවසෙන
අකුසලපක්ඛෙයෙව සත්ත වාරා, තථා කුසලපක්ඛෙ අලොභාදිඋප්පදවසෙනාති
වුද්දස වාරා ලබ්භන්ති. තත්ථ අලොභදොසාමොහා, අලොභාදොසමොහා,
අලොභදොසමොහා බලවත්තොති ආගතෙහි කුසලපක්ඛෙ
තතියදුතියපඨමවාරෙහි දොසුස්සදමොහුස්සදදොසමොහුස්සදවාරා ගහිතා එව
හොන්ති, තථා අකුසලපක්ඛෙ ලොභාදොසමොහා, ලොභදොසාමොහා,
ලොභාදොසාමොහා බලවත්තොති ආගතෙහි තතියදුතියපඨමවාරෙහි
අදොසුස්සදඅමොහුස්සදඅදොසාමොහුස්සදවාරා ගහිතා එවාති
අකුසලකුසලපක්ඛෙසු තයො තයො වාරෙ අන්තොගධෙ කත්වා අට්ඨෙව වාරා
දස්සිතා. යෙ පන උභයෙසං මිස්සතාවසෙන ලොභාලොභුස්සදවාරාදයො අපරෙ
එකුනපඤ්ඤාස වාරා දස්සෙතබ්බා, තෙ අලබ්භනතො එව න දස්සිතා. න හි
එකස්මිං සන්තානෙ අන්තරෙන අවත්ථන්තරං “ලොභො ච බලවා, අලොභො
වා”තිආදි යුජ්ජතිති, පටිපක්ඛවසෙන වා හි එතෙසං බලවදුබ්බලභාවො,
සහජාතධම්මවසෙන වා. තත්ථ ලොභස්ස තාව පටිපක්ඛවසෙන අලොභෙන
අනධිභූතතාය බලවහාවො, තථා දොසමොහානං අදොසාමොහෙහි.
අලොභාදිනං පන ලොභාදිඅභිභවනතො, සබ්බෙසඤ්ච සමානජාතියමභිභූයා
පවත්තිවසෙන සහජාතධම්මතො බලවහාවො. තෙන වුත්තං අට්ඨකථායං
“ලොභො බලවා අලොභො මන්දො, අදොසාමොහා බලවත්තො දොසමොහා

මන්දා”ති. යො ව නෙසං මන්දබ්බවහාවො පුරිමුපනිස්සයතො තථා ආසයස්ස පරිභාවිතතාය වෙදිතබ්බො.

යො ලුද්ධොති වුත්තොති යො උස්සදකිත්තනෙ “ලුද්ධො”ති වුත්තො, අයං ඉධ වරියාවිචාරෙ “රාගවරිතො”ති වෙදිතබ්බො. දුට්ඨදන්ධාති “දුට්ඨො, දන්ධො”ති ව වුත්තා යථාක්කමං දොසමොභවරිතා. පඤ්ඤවාති සාතිසයං සප්පඤ්ඤො. යතො සද්ධාවිතක්කෙසු විජ්ජමානෙසුපි බුද්ධිවරිතොති වුච්චති. අලොභාදොසානං බ්බවහාවො සද්ධුපනිස්සයතාය විනා න හොතීති ආභ “අලුද්ධඅදුට්ඨා පසන්තපකතිතාය සද්ධාවරිතා”ති.

අයඤ්ච නයො සාධාරණතො වුත්තොති නිබ්බන්තිතපුබ්බහෙතුනියාමවසෙනෙව බුද්ධිවරිතාදිකෙපි දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අමොභපරිචාරෙතාති අමොභපරික්ඛිත්තෙන, උපනිස්සයතො සම්පයොගතො ව පඤ්ඤාය අභිසංඛිතෙනාති අත්ථො. සෙසපදත්තයෙපි එසෙව නයො. ලොභාදිනා වොමිස්සපරිචාරෙතාති එත්ථ ලොභමොභාදිනා අඤ්ඤමඤ්ඤඅවිරුද්ධවොමිස්සපරිචාරෙතාති අත්ථො. අවිරොධො ව යුගග්ගාභවසෙන අප්පවත්තියා වෙදිතබ්බො. තථා හි සද්ධානුසාරිධම්මානුසාරිගොත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි හින්තසභාවානෙව. එකංසෙන ව මිස්සකවරියාපි සම්පට්ඨිතබ්බො පුබ්බහෙතුනියාමෙන වරියාසිද්ධිතො. තථා චෙව උස්සදකිත්තනං පවත්තං යථාරහං ලොභාලොභාදිනං විපාකස්ස පච්චයභාවතො. තෙනාභ පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.232) –

“ගතිසම්පත්තියා ඤාණසම්පයුත්තෙ කතමෙසං අට්ඨන්තං හෙතුනං පච්චයා උපපත්ති හොති? කුසලකම්මස්ස ජවනක්ඛණෙ තයො හෙතු කුසලා තස්මිං ඛණෙ ජාතචෙතනාය සහජාතපච්චයා හොන්ති, තෙන වුච්චති කුසලමූලපච්චයාපි සංඛාරා. නිකන්තික්ඛණෙ ද්වෙ හෙතු අකුසලා තස්මිං ඛණෙ ජාතචෙතනාය සහජාතපච්චයා හොන්ති, තෙන වුච්චති අකුසලමූලපච්චයාපි සංඛාරා. පටිසන්ධික්ඛණෙ තයො හෙතු අඛ්‍යාකතා තස්මිං ඛණෙ ජාතචෙතනාය සහජාතපච්චයා හොන්ති, තෙන වුච්චති නාමරූපපච්චයාපි විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයාපි නාමරූප”න්ති –

ආදි. පුබ්බහෙතුනියාමෙන ව යථා තිහෙතුකස්ස පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියං, න තථා දුහෙතුකස්ස. යථා ව දුහෙතුකස්ස ඉතිකත්තබ්බතා නෙපක්කං, න තථා අහෙතුකස්ස. එවං ලොභුස්සදාදයො පුග්ගලා රාගවරිතාදයො හොන්තීති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බන්ති. යථාවුත්තමත්ථං නිගමවසෙන දස්සෙතුං “එවං ලොභාදීසු”තිආදි වුත්තං.

45. තත්‍රාති තස්මිං පුච්ඡාවචනෙ. නයොති ජානනනයො. පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චුත්තොපි අත්ථො ධම්මමුඛෙනෙව පඤ්ඤායතීති ධම්මාධිට්ඨානෙනාහ “වරියායො විභාවයෙ”ති. පකතිගමනෙනාති අකිත්තිමෙන සභාවගමනෙන. වාතුරියෙනාති වාතුරභාවෙන සිඬගාරෙන. උක්කුටිකන්ති අසම්ප්‍රට්ඨමජ්ඣං. ඛණන්තො වියාති භූමිං ඛණන්තො විය. අනුකඬ්ඪීතන්ති පාදනික්ඛෙපසමයෙ කඬ්ඬන්තො විය පාදං නික්ඛිපති. තෙනස්ස පදං අනුකඬ්ඪීතං පච්ඡන්තො අඤ්ජිතං හොති. පරිබ්‍යාකුලායාති පරිතො ආලුළිතාය. ජම්භිතො වියාති විත්ථායන්තො විය. භීතො වියාති කෙචි. සහසානුපිළිතන්ති අග්ගපාදෙන, පණ්ඨියා ච සහසාව සන්තිරුජ්ඣිතං. විචට්ටච්ඡදස්සාති විනිචට්ටච්ඡදනස්ස පභීතකිලෙසස්ස. ඉදම්ඨිසං පදන්ති හගවතො පදං දිස්වා වදති.

පාසාදිකන්ති පසාදාවහං. මධුරාකාරන්ති ඉට්ඨාකාරං. ථද්ධාකාරන්ති ථම්භිතාකාරං. අතරමානොති නතරමානො, සණ්කන්ති අත්ථො. සමොධායාති සම්මදෙව ඔධාය අවික්ඛිපිත්වා. නිපජ්ජිත්වාති කායපසාරණලක්ඛණාය නිපජ්ජාය සෙය්‍යාය නිපජ්ජිත්වා සයති නිද්දායති. පක්ඛිත්තකායොති අවක්ඛිත්තකායො අවසො විය සහසා පතිතකායො. දුස්සණ්ඨානන්ති විරූපසන්තිවෙසං. වික්ඛිත්තකායොති ඉතො විතො ච ඛිත්තඅඬ්ගපච්චඩිගො.

සම්පරිවත්තකන්ති සම්පරිවත්තිත්වා. ආලොළයමානො වාලිකාකච්චරාති ආකුලයන්තො.

නිපුණමධුරසමසක්කච්චකාරීති සුකොසල්ලං සුන්දරං අවිසමං සාහිසඬ්ඛාරඤ්ච කරණසිලො. ගාල්හථද්ධවිසමකාරීති ථීරං අසිථිලං විසමඤ්ච කරණසිලො. අපරිච්ඡින්නං අපරිනිට්ඨිතං.

මුඛපුරකන්ති මුඛස්ස පුරණං මහන්තං. අරසපට්ඨංවෙදීති නරසපට්ඨංවෙදී. භාජනෙ ජඩ්ඛෙත්තොති භොජනභාජනෙ සිත්ථානි ජඩ්ඛෙත්තො. මුඛං මක්ඛෙත්තොති ඛහිමුඛං මක්ඛෙත්තො.

කිලන්තරූපො වියාති තස්ස අසහනෙන ඛෙදජ්ජත්තො විය. අඤ්ඤාණුපෙක්ඛායාති අඤ්ඤාණභූතාය උපෙක්ඛාය. අඤ්ඤාණසඬ්ඛාතාය උපෙක්ඛායාති කෙචි.

මායාදීපු	සන්තදොසපට්ච්ඡදනලක්ඛණා	මායා.
අසන්තගුණපකාසනලක්ඛණං	සාමෙය්‍යං.	උන්නතිලක්ඛණො මානො.
අසන්තගුණසම්භාවනාමුඛෙන	පටිග්ගහණෙ	අමත්තඤ්ඤාතාලක්ඛණා
පාපිච්ඡතා.	සන්තගුණසම්භාවනාමුඛෙන	පටිග්ගහණෙ

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

කම්මට්ඨානග්ගභණ්ඩනිද්දෙසවණ්ණනා

අමත්තඤ්ඤාතාලක්ඛණා මහිව්ඡතා. සකලාභෙන අසන්තුස්සනලක්ඛණා අසන්තුට්ඨිතා. විජ්ඣානට්ඨෙත සිඬ්භං, සිඬ්භාරතානාගරිකභාවසඬ්ඛාතං කිලෙසසිඬ්භං. අත්තතො සරිරස්ස, විවරාදිපරික්ඛාරස්ස ච මණ්ඩනවසෙන පචත්තං ලොලුප්පං වාපලාං. එවමාදයොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අහිරිකානොත්තප්පමදප්පමාදාදයො සඬ්භග්ගන්ති.

පරාපරාධස්ස උපනස්භනලක්ඛණො උපනාභො. පරෙසං ගුණමක්ඛණලක්ඛණො මක්ඛො. පරස්ස ගුණෙ ධංසිත්වා අපනෙන්නො විය යුගග්ගාභලක්ඛණො පළාසො. පරසම්පත්තිඋසුයනලක්ඛණො ඉස්සා. අත්තසම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ඡරියං. ඉධ ආදි-සද්දෙන දොවචස්සතාපාපමිත්තතාදීනං සඬ්භගො දට්ඨබ්බො.

අනුස්සාහනං ජීනං. අසත්තිවිසාතො මිද්ධං. චෙතසො අවුපසමො උද්ධච්චං. විජ්ජට්ඨාරො කුක්කුච්චං. සංසයො විචිකිච්ඡා. අයොනිසො දළ්භග්ගාභො ආධානග්ගාහිතා. යථාගහිතස්ස මිච්ඡාගාභස්ස දුබ්බිචෙට්ඨිතා දුප්පට්ඨිස්සග්ගිතා. ඉධ ආදි-සද්දෙන මුට්ඨසච්චඅසම්පජ්ඤාදීනං සඬ්භගො දට්ඨබ්බො.

මුත්තවාගතාති විස්සට්ඨවාගතා නිස්සඬ්භපරිච්චාගො. යථා මායාදයො, තථා පචත්තා අකුසලක්ඛන්ධා, යථා අරියානං දස්සනකාමතාදයො, තථා පචත්තා කුසලක්ඛන්ධා චෙදිතබ්බා.

පසාදනීයට්ඨානං නාම චත්ථුත්තයං. සංචෙජනීයට්ඨානාති ජාතිආදීනි. කුසලානුයොගෙති කුසලධම්මභාවනායං. “එවඤ්ච එවඤ්ච කරස්සාමී”ති කිච්චානං රත්තිභාගෙ පරිචිතක්කනං රත්තිං ධුමායනා. තථාචිතක්කිතානං තෙසං දිවසභාගෙ අනුට්ඨානං දිවා පජ්ජලනා. හුරාහුරං ධාවනාති ඉතො චිතො ච තත්ථ තත්ථ ආරම්මණෙ චිත්තවොසග්ගො. තෙනෙවාහ “ඉදං පුරෙ චිත්තමචාරි වාරිකං, යෙනිච්ඡකං යත්ථකාමං යථාසුඛ”න්ති (ධ. ප. 326), “චිත්තමස්ස විධාවතී”ති (සං. නි. 1.55) ව.

ධම්මප්පචත්තිදස්සනාදි ච පාළියං, අට්ඨකථායඤ්ච අනාගතමෙවාති න සක්කා චත්තුන්ති “සබ්බාකාරෙනා”ති චුත්තං. කිඤ්චි කිඤ්චි ආගතම්පි අත්ථෙචාති හි අධිප්පායො. “න සාරතො පච්චෙතබ්බ”න්ති චත්ථා තත්ථ කාරණං දස්සෙන්නො “රාගවරිතස්ස හී”තිආදිමාහ. අප්පමාදවිහාරිතොති තත්ථ විනිධාය භාවං පටිපජ්ජනෙන අප්පමාදකාරිතො. හින්තලක්ඛණා ඉරියාපථාදයොති වාතුරියෙන අවාතුරියෙන සණ්ඨං, සහසා ච ගමනාදයො. න උපපජ්ජන්ති න යුජ්ජන්ති. පුච්ඡිත්වා ජාතිතබ්බන්ති ධම්මප්පචත්තිආදිං පුච්ඡිත්වා ජාතිතබ්බං.

46. සප්පායං භිතං, කිලෙසවිසාතිති අත්ථො. අධොතචෙදිකන්ති අපරිසුද්ධපරික්ඛෙපචෙදිකං. භූමට්ඨකන්ති භූමිතලෙයෙව උට්ඨාපිතං උපරිමතලරහිතං. එකතො ඔනතස්ස පබ්බතපාදස්ස හෙට්ඨාභාගො අකතභිත්තිභූමිපරිකම්මො අකතපබ්භාරො. ඡතුකාභරිතන්ති අධොමුඛාහි ඔලම්බමානමුඛාහි බුද්දකවග්ගලිහි පරිපුණ්ණං. ඔලුග්ගවිලුග්ගන්ති ඡන්තභිත්තං. උප්පඨගලං ලුබ්බසරං ඡායුදකරහිතං. සීහබ්බාග්ඝාදිභයෙන සාසඬිකං. දුරුපන්ති විරුපං. දුබ්බණ්ණන්ති අසුන්දරවණ්ණං, දුස්සණ්ඨානං වා. ඡාලාකාරෙන කතපුටං ඡාලපුටං. සාණි විය බරසම්ඵස්සන්ති සාණිඵලකො විය දුක්ඛසම්ඵස්සං. භාරිකභාවෙන, අන්තරන්තරා තුන්තකරණෙන ව කිව්ඡපරිහරණං. ආණිගණ්ඨිකාභතොති ආණිනා, ගණ්ඨියා ව භතසොභො. ඉදං රාගවරිතස්ස සප්පායං, එවමස්ස කිලෙසසමුදාවාරො න භොතිති අධිප්පායො. එසෙව නයො සෙසෙසුපි.

දිසාමුඛන්ති දිසාහිමුඛං, අබ්භොකාසාහිමුඛන්ති අධිප්පායො. මහාකසිණන්ති මහන්තං කසිණමණ්ඩලං. සෙසං සෙනාසනාදීසු යං වත්තබ්බං මොභවරිතස්ස, තං දොසවරිතස්ස චුත්තසදිසමෙව.

විතක්කවිධාවනස්සෙව පච්චයො භොති යථා තං ආයස්මතො මෙසියත්ථෙරස්ස. දරිමුඛෙති පබ්බතවිචරෙ. පරිත්තන්ති සුප්පසරාවමත්තං.

පහෙදපරිච්ඡෙදතො නිදානපරිච්ඡෙදතො විභාවනපරිච්ඡෙදතො සප්පායපරිච්ඡෙදතොති පච්චෙකං පරිච්ඡෙද-සද්දො යොජෙතබ්බො. විභාවනාති “අයං රාගවරිතො”තිආදිනා ඡානනවිභාවනා. එකච්චකසිණානුස්සතිට්ඨානමත්තස්ස පසඬිගෙන කටීතත්තා චුත්තං “න ව තාව වරියානුකූලං කම්මට්ඨානං සබ්බාකාරෙන ආවිකත”න්ති.

වත්තාලිසකම්මට්ඨානවණ්ණනා

47. සඬ්ඛාතනිද්දෙසතොති සඬ්ඛාතානං “වත්තාලිසායා”ති සඬ්ඛායාවසෙන ගහිතානං උද්දිට්ඨානං නිද්දෙසතො. “එත්ථ එත්තකාති උපචාරජ්ඣානාවහාති, එත්තකාති අප්පනාජ්ඣානාවහාති”ති උපචාරජ්ජනාවහතො. “එත්තකාති එකජ්ඣානිකාති, එත්තකාති දුකතිකජ්ඣානිකාති, එත්තකාති සකලජ්ඣානිකාති”ති ඥානාප්පහෙදතො. “එතෙසු අඬිගසමතික්කමො, එතෙසු ආරම්මණසමතික්කමො”ති එවං සමතික්කමතො. “එත්තකානෙත්ථ වඬ්ඨෙතබ්බාති, එත්තකාති න වඬ්ඨෙතබ්බාති”ති වඬ්ඨනාවඬ්ඨනතො. ආරම්මණතොති සභාවධම්මනිමිත්තනවත්තබ්බවසෙන, වලිතාවලිතවසෙන ව ආරම්මණවිභාගතො. භූමිතොති කාමාවචරාදිභූමිවිභාගතො. ගභණ්ණතොති

දිට්ඨාදිවසෙන ගභණ්ඩිභාගතො. පච්චයතොති ආරුප්පාදීනං යථාරහං පච්චයභාවතො. වරියානුකූලතොති රාගවරියාදීනං අනුකූලභාවතො.

කම්මට්ඨානානීති ආරම්මණභාවෙන යොගකම්මස්ස පවත්තිට්ඨානානි. චතුක්කප්ඤ්ඤානිකානි චතුබ්බිධරූපාවචරප්ඤ්ඤානවත්තො, තෙසං ආරම්මණභූතානි අත්ථො. චතුක්කනායවසෙන චෙතං චුත්තං. තිකචතුක්කප්ඤ්ඤානිකෙසු තිකප්ඤ්ඤානිකෙසු පුරිමෙසු බ්‍රහ්මවිහාරෙසු, චතුක්කප්ඤ්ඤානිකෙසු ආනාපානකසිණෙසු. සෙසෙසුනි චුත්තාවසෙසෙසු එකවිසතියා කම්මට්ඨානෙසු.

දිබ්බවක්ඛුනා දිට්ඨහදයරූපස්ස සත්තස්ස චිත්තං ආදිකම්මිකො චෙතොපරියඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිතුං සක්කොති, න ඉතරස්සාති කසිණඵරණං චෙතොපරියඤාණස්ස පච්චයො හොති. තෙන චුත්තං “පරසත්තානඤ්ච චෙතසා චිත්තමඤ්ඤාතුං සමත්ථො හොති”ති. ඔකාසෙන පරිච්ඡින්නත්තාති අත්තතො ධීතොකාසෙන පරිච්ඡින්නත්තා. තථා උග්ගභකොසල්ලස්ස සම්පාදිතත්තා පරිච්ඡින්නාකාරෙනෙව තාති උපතිට්ඨන්ති, තස්මා න තත්ථ වඩ්ඪනාති අධිප්පායො. සථෙ පන කොචි වඩ්ඪෙය්‍ය, න තෙන කොචි ගුණොති දස්සෙන්තො ආහ “ආනිසංසාභාවා වා”ති. “තෙසු පනා”තිආදිනා තමෙව ආනිසංසාභාවං විවරති. යස්මා වඩ්ඪිතෙසු කුණපරාසියෙව වඩ්ඪති, අවඩ්ඪිතෙපි කාමරාගවික්ඛම්භනා හොතියෙව, තස්මා ආනිසංසාභාවො. විභූතාති විපුලාරම්මණතාය සුපාකටා, වඩ්ඪිතනිමිත්තතාය අප්පමාණාරම්මණභාවෙන පරිබ්‍යත්තාති අත්ථො.

කෙවලන්ති සකලං අනවසෙසං. “පථවිං ඉම”න්ති වචනං උපට්ඨානාකාරෙන චුත්තං, න නිමිත්තස්ස වඩ්ඪනෙනාති අධිප්පායො. ලාභිත්තාති සාතිසයං ලාභිතාය, උක්කංසගතවසිභාවතොති අත්ථො. ථෙරො හි පරමාය වසිපත්තියා අස්සමණ්ඩලෙ අස්සං සාරෙන්තො විය යත්ථ තත්ථ නිසින්නොපි ධීතොපි තං ඤානං සමාපජ්ජතෙව. තෙනස්ස සමත්තතො නිමිත්තං වඩ්ඪිතං විය උපට්ඨාසි. තෙන චුත්තං “සබ්බදිසාසු”තිආදි.

චුත්තාති ධම්මසඤ්ඤානෙ චුත්තා. මහන්තෙති විපුලෙ. නින්නථලාදිවසෙන හි එකදෙසෙ අට්ඨන්වා සමත්තතො ගභණ්ඩවසෙන සකලසරීරෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්ස තං මහන්තං හොති. මහන්තෙ වා සරීරෙ. අප්පකෙති සරීරස්ස එකදෙසෙ නිමිත්තං ගණ්හාතීති යොජනා. අප්පකෙ වා බුද්දකෙ දාරකසරීරෙ. එතන්ති අසුභනිමිත්තං. ආදීනවන්ති “අසුභරාසි එව වඩ්ඪති, න ච කොචි ආනිසංසො”ති චුත්තං ආදීනවං.

සෙසානිපි න වඩ්ඨෙතඛිබ්බානීති සඨබ්බෙපතො චුත්තමත්ථං උපපත්තිතො විවරිතං. “කස්මා”තිආදි චුත්තං. පිචුපිණ්ඩාදිවසෙන උපට්ඨගන්තමපි නිමිත්තං වාතසඨ්ඝාතසන්නිස්සයන්ති කත්වා චුත්තං. “වාතරාසියෙව වඩ්ඨති”ති. ඔකාසෙන පරිච්ඡින්නන්ති නාසිකග්ගමුඛනිමිත්තාදිඔකාසෙන සපරිච්ඡෙදං. වායොකසිණුවඩ්ඨතො විය න එත්ථ කොචි ගුණො, කෙවලං වාතවඩ්ඨනමෙවාති ආහ “සාදිනවත්තා”ති. තෙසන්ති බ්‍රහ්මවිහාරානං. නිමිත්තන්ති ආරම්මණං. න ච තෙන අත්ථො අත්ථීති තෙන සත්තරාසිවඩ්ඨතෙන පට්ඨිකසිණාදිවඩ්ඨතො විය කිඤ්චි පයොජනං නත්ථි. පරිග්ගහවසෙනාති අපරිග්ගහිතස්ස භාවනාවිසයස්ස පරිග්ගහවසෙන, න නිමිත්තවඩ්ඨනවසෙන. තෙනාහ “එකාවාසද්විආවාසාදිනා”තිආදි. එත්ථාති බ්‍රහ්මවිහාරභාවනායං. යදයන්ති යං පටිභාගනිමිත්තං අයං යොගී. සීමාසම්භෙදෙනෙව හෙත්ථ උපචාරජ්ඣානුප්පත්ති, න නිමිත්තප්පත්තියා. යදි එවං කථං පරිත්තාදිආරම්මණනා ඤානස්සාති ආහ “පරිත්තඅප්පමාණාරම්මණනාපෙත්ථ පරිග්ගහවසෙනා”ති, කතිපයෙ සත්තෙ පරිග්ගහෙත්වා පවත්තා මෙත්තාදයො පරිත්තාරම්මණො, බහුකෙ අප්පමාණාරම්මණාති අත්ථො. ආකාසං කසිණුග්ගාටිමත්තා න වඩ්ඨෙතඛිබ්බන්ති යොජනා. වක්ඛති වා යං තෙන සම්බන්ධිතඛිබ්බං. පරිකප්පජමෙව ආරම්මණං වඩ්ඨෙතං සක්කා, න ඉතරන්ති ආහ “න හි සක්කා සභාවධම්මං වඩ්ඨෙතං”න්ති. ආරුප්පානං පරිත්තඅප්පමාණාරම්මණනා පරිත්තකසිණුග්ගාටිමාකාසෙ, විපුලකසිණුග්ගාටිමාකාසෙ ච පවත්තියා චෙදිතඛිබ්බා. සෙසානි බුද්ධානුස්සතිආදීනි දස කම්මට්ඨානානි. අනිමිත්තත්තාති පටිභාගනිමිත්තාභාවා.

පටිභාගනිමිත්තාරම්මණානීති පටිභාගනිමිත්තභූතානි ආරම්මණානි. සෙසානි අට්ඨාරස. සෙසානි ඡාති චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරා, ආකාසානඤ්චායතනං, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති ඉමානි සෙසානි ඡ. විස්සන්දමානපුබ්බතාය විපුබ්බකං. පග්ගරමානලොභිතතාය ලොභිතකං. කිමිනං පවලනෙන පුළුවකං, චලිතාරම්මණං චුත්තං. වාතපානවිවරාදීහි අන්තොපවිට්ඨස්ස සූරියාලොකාදිකස්ස චලනාකාරො පඤ්ඤායතීති ඔභාසමණ්ඩලාරම්මණමපි චලිතාරම්මණං චුත්තං. පුබ්බභාගෙති පටිභාගනිමිත්තප්පවත්තියා පුබ්බභාගෙ. සන්නිසින්නමෙවාති සන්නං නිව්වලමෙව.

දෙවෙසුති කාමාවචරදෙවෙසු, තත්ථ අසුභානං පටිකුලස්ස ච ආභාරස්ස අභාවතො. අස්සාසපස්සාසානං බ්‍රහ්මලොකෙ අභාවතො “ආනාපානස්සති වා”ති චුත්තං.

දිට්ඨියෙනාති දිට්ඨියෙන වත්ථුනා කාරණභූතෙන. ගහෙනබ්බානීති උග්ගහෙනබ්බානී, උප්පාදෙනබ්බඋග්ගහනිමිත්තානීති අත්ථො. තෙනාහ “සුබ්බහාගෙ”තිආදි. තස්සාති කායගතාසතියා. උච්ඡ්වස්සාදීනං පත්තෙසු පවලමානවණ්ණග්ගභණ්ඩමුඛෙන වා තස්ස ගහෙනබ්බත්තා චුත්තං “වායොකසිණං දිට්ඨිප්පට්ඨියෙනා”ති. න ආදිකම්මිකෙන ගහෙනබ්බානීති ආදිකම්මිකෙන න ගහෙනබ්බානී, භාවනාරම්භවසෙන න පට්ඨපෙතබ්බානී, හෙට්ඨිමෙ තයො බ්‍රහ්මවිහාරෙ, කසිණෙසු රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානඤ්ච අනධිගන්ත්වා සම්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා.

ඉමෙසු පන කම්මට්ඨානෙනෙසුති එත්ථ කම්මට්ඨානග්ගභණ්ණන යථාරහං ආරම්මණානං, ඥානානඤ්ච ගභණං වෙදිතබ්බං. සුබ්බවිහාරස්සාති දිට්ඨධම්මසුබ්බවිහාරස්ස.

“එකාදස කම්මට්ඨානානි අනුකූලානී”ති උජුච්චව්වනීකවසෙන වෙනං චුත්තං. එවං සෙසෙසුපි. වක්ඛති හි “සබ්බඤ්චෙන”න්තිආදි. අනුකූලානී රාගවික්ඛම්භනස්ස උපායභාවතො. අට්ඨ අනුකූලානීති යොජනා. එවං සෙසෙසු. එකන්ති ඉදං අනුස්සතිඅපෙක්ඛං අනුස්සතිසු එකන්ති, න මොහවරිතවිතක්කවරිතාපෙක්ඛං තෙසං අඤ්ඤස්සාපි අනුකූලස්ස අලබ්භනතො. “සද්ධාවරිතස්ස පුරිමා ඡ අනුස්සතියො”ති ඉදං අතිසප්පායවසෙන චුත්තං. ඉමස්සෙව උජුච්චව්වනීකං ඉමස්ස අතිසප්පායන්ති ගහෙනබ්බස්ස විසෙසස්ස අභාවතො සබ්බවරිතානං අනුකූලානී. පරිත්තන්ති සරාවමත්තං, අප්පමාණන්ති තතො අධිකපමාණං. පරිත්තං වා සුප්පසරාවමත්තං, අප්පමාණං අධිකපමාණං බලමණ්ඩලාදිකසිණභාවෙන පරිග්ගහිතං.

වත්තාරො ධම්මාති වත්තාරො මනසිකරණියා ධම්මා. උත්තරීති සීලසම්පදා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායධම්මස්සවනං, වීරියං; පඤ්ඤාති ඉමෙසු පඤ්චසු ධම්මෙසු පතිට්ඨානතො උපරි. අසුභාති අසුභභාවනා එකාදසසු අසුභකම්මට්ඨානෙනෙසු භාවනානුයොගා. මෙත්තාති අනොධිසො, ඔධිසො වා පවත්තා මෙත්තාභාවනා. ආනාපානස්සතීති සොළසවත්ථුකා ආනාපානස්සතිසමාධිභාවනා. විතක්කූපච්ඡෙදායාති මිච්ඡාවිතක්කානං උපච්ඡින්නදනත්ථාය. අනිච්චසඤ්ඤාති “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”ති (අ. නි. 3.137; ධ. ප. 277; මහානි. 27) එවං පවත්තා අනිච්චානුපස්සනා. අස්මිමානසමුග්ග්ඝාතායාති “අස්මි”ති උප්පජ්ජනකස්ස නව්විධස්සාපි මානස්ස සමුච්ඡින්නදනාය. එත්ථ හි එකස්සෙව වත්තාරො ධම්මා භාවෙනබ්බා චුත්තා, න එකස්ස චතුර්වරියතාය. තෙන විඤ්ඤායති “සබ්බානිපි කම්මට්ඨානානි සබ්බාකුසලවික්ඛම්භනානි සබ්බකුසලපරිවූහනානී”ති.

එකස්සෙව සත්ත කම්මට්ඨානානි චුත්තානි, න වායස්මා රාහුලො සබ්බවරිතොති අධිජ්ජායො. වචනමත්තෙති “අසුකකම්මට්ඨානං අසුකවරිතස්ස අනුකූල”න්ති එවං චුත්තවචනමත්තෙ. අධිජ්ජායොති තථාවචනස්ස අධිජ්ජායො. සො පන “සබ්බඤ්චෙත”න්තිආදිනා විභාවිතො එව.

48. “පියො ගරු”තිආදිනා (අ. නි. 7.37) චුත්තජ්ජකාරං කල්‍යාණමිත්තං. “අත්තනො පත්තචීවරං සයමෙව ගහෙත්වා”තිආදිනා චුත්තනයෙන උපසඬකමිත්වා. සොමනස්සමෙව උජ්ජජ්ජති “එවං බහුපරිස්සයොයං අත්තභාවො යානෙයෙව මයා නියානිතො”ති. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි.

අතජ්ජනීයොති න තජ්ජෙතබ්බො න නිග්ගහෙතබ්බො. ස්වායං අතජ්ජනීයභාවො දොවචස්සතාය වා සියා, ආවරියෙ අනිවිට්ඨපෙමතාය වාති තදුභයං දස්සෙතුං “දුබ්බචො වා”තිආදි චුත්තං. යො හි ආවරියෙන තජ්ජීයමානො කොපඤ්ච දොසඤ්ච අපච්චයඤ්ච පාතුකරොති, යො වා “කිමස්ස සන්තිකෙ වාසෙනා”ති පක්කමති, අයං දුට්ඨොපි අතජ්ජනීයො. ධම්මෙනාති ඔවාදානුසාසනිධම්මෙන. ගුල්භං ගන්ථන්ති කම්මට්ඨානගන්ථං, සච්චපට්ච්චසමුප්පාදාදිසහිතං ගම්හිරං සුඤ්ඤතාපට්ඨසංයුත්තඤ්ච.

තුම්භාකමත්ථායාති චුත්තෙති “සතපොරිසෙ පපාතෙ පතනෙන තුම්භාකං කොචි අත්ථො භොති”ති කෙනචි චුත්තෙ. සංසෙන්තොති “මනුස්සකක්කෙන තුම්භාකං කොචි අත්ථො”ති චුත්තෙ සංසෙන්තො නිරවසෙසං අත්තභාවං ඛෙපෙතුං උජ්ජහෙයාං. “මම අස්සාසපස්සාසනිරුන්ධනෙන තුම්භාකං කොචි රොගචූපසමාදිකො අත්ථො අත්ථී”ති කෙනචි චුත්තෙ. තිහිපි හික්ඛුහි ආවරියෙ හත්තිපච්චෙදනමුඛෙන විරියාරම්භො එව පච්චෙදිතො.

49. අඤ්ඤත්ථ පචත්තිත්ථාපි චිත්තං ආගම්ම යත්ථ සෙති, සො තස්ස ආසයො “මිගාසයො” විය, ආසයො එව අජ්ඣාසයො. සො දුට්ඨො විපන්තො, සම්පන්තොති. තත්ථ විපන්තො සස්සතාදිමිච්ඡාහිනිචෙසනිස්සිතො. සම්පන්තො දුට්ඨො වට්ටනිස්සිතො, විවට්ටනිස්සිතොති. තෙසු විවට්ටනිස්සිතො අජ්ඣාසයො “සම්පන්තජ්ඣාසයෙනා”ති ඉධාධිජ්ජෙතො. ඉදානි නං විභාගෙන දස්සෙතුං “අලොභාදීනං වසෙනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ජ්ඣාකාරෙහීති අලුබ්භනාදිහි ඡහි ආකාරෙහි. සම්පන්තජ්ඣාසයෙනාති පුබ්බභාගියානං සීලසම්පදාදීනං සාධනවසෙන, ලොකුත්තරානං උපනිස්සයභාවෙන ච සම්පන්තො අජ්ඣාසයො එතස්සාති සම්පන්තජ්ඣාසයො, තෙන. අලොභාදයො හි අනෙකදොසවිධමනතො, අනෙකගුණාවහතො ච සත්තානං බහුකාරා විසෙසතො යොගිතො. තථා හි අලොභාදයො මච්ඡෙරමලාදීනං

—

“අලොභො මච්ඡෙරමලස්ස පටිපක්ඛො, අදොසො දුස්සීලාමලස්ස, අමොහො කුසලෙසු ධම්මෙසු අභාවනාය. අලොභො චෙත්ථ දානහෙතු, අදොසො සීලහෙතු, අමොහො භාවනාහෙතු. තෙසු ච අලොභෙන අනධිකං ගණ්හාති ලුද්ධස්ස අධිකග්ගහණතො, අදොසෙන අනුනං දුට්ඨස්ස උනග්ගහණතො, අමොහෙන අවිපරීතං මූල්භස්ස විපරීතග්ගහණතො.

“අලොභෙන චෙත්ථ විජ්ජමානං දොසං දොසතො ධාරෙන්නො දොසෙ පවත්ති, ලුද්ධො හි දොසං පටිච්ඡාදෙති. අදොසෙන විජ්ජමානං ගුණං ගුණතො ධාරෙන්නො ගුණෙ පවත්ති, දුට්ඨො හි ගුණං මක්ඛෙති. අමොහෙන යාථාචසභාවං යාථාචසභාවතො ධාරෙන්නො යාථාචසභාවෙ පවත්ති, මූල්භො හි තච්ඡං ‘අතච්ඡ’න්ති, අතච්ඡඤ්ච ‘තච්ඡ’න්ති ගණ්හාති. අලොභෙන ච පියවිජ්ජයොගදුක්ඛං න හොති ලුද්ධස්ස පියසඛිභාවතො, පියවිජ්ජයොගාසහනතො ච, අදොසෙන අප්පියසම්පයොගදුක්ඛං න හොති දුට්ඨස්ස අප්පියසඛිභාවතො, අප්පියසම්පයොගාසහනතො ච, අමොහෙන ඉච්ඡිකාලාභදුක්ඛං න හොති, අමූල්භස්ස හි ‘තං කුතෙත්ථ ලබ්භා’ති එවමාදිපච්චවෙක්ඛණසඛිභාවතො.

“අලොභෙන චෙත්ථ ජාතිදුක්ඛං න හොති අලොභස්ස තණ්හාපටිපක්ඛතො, තණ්හාමූලකත්තා ච ජාතිදුක්ඛස්ස, අදොසෙන ජරාදුක්ඛං න හොති තික්ඛදොසස්ස ඛිජ්ජං ජරාසම්භවතො, අමොහෙන මරණදුක්ඛං න හොති, සම්මොහමරණඤ්ඤි දුක්ඛං, න ච තං අමූල්භස්ස හොති. අලොභෙන ච ගහට්ඨානං, අමොහෙන පබ්බජිතානං, අදොසෙන පන සබ්බෙසම්පි සුඛසංවාසතා හොති.

“විසෙසතො චෙත්ථ අලොභෙන පෙත්තිවිසයෙ උපපත්ති න හොති, යෙභුයොන හි සත්තා තණ්හාය පෙත්තිවිසයං උපපජ්ජන්ති, තණ්හාය ච පටිපක්ඛො අලොභො. අදොසෙන තිරයෙ උපපත්ති න හොති, දොසෙන හි චණ්ඩජාතිතාය දොසසදිසං තිරයං උපපජ්ජන්ති, දොසස්ස ච පටිපක්ඛො අදොසො. අමොහෙන තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බත්ති න හොති, මොහෙන හි නිච්චසම්මූල්භං තිරච්ඡානයොනියං උපපජ්ජන්ති, මොහපටිපක්ඛො ච අමොහො. එතෙසු ච අලොභො රාගවසෙන උපගමනස්ස අභාවකරො, අදොසො දොසවසෙන අපගමනස්ස, අමොහො මොහවසෙන අමජ්ඣත්තභාවස්ස.

“තිහිපි චෙනෙහි යථාපටිපාටියා නෙක්ඛම්මසඤ්ඤා අඛ්‍යාපාදසඤ්ඤා අවිහිංසාසඤ්ඤාති ඉමා තිස්සො, අසුභසඤ්ඤා අප්පමාණසඤ්ඤා ධාතුසඤ්ඤාති ඉමා ච තිස්සො සඤ්ඤායො භොන්ති. අලොභෙන පන කාමසුඛල්ලිකානුයොගඅන්තස්ස, අදොසෙන අන්තකිලමථානුයොගඅන්තස්ස පරිවජ්ජනං භොති, අමොහෙන මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පටිපජ්ජනං. තථා අලොභෙන අහිජ්ඣාකායගන්ථස්ස පහෙදනං භොති, අදොසෙන ඛ්‍යාපාදකායගන්ථස්ස, අමොහෙන සෙසගන්ථද්වයස්ස. පුරිමාති ච ද්වෙ සතිපට්ඨානාති පුරිමානං ද්විත්තං ආනුභාවෙන, පච්ඡිමාති පච්ඡිමස්සෙව ආනුභාවෙන ඉජ්ඣන්ති.

“අලොභො චෙත්ථ ආරොග්‍යස්ස පච්චයො භොති, අලුද්ධො හි ලොහනීයම්පි අසප්පායං න සෙවති, තෙන අරොගො භොති. අදොසො යොඛ්ඛනස්ස, අදුට්ඨො හි වලිතපලිතාවහෙන දොසග්ගිනා අධ්‍යේහමානො දීඝරත්තං යුවා භොති. අමොහො දීඝායුකතාය, අමුල්ලො හි හිතාහිතං ඤත්වා අහිතං පරිවජ්ජෙන්නො, හිතඤ්ච පටිසෙවමානො දීඝායුකො භොති.

“අලොභො චෙත්ථ භොගසම්පත්තියා පච්චයො වාගෙන භොගපටිලාභතො, අදොසො මිත්තසම්පත්තියා මෙත්තාය මිත්තානං පටිලාභතො, අපරිභානතො ච, අමොහො අන්තසම්පත්තියා, අමුල්ලො හි අන්තතො හිතමෙව කරොන්නො අත්තානං සම්පාදෙති. අලොභො ච දිඛ්ඛවිභාරස්ස පච්චයො භොති, අදොසො බ්‍රහ්මවිභාරස්ස, අමොහො අරියවිභාරස්ස.

“අලොභෙන චෙත්ථ සකපක්ඛෙසු සත්තසංඛාරෙසු නිබ්බුතො භොති තෙසං විනාසෙන අභිසංඛගහෙතුකස්ස දුක්ඛස්ස අභාවා, අදොසෙන පරපක්ඛෙසු, අදුට්ඨස්ස හි වෙරිසුපි වෙරිසඤ්ඤාය අභාවතො, අමොහෙන උදාසීනපක්ඛෙසු අමුල්ලස්ස සංඛාරිසංඛගතාය අභාවතො.

“අලොභෙන ච අනිච්චදස්සනං භොති, ලුද්ධො හි උපභොගාසාය අනිච්චෙපි සංඛාරෙ අනිච්චතො න පස්සති. අදොසෙන දුක්ඛදස්සනං, අදොසජ්ඣාසයො හි පරිච්චත්තආඝාතවත්ථුපරිග්ගහො සංඛාරෙයෙව දුක්ඛතො පස්සති. අමොහෙන අනත්තදස්සනං, අමුල්ලො හි යාථාචගභණ්ඩකුසලො අපරිණායකං ඛන්ධපඤ්චකං අපරිණායකතො බුජ්ඣති. යථා ච ඵලෙන අනිච්චදස්සනාදීති, ඵලං ඵලෙපි අනිච්චදස්සනාදීහි භොන්ති. අනිච්චදස්සනෙන හි අලොභො භොති, දුක්ඛදස්සනෙන අදොසො, අනත්තදස්සනෙන අමොහො. කො හි නාම ‘අනිච්චමිද්’න්ති සම්මා ඤත්වා තස්සත්ථාය පිහං උප්පාදෙය්‍ය, සංඛාරෙ

වා ‘දුක්ඛ’න්ති ජානන්තො අපරමපි අව්චන්තතිබ්බිණං කොධදුක්ඛං උප්පාදෙය්‍ය, අත්තසුඤ්ඤතඤ්ච බුජ්ඣත්වා පුන සම්මොහං ආපජ්ජෙය්‍යා”ති.

තෙන චුත්තං “පුබ්බභාගියානං සීලසම්පදාදීනං සාධනවසෙන ලොකුත්තරානං, උපනිස්සයභාවෙන ච සම්පන්නො අජ්ඣාසයො එතස්සාති සම්පන්නජ්ඣාසයො”ති. තෙනාහ “එවං තිස්සන්තං බොධිතං අඤ්ඤතරං පාපුණාති”ති.

ඉදානි තෙ අජ්ඣාසයෙ පාළියාව විභාවෙතුං “යථාහා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ජාති ගණනපරිච්ඡේදො. අජ්ඣාසයාති පරිච්ඡින්නධම්මනිදස්සනං. උභයං පන එකජ්ඣං කත්වා ඡබ්බිධා අජ්ඣාසයාති අත්ථො. බොධිසත්තාති බුජ්ඣනකසත්තා, බොධියා වා නියතභාවෙන සත්තා ලග්ගා, අධිමුත්තා තත්තින්තා තප්පොණාති අත්ථො. බොධිපරිපාකාය සංවත්තන්තීති යථාහිනීභාරං අත්තනා පත්තබ්බබොධියා පරිපාවනාය භවන්ති. අලොභජ්ඣාසයාති අලුබ්භනාකාරෙන පවත්තඅජ්ඣාසයා, ආදිතො “කථං නු බො මයං සබ්බත්ථ, සබ්බදා ච අලුද්ධා එව භෙස්සාමා”ති, මජ්ඣෙ ච අලුබ්භනවසෙනෙව, පච්ඡා ච තස්සෙව රොචනවසෙන පවත්තඅජ්ඣාසයා. ලොභෙ දොසදස්සාවිතොති ලුබ්භනලක්ඛණෙ ලොභෙ සබ්බජ්ජකාරෙන ආදීනවදස්සාවිතො. ඉදං තස්ස අජ්ඣාසයස්ස එකදෙසතො බුභනාකාරදස්සනං. ලොභෙ හි ආදීනවං, අලොභෙ ච ආනිසංසං පස්සන්තස්ස අලොභජ්ඣාසයො පරිවඨිස්සති, ස්වායං තත්ථ ආදීනවානිසංසදස්සනවිධි විභාවිතොයෙව. සෙසපදෙසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – නෙක්ඛම්මන්ති ඉධ පබ්බජ්ජා. පච්චෙකො තද්ධිගච්චෙකො, වික්ඛම්භනව්චෙකො, කායව්චෙකො, චිත්තව්චෙකො ච. නිස්සරණං නිබ්බානං. සබ්බභවගතීසුති සබ්බෙසු භවෙසු, සබ්බාසු ච ගතීසු. තදධිමුත්තතායාති යදත්ථං භාවනානුයොගො, යදත්ථා ච පබ්බජ්ජා, තදධිමුත්තෙන. තෙනෙවාහ “සමාධාධිමුත්තෙනා”තිආදි.

50. “කිං වරිතොසී”ති පුච්ඡිතො සචෙ “න ජානාමි”ති වදෙය්‍ය, “කෙ වා තෙ ධම්මා බහුලං සමුදාවරන්ති”ති පුච්ඡිතබ්බො. කිං වාති කිං අසුභං වා අනුස්සතිට්ඨානං වා අඤ්ඤං වා. කිං තෙ මනසි කරොතො එසු භොතීති විත්තස්ස එකග්ගභාවෙන සුඛං භොති. විත්තං නමතීති පකතියාව අභිරතිවසෙන නමති. එවමාදීනීති ආදි-සද්දෙන ඉරියාපථාදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. තෙපි හි න සබ්බස්ස එකංසතො ඛ්‍යභිචාරිතො එව. තථා හි සමුදාවාරො පුච්ඡිතබ්බො චුත්තො. “අසුකඤ්ච අසුකඤ්ච මනසිකාරවිධිං කතිපයදිවසං අනුයුඤ්ජාහි”ති ච වත්තබ්බො.

“පකතියා උග්ගහිතකම්මට්ඨානස්සා”ති ඉදං යං කම්මට්ඨානං ගහෙතුකාමො, තත්ථ සජ්ඣායවසෙන වා මනසිකාරවසෙන වා කතපරිචයං සන්ධාය චුත්තං. එකං ද්වෙ නිසජ්ජානීති එකං වා ද්වෙ වා උණ්භාසනානි. සජ්ඣායං කාරෙත්වා අත්තනො සම්මුඛාව අධියාපෙත්වා දාතඛිබ්බං, සො වෙ අඤ්ඤත්ථ ගන්තුකාමොති අධිප්පායො. තෙනාහ “සන්තිකෙ වසන්තස්සා”ති. ආගතාගතක්ඛණෙ කථෙතඛිබ්බං, පවත්තිං සුත්වාති අධිප්පායො.

පථවීකසිණන්ති පථවීකසිණකම්මට්ඨානං. කතස්සාති කතස්ස කසිණස්ස. තං තං ආකාරන්ති ආවරියෙන කම්මට්ඨානෙ චුච්චමානෙ පදපදත්ථාධිප්පායඔපම්මාදිකං අත්තනො ඤාණස්ස පච්චුපට්ඨිතං තං තං ආකාරං, යං යං නිමිත්තන්ති චුත්තං. උපනිබන්ධිත්වාති උපනෙත්වා නිබද්ධං විය කත්වා, හදයෙ යපෙත්වා අපමුස්සන්තං කත්වාති අත්ථො. එවං සුට්ඨු උපට්ඨිතස්සතිතාය නිමිත්තං ගහෙත්වා තත්ථ සම්පජානකාරිතාය සක්කච්චං සුණන්තෙන. තන්ති තං යථාචුත්තං සුග්ගහිතං නිස්සාය. ඉතරස්සාති තථා අගණ්හන්තස්ස. සඛ්ඛාකාරෙනාති කස්සවිපි පකාරස්ස තත්ථ අසෙසිතත්තා චුත්තං.

කම්මට්ඨානග්ගභණ්ඩද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති තතියපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

4. පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා

51. එසු හොතීති ආවාසසප්පායාදිලාභෙන මනසිකාරථාසුතා භාවනානුකූලතා හොති. පරිසොධෙන්තෙනාති තෙසං තෙසං ගණ්ඨිට්ඨානානං ඡිත්තදනවසෙන විසොධෙන්තෙන. අකිලමන්තොයෙවාති අකිලන්තකායො ඵව. සති හි කායකිලමපේ සියා කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස අන්තරායොති අධිප්පායො. ගණ්ඨිට්ඨානන්ති අත්ථතො, අධිප්පායතො ච දුබ්බිනිවෙධතාය ගණ්ඨිභූතං යානං. ඡිත්තදිත්වාති යාථාවතො අත්ථස්ස, අධිප්පායස්ස ච විභාවතෙන ඡිත්තදිත්වා, විභූතං සුපාකටං කත්වාති අධිප්පායො. සුච්ඡුද්ධන්ති සුච්ඡු විසුද්ධං, නිගුම්ඛං නිජ්ජටන්ති අත්ථො.

අනනුරූපවිහාරවණ්ණනා

52. අඤ්ඤතරෙනාති අඤ්ඤතරෙනාපි, පගෙව අනෙකෙහිති අධිප්පායො. මහන්තභාවො මහත්තං. තථා සෙසෙසු. සොණ්ඨවා සොණ්ඨි. තථා පණ්ණන්තිආදියු. බොධිඅභිගණාදියු කාතබ්බං ඉධ “වත්ත”න්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “පානීයසටං වා රිත්ත”න්ති. නිට්ඨිතායාති පවිට්ඨපවිට්ඨානං දානෙන පරික්ඛිණාය. ජිණ්ණවිහාරෙපි යත්ර හික්ඛු ඵවං වදන්ති “ආයස්මා, යථාසුඛං සමණධම්මං කරොතු, මයං පටිජග්ගිස්සාමා”ති. ඵවරූපෙ විභාතබ්බන්ති අයම්පි නයො ලබ්භති, චුත්තනයත්තා පන න චුත්තො.

මහාපථවිහාරෙති මහාපථසම්පෛ විහාරෙ. භාජනදාරුදොණිකාදීනීති රජනභාජනානි, රජනත්ථාය දාරු, දාරුමයදොණිකා, රජනපවනට්ඨානං, ධොවනඵලකන්ති ඵවමාදීනි. සාකභාරිකාති සාකභාරිනියො ඉත්ථියො. විසභාගසද්දො කාමගුණුපසංහිතො ගීතසද්දොති වදන්ති, කෙවලොපි ඉත්ථිසද්දො විසභාගසද්දො ඵව. තත්ත්වානි පුජ්ඵවන්තෙ විහාරෙ. තාදිසොයෙවාති “තත්ථස්ස කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා”තිආදිනා යාදිසො පණ්ණවන්තෙ විහාරෙ උපද්දෙවො චුත්තො, තාදිසොයෙව. “පුජ්ඵහාරිකායො පුජ්ඵං ඔවිනන්තියො”ති පන වත්තබ්බං. අයම්ධ විසෙසො.

පත්ථනීයෙති තත්ථ වසන්තෙසු සම්භාවනාවසෙන උපසඬකමනාදිනා පත්ථෙතබ්බෙ. තෙනාහ “ලෙණසම්මතෙ”ති. දක්ඛිණාගිරීති මගධවිසයෙ දක්ඛිණාගිරීති වදන්ති.

විසභාගාරම්මණාති ඉට්ඨානි, අනිට්ඨානි ව. අනිට්ඨානං හි දස්සනත්ථං “සට්ඨි නිසංසන්තියො”තිආදි චුත්තං. දබ්බුපකරණයොග්ගා රුක්ඛා දබ්බුපකරණරුක්ඛා.

යො පන විහාරො. බලන්ති ධඤ්ඤකරණට්ඨානං. ගාවො රුන්ධන්ති “සස්සං බාදිංසු”ති. උදකචාරන්ති කෙදාරෙසු සස්සානං දාතබ්බඋදකචාරං. අයම්පීති මහාසඤ්ඤාගොපි විහාරො. වාරියමානා කම්මට්ඨානිකෙන හික්ඛුනා.

සමුද්දසාමුද්දිකනදීනිස්සිතං උදකපට්ටනං. මහානගරානං ආයද්වාරභූතං අට්ටමුබාදිනිස්සිතං ටලපට්ටනං. අප්පසන්නා හොන්ති. තෙනස්ස තත්ථ ඵාසුචිහාරො න හොතිති අධිප්පායො. මඤ්ඤමානා රාජමනුස්සා.

සමොසරණෙනාති ඉතො විතො සඤ්චරණෙන. පපාතෙති පපාතසීසෙ යත්වා ගායි “ගීතසද්දෙන ඉධාගතං පපාතෙ පාතෙන්වා බාදිස්සාමී”ති. වෙගෙන ගහෙන්වාති වෙගෙනාගන්ත්වා “කුභිං යාසී”ති ඛන්ධෙ ගහෙන්වා.

යත්ථාති යස්මිං විහාරෙ, විහාරසාමන්තා වා න සක්කා හොති කල්යාණමිත්තං ලද්ධුං, තත්ථ විහාරෙ සො අලාභො මහාදොසොති යොජනා.

පන්ථනින්ති පන්ථෙ නිතො පවත්තිතොති පන්ථනී, මග්ගනිස්සිතො විහාරො. තං පන්ථනිං. සොණ්ඩින්ති සොණ්ඩිසහිතො විහාරො සොණ්ඩි, තං සොණ්ඩිං. තථා පණ්ණන්තිආදීසු. නගරනිස්සිතං නගරන්ති චූත්තං උත්තරපදලොපෙන යථා “භීමසෙනො භීමො”ති. දාරුනාති දාරුනිස්සිතෙන සහ. විසභාගෙනාති යො විසභාගෙහි චූසියති, විසභාගානං වා නිවාසො, සො විහාරො විසභාගො. තෙන විසභාගෙන සද්ධිං. පච්චන්තනිස්සිතඤ්ච සීමානිස්සිතඤ්ච අසප්පායඤ්ච පච්චන්තසීමාසප්පායං. යත්ථ මිත්තො න ලබ්භති, තම්පීති සබ්බත්ථ යාන-සද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො. ඉති විඤ්ඤායාති “භාවනාය අනනුරූපානී”ති එවං විජානිත්වා.

අනුරූපවිහාරවණ්ණනා

53. අයං අනුරූපො නාමාති අයං විහාරො භාවනාය අනුරූපො නාම. නාතිදුරන්ති ගොචරට්ඨානතො අඬ්ඬගාචුතතො ඔරභාගතාය න අතිදුරං. නාව්වාසන්නන්ති පච්ඡිමෙන පමාණෙන ගොචරට්ඨානතො පඤ්චධනුසතිකතාය න අතිආසන්නං. තාය ච පන නාතිදුරනාව්වාසන්නතාය, ගොචරට්ඨානං පරිස්සයාදිරහිතමග්ගතාය ච ගමනස්ස ච ආගමනස්ස ච යුත්තරූපත්තා ගමනාගමනසම්පන්නං. දිවසභාගෙ මහාජනසංකීණ්ණතාභාවෙන දිවා අප්පාකීණ්ණං. අභාවත්ථො හි අයං අප්ප-සද්දො “අප්පිවිණො”තිආදීසු (ම. නි. 1.336) විය. රත්තියං ජනාලාපසද්දාභාවෙන රත්තිං අප්පසද්දං. සබ්බදාපි ජනසන්නිපාතනිග්ගෙසාසාභාවෙන අප්පනිග්ගෙසාසං. අප්පකසිරෙනාති

අකසිරෙන සුබ්බෙනෙව. සීලාදිගුණානං ථීරභාවජ්ජත්තියා ථෙරා. සුත්තගෙය්‍යාදි බහු සුතං එතෙසන්ති බහුස්සුතා. වාචුග්ගතකරණෙන, සම්මදෙව ගරුතං සන්තිකෙ ආගමිතභාවෙන ච ආගතො පරියත්තිධම්මසඬ්ඛාතො ආගමො එතෙසන්ති ආගතාගමා. සුත්තාහිධම්මසඬ්ඛාතස්ස ධම්මස්ස ධාරණෙන ධම්මධරා. විනයස්ස ධාරණෙන විනයධරා. තෙසංයෙව ධම්මවිනයානං මානිකාය ධාරණෙන මානිකාධරා. තත්ථ තත්ථ ධම්මපරිපුච්ඡාය පරිපුච්ඡති. අත්ථපරිපුච්ඡාය පරිපඤ්ඡති වීමංසති විචාරෙති. ඉදං, භන්තෙ, කථං ඉමස්ස කො අත්ථොති පරිපුච්ඡනපරිපඤ්ඡාකාරදස්සනං. අවිච්චක්ඛෙව පාළියා අත්ථං පදෙසන්තරපාළිදස්සනෙන ආගමතො විවරන්ති. අනුත්තානිකතඤ්ච යුත්තිවිභාවනෙන උත්තානිකරොන්ති. කඬ්ඛට්ඨානියෙසු ධම්මෙසු සංසයුජ්ජත්තියා හෙතුතාය ගණ්ඨිට්ඨානභූතෙසු පාළිපදෙසෙසු යාථාවතො විනිච්ඡයදානෙන කඬ්ඛං පටිච්චනොදෙන්නි. එත්ථ ච “නාතිදුරං, නාවිවාසන්තං, ගමනාගමනසම්පන්න”න්ති එකං අඩ්ගං, “දිවා අප්පාකිණ්ණං, රත්තිං අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොස”න්ති එකං, “අප්පඩංසමකසවාතාතපසරිසපසම්ඵස්ස”න්ති එකං, “තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ විහරන්තස්ස...පෙ.... පරික්ඛාරා”ති එකං, “තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ ථෙරා...පෙ.... කඬ්ඛං පටිච්චනොදෙන්නි”ති එකං. එවං පඤ්ච අඩ්ගානි වෙදිතබ්බානි.

බුද්දකපලිබොධවණ්ණනා

54. බුද්දකපලිබොධුපච්ඡෙදෙ පයොජනං පරතො ආගමිස්සති. අග්ගළඅනුචාතපරිභණ්ඩදානාදිනා දළ්භිකම්මං වා. තත්තච්ඡෙදාදියු තුන්තකම්මං වා කාතබ්බං.

භාවනාවිධානවණ්ණනා

55. සබ්බකම්මට්ඨානවසෙනාති අනුක්කමෙන නිද්දිසියමානස්ස වත්තාලිසව්ධස්ස සබ්බස්ස කම්මට්ඨානස්ස වසෙන. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෙනාති පිණ්ඩපාතපරිභොගතො පටිනිවත්තෙන, පිණ්ඩපාතභුත්තාවිනා ඔනීතපත්තපාණිනාති අත්ථො. භත්තසම්මදං පටිච්චනොදෙත්වාති භොජනනිමිත්තං පරිස්සමං විනොදෙත්වා. ආහාරෙ හි ආසයං පටිට්ඨමත්තෙ තස්ස ආගන්තුකතාය යෙභුයොන සියා සරීරස්ස කොචි පරිස්සමො, තං වූපසමෙත්වා. තස්මිං හි අවූපසන්තෙ සරීරබ්බෙදෙන විත්තං එකග්ගතං න ලභෙය්‍යාති. පටිච්චත්තෙති ජනවිචිත්තෙ. සුබ්බනිසින්තෙනාති පල්ලඬ්ඛං ආභූජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය නිසජ්ජාය සුබ්බනිසින්තෙන.

චුත්තඤ්ඤානන්ති යං “කතාය වා”තිආදිනා පථවියා නිමිත්තග්ගහණං ඉධ චුච්චති, චුත්තං හෙතං පොරාණට්ඨකථායං.

ඉදානි තං අට්ඨකථාපාළිං දස්සෙන්තො “පථවිකසිණං උග්ගණ්හන්තො”තිආදිමාහ. තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – පථවිකසිණං උග්ගණ්හන්තොති උග්ගහනිමිත්තභාවෙන පථවිකසිණං ගණ්හන්තො ආදියන්තො, උග්ගහනිමිත්තභූතං පථවිකසිණං උප්පාදෙන්තොති අත්ථො. උප්පාදනඤ්ඤෙත්ථ තථානිමිත්තස්ස උපට්ඨාපනං දට්ඨබ්බං. පථවියන්ති චක්ඛමානවිසෙසෙ පථවිමණ්ඩලෙ. නිමිත්තං ගණ්හාතීති තත්ථ චක්ඛුනා ආදාසතලෙ මුඛනිමිත්තං විය භාවනාඤාණෙන චක්ඛමානවිසෙසං පථවිනිමිත්තං ගණ්හාති. “පථවිය”න්ති චත්වාපි මණ්ඩලාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො. කතෙති චක්ඛමානවිධිනා අභිසඬ්ඛතෙති අත්ථො. වා-සද්දො අනියමත්ථො. අකතෙති පාකතිකෙ බලමණ්ඩලාදිකෙ පථවිමණ්ඩලෙ. සාන්තකෙති සඅන්තකෙ එව, සපරිච්ඡෙදෙ එවාති අත්ථො. සාවධාරණඤ්ඤෙතං වචනං. තථා හි තෙන නිවත්තිතං දස්සෙතුං “නො අනන්තකෙ”ති චුත්තං. සකොටියෙතිආදීනිපි තස්සෙව වෙච්චනානි. සුප්පමත්තෙ වාතිආදීසු සුප්පසරාවාති සමප්පමාණාති ඉච්ඡිතානි. කෙච් පන වදන්ති “සරාවමත්තං විදත්ථිචතුරඬ්ගුලං හොති, සුප්පමත්තං තතො අධිකප්පමාණන්ති. කිත්තිමං කසිණමණ්ඩලං හෙට්ඨිමපරිච්ඡෙදෙන සරාවමත්තං, උපරිමපරිච්ඡෙදෙන සුප්පමත්තං, න තතො අධො, උද්ධං වාති පරිත්තප්පමාණහෙදසඬ්ගණ්හනත්ථං ‘සුප්පමත්තෙ වා සරාවමත්තෙ වා’ති චුත්ත”න්ති. යථාඋපට්ඨිතෙ ආරම්මණෙ එකඬ්ගුලමත්තමපි වඩ්ඪිතං අප්පමාණමෙවාති චුත්තොවායමත්ථො. කෙච් පන “ඡත්තමත්තමපි කසිණමණ්ඩලං කාතබ්බ”න්ති වදන්ති.

සො තං නිමිත්තං සුග්ගහිතං කරොතීති සො යොගාවචරො තං පථවිමණ්ඩලං සුග්ගහිතං නිමිත්තං කරොති. යදා චක්ඛුං උම්මිලෙත්වා ඔලොකෙත්වා තත්ථ නිමිත්තං ගහෙත්වා නිම්මිලෙත්වා ආවජ්ජෙන්තස්ස උම්මිලෙත්වා ඔලොකිතක්ඛණෙ විය උපට්ඨාති, තදා සුග්ගහිතං කරොති නාම. අට්ඨත්ථ සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා අබ්භිගතෙන මානසෙන පුනස්පුනං සල්ලක්ඛෙන්තො සුපධාරිතං උපධාරෙති නාම. එවං උපධාරිතං පන නං පුනස්පුනං ආවජ්ජෙන්තො මනසි කරොන්තො තමෙවාරබ්භ ආසෙවනං භාවනං බහුලං පවත්තෙන්තො සුවචත්ථිතං වචත්ථපෙති නාම. තස්මිං ආරම්මණෙති එවං සුග්ගහිතකරණාදිනා සම්මදෙව උපට්ඨිතෙ තස්මිං පථවිකසිණසඤ්ඤිතෙ ආරම්මණෙ. විත්තං උපනිබන්ධතීති අත්තනො විත්තං උපවාරජ්ඣානං උපනෙත්වා නිබන්ධති අඤ්ඤාරම්මණතො විනිවත්තං කරොති. අද්ධා ඉමායාතිආදි ආනිසංසදස්සාවිතාදස්සනං.

ඉදානි යථාදස්සිතස්ස අට්ඨකථාපාඨස්ස අත්ථප්පකාසනෙන සද්ධිං භාවනාවිධිං විභාවෙතුකාමො අකතෙ තාව නිමිත්තග්ගහණං දස්සෙත්තො “තත්ථ යෙන අතීතභවෙපී”ති ආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං අට්ඨකථාපාඨෙ. චතුක්කපඤ්චකප්ඤ්ඤානානීති චතුක්කපඤ්චකනයවසෙන වදති. පුඤ්ඤවතොති භාවනාමයපුඤ්ඤවතො. උපනිස්සයසම්පන්නස්සාති තාදිසෙනෙව උපනිස්සයෙන සමන්නාගතස්ස. බලමණ්ඩලෙති මණ්ඩලාකාරෙ ධඤ්ඤකරණට්ඨානෙන. තංඨානප්පමාණමෙවාති ඔලොකිතට්ඨානප්පමාණමෙව.

අවිරාධෙත්වාති අවිරජ්ඣිත්වා චුත්තවිධිනා එව. නීලපීතලොහිතඔදාතසම්භෙදවසෙනාති නීලාදිවණ්ණාහි මත්තිකාහි පච්චෙකං, එකප්ඤ්ඤව සංසග්ගවසෙන. ගඬිගාවහෙති ගඬිගාසොතෙ. සිහළදීපෙ කිර රාවණගඬිගා නාම නදී, තස්සා සොතෙන ඡින්නතට්ඨානෙන මත්තිකා අරුණවණ්ණා. තං සන්ධාය චුත්තං “ගඬිගාවහෙ මත්තිකාසදිසාය අරුණවණ්ණායා”ති. අරුණවණ්ණාය අරුණනිභාය, අරුණප්පභාවණ්ණායාති අත්ථො.

එවං කසිණදොසෙ දස්සෙත්වා ඉදානි කසිණකරණාදිකෙ සෙසාකාරෙ දස්සෙතුං “තඤ්ච ඛො”ති ආදි චුත්තං. සංභාරිමත්ති සංහරිතබ්බං ගහෙත්වා වරණයොග්ගං. තත්ථවිකත්ති යත්ත කතං, තත්ථෙව තිට්ඨනකං. චුත්තප්පමාණන්ති “සුප්පමත්තෙ වා සරාවමත්තෙ වා”ති චුත්තප්පමාණං. වට්ටන්ති මණ්ඩලසණ්ඨානං. පරිකම්මකාලෙති නිමිත්තග්ගහණාය භාවනාකාලෙ. එතදෙවාති යං විදත්ථිවතුරඬිගුලචිත්ථාරං, එතදෙව පමාණං සන්ධාය “සුප්පමත්තං වා සරාවමත්තං වා”ති චුත්තං. සුප්පං හි නාතිමහත්තං, සරාවඤ්ච මහත්තං වාටිපිධානප්පහොනකත්ති සමප්පමාණං හොති.

56. තස්මාති පරිච්ඡෙදත්ථාය චුත්තත්තා. එවං චුත්තපමාණං පරිච්ඡෙදන්ති යථාචුත්තප්පමාණං විදත්ථිවතුරඬිගුලචිත්ථාරං පරිච්ඡෙදං කත්වා, එවං චුත්තප්පමාණං වා කසිණමණ්ඩලං විසභාගවණ්ණෙන පරිච්ඡෙදං කත්වා. රුක්ඛපාණිකාති කුචන්දනාදිරුක්ඛපාණිකා අරුණවණ්ණස්ස විසභාගවණ්ණං සමුට්ඨපෙති. තස්මා තං අග්ගහෙත්වාති චුත්තං. පකතිරුක්ඛපාණිකා පන පාසාණපාණිකාගතිකාව. නින්නුන්නතට්ඨානාභාවෙන භෙරිතලසදිසං කත්වා. තතො දුරතරෙති ආදි යථාචුත්තතො පදෙසතො, පීඨතො ව අඤ්ඤස්මිං ආදීනවදස්සනං. කසිණදොසාති හත්ථපාණිපදාදයො ඉධ කසිණදොසා.

චුත්තනෙයෙනෙවාති “අඬ්ඨතෙයාහත්ථන්තරෙ පදෙසෙ, විදත්ථිවතුරඬිගුලපාදකෙ පීඨෙ”ති ව චුත්තවිධිනාව. කාමෙසු ආදීනවන්ති “කාමා නාමෙන අට්ඨිකඬ්ඨකලූපමා නිරස්සාදට්ඨෙන, තිණුක්කුපමා අනුදහනට්ඨෙන, අඬ්ඨාරකාසුපමා මහාහිතාපට්ඨෙන, සුපිනකුපමා

ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙත, යාවිතකුපමා තාවකාලිකට්ඨෙත, රුක්ඛඵලූපමා සබ්බභිගපච්චභිගපලිහඤ්ජනට්ඨෙත, අසිසුනුපමා අධිකුට්ටනට්ඨෙත, සත්තිසුලූපමා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙත, සජ්ජසිරුපමා සපට්ඨයට්ඨෙතා”තිආදිනා (පාචි. අට්ඨ. 417; ම. නි. අට්ඨ. 1.234) “අජ්ජසාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා”තිආදිනා (පාචි. 417; ම. නි. 1.234; 2.42) “කාමසුඛඤ්ච නාමෙතං බහුපරිස්සයං, සාසඬිකං, සහයං, සංකිලිට්ඨං, මිල්ලපරිභොගසදිසං, භීතං, ගම්මං, පොටුප්පනිකං, අනරියං, අනත්ථසංභිත”න්තිආදිනා ච අනෙකාකාරවොකාරං චත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු ආදීනවං දොසං පච්චෙක්ඛිත්වා. කාමනිස්සරණෙති කාමානං නිස්සරණභූතෙ, තෙහි චා නිස්සට්ඨෙ. අග්ගමග්ගස්ස පාදකභාවෙන සබ්බදුක්ඛසමතික්කමස්ස උපායභූතෙ. නෙක්ඛම්මෙති ඤානෙ. ජාතාහිලාසෙන සඤ්ජාතච්ඡන්දෙන. “සම්මාසම්බුද්ධො චත භගවා අවිපරිතඨම්මදෙසනත්තා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො එකන්තනියානිකත්තා, සුජ්ජට්ඨන්තො සඬ්ඝො යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්තො”ති එවං බුද්ධධම්මසඬ්ඝගුණානුස්සරණෙන රතනත්තයවිසයං ජිතිපාමොජ්ජං ජනයිත්වා. නෙක්ඛම්මං පටිපජ්ජති එතායාති නෙක්ඛම්මපටිපදා, සඋපචාරස්ස ඤානස්ස, විපස්සනාය, මග්ගස්ස, නිබ්බානස්ස ච අධිගමකාරණන්ති අත්ථො. පුබ්බෙ පන පයමජ්ඣානමෙව නෙක්ඛම්මන්ති චුත්තත්තා චුත්තාවසෙසා සබ්බෙපි නෙක්ඛම්මධම්මා. යථාහ -

“පබ්බජ්ජා පයමං ඤානං, නිබ්බානං ච විපස්සනා;
සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා, ‘නෙක්ඛම්ම’න්ති පච්චවරෙ”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 109);

පච්චෙකසුඛරසස්සාති විත්තච්චෙකාදිච්චෙකජස්ස සුඛරසස්ස. එවමෙනෙහි පඤ්චහි පදෙහි “ආනිසංසදස්සාවී”තිආදීනං පදානං අත්ථො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. සමෙන ආකාරෙතාති අතිඋම්මිලනඅතිමන්දාලොචනාති වජ්ජෙත්වා නාතිඋම්මිලනනාතිමන්දාලොචනසඬ්ඛාතෙන සමෙන ආලොචනාකාරෙන. නිමිත්තං ගණ්හන්තෙනාති පථවිකසිණෙ චක්ඛුනා ගහිතනිමිත්තං මනසා ගණ්හන්තෙන. භාවෙනබ්බන්ති තථාපවත්තං නිමිත්තග්ගහණං වඩ්ඤෙනබ්බං ආසෙවිතබ්බං බහුලිකාතබ්බං.

චක්ඛු කිලමති අතිසුබ්බමං, අතිභාසුරඤ්ච රූපගතං උපනිජ්ඣායතො විය. අතිවිභූතං හොති අත්තතො සභාවාචිභාවතො. තථා ච වණ්ණතො චා ලක්ඛණතො චා උපතිට්ඨෙය්‍යා. තෙන චුත්තං “තෙනස්ස නිමිත්තං නුජ්ජජ්ජති”ති. අවිභූතං හොති ගජනිමිලිනෙන පෙක්ඛන්තස්ස රූපගතං විය. විත්තඤ්ච ලීනං හොති දස්සනෙ මන්දබ්‍යාපාරතාය කොසජ්ජපාතතො. තෙනාහ “එවම්පි නිමිත්තං නුජ්ජජ්ජති”ති. ආදාසතලෙ මුඛනිමිත්තදස්සිනා වියාති යථා ආදාසතලෙ මුඛනිමිත්තදස්සි පුරිසො න තත්ථ අතිගාලීහං උම්මිලති, නාපි

අතිමන්දං, න ආදාසතලස්ස වණ්ණං පච්චවෙක්ඛති, නාපි ලක්ඛණං මනසි කරොති. අථ ඛො සමෙන ආකාරෙන ඔලොකෙන්තො අත්තනො මුඛනිමිත්තමෙව පස්සති, එවමෙව අයම්පි පථවිකසිණං සමෙන ආකාරෙන ඔලොකෙන්තො නිමිත්තග්ගභණ්ණප්පසුතොයෙව හොති, තෙන චුත්තං “සමෙන ආකාරෙන”තිආදි. න වණ්ණො පච්චවෙක්ඛිතඛිබ්බොති යො තත්ථ පථවිකසිණෙ අරුණවණ්ණො, සො න චිත්තෙනඛිබ්බො. චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පන ගභණං න සක්කා නිවාරෙතුං. තෙනෙවෙත්ථ “න ඔලොකෙතඛිබ්බො”ති අවත්වා පච්චවෙක්ඛණග්ගභණං කතං. න ලක්ඛණං මනසි කාතඛිබ්බන්ති යං තත්ථ පථවිධාතුයා ථද්ධිලක්ඛණං, තං න මනසි කාතඛිබ්බං.

දිස්වා ගහෙතඛිබ්බන්තා “වණ්ණං අමුඤ්ඤිත්වා”ති වත්වාපි වණ්ණවසෙනෙත්ථ ආභොගො න කාතඛිබ්බො, සො පන වණ්ණො නිස්සයගතිකො කාතඛිබ්බොති දස්සෙන්තො ආහ “නිස්සයසවණ්ණං කත්වා”ති. නිස්සයෙන සමානාකාරසන්නිස්සිතො සො වණ්ණො තාය පථවියා සමානගතිකං කත්වා, වණ්ණෙන සහෙව “පථවි”ති මනසි කාතඛිබ්බන්ති අත්ථො. උස්සදවසෙන පණ්ණත්තිධම්මෙති පථවිධාතුයා උස්සන්නභාවෙන සත්තිතො අධිකභාවෙන සසම්භාරපථවියං “පථවි”ති යො ලොකවොහාරො, තස්මිං පණ්ණත්තිධම්මෙ විත්තං පට්ඨපෙත්වා “පථවි, පථවි”ති මනසි කාතඛිබ්බං. යදි ලොකවොහාරෙන පණ්ණත්තිමත්තෙ විත්තං යප්පෙතඛිබ්බං, නාමන්තරවසෙනපි පථවි මනසි කාතඛිබ්බා භවෙය්‍යාති, හොතු, කො දොසොති දස්සෙන්තො “මහී මෙදිනී”තිආදිමාහ. තත්ථ යම්ච්ඡතීති යං නාමං වත්තුං ඉච්ඡති, තං වත්තඛිබ්බං. තඤ්ච ඛො යදස්ස සඤ්ඤානුකූලං හොති යං නාමං අස්ස යොගිතො පුබ්බෙ තත්ථ ගහිතසඤ්ඤාවසෙන අනුකූලං පචුරතාය, පගුණතාය වා ආගච්ඡති, තං වත්තඛිබ්බං. වත්තඛිබ්බන්ති ච පට්ඨමසමන්තාභාරෙ කස්සචි වච්ඡෙදොපි හොතිති කත්වා චුත්තං, ආචරියෙන වා වත්තඛිබ්බතං සන්ධාය. කිං වා බහුනා, පාකටභාවොයෙවෙත්ථ පමාණන්ති දස්සෙන්තුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. කාලෙන උම්මිලෙන්වා කාලෙන නිම්මිලෙන්වාති කිඤ්චි කාලං චක්ඛුං උම්මිලෙන්වා නිමිත්තග්ගභණ්ණවසෙන පථවිමණ්ඩලං ඔලොකෙත්වා පුන කිඤ්චි කාලං චක්ඛුං නිම්මිලෙන්වා ආවජ්ජිතඛිබ්බං. යෙනාකාරෙන ඔලොකෙත්වා ගහිතං, තෙනාකාරෙන පුන තං සමන්තාහරිතඛිබ්බං.

57. ආපාට්මාගච්ඡතීති මනොද්චාරිකජවනානං ගොචරභාවං උපගච්ඡති. තස්ස උග්ගහනිමිත්තස්ස. න තස්මිං යානෙ නිසිදිතඛිබ්බං. කස්මා? යදි උග්ගහනිමිත්තෙ ජාතෙපි පථවිමණ්ඩලං ඔලොකෙත්වා භාවෙති, පටිභාගනිමිත්තුප්පත්ති න සියා. සම්පට්ඨෙන ච න ඔලොකෙතුං න සක්කා. තෙන චුත්තං “අත්තනො වසනට්ඨානං පච්ඡිත්වා”තිආදි. නිස්සද්දභාවාය එකපට්ඨිකූපාහනාගභණං, පරිස්සයවිනොදනත්ථං කත්තරදණ්ඩග්ගභණං.

සථෙ නස්සති, අථානෙන භාවෙනබ්බන්ති සම්බන්ධො. වක්ඛමානෙසු අසප්පායෙසු කෙනවිදෙව අසප්පායෙන කාරණභූතෙන. නිමිත්තං ආදායාති යථාජාතං උග්ගහනිමිත්තං ගහෙත්වා. සමන්තාහරිතබ්බන්ති ආවජ්ජිතබ්බං නිමිත්තන්ති අධිප්පායො, සම්මා වා අනු අනු ආහරිතබ්බං කම්මට්ඨානන්ති අත්ථො. තක්කාහතං විතක්කාහතන්ති තක්කනතො, සවිසෙසං තක්කනතො ච “තක්කො, විතක්කො”ති ච එවං ලද්ධනාමෙන භාවනාවිත්තසම්පයුත්තෙන සම්මාසඬකප්පෙන ආහනනපරියාහනනකිච්චෙන අපරාපරං වත්තමානෙන කම්මට්ඨානං ආහතං, පරියාහනඤ්ච කාතබ්බං, බලප්පත්තවිතක්කො මනසිකාරො බහුලං පවත්තෙතබ්බොති අත්ථො. එවං කරොන්තස්සාති එවං කම්මට්ඨානං තක්කාහතං විතක්කාහතං කරොන්තස්ස. යථා භාවනා පුබ්බෙනාපරං විසෙසං ආවහති, එවං අනුයුඤ්ජන්තස්ස. අනුක්කමෙනාති භාවනානුක්කමෙන. යදා සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි සුවිසදානි තික්ඛානි පවත්තන්ති, තදා අස්සද්ධියාදීනං දුර්භාවෙන සාතිසයථාමප්පත්තෙහි සත්තහි බලෙහි ලද්ධුපත්ථම්භානි විතක්කාදීනි කාමාවචරානෙව ඤානඬිගානි බහුනි හුත්වා පාතුහවන්ති. තතො එව තෙසං උජුච්චවනීකභූතා කාමච්ඡන්දාදයො සද්ධිං තදෙකට්ඨෙහි පාපධම්මෙහි විදුරි භවන්ති, පටිභාගනිමිත්තුප්පත්තියා සද්ධිං තං ආරබ්භ උපචාරජ්ඣානං උප්පජ්ජති. තෙන චුත්තං “නිවරණානි වික්ඛම්භන්ති”තිආදි. තත්ථ සන්තිසිද්ධන්ති සම්මදෙව සිද්ධන්ති, උපසමන්තිති අත්ථො.

ඉමස්සාති පටිභාගනිමිත්තස්ස. අඬිගුලිපදපාණිපදාදිකො කසිණදොසො. ආදාසමණ්ඩලපමාදීනි උග්ගහනිමිත්තතො පටිභාගනිමිත්තස්ස සුපරිසුද්ධතං, සණ්භසුබ්බමතඤ්ච දස්සෙති. තඤ්ච ඛො පටිභාගනිමිත්තං නෙව වණ්ණවන්තං න සණ්ඨානවන්තං අපරමත්ථසභාවත්තා. ඊදිසන්ති වණ්ණසණ්ඨානවන්තං. තිලක්ඛණබ්භාහතන්ති උප්පාදාදිලක්ඛණත්තයානුපවිට්ඨං, අනිච්චතාදිලක්ඛණත්තයඬිකිතං වා. යදි න පනෙතං තාදිසං වණ්ණාදිවන්තං, කථං ඤානස්ස ආරම්මණභාවොති ආහ “කෙවලඤ්ඪී”තිආදි. සඤ්ඤාජන්ති භාවනාසඤ්ඤාජනිතං, භාවනාසඤ්ඤාය සඤ්ජාතමත්තං. න හි අසභාවස්ස කුතොචි සමුට්ඨානං අත්ථී. තෙනාහ “උපට්ඨානාකාරමත්ත”න්ති.

58. වික්ඛම්භිතානෙව සන්තිසිත්තාව, න පන තදත්ථං උස්සාහො කාතබ්බොති අධිප්පායො. “උපචාරසමාධිනා”ති චුත්තෙ ඉතරොපි සමාධි අත්ථීති අත්ථතො ආපන්නන්ති තම්පි දස්සෙතුං “දුච්ඛො හි සමාධි”තිආදි ආරද්ධං. ද්විභාකාරෙහිති ඤානධම්මානං පටිපක්ඛදුර්භාවො, ථීරභාවප්පත්ති වානි ඉමෙහි ද්විහි කාරණෙහි. ඉදානි තානි කාරණානි අවත්ථාමුබ්බෙන දස්සෙතුං “උපචාරභූමියං වා”තිආදි චුත්තං. උපචාරභූමියන්ති උපචාරාවත්ථායං. යදිපි තදා ඤානඬිගානි පටුතරානි මහග්ගතභාවප්පත්තානි න උප්පජ්ජන්ති, තෙසං

පන පටිපක්ඛධම්මානං වික්ඛම්භනෙන චිත්තං සමාධියති. තෙනාහ “නිවරණප්පභානෙන චිත්තං සමාහිතං භොති”ති. පටිලාභභූමියන්ති ඤානස්ස අධිගමාවත්ථායං. තදා හි අප්පනාපත්තානං ඤානධම්මානං උප්පත්තියා චිත්තං සමාධියති. තෙනාහ “අභිගපාතුභාවෙනා”ති. චිත්තං සමාහිතං භොතිති සම්බන්ධො.

න ථාමජාතානීති න ජාතථාමානි, න භාවනාබලං පත්තානීති අත්ථො. චිත්තන්ති ඤානචිත්තං. කෙවලම්පි රත්තිං කෙවලම්පි දිවසං තිට්ඨතීති සමාපත්තිවෙලං සන්ධායාහ. උපචාරභූමියං නිමිත්තවඩ්ඪනං යුත්තන්ති කත්වා චුත්තං “නිමිත්තං වඩ්ඪෙස්සත්වා”ති. ලද්ධපරිභානීති ලද්ධඋපචාරජ්ඣානපරිභානි. නිමිත්තෙ අවිනස්සන්තෙ තදාරම්මණඤානම්පි අපරිභිනමෙව භොති, නිමිත්තෙ පන ආරක්ඛාභාවෙන විනට්ඨෙය ලද්ධං ලද්ධං ඤානම්පි විනස්සති තදායත්තචුත්තිතො. තෙනාහ “ආරක්ඛම්භී”තිආදි.

සත්තසප්පායවණ්ණනා

59. “ථාවරඤ්ච භොති”ති වත්වා යථා ථාවරං භොති, තං දස්සෙතුං “සති උපට්ඨාති, චිත්තං සමාධියති”ති චුත්තං. යථාලද්ධඤ්චි නිමිත්තං තත්ථ සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා එකග්ගතං වින්දන්තස්ස ථීරං නාම භොති, සුරක්ඛිතඤ්ච. සති-ග්ගහණෙන වෙන්ථ සම්පජ්ඤ්ඤං, සමාධිග්ගහණෙන වීරියඤ්ච සඬගහිතං භොති නානන්තරියභාවතො. තත්ථාති තෙසු ආවාසෙසු. තිණි තිණිති එකෙකස්මිං ආවාසෙ අචුත්ථඅචුත්ථට්ඨානෙ වසනනියාමෙන තයො තයො දිවසෙ වසිත්වා.

උත්තරෙන වා දක්ඛිණෙන වාති චුත්තං ගමනාගමනෙ සුරියාහිමුඛභාවනිවාරණත්ථන්ති. සහස්සධනුප්පමාණං දියඩ්ඪකොසං.

ද්වන්තිංස නිරව්ජානකථාති රාජකථාදිකෙ (දී. නි. 1.17; ම. නි. 2.223; සං. නි. 5.1080; අ. නි. 10.69; පාචි. 508) සන්ධායාහ. තා හි පාළියං සරූපතො අනාගතාපි අරඤ්ඤපබ්බතනදීදීපකථා ඉති-සද්දෙන සඬගහෙන්වා සග්ගමොක්ඛානං නිරව්ජානභාවතො “ද්වන්තිංස නිරව්ජානකථා”ති චුත්තා. දසකථාවත්ථුනිස්සිතන්ති “අප්පිච්ඡතා, සන්තුට්ඨි, පටිවෙකො, අසංසග්ගො, වීරියාරම්භො, සීල, සමාධි, පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සන”න්ති ඉමානි අප්පිච්ඡකථාදීනං වත්ථුනි, තන්තිස්සිතං හස්සං සප්පායං.

අනිරව්ජානකථිකොති නනිරව්ජානකථිකො, නිරව්ජානකථා විධුරං ධම්මිකං කම්මට්ඨානපටිසංයුත්තමෙව කථං කථෙතීති අධිප්පායො. සීලාදිගුණසම්පන්නොති සීලසමාධිආදිගුණසම්පන්නො. යො හි

සමාධිකම්මට්ඨානිකො, සමාධිකම්මට්ඨානස්ස වා පාරං පත්තො, සො ඉමස්ස යොගිනො සප්පායො. තෙනාහ “යං නිස්සායා”තිආදි. කායදල්භිබ්බුලොති කායස්ස සන්තප්පනපොසනප්පසුතො. යං සන්ධාය චුත්තං “යාවදන්ථං උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති”ති (දී. නි. 3.320; ම. නි. 1.186; අ. නි. 5.206).

හොජනං යෙභුයොන මධුරම්බිලරසවසෙන සත්තානං උපයොගං ගච්ඡති දධිආදීසු තථා දස්සනතො. කටුකාදිරසා පන කෙවලං අභිසඬ්ඛාරකා එවාති ආහ “කස්සචි මධුරං, කස්සචි අම්බිලං සප්පායං හොති”ති.

යස්මිං ඉරියාපථෙ ආධාරභූතෙ, වත්තමානෙ වා, යස්මිං වා ඉරියාපථෙ පවත්තමානස්ස. නිමිත්තාසෙවනබ්බුලස්සාති නිමිත්තෙ ආසෙවනාබ්බුලස්ස පටිභාගනිමිත්තෙ විසයභූතෙ භාවනාමනසිකාරං බ්බුලං ආසෙවන්තස්ස, නිමිත්තස්ස වා ගොවරාසෙවනවසෙන ආසෙවනාබ්බුලස්ස. යෙන හි භාවෙත්තස්ස භාවනාසෙවනා, තෙන ගොවරාසෙවනාපි ඉච්ඡිතබ්බාති.

දසවිධඅප්පනාකොසල්ලවණ්ණනා

60. න හොති අප්පනා. යෙන විධිනා අප්පනායං කුසලො හොති, සො දසවිධො විධි අප්පනාකොසල්ලං, තන්තිබ්බත්තං වා ඤාණං. වත්ථුච්චිසදකිරියතොති වත්ථුතං විසදභාවකරණතො අප්පනාකොසල්ලං ඉච්ඡිතබ්බත්ති සම්බන්ධො. එවං සෙසෙසුපි.

61. චිත්තචෙතසිකානං හි පවත්තිට්ඨානභාවතො සරිරං, තප්පට්ඨිකාති විවරාදීති ව ඉධ “වත්ථුනි”ති අධිජ්ජෙතාති. තාති යථා චිත්තස්ස සුඛාවහාති හොන්ති, තථා කරණං තෙසං විසදභාවකරණං. තෙන චුත්තං “අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරාන”න්තිආදි. සරිරං වාති වා-සද්දො අට්ඨානප්පයුත්තො, සරිරං සෙදමලග්ගහිතං වා අඤ්ඤාත වා අවස්සුතකිච්චෙන විබාධිතන්ති අධිජ්ජායො. සෙනාසනං වාති වා-සද්දෙන පත්තාදීනම්පි සඬිගහො දට්ඨබ්බො. නනු වායං නයො බුද්දකපලිබ්බොධුපච්ඡෙදෙන සඬිගහිතො, පුන කස්මා චුත්තොති? සච්චං සඬිගහිතො, සො ව බො භාවනාය ආරම්භකාලෙ. ඉධ පන ආරද්ධකම්මට්ඨානස්ස උපවාරජ්ඣානෙ යත්වා අප්පනාපරිවාසං වසන්තස්ස කාලන්තරෙ ජාතෙ තථාපට්පත්ති අප්පනාකොසල්ලාය චුත්තා. අවිසදෙ සති, විසයභූතෙ වා. කථං භාවනාමනුයුඤ්ජන්තස්ස තාති විසයො? අන්තරන්තරා පවත්තනකචිත්තුප්පාදවසෙනෙවං චුත්තං. තෙ හි චිත්තුප්පාදා චිත්තෙකග්ගතාය අපරිසුද්ධභාවාය සංවත්තන්ති. චිත්තචෙතසිකෙසු නිස්සයාදිපච්චියභූතෙසු. ඤාණම්පිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩතෙ. තෙන “න කෙවලං තං වත්ථුයෙව, අථ බො තස්මිං අපරිසුද්ධෙ ඤාණම්පි අපරිසුද්ධං

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා

හොති”ති දස්සිතං. තංසම්පයුත්තානං පන අපරිසුද්ධතා අවුත්තසිද්ධා, ඤාණස්ස ච විසුං ගහණං අප්පනාය බහුකාරත්තා. තථා හි කුමානං “දන්ධාහිඤ්ඤං, බිජ්ජාහිඤ්ඤ”න්ති ඤාණමුඛෙන නිද්දිට්ඨං. නිස්සයනිස්සයොපි නිස්සයොත්තවෙව වුව්වතීති ආහ “දීපකපල්ලිකවට්ටිකෙලානි නිස්සායා”ති. ඤාණෙ අවිසදෙ විපස්සනාභාවනා විය සමාධිභාවනාපි පරිදුබ්බලා හොතිති දස්සෙතුං. “අපරිසුද්ධෙන ඤාණෙන”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කම්මට්ඨානන්ති සමථකම්මට්ඨානං ආහ. වුඬ්ඨිං අඬ්ඟපාතුභාවෙන, විරුළුභිං ගුණභාවෙන, වෙපුල්ලං සබ්බසො වසිභාවප්පත්තියා වෙදිතබ්බං. විසදෙ පනාති සුක්කපක්ඛො, තස්ස වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

62. සමභාවකරණන්ති කිච්චතො අනුනාධිකභාවකරණං. යථාපච්චයං සද්ධෙය්‍යවත්ථුස්මිං අධිමොක්ඛකිච්චස්ස පටුතරභාවෙන, පඤ්ඤාය අවිසදතාය, විරියාදීනං ච සිටීලතාදීනා සද්ධිත්තිදියං බලවං හොති. තෙනාහ “ඉතරානි මන්දානි”ති. තතොති තස්මා සද්ධිත්තිදියස්ස බලවභාවතො, ඉතරෙසඤ්ච මන්දත්තා. කොසප්පපක්ඛෙ පතිතුං අදත්ථා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්හනං අනුබලප්පදානං පග්ගහො, පග්ගහොව කිච්චං, පග්ගහකිච්චං කාතුං න සක්කොතිති සම්බන්ධිතබ්බං. ආරම්මණං උපගන්ත්ථා යානං, අනිස්සප්පනං වා උපට්ඨානං, වික්ඛෙපපට්ඨපක්ඛො. යෙන වා සම්පයුත්තා අවික්ඛිත්තා හොන්ති, සො අවික්ඛෙපො. රූපගතං විය චක්ඛුනා යෙන යාථාවතො විසයසභාවං පස්සති, තං දස්සනකිච්චං කාතුං න සක්කොති බලවතා සද්ධිත්තිදියෙන අභිභූතත්තා. සහජාතධම්මෙසු හි ඉන්ද්‍රියං කාරෙත්තානං සහපවත්තමානානං ධම්මානං එකරසතාවසෙනෙව අත්ථසිද්ධි, න අඤ්ඤා. තස්මාති වුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. තන්ති සද්ධිත්තිදියං. ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙනාති යස්ස සද්ධෙය්‍යවත්ථුතො උළාරතාදිගුණෙ අධිමුච්චනස්ස සාතිසයප්පවත්තියා සද්ධිත්තිදියං බලවං ජාතං, තස්ස පච්චයපච්චයුප්පන්තාදිවිභාගතො යාථාවතො වීමංසනෙන. එවඤ්ඤි එවංධම්මතානායෙන සභාවරසතො පරිග්ගය්හමානෙ සවිජ්ජාරො අධිමොක්ඛො න හොති, “අයං ඉමෙසං ධම්මානං සභාවො”ති පරිජානනවසෙන පඤ්ඤාඛ්‍යාපාරස්ස සාතිසයත්තා. ධුරියධම්මෙසු හි යථා සද්ධාය බලවභාවෙ පඤ්ඤාය මන්දභාවො හොති, එවං පඤ්ඤාය බලවභාවෙ සද්ධාය මන්දභාවො හොතිති. තෙන වුත්තං “තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භාපෙතබ්බ”න්ති.

තථා අමනසිකාරෙනාති යෙනාකාරෙන භාවනමනුයුඤ්ජන්තස්ස සද්ධිත්තිදියං බලවං හොති, තෙනාකාරෙන භාවනාය අනනුයුඤ්ජනතොති වුත්තං හොති. ඉධ දුට්ඨෙත සද්ධිත්තිදියස්ස බලවභාවො, අත්තනො වා පච්චයවිසෙසතො කිච්චුත්තරියෙන, විරියාදීනං වා මන්දකිච්චතාය. තත්ථ

පයමවිකජපෙ භාපනවිධි දස්සිතො, දුතියවිකජපෙ පන යථා මනසි කරොතො විරියාදීනං මන්දකිච්චතාය සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරොන විරියාදීනං පටුකිච්චභාවාවහෙන මනසිකාරොන සද්ධිත්ථියං තෙහි සමරසං කරොන්තෙන භාපෙනබ්බං. ඉමිනා නයෙන සෙසිත්ථියෙසුපි භාපනවිධි වෙදිතබ්බො.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථුති සො හි ආයස්මා සද්ධාධිමුත්තතාය කතාධිකාරො සත්ථු රුපකායදස්සනජපසුතො එව හුත්වා විහරන්තො සත්ථාරා “කිං තෙ, වක්කලි, ඉමිනා පුතිකායෙන දිට්ඨෙත? යො බො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”තිආදිනා (සං. නි. 3.87) ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජිතොපි තං අනනුයුඤ්ජන්තො පණාමිතො අත්තානං විනිපාතෙතුං පපාතට්ඨානං අභිරුහි. අථ නං සත්ථා යථානිසිත්තොව ඔභාසං විසජ්ජෙත්තො අත්තානං දස්සෙත්වා -

“පාමොජ්ජබහුලො හික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඬ්ඛාරුපසමං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 381) -

ගාථං වත්වා “එහි වක්කලි”ති ආහ. සො තෙන අමතෙනෙව අභිසිත්තො හට්ඨතුට්ඨො හුත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙසි. සද්ධාය පන බලවහාවතො විපස්සනාවිථිං න ඔතරි. තං ඤාත්වා භගවා ඉන්ද්‍රියසමතං පටිපාදෙත්තො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා අදාසි. සො සත්ථාරා දිත්තනායෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං “වක්කලිත්ථෙරවත්ථු චෙත්ථ නිදස්සන”න්ති.

ඉතරකිච්චහෙදන්ති උපට්ඨානාදිකිච්චවිසෙසං. පස්සද්ධාදීති ආදි-සද්දෙන සමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගානං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. භාපෙනබ්බන්ති යථා සද්ධිත්ථියස්ස බලවහාවො ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භායති, එවං විරිසිත්ථියස්ස අධිමත්තතා පස්සද්ධිආදිභාවනාය භායති, සමාධිපක්ඛියත්තා තස්සා. තථා හි සා සමාධිත්ථියස්ස අධිමත්තතං කොසජ්ජපාතතො රක්ඛන්ති විරියාදිභාවනා විය විරිසිත්ථියස්ස අධිමත්තතං උද්ධච්චපාතතො රක්ඛන්ති එකංසතො භාපෙති. තෙන චුත්තං “පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙනබ්බ”න්ති.

සොණත්ථෙරස්ස වත්ථුති (මහාව. 243) සුකුමාරස්ස සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු. සො හි ආයස්මා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සිතවනෙ විහරන්තො “මම සරීරං සුබ්බමාලං, න ච සක්කා සුබ්බෙනෙව සුඛං අධිගන්තුං, කායං කිලමෙත්වාපි සමණධම්මො කාතබ්බො”ති යානවඬ්කමමෙව අධිට්ඨාය පධානමනුයුඤ්ජන්තො පාදතලෙසු ථොටෙසු උට්ඨිතෙසුපි වෙදනං අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා දල්හං විරියං කරොන්තො අච්චාරද්ධවීරියතාය විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා විණොවාදෙන ඔවදිත්වා

වීරියසමතායොජනවිධිං දස්සෙන්නො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා ගිජ්ඣක්කුටං ගතො. ථෙරොපි සත්ථාරා දින්නනායෙන වීරියසමතං යොජෙන්නො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං “සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතඛ්ඛ”න්ති.

සෙසෙසුපීති සතිසමාධිපඤ්ඤාන්ද්‍රියෙසුපි. එකස්සාති එකෙකස්ස. සාමඤ්ඤානිද්දෙසොවායං දට්ඨබ්බො. එවං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං පච්චෙකං අධිමත්තතාය පන භාපනාවසෙන සමතං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ යෙසං විසෙසතො අසාධාරණතො, සාධාරණතො ච සමතා ඉච්ඡිතඛ්ඛා, තං දස්සෙතුං “විසෙසතො පනා”තිආදි චුත්තං. එත්ථාති එතෙසු පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු. සමතන්ති සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනානධිකභාවං. තථා සමාධිවීරියානං. යථා හි සද්ධාපඤ්ඤානං විසුං විසුං ධූරියධම්මභූතානං කිච්චතො අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනං විසෙසතො ඉච්ඡිතඛ්ඛමෙව, යතො නෙසං සමධූරතාය අප්පනා සම්පජ්ජතිති, එවං සමාධිවීරියානං කොසජ්ජඋද්ධච්චපක්ඛිකානං සමරසතාය සති අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථම්භනතො සම්පයුත්තධම්මානං අත්තද්වයපාතාභාවෙන සම්මදෙව අප්පනා ඉජ්ඣති.

“බලවසද්ධො හී”තිආදි නිදස්සනාවසෙන චුත්තං. තස්සත්ථො – යො බලවතියා සද්ධාය සමන්තාගතො අවිසදඤාණො, සො මුද්ධජ්ජසන්නො භොති, න අවෙච්චජ්ජසන්නො. තථා හි සො අවත්ථුස්මිං පසීදති සෙය්‍යථාපි තිත්ථියසාවකා. කෙරාටිකපක්ඛන්ති සායෙය්‍යපක්ඛං භජති. සද්ධාහිතාය පඤ්ඤාය අතිධාවන්නො “දෙය්‍යවත්ථුපරිච්චාගෙන විනා විත්තුජ්ජාදමත්තෙනපි දානමයං පුඤ්ඤං භොති”තිආදීති පරිකප්පෙති භෙතුපට්ඨපකෙහි වඤ්චිතො. එවංභූතො පන සුක්ඛතක්කවිලුත්තවිත්තො පණ්ඩිතානං වචනං නාදියති, සඤ්ඤත්තිං න ගච්ජති. තෙනාහ “භෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිච්ඡො භොති”ති. යථා චෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤවීරහො න අත්ථාවහො අනත්ථාවහො ව, එවම්ධාපි සමාධිවීරියානං අඤ්ඤමඤ්ඤවීරහො න අවික්ඛෙපාවහො වික්ඛෙපාවහො වාති වෙදිතඛ්ඛං. කොසජ්ජං අභිභවති, තෙන අප්පනං න පාපුණාතීති අධිජ්ජායො. උද්ධච්චං අභිභවතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. තද්දුහයන්ති තං සද්ධාපඤ්ඤාද්වයං, සමාධිවීරියද්වයඤ්ච. සමං කාතඛ්ඛන්ති සමරසං කාතඛ්ඛං.

සමාධිකම්මිකස්සාති සමථකම්මට්ඨානිකස්ස. එවන්ති එවං සන්නෙ, සද්ධාය තෙසං බලවහාවෙ සතීති අත්ථො. සද්දහන්නොති “පථවී පථවී”ති මනසිකරණමත්තෙන කථං ඤානුජ්ජත්තීති අවිත්තෙත්වා “අද්ධා සම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තවිධි ඉජ්ඣස්සති”ති සද්දහන්නො සද්ධං ජනෙන්නො. ඔකප්පෙන්නොති ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා විය අධිමුච්චනාවසෙන

ඔකප්පෙන්නො පක්ඛන්දන්තො. එකග්ගතා බලවතී වට්ටති සමාධිපධානත්තා ක්කානස්ස. උභින්නන්ති සමාධිපඤ්ඤානං, සමාධිකම්මිකස්ස සමාධිතො අධිමත්තතාපි ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ “සමතායපී”ති, සමභාවෙනාපිති අත්ථො. අප්පනාති ඉධාධිප්පෙතඅප්පනා. තථා හි “භොතියෙවා”ති සාසඬ්ඤං වදති, ලොකුත්තරප්පනා පන තෙසං සමභාවෙනෙව ඉච්ඡිතා. යථාහ — “සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති”ති (පටි. ම. 2.1, 5).

යදි විසෙසතො සද්ධාපඤ්ඤානං, සමාධිවීරියානඤ්ච සමතා ඉච්ඡිතා, කථං සතීති ආහ “සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ටති”ති. සබ්බත්ථාති ලීනුද්ධච්චපක්ඛෙසු පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු. උද්ධච්චපක්ඛියෙ ගණ්හන්තො “සද්ධාවීරියපඤ්ඤාන”න්ති ආහ. අඤ්ඤාපීති ව ගහෙතබ්බා සියා. තථා හි “කොසප්පපක්ඛෙන සමාධිනා” ඉච්චෙව චූත්තං, න “පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාහී”ති. සා සති. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. තෙන කාරණෙන සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බත්ථෙන. ආහ අට්ඨකථායං. සබ්බත්ථ නියුත්තා සබ්බත්ථිකා, සබ්බෙන වා ලීනුද්ධච්චපක්ඛියෙන බොජ්ඣංගභිග්ගහණෙන අත්ථෙතබ්බා සබ්බත්ථියා, සබ්බත්ථියාව සබ්බත්ථිකා. චිත්තන්ති කුසලචිත්තං. තස්ස හි සති පටිසරණං පරායණං අප්පත්තස්ස පත්තියා අනධිගතස්ස අධිගමාය. තෙනාහ “ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා”තිආදි.

63. චිත්තෙකග්ගතානිමිත්තස්සාති චිත්තෙකග්ගතාය නිමිත්තස්ස, චිත්තෙකග්ගතාසඬ්ඛාතස්ස ව නිමිත්තස්ස. චිත්තස්ස හි සමාහිතාකාරං සල්ලක්ඛෙත්වා සමථනිමිත්තං රක්ඛන්තොයෙව කසිණනිමිත්තං රක්ඛති. තස්මා පථවිකසිණාදිකස්සාති ආදි-සද්දෙන න කෙවලං පටිභාගනිමිත්තස්සෙව, අථ ඛො සමථනිමිත්තස්සාපි ගහණං දට්ඨබ්බං. තන්ති රක්ඛණකොසල්ලං. ඉධ අප්පනාකොසල්ලකථායං “නිමිත්තකොසල්ල”න්ති අධිප්පෙතං, කරණභාවනාකොසල්ලානං පගෙව සිද්ධත්තාති අධිප්පායො.

64. අතිසිලීවීරියතාදීහීති ආදි-සද්දෙන පමොදනසංවෙජනවිපරියායෙ සඬ්ගණ්හාති. ලීනන්ති සඬ්කුචිතං කොසප්පපක්ඛපතිතං. චිත්තන්ති භාවනාචිත්තං. ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣංගභිග්ගාදයො භාවෙතීති එත්ථ “තයො”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යථා පන තෙ භාවෙතබ්බා, තං සයමෙව වක්ඛති.

පරිත්තන්ති අප්පකං. උප්පාලෙතුකාමොති පදීපෙතුකාමො. උදකවාතං දදෙය්‍යාති උදකම්ස්සං වාතං උපනෙය්‍යා. අකාලොති නකාලො, අයුත්තකාලො වා. සතිආදිධම්මසාමග්ගිසඬ්ඛාතාය බොධියා බුජ්ඣති එතායාති කත්වා, තංසමඬ්ගිතො වා බුජ්ඣතිති බොධිතො යොගිතො අඬ්ගන්ති බොජ්ඣංගිගො,

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා

පසත්ථො, සුන්දරො චා බොජ්ඣංගිගො සම්බොජ්ඣංගිගො.
 කායචිත්තදරථවූපසමලක්ඛණා පස්සද්ධියෙව සම්බොජ්ඣංගිගො
 පස්සද්ධියම්බොජ්ඣංගිගො, තස්ස පස්සද්ධියම්බොජ්ඣංගිගස්ස.
 සමාධිසම්බොජ්ඣංගිගාදීසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො — සමාධිස්ස
 තාව පදත්ථලක්ඛණානි හෙට්ඨා ආගතානෙව. උපපත්තිතො ඉක්ඛතීති
 උපෙක්ඛා. සා පනායං අත්ථතො තත්ත්වමජ්ඣන්තූපෙක්ඛාව ඉධ
 බොජ්ඣංගිගාපෙක්ඛා වෙදිතබ්බා. දුසමුට්ඨාපයන්ති සමුට්ඨාපෙතං උප්පාදෙතං
 අසක්කුණෙයාං. ධම්මානං, ධම්මෙසු චා විචයො ධම්මවිචයො, පඤ්ඤාති
 අත්ථො. වීරස්ස භාවො, කම්මං චා, විධිනා චා ඊරෙතබ්බං පචිත්තෙතබ්බන්ති
 වීරියං, උස්සාහො. පිණෙති කායං, චිත්තං ච සන්තප්පෙතීති පිති.

යං යං සකං යථාසකං, අත්තතො අත්තතොති අත්ථො. ආහාරවසෙනාති
 පච්චයවසෙන. භාවනාති උප්පාදනා, වච්ඡිනා ච. කුසලාකුසලාති
 කොසල්ලසම්භූතට්ඨෙත කුසලා, තප්පට්ඨපක්ඛතො අකුසලා. යෙ අකුසලා, තෙ
 සාවජ්ජා. යෙ කුසලා, තෙ අනවජ්ජා. අකුසලා භීනා, ඉතරෙ පණිකා. කුසලාපි
 චා භීනෙහි ඡන්දාදීහි ආරද්ධා භීනා, ඉතරෙ පණිකා. කණ්භාති කාලකා
 චිත්තස්ස අපහස්සරභාවකරණා, සුක්කාති ඔදානා චිත්තස්ස
 පහස්සරභාවකරණා. කණ්භාහිජාතිහෙතුතො චා කණ්භා,
 සුක්කාහිජාතිහෙතුතො සුක්කා. තෙ එව සප්පට්ඨාගා. කණ්භා හි
 උජුච්චවනිකතාය සුක්කෙහි සප්පට්ඨාගා. තථා සුක්කාපි ඉතරෙහි. අථ චා
 කණ්භා ච සුක්කා ච සප්පට්ඨාගා ච කණ්භසුක්කසප්පට්ඨාගා. සුඛා හි වෙදනා
 දුක්ඛාය වෙදනාය සප්පට්ඨාගා, දුක්ඛා ච වෙදනා සුඛාය සප්පට්ඨාගාති.
 අනුප්පන්තස්සාති අනිබ්බත්තස්ස. උප්පාදායාති උප්පාදනත්ථාය.
 උප්පන්තස්සාති නිබ්බත්තස්ස. භියොයාභාවායාති පුනප්පුනභාවාය.
 වෙසුල්ලායාති විපුලභාවාය. භාවනායාති වච්ඡියා. පාරිපූරියාති පරිපූරණත්ථාය.

තත්ථාති “අත්ථි හික්ඛවෙ”තිආදිනා දස්සිතපාඨෙ.
 සභාවසාමඤ්ඤලක්ඛණපට්ඨෙධවසෙනාති එකජ්ඣං කත්ථා ගහණෙ
 අනවජ්ජසුඛවිපාකාදිකස්ස විසුං විසුං පන චුසනාදිකස්ස සභාවලක්ඛණස්ස,
 අනිච්චාදිකස්ස සාමඤ්ඤලක්ඛණස්ස ච පටිච්ඡික්ඛනවසෙන.
 පචත්තමනසිකාරොති කුසලාදීනං තංතංසභාවලක්ඛණාදිකස්ස යාථාවතො
 අවබුජ්ඣනවසෙන උප්පන්තපචනචිත්තූප්පාදො. සො හි
 අවිපරිතමනසිකාරතාය “යොනියොමනසිකාරො”ති වුත්තො. තදාභොගතාය
 ආවජ්ජනාපි තග්ගතිකාව. රුප්පනලක්ඛණාදිකම්පි ඉධ
 සාමඤ්ඤලක්ඛණෙනෙව සචගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. කුසලකිරියාය
 ආදිආරම්භවසෙන පචත්තවීරියං ධිතිසභාවතාය “ධාතු”ති වුත්තන්ති ආහ
 “ආරම්භධාතූති පඨමවීරියං වුවචති”ති. ලද්ධාසෙවනං වීරියං බලප්පත්තං

හුත්වා පටිපක්ඛං විධමතීති ආහ “කොසජ්ජතො නික්ඛන්තත්තා තතො බලවතර”න්ති. අධිමත්තාධිමත්තතරානං පටිපක්ඛධම්මානං විධමනසමත්ථං පටුපටුතරාදිභාවජ්ජත්තං භොතීති චුත්තං “පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතර”න්ති. තිට්ඨති පවත්තති එත්ථාති යානියා, පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස යානියා පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියා. යාතබ්බො වා යානියො, පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගො යානියො එතෙසුති පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියා, අපරාපරං වත්තමානා පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගසම්පයුත්තා ධම්මා. යස්මා පන තෙසු පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස විසෙසකාරණං, තස්මා චුත්තං “පිතියා එව එතං නාම”න්ති. උජ්ජාදකමනසිකාරොති යථා මනසි කරොතො අනුජ්ජන්තො පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගො උජ්ජජ්ජති, උජ්ජන්තො ච වඩ්ඪති, තථා පවත්තමනසිකාරො.

පරිපුච්ඡකතාති පරියොගාභෙත්වා පුච්ඡකභාවො. පඤ්චපි හි නිකායෙ උග්ගභෙත්වා ආවරියෙ පරියුපාසිත්වා තස්ස තස්ස අත්ථං පරිපුච්ඡන්තස්ස, තෙ වා සහ අට්ඨකථාය පරියොගාභෙත්වා යං යං තත්ථ ගණ්ඨිට්ඨානං, තං තං “ඉදං, භන්තෙ, කථං, ඉමස්ස කො අත්ථො”ති පුච්ඡන්තස්ස ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගො උජ්ජජ්ජති. වත්ථුච්ඡදකිරියා ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා සඬබ්බෙපතො, විත්ථාරතො ච පකාසිතා එව. තත්ථ පන සමාධිසංවත්තනියභාවෙන ආගතා, ඉධ පඤ්ඤාසංවත්තනියභාවෙන. යදග්ගෙන හි සමාධිසංවත්තනිකා, තදග්ගෙන පඤ්ඤාසංවත්තනිකා සමාධිස්ස ඤාණපච්චුපට්ඨානතො. “සමාහිතො යථාභූතං පජානාතී”ති (සං. නි. 4.99; 5.1071) චුත්තං. දුජ්ජපඤ්ඤාපුග්ගලපරිවජ්ජනා නාම දුජ්ජපඤ්ඤානං මන්දබුද්ධිනං භත්තනික්ඛිත්තකාකමංසනික්ඛිත්තසුතබ්බසදිසානං මොමුහපුග්ගලානං දුරතො පරිච්චජනා. පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා නාම පඤ්ඤාය කතාධිකාරානං සච්චපටිච්චසමුප්පාදාදියු කුසලානං අරියානං, විපස්සනාකම්මිකානං වා මහාපඤ්ඤානං කාලෙන කාලං උපසඬකමනං. ගම්භීරඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණාති ගම්භීරඤාණෙහි වරිතබ්බානං බන්ධායතනධාතාදීනං, සච්චපටිච්චයාකාරාදිදීපනානං වා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තානං සුත්තන්තානං පච්චවෙක්ඛණා. තදධිමුත්තතාති පඤ්ඤාධිමුත්තතා, පඤ්ඤාය නින්තපොණපබ්භාරතාති අත්ථො.

අපායාදීති ආදි-සද්දෙන ජාතිආදිං අතීතෙ වට්ඨමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ඨමුලකං දුක්ඛං, පච්චුජ්ජන්තෙ ආහාරපරියෙට්ඨිමුලකඤ්ච දුක්ඛං සඬගණ්හාති. වීරියායත්තස්ස ලොකියලොකුත්තරවිසෙසස්ස අධිගමො එව ආනිසංසො, තස්ස දස්සනසීලතා වීරියායත්ත...පෙ.... දස්සිතා. සපුබ්බභාගො නිබ්බානගාමිමග්ගො ගමනවීථි ගන්තබ්බා පටිපජ්ජිතබ්බා පටිපදාති කත්වා.

දායකානං මහජ්ඵලභාවකරණෙන පිණ්ඩාපවායනතාති පච්චයදායකානං අත්තති කාරස්ස අත්තනො සම්මාපටිපත්තියා මහජ්ඵලකාරභාවස්ස කරණෙන පිණ්ඩස්ස භික්ඛාය පටිපුජනා. ඉතරංති ආමිසපුජාය. කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතාති අලසානං භාවනාය නාමමත්තම්පි අජානන්තානං කායදල්භිබ්බලානං යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යාසුඛාදිඅනුයුඤ්ජනකානං තිරච්ඡානකටිකානං පුග්ගලානං දුරතො පරිච්චජනා. ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතාති “දිවසං වඩ්ඤ්මෙන නිසජ්ජායා”තිආදිනා (විහ. 519; අ. නි. 3.16) භාවනාරම්භවසෙන ආරද්ධවීරියානං දල්භපරක්කමානං පුග්ගලානං කාලෙන කාලං උපසඩ්ඤ්මනා. සම්මජ්ජපදානපච්චවෙක්ඛණතාති චතුබ්බිධසම්මජ්ජපදානානුභාවස්ස පච්චවෙක්ඛණතා. තදධිමුත්තතාති තස්මිං වීරියසම්බොජ්ඣ්ඤ්ඤිගෙ අධිමුත්ති සබ්බිරියාපට්ඨෙසු නින්තපොණපබ්භාරතා. එත්ථ ව

ථිනම්ද්ධවිනොදනකුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතදධිමුත්තතා පටිපක්ඛවිධමනපච්චයුපසංභාරවසෙන, අපායාදිභයපච්චවෙක්ඛණාදයො සමුත්තෙජනවසෙන වීරියසම්බොජ්ඣ්ඤ්ඤිගස්ස උජ්ජාදකා දට්ඨබ්බා.

බුද්ධාදීසු පසාදසිනෙහාභාවෙන ථුසබරහදයා ලුබ්භුග්ගලා, තබ්බිපරියායෙන සිනිද්ධපුග්ගලා වෙදිතබ්බා. බුද්ධාදීනං ගුණපරිදීපනා සම්පසාදනීයසුත්තාදයො (දී. නි. 3.141 ආදයො) පසාදනීයසුත්තන්තා. ඉමෙහි ආකාරෙහිති යථාචුත්තෙහි කුසලාදීනං සභාවසාමඤ්ඤලක්ඛණපටිච්ඡිකානාදිආකාරෙහි වෙච්ච පරිපුච්ඡකතාදිආකාරෙහි ව. එතෙ ධම්මෙති එතෙ කුසලාදීසු යොනිසොමනසිකාරාදිකෙ වෙච්ච ධම්මත්ථඤ්ඤුතාදිකෙ ව.

65. අච්චාරද්ධවීරියතාදීහිති අතිවිය පග්ගහිතවීරියතාදීහි. ආදි-සද්දෙන සංවෙජනපමොදනාදිං සඩ්ගණ්භාති. උද්ධතන්ති සමාධිආදීනං මන්දතාය අවුපසන්තං. දුචුපසමයන්ති වුපසමෙතුං සමාධාතුං අසක්කුණෙය්‍යං.

තං ආකාරං සල්ලක්ඛෙත්වාති යෙනාකාරෙන අස්ස යොගිනො පස්සද්ධි සමාධි උපෙක්ඛාති ඉමෙ පස්සද්ධිආදයො ධම්මා පුබ්බෙ යථාරහං තස්මිං තස්මිං කාලෙ උජ්ජන්තපුබ්බා, තං චිත්තතංසම්පයුත්තධම්මානං පස්සද්ධාකාරං, සමාහිතාකාරං, අජ්ඣුපෙක්ඛිතාකාරඤ්ච උපලක්ඛෙත්වා උපධාරෙත්වා. තීසුපි පදෙසුති “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කායජ්ජස්සද්ධි”තිආදිනා ආගතෙසු තීසුපි වාකෙය්‍යසු, තෙහි වා පකාසිතෙසු තීසු ධම්මකොට්ඨාසෙසු. යථාසමාහිතාකාරං සල්ලක්ඛෙත්වා ගස්භමානො සමටො එව සමටනිමිත්තන්ති ආහ “සමටනිමිත්තන්ති ව සමටස්සෙවෙතමධිවචන”න්ති. නානාරම්මණෙ පරිබ්භමනෙන විවිධං අග්ගං එතස්සාති බ්‍යග්ගො, වික්ඛෙපො. තථා හි සො අනවට්ඨානරසො, හන්තතාපච්චුපට්ඨානො ව චුත්තො. එකග්ගතාභාවතො බ්‍යග්ගපටිපක්ඛොති අබ්‍යග්ගො, සමාධි. සො එව නිමිත්තන්ති පුබ්බෙ විය

වත්තබ්බං. තෙනාහ “අවික්ඛෙපටියෙන ච තස්සෙව අබ්‍යග්ගනිමිත්තන්ති අධිවචන”න්ති.

සරීරාවත්ථං ඤාත්වා මත්තසො පරිභුත්තො පණිතාහාරො කායලභ්‍යතාදීනං සමුට්ඨාපනෙන පස්සද්ධියා පච්චයො හොති, තථා උතුසප්පායං, ඉරියාපටසප්පායඤ්ච සෙවිතං, පයොගො ච කායිකො පවත්තිතොති ආහ “පණිතහොජනසෙවනතා”තිආදි. පයොගසමතාදීනං අභාවෙන සදරථකායචිත්තා පුග්ගලා සාරද්ධපුග්ගලා. චුත්තවිපරියායෙන පස්සද්ධකායා පුග්ගලා වෙදිතබ්බා.

නිරස්සාදස්සාති භාවනස්සාදරහිතස්ස. භාවනා හි වීථිපටිපන්නා පුබ්බෙනාපරං විසෙසවතී පවත්තමානා චිත්තස්ස අස්සාදං උපසමසුඛං ආවහති, තදභාවතො නිරස්සාදං චිත්තං හොති. සද්ධාසංවෙගවසෙනාති සද්ධාවසෙන, සංවෙගවසෙන ච. සම්පහංසනතාති සම්මදෙව පහංසනතා සංවෙජනපුබ්බකපසාදුප්පාදනෙන භාවනා චිත්තස්ස තොසනා. සම්මාපවත්තස්සාති ලිනුද්ධච්චවිරහෙන, සමථවීථිපටිපත්තියා ච සමං, සවිසෙසඤ්ච පවත්තියා සම්මදෙව පවත්තස්ස භාවනාචිත්තස්ස. අජ්ඣුපෙක්ඛනතාති පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අබ්‍යාවටතා. ඤානවිමොක්ඛපච්චවෙක්ඛණතාති පඨමාදීනි ඤානාති පච්චනීකධම්මෙහි සුට්ඨු විමුත්තතාදිනා තෙයෙව විමොක්ඛා තෙසං “එවං භාවනා, එවං සමාපජ්ජනා, එවං අධිට්ඨානං, එවං චූට්ඨානං, එවං සංකිලෙසො, එවං වොදාන”න්ති පති පති අවෙක්ඛණා.

සත්තමජ්ඣක්ඛතතාති සත්තෙසු පියට්ඨානියෙසුපි ගහට්ඨපබ්බජිතෙසු මජ්ඣක්ඛතාකාරො අජ්ඣුපෙක්ඛනා. සඬ්ඛාරමජ්ඣක්ඛතතාති අජ්ඣක්තිකෙසු චක්ඛාදීසු, බාහිරෙසු පත්තවීචරාදීසු මජ්ඣක්ඛතාකාරො අජ්ඣුපෙක්ඛනා. සත්තසඬ්ඛාරානං මමායනං සත්තසඬ්ඛාරකෙලායනං. ඉමෙහාකාරෙහිති ඉමෙහි යථාචුත්තෙහි කායචිත්තානං පස්සද්ධාකාරසල්ලක්ඛණාදිආකාරෙහි වෙච සප්පායාහාරසෙවනාදිආකාරෙහි ච. එතෙ ධම්මෙති එතෙ පස්සද්ධිආදිධම්මෙ.

66. පඤ්ඤාපයොගමන්දතායාති පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස අප්පභාවෙන. යථා හි දානසීලානි අලොභාදොසප්පධානානි, එවං භාවනා අමොහප්පධානා විසෙසතො අප්පනාවහා. තත්ථ යදා පඤ්ඤා න බලවතී හොති, තදා භාවනාචිත්තස්ස අනභිසඬ්ඛතො විය ආහාරො පුරිසස්ස අභිරුචිං න ජනෙති, තෙන තං නිරස්සාදං හොති. යදා ච භාවනා පුබ්බෙනාපරං විසෙසාවහා න හොති සම්මදෙව අවීථිපටිපත්තියා, තදා උපසමසුඛස්ස අලාභෙන චිත්තං නිරස්සාදං හොති. තදුභයං සන්ධායාහ “පඤ්ඤාපයොගමන්දතායා”තිආදි. නන්ති චිත්තං.

ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණානි යථාරහං සුගතියං, දුග්ගතියඤ්ච භොන්තීති තදඤ්ඤමෙව පඤ්චවිධබන්ධනාදිබ්‍රූජ්ජිපාසාදිඅඤ්ඤමඤ්ඤවිබාධනාදිභෙතුකං අපායදුක්ඛං දට්ඨබ්බං. තයිදං සබ්බං තෙසං තෙසං සත්තානං පච්චුජ්ජන්තභවනිස්සිතං ගහිතන්ති අතීතෙ, අනාගතෙ ච කාලෙ චට්ටමූලකදුක්ඛානි විසුං ගහිතානි. යෙ පන සත්තා ආභාරූපජීවිනො, තත්ථ ච උට්ඨානඵලූපජීවිනො, තෙසං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං ජීවිතදුක්ඛං අට්ඨමං සංවෙගචත්ථු චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අස්සාති චිත්තස්ස. අලීනන්තිආදීසු කොසජ්ජපක්ඛියානං ධම්මානං අනධිමත්තතාය අලීනං. උද්ධච්චපක්ඛිකානං ධම්මානං අනධිමත්තතාය අනුද්ධනං. පඤ්ඤාපයොගසම්පත්තියා, උපසම්පූර්ණාධිගමෙන ච අනිරස්සාදං. පුබ්බෙනාපරං සවිසෙසං තතො ඵච ආරම්මණෙ සමජ්ජවත්තං, සමථවීථිපටිපත්තඤ්ච. තත්ථ අලීනතාය පග්ගහෙ, අනුද්ධතතාය නිග්ගහෙ, අනිරස්සාදතාය සම්පහංසනෙ න ඛ්‍යාපාරං ආපජ්ජති. අලීනානුද්ධතතාය හි ආරම්මණෙ සමජ්ජවත්තං අනිරස්සාදතාය සමථවීථිපටිපත්තං. සමජ්ජවත්තියා චා අලීනං අනුද්ධනං, සමථවීථිපටිපත්තියා අනිරස්සාදන්ති දට්ඨබ්බං.

නෙක්ඛම්මපටිපදන්ති කුමානපටිපත්තිං. සමාධිඅධිමුත්තතාති සමාධිනිබ්බත්තනෙ කුමානාධිගමෙ යුත්තජ්ජයුත්තතා. සා පන යස්මා සමාධිං ගරුං කත්වා තත්ථ නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන පවත්තියා භොති, තස්මා “සමාධිගරු”තිආදි චුත්තං.

67. පටිලද්ධෙ නිමිත්තස්මිං ඵචං හි සම්පාදයතො අප්පනාකොසල්ලං ඉමං අප්පනා සම්පවත්තතීති සම්බන්ධො. සාති අප්පනා. හිත්වා හීති හි-සද්දො භෙතුඅත්ථො. යස්මා යානමෙතං න විජ්ජති, තස්මා චිත්තජ්ජවත්තිආකාරං භාවනාචිත්තස්ස ලීනුද්ධතාදිවසෙන පවත්තිආකාරං සල්ලක්ඛයං උපධාරෙන්නො. සමතං වීරියස්සෙව වීරියස්ස සමාධිනා සමරසතංයෙව යොජයෙථ. කථං පන යොජයෙථාති ආහ “ඊසකම්පි”තිආදි. තත්ථ ලයන්ති ලීනභාවං, සඬකොචන්ති අත්ථො. යන්තන්ති ගච්ඡන්තං, පග්ගණ්හෙට්ඨ සමභාවායාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “අච්චාරද්ධං නිසෙධෙත්වා සමමෙව පවත්තයෙ”ති. කථං පන සමමෙව පවත්තයෙති ආහ “රෙණුමිහි”තිආදි. යථාති රෙණුආදීසු යථා මධුකරාදීනං පවත්ති උපමාභාවෙන අට්ඨකථායං සම්මවණ්ණිකා, ඵචං ලීනුද්ධතභාවෙහි මොචයිත්වා වීරියසමතායොජනෙන නිමිත්තාහිමුඛං මානසං පටිපාදයෙ පටිභාගනිමිත්තාහිමුඛං භාවනාචිත්තං සම්පාදෙය්‍යාති අත්ථො.

නිමිත්තාභිමුඛපටිපාදනවණ්ණනා

68. තත්‍රාති තස්මිං ‘‘රෙණුමිහි’’තිආදිනා චුත්තගාථාද්වයෙ. අත්ථදීපනා උපමුපමෙයාත්ථවිභාවනා. අෂේකොති අකුසලො. පක්ඛන්දොති ධාවිතුං ආරද්ධො. විකසනක්ඛණෙයෙව සරසං කුසුමපරාගං හොති, පච්ඡා වාතාදීහි පරිපතති, විරසං වා හොති. තස්මා නිවත්තනෙ රෙණු ඛියතීති ආහ ‘‘ඛිණෙ රෙණුමිහි සම්පාපුණාති’’ති. පුජ්ථරාසින්නි රුක්ඛසාබාසු නිස්සිතං පුජ්ථසඤ්චයං.

සල්ලකත්තඅන්තෙවාසිකෙසුති සල්ලකත්තආවරියස්ස අන්තෙවාසිකෙසු. උදකථාලගතෙති උදකථාලියං යපිතෙ. සත්ථකම්මන්ති සිරාවෙධනාදිසත්ථකම්මං. චුසිතුමිපි උප්පලපත්තන්ති සම්බන්ධො. සමෙනාති පුරිමකා විය ගරුං, මන්දඤ්ච පයොගං අකත්වා සමප්පමාණෙන පයොගෙන. තත්ථාති උප්පලපත්තෙ. පරියොදාතසිප්පොති සුවිසුද්ධසිප්පො නිප්ථන්තසිප්පො.

මක්කටකසුත්තන්ති ලුතසුත්තං. නියාමකො නාවාසාරථී. ලඬිකාරන්ති කිලඤ්ජාදිමයං නාවාකටසාරකං. තෙලෙන අජඬිඬෙන්තො නාලිං. පුරෙතීති සරාවාදිගතෙන තෙලෙන අජඬිඬෙන්තො සුබ්බමච්ඡිද්දකං තෙලනාලිං. පුරෙති. එවමෙවාති යථා තෙ ආදිතො චුත්තමධුකරසල්ලකත්තඅන්තෙවාසිසුත්තාකඬිඬකනියාමකතෙලපුරකා වෙගෙන පයොගං කරොන්ති, එවමෙව යො භික්ඛු ‘‘සීසං අප්පනං පාපුණ්ණිස්සාමී’’ති ගාල්භං වීරියං කරොති, යො මජ්ඣෙ චුත්තමධුකරාදයො විය වීරියං න කරොති, ඉමෙ ද්වෙපි වීරියසමතාභාවෙන අප්පනං පාපුණ්ණිතුං න සක්කොන්ති. යො පන අවසානෙ චුත්තමධුකරාදයො විය සමප්පයොගො, අයං අප්පනං පාපුණ්ණිතුං සක්කොති වීරියසමතායොගතොති උපමාසංසන්දනං වෙදිතඛිඛං. තෙන චුත්තං ‘‘එකො භික්ඛු’’තිආදි. ලීනං භාවනාවිත්තන්ති අධිප්පායො.

පටිමජ්ඣානකථාවණ්ණනා

69. එවන්ති චුත්තප්පකාරෙන. වීරියසමතායොජනවසෙන වීරීපටිපන්නං භාවනාමානසං පටිභාගනිමිත්තෙයෙව යපනවසෙන නිමිත්තාභිමුඛං පටිපාදයතො අස්ස යොගිනො. ඉජ්ඣිස්සතීති සමිජ්ඣස්සති, උප්පජ්ජස්සතීති අත්ථො. අනුයොගවසෙනාති භාවනාවසෙන. සෙසානීති සෙසානි තීණි, වත්තාරි වා. පකතිවිත්තෙහීති පාකතිකෙහි කාමාවචරවිත්තෙහි. බලව...පෙ.... විත්තෙකග්ගතාති භාවනාබලෙන පටුතරසභාවප්පත්තියා. පරිකම්මත්තාති පටිසඬිබාරකත්තා. යදි ආසන්නත්තා උපචාරතා, ගොත්‍රභූතො එව

උපචාරසමඤ්ඤා සියාති ආහ “සමීපචාරිත්තා වා”ති. අනච්චාසන්තොපි හි නාතිදුරපචත්ති සමීපචාරී නාම හොති. අප්පනං උපෙච්ච වරන්තීති උපචාරානි. ඉතො පුබ්බෙ පරිකම්මානන්ති නානාවජ්ජනවිජීයං පරිකම්මානං. එත්ථාති එතෙසු පරිකම්මපචාරානුලොමසඤ්ඤිතෙසු. සබ්බන්තිමන්ති තතියං, චතුත්ථං වා. පරිත්තගොත්තාභිභවනතොති පරිත්තස්ස ගොත්තස්ස අභිභවනතො. ගංතායතීති හි ගොත්තං, “පරිත්ත”න්ති පවත්තමානං අභිධානං, බුද්ධිඤ්ච එකංසිකවිසයතාය රක්ඛතීති පරිත්තගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙත ව්‍යා න පවත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙයාභූතෙන. තස්මා සො තාති තායති රක්ඛතීති වුවචති. තං පන මහග්ගතානුත්තරවිදුරං කාමතණ්හාය ගොචරභූතං කාමාවචරධම්මානං ආවෙණිකරූපං දට්ඨබ්බං. මහග්ගතගොත්තෙපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. භාවනතොති උප්පාදනතො.

අවිසෙසෙන සබ්බෙසං සබ්බා සමඤ්ඤාති පයමනෙයො ගහිතග්ගහණං හොතීති ආහ “අග්ගහිතග්ගහණෙතො”තිආදි. නානාවජ්ජනපරිකම්මමෙව පරිකම්මන්ති අධිප්පායෙන “පයමං වා උපචාර”න්තිආදි වුත්තං. චතුත්ථං අප්පනාවිත්තං, පඤ්චමං වා අප්පනාවිත්තං පුබ්බෙ වුත්තනෙයෙන සචෙ චතුත්ථං ගොත්‍රභූ හොතීති අත්ථො. පඤ්චමං වාති වා-සද්දො අනියමෙ. ස්වායං අනියමො ඉමිනා කාරණෙනාති දස්සෙතුං “තඤ්ච බො බ්ඡ්පාභිඤ්ඤදන්ධාභිඤ්ඤවසෙනා”ති වුත්තං. තත්ථ බ්ඡ්පාභිඤ්ඤස්ස චතුත්ථං අප්පෙති, දන්ධාභිඤ්ඤස්ස පඤ්චමං. කස්මා පන චතුත්ථං, පඤ්චමං වා අප්පෙති, න තතො පරන්ති ආහ “තතො පරං ජවනං පතතී”ති. තතො පඤ්චමතො පරං ඡට්ඨං, සත්තමඤ්ච ජවනං පතන්තං විය හොති පරික්ඛිණජවත්තාති අධිප්පායො.

යථා අලද්ධාසෙවනං පයමජවනං දුබ්බලත්තා ගොත්‍රභූ න උප්පාදෙති, ලද්ධාසෙවනං පන බලවභාවතො දුතියං, තතියං වා ගොත්‍රභූ උප්පාදෙති, එවං ලද්ධාසෙවනතාය බලවභාවතො ඡට්ඨං, සත්තමම්පි අප්පෙතීති ථෙරස්ස අධිප්පායො. තෙනාහ “තස්මා ඡට්ඨෙපි සත්තමෙපි අප්පනා හොතී”ති. තන්ති ථෙරස්ස වචනං. සුත්තසුත්තානුලොමආචරියවාදෙහි අනුපත්ථම්හිතත්තා වුත්තං “අත්තනොමතිමත්ත”න්ති. “පුරිමා පුරිමා කුසලා ධම්මා”ති (පට්ඨා. 1.1.12) පන සුත්තපදමකාරණං ආසෙවනපච්චයලාභස්ස බලවභාවෙ අනෙකන්තිකත්තා. තථා හි අලද්ධාසෙවනාපි පයමචෙතනා දිට්ඨධම්මවෙදනියා හොති, ලද්ධාසෙවනා දුතියචෙතනා යාව ඡට්ඨචෙතනා අපරාපරියවෙදනියා. චතුත්ථපඤ්චමෙසුයෙවාතිආදි වුත්තස්සෙවත්ථස්ස යුත්තිදස්සනමුඛෙන නිගමනත්ථං වුත්තං. තත්ථ යදි ඡට්ඨසත්තමං ජවනං පතීතං නාම හොති පරික්ඛිණජවත්තා, කථං සත්තමජවනචෙතනා

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා

උපපජ්ජවෙදනියා, අනන්තරියා ව හොතීති? නායං විසෙසො ආසෙවනපච්චයලාභෙන බලප්පත්තියා. කිඤ්චරහි කිරියාවත්ථාවිසෙසතො. කිරියාවත්ථා හි ආරම්භමජ්ඣපරියොසානවසෙන තිවිධා. තත්ථ ව පරියොසානාවත්ථාය සන්තිට්ඨාපකචෙනනාභාවෙන උපපජ්ජවෙදනියාදිතා හොති, න බලවභාවෙනාති දට්ඨබ්බං. පටිසන්ධියා අනන්තරපච්චයභාවිතො විපාකසන්තානස්ස අනන්තරපච්චයභාවෙන තථා අභිසංඛිතත්තාති ව වදන්ති. තස්මා ඡට්ඨසත්තමානං පපාතාහිමුඛතාය පරික්ඛිණපචතා න සක්කා නිවාරෙතුං. තථා හි “යථා හි පුරිසො”තිආදි වුත්තං.

සා ව පන අප්පනා. අද්ධානපරිච්ඡෙදොති කාලපරිච්ඡෙදො. සො පනෙත්ථ සත්තස්ස ඨානෙස්ස කත්ථවි අපරිමාණවිත්තක්ඛණතාය, කත්ථවි අතිඉත්තරඛණතාය නත්ථීති වුත්තො. න හෙත්ථ සම්පුණ්ණපචනවිථි අද්ධා ලබ්භති. තෙනෙවාහ “එත්ථ මග්ගානන්තරඵල”න්තිආදි. සෙසට්ඨානෙස්සති පයමප්පනා, ලොකියාහිඤ්ඤා, මග්ගක්ඛණො, නිරොධා වුට්ඨහන්තස්ස ඵලක්ඛණොති එතෙස්ස චතුස්ස ඨානෙස්ස.

එත්තාවතාති එත්තකෙන භාවනාක්කමෙන එස යොගාවචරො පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එවං විහරතා ව අනෙත තදෙව පයමං ඤානං අධිගතං හොති පථවිකසිණන්ති සම්බන්ධො.

70. තත්ථාති තස්මිං ඤානපායෙ. විචිචිචිත්ථාති විසුං හුත්ථා. තෙනාහ “චිතා හුත්ථා අපක්කමිත්ථා”ති, පජ්ඣනවසෙන අපසක්කිත්ථාති අත්ථො. විචිචිචෙව කාමෙහීති එත්ථ “විචිචිචා”ති ඉමිතා විචෙචනං ඤානක්ඛණ කාමානං අභාවමත්තං වුත්තං. “විචිචිචෙචා”ති පන ඉමිතා එකංසතො කාමානං විචෙචෙනබ්බතාදීපනෙන තප්පටිපක්ඛතා ඤානස්ස, කාමවිචෙකස්ස ව ඤානාධිගමුපායතා දස්සිතා හොතීති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං. “පයමං ඤාන”න්තිආදිං චත්ථා තමෙචත්ථං පාකටතරං කාතුං “කථ”න්තිආදි වුත්තං. “අන්ධකාරෙ සති පදීපොභාසො වියා”ති එතෙන යථා පදීපොභාසාභාවෙන රත්තියං අන්ධකාරාහිභවො, එවං ඤානාභාවෙන සත්තසන්තතියං කාමාහිභවොති දස්සෙති.

එතන්ති පුබ්බපදෙයෙව අවධාරණවචනං. න ඛො පන එවං දට්ඨබ්බං “කාමෙහි ඵලා”ති අවධාරණස්ස අකතත්තා. නිස්සරන්ති නිග්ගච්ඡන්ති එතෙන, එත්ථ වාති නිස්සරණං. කෙ නිග්ගච්ඡන්ති? කාමා, තෙසං කාමානං නිස්සරණං පහානං තන්තිස්සරණං, තතො. කථං පන සමානෙ වික්ඛම්භනෙ කාමානමෙවෙනං නිස්සරණං, න ඛ්‍යාපාදාදීනන්ති වොදනං යුත්තිතො, ආගමතො ව සොධෙතුං. “කාමධාතු”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කාමධාතුසමතික්කමනතොති සකලස්සපි කාමභවස්ස

සමතික්කමපටිපදාභාවතො. තෙන ඉමස්ස ඤානස්ස කාමපරිඤ්ඤාභාවමාහ. කාමරාගපටිපක්ඛතොති වක්ඛමානවිභාගස්ස කිලෙසකාමස්ස පව්චත්ථිකභාවතො. තෙන යථා මෙත්තා බ්‍යාපාදස්ස, කරුණා විහිංසාය, එවමිදං ඤානං කාමරාගස්ස උජුචිපච්චනිකභූතන්ති දස්සෙති. එවමත්තතො පවත්තියා, විපාකප්පවත්තියා ච කාමරාගතො, කාමධාතුතො ච විනිවත්තසභාවත්තා ඉදං ඤානං විසෙසතො කාමානමෙව නිස්සරණං. ස්වායමත්ථො පායගතො එවාති ආහ “යථාහ”තිආදි. කාමඤ්චෙනමත්ථං දීපෙනුං පුරිමපදෙයෙව අවධාරණං ගහිතං, උත්තරපදෙපි පන තං ගහෙතඛිබ්බමෙව තථා අත්ථසම්භවතොති දස්සෙනුං “උත්තරපදෙපි”තිආදි චුත්තං. ඉතොති කාමච්ඡන්දතො. එස නියමො. සාධාරණවචනෙනාති අවිසෙසවචනෙන. තදඛිගවික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදප්පටිපස්සද්ධිනිස්සරණවිවෙකා තදඛිගවිවෙකාදයො. විත්තකායඋපධිවිවෙකා විත්තවිවෙකාදයො. තයො එව ඉධ ඤානකථායං දට්ඨබ්බා සමුච්ඡෙදවිවෙකාදීනං අසම්භවතො.

නිද්දෙසෙති මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 1, 7). තත්ථ හි “උද්දානතො ද්වෙ කාමා – වත්ථුකාමා කිලෙසකාමා චා”ති උද්දිසිත්වා “තත්ථ කතමෙ වත්ථුකාමා? මනාපියා රූපා...පෙ.... මනාපියා ථොට්ඨබ්බා”තිආදිනා වත්ථුකාමා නිද්දිට්ඨා. තෙ පන කාමීයන්තීති කාමාති වෙදිතබ්බා. තත්ථොවාති නිද්දෙසෙ එව. විභඩ්ගෙති ඤානවිභඩ්ගෙ (විභ. 564). පත්ථනාකාරෙන පවත්තො දුබ්බලො ලොභො ඡන්දනට්ඨෙන ඡන්දො, තතො බලවා රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, තතොපි බලවතරො බහලරාගො ඡන්දරාගො. නිමිත්තානුබ්‍යඤ්ජනාති සඬකප්පෙති එතෙනාති සඬකප්පො, තථාපවත්තො ලොභො, තතො බලවා රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, සඬකප්පනවසෙනෙව පවත්තො තතොපි බලවතරො සඬකප්පරාගොති. ස්වායං පහෙදො එකස්සෙව ලොභස්ස පවත්තිආකාරවසෙන, අවත්ථාහෙදවසෙන ච වෙදිතබ්බො යථා “වච්ඡො දම්මො බලිබද්දො”ති. ඉමෙ කිලෙසකාමා. කාමෙන්තීති කාමා, කාමෙන්ති එතෙහීති චා.

එවඤ්චි සතීති එවං උභයෙසමපි කාමානං සඬගහෙ සති. වත්ථුකාමෙහිපිති “වත්ථුකාමෙහි විච්චිවෙචා”තිපි අත්ථො යුජ්ජතීති එවං යුජ්ජමානත්ථත්තරසමුච්චයත්ථො පි-සද්දො, න කිලෙසකාමසමුච්චයත්ථො. කස්මා? ඉමස්මිං අත්ථො කිලෙසකාමෙහි විවෙකස්ස දුතියපදෙන චුත්තත්තා. තෙනාති වත්ථුකාමවිවෙකෙන. කායවිවෙකො චුත්තො හොති පුත්තදාරාදිපරිග්ගවිවෙකදීපනතො. පුරිමෙනාති කායවිවෙකෙන. එත්ථාති “විච්චිවෙච කාමෙහි, විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි”ති එතස්මිං පදද්වයෙ, ඉතො චා නිද්ධාරිතෙ විවෙකද්වයෙ. අකුසල-සද්දෙන යදිපි කිලෙසකාමා, සබ්බාකුසලාපි චා ගහිතා, සබ්බථා පන කිලෙසකාමෙහි විවෙකො චුත්තොති

ආහ “දුතියෙන කිලෙසකාමෙහි විවෙකවචනතො”ති. දුතියෙනාති ච විත්තවිවෙකෙනාති අත්ථො. එතෙසන්ති යථාචුත්තානං ද්විත්තං පදානං, නිද්ධාරණෙ වෙතං සාම්චචනං. තණ්හාදිසංකිලෙසානං වත්ථුනො පහානං සංකිලෙසවත්ථුප්පජ්ජහානං. ලොලභාවො නාම තත්ථ තත්ථ රූපාදිසු තණ්හුප්පාදො, තස්ස හෙතු වත්ථුකාමා එව වෙදිතබ්බා. බාලභාවො අවිජ්ජා, දුවචිත්තිතචිත්තිතාදි වා, තස්ස අයොනියොමනසිකාරො, සබ්බෙපි වා අකුසලා ධම්මා හෙතු. කාමගුණාධිගමහෙතූපි පාණාතිපාතාදිඅසුද්ධපයොගො හොතීති තබ්බිවෙකෙන පයොගසුද්ධි විභාවිතා. තණ්හාසංකිලෙසසොධනෙන, විවට්ඨපනිස්සයසංවඨසිනෙන ච අජ්ඣාසයවිසොධනං ආසයපොසනං. කාමෙසුති නිද්ධාරණෙ භූමිමං.

අනෙකහෙදොති කාමාසවකාමරාගසංයොජනාදිවසෙන, රූපතණ්හාදිවසෙන ච අනෙකප්පහෙදො. කාමච්ඡන්දොයෙවාති කාමසභාවොයෙව ඡන්දො, න කත්තුකම්යතාඡන්දො, නාපි කුසලච්ඡන්දොති අධිප්පායො. ඥානපටිපක්ඛතොති ඥානස්ස පටිපක්ඛභාවතො තංහෙතු තන්තිමිත්තං විසුං චුත්තො. අකුසලභාවසාමඤ්ඤෙන අග්ගහෙත්වා විසුං සරූපෙන ගහිතො. යදි කිලෙසකාමොව පුරිමපදෙ චුත්තො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “අනෙකහෙදතො”තිආදි.

අඤ්ඤෙසම්පි දිට්ඨිමානඅභිරිකානොත්තප්පාදීනං, තංසහිතඵස්සාදීනඤ්ච. උපරි චූච්චමානාති ඥානභිගාති උපරිඥානභිගාති, තෙසං අත්තතො පච්චතීකානං පටිපක්ඛභාවදස්සනතො තප්පච්චතීකනීවරණචචනං. නීවරණාති හි ඥානභිගපච්චතීකාති තෙසං පවත්තිතිවාරණතො. සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පටිපක්ඛො රාගප්පණ්ඩියා උජුච්ච්චතීකභාවතො, නානාරම්මණෙහි පලොභිතස්ස පරිබ්භමන්තස්ස විත්තස්ස සමාධානතො ච. පිති බ්‍යාපාදස්ස පටිපක්ඛො පාමොජ්ජෙන සමානායොගක්ඛෙමත්තා. විතක්කො ථිනම්ද්ධස්ස පටිපක්ඛො යොනියො සඤ්ඤාපටිපත්තවසෙන සවිජ්ජාරපවත්තිතො. සුඛං අවුපසමානුතාපසභාවස්ස උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පටිපක්ඛං වූපසන්තසිතලසභාවත්තා. විචාරො විචිකිච්ජාය පටිපක්ඛො ආරම්මණෙ අනුමජ්ජනවසෙන පඤ්ඤාපටිපත්තවසෙන. මහාකච්චානත්ථෙරෙන දෙසිතං පිටකානං සංවණ්ණනා පෙටකං, තස්මිං පෙටකෙ.

පඤ්චකාමගුණහෙදවිසයස්සාති රූපාදිපඤ්චකාමගුණවිසෙසවිසයස්ස. ආසාතවත්ථුහෙදවිසයානන්ති බ්‍යාපාදවිවෙකවචනෙන “අනත්ථං මෙ අවරී”ති (දී. නි. 3.340; අ. නි. 9.29; විහ. 960) ආදිආසාතවත්ථුහෙදවිසයස්ස දොසස්ස, මොහාධිකෙහි ථිනම්ද්ධාදිහි විවෙකවචනෙන පටිච්ඡාදනවසෙන දුක්ඛාදිපුබ්බන්තාදිහෙදවිසයස්ස මොහස්ස වික්ඛම්භනවිවෙකො චුත්තො.

කාමරාගඛ්‍යාපාදතදෙකට්ඨනමිද්ධාදිවික්ඛම්භකඤ්චෙනං

සබ්බාකුසලපට්ඨපක්ඛසභාවත්තා. සබ්බකුසලානං තෙන සභාවෙන සබ්බාකුසලජ්ජභායකං හොති, හොත්තම්පි කාමරාගාදිවික්ඛම්භනසභාවමෙව හොති තංසභාවත්තාති අවිසෙසෙත්වා තීවරණාකුසලමූලාදීනං “වික්ඛම්භනවිවෙකො වුත්තො හොති”ති ආහ.

71. යථාපච්චයං පවත්තමානානං සභාවධම්මානං නත්ථි කාචි වසවත්තිතාති වසවත්තිභාවනිවාරණත්ථං. “විතක්කනං විතක්කො”ති වුත්තං. තයිදං “විතක්කනං ඊදිසමිද්”ත්ති ආරම්මණස්ස පරිකප්පනත්ති ආහ “උභනනත්ති වුත්තං හොති”ති. යස්මා චිත්තං විතක්කබලෙන ආරම්මණං අභිනිරුළ්භං විය හොති, තස්මා සො ආරම්මණාභිනිරොපනලක්ඛණො වුත්තො. යථා හි කොචි රාජවල්ලභං, තංසම්බන්ධිතං මිත්තං වා නිස්සාය රාජගෙහං ආරොහති අනුපවිසති, එවං විතක්කං නිස්සාය චිත්තං ආරම්මණං ආරොහති. යදි එවං, කථං අවිතක්කං චිත්තං ආරම්මණං ආරොහති? විතක්කබලෙනෙව. යථා හි සො පුරිසො පරිවයෙන තෙන විනාපි නිරාසඬිකො රාජගෙහං පවිසති, එවං පරිවයෙන විතක්කෙන විනාපි අවිතක්කං චිත්තං ආරම්මණං ආරොහති. පරිවයෙනාති ච සන්තානෙන පවත්තවිතක්කභාවනාසඬිකාතෙන පරිවයෙන. විතක්කස්ස හි සන්තානෙන අභිණ්භං පවත්තස්ස වසෙන චිත්තස්ස ආරම්මණාභිරුහණං චිරපරිචිතං. තෙන තං කදාචි විතක්කෙන විනාපි තත්ථ පවත්තනෙව. යථා තං ඤාණසහිතං හුත්වා සම්මසනවසෙන චිරපරිචිතං කදාචි ඤාණචිරහිතම්පි සම්මසනවසෙන පවත්තති, යථා වා කිලෙසසහිතං හුත්වා පවත්තං සබ්බසො කිලෙසරහිතම්පි පරිවයෙන කිලෙසවාසනාවසෙන පවත්තති, එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. ආදිතො, අභිමුඛං වා භනනං ආභනනං. පරිතො, පරිවත්තෙත්වා වා ආභනනං පරියාභනනං. “රූපං රූපං, පථවී පථවී”ති ආකොටෙන්තස්ස විය පවත්ති “ආභනනං, පරියාභනන”ත්ති ච වෙදිතබ්බං. ආනයනං චිත්තස්ස ආරම්මණෙ උපනයනං, ආකඬ්ඨනං වා.

අනුසඤ්චරණං අනුපරිබ්භමනං. ස්වායං විසෙසො සන්තානම්හි ලබ්භමානො එව සන්තානෙන පාකටො හොතීති දට්ඨබ්බො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අනුමජ්ජනං ආරම්මණෙ චිත්තස්ස අනුමසනං, පරිමජ්ජනත්ති අත්ථො. තථා හි විචාරො “පරිමජ්ජනහත්ථො විය, සඤ්චරණහත්ථො වියා”ති ච වුත්තො. තත්ථාති ආරම්මණෙ. සහජාතානං අනුයොජනං ආරම්මණෙ අනුවිචාරණසඬිකාතඅනුමජ්ජනවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. අනුජ්ජබන්ධනං ආරම්මණෙ චිත්තස්ස අවිච්ඡින්නස්ස විය පවත්ති. තථා හි සො “අනුසන්ධානතා”ති (ධ. ස. 8) නිද්දිට්ඨො. තෙනෙව ච “සණ්ඨානුරථො විය, පරිබ්භමනං වියා”ති ච වුත්තො.

කත්ථවීති පයමජ්ඣානෙ, පරිත්තවිත්තුප්පාදෙසු ව. විචාරතො ඔළාරිකට්ඨෙයන, විචාරස්සෙව ච පුබ්බඨගමට්ඨෙයන අනුරවතො ඔළාරිකො, තස්ස ච පුබ්බඨගමො සණ්ඨාහිසාතො විය විතක්කො. යථා හි සණ්ඨාහිසාතො පයමාහිනිපාතො හොති, එවං ආරම්මණාහිමුඛනිරොපනට්ඨෙයන විතක්කො චෙතසො පයමාහිනිපාතො හොති. අභිසාන-ග්ගහණෙන චෙත්ථ අභිසානජො සද්දො ගහිතොති චෙදිතබ්බො. විජ්ජාරවාති විචලනායුත්තො සපරිජ්ජන්දො. පරිබ්භමනං විය පරිස්සයාභාවවීමංසනත්ථං. අනුප්පබන්ධෙන පවත්තියන්ති උපවායෙ වා අප්පනායං වා සන්තානෙන පවත්තියං. තත්ථ හි විතක්කො නිව්චලො හුත්වා ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා විය පවත්තති, න පයමාහිනිපාතෙ. පාකටො හොතීති විතක්කස්ස විසෙසො අහිනිරොපනාකාරො ඔළාරිකත්තා පයමජ්ඣානෙ පාකටො හොති, තදභාවතො පඤ්චකනයෙ දුතියජ්ඣානෙ විචාරස්ස විසෙසො අනුමජ්ජනාකාරො පාකටො හොති.

වාලණ්ඩුපකං ඵලකලොමාදීහි කතවුම්බටකං. උජ්ජිලනහත්ථොති පිණ්ඩස්ස උජ්ජිලනහත්ථො. තස්සෙව ඉතො චිතො ච සඤ්චරණහත්ථො. මණ්ඩලන්ති කංසභාජනාදියු කිඤ්චි මණ්ඩලං වට්ටලෙඛං කරොන්තස්ස. යථා පුජ්ජඵලසාධාදිඅවයවවිනිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි රුක්ඛො “සපුජ්ජො සඵලො”ති වොහරීයති, එවං විතක්කාදිඅභිගවිනිමුත්තං අවිජ්ජමානමපි ඥානං “සවිතක්කං සවිචාර”න්ති වොහරීයතීති දස්සෙතුං “රුක්ඛො වියා”තිආදි වුත්තං. ඥානභාවනාය පුග්ගලවසෙන දෙසෙතබ්බත්තා “ඉධ හික්ඛු විච්චිචෙව කාමෙහි”තිආදිනා පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ඥානානි උද්දිට්ඨානීති. යදිපි විභඨගෙ පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා කතා, අත්ථො පන තත්තාපි විභඨගෙපි යථා ඉධ “ඉමිනා ච විතක්කෙනා”තිආදිනා ධම්මවසෙන වුත්තො, එවමෙව දට්ඨබ්බො, පරමත්ථතො පුග්ගලස්සෙව අභාවතොති අධිප්පායො. අත්ථො...පෙ.... දට්ඨබ්බො ඥානසම්භිගිතො විතක්කවිචාරසමභිගිතාදස්සෙන, ඥානස්සෙව ච සවිතක්කසවිචාරතාය වුත්තත්තාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

විවෙකාති විවෙකා හෙතුභූතාති විවෙක-සද්දස්ස භාවසාධනතං සන්ධායාහ. විවෙකෙති කත්තුසාධනතං, කම්මසාධනතං වා. “විචිත්තො”ති හි ඉමිනා නීවරණෙහි විනාභූතො තෙහි විවෙචිතොති ච සාධනද්වයමපි සභිගහිතමෙවාති.

72. පිණයතීති තප්පෙති, වඨ්ඨෙති වා. සම්පියායනලක්ඛණාති පරිතුස්සනලක්ඛණා. පිණනරසාති පරිබුහනරසා. ඵරණරසාති පණිතරුපෙහි කායස්ස ඛ්‍යාපනරසා. උදග්ගභාවො ඔදග්ගං. බුද්දිකා ලහුං ලොමහංසනමත්තං කත්වා හින්තා න පුන උජ්ජජ්ජති. බණ්ණිකා බහුලං උජ්ජජ්ජති. උබ්බෙගතො ඵරණා නිව්චලත්තා, විරට්ඨිතිකත්තා ච පණිතතරා. චෙතියභිගණං ගන්ත්වාති පුණ්ණවල්ලිකවිහාරෙ චෙතියභිගණං ගන්ත්වා. පකතියා

දිට්ඨාරම්මණුවසෙනාති පුබ්බෙ මහාවෙනියං ගහිතාරම්මණුවසෙන. විත්‍රගණ්ඨකො විචිත්‍රාකාරෙන කතගණ්ඨකො. උපනිස්සයෙනි සමීපෙ, තස්ස වා විහාරස්ස නිස්සයභූතෙ, ගොවරට්ඨානභූතෙති අත්ථො.

සරාජීරෙනි ගෙහඬගණ. පබ්බතසිඛරෙ කතවෙනියං “ආකාසවෙනිය”න්ති වුත්තං. ගහිතනිමිත්තෙනෙවනාති වෙනියවන්දනං, ධම්මස්සවනඤ්ච උද්දිස්ස “ධඤ්ඤා වතිමෙ”තිආදිනා ගහිතකුසලනිමිත්තෙනෙව කාරණභූතෙන. ගහිතං වා නිමිත්තං එතෙනාති ගහිතනිමිත්තං, වුත්තාකාරෙන පවත්තවිත්තං, තෙන ගහිතනිමිත්තෙනෙව විත්තෙන සහ. පක්ඛන්දන්ති අනුපවිට්ඨං. අනුපරිප්පුටන්ති අනු අනු සමන්තතො පුටං, සබ්බසො අනුවිසටන්ති අත්ථො.

පස්සද්ධියා නිමිත්තභාවෙන ගබ්භං ගණ්හන්ති. පරිපාවනවසෙන පරිපාකං ගච්ඡන්ති. අප්පනාසම්පයුත්තාව පිති අප්පනාසමාධිපුරිකා. ඛණිකසමාධිපුරිකා ව උපචාරසමාධිපුරිකා ව අප්පනාසමාධිස්ස විදුරතරාති තදුභයං අනාමසන්තො “තාසු යා අප්පනාසමාධිස්සා”තිආදිමාහ. සමාධිසම්පයොගං ගතාති පුබ්බෙ උපචාරසමාධිනා සම්පයුත්තා හුත්වා අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා අප්පනාසමාධිනා සම්පයොගං ගතා.

73. සුඛයතීති සුඛං, අත්තනා සම්පයුත්තධම්මෙ ලද්ධස්සාදෙ කරොතීති අත්ථො. ස්වායං කත්තුනිද්දෙසො පරියායලද්ධො ධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තු නිවත්තනත්ථො, නිප්පරියායෙන පන භාවසාධනමෙව ලබ්භතීති “සුඛනං සුඛ”න්ති වුත්තං. ඉට්ඨසභාවත්තා තංසමඬගීපුග්ගලං, සම්පයුත්තධම්මෙ වා අත්තනි සාදයතීති සාතං ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. සාතං “මධුර”න්ති වදන්ති. සාතං ලක්ඛණං එතස්සාති සාතලක්ඛණං. උපමුහනං සම්පයුත්තධම්මානං සංවඩ්ඪනං. දුක්ඛං විය අවිස්සජ්ජෙත්වා අදුක්ඛමසුඛා විය අනප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා අනු අනු ගණ්හනං, උපකාරිතා වා අනුග්ගහො. කත්ථවි පඨමජ්ඣානාදිකෙ. පටිලාභතුට්ඨිති පටිලාභවසෙන උප්පජ්ජනකතුට්ඨි. පටිලද්ධරසානුභවනන්ති පටිලද්ධස්ස ආරම්මණරසස්ස අනුභවනන්ති සභාවතො පිතිසුඛාති විහජිත්වා දස්සෙති. යත්ථ පිති, තත්ථ සුඛන්ති විතක්කස්ස විය ඉතරෙන පිතියා සුඛෙන අවිචන්තසංයොගමාහ. “යත්ථ සුඛං, තත්ථ න නියමතො පිතී”ති විචාරස්ස විය විතක්කෙන සුඛස්ස පිතියා අනවිචන්තසංයොගං. තෙන අවිචන්තානවිචන්තසංයොගිතාය පිතිසුඛානං විසෙසං දස්සෙති. කං තාරෙන්ති එත්ථාති කත්තාරං, නිරුද්ධකමරුට්ඨානං. වනමෙව වනන්තං. තස්මිං තස්මිං සමයෙනි ඉට්ඨාරම්මණස්ස පටිලාභසමයෙ, පටිලද්ධස්ස රසානුභවනසමයෙ, වනවිජායාදීනං සවනදස්සනසමයෙ, පවෙසපරිභොගසමයෙ ව. පාකටභාවතොති යථාක්කමං පිතිසුඛානං විභූතභාවතො.

විවෙකජං පිතිසුඛන්ති එත්ථ පුරිමස්මිං අත්ථෙ විවෙකජන්ති ඥානං වුත්තං. පිතිසුඛසද්දතො ච අත්ථිඅත්ථවිසෙසතො “අස්ස ඥානස්ස, අස්මිං චා ඥානෙ”ති එත්ථ අ-කාරො දට්ඨබ්බො. දුතියෙ පිතිසුඛමෙව විවෙකජං. “විවෙකජංපිතිසුඛ”න්ති ච අඤ්ඤපදත්ථසමාසො, පච්චත්තනිද්දෙසස්ස ච අලොපො කතො. ලොපෙ චා සති “විවෙකජපිතිසුඛ”න්ති පාඨොති අයං විසෙසො.

උපසම්පජ්ජාති එත්ථ උප-සං-සද්දා “උපලබ්භති, සංභුඤ්ජති”තිආදීසු විය නිරත්ථකාති දස්සෙතුං “උපගන්ත්වා”තිආදිං වත්වා පුන තෙසං සාත්ථකභාවං දස්සෙතුං “උපසම්පාදයිත්වා”තිආදි වුත්තං, තස්මා පත්වා, සාධෙත්වාති චා අත්ථො. ඉරියන්ති කිරියං. වුත්තිආදීති තස්සෙව වෙච්චනාති. පාලනාති හි එකං ඉරියාපථබ්බාධනං ඉරියාපථන්තරෙහි රක්ඛණා.

පඤ්චඩගවිජ්ජහිනාදිවණ්ණනා

74. පඤ්ච අඩගාති වික්ඛම්භනවසෙන පහිනාති එතස්සාති පඤ්චඩගවිජ්ජහිනං. “අග්‍යාහිතො”ති එත්ථ ආහිත-සද්දස්ස විය විජ්ජහින-සද්දස්සෙත්ථ පරච්චනං දට්ඨබ්බං, පඤ්චහි අඩගෙහි විජ්ජහිනන්ති චා පඤ්චඩගවිජ්ජහිනං. නනු අඤ්ඤෙපි අකුසලා ධම්මා ඉමිනා ඥානෙන පහියන්ති, අථ කස්මා පඤ්චඩගවිජ්ජහිනතාව වුච්චතිති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. ඥානලාභිනොපි අඥානසමඬගිකාලෙ ඥානපටිපක්ඛලොභවිත්තාදීනං පවත්තිසබ්භාවතො “ඥානක්ඛණෙ”ති වුත්තං. පහියන්තිති විගච්ජන්ති, නජ්ජවත්තන්තිති අත්ථො. එකත්තාරම්මණෙති පථවිකසිණාදිවසෙන එකසභාවෙ, එකග්ගතාසඬබ්බාතෙ එකත්තාවතෙ චා ආරම්මණෙ. තන්ති තං නානාවිසයපලොභිතං විත්තං. කාමධාතුජ්ජහානායාති නානාවිසයසමුපබ්‍රුජ්ජහාය කාමධාතුයා පහානාය සමතික්කමාය පටිපදං ඥානං නජ්ජපටිපජ්ජති. නිරන්තරන්ති වික්ඛෙපෙන අනන්තරිතං, සහිතන්ති අත්ථො. අකම්මඤ්ඤන්ති අකම්මනියං, භාවනාකම්මස්ස අයොග්‍යන්ති අත්ථො. උද්ධච්චකුක්කුච්චපරෙතන්ති උද්ධච්චකුක්කුච්චෙන අහිභුතං. පරිබ්භමති අනවට්ඨානතො, අවට්ඨානස්ස සමාධානස්ස අභාවතොති අත්ථො. විචිකිච්ජාය උපහතන්ති සාතිසයස්ස විචාරස්ස අභාවතො “සම්මාසම්බුද්ධො නු බො භගවා, න නු බො”ති, “පථවි පථවි”තිආදිනා මනසිකාරෙන, “ඥානං සියා නු බො, න නු බො”තිආදිනා ච පවත්තාය විචිකිච්ජාය උපහතං. නාරොහති අජ්ජපටිපත්තිතිමිත්තත්තා. විසෙසෙන ඥානන්තරායකරත්තාති සමාධිආදීනං උජුච්චවනීකභාවෙන ඥානාධිගමස්ස අන්තරායකරණතො.

තෙහිති ක්කානාධිගමස්ස පච්චයභූතෙහි විතක්කවිචාරෙහි. අවික්ඛෙපාය සම්පාදිතජ්ජයොගස්සාති තතො එවං සමාධානාය නිජ්ඣාදිතභාවනාපයොගස්ස. වෙනසො

පයොගසම්පත්තිසම්භවාති යථාචුත්තභාවනාපයොගසම්පත්තිසමුට්ඨානා. ජිති ජිණනං භාවනාවසෙන තජ්ජනං. උපමුහනං භාවනාවසෙන පරිවුද්ධිං වෙනසො කරොතිති සම්බන්ධො. නන්ති විත්තං. සසෙසසම්පයුත්තධම්මන්ති අවසිට්ඨඵස්සාදිධම්මසහිතං, සමං සම්මා ව ආධියතිති සම්බන්ධො. ඉන්ද්‍රියසමතාවසෙන සමං, පටිපක්ඛධම්මානං. දුර්භාවෙ ලීනුද්ධවිචාරාවෙන සම්මා ව යපෙතිති අත්ථො. එකග්ගතා හි සමාධානකිවිචෙන විත්තං, සම්පයුත්තධම්මෙ ව අත්තානං අනුවත්තාපෙත්ති ක්කානක්ඛණෙ සාතිස්සං සමාහිතෙ කරොතිති. උජ්ජත්තිවසෙනාති යථාපච්චයං උජ්ජජනවසෙන. එතෙසු විතක්කාදියු ක්කානං උජ්ජන්තං නාම හොති තත්ථෙව ක්කානවොහාරතො. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. “යථා පනා”තිආදිනාපි උපමාවසෙන තමෙවත්ථං පාකටතරං කරොති.

පකතිවිත්තතොති පාකතිකකාමාවචරවිත්තතො. සුච්ඡිසදෙනාති සුච්ඡි විසදෙන, පටුතරෙතාති අත්ථො. සබ්බාවත්තන්ති සබ්බාවයචචන්තං, අනවසෙසන්ති අත්ථො. අජ්ඣුටන්ති අසම්චුට්ඨං. ආරම්මණෙසු චුසිතාති අජ්ජනාවසෙන පවත්තමානා විත්තෙකග්ගතා සමන්තතො ආරම්මණං ඵරන්ති විය හොතිති කත්වා චුත්තං. කස්මා පනෙත්ථ ක්කානපායෙ අග්ගහිතා විත්තෙකග්ගතා ගහිතාති අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ විත්තෙකග්ගතා”තිආදි චුත්තං. තත්ථාති තෙසු ක්කානභිගෙසු. න නිද්දිට්ඨාති සරූපතො න නිද්දිට්ඨා, සාමඤ්ඤතො පන ක්කානග්ගහණෙන ගහිතා. එවං චුත්තත්තාති සරූපෙනෙව චුත්තත්තා, අභිගමෙව විත්තෙකග්ගතාති සම්බන්ධො. යෙන අධිජ්ජායෙනාති යෙන විතක්කාදිහි සහ වත්තන්තං ධම්මං දීපෙතුං තස්ස පකාසනාධිජ්ජායෙන “සවිතක්කං සවිචාර”න්තිආදිනා උද්දෙසො කතො. සො එව අධිජ්ජායො තෙන හගවතා විභචගෙ “විත්තෙකග්ගතා”ති නිද්දිසන්තෙන පකාසිතො. තස්මා සා ක්කානපායෙ අග්ගහිතාති න විත්තෙතබ්බං.

තිවිධකල්‍යාණවණ්ණනා

75. ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙනාති ක්කානස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙන. ලක්ඛණවසෙනාති තෙසංයෙව අජ්ජනායං ලක්ඛිතබ්බභාවවසෙන.

තත්‍රාති තස්මිං කල්‍යාණතාලක්ඛණානං විභාවනෙ. පටිපදාවිසුද්ධිති පටිපජ්ජති ක්කානං එතායාති පටිපදා, ගොත්‍රභූපරියොසානො පුබ්බභාගියො භාවනානයො. පරිපන්ථතො විසුජ්ඣනං විසුද්ධි, පටිපදාය විසුද්ධි

පටිපදාවිසුද්ධි. සා පනායං යස්මා ඥානස්ස උප්පාදක්ඛණේ ලබ්භති, තස්මා චුත්තං “පටිපදාවිසුද්ධි ආදී”ති. උපෙක්ඛානුබුහනාති විසොධෙනබ්බතාදීනං අභාවතො ඥානපරියාපන්නාය තත්ත්වමජ්ඣක්ඛපෙක්ඛාය කිච්චනිජ්ඣත්තියා අනුබුහනා. සා පනායං විසෙසතො ඥානස්ස ධීතික්ඛණේ ලබ්භති. තෙන චුත්තං “උපෙක්ඛානුබුහනා මජ්ඣෙ”ති. සම්පහංසනාති තත්ථ ධම්මානං අනතිවත්තනාදිසාධකස්ස ඤාණස්ස කිච්චනිජ්ඣත්තිවසෙන පරියොදපනා. සා පන යස්මා ඥානස්ස ඔසානක්ඛණේ පාකටා හොති, තස්මා චුත්තං “සම්පහංසනා පරියොසාන”න්ති. ඉමානි තීණි ලක්ඛණානීති පරිපන්ථතො චිත්තස්ස විසුජ්ඣනාකාරො, මජ්ඣිමස්ස සමථනිමිත්තස්ස පටිපජ්ජනාකාරො, තත්ථ පක්ඛන්දනාකාරොති ඉමානි තීණි ඥානස්ස ආදිතො උප්පාදක්ඛණේ අප්පනාපත්තිලක්ඛණානි තෙහි ආකාරෙහි විනා අප්පනාපත්තියා අභාවතො, අසති ච අප්පනාය තදභාවතො. ආදිකල්‍යාණඤ්චෙව විසුද්ධිපටිපදත්තා. යථාචුත්තෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතත්තා, සම්පන්නලක්ඛණත්තා ච තිලක්ඛණසම්පන්නඤ්ච. ඉමිනා නයෙන මජ්ඣපරියොසානලක්ඛණානඤ්ච යොජනා වෙදිතබ්බා.

සම්භරියති ඥානං එතෙනාති සම්භාරො, නානාවජ්ජනපරිකම්මං. සහ සම්භාරෙන්නාති සසම්භාරො, සො එව සසම්භාරිකො. උපවාරොති එකාවජ්ජනුපවාරමාහ. පග්ගහාදිකිච්චස්ස පුබ්බහාගෙ භාවනාය එව සාධිතත්තා යා තත්ථ එකාවජ්ජනුපවාරෙ සිද්ධා අජ්ඣුපෙක්ඛනා, සා ඥානක්ඛණේ පරිබුහිතා නාම හොතීති චුත්තං “උපෙක්ඛානුබුහනා නාම අප්පනා”ති. යථාධිගතං ඥානං නිස්සාය යො පහට්ඨාකාරො චිත්තස්ස පරිතොසො, තං පච්චචෙක්ඛණාවසෙන පවත්තං සන්ධායාහ “සම්පහංසනා නාම පච්චචෙක්ඛණා”ති. එකෙති අභයගිරිවාසිනො. තෙ හි එවං පටිපදාවිසුද්ධිආදිකෙ වණ්ණයන්ති, තද්දුත්තං. තථා හි සති අජ්ඣානධම්මෙහි ඥානස්ස ගුණසංකිත්තනං නාම කතං හොති. න හි භූමන්තරං භූමන්තරපරියාපන්නං හොති. පාළියා චෙතං විරුද්ධන්ති දස්සෙතුං “යස්මා පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ එකත්තගතං චිත්තන්ති ඉන්ද්‍රියානං එකරසභාවෙන, එකග්ගතාය ච සිබාප්පත්තියා තදනුගුණං එකත්තං ගතන්ති එකත්තගතං, සසම්පයුත්තං අප්පනාපත්තිවත්තං. තස්සෙව පටිපදාවිසුද්ධිපක්ඛන්දනාදි අනන්තරමෙව චුච්චති. තස්මාති යස්මා එකස්මිංයෙව අප්පනාචිත්තක්ඛණේ පටිපදාවිසුද්ධිආදි පාළියං චුත්තං, තස්මා ආගමනාවසෙන්නාති පරිකම්මාගමනාවසෙන. අනතිවත්තනාදීති ආදි-සද්දෙන ඉන්ද්‍රියෙකරසතාතදුපගචිරියවාහනාසෙවනාති සධිගණ්හාති. පරියොදාපකස්සාති පරියොධකස්ස පහස්සරභාවකරස්ස. අනතිවත්තනාදිභාවසාධනමෙව චෙත්ථ ඤාණස්ස කිච්චනිජ්ඣත්ති වෙදිතබ්බා.

තස්මින්ති තස්මිං වාරෙ, චතුපඤ්චවිත්තපරිමාණාය අප්පනාවිට්ඨයන්ති අත්ථො. තතො පරිපන්ථතො. චිත්තං විසුජ්ඣන්ති යදිපි ආගමනං ගහෙනුං අවිසෙසෙන විය චුත්තං, පරිකම්මවිසුද්ධිතො පන අප්පනාවිසුද්ධි සාතිසයාව. තෙනාහ “විසුද්ධත්තා”තිආදි. ආවරණවිරහිතං හුත්වාති යෙනාවරණෙන ආවටත්තා චිත්තං තතො පුබ්බෙ මජ්ඣමං සමට්ඨිමිත්තං පටිපජ්ජතුං න සක්කොති, තෙන විචිත්තං හුත්වා, තං වික්ඛම්භෙත්වාති අත්ථො. ලීනුද්ධව්වසඬ්ඛානානං උභින්නං අත්තානං අනුපගමනෙන මජ්ඣමො, සවිසෙසං පච්චනීකධම්මානං වූපසමනතො සමථො, යොගිතො සුඛවිසෙසානං කාරණභාවතො නිමිත්තඤ්ඤාති මජ්ඣමං සමට්ඨිමිත්තං. තෙනාහ “සමප්පවත්තො අප්පනාසමාධියෙවා”ති. තදනන්තරං පන පූරිමචිත්තන්ති තස්ස අප්පනාවිත්තස්ස අනන්තරපච්චයභූතං පූරිමං චිත්තං, ගොත්රභූවිත්තන්ති අත්ථො. එකසන්තතිපරිණාමනායෙනාති යථා “තදෙව බීරං දධිසම්පන්න”න්ති, එවං සතිපි පරිත්තමහග්ගතභාවහෙදෙ, පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවහෙදෙ ච එකිස්සා එව සන්තතියා පරිණාමුපගමනනායෙන එකත්තනායවසෙන. තථත්තන්ති තථභාවං අප්පනාසමාධිවසෙන සමාහිතභාවං. එවං පටිපන්නත්තාති චුත්තාකාරෙන පටිපජ්ජමානත්තා. යස්මිඤ්චි ඛණෙ තථත්තං මජ්ඣමං සමට්ඨිමිත්තං පටිපජ්ජති, තස්මිංයෙව ඛණෙ තථත්තුපගමනෙන අප්පනාසමාධිනා සමාහිතභාවුපගමනෙන තත්ථ පක්ඛන්දති නාම. පූරිමචිත්තෙති අප්පනාවිත්තස්ස පූරිමස්මිං චිත්තෙ ගොත්රභූවිත්තෙ. විජ්ජමානාකාරනිජ්ඣාදිකාති තස්මිං චිත්තෙ විජ්ජමානානං පරිපන්ථවිසුද්ධිමජ්ඣමසමට්ඨිපත්තිපක්ඛන්දනාකාරානං නිජ්ඣාදිකා, තෙනාකාරෙන නිජ්ඣාදිජ්ජමානාති අත්ථො. තෙයෙව හි ආකාරා පච්චයවිසෙසතො කුමානක්ඛණෙ නිජ්ඣාදිජ්ජමානා “පටිපදාවිසුද්ධි”ති ලද්ධසමඤ්ඤා කුමානස්ස තං විසෙසං නිජ්ඣාදෙන්තා විය චුත්තා. උප්පාදක්ඛණෙයෙවාති අත්තලාභවෙලායමෙව. යදි එවං, කථං තෙ ආකාරා නිජ්ඣාදිජ්ජන්තිති ආහ “ආගමනවසෙනා”ති.

තස්සාති චිත්තස්ස. “විසුද්ධං චිත්තං අජ්ඣුපෙක්ඛති”ති පාළියං (පටි. ම. 1.158) පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ආගතාති “ඛ්‍යාපාරං අකරොත්තො”ති ආහ. සමට්ඨිපටිපත්තිතථත්තුපගමනඤ්ච ඉධ සමට්ඨාචාපත්තියෙවාති ආහ “සමට්ඨාවූපගමනෙන”ති. කිලෙසසංසග්ගං පහාය එකත්තෙන උපට්ඨිතස්සාති පුබ්බෙ “කථං නු ඛො කිලෙසසංසග්ගං පජ්ඣෙය්‍ය”න්ති පටිපන්නස්ස ඉදාති සමට්ඨිපත්තියා තස්ස පහිනත්තා කිලෙසසඬ්ගණිකාභාවෙන එකත්තෙන උපට්ඨිතස්ස කුමානචිත්තස්ස. පරිපන්ථවිසුද්ධිමජ්ඣමසමට්ඨිපත්තිපක්ඛන්දනෙහි වූද්ධිජ්ජන්තියා අනුබුහිතෙ කුමානචිත්තෙ ලද්ධොකාසා තත්ත්වමජ්ඣත්තුපෙක්ඛා සම්පයුත්තෙසු

සමවාහිතභාවෙන පවත්තමානා තෙ අනුබ්බහෙන්ති විය හොතිති ආහ
 “තත්‍රමජ්ඣන්තූපෙක්ඛාය කිව්වවසෙන උපෙක්ඛානුබ්බහනා වෙදිතඛ්ඛා”ති.

යෙ පනෙනෙ යුගනද්ධම්මානි සම්බන්ධො. තත්ථානි තස්මිං ක්‍රිත්තවිත්තෙ. අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනවසෙන කිව්වකරණතො යුගෙ නද්ධා ඛද්ධා විය යුගනද්ධා. විමුත්තිරසෙනානි විමුච්චනකිව්වෙන, විමුච්චනසම්පත්තියා වා. එස යොගී. වාහයනීති පවත්තෙති. අස්සානි ක්‍රිත්තවිත්තස්ස. තස්මිං බණෙනි හඬගක්ඛණෙ. උප්පාදක්ඛණෙ අතීතෙ හි ධීතික්ඛණතො පටියාය ආසෙවනා පවත්තති නාම. තෙ ආකාරානි අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනාදයො තත්ථ ධම්මානං පවත්තිආකාරා. ආසෙවනාපි හි ආසෙවනපච්චයභාවිනං ධම්මානං පවත්තිආකාරොයෙව. සංකිලෙසවොදානෙසුනි සමාධිපඤ්ඤානං සමරසනාය අකරණං භාවනාය සංකිලෙසො, කරණං වොදානං. තථා සෙසෙසුපි. එවමෙනෙසු සංකිලෙසවොදානෙසු තං තං ආදීනවං දොසං ආනිසංසං ගුණං පුරෙතරං පාටිභාරියඤාණෙන දිස්වා යථා අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනාදයො හොන්ති, තථා භාවනාය සම්පහංසිතත්තා තෙනෙව ඤාණෙන විසොධිතත්තා. විසොධනං හෙත්ථ සම්පහංසනං. තෙ ආකාරා යස්මා නිප්ඵන්තා, තස්මා “ධම්මානං...පෙ.... වෙදිතඛ්ඛානි චුත්ත”න්ති ලක්ඛණසංවණ්ණනාය ආදිමිහි චුත්තං නිගමනවසෙන දස්සෙති.

“යස්මා උපෙක්ඛාවසෙන ඤාණං පාකටං හොති”ති කො සම්බන්ධො. කස්මා සම්පහංසනාව පරියොසානන්ති චුත්තා, න උපෙක්ඛානුබ්බහනානි වොදනං සන්ධාය “තත්ථ යස්මා උපෙක්ඛාවසෙන ඤාණං පාකටං හොති”ති චුත්තං. තත්ථානි තස්මිං භාවනාවිත්තෙ. උපෙක්ඛාවසෙන ඤාණං පාකටං හොතිති අප්පනාකාලෙ භාවනාය සමප්පවත්තියා, පටිපක්ඛස්ස ව පහානතො පග්ගහාදීසු බ්‍යාපාරස්ස අකාතඛ්ඛතො අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනාව හොති. යං සන්ධාය චුත්තං “සමයෙ චිත්තස්ස අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා, විසුද්ධං චිත්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති”ති ව ආදි. සා පනායං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා ඤාණස්ස කිව්වසිද්ධියා හොති, විසෙසතො ඤාණසාධනත්තා අප්පනාබ්‍යාපාරස්සානි එලෙන කාරණානුමානඤායෙන. යස්මා උපෙක්ඛාවසෙන ඤාණං පාකටං හොති, තස්මා ඤාණකිව්වභූතා සම්පහංසනා පරියොසානන්ති චුත්තානි සම්බන්ධො.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං පාළියා සමත්ථෙතූ. “යථාහා”තිආදි චුත්තං. තථාපග්ගහිතං චිත්තන්ති යථා භාවනාවිත්තං කොසප්පපක්ඛෙ න පතති, තථා වීරියසම්බොජ්ඣකඛට්ඨානියානං ධම්මානං බහුලිකාරවසෙන පග්ගහිතං. සාධුකං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛතීති පග්ගණ්හන්තෙනාපි සමාධිස්ස වීරියසමතායොජනවසෙන පග්ගහිතත්තා සක්කච්චං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති, තත්‍රමජ්ඣන්තූපෙක්ඛා ඔකාසං ලහති. තං පන අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං උපෙක්ඛාවසෙන පුබ්බෙ පවත්තපාරිභාරියපඤ්ඤාවසෙන අප්පනාපඤ්ඤාය

කිව්වාධිකතාති ආහ “පඤ්ඤාවසෙන පඤ්ඤන්ද්‍රියං අධිමත්තං භොති”ති. තස්ස අධිමත්තත්තා එව අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛන්තස්සෙව නානාසභාවෙහි නිවරණපමුඛෙහි කිලෙසෙහි අප්පනාවිත්තං විමුවචති. විමොක්ඛවසෙන විමුවචනවසෙන. පඤ්ඤාවසෙනාති පුබ්බෙ පවත්තපාරිභාරියපඤ්ඤාවසෙන. විමුත්තත්තාති නානාකිලෙසෙහි විමුත්තත්තා එව. තෙ ධම්මා සද්ධාදයො, විසෙසතො සද්ධාපඤ්ඤාවීරියසමාධයො ච එකරසා සමානකිව්වා භොන්ති. එවමයං ඉන්ද්‍රියානං එකරසට්ඨෙත භාවනා නිප්ප්ප්පමානා ඤාණඛ්‍යාපාරොති ආහ “ඤාණකිව්වහුතා සම්පහංසනා පරියොසාන”න්ති. එවං තිව්ධාය පටිපදාවිසුද්ධියා ලද්ධවිසෙසාය තිව්ධාය උපෙක්ඛානුබුහනාය සාතිසයං පඤ්ඤන්ද්‍රියස්ස අධිමුත්තභාවෙන චතුබ්බිධාපි සම්පහංසනා සිජ්ඣතිති ආගමනුපෙක්ඛා ඤාණකිව්වචවසෙන දසපි ආකාරා ඤානෙ එව වෙදිතබ්බා.

ගණනානුපුබ්බතාති ගණනානුපුබ්බතාය, ගණනානුපුබ්බතාමත්තං වා පයමන්ති ඉදන්ති අත්ථො. තෙන දෙසනාක්කමං උල්ලිඬිගෙති. “පයමං උප්පන්නන්ති පයම”න්ති ඉමිනා පටිපත්තික්කමං, උප්පන්නන්ති හි අධිගතන්ති අත්ථො. “පයමං සමාපජ්ජිතබ්බන්ති පයම”න්ති ඉදං පන න එකන්තලක්ඛණන්ති අට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 160) පටිසිද්ධත්තා ඉධ න ගහිතං. ආරම්මණුපනිජ්ඣානං ලක්ඛණුපනිජ්ඣානන්ති දුට්ඨෙ ඤානෙ ඉධාධිප්පෙතජ්ඣානමෙව දස්සෙතුං “ආරම්මණුපනිජ්ඣානතො”ති චුත්තං. පථවිකසිණසඬ්ඛාතස්ස අත්තතො අත්තතො ආරම්මණස්ස රූපං විය චක්ඛුතා උපනිජ්ඣායනතො. පච්චනීකඤාපනතොති නිවරණාදීනං පච්චනීකධම්මානං දහනතො වික්ඛම්භනවසෙන පජ්හනතො. සකලට්ඨෙතාති හෙට්ඨා චුත්තනයෙන කතෙ වා අකතෙ වා පරිච්ඡිජ්ජ ගහිතෙ පථවිභාගෙ පථවිමණ්ඩලෙ සකලාරම්මණකරණට්ඨෙත. න හි තස්ස එකදෙසමාරම්මණං කරියති. පථවිකසිණසන්තිස්සයනාය නිමිත්තං පථවිකසිණං යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති. තංසහවරණතො ඤානං පථවිකසිණං යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති.

විරට්ඨිතිසම්පාදනවණ්ණනා

76. ලක්ඛට්ඨානෙ යිතං සරෙන වාලං විජ්ඣතිති වාලවෙධි. ඉධ පන අනෙකධා හින්තස්ස වාලස්ස අංසුං විජ්ඣන්තො “වාලවෙධි”ති අධිප්පෙතො. තෙන වාලවෙධිනා. සුදෙනාති හත්තකාරෙන. “ආකාරා පරිග්ගහෙතබ්බා”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “යථා හි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සුකුසලොති සුට්ඨු ඡෙතො. ධනුග්ගහොති ඉස්සාසො. කම්මන්ති යොග්‍යං. අක්කන්තපදානන්ති විජ්ඣනකාලෙ අක්කමනවසෙන පවත්තපදානං. ආකාරන්ති ධනුජ්‍යාසරානං ගහිතාකාරං. පරිග්ගණ්හෙය්‍යාති උපධාරෙය්‍ය.

භොජනසප්පායාදයොති ආදි-සද්දො අවුත්තාකාරානම්පි සඬිගාහකො දට්ඨබ්බො. තෙන උතුභාවනානිමිත්තාදීනම්පි පරිග්ගණ්හනං වුත්තං භොති. තස්මිත්ති තස්මිං තරුණසමාධිමිති.

හත්තාරන්ති සාමිනං, හත්තවෙනනාදීහි පොසකන්ති අත්ථො. පරිවිසන්තොති භොජෙන්තො. තස්ස රුචිවිත්වා භුඤ්ජනාකාරං සල්ලක්ඛෙන්වා තස්ස උපනාමෙන්තොති යොජනා. අයම්පි යොගී. අධිගතක්ඛණේ භොජනාදයො ආකාරොති පුබ්බෙ ක්කානස්ස අධිගතක්ඛණේ කිච්චසාධකෙ භොජනාදිගතෙ ආකාරො. ගහෙන්වාති පරිග්ගහෙන්වා සල්ලක්ඛෙන්වා. නටියෙ නටියෙ සමාධිමිති පුනඡ්පුනං අප්පනාය.

මහානසවිජ්ජාපරිවයෙන පණ්ඩිතො. තත්ථ විසදඤ්ඤාණතාය ඛ්‍යන්තො. ඨානුප්පත්තිකකම්මසල්ලයොගෙන කුසලො. නානච්චයෙහිති නානච්චයෙහි නානාසභාවෙහි, නානාරසෙහිති අත්ථො. තෙනාහ “අම්බිලග්ගෙහි”ති ආදි. සුපෙහිති ඛ්‍යඤ්ජනෙහි. අම්බිලග්ගෙහිති අම්බිලකොට්ඨාසෙහි, යෙ වා අම්බිලරසා හුත්වා අග්ගභූතා, තෙහි චතුරම්බිලාදිමිස්සෙහි. එස නයො තිත්තකග්ගාදිසුපි. බාරිකෙහිති වාතිඬිගණකළිරාදිමිස්සෙහි. නිමිත්තන්ති ආකාරං රුචිවනවසෙන භුඤ්ජනාකාරං. උග්ගණ්හාතීති උපරුපරි ගණ්හාති උපධාරෙති. ඉමස්ස වා සුපෙය්‍යස්ස අත්ථාය හත්ථං අභිහරති. අභිහාරානන්ති අභිමුඛෙන හරිතබ්බානං පණ්ණාකාරානං, පුජාභිහාරානං වා. නිමිත්තං උග්ගණ්හාතීති “එවං මෙ විත්තං සමාහිතං අභොසි”ති නිමිත්තං ගණ්හාති සල්ලක්ඛෙන්ති.

සමාධිපරිපන්ථානන්ති සමාධිස්ස පරිපන්ථභූතානං. ධම්මානන්ති කාමච්ඡන්දාදිනීවරණධම්මානං. සුවිසොධිතත්තාති සුට්ඨු විසොධිතත්තා, වික්ඛම්භනවසෙනෙව සම්මදෙව පහීනත්තාති අත්ථො. කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණාදීහි ආදි-සද්දෙන අසුභමනසිකාරනෙක්ඛම්මානිසංසපච්චවෙක්ඛණාදීති සඬිගණ්හාති. නෙක්ඛම්මගුණදස්සනෙනාපි හි තස්ස විබන්ධභූතෙ කාමච්ඡන්දෙ ආදීනවො විසෙසතො පාකටො භොතීති. කායදුට්ඨුල්ලන්ති කායදරථං සාරද්ධකායතං. තෙන කායවිත්තානං සාරම්භනිමිත්තස්ස ඛ්‍යාපාදනීවරණස්ස න විසොධනමාහ. ආරම්භධාතුමනසිකාරාදීති ආදි-සද්දෙන විරියසම්බොජ්ඣකඬිගනිමිත්තානං, ආලොකසඤ්ඤාදීනඤ්ච සඬිගහො දට්ඨබ්බො. සමථනිමිත්තමනසිකාරාදීති ආදි-සද්දෙන සමාධිසම්බොජ්ඣකඬිගට්ඨානියානං ධම්මානං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤෙපි සමාධිපරිපන්ථෙති විචිකිච්ඡාට්ඨානියෙ, මදමානාදිකෙ ච සන්ධායාහ. ආසයන්ති වසනකසුසිරං. සුපරිසුද්ධන්ති ආසඬිකනීයත්තාභාවෙන සුට්ඨු පරිසුද්ධං. එත්ථාහ — නනු වායං පගෙව කාමාදීනවං පච්චවෙක්ඛිත්වා

සමථපටිපදං පටිපන්නො උපචාරක්ඛණෙයෙව ඤානෙන නිවරණානි වික්ඛම්භිතානි, අථ කස්මා පුන කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණාදි ගහිතන්ති? සච්චමෙතං. තං පන පහානමත්තන්ති ඤානස්ස විරට්ඨිතියා අතිසයපහානත්ථං පුන ගහිතං.

උද්ධච්ච මිද්ධන්ති කුක්කුචචං, ථීනඤ්ච තදෙකට්ඨතාය ගහිතමෙවාති කත්වා චුත්තං. සුද්ධන්තගතොති සුපරිසුද්ධපරියන්තං සබ්බසො විසොධිතකොණපරියන්තං උය්‍යානං ගතො. තහිං රමෙති තස්මිං ඤානෙ රමෙය්‍ය දිවසභාගමිපි ඤානසමච්ඡි ඵච භවෙය්‍ය.

චිත්තභාවනාවෙපුල්ලත්ථන්ති සමාධිභාවනාය විපුලභාවාය. යථා හි භාවනාවසෙන නිමිත්තස්ස උප්පත්ති, ඵචමස්ස භාවනාවසෙනෙව වඩ්ඪනමිපි. තස්මා එකඬගුලාදිවසෙන නිමිත්තං වඩ්ඪෙත්තස්ස පුනස්පුනං බහුලිකාරෙන ඤානං භාවනාපි චුද්ධිං විරුල්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජති. තෙන චුත්තං “චිත්තභාවනාවෙපුල්ලත්ථඤ්ච යථාඋද්ධං පටිභාගනිමිත්තං වඩ්ඪෙත්තබ්බ”න්ති. තස්සාති පටිභාගනිමිත්තස්ස.

නිමිත්තවඩ්ඪ්ඪනනයවණ්ණනා

77. තත්‍රාති සාමිඅත්ථෙ භුමිමවචනං, තස්සාති අත්ථො. අවඩ්ඪෙත්තවාති යථා කුම්භකාරො මත්තිකාය පත්තං කරොන්තො පයමං අපරිච්ඡින්නදිත්ථාව පත්තං වඩ්ඪෙත්ති, ඵචං පත්තවඩ්ඪ්ඪනයොගෙන පත්තවඩ්ඪ්ඪනසුත්තියා අවඩ්ඪෙත්තවා පුච්ඤස්ස පුච්චඩ්ඪ්ඪනං. හත්තස්ස උපරි හත්තපක්ඛිපනං හත්තවඩ්ඪ්ඪනං. වත්ථස්ස තිත්තස්ස අඤ්ජනාදි දුස්සවඩ්ඪ්ඪනං. පච්චෙකං යොග-සද්දො යොජෙත්තබ්බො. අපරිච්ඡින්නදිත්ථා න වඩ්ඪෙත්තබ්බං සපරිච්ඡෙදෙ ඵච භාවනාපවත්තිතො. තථා හි චුත්තං “සාන්තකෙ නො අනන්තකෙ”ති (විසුද්ධි. 1.55).

හංසපොතකාති ජවනහංසපොතකා. උක්කුලං උන්නතට්ඨානං. විකුලං නින්නට්ඨානං. නදිසොතෙන කතං විදුග්ගං නදිවිදුග්ගං. විසමාකාරෙන ධීතො පබ්බතපදෙසො පබ්බතවිසමො.

පුලානි හුත්වා උපට්ඨහන්ති පච්චවෙක්ඛණාබාහුල්ලෙන විභූතභාවතො. දුබ්බලානි හුත්වා උපට්ඨහන්ති පගුණබලවභාවස්ස අනාපාදිකත්තා. උපරි උස්සුක්කනායාති භාවනාය උපරි ආරොහනාය, දුතියජ්ඣානාධිගමායාති අත්ථො.

පබ්බතෙය්‍යාති පබ්බතෙ බහුලවාරිති. අබ්බත්තඤ්ඤාති අගොවරඤ්ඤා. සමාධිපරිපන්ථානං. විසොධනානභිඤ්ඤාතාය බාලො. ක්‍රිකානස්ස පගුණභාවාපාදනවෙය්‍යත්තියස්ස අභාවෙන අබ්‍යත්තො. උපරික්‍රිකානස්ස පද්ධිතභාවානවබ්බොධෙන අබ්බත්තඤ්ඤා. සබ්බථාපි සමාපත්තිකොසල්ලාභාවෙන අකුසලො. සමාධිනිමිත්තස්ස වා අනාසෙවනාය බාලො. අභාවනාය අබ්‍යත්තො. අබ්‍රහ්මලිකාරොන අබ්බත්තඤ්ඤා. සම්මදෙව අනධිට්ඨානතො අකුසලොති යොජෙතබ්බං. උභතො භට්ඨොති උභයතො ක්‍රිකානතො භට්ඨො. සො හි අප්පගුණතාය න සුප්පතිට්ඨිතතාය සඋස්සාහොපි විනාසතො, අසාමත්ථියතො ච ක්‍රිකානද්වයතො පරිහිතො. විණ්ණවසිනාති ආසෙවිතවසිනා.

පඤ්චවසිකථාවණ්ණනා

78. වසනං වසිති ධාතුනිද්දෙසතාය කිරියානිද්දෙසොති අධිජ්ජායෙනාහ “වසියො”ති, යථාරූචි පවත්තියොති අත්ථො. ආවජ්ජනාය වසි, ආවජ්ජනාවසෙන වා වසි ආවජ්ජනවසි. ක්‍රිකානං ආවජ්ජිතුං යත්ථ යත්ථ පදෙසෙ ඉච්ඡා යත්ථිච්ඡකං. යදා යදා, යස්මිං යස්මිං වා ක්‍රිකානඛගෙ ඉච්ඡා යදිච්ඡකං. යාව යාව ඉච්ඡා යාවදිච්ඡකං, ද-කාරො පදසන්ධිකරො. “යාවා”ති ච ඉදං බහුතං ජවනවාරානං නිරන්තරං විය තථාපවත්තනං සන්ධාය චුත්තං, න එකමෙව. සො හි පරිච්ඡින්නවිත්තක්ඛණොති. ආවජ්ජනාය දන්ධායිතත්තං නත්ථිති චුත්තනයෙන යත්ථ කත්ථවි යානෙ යදා යදා යං කිඤ්චි ක්‍රිකානඛගං ආවජ්ජෙන්නස්ස යථිච්ඡිතං කාලං ආවජ්ජනාය ආවජ්ජනජපවත්තියා දන්ධායිතත්තං විත්ථායිතත්තං, විරායිතත්තං වා නත්ථි. එවං ආවජ්ජනවසි සිද්ධා නාම හොතීති අත්ථො. සෙසාති වුට්ඨානඅධිට්ඨානපච්චෙක්ඛණාවසියො.

අඛිගසමුදායභාවතො ක්‍රිකානස්ස ක්‍රිකානෙ ආවජ්ජනවසිං නිජ්ථාදෙනුකාමෙන පටිපාටියා ක්‍රිකානඛගාති ආවජ්ජෙතබ්බානීති ආහ “පයමං විතක්කං ආවජ්ජයතො”ති. යදිපි ආවජ්ජනමෙවෙත්ථ ඉච්ඡිතං ආවජ්ජනවසියා අධිජ්ජෙතත්තා, ආවජ්ජනාය පන උප්පන්නාය ජවනෙහි භවිතබ්බං. තාති ච බො ආවජ්ජනතජ්ජරතාය විත්තාහිනීභාරස්ස යථාවජ්ජිතක්‍රිකානඛගාරම්මණොති කතිපයානෙව හොත්ති, න පරිපුණ්ණානීති චුත්තං “විතක්කාරම්මණානෙව චත්තාරි පඤ්ච වා ජවනාති ජවත්ති”ති. චත්තාරි තික්ඛිත්ථියස්ස. පඤ්ච නාතිතික්ඛිත්ථියස්සාති දට්ඨබ්බං. නිරන්තරන්ති විසභාගෙහි නිරන්තරං. අයං පනාති භවඛගද්වයන්තරිතා චතුජවනවිත්තා යථාචුත්තා ආවජ්ජනවසි. අඤ්ඤෙසං වා ධම්මසෙනාපතිආදීනං. එවරූපෙ කාලෙති උට්ඨාය සමුට්ඨාය ලහුතරං ආවජ්ජනවසිනිබ්බත්තනකාලෙ. සා ච බො ඉත්තරා පරිත්තකාලා, න

සත්ථු යමකමහාපාටිභාරියෙ විය චිරතරජපබන්ධවතී. තථා හි තං සාවකෙහි අසාධාරණං වුත්තං. අධිගමෙන සමං සසම්පයුත්තස්ස ඤානස්ස සම්මා ආපජ්ජනං පටිපජ්ජනං සමාපජ්ජනං, ඤානසමඤ්චිතා.

සීසන්ති එත්ථ සමාපජ්ජතුකාමතානන්තරං ද්වීසු භවඤ්ඤා උප්පන්නෙසු භවඤ්ඤා උපවිජ්ජන්දිත්වා උප්පන්නාවජ්ජනානන්තරං සමාපජ්ජනං සීසං සමාපජ්ජනසමත්ථතා. අයඤ්ච මත්ථකප්පත්තා සමාපජ්ජනවසී සත්ථු ධම්මදෙසනායං ලබ්භති. යං සන්ධාය වුත්තං “සො ඛො අහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්සා එව කථාය පරියොසානෙ තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අජ්ඣන්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙම් සන්තිසාදෙම් එකොදිං කරොම් සමාදහාමි යෙනස්සුදං නිව්වකප්පං විහරාමී”ති (ම. නි. 1.387). ඉතො සීසතරා හි සමාපජ්ජනවසී නාම නත්ථි. පුණ්ණාය රත්තියා නවොරොපිතෙහි කෙසෙහි කපොතකන්දරායං විහරන්තස්ස ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස යක්ඛෙන මහන්තම්පි පබ්බතකුටං පදාලෙතුං සමත්ථෙ පහාරෙ සීසෙ දින්නෙ සමාපජ්ජනම්පෙත්ථ නිදස්සෙතබ්බං. තථා හි වක්ඛති “තදා ථෙරො තස්ස පහරණසමයෙ සමාපත්තිං අප්පෙසී”ති (විසුද්ධි. 2.374). පාළියං පන “අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්තො”ති (උදා. 34) වුත්තං. ඉමෙ පන ථෙරො “සමාපත්තිතො වුට්ඨානසමකාලං තෙන පහාරො දින්නො”ති වදන්ති.

අව්ඡරාමත්තන්ති අභිගුලිථොටමත්තං බණං. යපෙතුන්ති සෙතු විය සීසසොනාය නදියා ඔසං වෙගෙන පවත්තිතුං අදත්වා යථාවුත්තක්ඛණං ඤානං යපෙතුං සමත්ථතා. අභිභුය්‍ය යපනං, අධිට්ඨානං වියාති වා අධිට්ඨානං. තත්ථ වසී අධිට්ඨානවසී. තථෙව ලහුං වුට්ඨාතුන්ති අව්ඡරාමත්තං වා දසව්ඡරාමත්තං වා ලහුං බණං ඤානසමඤ්චි හුත්වා ඤානතො වුට්ඨාතුං සමත්ථතා. භවඤ්චිත්තුප්පත්තියෙව හෙත්ථ ඤානතො වුට්ඨානං නාම. එත්ථ ව යථා “එත්තකමෙව බණං ඤානං යපෙස්සාමී”ති පුබ්බපරිකම්මවසෙන අධිට්ඨානසමත්ථතා අධිට්ඨානවසී, එවං “එත්තකමෙව බණං ඤානසමඤ්චි හුත්වා ඤානතො වුට්ඨානස්සාමී”ති පුබ්බපරිකම්මවසෙන වුට්ඨානසමත්ථතා වුට්ඨානවසී වෙදිතබ්බා, යා සමාපත්ති “වුට්ඨානකුසලතා”ති වුච්චති. තදුභයදස්සනත්ථන්ති අධිට්ඨානවුට්ඨානවසීදස්සනත්ථං.

තත්ථාති තස්මිං නිමිතිපබ්බතෙ තස්ස විවරෙ. කිඤ්චාපි එකංයෙව තං අභිඤ්ඤාචිත්තං යෙන පබ්බතං නිමිතියො, අභිඤ්ඤාපාදකස්ස පන ඤානස්ස ලහුතරං යපනං, වුට්ඨානඤ්ච ඉධ නිදස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. “එත්තකා ඉද්ධිමන්තා එකං උපට්ඨාකං ගරුළුතො රක්ඛිතුං න සක්ඛිංසු”ති ගාරය්භා අස්සාම.

ආවජ්ජනානන්තරානීති ආවජ්ජනවසිභාවාය යථාක්කමං විතක්කාදීනං ඝානභිගානං ආවජ්ජනාය පරතො යාති ජවනාති පවත්තාති, තාති තෙසං පච්චවෙක්ඛණාති. යදග්ගෙන ආවජ්ජනවසිසිද්ධි, තදග්ගෙන පච්චවෙක්ඛණාවසිසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

79. නිවරණප්පභානස්ස තප්පයමතාය ආසන්නනිවරණපච්චත්ථිකා. ථුලං නාම විපුලමපි ඵෙග්ගු විය සුඛහඤ්ජනීයන්ති ආහ “ඔලාරිකත්තා අභිගද්ධබ්බලා”ති. සන්තතො මනසි කරිත්වාති පයමජ්ඣානං විය අනොලාරිකභිගත්තා, සන්තධම්මසමඛිගිතාය ව “සන්ත”න්ති මනසි කත්වා. යෙ හි ධම්මා දුතියජ්ඣානෙ පිතිසුඛාදයො, කාමං තෙ පයමජ්ඣානෙපි සන්ති, තෙහි පන තෙ සන්තතරා වෙව පණිතතරා ව හවන්තිති. නිකන්තින්ති නිකාමනං, අපෙක්ඛන්ති අත්ථො. පරියාදායාති බෙපෙත්වා. චත්තාරි පඤ්චාති වා-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො. දුතියජ්ඣානං එතස්ස අත්ථිති දුතියජ්ඣානිකං. චුත්තප්පකාරානෙවාති පයමජ්ඣානෙ චුත්තප්පකාරානියෙව, පරිකම්මාදිනාමකානීති අත්ථො.

80. චූපසමාති චූපසමහෙතු, චූපසමොති චෙත්ථ පභානං අධිප්පෙතං, තඤ්ච විතක්කවිචාරානං. අතික්කමො අත්ථතො දුතියජ්ඣානක්ඛණෙ අනුප්පාදොති ආහ “සමතික්කමා”තිආදි. කතමෙසං පනෙත්ථ විතක්කවිචාරානං චූපසමො අධිප්පෙතො, කිං පයමජ්ඣානිකානං, උදාහු දුතියජ්ඣානිකානන්ති. කිඤ්චෙත්ථ යදි පයමජ්ඣානිකානං, නත්ථි තෙසං චූපසමො. න හි කදාපි පයමජ්ඣානං විතක්කවිචාරරහිතං අත්ථි. අථ දුතියජ්ඣානිකානං, එවමපි නත්ථෙව චූපසමො, සබ්බෙන සබ්බං තෙසං තත්ථ අභාවතොති? චූච්චතෙ – යෙහි විතක්කවිචාරෙහි පයමජ්ඣානස්ස ඔලාරිකතා, තෙසං සමතික්කමා දුතියස්ස ඝානස්ස සමධිගමො, න සභාවතො අනොලාරිකානං එස්සාදීනං සමතික්කමාති අයමත්ථො “විතක්කවිචාරානං චූපසමා”ති එතෙන දීපිතො. තස්මා “කිං පයමජ්ඣානිකානං විතක්කවිචාරානං චූපසමො ඉධාධිප්පෙතො, උදාහු දුතියජ්ඣානිකාන”න්ති එදිසි වොදනා අනොකාසාව. යස්මා දිට්ඨාදීනවස්ස තංතංඝානක්ඛණෙ අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනං චූපසමනං අධිප්පෙතං. විතක්කාදයො එව ඝානභිගභූතා තථා කරියන්ති, න තංසම්පයුත්තා එස්සාදයො, තස්මා විතක්කාදීනංයෙව චූපසමාදිවචනං ඤායාගතං. යස්මා පන විතක්කාදීනං විය තංසම්පයුත්තධම්මානම්පි එතෙන “එතං ඔලාරික”න්ති ආදීනවදස්සනං සුත්තෙ ආගතං, තස්මා අවිසෙසෙන විතක්කාදීනං, තංසහගතානඤ්ච චූපසමාදිකෙ චත්තබ්බෙ විතක්කාදීනංයෙව චූපසමො චූච්චමානො අධිකවචනං අඤ්ඤං අත්ථං බොධෙතීති කත්වා කිඤ්චි විසෙසං දීපෙතීති දස්සෙතුං අට්ඨකථායං “ඔලාරිකස්ස පනා”තිආදි ගහිතන්ති

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා

ඉධ “යෙනි විතක්කවිචාරෙහි”තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “පිතියා ච විරාගා”තිආදීසුපි එසෙව නයො. තස්මා විතක්කවිචාරපිතිසුඛසමතික්කමචචනානි ඔළාරිකොළාරිකභිගසමතික්කමා දුතියාදිඅධිගමදීපකානීති තෙසං එකදෙසභූතං විතක්කවිචාරසමතික්කමචචනං තංදීපකං චුත්තං. විසුං විසුං යීතෙපි හි විතක්කවිචාරසමතික්කමචචනාදිකෙ පහෙයාභිගනිද්දෙසනාසාමඤ්ඤෙන විත්තෙන සමුභතො ගහිතෙ විතක්කවිචාරවූපසමචචනස්ස තදෙකදෙසනා දට්ඨබ්බා. අයඤ්ච අත්ථො අවයවෙන සමුදායොපලක්ඛණනායෙන චුත්තො. අථ චා විතක්කවිචාරවූපසමචචනෙනෙව තංසමතික්කමා දුතියාධිගමදීපකෙන පිතිවිරාගාදිචචනානං පිතිආදිසමතික්කමා තතියාදිඅධිගමදීපකතා දීපිතා හොතීති තස්ස තංදීපකතා චුත්තා.

නියකජ්ඣත්තමධිජපෙතං න අජ්ඣත්තජ්ඣත්තාදි. තත්ථ කාරණමාභ “විභච්චිතෙ පනා”තිආදි. නීලවණ්ණයොගතො නීලවත්ථං වියාති නීලයොගතො වත්ථං නීලං වියාති අධිජපායො. යෙන සම්පසාදනෙන යොගා ඤානං සම්පසාදනං. තස්මිං දස්සිතෙ “සම්පසාදනං ඤාන”න්ති සමානාධිකරණනිද්දෙසෙනෙව තංයොගා ඤානෙ තංසද්දජ්ජවත්ති දස්සිතාති අවිරොධො යුත්තො. එකොදිභාවෙ කථන්ති එකොදිමිහි දස්සිතෙ එකොදිභාවං ඤානන්ති සමානාධිකරණනිද්දෙසෙනෙව ඤානස්ස එකොදිචච්චනතා චුත්තා හොතීති චෙ? “එකොදිභාව”න්ති පදං උද්ධරිත්වා එකොදිස්ස නිද්දෙසො න කාතබ්බො සියාති එකොදිභාවසද්දො එව සමාධිමිහි පවත්තො සම්පසාදනසද්දො විය ඤානෙ පවත්තතීති යුත්තං. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකජපෙති “චෙතසො සම්පසාදයතී”ති එතස්මිං පක්ඛෙ “චෙතසො”ති ව උපයොගත්ථෙ සාම්චචනං. පුරිමස්මිත්ති “සම්පසාදනයොගතො ඤානං සම්පසාදන”න්ති චුත්තපක්ඛෙ. චෙතසොති සම්බන්ධෙ සාම්චචනං.

සෙට්ඨොපි ලොකෙ “එකො”ති වුවචති “යාව පරෙ එකාභං තෙ කරොමී”තිආදීසු. එකො අදුතියො “එකාකීහි බුද්දකෙහි ජිත”න්තිආදීසු අසභායත්ථොපි එක-සද්දො දිට්ඨොති ආභ “එකො අසභායො හුත්වා”ති. සද්ධාදයොපි කාමං සම්පයුත්තධම්මානං සාධාරණතො, අසාධාරණතො ච පච්චියා හොත්තියෙව, සමාධි පන ඤානක්ඛණෙ සම්පයුත්තධම්මානං අවික්ඛෙපලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියකරණෙන සාතිසයං පච්චියො හොතීති දස්සෙන්තො “සම්පයුත්තධම්මෙ...පෙ.... අධිවචන”න්ති ආභ.

“සම්පසාදනං, චෙතසො එකොදිභාව”න්ති විසෙසනද්වයං ඤානස්ස අතිසයවචනිච්ඡාවසෙන ගහිතං. ස්වායමතිසයො යථා ඉමස්මිං ඤානෙ ලබ්භති, න තථා පට්ඨකානෙති ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං “නනු චා”තිආදි චුත්තං. ආරම්මණෙ ආභනනපරියාභනනවසෙන, අනුමජ්ජනඅනුයොජනවසෙන ච

පවත්තමානා ධම්මා සතිපි නිවරණප්පහානෙන කිලෙසකාලුස්සියාපගමෙ සම්පයුත්තානං කඤ්චි බොහං කරොන්තා විය තෙහි ච තෙ න සන්තිසින්නා හොන්තිති වුත්තං “විතක්කවිචාරක්ඛොහෙන න සුප්පසන්න”න්ති. බුද්දිකා උමයො වීචියො. මහතියො තරඬිගා. සතිපි ඉන්ද්‍රියසමත්තෙ, වීරියසමත්තා ච තෙතෙව බොහෙන, සම්පසාදාභාවෙන ච සමාධිපි න සුට්ඨු පාකටො ඛහලෙ විය ජලෙ මචණො. යථාචුත්තක්ඛොහො එව පලිබොධො. එවං චුත්තෙනාති යස්සා සද්ධාය වසෙන සම්පසාදනං, යස්සා ච විත්තෙකග්ගතාය වසෙන එකොදිභාවන්ති ච ඤානං වුත්තං. තාසං එව “සද්දහනා”තිආදිනා පවත්තිආකාරස්ස විසෙසවිභාවනාවසෙන වුත්තෙන. තෙන විහඬිගපායෙන. “සම්පසාදනායොගතො, සම්පසාදනතො චා සම්පසාදනං, එකොදිං භාවෙතීති එකොදිභාවන්ති ඤානං වුත්ත”න්ති එවං පවත්තා අයං අත්ථවණ්ණනා න විරුජ්ඣති. යථා පන අවිරොධො, සො වුත්තො එව.

81. සන්නාති සමං නිරොධං ගතා. සමිත්තාති භාවනාය සමං ගමිතා නිරොධිතා. වූපසන්නාති තතො එව සුට්ඨු උපසන්නා. අත්ථඬිගතාති අත්ථං විනාසං ගතා. අඛිනත්ථඬිගතාති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪෙත්වා වුත්තං. අප්පිතාති විනාසං ගමිතා. සොසිතාති පවත්තිසඬ්ඛාතස්ස සන්නාතස්ස අභාවෙන සොසං සුක්ඛභාවං ඉතා. බ්‍යන්තිකතාති විගතන්තකතා.

අයමත්ථොති භාවනාය පහිනත්තා විතක්කවිචාරානං අභාවො. වොදකෙන වුත්තමත්ථං සම්පට්ඨිත්වා පරිහරිතුං “එවමෙතං සිද්ධොවායමත්ථො”ති වත්වා “න පනෙන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ එතන්ති “විතක්කවිචාරානං වූපසමා”ති එතං වචනං. තදත්ථදීපකන්ති තස්ස විතක්කවිචාරාභාවමත්තසඬ්ඛාතස්ස අත්ථස්ස දීපකං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො — දුතියජ්ඣානාදිඅධිගමූපායදීපකෙන අප්පකුත්තසම්පසාදනතාය, චෙතසො එකොදිභාවතාය ච හෙතුදීපකෙන, අවිතක්කඅවිචාරභාවහෙතුදීපකෙන ච විතක්කවිචාරවූපසමවචනෙනෙව විතක්කවිචාරාභාවො දීපිතොති කිං පුන අවිතක්කඅවිචාරවචනෙන කතෙනාති? න, අදීපිතත්තා. න හි විතක්කවිචාරවූපසමවචනෙන විතක්කවිචාරානං අප්පවත්ති වුත්තා හොති. විතක්කවිචාරෙසු හි තණ්හාප්පහානං එතෙසං වූපසමනං, යෙ ච සඬ්ඛාරෙසු තණ්හාප්පහානං කරොන්ති, තෙසු මග්ගෙසු, පහිනතණ්හෙසු ච එලෙසු සඬ්ඛාරපවත්ති හොති එව, එවමෙවිධාපි වික්ඛම්භිතවිතක්කවිචාරතණ්හස්ස දුතියජ්ඣානස්ස විතක්කවිචාරසම්පයොගො පුරිමෙන න නිවාරිතො සියාති තංනිවාරණත්ථං, ආවජ්ජතුකාමතාදිඅතික්කමොව තෙසං වූපසමොති දස්සනත්ථඤ්ච “අවිතක්කං අවිචාර”න්ති වුත්තං. පයමම්පිති පයමං ඤානම්පි.

“දුතියං උප්පන්නන්තිපි දුතිය”න්ති වත්තුං වට්ටතියෙව. න තථා ඉමස්ස විතක්කවිචාරාති යථා පයමජ්ඣානස්ස උපවාරක්ඛණෙ නිවරණාති පහියන්ති,

තථා ඉමස්ස දුතියජ්ඣානස්ස උපචාරක්ඛණේ විතක්කවිචාරා න පභීයන්ති අසංකිලිට්ඨසභාවත්තා, උපචාරභාවනාය ච තෙ පභාතුං අසමත්ථභාවතො. යදිපි තාය තෙසු තණ්හා පභීයති, න පන සවිසෙසං. සවිසෙසඤ්ඤි තත්ථ තණ්හාප්පභානං අප්පනාය එව භොති. තෙන චුත්තං “අප්පනාක්ඛණයෙවා”ති ආදි. පභානඤ්ඤාපි අතිසයප්පභානවසෙනෙව චෙදිතඛිබ්බා යථා නිවරණානං පට්ඨමජ්ඣානස්ස. තස්මාති යස්මා තිවඤ්ඤාමෙවෙනං ඤානං, තස්මා. තත්ති විභවිගෙ වචනං. රථස්ස පණ්ඩුකම්බලං විය සම්පසාදො ඤානස්ස පරික්ඛාරො, න ඤානඤ්ඤානි ආහ “සපරික්ඛාරං ඤානං දස්සෙතු”න්ති.

තතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

82. උප්පිලාවිතන්ති කාමඤ්ඤායං පරිග්ගහෙසු අපරිච්චන්තපෙමස්ස අනාදීනවදස්සිතො තණ්හාසහගතාය පිතියා පචත්තිආකාරො, ඉධ පන දුතියජ්ඣානපිති අධිප්පෙතා. තථාපි සබ්බසො පිතියං අවිරත්තං, සාපි අනුබන්ධෙය්‍යාති චුත්තං. උප්පිලාවිතං වියාති වා උප්පිලාවිතං. ආදීනවං හි තත්ථ පාකටතරං කත්වා දස්සෙතුං එවං චුත්තන්ති දට්ඨඛිබ්බං.

83. විරජ්ජනං විරාගො. තං පන විරජ්ජනං නිබ්බන්දනමුඛෙන හීලනං වා තප්පට්ඨිද්ධරාගප්පභානං වාති තදුභයං දස්සෙතුං “චුත්තප්පකාරාය පිතියා ජ්ගුච්ඡනං වා සමතික්කමො වා”ති ආහ. චුත්තප්පකාරායාති “යදෙව තත්ථ පිති”ති ආදිනා චුත්තප්පකාරාය. සම්පිණ්ඩනං සමුච්චයො.

මග්ගොති උපායො. තදධිගමායාති තතියමග්ගාධිගමාය.

84. උපපත්තිතොති සමවාහිතභාවෙන පතිරුපතො. ඤානුපෙක්ඛාපි සමවාහිතමෙව අන්තොනීතං කත්වා පචත්තතිති ආහ “සමං පස්සති”ති. විසදායාති පරිබ්‍යත්තාය සංකිලෙසවිගමෙන. විපුලායාති මහතියා සාතිසයං මහග්ගතභාවප්පත්තියා. ථාමගතායාති පිතිවිගමෙන ථීරභාවප්පත්තියා.

පරිසුද්ධපකති ඛිණාසවපකති නික්කිලෙසතා. සත්තෙසු කම්මස්සකතාදස්සනහෙතුකො සමභාවදස්සනාකාරො මජ්ඣන්තාකාරො බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා.

සහජාතධම්මානන්ති නිද්ධාරණේ සාම්ච්චනං. සමප්පචත්තියා භාවනාය විථිපටිපත්තියා අලිනානුද්ධතා නිරස්සාදතාය පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු බ්‍යාපාරාභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙසු මජ්ඣන්තාකාරභූතා බොජ්ඣංගභූතො.

උපෙක්ඛානිමිත්තන්ති එත්ථ ලීනුද්ධවිවපක්ඛපාතරහිතං මජ්ඣන්තං වීරියං උපෙක්ඛා. තදෙව තං ආකාරං ගහෙත්වා පවත්තෙතබ්බස්ස තාදිස්සස්ස වීරියස්ස නිමිත්තභාවතො උපෙක්ඛානිමිත්තං භාවනාය සමප්පවත්තිකාලෙ උපෙක්ඛියතිති උපෙක්ඛා, වීරියමෙව උපෙක්ඛා වීරියුපෙක්ඛා.

“පයමං කුමානං පටිලාහත්ථාය නිවරණෙ...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පටිලාහත්ථාය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.57) එවමාගතා ඉමා අට්ඨ සමාධිවසෙන උප්පජ්ජන්ති. “සොතාපත්තිමග්ගං පටිලාහත්ථාය උප්පාදං පවත්තං නිමිත්තං ආයුහනං පටිසන්ධිං ගතිං නිබ්බන්තිං උපපත්තිං ජාතිං ජරං ඛ්‍යාධිං මරණං සොකං පරිදෙවං උපායාසං. සොතාපත්තිඵලසමාපත්තත්ථාය උප්පාදං පවත්තං...පෙ.... අරහත්තමග්ගං පටිලාහත්ථාය උප්පාදං...පෙ.... උපායාසං...පෙ.... අරහත්තඵලසමාපත්තත්ථාය සුඤ්ඤතාවිහාරසමාපත්තත්ථාය අනිමිත්තවිහාරසමාපත්තත්ථාය උප්පාදං පවත්තං නිමිත්තං ආයුහනං පටිසන්ධිං ගතිං නිබ්බන්තිං උපපත්තිං ජාතිං ජරං ඛ්‍යාධිං මරණං සොකං පරිදෙවං උපායාසං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණ”න්ති එවමාගතා ඉමා දස විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති. එත්ථ ච පයමජ්ඣානාදීහි වික්ඛම්භිතානි නිවරණවිතක්කවිචාරාදීහි පටිසඬ්ඛාය සභාවතො උපපරික්ඛිත්වා සන්තිට්ඨානවසෙන තිට්ඨමානා නිවරණාදිපටිසඬ්ඛාසන්තිට්ඨනා දිට්ඨාදීනවත්තා තෙසං ගහණෙ උප්පාදතො අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛන්ති විපස්සනාපඤ්ඤා ගහණෙ මජ්ඣන්තභූතා උපෙක්ඛා.

තත්ථ උප්පාදන්ති පුරිමකම්මපච්චයා ඛන්ධානං ඉධ උප්පත්තිමාහ. පවත්තන්ති තථාඋප්පන්නස්ස පවත්තිං. නිමිත්තන්ති සබ්බම්පි තෙභූමකසඬ්ඛාරගතං නිමිත්තභාවෙන උපට්ඨානතො. ආයුහනන්ති ආයතිං පටිසන්ධිගෙතුභූතං කම්මං. පටිසන්ධිත්ති ආයතිං උප්පත්තිං. ගතින්ති යාය ගතියා සා පටිසන්ධි ගොති. නිබ්බන්තින්ති ඛන්ධානං නිබ්බන්තනං. උපපත්තින්ති “සමාපන්නස්ස වා උපපන්නස්ස වා”ති (පටි. ම. 1.72) එත්ථ “උපපන්නස්සා”ති චුත්තවිපාකප්පවත්තිං. ජාතින්ති ජරාදීනං පච්චයභූතං භවපච්චයා ජාතිං. ජරාඛ්‍යාධිමරණාදයො පාකටා එව. එත්ථ ච උප්පාදාදයො පඤ්චෙව සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණස්ස විසයවසෙන චුත්තා, සෙසා තෙසං චෙවචනවසෙන. “නිබ්බන්ති, ජාති”ති ඉදඤ්ඤි ද්වයං උප්පාදස්ස චෙව පටිසන්ධියා ච චෙවචනං, “ගති, උපපත්ති වා”ති ඉදං ද්වයං පවත්තස්ස, ජරාදයො නිමිත්තස්සාති චෙදිතබ්බං. අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛවසෙන

මග්ගුප්පත්තිහෙතුභූතා චතස්සො, තථා ඵලසමාපත්තියා චතස්සො, සුඤ්ඤතවිහාරඅනිමිත්තවිහාරවසෙන ද්වෙති දස සඬ්ඛාරූපෙක්ඛා.

යාති විපස්සනාපඤ්ඤා. යදන්තීති යං අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයං උපලබ්භති. යං භූතන්ති යං පච්චයනිබ්බත්තන්තා භූතං බන්ධපඤ්චකං. තං පජ්ඣතීති අනිච්චානුපස්සනාදිහි නිච්චසඤ්ඤාදයො පජ්ඣන්තො සම්මදෙව දිට්ඨාදීනවත්තා තප්පට්ඨද්ධවිජන්දරාගජ්ජහානෙන පජ්ඣති, යථා ආයතිං ආදානං න භොති, තථා පටිපත්තියා පජ්ඣති. තථාභූතො ච තත්ථ උපෙක්ඛං පටිලභති. විචිතනෙති අනිච්චාදිවසෙන සම්මසනෙයි.

සම්පයුත්තධම්මානං සමප්පවත්තිහෙතුතාය සමවාහිතභූතා. නිවරණවිතක්කවිචාරාදිසබ්බපච්චනීකෙහි විමුත්තත්තා සබ්බපච්චනීකපරිසුද්ධා. තෙසං වූපසන්තන්තා පච්චනීකවූපසමනෙයි අබ්‍යාපාරභූතා අබ්‍යාපාරභාවෙන පවත්තා, අබ්‍යාපාරතං වා පත්තා.

යදි අත්ථතො ඵකා, කථමයං හෙදොති ආහ “තෙන තෙනා”තිආදි. තස්මාති යස්මා සතිපි සභාවතො අහෙදෙ යෙහි පන පච්චයවිසෙසෙහි ස්වායම්මාසං අවත්ථාහෙදො, තෙසං ඵකජ්ඣං අප්පවත්තිතො න තාසං අහෙදො, ඵකජ්ඣං වා පවත්ති, තස්මා. තෙනාහ “යත්ථ ජළඬගුපෙක්ඛා”තිආදි.

ඵකිභාවොති ඵකතා. සතිපි මජ්ඣත්තාභාවසාමඤ්ඤෙ විසයහෙදෙන පනස්සා හෙදො. යමත්ථං සන්ධාය “කිච්චවසෙන ද්විධා හින්තා”ති වුත්තං, තං විත්ථාරතො දස්සෙන්නො “යථා හී”තිආදිමාහ. අයං විපස්සනූපෙක්ඛා. යං සන්ධාය වුත්තං පාළියං “යදන්තී යං භූතං, තං පජ්ඣති, උපෙක්ඛං පටිලභති”ති (ම. නි. 3.71; අ. නි. 7.55). තත්ථ යදන්තී යං භූතන්ති බන්ධපඤ්චකං, තං මුඤ්චිතුකම්‍යතාඤ්ඤාණෙන පජ්ඣති. දිට්ඨසොවත්තිකත්තයස්ස සබ්බලක්ඛණවිචිතනෙ විය දිට්ඨලක්ඛණත්තයස්ස භූතස්ස සඬ්ඛාරලක්ඛණවිචිතනෙ උපෙක්ඛං පටිලභති. සඬ්ඛාරානං අනිච්චාදිලක්ඛණස්ස සුදිට්ඨත්තා තෙසං විචිතනෙ මජ්ඣත්තභූතාය විපස්සනූපෙක්ඛාය සිද්ධාය තථා දිට්ඨාදීනවානං තෙසං ගහණෙපි අජ්ඣුපෙක්ඛනා සිද්ධාව භොති, සබ්බසො විසඬ්ඛාරනින්තන්තා අජ්ඣාසයස්ස.

අනාභොගරසාති පණ්ණසුබ්බෙති තස්මිං අවනතිපටිපක්ඛකිච්චාති අත්ථො. අබ්‍යාපාරපච්චුපට්ඨානාති සතිපි සුඛපාරමිප්පත්තියං තස්මිං සුබ්බෙ අබ්‍යාවටා හුත්වා පච්චුපතිට්ඨති, සම්පයුත්තානං වා තත්ථ අබ්‍යාපාරං පච්චුපට්ඨපෙතීති අත්ථො. සම්පයුත්තධම්මානං බොහං, උජ්ජිලවඤ්ච ආවහන්තෙහි විතක්කාදිහි

අභිභූතත්තා අපරිබ්බත්තං. තත්ථ තත්ත්වමජ්ඣිකත්තතාය කිච්චං. තදභාවතො ඉධ පරිබ්බත්තං.

නිට්ඨිතා “උපෙක්ඛකො ව විහරතී”ති එතස්ස

සබ්බසො අත්ථවණ්ණනා.

85. “සරතීති සතො”ති පදස්ස කත්තුසාධනතමාහ. සම්පජානාතීති සම්මදෙව පජානාති. සරණං චිත්තනං උපට්ඨානං ලක්ඛණමෙතිස්සාති සරණලක්ඛණා. සම්මුස්සනපටිපක්ඛො අසම්මුස්සනං, තං කිච්චං එතිස්සාති අසම්මුස්සනරසා. කිලෙසෙහි ආරක්ඛා හුත්වා පච්චුපතිට්ඨති, තතො වා ආරක්ඛං පච්චුපට්ඨපෙතීති ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා. අසම්මුස්සනං සම්මදෙව පජානනං, සම්මොහපටිපක්ඛො වා අසම්මොහො. තීරණං කිච්චස්ස පාරගමනං. පච්චයො වීමංසා.

කාමං උපචාරජ්ඣානාදීනි උපාදාය පට්ඨදුතියජ්ඣානානිපි සුබ්බමානෙව, ඉමං පන උපරික්ඣානං උපාදාය “ඔළාරිකත්තා”ති වුත්තං. සා ව ඔළාරිකතා විතක්කාදිපුලභිගතාය වෙදිතබ්බා. කෙච්චි “බහුවෙතසිකතායා”ති ව වදන්ති. ගති සුඛා හොති තත්ථ ඥානෙසුති අධිජ්ජායො. අබ්බත්තං තත්ථ සතිසම්පජ්ඣක්ඛිච්චං “ඉදං නාම දුක්ඛරං කරියතී”ති වත්තබ්බස්ස අභාවතො. ඔළාරිකභිගජ්ජහානෙන සුබ්බමත්තාති අයමත්ථො කාමං දුතියජ්ඣානෙපි සම්භවති, තථාපි යෙහුයොන අවිජ්ජයොගීභාවෙන වත්තමානෙසු පිතිසුබ්බෙසු පිතිසඬ්ඛාතස්ස ඔළාරිකභිගජ්ජ පහානෙන සුබ්බමතාය ඉධ සාතිසයො සතිසම්පජ්ඣක්ඛිච්චාපාරොති වුත්තං “පුරිසස්සා”තිආදි. පුනදෙව පිතිං උපගච්ඡෙය්‍යාති භානභාගියං ඥානං සියා දුතියජ්ඣානමෙව සම්පජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. තෙනාහ “පිතිසම්පයුත්තමෙව සියා”ති. “ඉදක්ඛෙව අතිමධුරං සුඛං”න්ති තතියජ්ඣානසුඛං සන්ධායාහ. අතිමධුරතා වස්ස පහාසොදග්ගසභාවාය පිතියා අභාවෙනෙව වෙදිතබ්බා. ඉදන්ති “සතො, සම්පජානො”ති පදද්වයං.

තස්මා එතමත්ථං දස්සෙන්නොති යස්මා තස්ස ඥානසමඬ්ඛිතො යං නාමකායෙන සම්පයුත්තං සුඛං, තං සො පටිසංවෙදෙය්‍ය. යං වා තත්ති අථ වා යං තං යථාවුත්තං නාමකායසම්පයුත්තං සුඛං. තංසමුට්ඨානෙන තතො සමුට්ඨිතෙන අතිපණ්ණිතෙන රූපෙන අස්ස ඥානසමඬ්ඛිතො රූපකායො යස්මා ඵුට්ඨො. යස්ස රූපකායස්ස ඵුට්ඨත්තා ඥානා ඵුට්ඨිතොපි ඥානසමඬ්ඛිති කායිකං සුඛං පටිසංවෙදෙය්‍ය. තස්මා එතං වෙතසිකකායිකසුඛපටිසංවෙදනසඬ්ඛාතං අත්ථං දස්සෙන්නො “සුඛක්ඛෙව කායෙන පටිසංවෙදෙතීති ආහා”ති යොජනා. අයක්ඛෙහත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො — නාමකායෙන වෙතසිකසුඛං, කායිකසුඛහෙතුරූපසමුට්ඨාපනෙන කායිකසුඛක්ඛෙව ඥානසමඬ්ඛිති

පටිසංවෙදෙතීති වුවුවත්. ප්‍රථමතාති බ්‍යාපිතත්තාති අත්ථො. යථා හි උදකෙන ප්‍රථසරීරස්ස තාදියෙ නාතිපච්චනීකෙ වාතාදිථොට්ඨබ්බෙ පුටෙ සුඛං උප්පජ්ජති, එවමෙනෙහි ප්‍රථසරීරස්සාති. අපරො නයො - සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතීති එත්ථ කථමාභොගෙන විනා සුඛපටිසංවෙදනාති වොදනායං “කිඤ්චාපි...පෙ.... එවං සත්තෙපි”ති. යස්මා තස්ස නාමකායෙන සම්පයුත්තං සුඛං, තස්මා සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතීති යොජනා. ඉදානි සභාපි ආභොගෙන සුඛපටිසංවෙදනං දස්සෙතුං “යං වා ත”න්තිආදි වුත්තං.

86. යන්ති හෙතුඅත්ථෙ නිපාතො, යස්මාති අත්ථො. තෙනාහ “යංඤානහෙතු”ති. “ආචික්ඛන්ති”තිආදිති පදානි කිත්තනත්ථානීති අධිප්පායෙනාහ “පසංසන්තීති අධිප්පායො”ති. කිත්තීති පසංසනාකාරප්‍රච්ඡා. එදියෙසු යානෙසු සතිග්ගහණෙනෙව සම්පජ්ඤ්ඤමිපි ගහිතං භොතීති ඉධ පාළියං සතියා එව ගහිතත්තා එවං උපට්ඨිතසතිතාය “සතිමා” ඉච්චෙව වුත්තං, “සම්පජානො”ති හෙට්ඨා වුත්තත්තා වා.

ඤානක්ඛණෙ චෙතසිකසුඛමෙව ලබ්භතීති “සුඛං නාමකායෙන පටිසංවෙදෙතී”ති ව වුත්තං. තතියන්ති ගණනානුපුබ්බතාති ඉතො පටියාය දුතියතතියජ්ඣානකථාහි අවිසෙසො, විසෙසො ව වුත්තොති.

වතුන්ථජ්ඣානකථාවණ්ණනා

87. ඉදානි නිබ්බත්තිතවිසෙසං දස්සෙන්නො “අයං පන විසෙසො”ති වත්ථා “යස්මා”තිආදිමාහ. ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො න භොති, අනිට්ඨෙ යානෙ පදන්තරසඬ්ගහිතස්ස ආසෙවනපච්චයත්තාභාවතො. අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය උප්පජ්ජිතබ්බං සාතිසයං සුඛවීරාගභාවනාභාවතො. තානීති අප්පනාචීරියං ජවනානි සන්ධායාහ.

88. “පුබ්බෙවා”ති වුත්තත්තා කදා පන තෙසං පහානං භොතීති වොදනායං ආහ “වතුන්තං ඤානානං උපචාරක්ඛණෙ”ති. එවං වෙදිතබ්බත්ති සම්බන්ධො. පහානක්කමො නාම පහායකධම්මානං උප්පත්තිපටිපාටි. තෙන පන වුවුවමානෙ “දුක්ඛං දොමනස්සං සුඛං සොමනස්ස”න්ති වත්තබ්බං සියා. කස්මා ඉතො අඤ්ඤා වචනන්ති ආහ “ඉන්ද්‍රියවිහඩගෙ”තිආදි. අථ කස්මා ඤානෙස්වෙව නිරොධො වුත්තොති සම්බන්ධො.

කත්ථ වුප්පන්තං දුක්ඛින්ද්‍රියන්ති අත්තතො පච්චයෙහි උප්පන්තං දුක්ඛින්ද්‍රියං. කත්ථ ව අපරිසෙසං නිරුජ්ඣතීති නිරොධට්ඨානං ප්‍රච්ඡති. තෙන “කත්ථා”ති ප්‍රච්ඡායං, “එත්ථා”ති විස්සජ්ජනෙපි හෙතුමිහි භූමිමච්චනං දට්ඨබ්බං. ඤානානුභාවනිමිත්තං හි අනුප්පජ්ජන්තං “දුක්ඛින්ද්‍රියං අපරිසෙසං

නිරුජ්ඣති”ති වුත්තං. අතිසයනිරොධො සුට්ඨු පහානං උජුපටිපක්ඛෙන වුපසමො.

නානාවජ්ජනෙති යෙන ආවජ්ජනෙන අප්පනාවීථි, තතො හින්තාවජ්ජනෙ, අනෙකාවජ්ජනෙ වා. අප්පනාවීථියඤ්ඤි උපවාරො එකාවජ්ජනො, ඉතරො අනෙකාවජ්ජනො අනෙකක්ඛත්තුං පවත්තනතො. විසමනිසජ්ජාය උප්පන්නකිලමථො විසමාසනුපතාපො. පිතිඵරණෙනාති පිතියා ඵරණරසත්තා, පිතිසමුට්ඨානානං වා පණිතරුපානං කායස්ස ඛ්‍යාපනතො වුත්තං. තෙනාහ “සබ්බො කායො සුබ්බොක්ඛත්තො භොති”ති. විතක්කවිචාරපච්චයෙපිති පි-සද්දො අට්ඨානප්පයුත්තො, සො “පහිනස්සා”ති එත්ථ ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බො “පහිනස්සාපි දොමනස්සින්ද්‍රියස්සා”ති. එතං දොමනස්සින්ද්‍රියං උප්පජ්ජති සම්බන්ධො. “තස්ස මය්හං අතිවිරං විතක්කයතො විචාරයතො කායොපි කිලම්චිත්තම්පි උභඤ්ඤී”ති වචනතො කායචිත්තබ්බො. විතක්කවිචාරප්පච්චයතා වෙදිතබ්බො. “විතක්කවිචාරභාවෙ උප්පජ්ජති දොමනස්සින්ද්‍රිය”න්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තත්ථස්ස සියා උප්පත්ති තත්ථ දුතියජ්ඣානුපවාරෙ අස්ස දොමනස්සස්ස උප්පත්ති භවෙය්‍ය.

එත්ථ ච යදෙකෙ “තත්ථස්ස සියා උප්පත්ති”ති වදන්තෙන ඤානලාභිනම්පි දොමනස්සුප්පත්ති අත්ථිති දස්සිතං භොති. තෙන ච අනිවරණසභාවො ලොභො විය දොසොපි අත්ථිති දීපෙති. න හි දොසෙන විනා දොමනස්සං පවත්තති. න චෙත්ථ පට්ඨානපාළියා විරොධො චිත්තෙතබ්බො. යස්මා තත්ථ පරිහීනං ඤානං ආරම්භණං කත්වා පවත්තමානං දොමනස්සං දස්සිතං, අපරිහීනජ්ඣානමාරම්භණං කත්වා උප්පජ්ජමානස්ස දොමනස්සස්ස අසම්භවතො. ඤානලාභිනං සබ්බසො දොමනස්සං නුප්පජ්ජති ච න සක්කා වත්තුං, අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො අපි තස්ස උප්පන්නත්තා. න භෙව බො සො පහිනජ්ඣානො අභොසිති වදන්ති, තං අයුත්තං අනිවරණසභාවස්ස දොසස්ස අභාවතො. යදි සියා, රූපාරූපාවචරසත්තානම්පි උප්පජ්ජෙය්‍ය, න ච උප්පජ්ජති. තථා හි “අරූපෙ කාමච්ඡන්දනිවරණං පටිච්ච ටීනමිද්ධනිවරණං උද්ධච්චනිවරණං අවිජ්ජානිවරණ”න්තිආදීසු ඛ්‍යාපාදකුක්කුච්චනිවරණානි අනුද්ධොති. න චෙත්ථ නිවරණත්තා පරිහාරො, කාමච්ඡන්දාදීනම්පි අනිවරණානංයෙව නිවරණසදිසතාය නිවරණපරියායස්ස වුත්තත්තා. යං පන වුත්තං “අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො අපි තස්ස උප්පන්නත්තා”ති, තම්පි අකාරණං උප්පජ්ජමානෙන ච දොමනස්සෙන ඤානතො පරිහායනතො. ලහුකෙන පන පච්චයෙන පරිහීනං තාදිසා අප්පකසිරෙනෙව පටිපාකතිකං කරොන්තිති දට්ඨබ්බං. “තත්ථස්ස සියා උප්පත්ති”ති ඉදං පන පරිකප්පවචනං උපවාරක්ඛණෙ දොමනස්සස්ස අප්පහිනභාවදස්සනත්ථං. තථා හි වුත්තං “න ත්වෙව අත්තොඅප්පනාය”න්ති. යදි පන තදා දොමනස්සං උප්පජ්ජෙය්‍ය, පට්ඨජ්ඣානම්පිස්ස පරිහීනමෙවාති දට්ඨබ්බං. පහිනම්පි සොමනස්සින්ද්‍රියං පිති

විය න දුරෙති කත්වා “ආසන්නත්තා”ති වුත්තං. නානාවජ්ජනුපවාසෙ පහිනම්පි පහානඤ්ඤං පටිපක්ඛෙන අවිහතත්තා අන්තරන්තරා උප්පජ්ජෙය්‍ය වාති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “අප්පනාප්පත්තායා”ති ආදිමාහ. තාදිසාය ආසෙවනාය ඉච්ඡිතබ්බත්තා යථා මග්ගවීථිතො පුබ්බෙ ද්වෙ තයො ජවනවාරා සදිසානුපස්සනාව පවත්තන්ති, එවමිධාපි අප්පනාවාරතො පුබ්බෙ ද්වෙ තයො ජවනවාරා උපෙක්ඛාසහගතාව පවත්තන්තිති වදන්ති.

සමාහටාති සමානීතා, සඬගහෙත්වා වුත්තාති අත්ථො. සුබදුක්ඛානි විය අනොලාරිකත්තා අවිභූතතාය සුබුමා. තතො එව අනුමිතිතබ්බසභාවත්තා දුට්ඨඤ්ඤායා. දුට්ඨස්සාති දුට්ඨපයොගස්ස, දුද්දම්මස්සාති අත්ථො. සක්කා හොති එසා ගාහයිතුං අඤ්ඤාපොහනනායෙනාති අධිප්පායො.

අදුක්ඛමසුඛාය වෙතොවිමුත්තියාති ඉදමෙව චතුත්ථජ්ඣානං දට්ඨබ්බං. පච්චයදස්සනත්ථන්ති අධිගමස්ස උපායභූතපච්චයදස්සනත්ථං. තෙනාහ “දුක්ඛප්පහානාදයො හි තස්සා පච්චයා”ති. දුක්ඛප්පහානාදයොති ව සොපවාරා පඨමජ්ඣානාදයොවෙත්ථ අධිප්පෙනා.

පහිනාති වුත්තා “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා”ති. එතාති සුඛාදයො වෙදනා.

සොමනස්සං රාගස්ස පච්චයො. වුත්තඤ්ඤී “සුඛාය ඛො, ආවුසො විසාබ, වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙතී”ති (ම. නි. 1.465). දොමනස්සං දොසස්ස පච්චයො. වුත්තම්පි වෙතං “දුක්ඛාය ඛො, ආවුසො විසාබ, වෙදනාය පටිසානුසයො අනුසෙතී”ති. සුඛාදිසාතෙනාති සුඛාදීනං පහානෙන. අස්ස ඤානස්ස.

න දුක්ඛන්ති අදුක්ඛං, දුක්ඛවිධුරං. යස්මා තත්ථ දුක්ඛං නත්ථී, තස්මා වුත්තං “දුක්ඛාභාවෙනා”ති. අසුඛන්ති එත්ථපි එසෙව නයො. එතෙනාති දුක්ඛසුඛපටික්ඛෙපවනෙන. “පටිපක්ඛණ්ණ”න්ති ඉදං ඉධ තතියවෙදනාය දුක්ඛාදීනං සමතික්කමවසෙන පත්තබ්බත්තා වුත්තං, න කුසලාකුසලානං විය උපුට්ඨපච්චනීකතාය. ඉට්ඨානිට්ඨවිපරීතස්ස මජ්ඣන්තාරම්මණස්ස, ඉට්ඨානිට්ඨවිපරීතං වා මජ්ඣන්තාකාරෙන අනුභවනලක්ඛණා ඉට්ඨානිට්ඨවිපරීතානුභවනලක්ඛණා. තතො එව මජ්ඣන්තරසා. අවිභූතපච්චුපට්ඨානාති සුබදුක්ඛානි විය න විභූතාකාරා, පිට්ඨිපාසාණෙ මිගගතමග්ගො විය තෙහි අනුමාතබ්බා අවිභූතාකාරොපට්ඨානා. සුබනිරොධො නාම ඉධ චතුත්ථජ්ඣානුපවාසො, සො පදට්ඨානං එතිස්සාති සුබනිරොධපදට්ඨානා.

89. “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධි”න්ති පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපෙනෙනං සමාසපදන්ති ආහ “උපෙක්ඛාය ජනිතසතිපාරිසුද්ධි”න්ති. සබ්බපච්චනිකධම්මපරිසුද්ධාය පච්චනිකසමනෙපි අඛ්‍යාවටාය පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛාය චත්තමානාය චතුත්ථජ්ඣානෙන සති සම්පහංසනපඤ්ඤා විය සුපරිසුද්ධා, සුවිසදා ව හොතීති ආහ “යා ව තස්සා සතියා පාරිසුද්ධි, සා උපෙක්ඛාය කතා, න අඤ්ඤෙනා”ති. යදි තත්‍රමජ්ඣාත්තතා ඉධ “උපෙක්ඛා”ති අධිප්පෙනා, කථං සතියෙව “පරිසුද්ධා”ති වුත්තාති ආහ “න කෙවල”න්තිආදි.

එවම්පි කස්මා අයමෙව සති “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධි”ති වුත්තාති අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ හෙට්ඨා තීසු ඤානෙසු විජ්ජමානායපි තත්‍රමජ්ඣාත්තතාය පච්චනිකාභිභවතො, සභායපච්චයවෙකල්ලතො ව අපාරිසුද්ධි, තථා තංසම්පයුත්තානං. තදභාවතො ඉධ පාරිසුද්ධිති ඉමමත්ථං රූපකවසෙන දස්සෙතුං “යථා පනා”තිආදි වුත්තං. සුරියජ්ජභාභිභවාති සුරියජ්ජභාය අභිභුයාමානත්තා. අතික්ඛතාය චන්දලොඛා විය රත්තිපි සොම්මසභාවා සභාගාය රත්තියමෙව ව චන්දලොඛා සමුජ්ජලතීති සා තස්සා සභාගාති දස්සෙන්නො “සොම්මභාවෙන ව අත්තනො උපකාරකත්තෙන වා සභාගාය රත්තියා”ති ආහ.

“එකවීරිය”න්ති ඉදං තත්ථ සොමනස්සස්ස එකංසෙන අභාවතො වුත්තං, න තතො පුරිමතරෙසු එකංසෙන භාවතො. යථා පන විතක්කාදයො දුතියාදිජ්ඣානක්ඛණෙයෙව පභීයන්ති, න තෙසං එකවීරියං පුරිමජවනෙසු, න එවමෙනන්ති දස්සෙතුං වුත්තං. චතුක්කජ්ඣානෙන චතුක්කනයවසෙන නිබ්බන්තිතජ්ඣානචතුක්කෙ.

පඤ්චකජ්ඣානකථාවණ්ණනා

90. තත්ථාති පයමජ්ඣානෙන. චතුක්කනයස්ස දුතියජ්ඣානෙන වියාති චතුක්කනයසම්බන්ධිති දුතියජ්ඣානෙන විය. තං ද්විධා භින්නිත්වාති චතුක්කනයෙ දුතියං “අවිතක්කං විචාරමත්තං, අවිතක්කං අවිචාර”න්ති ව එවං ද්විධා භින්නිත්වා පඤ්චකනයෙ දුතියඤ්චෙව තතියඤ්ච හොති අභිධම්මෙති (ධ. ස. 168) අධිප්පායො. සුත්තන්තෙසු පන සරූපතො පඤ්චකනයො න ගභිතො.

කස්මා පනෙත්ථ නයද්වයවිභාගො ගභිතොති? අභිධම්මෙ නයද්වයවසෙන ඤානානං දෙසිතත්තා. කස්මා ව තත්ථ තථා තාති දෙසිතාති? පුග්ගලජ්ඣාසයතො, දෙසනාවිලාසතො ව. සන්නිපතිතදෙවපරිසාය කිර යෙසං යථාදෙසිතෙ පයමජ්ඣානෙන විතක්කො එව ඔළාරිකතො උපට්ඨාසි, ඉතරෙ සන්නතො. තෙසං අජ්ඣාසයවසෙන ව චතුරඨ්ඨිකං අවිතක්කං විචාරමත්තං ඤානං දෙසිතං. යෙසං විචාරො, යෙසං පීති, යෙසං සුඛං ඔළාරිකතො

උපට්ඨාසී, ඉතරෙ සන්තතො. තෙසං තෙසං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන තතියාදීති ඤානානි දෙසිතානි. අයං තාව පුග්ගලප්ඤ්ඤාසයො.

යස්සා පන ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා භගවා යස්මා දෙසනාවිලාසප්පත්තො, තස්මා ඤාණමහත්තනය දෙසනාය සුකුසලො යං යං අභිගං ලබ්භති, තස්ස තස්ස වසෙන යථාරුචිං දෙසනං නියාමෙත්තො චතුක්කනයවසෙන, පඤ්චකනයවසෙන ව. තත්ථ ව පඤ්චභිගිකං පයමං, චතුරභිගිකං දුතියං, තිවභිගිකං තතියං, දුවභිගිකං චතුත්ථං, දුවභිගිකමෙව පඤ්චමං ඤානං දෙසෙසීති අයං දෙසනාවිලාසො. එත්ථ ව පඤ්චකනයෙ දුතියප්ඤ්ඤානං චතුක්කනයෙ දුතියප්ඤ්ඤානපක්ඛිකං කත්වා විහත්තං “යස්මිං සමයෙ රුප්පපත්ති යා මග්ගං භාවෙති අවිතක්කං විචාරමත්තං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති (ධ. ස. 168). කස්මා? එකත්තකායනානත්තසඤ්ඤීසත්තාවාසඵලතාය දුතියප්ඤ්ඤානෙන සමානඵලත්තා, පයමප්ඤ්ඤානසමාධිතො ජාතත්තා ව. පයමප්ඤ්ඤානමෙව හි “කාමෙහි අකුසලෙහි ව විචිත්ත”න්ති තදභාවා න ඉධ “විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි”ති සක්කා චත්තුං, නාපි “විචෙකජ”න්ති. සුත්තන්තදෙසනාසු ව පඤ්චකනයෙ දුතියතතියප්ඤ්ඤානානි දුතියප්ඤ්ඤානමෙව භජන්ති විතක්කවූපසමා විචාරවූපසමා අවිතක්කත්තා, අවිචාරත්තා ව. එවඤ්ච කත්වා සුත්තන්තදෙසනායපි පඤ්චකනයො ලබ්භතෙවාති සිද්ධං භොති. නනු සුත්තන්තෙ චත්තාරියෙව ඤානානි විහත්තානීති පඤ්චකනයො න ලබ්භතීති? න, “සවිතක්කසවිචාරො සමාධි”තිආදිනා (දී. නි. 3.305) සමාධිත්තයාපදෙසෙන පඤ්චකනයස්ස ලබ්භමානත්තා. චතුක්කනයනිස්සිතො පන කත්වා පඤ්චකනයො විහත්තොති සුත්තන්තදෙසනායපි පඤ්චකනයො නිද්ධාරෙතබ්බො. “විතක්කවිචාරානං වූපසමා”ති හි විතක්කස්ස, විචාරස්ස, විතක්කවිචාරානඤ්ච “විතක්කවිචාරාන”න්ති සක්කා චත්තුං. තථා “අවිතක්කං, අවිචාර”න්ති ව විනා, සහ ව විචාරෙන විතක්කප්පභානෙන අවිතක්කං, සහ, විනා ව විතක්කෙන විචාරප්පභානෙන අවිචාරත්ති අවිතක්කං, අවිචාරං, අවිතක්කඤ්ච අවිචාරඤ්චාති වා තිට්ඨමිපි සක්කා සභිගහෙතුං.

දුතියන්ති ව විතක්කරහිතෙ, විතක්කවිචාරද්වයරහිතෙ ව ඤායාගතා දෙසනා දුතියං අධිගන්තබ්බත්තා, විචාරමත්තරහිතෙපි ද්වයප්පභානාධිගතසමානධම්මත්තා. එවඤ්ච කත්වා පඤ්චකනයනිද්දෙසෙ දුතියෙ වූපසන්තොපි විතක්කො සභායභූතවිචාරාවූපසමෙන න සම්මා වූපසන්තොති විතක්කවිචාරද්වයරහිතෙ විය විචාරවූපසමෙනෙව තදුපසමං, සෙසධම්මානං සමානතඤ්ච දස්සෙන්නෙන “විතක්කවිචාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤාත්තං සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පිතිසුඛං තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති තතියං චතුක්කනයෙ දුතියෙන නිබ්බිසෙසං විහත්තං. දුට්ඨස්සාපි සභායවිරහෙන, අඤ්ඤථා ව

විසුද්ධිමග්ග-මහාවිකා

පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා

විතක්කප්පහානෙන අවිතක්කත්තං, සමාධිජං පිතිසුඛත්තඤ්ච සමානන්ති සමානධම්මත්තාපි දුතියන්ති නිද්දෙසො. විචාරමත්තම්පි හි විතක්කවිචාරද්වයරහිතං විය “යස්මිං සමයෙ රුප්පපත්තියා මග්ගං භාවෙති අවිතක්කං විචාරමත්තං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති (ධ. ස. 168) අවිතක්කං සමාධිජං පිතිසුඛන්ති විහරත්තං. පයමජ්ඣානෙ වා සහචාරීසු විතක්කවිචාරෙසු එකං අතික්කමිත්වා දුතියම්පි තත්ත්වයමෙව දොසතො දිස්වා උභයම්පි සහාතික්කමන්තස්ස පඤ්චකනයෙ තතියං චුත්තං, තතියං අධිගන්තබ්බත්තා. පයමතො අනන්තරභාවෙන පනස්ස දුතියභාවො ව උප්පජ්ජතිති. කස්මා පනෙවං සරූපතො පඤ්චකනයො න විහත්තොති? විනයාසජ්ඣාසයතො. යථානුලොමදෙසනා හි සුත්තන්තදෙසනාති.

පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති චතුත්ථපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

5. සෙසකසිංහනිද්දෙසවණ්ණනා

ආපොකසිංහකථාවණ්ණනා

91. යථාවිත්ථාරිතස්ස අත්ථස්ස අතිදෙසොපි විත්ථාරට්ඨානෙයෙව තිට්ඨතීති ආහ “විත්ථාරකථා හොතී”ති. ආපොකසිංහන්ති ආපොකසිංහජ්ඣානං, ආපොකසිංහකම්මට්ඨානං වා. සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බන්ති පථවීකසිංහකම්මට්ඨානෙ චුත්තනයෙන විත්ථාරෙතබ්බං. එත්තකම්පිති “කතෙ වා අකතෙ වාති සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බ”න්ති එත්තකම්පි අවත්වා. සාමුද්දිකෙන ලොණුදකෙන හරිතො ජලාසයො ලොණී. නීලාදිවණ්ණසඬ්ඤාපරිහරණත්ථං “සුද්ධවත්ථෙන ගහිත”න්ති චුත්තං. අඤ්ඤන්ති භූමිං සම්පත්තං. තථාරූපන්ති යාදිසං ආකාසජං උදකං, තාදිසං. තෙනාහ “විජ්ජසන්නං අනාවලී”න්ති, යං පන උදකන්ති සම්බන්ධො. “න වණ්ණො පච්චවෙක්ඛිතබ්බො”තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං පථවීකසිංහකථායං චුත්තමෙව. ලක්ඛණං පන ඉධ පග්ගරණලක්ඛණං වෙදිතබ්බං.

චුත්තනයෙනෙවාති පථවීකසිංහභාවනායං චුත්තනයෙනෙව. තරඬගුට්ඨානාදි, ඵෙණමිස්සතාදි ච ඉධ කසිංහදොසො. සොති යොගාවචරො. තස්සාති පටිභාගනිමිත්තස්ස.

තෙජාකසිංහකථාවණ්ණනා

92. සිනිද්ධානි සිනෙහවන්තානි. සාරදාරුනි න ඵෙග්ගදාරුනි. ජාලාය විරට්ඨිතත්ථං සිනිද්ධසාරදාරුග්ගහණං. සට්ඨං සට්ඨං කත්ථාති බන්ධසො කරිත්වා. ආලිම්පෙත්ථාති ජාලෙත්වා. සනජාලායාති අවිරලවසෙන පවත්තඅග්ගිජාලායං.

පතනසදිසන්ති පතමානසදිසං. අකතෙ ගණ්හන්තස්සාති චුත්තනයෙන යථා කසිංහමණ්ඩලං පඤ්ඤායති, එවං අනභිසඬ්ඤාතෙ කෙවලෙ තෙජස්මිං නිමිත්තං ගණ්හන්තස්ස.

වායොකසිංහකථාවණ්ණනා

93. චුත්තඤ්ඤෙතන්ති එත්ථ හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො, යස්මාති අත්ථො. තස්ස “තස්මා”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. උච්ඡග්ගන්ති උච්ඡුබ්බෙත්තෙ යථාධීතානං අග්ගං. ඵරිතන්ති වාතෙන වලිතං. සමෙරිතන්ති සබ්බසො වලිතං. තස්මාති යස්මා “වායොකසිංහං...පෙ.... උපලක්ඛෙතී”ති එවං චුත්තං

අට්ඨකථායං, තස්මා. සමසීසට්ඨිතන්ති උපරි පත්තානං වසෙන සමසීසං හුත්වා යීතං. වෙළං වා රුක්ඛං වාති එත්ථාපි “සමසීසං යීතං ඝනපත්තවෙළං වා ඝනපත්තරුක්ඛං වා”ති ආනෙන්වා යොජෙතඛිඛං. එකඬ්ගුලාදිප්පමාණෙසු කෙසෙසු රස්සභාවතො, දීඝතරෙසු ඔලම්බනතො, විරලෙසු අනුප්පවෙසතො වාතප්පභාරො න පඤ්ඤායතීති චතුරඬ්ගුලප්පමාණග්ගණං, ඝනග්ගණඤ්ච කතං. එතස්මිං යානෙ පහරතීති සතිං යපෙත්වාති උච්ඡග්ගාදීනං පවලනාකාරග්ගණමුඛෙන තෙසං පහාරකෙ වාතසඬ්ඝාතෙ සතිං උපට්ඨපෙත්වා. තත්ථ සතිං යපෙත්වාති තස්මිං කායපදෙසස්ස සඬ්ඝට්ටනවසෙන පවත්තෙ වායුපිණ්ඩෙ සඬ්ඝට්ටනාකාරග්ගණමුඛෙන සතිං උපට්ඨපෙත්වා. “උසුමවට්ටිසදිස”න්ති එතෙන පුරිමකසිණස්ස විය ඉමස්සාපි නිමිත්තස්ස සංවිග්ගහතං දස්සෙති. “නිච්චල”න්ති ඉමිනා නිච්චලභාවොයෙව උග්ගහනිමිත්තතො ඉමස්ස වියෙසොති පටිභාගනිමිත්තස්සාපි උසුමවට්ටිසදිසතාව විභාවිතා හොති.

නීලකසිණකථාවණ්ණනා

94. අඤ්ජනරාජිවට්ටාදි වණ්ණදාතුයා වා. තථාරූපං මාලාගච්ඡන්ති අවිරලවිකසිතනීලවණ්ණපුප්ඵසඤ්ජන්තං පුප්ඵගච්ඡං. ඉතරෙතාති අකතාධිකාරෙන. ගිරිකණ්ණිකග්ගහනෙන නීලං ගිරිකණ්ණිකමාහ. කරණ්ඩපටලං සමුග්ගපිධානං. පත්තෙහියෙවාති නීලප්පලාදීනං කෙසරවණ්ඨාති අපනෙන්වා කෙවලෙහි පත්තෙහියෙව. පුරෙතඛිඛන්ති නීලවණ්ණං වත්ථං ගහෙන්වා හණ්ඩිකං විය ඛන්ධිත්වා යථා නීලමණ්ඩලං හුත්වා පඤ්ඤායති, තථා වඬිකොටකං වා කරණ්ඩපටලං වා පුරෙතඛිඛං. මුඛවට්ටියං වා අස්සාති අස්ස වඬිකොටකස්ස, කරණ්ඩපටලස්ස වා මුඛවට්ටියං ඛන්ධිතඛිඛං. මණිකාලවණ්ඨං ඉන්ද්‍රනීලමණිමයං තාලවණ්ඨං.

පිතකසිණකථාවණ්ණනා

95. පිතකසිණෙ මාලාගච්ඡන්ති ඉක්කටාදිමාලාගච්ඡං. හරිතාලං, මනොසිලා වා ධාතු. පත්තඬ්ගපුප්ඵෙහීති පත්තඬ්ගනාමිකා පිතවණ්ණපුප්ඵා එකා ගච්ඡජාති, තස්ස පුප්ඵෙහි. ආසනපුප්ඵන්ති වෙතියඬ්ගණෙ කතං ආසනපුප්ඵං. කණිකාරපුප්ඵාදිනාති ආදි-සද්දෙන ආකුලිකිඬ්ඛිරාතපුප්ඵාදීනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො.

ලොහිතකසිණකථාවණ්ණනා

96. ලොහිතමණි ලොහිතධගමණිආදි. ලොහිතධාතු ගෙරුකජාතිහිඬගුලිකාදි.

ඔදාතකසිණකථාවණ්ණනා

97. ඔදාතකසිණෙ මාලාගව්ජන්ති නන්දියාවත්තාදිමාලාගව්ජං. ධාතු කක්කට්ඨුත්තසෙතිකාදි.

ආලොකකසිණකථාවණ්ණනා

98. තථා අසක්කොන්තෙනාති යථා සූරියාලොකාදිවසෙන ඔහාසනිමිත්තුප්පාදනං වුත්තං, තස්ස ඔහාසමණ්ඩලස්ස න විරට්ඨිතිත්තාය තථා නිමිත්තුප්පාදනං කාතුං අසක්කොන්තෙන. සටමුඛෙන නිග්ගව්ජනකඔහාසස්ස මහන්තභාවතො “සටමුඛං පිදහිත්වා”ති වුත්තං. හිත්තිමුඛන්ති හිත්තිඅහිමුඛං. උට්ඨිතමණ්ඩලසදිසන්ති හිත්තිආදිසු උට්ඨිතපාකතිකආලොකමණ්ඩලසදිසං. සනවිප්පසන්තං ආලොකපුඤ්ජසදිසන්ති භගවතො බ්‍යාමජ්ජහා විය බහලො, විප්පසන්තො ච හුත්වා පුඤ්ජභූතො ආලොකො අත්ථි වෙ, තංසදිසොති අත්ථො.

පරිච්ඡින්නාකාසකසිණකථාවණ්ණනා

99. ඡිද්දසදිසමෙව හොතිති යෙහි හිත්තිපරියන්තාදිහි පරිච්ඡින්නං, තං ඡිද්දං, තංසදිසං, තෙනවාකාරෙන උග්ගහනිමිත්තං උපට්ඨාතිති අත්ථො. “වඩ්ඪියමානමපි න වඩ්ඪති”ති උග්ගහනිමිත්තස්ස අවඩ්ඪනියතං දස්සෙතුං වුත්තං. සබ්බමපි හි උග්ගහනිමිත්තං වඩ්ඪියමානං න වඩ්ඪතියෙව. සතිපි ච වඩ්ඪෙතුකාමත්තායං වඩ්ඪනා න සම්භවති භාවනාය පරිදුබ්බලත්තා. භාවනාවසෙන හි නිමිත්තවඩ්ඪනා. පටිභාගනිමිත්තං පන තස්මිං උප්පන්නෙ භාවනා ථීරාති කත්වා “වඩ්ඪියමානං වඩ්ඪති”ති වුත්තං.

කිඤ්චාපි පාළියං “පට්ඨිකසිණාදීනි රූපක්කාරාමිමණානි අට්ඨෙව කසිණානි සරූපතො ආගතානි, ඔදාතකසිණෙ පන ආලොකකසිණං, ආකාසකසිණෙ ච පරිච්ඡින්නාකාසකසිණං අන්තොගධං කත්වා දෙසනා කතා”ති අධිප්පායෙනාහ “ඉති කසිණානි දසබලො, දස යානි අවොවා”ති. පකිණ්ණකකථාපි විඤ්ඤෙය්‍යානි පුබ්බෙ විය අසාධාරණං තස්මිං තස්මිං කසිණෙ පටිනියතමෙව අත්ථං අග්ගහෙත්වා අසාධාරණතො, සාධාරණතො ච

තත්ථ තත්ථ පකිණ්ණකං විසටං අත්ථං ගහෙත්වා පවත්තා පකිණ්ණකකථාපි විජානිතබ්බො.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

100. ආදිභාවොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන යස්ස කස්සවි පථවිපක්ඛියස්ස වත්ථුනො නිම්මානාදිං සඬගණ්හාති. යානනිසජ්ජාදිකජ්ජනං වානි එත්ථාපි “ආකාසෙ වා උදකෙ වා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. පරිත්තඅප්පමාණනායෙනාති නිලාදිවණ්ණං අනාමසිත්වා පරිත්තඅප්පමාණනායෙනෙව. එවමාදීනීති ආදි-සද්දෙන සරිරතො උදකධාරානිම්මානාදිං සඬගණ්හාති.

යදෙව සො ඉච්ඡති තස්ස ඩහනසමත්ථතාති බහුසු කජ්ජාසපිච්ඡාරදාරුආදීසු එකජ්ඣං රාසිභූතෙසු ධීතෙසු යං යදෙව ඉච්ඡති, තස්ස තස්සෙව ඩහනසමත්ථතා. ඉධ ආදි-සද්දෙන අන්ධකාරවිධමනාදිං සඬගණ්හාති.

වායුගතියා ගමනං වායුගතිගමනං, අතිසීසගමනං. ඉධ ආදි-සද්දෙන යදිච්ඡිතදෙසන්තරං පාපුණනාදිං සඬගණ්හාති.

සුවණ්ණන්ති අධිමුච්චනා සුවණ්ණභාවාධිට්ඨානං සෙය්‍යාථාපි ආයස්මා පිලිත්ථෙව්වණො (පාරා. 619-620) තිණණ්ඩුපගපාසාදාදීනං. චුත්තනායෙනාති සුවණ්ණදුබ්බණ්ණනායෙන.

වණ්ණකසිණෙසු තත්ථ තත්ථ ආදි-සද්දෙන නිලොභාසනිම්මානාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. පථවිපබ්බතාදීති ආදි-සද්දෙන සමුද්දාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

සබ්බානෙව දසපි කසිණාති. ඉමං පහෙදං ලහන්තීති ඉමං වච්ඡනාදිවිසෙසං පාපුණන්ති. එකොති එකච්චො. සඤ්ජානාතීති භාවනාපඤ්ඤාය සඤ්ජානාති. ආදි-සද්දෙන “ආපොකසිණ”න්තිආදිපාළිං සඬගණ්හාති.

උපරිගගනතලාභිමුඛං “පථවිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”ති පාළිපදානි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තඤ්ච බො වච්ඡනවසෙන. තෙනාහ “එකච්චො හි උද්ධමෙව කසිණං වච්චෙති”ති. හෙට්ඨාභූමිතලාභිමුඛන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. පුබ්බෙ වච්ඡනකාලෙ පයොජනං අනපෙක්ඛිත්වා වච්චෙත්තානං වසෙන චුත්තත්තා ඉදානි “තෙන තෙන වා කාරණෙන එවං පසාරෙති”ති ආහ, කසිණං වච්චෙතිති අත්ථො. යථා කිත්ති ආහ “ආලොකමිව දිබ්බවක්ඛුනා

රූපදස්සනකාමො”ති. උද්ධඤ්ථෙව රූපං දට්ඨුකාමො උද්ධං ආලොකං පසාරෙති, අධො චෙව රූපං දට්ඨුකාමො අධො ආලොකං පසාරෙති, සමන්තතො චෙව රූපං දට්ඨුකාමො සමන්තතො ආලොකං පසාරෙති, එවමයං කසිණන්ති අත්ථො.

එකස්සාති පථවිකසිණාදිසු එකෙකස්ස. අඤ්ඤභාවානුපගමනත්ථන්ති අඤ්ඤකසිණභාවානුපගමනදීපනත්ථං, න අඤ්ඤං පථවීආදි. න හි උදකෙන ධීතට්ඨානෙ සසම්භාරපථවී අත්ථී. අඤ්ඤො කසිණසම්භෙදොති ආපොකසිණාදිනා සඬකරො. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු ආපොකසිණාදිසු සෙසකසිණෙසු. එකදෙසෙ අට්ඨත්ථා අනවසෙසෙන ඵරණප්පමාණස්ස අග්ගහණතො ඵරණං අප්පමාණං. තෙනෙව හි නෙසං කසිණසමඤ්ඤා. තථා වාහ “තඤ්ථී”තිආදි. තත්ථ චෙනසා ඵරන්තොති භාවනාවිත්තෙන ආලම්බනං කරොන්තො. භාවනාවිත්තඤ්ථි කසිණං පරිත්තං වා විපුලං වා එකක්ඛණෙ සකලමෙව මනසි කරොති, න එකදෙසන්ති.

101. ආනන්තරියකම්මසමඬගිනොති පඤ්චසු ආනන්තරියකම්මෙසු යෙන කෙනචි සමන්තාගතා. නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකාති අහෙතුකදිට්ඨි අකිරියදිට්ඨි නත්ථිකදිට්ඨිති තිසු මිච්ඡාදිට්ඨිසු යාය කායචි නියතාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සමන්තාගතා. උභතොඛ්‍යඤ්ජනකපණ්ඩකාති උභතොඛ්‍යඤ්ජනකා, පණ්ඩකා ව. කාමඤ්ථෙවතෙ අහෙතුකපට්ඨසන්ධිකත්තා විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා හොන්ති, තථාපි තිබ්බකිලෙසත්තා කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා වුත්තා. අහෙතුකද්විහෙතුකපට්ඨසන්ධිකාති අහෙතුකපට්ඨසන්ධිකා, ද්විහෙතුකපට්ඨසන්ධිකා ව. දුහෙතුකපට්ඨසන්ධිකානම්පි හි අරියමග්ගපට්ඨෙධො, ඤානපට්ඨාහො ව නත්ථී, තස්මා තෙපි විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා එව.

අපච්චනීකපට්ඨපදායන්ති මග්ගස්ස අනුලොමපට්ඨපදායං සච්චානුලොමිකායං විපස්සනායං. අච්ඡන්දිකාති “කත්තුකමානාජන්දරහිතා”ති සම්මොභවිනොදනියං වුත්තං, තමපි නිබ්බානාධිගමත්ථමෙව කත්තුකමානාජන්දං සන්ධාය වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. උත්තරකුරුකාපි මනුස්සා මාරාදයො විය අච්ඡන්දිකට්ඨානං පට්ටියා නිබ්බුතිජන්දරහිතත්තා. දුප්පඤ්ඤාති භවඬගපඤ්ඤාය පරිහිනා. “භවඬගපඤ්ඤාය පරිපුණ්ණායපි යස්ස භවඬගං ලොකුත්තරස්ස පාදකං න හොති, සොපි දුප්පඤ්ඤායෙවා”ති සම්මොභවිනොදනියං වුත්තං. යස්මිං හි භවඬගෙ චත්තමානෙ තංසන්තනියං ලොකුත්තරං නිබ්බත්තති, තං තස්ස පාදකං නාම හොති.

කුසලෙසු ධම්මෙසුති අනවජ්ජධම්මෙසු, සුඛවිපාකධම්මෙසු වා. ඔක්කමීතුන්ති අධිගන්තුං. කසිණෙයෙවාති කසිණකම්මට්ඨානෙයෙව. එතෙසන්ති කම්මාවරණසමන්තාගතාදිනං. තස්මාති යස්මා එතෙ

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

සෙසකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා

විපාකන්තරායාදයො එවං අත්ථජානිකරා, අනත්ථහෙතුභූතා ච, තස්මා. තිණ්ණමෙව චෙත්ථ අන්තරායානං ගහණං ඉතරස්ස සප්පටිකාරත්තා, කම්මන්තරායපක්ඛිකත්තා වාති දට්ඨබ්බං. සප්පුරිසුපනිස්සයාදීහීති ආදි-සද්දෙන තජ්ජං යොනිසොමනසිකාරාදිං සඬගණ්හාති. සද්ධන්ති කම්මඵලසද්ධං, රතනත්තයසද්ධස්සඵ. ඡන්දන්ති භාවනානුයොගෙ තිබ්බකත්තුකමාසසඬබ්බානං කුසලච්ඡන්දං. පඤ්ඤන්ති පාරිභාරිකපඤ්ඤං. වඩ්ඪෙත්වාති යථා භාවනා ඉජ්ඣති, තථා පරිබ්බහෙත්වා. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙය්සත්තා, හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා ච න විහත්තං.

සෙසකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පඤ්චමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

6. අසුභකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

උද්ධුමානකාදිපදත්ථවණ්ණනා

102. “අවිඤ්ඤාණකාසුහෙසු”ති ඉදං උද්ධුමානකාදීනං සභාවදස්සනවසෙන වුත්තං. තස්මා භූතකථනමත්තං දට්ඨබ්බං, න සවිඤ්ඤාණකඅසුභස්ස අකම්මට්ඨානභාවතො. තථා හි වක්ඛති “න කෙවලං මතසරිර”න්තිආදි (විසුද්ධි. 1.122). උද්ධං ජීවිතපරියාදානාති ජීවිතක්ඛයතො උපරි මරණතො පරං. සමුග්ගතෙනාති උට්ඨිතෙන. උද්ධුමානත්තාති උද්ධං උද්ධං ධුමානත්තා සුනත්තා. උද්ධුමානමෙව උද්ධුමානකන්ති ක-කාරෙන පදවඨ්ඨනමාහ අනත්ථත්තරතො යථා “පිතකං ලොහිතක”න්ති. පටික්කුලත්තාති ජගුව්ඡනියත්තා. කුච්ඡිතං උද්ධුමානං උද්ධුමානකන්ති කුච්ඡනත්ථෙව වා අයං ක-කාරොති දස්සෙතුං වුත්තං යථා “පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගව්ඡනී”ති (මහාව. 285; පරි. 325; දී. නි. 2.149; අ. නි. 5.213). තථාරූපස්සාති “භස්සා විය වායුනා”තිආදිනා යථාරූපං වුත්තං, තථාරූපස්ස.

සෙතරත්තෙහි පරිහින්නං විමිස්සිතං නිලං විනීලං, පුරිමවණ්ණවිපරිණාමභූතං වා නිලං විනීලං.

පරිහින්නට්ඨානෙසු කාකකඨිකාදීහි. විස්සන්දමානපුබ්බන්ති විස්සවන්තපුබ්බං, තභං තභං පග්ගරන්තපුබ්බන්ති අත්ථො.

අපධාරිතන්ති විවටං උග්ගාටිතං. ඛිත්තන්ති ඡඩ්ඞිතං, සොණසිඨිගාලාදීහි විසුං කත්වා බාදනෙන සරිරසඨිසාතතො ලුඤ්චිත්වා තභං තභං ඡඩ්ඞිතං. විවිධං ඛිත්තන්ති වික්ඛිත්තං.

පුරිමනයෙනාති “විවිධං ඛිත්ත”න්තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තනයෙන. සත්ථෙන හනිත්වාති වෙරීහි බග්ගකරවාලාදිනා සත්ථෙන පහරිත්වා. වුත්තනයෙනාති “අඤ්ඤෙන හත්ථ”න්තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තනයෙන.

අබ්භන්තරතො නික්ඛමන්තෙහි කිමීහි පග්ගරන්තකිමීකුලං පුළුවකන්ති ආහ “කිමිපරිපුණ්ණස්සා”ති.

උද්ධුමානකාදීහි ආමකපුසානාදිසු ඡඩ්ඞිතාසුභාති. නිස්සායාති පටිච්ච තානිපි ආරබ්භ. නිමිත්තානන්ති උග්ගහපටිභාගනිමිත්තානං. එතානෙව උද්ධුමානකාදීනෙව නාමානි.

උද්ධුමාතකකම්මට්ඨානවණ්ණනා

103. භාවෙනුකාමෙනාති උප්පාදෙනුකාමෙන. තෙනාති ආවරියෙන. අස්සාති යොගිතො. අසුභනිමිත්තත්ථායාති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගණ්හනත්ථාය, අසුභෙ වා උග්ගහනිමිත්තස්ස අත්ථාය. ගමනවිධානන්ති ගමනවිධි. යෙන විධිනා ගන්තබ්බං, සො විධි. උග්ගහනිමිත්තස්ස උප්පත්තකාලතො පට්ඨාය පට්ඨිකසිණෙ චුත්තං පටිපජ්ජනවිධිං සන්ධායාහ “අප්පනාවිධානපරියොසාන”න්ති.

104. තාවදෙවාති සුතක්ඛණෙයෙව. අතිත්ථෙතන පුණ්ණනදීආදිං පක්ඛන්දන්තෙන විය අනුපවිසන්තෙන විය. කෙදාරකොට්ඨාති කෙදාරමරියාදාය. විසභාගරූපන්ති ඛේතරක්ඛිකාදිවිසභාගවත්ථුරූපං. සරිරන්ති උද්ධුමාතකකළෙවරං. අධුනාමතන්ති අවිරමතං උද්ධුමාතකභාවං අප්පත්තං. තක්කයති සම්භාවෙති භාරියං කත්වා න මඤ්ඤති.

105. රූපසද්දාදීති එත්ථ අමනුස්සානං රූපෙහි, සීහබ්බාග්ඝාදීනං සද්දාදීහි, අමනුස්සානම්පි වා රූපසද්දාදීහි. තථා සීහබ්බාග්ඝාදීනන්ති යථාරහං යොජෙතබ්බං. අනිට්ඨාරම්මණාහිභූතස්සාති හෙරවාදිභාවෙන අනිට්ඨෙහි ආරම්මණෙහි අහිභූතස්ස අජ්ඣාතත්ථට්ඨස්ස. න පටිසණ්ඨාති විදාහවසෙන ආසයෙ න තිට්ඨති, උච්ඡිඨවෙතබ්බං හොතිති අත්ථො. අඤ්ඤොති අමනුස්සාදීනං වසෙන වා අඤ්ඤො වා චුත්තජ්ජකාරතො අඤ්ඤො ආබාධො හොති. සොති සඨසත්ථෙරො, අහිඤ්ඤාතහික්ඛු වා. යස්සානෙන ආරොචිතං, සො. කතකම්මාති කතථෙය්‍යකම්මා. අකතකම්මාති ථෙය්‍යකම්මං කාතුකාමා. කතකම්මා පන ඉධාධිජ්ජෙතා. තස්මා තෙති කතකම්මා වොරා. සහ ඔඨිඨෙතාති සහොඨිඨං, ථෙතෙත්වා ගහියමානහණ්ඨෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. යජ්ජමානොති යඤ්ඤං යජන්තො යඤ්ඤසාමිකො. “අද්ධා ඉමාය පටිපත්තියා ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමි”ති පිතිසොමනස්සං උප්පාදෙත්වා.

එවං ගමනවිධානං එකදෙසෙන වත්වා ඉදානි අට්ඨකථාසු ආගතනයෙන තං දස්සෙතුං “අට්ඨකථාසු චුත්තෙන විධිනා”තිආදිමාහ. තත්ථ උග්ගණ්හන්තොති උග්ගණ්හනහෙතු. එකොති අයං එක-සද්දො අසභායත්ථො, න අඤ්ඤාදිඅත්ථොති “අද්දුනියො”ති චුත්තං. යථා වණ්ණාදිතො වචන්ථානං එකංසතො සමුදිතමෙව ඉච්ඡිතබ්බං සබ්බත්ථකභාවතො, න තථා සන්ධිආදිතොති දස්සනත්ථං “වණ්ණතොපි”තිආදිනා ඡසු යානෙසු සම්පිණ්ඩනත්ථො පි-සද්දො ගහිතො. පුන එකො අද්දුනියොතිආදි ගහිතනිමිත්තස්ස යොගිතො නිවත්තිත්වා වසනට්ඨානගමනං සන්ධාය චුත්තං. තබ්බාගියඤ්ඤොති තජ්ජක්ඛියංයෙව අසුභනිමිත්තමනසිකාරසහිතමෙව.

ආසනං පඤ්ඤාපෙතීති නිසජ්ජං කප්පෙති. යං පන “අසුභනිමිත්තදිසාහිමුබ්බෙ භූමිප්පදෙසෙ”ති (විසුද්ධි. 1.113) වක්ඛති, තම්පි ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය චුත්තං. න හි කෙවලෙන දිසාහිමුබ්බභාවෙන කිඤ්චි ඉජ්ඣති.

සමන්තා නිමිත්තපලක්ඛණාති උද්ධුමාතකස්ස සමන්තා පාසාණාදිනිමිත්තසල්ලක්ඛණා. අසම්මොහන්ථාති උග්ගහනිමිත්තෙ උපට්ඨිතෙ උප්පජ්ජනකසම්මොහවිගමත්ථා. එකාදසවිධෙනාති වණ්ණාදිවසෙන එකාදසවිධෙන. උපනිබන්ධනත්ථොති අසුභාරම්මණෙ විත්තං උපනෙත්ථා නිබන්ධනත්ථො. වීරීසම්පටිපාදනත්ථාති කම්මට්ඨානවීරියා සම්මදෙව පටිපාදනත්ථා. පුඤ්ඤකිරියවත්ථු අධිගතං හොතීති සම්බන්ධො.

106. තස්මාති යස්මා අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගණ්හනං අරියමග්ගපදට්ඨානස්ස පටිමජ්ඣානස්ස අධිගමුපායො, යස්මා චා “අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්හන්තො එකො අද්දතියො ගච්ඡතී”ති චුත්තං, තස්මා. විත්තසඤ්ඤත්තත්ථායාති සරීරසභාවසල්ලක්ඛණෙන, සංවෙගජනනෙන ච අත්තනො විත්තස්ස සඤ්ඤත්තිඅත්ථං සඤ්ඤාපනත්ථං. “විත්තසඤ්ඤත්තත්ථායා”ති චා පායො, කිලෙසවසෙන අසංයතස්ස විත්තස්ස සංයමනත්ථං දමනත්ථං, න කම්මට්ඨානත්ථන්ති අත්ථො. කම්මට්ඨානසීසෙනාති කම්මට්ඨානෙන සීසභුතෙන, තං උත්තමඬිගං පධානං කාරණං කත්ථා. මූලකම්මට්ඨානන්ති පකතියා අත්තනා කාලෙන කාලං පරිහරියමානං බුද්ධානුස්සතිආදිසබ්බත්ථකකම්මට්ඨානං. “කම්මට්ඨානසීසෙන ගච්ඡාමි”ති තං අවිස්සජ්ජෙත්ථා. තෙනාහ “තං මනසිකරොත්තෙනෙවා”ති. සුපට්ඨිතභාවසම්පාදනෙනාති මූලකම්මට්ඨානෙ සුට්ඨු උපට්ඨිතභාවස්ස සම්පාදනෙන. එවං හි සති අසම්මුට්ඨා නාම හොති. බහිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණෙ අප්පවත්තිත්ථා කම්මට්ඨානෙයෙව පවත්තමානං මානසං අබ්භිගතං නාම. තථාභුතෙන වානෙන රුපින්ද්‍රියාති අප්පවත්තකිව්චාති කතාති හොන්තීති ආහ “මනච්ඡට්ඨානං...පෙ.... ගන්තබ්බ”න්ති.

ද්වාරං සල්ලක්ඛෙනබ්බන්ති විහාරෙ පුරත්ථිමාදියු දිසාසු අසුකදිසාය ඉදං ද්වාරං, තතො එව තාය දිසාය සල්ලක්ඛිතෙන අසුකද්වාරෙන නික්ඛන්තොමිහිති ද්වාරං උපධාරෙතබ්බං. තතොති ද්වාරසල්ලක්ඛණතො පච්ඡා. යෙන මග්ගෙන ගච්ඡති සයං. නිමිත්තට්ඨානන්ති අසුභනිමිත්තස්ස ගණ්හනට්ඨානං. ආහාරං ඡඩ්ඛාපෙය්‍යාති වමනං කාරාපෙය්‍යා. කණ්ටකට්ඨානන්ති කණ්ටකවත්තං යානං.

107. දිසා වචන්ථපෙනබ්බාති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “එකස්මිං භී”තිආදි චුත්තං. බායතීති උපට්ඨාති. කම්මනියන්ති භාවනාය කම්මක්ඛමං. උබ්බාළ්භස්සාති බාධිතස්ස. විධාවතීති නානාරම්මණෙ විසරති. උක්කම්මාති

උජුකං අනුචාතතො අපක්කම්ම. මතකලෙවරං පුට්ඨජනස්ස යෙභුය්‍යාන භයතො උපට්ඨාතීති ආහ “අච්චාසන්තෙ භයමුප්පජ්ජති”ති. අනුපාදන්ති පාදසමීපං. යත්ථ ඨිතස්ස සුබෙන ඔලොකෙනුං සක්කා, තං ඔලොකෙන්තස්ස ඵාසුකට්ඨානං.

108. සමන්තාති සමන්තතො. පුන සමන්තාති සාමන්තා සමීපෙ. කච්ඡකොති කාලකච්ඡකො, “පිලක්ඛො”තිපි වදන්ති. කපිතනොති පිප්පලිරුක්ඛො. සින්දීති බුද්දකඛජ්ජරී. කරමන්දාදයො පාකටා එව. සාමාති සාමලතා. කාලවල්ලීති කාලවණ්ණො අපත්තිකා එකා ලතාජාති. පුතිලතාති ජීවනවල්ලි, යා “ගලොචී”ති වුවවති.

109. තං නිමිත්තකරණාදි ඉධෙව යථාචුත්තෙ පාසාණාදිනිමිත්තකරණෙ එව අන්තොගධං පරියාපන්තං. සනිමිත්තං කරොතීති සහ නිමිත්තං කරොති, අසුභං පාසාණාදිනිමිත්තෙන සහ කරොති වචන්ථපෙති. අථ වා අසුභනිමිත්තං, පාසාණාදිනිමිත්තඤ්ච සහ එකජ්ඣං කරොන්තො වචන්ථපෙත්තො “සනිමිත්තං කරොතී”ති චුත්තො. සමානකාලතාදීපකෙන හි සහ-සද්දෙන අයං සමාසො යථා “සචක්කං දෙහී”ති. තයිදං නිමිත්තකරණං අපරාපරං සල්ලක්ඛණෙන හොති, න එකචාරමෙවාති ආහ “පුනජ්ජුනං වචන්ථපෙත්තො හි සනිමිත්තං කරොතී”ති. ද්වෙති පාසාණාසුභනිමිත්තාති. සමාසෙත්වා සඬිගහෙත්වා එකජ්ඣං කත්වා. සාරම්මණන්ති අසුභාරම්මණෙන සද්ධිං පාසාණාදිං සමානාරම්මණං කරොති, සහ වා ආරම්මණං කරොති, එකාරම්මණං විය උභයං ආරම්මණං කරොති, එකජ්ඣං විය ව අපරාපරං සල්ලක්ඛෙත්තො පාසාණාදිං, අසුභනිමිත්තඤ්චාති ද්වයං ආරම්මණං කරොතීති අත්ථො.

අත්තනියොති සකො. වණ්ණන්ති සුනං. සභාවෙන සරසෙනාති උද්ධුමාතකභාවසඬිබාතෙන අත්තනො ලක්ඛණෙන, පරෙසං ජිගුච්ඡුප්පාදනසඬිබාතෙන අත්තනො කිච්චෙන ව, සභාවො එව වා තථා නිප්පජ්ජනතො “රසො”ති චුත්තො.

110. ජබ්බිධෙන නිමිත්තං ගහෙතබ්බන්ති වණ්ණාදිනා ජප්පකාරෙන තාව උද්ධුමාතකඅසුභනිමිත්තං ගහෙතබ්බං. කෙචි “කලෙවරස්ස දීසරස්සාදිප්පමාණෙන සද්ධිං සත්තවිධෙනා”ති වදන්ති, තං අට්ඨකථායං නත්ථි. ලිඬිගතොති එත්ථ ලිඬිගං නාම වයො ලිඬිගං, න ථනමස්සුආදි ඉත්ථිපුරිසලිඬිගන්ති දස්සෙත්තෙන “ඉත්ථිලිඬිගං වා”තිආදි චුත්තං. ඨිතස්ස සත්තස්ස ඉදං සරීරන්ති සම්බන්ධො. උද්ධුමාතකසණ්ඨානවසෙනෙව, න පාකතිකසණ්ඨානවසෙන. එතෙන යදි තත්ථ කොචි අනුද්ධුමාතකභාවප්පත්තො පදෙසො සියා, සො න ගහෙතබ්බොති දස්සෙති.

ඔලාරිකාවයවවසෙන ඉදං සණ්ඨානවචන්ථානං, න සුබ්බමාවයවවසෙනාති සීසසණ්ඨානාදිකං නවවිධමෙව සණ්ඨානං ගහිතං.

ඉමිස්සා දිසායාති ඉමිස්සා පුරත්ථිමාය, දක්ඛිණපච්ඡිමඋත්තරාය දිසාය, අනුදිසාය වා යිතොති යොජනා. ඉමස්මිං නාම ඔකාසෙ හත්ථාති ඉමස්මිං නාම භූමිප්පදෙසෙ ඉමස්ස කලෙවරස්ස හත්ථා යිතාති වචන්ථපෙතඛිඛන්ති යොජනා.

අධො පාදතලෙනාතිආදි නාහියා හෙට්ඨා අධො, තතො උද්ධං උපරීති ඉමස්ස වචන්ථානස්ස වසෙන වුත්තං. හත්ථපරිච්ඡේදො හෙට්ඨා අභිගුලිඅග්ගෙන උපරි අංසකුටසන්ධිනා තිරියං තවපරියන්තෙන ගහෙනඛිඛො. එස නයො පාදපරිච්ඡේදාදිසුපි. යත්තකං වා පන යානං ගණ්හතීති සවෙ සබ්බං සරීරං පරිච්ඡන්දිත්වා ගහෙතුං න සක්කොති, පදෙසො තස්ස උද්ධුමාතො, සො යත්තකං සරීරප්පදෙසං උද්ධුමාතකවසෙන ඤාණෙන පරිග්ගණ්හාති, තත්තකමෙව යථාපරිග්ගහිතමෙව. ඉදං ඊදිසන්ති ඉදං හත්ථාදිකං ඊදිසං එවමාකාරං. උද්ධුමාතකන්ති යථාසභාවතො පරිච්ඡන්දිතඛිඛං. විසභාගෙ සරීරෙ ආරම්මණන්ති කම්මට්ඨානං පටික්කුලාකාරො න උපට්ඨාති න ඛායති, සුභතො උපට්ඨගෙයා. තෙනාහ “විජ්ජන්දනස්සෙව පච්චයො හොති”ති, කිලෙසපරිජ්ජන්දනස්සෙව නිමිත්තං හොතිති අත්ථො. උග්ගාටිතාපීති උද්ධුමාතභාවප්පත්තාපි, සබ්බසො කුට්ඨසරීරාපීති වා අත්ථො. ස්වායමත්ථො පට්ඨපාරාජිකෙ (පාරා. 67 ආදයො) විනිතවත්ථුහි දීපෙතඛිඛො.

111. ආසෙවිතකම්මට්ඨානොති අසුභකම්මට්ඨානෙ කතපරිචයො. සොසානිකඛිගාදීනං වසෙන පරිහතධුතඛිගො. චතුර්ධාතුවචන්ථානවසෙන පරිමද්දිතමහාභූතො. සලක්ඛණතො ඤාණෙන පරිග්ගහිතසඛිඛාරො. පච්චයපරිග්ගහවසෙන වචන්ථාපිතනාමරූපො. සලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාය උක්කංසනෙන සුඤ්ඤතානුපස්සනාබලෙන උග්ගාටිතසත්තසඤ්ඤො. විපස්සනාය පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිසම්පාපනෙන කතසමණධම්මො. තතො එව සබ්බසො කුසලවාසනාය, කුසලභාවනාය ව පුරණෙන වාසිතවාසනො භාවිතභාවනො. විචට්ඨපනිස්සයකුසලඛිඛෙන සබ්භො. ඤාණස්ස පරිපක්කභාවෙන ඤාණුත්තරො. යථාවුත්තාය පටිපත්තියා කිලෙසානං තනුකරණෙන අප්පකිලෙසො. ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානෙයෙවාති උද්ධුමාතකාදිඅසුභස්ස යත්ථ යත්ථ ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානෙ එව, තාදිසස්ස කාලවිසෙසො, අසුභස්ස පදෙසවිසෙසො වා අපෙක්ඛිතඛිඛො නත්ථිති අත්ථො. නො වෙ එවං උපට්ඨාතීති එවං යථාවුත්තපුරිසවිසෙසස්ස විය පටිභාගනිමිත්තං නො වෙ උපට්ඨාති. එවං ඡබ්බිධෙනාති එවං වුත්තාකාරෙන වණ්ණාදිවසෙන ඡබ්බිධෙන. පුනපීති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන

නිමිත්තග්ගහණවිධිං සම්පිණ්ඩෙති, න පඤ්චවිධතං. ඡබ්බිධෙන හි පුබ්බෙ නිමිත්තග්ගහණං විහිතං.

112. අසීතිසතසන්ධිතොති සබ්බෙපි සන්ධයො තදාපි අත්ථෙවාති දස්සනත්ථං වත්වා උද්ධුමාතභාවෙන යෙභුයොන න පඤ්ඤායන්ති. යෙ පන පඤ්ඤායන්ති, තෙ වචන්ථපෙතබ්බාති දස්සෙතුං “උද්ධුමාතකෙ පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තයො දක්ඛිණහත්ථසන්ධිති අංසකප්පරමණිබන්ධානං වසෙන තයො දක්ඛිණහත්ථසන්ධයො. තථා වාමහත්ථසන්ධයො. කට්ඨණ්ණුගොප්ඵකානං වසෙන තයො දක්ඛිණපාදසන්ධයො. තථා වාමපාදසන්ධයො. එකො කට්ඨසන්ධිති කට්ඨා සද්ධිං පිට්ඨිකණ්ටකසන්ධිං සන්ධාය වදති. හත්ථන්තරන්ති දක්ඛිණහත්ථදක්ඛිණපස්සානං, වාමහත්ථවාමපස්සානඤ්ච අන්තරං විවරං. පාදන්තරන්ති උභින්නං පාදානං වෙමජ්ඣං. උදරන්තරන්ති නාහිට්ඨානසඤ්ඤිතං කුච්ඡිවෙමජ්ඣං, උදරස්ස වා අබ්හන්තරං. කණ්ණන්තරන්ති කණ්ණජ්ඣදං. ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන නාසව්ඡද්දාදීනම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. අක්ඛිනං, මුඛස්ස ව වසෙනාපි විවරං ලබ්භතෙවාති දස්සෙතුං “අක්ඛිනම්පි”තිආදි චුත්තං. සමන්තතොති එවං සන්ධිආදිතො උද්ධුමාතකං වචන්ථපෙත්තස්ස වෙ නිමිත්තං උපතිට්ඨති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ, සමන්තතො වචන්ථපෙතබ්බන්ති වචන්ථාපනවිධිං දස්සෙතුං “සකලසරීරෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඤාණං වාරෙන්වාති සබ්බත්ථකමෙව සරීරං ආවජ්ජෙත්වා තත්ථ පටික්කුලාකාරසහිතං උද්ධුමාතකභාවං ආරබ්භ නිරන්තරං භාවනාඤාණං පවත්තෙත්වා. යං යානන්ති එවං පන ඤාණං වාරෙන්තස්ස තස්මිං සරීරෙ යො පදෙසො විභූතො හුත්වා උද්ධුමාතකාකාරෙන විභූතභාවෙන උපට්ඨාති. උදරපරියොසානං උපරිමසරීරං.

විනිව්ඡයකථාවණ්ණනා

113. විනිව්ඡයකථාති විනිව්ඡයසහිතා අත්ථවණ්ණනා. යථාචුත්තනිමිත්තග්ගහණවසෙනාති වණ්ණාදිතො, සන්ධිආදිතො ව චුත්තප්පකාරඋද්ධුමාතකනිමිත්තග්ගහණවසෙන. සුට්ඨු නිමිත්තං ගණ්හිතබ්බන්ති යථා උග්ගහනිමිත්තං උපට්ඨහති, එවං සම්මදෙව අසුභනිමිත්තං ගහෙනබ්බං. ඉදානි තමෙව නිමිත්තස්ස සුට්ඨු ගහණාකාරං උපදිසන්තො “සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා”තිආදිමාහ. තත්ථ එවං පුනප්පුනං කරොන්තෙනාති යථා “ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමී”ති සඤ්ජාතාදරෙන සතිසම්පජ්ඤඤඤච සුට්ඨු උපට්ඨපෙත්වා උද්ධුමාතකඅසුභං පට්ඨං ආවජ්ජිතං, එවං පුනප්පුනං තත්ථ ආවජ්ජනං කරොන්තෙන. සාධුකං උපධාරෙතබ්බඤ්චෙව වචන්ථපෙතබ්බඤ්චාති සක්කච්චං සතියා සල්ලක්ඛෙතබ්බඤ්චෙව පඤ්ඤාය නිව්චෙතබ්බඤ්ච. සති හි “ධාරණා”ති

නිද්දිට්ඨා, ධාරණඤ්චෙන්ථ සල්ලක්ඛණං. පඤ්ඤා “පව්වයො”ති (ධ. ස. 16) නිද්දිට්ඨා, පව්වයො චෙන්ථ නිව්ඡයොති. අථ වා උපධාරෙතඛිබ්බන්ති සතිපුඛ්ඛිගමාය පඤ්ඤාය උපලක්ඛෙතඛිබ්බං. න හි කදාවි සතිරහිතා පඤ්ඤා අත්ථී. වචන්ථපෙතඛිබ්බන්ති පඤ්ඤාපුඛ්ඛිගමාය සතියා නිව්ඡනිතඛිබ්බං. පඤ්ඤාසහිතා එව හි සති ඉධාධිප්පෙතා, න තඛිබ්බරහිතා. අද්ධක්ඛිඅපඪගාදිවසෙනාපි ඔලොකනං අත්ථීති “උම්මීලෙන්වා ඔලොකෙන්වා”ති වුත්තං. තෙන පරිබ්බත්තමෙව ඔලොකනං දස්සෙති. එවං පුනස්පුනං කරොන්තස්සාති වුත්තස්පකාරෙන චක්ඛුං උම්මීලෙන්වා ඔලොකනං, නිම්මීලෙන්වා ආවජ්ජනඤ්ච අපරාපරං අනෙකචාරං කරොන්තස්ස. උග්ගහනිමිත්තන්ති උද්ධුමාතකෙ උග්ගණ්හනනිමිත්තං. සුග්ගහිතන්ති සුට්ඨු ගහිතං. යථා න විනස්සති න පමුට්ඨං හොති, එවං ගහිතං. එකසදිසන්ති සමානසදිසං. සමානත්ථො හි අයං එක-සද්දො, යථා “අරියවිනයෙති වා, සප්පුරිසවිනයෙති වා, එසෙසෙ එකෙ එකට්ඨෙ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ තඤ්ඤෙ වා”ති.

ආගමනකාලෙති විහාරතො සුසානං උද්දිස්ස ආගමනකාලෙ. වුත්තනයෙනෙවාති අතිදෙසවසෙන දීපිතමිපි අත්ථං “එකකෙනා”තිආදිනා සරූපතො දස්සෙති. තත්ථ තදෙව කම්මට්ඨානන්ති උද්ධුමාතකකම්මට්ඨානං. මූලකම්මට්ඨානන්ති එකෙ, තද්වුත්තං. උපට්ඨිතනිමිත්තං හි කම්මට්ඨානං විස්සජ්ජෙන්වා කම්මට්ඨානන්තරමනසිකාරො රඤ්ඤො රජ්ජං ඡඪ්ඨෙන්වා විදෙසගමනං වියාති. ආගතෙනාති අත්තතො වසනට්ඨානං ආගතෙන.

114. අවෙලායන්ති සඤ්ඤාචෙලාදිඅයුත්තවෙලායං. ඛිභව්ඡන්ති විරූපං. හෙරවාරම්මණන්ති චෙතාලසදිසං භයානකං විසයං. වික්ඛිත්තවිත්තොති භීරුකපුරිසො විය පිසාවාදිං දිස්වා විත්තවික්ඛෙපං පත්තො. උම්මත්තකො වියාති යක්ඛුම්මත්තකො විය එකච්චො හොති. ඤානවිඛින්නකොති ඤානතො විච්චුතකො සීලවිඛින්නකමත්තවිඛින්නකා විය. සන්ථම්භෙන්වාති උප්පන්නපරිත්තාසවුපසමනෙන විගතකම්පතාය නිව්වලො හුත්වා. සතිං සුපට්ඨිතන්තිආදි සන්ථම්භනස්ස උපායදස්සනං. මතසරීරං උට්ඨහිත්වා අනුබන්ධනකං නාම නත්ථී අසති තාදිසෙ මන්තස්පයොගෙ. සොපි උද්ධුමාතකාදිභාවමජ්ජත්තෙ අවිනට්ඨරූපෙ එව ඉජ්ඤාති, තථා දෙවතාධිග්ගහො, න එවරූපෙති අධිප්පායො. සඤ්ඤාචොති භාවනාපරිකප්පසඤ්ඤාය ජාතො. තතො එව සඤ්ඤාසම්භවො සඤ්ඤාමත්තසමුට්ඨානො. තාසං විනොදෙන්වාති නිමිත්තූපට්ඨානනිමිත්තං උප්පන්නවිත්තසන්තාසං වුත්තස්පකාරෙන විනොදෙන්වා වූපසමෙන්වා. “ඉදානි තව පරිස්සමො සජ්ජලො ජාතො”ති භාසං පිතිං පමොදනං.

උප්පාදෙන්වා. චිත්තං සඤ්චරාපෙනබ්බන්ති භාවනාචිත්තං පචත්තෙතබ්බං මනසිකාතබ්බං.

නිමිත්තග්ගාහන්ති නිමිත්තස්ස උග්ගණ්හනං, උග්ගහනිමිත්තං. සම්පාදෙන්තොති සාධෙන්තො නිප්පාදෙන්තො. කම්මට්ඨානං උපනිබන්ධනීති භාවනං යථාචුත්තෙ නිමිත්තෙ උපනෙන්තො නිබන්ධති. යොගකම්මං හි යොගිනො සුඛවිසෙසානං කාරණභාවතො “කම්මට්ඨාන”න්ති අධිප්පෙන, යොගකම්මස්ස වා පචත්තිට්ඨානතාය යථාඋපට්ඨිතනිමිත්තං කම්මට්ඨානං, තං භාවනාචිත්තෙ උපනිබන්ධති. තං පනස්ස උපනිබන්ධනං සන්ධාය චිත්තං සඤ්චරාපෙනබ්බං. එවං “විසෙසමධිගව්ඡති”ති චුත්තන්ති දස්සෙන්තො “තස්ස හී”තිආදිමාහ. තත්ථ තස්සාති යොගිනො, තස්ස වා උද්ධුමාතකාසුභස්ස. මානසං වාරෙන්තස්සාති භාවනාචිත්තං අපරාපරං පචත්තෙන්තස්ස, උග්ගහනිමිත්තං පුනප්පුනං මනසි කරොන්තස්සාති අත්ථො.

115. “වීථිසම්පටිපාදනත්ථා”ති පදස්ස “කම්මට්ඨානවීථියා සම්පටිපාදනත්ථා”ති අත්ථං වත්වා තං පන කම්මට්ඨානවීථිං, තස්සා ව සම්පටිපාදනවිධිං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “සචෙ හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කතිමිති පක්ඛස්ස කතමි, කිං දුතියා, තතියාදීසු වා අඤ්ඤතරාති අත්ථො. තුණ්හීභූතෙන ගන්තුං න වට්ටති පුච්ඡන්තානං චිත්තස්ස අඤ්ඤට්ඨත්තපරිහරණත්ථං. අප්පසන්නානඤ්චි පසාදාය, පසන්නානඤ්ච හියොයාභාවාය සාසනසම්පටිපත්ති. තස්සතීති න දිස්සති, න උපට්ඨාතීති අත්ථො. “ආගන්තුකපටිසන්ථාරො කාතබ්බො”ති ඉමිනා ආගන්තුකචත්තං එකදෙසෙන දස්සිතන්ති “අවසෙසානිපි”ති වත්වා ආගන්තුකචත්තං පරිපුණ්ණං ගහෙතුං පුන ආගන්තුකග්ගහණං කතං. ගමිකචත්තාදීනීති ආදි-සද්දෙන

ආවාසිකඅනුමොදනපිණ්ඩවාරිකඅනුමොදනපිණ්ඩවාරිකආරඤ්ඤිකසෙනාසන වච්චකුට්චත්තාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. වත්තක්ඛන්ධකෙ (චූළව. 356) හි ආගතාති මහාවත්තාති ඉධ “ඛන්ධකචත්තානී”ති චුත්තාති. තප්පනීයකම්මකතාදිකාලෙ පන පාරිවාසිකාදිකාලෙ ව වරිතබ්බාති ඉමස්ස හික්ඛුනො අසම්භවතො ඉධ නාධිප්පෙතාති. නිමිත්තං වා අන්තරධායතීති සුසානෙ යිතං අසුභනිමිත්තං උද්ධුමාතකභාවාපගමෙන අන්තරධායති. තෙනාහ “උද්ධුමාතක”න්තිආදි. තස්මාති තෙන කාරණෙන, ඉමස්ස කම්මට්ඨානස්ස දුල්ලහත්තාති අත්ථො. නිසිදිත්වා පච්චචෙක්ඛිතබ්බොති සම්බන්ධො.

නිමිත්තං ගහෙතුං ගමනෙ විය නිමිත්තං ගහෙත්වා නිවත්තනෙපි යථාසල්ලක්ඛිතදිසාදිපච්චචෙක්ඛණං යාව නිමිත්තවිනාසා පචත්තිතකිරියාය අවිච්ඡේදෙන උපධාරණත්ථං. සති හි තස්ස නිරන්තරූපධාරණෙ විහාරං පවිසිත්වා නිසින්නකාලෙ කම්මට්ඨානස්ස උපට්ඨිතාකාරො සමථනිමිත්තස්ස

ගහණෙ විත්තස්ස සමාහිතාකාරො විය පාකටො භුත්වා උපතිට්ඨෙය්‍යාති. තෙනාහ “තස්සෙවං...පෙ.... වීථිං පටිපජ්ජති”ති. පුරිමාකාරෙන නිමිත්තස්ස පාකටභාවෙන උපට්ඨිතත්තා පුරිමාකාරෙනෙව කම්මට්ඨානමනසිකාරො භාවනාවීථිං පටිපජ්ජති.

116. උද්ධුමාතකං නාම අතිවිය අසුච්ඡුග්ගන්ධපෙගුව්ඡපටික්කුලං බීභවිෂං භයානකඤ්ච, එවරුපෙ ආරම්මණෙ භාවනමනුයුඤ්ජන්තස්ස එවං ආබද්ධපරිකම්මස්ස ටීරිභූතස්සෙව යොගිතො අධිප්පායො සමිජ්ඣකීති දස්සෙතුං. “ආනිසංසදස්සාවී”තිආදි වුත්තං. එවන්ති එවමෙව වුත්තජ්ජකාරෙනෙව ආනිසංසදස්සාවිනා. තං රක්ඛෙය්‍යාති “අද්ධා ඉමිනා සුඛං ජීවිස්සාමී”ති අත්තතො ජීවිතං විය තං මණිරතනං රක්ඛෙය්‍යා. චතුර්ධාතූකම්මට්ඨානිකොතිආදි නෙසං කම්මට්ඨානානං සුලභතාදස්සනං. තත්ථ චතුර්ධාතූකම්මට්ඨානිකොති චතුර්ධාතූකම්මට්ඨානං වා තත්ථ වා නියුත්තො, චතුර්ධාතූකම්මට්ඨානං වා පරිහරන්තො. ඉතරානීති වුත්තාවසිට්ඨානි අනුස්සතිබ්‍රහ්මවිහාරාදීති. තං නිමිත්තන්ති තං යථාලද්ධං උග්ගහනිමිත්තං. “රක්ඛිතබ්බ”න්ති වත්වා රක්ඛණවිධිං පුන දස්සෙතුං “රත්තිට්ඨානෙ”තිආදි වුත්තං.

117. නානා කරියති එතෙනාති නානාකරණං, හෙදො. බීභවිෂං හෙරවදස්සනං භුත්වා උපට්ඨානි මනසිකාරස්ස අනුලාරතාය, අනුපසන්තතාය ච ආරම්මණස්ස. තබ්බිපරියායතො “පටිභාගනිමිත්තං ථූලභිගපච්චභිගපුරිසො විය උපට්ඨානී”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. බහිද්ධාති ගොවරජ්ඣත්තතො බහිද්ධා. කාමානං අමනසිකාරාති අසුභභාවනානුභාවෙන කාමසඤ්ඤාය දුරසමුස්සාරිතත්තා කාමගුණෙ ආරබ්භ මනසිකාරස්සෙව අභාවා. අමනසිකාරාති වා මනසිකාරපටිපක්ඛහෙතු. යාය හි කාමසඤ්ඤාය වසෙන සත්තා කාමෙ මනසි කරොන්ති, තස්සා පටිපක්ඛභූතා අසුභසඤ්ඤා කාමානං අමනසිකාරො, තන්තිමිත්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “වික්ඛම්භනවසෙන කාමච්ඡන්දො පභීයතී”ති. පටිභාගනිමිත්තාරම්මණාය හි අසුභසඤ්ඤාය සද්ධිං බලප්පත්තො සමාධි උප්පජ්ජමානොව කාමච්ඡන්දං වික්ඛම්භෙති, අනුරොධමූලකො ආසාතො මූලකාරණෙ වික්ඛම්භිතෙ වික්ඛම්භිතොයෙව හොතීති ආහ “අනුනාය...පෙ.... පභීයතී”ති. න හි කදාපි පභීනානුනායස්ස බ්‍යාපාදො සම්භවති. යථාවුත්තඅසුභසඤ්ඤාසහගතා හි පීති සාතිසයා පවත්තමානාව බ්‍යාපාදං වික්ඛම්භෙත්ති පවත්තති. තථා ආරද්ධවීරියතායාති යථා උපචාරජ්ඣානං උප්පජ්ජති, තථා කම්මට්ඨානමනසිකාරවසෙන පග්ගහිතවීරියතාය. වීරියඤ්ඤි පග්ගණ්හන්තස්ස සම්මාසඬිකප්පො මිච්ඡාසඬිකප්පං විය සවිප්ථාරතාය ටීනම්ද්ධං වික්ඛම්භෙත්තමෙව උප්පජ්ජති.

විජ්ජපටිසාරො පච්ඡානුතාපො, තජ්ජපටිපක්ඛතො අවිජ්ජපටිසාරො දරථපරිලාභාභාවෙන චිත්තස්ස නිබ්බූතතා. තස්ස අවිජ්ජපටිසාරස්ස පච්චයභූතං සීලං, තංසහගතා තදුපනිස්සයා ච පිතිපස්සද්ධිසුඛාදයො සභාවතො, හෙතුතො ච සන්තසභාවා, තෙසං අනුයුඤ්ජනෙන අවුපසන්තසභාවං උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයතිති ආහ “අවිජ්ජපටිසාරකරසන්තධම්මානුයොගවසෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති”ති. භාවනාය හි පුබ්බෙනාපරං විසෙසං ආවහන්ති යං සාතිසයං සුඛං ලබ්භති, තං අනුපසන්තසභාවං උද්ධච්චකුක්කුච්චං වික්ඛම්භෙන්තමෙව උජ්ජජ්ජති. අධිගතවිසෙසස්සාති යථාධිගතස්ස භාවනාවිසෙසස්ස. පච්චක්ඛතායාති පටිපජ්ජන්තස්ස යොගිතො පච්චක්ඛභාවතො “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා, යො ඵවරුපිං සම්මාපටිපත්තිං දෙසෙති”ති පටිපත්තිදෙසකෙ සත්ථරි. පටිපත්තියන්ති පටිපජ්ජමානජ්ඣානපටිපත්තියං. පටිපත්තිඵලෙති තාය සාධෙතබ්බෙ ලොකියලොකුත්තරඵලෙ. විච්ඡිච්ඡා පභීයති ධම්මන්වයවිචාරාහිතබ්බලෙන විචාරබ්බලෙන. ඉති පඤ්ච නිවරණානි පභීයන්තිති ඵලං පටිභාගනිමිත්තපටිලාභසමකාලමෙව හෙට්ඨා පවත්තභාවනානුභාවනිජ්ජන්තෙහි සමාධිආදීහි කාමච්ඡන්දාදීනි පඤ්ච නිවරණානි වික්ඛම්භනවසෙන පභීයන්ති. න හි පටිපක්ඛෙන විනා පහාතබ්බස්ස පහාතං සම්භවති, පටිපක්ඛා ච සමාධිආදයො කාමච්ඡන්දාදීනං. යථාහ පෙට්ඨකෙ “සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පටිපක්ඛො”තිආදි.

තෙනෙව ච “ඉමෙහි තෙසං නිවරණානං පහාත”න්ති පහාතපරිදීපනමුඛෙන ඥානඤ්ඤාති සරූපතො දස්සෙතුං “තස්මිඤ්ඤෙව චා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්මිඤ්ඤෙව චාති යං තං යථාඋපට්ඨිතං උග්ගහනිමිත්තං හින්දිත්වා විය උපට්ඨිතං, තස්ස පටිච්ඡන්තභූතං පටිභාගනිමිත්තං, තස්මිඤ්ඤෙව නිමිත්තෙ. වෙනසොති අත්තනා සම්පයුත්තචිත්තස්ස. අභිනිරොපනලක්ඛණොති ආරොපනලක්ඛණො, අප්පනාසභාවොති අත්ථො. නිමිත්තානුමජ්ජනං පටිභාගනිමිත්තෙ අනුච්චරණං. ආරම්මණෙ හි භමරස්ස පදුමස්සුපරි අනුපරිබ්භමනං විය විචාරස්ස අනුච්චාරණාකාරෙන පවත්ති අනුමජ්ජනකිච්චං. විසෙසො ඵව අධිගන්තබ්බතො විසෙසාධිගමො, පටිලද්ධො ච සො විසෙසාධිගමො චාති පටි...පෙ.... ගමො, තජ්ජච්චයා තංහෙතුකා පටිලද්ධවිසෙසාධිගමපච්චයා පිති. පිතිමනස්ස පිතිසහිතචිත්තස්ස. පස්සද්ධිසම්භවතොති කායචිත්තපස්සද්ධිතං සංසිජ්ඣතතො. “පිතිමනස්ස කායො පස්සම්භති”ති හි චුත්තං. පස්සද්ධිනිමිත්තං පස්සද්ධිහෙතුකං සුඛං “පස්සද්ධිකායො සුඛං වෙදියති”ති වචනතො. සුබනිමිත්තා සුබපච්චයා ඵකග්ගතා. “සුබ්බෙනා චිත්තං සමාධියති”ති (දී. නි. 1.466; අ. නි. 3.96; 11.12) හි චුත්තං. ඉති ඥානඤ්ඤාති පාතුභවන්තීති ඵලං ඵතාති විතක්කාදීනි ඥානඤ්ඤාති තස්මිංයෙව නිමිත්තෙ උජ්ජජ්ජන්ති.

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අසුභකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

පට්ඨමජ්ඣානපටිබ්බිභූතන්ති

පට්ඨමජ්ඣානස්ස

පටිච්ඡන්තභූතං.

තඤ්ඤාඤ්ඤා පටිභාගනිමිත්තපටිලාභසමකාලමෙව

උපචාරජ්ඣානමපි

නිබ්බන්තති, න නිවරණප්පභානමෙවාති අධිජ්ජායො.

විනීලකාදිකම්මට්ඨානවණ්ණනා

118. විනීලකාදීසුපි කම්මට්ඨානෙසු. ලක්ඛණං චුත්තන්ති යං තං නිමිත්තග්ගහණලක්ඛණං චුත්තං. චුත්තනායෙනෙවාති උද්ධුමාතකෙ චුත්තනායෙනෙව. සහ විනිච්ඡයෙන, අධිජ්ජායෙන වාති සවිනිච්ඡයාධිජ්ජායං. තං සබ්බං ලක්ඛණං වෙදිතබ්බන්ති සම්බන්ධො.

කබරකබරවණ්ණන්ති යෙභුයොන සබලවණ්ණං. උස්සද්වසෙනාති රත්තසෙතනීලවණ්ණෙසු උස්සදස්ස වණ්ණස්ස වසෙන.

සන්තිසිත්තන්ති නිච්චලභාවෙනෙව සබ්බසො ථීරතං.

වොරාට්ඨයන්ති වොරෙහි පරිපුට්ඨිතඅරඤ්ඤ. යත්ථාති යස්මිං ආසාතනෙ. ඡින්නපුරිසට්ඨානෙති ඡින්නපුරිසවන්තෙ යානෙ. නානාදිසායං පතිතමිපිති ඡින්නං හුත්වා සරීරස්ස ඛණ්ඩද්වයං විසුං දිසාසු පතිතමපි. එකාවජ්ජනෙනාති එකසමන්තාහාරෙන. ආපාට්මාගච්ඡන්ති එකජ්ඣං ආපාටං ආගච්ඡති. විස්සාසං ආපජ්ජන්ති අපෙගුච්ඡිතං උපගච්ඡෙය්‍ය සෙය්‍යථාපි ඡවධාහකො. සහත්ථා අපරාමසනෙ ඡිගුච්ඡා සණ්ඨාතියෙවාති ආහ “කත්තරයට්ඨියා වා දණ්ඩකෙන වා...පෙ.... උපනාමෙතබ්බ”න්ති. විච්ඡිද්දකභාවපඤ්ඤායනත්ථං එකභිගුලන්තරකරණං. උපනාමෙතබ්බන්ති උපනෙතබ්බං.

බායිතසදිසමෙවාති බායිතාසුභසදිසමෙව. අභිගුලභිගුලන්තරන්ති විවිධං බිත්තං සරීරාවයවං අභිගුලන්තරං අභිගුලන්තරං. කත්වා වාති කත්තරයට්ඨියා වා දණ්ඩකෙන වා සයං කත්වා වා.

ලද්ධප්පහාරානන්ති ලද්ධාවුධප්පහාරානං මුඛතොති සම්බන්ධො. මුඛතොති පහාරාදිමුඛතො. පග්ගරමානකාලෙති ලොහිතං පග්ගරමානකාලෙ. ලොහිතකං ලබ්හතීති යොජනා.

තන්ති පුළුවකං. තෙසුති සොණාදිසරීරෙසු. අට්ඨිකන්ති අට්ඨිකඅසුභං නානප්පකාරතො චුත්තන්ති සම්බන්ධො. පුරිමනායෙනෙවාති පුබ්බෙ උද්ධුමාතකෙ චුත්තනායෙනෙව.

119. තත්ති අට්ඨිකං. න උපට්ඨානීති සභාවතො න උපට්ඨානී, පටික්කුලවසෙන න උපට්ඨානීති අත්ථො. තෙනාහ “ඔදාතකසිණසම්භෙදො හොති”ති. අට්ඨිකෙ පට්ඨමවයාදිසංලක්ඛණං න සක්කාති “ලිඛිගන්ති ඉධ හත්ථාදීනං නාම”න්ති චුත්තං. අට්ඨිකසඬ්ඛලිකා පන “අයං දහරස්ස, අයං යොබ්බතො ධීතස්ස, අයං අවයවෙහි වුද්ධිපත්තිස්සා”ති එවං වයවසෙන වචන්ථපෙතුං සක්කුණෙය්‍යාව, අබ්‍යාපිතාය පන න ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. යදිපි අට්ඨිකසඬ්ඛලිකායං සන්ධිතො වචන්ථාපනං ලබ්භති, අට්ඨිකෙ පන න ලබ්භතීති තස්ස අනියතභාවදීපනත්ථං කමවිලඬ්භිතං කත්වා “තස්ස තස්ස අට්ඨිතො නින්තට්ඨානට්ඨානවසෙනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ නින්තට්ඨානං නාම අට්ඨිතො විතතප්පදෙසො. උපට්ඨානං උත්තතප්පදෙසො. සට්ඨසට්ඨට්ඨානවසෙනාති අනුපගතන්භාරුඛන්ධානං, ඉතරෙසඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සංකිලිට්ඨසංකිලිට්ඨට්ඨානවසෙන. අන්තරවසෙනාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අන්තරවසෙන, සුසිරවසෙන ව. සබ්බත්ථොවාති සකලාය අට්ඨිසඬ්ඛලිකාය, සබ්බස්මිං වා අට්ඨිකෙ.

120. එත්ථාති එතස්මිං අට්ඨිකාසුභෙ. යුජ්ජමානවසෙන සල්ලක්ඛෙනබ්බන්ති යං නිමිත්තග්ගහණං යත්ථ යුජ්ජති, තං තත්ථ උග්ගණ්හනත්ථං නිමිත්තග්ගහණවසෙන උපලක්ඛෙනබ්බං. සකලායාති අනවසෙසභාගාය පරිපුණ්ණාවයවාය. සම්පජ්ජති නිමිත්තපට්ඨානවසෙන. තෙසුති අට්ඨිකසඬ්ඛලිකට්ඨිකෙසු. චුත්තං අට්ඨකථායං. තත්ති “එකසදිසමොවා”ති වචනං. එකස්මිං අට්ඨිකෙ යුත්තන්ති ඉදං යථා විනීලකාදිසු උභින්නං නිමිත්තානං යථාරහං වණ්ණවිසෙසතො, පරිපුණ්ණාපරිපුණ්ණතො, සවිවරාවිවරතො, වලාවලතො ව විසෙසො ලබ්භති, න එවමෙතස්සාති කත්වා චුත්තං, න පන සබ්බෙන සබ්බං විසෙසාභාවතො. තෙනොවාහ “එකට්ඨිකෙපි වා”තිආදි. තත්ථ බීභවිෂ්ණාති සුවිභූතඅට්ඨිරූපත්තා අට්ඨිභාවෙනෙව විරූපෙන. භයානකෙනාති තෙනෙව පාකතිකසත්තානං භයාවහෙන. පිතිසොමනස්සජනකෙනාති සණ්භමට්ඨිභාවෙන උපට්ඨානතො, භාවනාය ව සවිසෙසත්තා පිතියා, සොමනස්සස්ස ව උප්පාදකෙන. තෙනොවාහ “උපචාරාවහත්තා”ති.

ඉමස්මිං ඔකාසෙති උග්ගහපට්ඨානනිමිත්තානං චුත්තට්ඨානෙ. ද්වාරං දත්ථා වාති “පටික්කුලභාවෙයෙව දිට්ඨෙ නිමිත්තං නාම හොති”ති එත්තකෙ එව අට්ඨත්ථා අනන්තරමෙව “දුට්ඨං ඉධ නිමිත්ත”න්තිආදිනා උග්ගහපට්ඨානනිමිත්තාති විහජිත්ථා වචනෙන යථාචුත්තස්ස නිමිත්තවිභාගස්ස ද්වාරං දත්ථාව චුත්තං. නිබ්බිකප්පන්ති “සුභ”න්ති විකප්පෙන නිබ්බිකප්පං, අසුභන්ත්ථොවාති අත්ථො. විචාරෙත්ථාති “එකස්මිං අට්ඨිකෙ යුත්ත”න්තිආදිනා විචාරෙත්ථා.

නිදස්සනානීති දන්තට්ඨිකමත්තදස්සනෙන සකලස්සාපි තස්සා ඉත්ථියා සරීරස්ස අට්ඨිසංඝිකානභාවෙන උපට්ඨානාදීනි එත්ථ අට්ඨිකකම්මට්ඨානෙ උග්ගහපටිභාගනිමිත්තානං විසෙසවිභාවනානි උදාහරණානි.

සුභගුණොති සවාසනානං කිලෙසානං පහීනත්තා සුපරිසුද්ධගුණො. දසසතලොචනෙනාති සහස්සක්ඛෙන දෙවානමිත්තදෙන. සො හි එකාසනෙනෙව සහස්සඅත්ථානං විචාරණසමත්ථෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනා සමන්තාගතත්තා “සහස්සක්ඛො”ති වුවවති. පුත්තකිත්තීති “යො ධීරො සබ්බධි දන්තො”තිආදිනා (මහාව. 58) අභිත්පුත්තකිත්තිසද්දො.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

121. උජුපටිපක්ඛෙන පහීනභාවං සන්ධායාහ “සුවික්ඛම්භිතරාගත්තා”ති. අසුභප්පහෙදොති උද්ධුමාතකාදිඅසුභවිභාගො. සරීරසභාවප්පත්තිවසෙනාති සරීරස්ස අත්තතො සභාවුපගමනවසෙන. සරීරඤ්චි විනස්සමානං අඤ්ඤරූපෙන ධීතස්ස රක්ඛසස්ස විය සභාවප්පත්තිවසෙනෙව විනස්සති. රාගචරිතහෙදවසෙනාති රාගචරිතවිභාගවසෙන. යදි සරීරසභාවප්පත්තිවසෙන අයමසුභප්පහෙදො වුත්තො, මහාසතිපට්ඨානාදීසු (දී. නි. 2.372 ආදයො; ම. නි. 1.105 ආදයො) කථං නවප්පහෙදොති? සො සරසතො එව සභාවප්පත්තිවසෙන වුත්තො, අයං පන පරුපක්කමෙනාපි. තත්ථ ච ඉධාගතෙසු දසසු අසුහෙසු එකච්චානෙව ගහිතානි, අට්ඨිකඤ්ච පඤ්චවිධා විහත්තං. තානි ච විපස්සනාවසෙන, ඉමානි සමථවසෙනාති පාකටොයං හෙදොති.

ඉමෙසං පන දස්සනම්පි අසුභභාවසාමඤ්ඤෙන සතිපි අවිසෙසතො රාගචරිතානං සප්පායභාවෙ යං වුත්තං “රාගචරිතහෙදවසෙන වා”ති, තං විහජිත්වා දස්සෙනුං “විසෙසතො”තිආදි වුත්තං. සුනභාවෙන සුසණ්ඨිතම්පි සරීරං දුස්සණ්ඨිතමෙව හොතිති උද්ධුමාතකසරීරෙ සණ්ඨානවිපත්තිං දීපෙතීති ආහ “සරීරසණ්ඨානවිපත්තිප්පකාසනතො”ති. සණ්ඨානසම්පත්තියං රත්තො සණ්ඨානරාගී, තස්ස සප්පායං සණ්ඨානරාගස්ස වික්ඛම්භනුපායභාවතො. කායො එව කායවණ්ණො, තත්ථ පටිබද්ධස්ස නිස්සිතස්ස. සුසිරභාවප්පකාසනතොති සුසිරස්ස විවරස්ස අත්ථිභාවප්පකාසනතො. සරීරෙ සනභාවරාගිනොති සරීරෙ අභිගපච්චභිගානං ථීරභාවං පටිච්ච උප්පජ්ජනකරාගවතො. වික්ඛෙපප්පකාසනතොති සොණසිභිගාලාදීහි ඉතො විතො ච වික්ඛෙපස්ස පකාසනතො අභිගපච්චභිගලීලාරාගිනො සප්පායං. ඊදිසානං කිර අනවට්ඨිතරූපානං අවයවානං කො ලීලාවිලාසොති විරාගසම්භවතො. සංඝිකානහෙදවිකාරප්පකාසනතොති සංඝිකානස්ස අභිගපච්චභිගානං සංභතභාවස්ස සුසම්බන්ධතාය හෙදො එව විකාරො

සඬ්ඝාතභෙදවිකාරො, තස්ස පකාසනතො. ලොහිතං මක්ඛිතං හුත්වා පටික්කුලභාවො ලොහිතමක්ඛිතපටික්කුලභාවො, තස්ස පකාසනතො. මමත්තරාගිනොති “මම අය”න්ති උප්පජ්ජනකරාගවතො. දන්තසම්පත්තිරාගිනොති දන්තසම්පත්තියං රජ්ජනසිලස්ස.

කස්මා පනෙත්ථ උද්ධුමාතකාදිකෙ පයමජ්ඣානමෙව උප්පජ්ජති, න දුතියාදීනීති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. අපරිසණ්ඨිතජලායාති සොතවසෙන පවත්තියා සමත්තතො අට්ඨිතජලාය අසන්නිසින්නසලිලාය. අරිත්තබලෙනාති පාජනදණ්ඩබලෙන. දුබ්බලත්තා ආරම්මණස්සාති පටික්කුලභාවෙන අත්තනි චිත්තං යපෙනුං අසමත්ථභාවො ආරම්මණස්ස දුබ්බලතා. පටික්කුලෙ හි ආරම්මණෙ සරසතො චිත්තං පවත්තිතුං න සක්කොති, අහිනිරොපනලක්ඛණෙන පන විතක්කෙන අහිනිරොපියමානමෙව චිත්තං එකග්ගතං ලහති. න විනා විතක්කෙනාති විතක්කරහිතාති දුතියාදිජ්ඣානාති තත්ථ පතිට්ඨං න ලහන්ති. තෙනාහ “විතක්කබලෙනවා”තිආදි.

යදි පටික්කුලභාවතො උද්ධුමාතාදිආරම්මණෙ දුතියාදිජ්ඣානාති න පවත්තන්ති, එවං සන්නෙ පයමජ්ඣානෙනාපි තත්ථ න උප්පජ්ජිතබ්බං. න හි තත්ථ පිතිසොමනස්සානං සම්භවො යුත්තොති වොදනං සන්ධායාහ “පටික්කුලෙපි ව එතස්මි”න්තිආදි. තත්ථ ආනිසංසදස්සාවිතානිවරණසන්නාපරොගවුපසමානං යථාක්කමං පුප්ඵච්ඡඩ්ඛක, වමනවිරෙවනඋපමා යොජෙතබ්බා.

122. යථාචුත්තකාරණෙන දසධා වචන්ථිතම්පි සභාවතො එකවිධමෙවාති දස්සෙතුං “දසවිධම්පි චෙත”න්තිආදිං වත්වා ස්වායං සභාවො යථා අවිඤ්ඤාණකෙසු, එවං සවිඤ්ඤාණකෙසුපි ලබ්භතෙව. තස්මා තත්ථාපි යොනිසොමනසිකාරවතො භාවනා ඉජ්ඣතෙවාති දස්සෙන්නො “තදෙන ඉමිනා ලක්ඛණෙනා”තිආදිමාහ. එත්ථාති එතස්මිං ජීවමානකසරීරෙ. අලඬිකාරෙනාති පටිජග්ගනපුබ්බකෙන අලඬිකරණෙන. න පඤ්ඤායති පවුරජනස්සාති අධිජ්ජායො. අතිරෙකතිසතඅට්ඨිකසමුස්සයං දන්තට්ඨිකෙහි සද්ධිං, තෙහි පන විනා “තිමත්තාති අට්ඨිසතානී”ති (විසුද්ධි. 1.190) කායගතාසතියං වක්ඛති. ඡිද්දාවඡිද්දන්ති බුද්දානුබුද්දඡිද්දවන්තං. මෙදකථාලිකා මෙදහරිතභාජනං. නිච්චුග්ගසරිතපග්ගසරිතන්ති නිච්චකාලං උපරි, භෙට්ඨා ව විස්සවන්තං. වෙමත්තන්ති නානත්තං. නානාවත්ථෙභීති නානාවණ්ණෙහි වත්ථෙභි. හිරියා ලජ්ජාය කොපනතො විනාසනතො හිරිකොපිනං, උච්චාරපස්සාවග්ගං. යාථාවසරසන්නි යථාභූතං සභාවං. යාථාවතො රසියති ඤායතීති හි රසො, සභාවො. රතීන්ති අහිරතිං අහිරුථිං.

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අසුභකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

අත්තසිනෙහසඬ්ඛානෙන රාගෙන රත්තා අත්තසිනෙහරාගරත්තා.
විහඤ්ඤමානෙනාති ඉච්ඡිතාලාභෙන විසාතං ආපජ්ජන්තෙන.

කිංසුකන්ති පාලිහද්දකං, පලාසොති කෙවි, සිම්බලීති අපරෙ.
අතිලොලුපොති අතිවිය ලොලසභාවො. අදුන්නි එතං. නන්ති
කෙසාදිසරිරකොට්ඨාසං. මුවඡිතාති මොහිතා, මුවඡාපාපිකාය වා තණ්හාය
වසෙන මුවඡං පත්තා. සභාවන්ති පටික්කුලභාවං.

උක්කරුපමොති උච්චාරපස්සාවට්ඨානසමො, වච්චකුපසමො වා.
චක්ඛුභුතෙහීති චක්ඛුං පත්තෙහි පටිලද්ධපඤ්ඤාවක්ඛුකෙහි, ලොකස්ස වා
චක්ඛුභුතෙහි. අල්ලවම්මපටිච්ඡන්තොති අල්ලවම්මපරියොනද්ධො.

දබ්බජාතිකෙනාති උත්තරිමනුස්සධම්මෙ පටිලද්ධුං හබ්බරුපෙන. යත්ථ
යත්ථ සරිරෙ, සරිරස්ස වා යත්ථ යත්ථ කොට්ඨාසෙ. නිමිත්තං ගහෙත්වාති
අසුභාකාරස්ස සුට්ඨු සල්ලක්ඛණවසෙන යථා උග්ගහනිමිත්තං උජ්ජප්පති, එවං
උග්ගණ්හනවසෙන නිමිත්තං ගහෙත්වා, උග්ගහනිමිත්තං උජ්ජාදෙත්වාති
අත්ථො. කම්මට්ඨානං අජ්ජනං පාපෙතබ්බන්ති යථාලද්ධෙ උග්ගහනිමිත්තෙ
කම්මං කරොන්තෙන පටිභාගනිමිත්තං උජ්ජාදෙත්වා උපචාරජ්ඣානෙ යිතෙන
තමෙව භාවනං උස්සුක්කාපෙන්නෙන අසුභකම්මට්ඨානං අජ්ජනං පාපෙතබ්බං.
අධිගතජ්ජනො හි පයමජ්ඣානෙ යිතො තමෙව ඥානං පාදකං කත්වා
විපස්සනං ආරහිත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නො නවිරස්සෙව සබ්බාසවෙ
බ්බෙපෙතීති.

අසුභකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති ඡට්ඨපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

7. ඡන්ද්‍රාස්සනිනිද්දෙසවණ්ණනා

1. බුද්ධානුස්සනිකථාවණ්ණනා

123. අසුභානන්තරන්ති අසුභකම්මට්ඨානානන්තරං. අනුස්සනිසුති අනුස්සනිකම්මට්ඨානෙනසු. “අනු අනු සති අනුස්සනි”ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “පුනථපුනං උප්පජ්ජනතො”ති චත්ථා න එත්ථ අනු-සද්දයොගෙන සති-සද්දො අත්ථන්තරවාචකොති දස්සෙතුං “සතියෙව අනුස්සනි”ති වුත්තං. තෙන නායමනු-සද්දො “උපලබ්භති”තිආදීසු උප-සද්දො විය අනත්ථකො, නාපි “සඤ්ජානනං පජානන”න්තිආදීසු සං-සද්දාදයො විය අත්ථන්තරදීපකොති දස්සෙති. “පචත්තිතබ්බට්ඨානමිහියෙව චා පචත්තත්තා”ති ඉමිනා ච අනුස්සනියා අනුස්සරිතබ්බානුරූපතා වුත්තා හොතීති පචත්තකස්සෙව අනුරූපතං දස්සෙතුං “කුලපුත්තස්ස අනුරූපා”ති වුත්තං, සද්ධාපබ්බජිතස්ස චා කුලපුත්තස්ස. අනුරූපතා නාම පචත්තිතබ්බට්ඨානස්ස අනුරූපතාය එව හොතීති පචත්තකස්සෙව අනුරූපතා වුත්තා, න උභයස්ස. අනුරූපාති ච යුත්තාති අත්ථො. බුද්ධන්ති යෙ ගුණෙ උපාදාය භගවති “බුද්ධො”ති පඤ්ඤත්ති, තෙ ගුණෙ එකජ්ඣං ගහෙත්වා වුත්තං. තෙනාහ “බුද්ධගුණාරම්මණාය සතියා එතමධිවචන”න්ති. ආරබ්භාති ආලම්බිත්වා. ධම්මන්ති පරියත්තිධම්මෙන සද්ධිං නවවිධමිපි ලොකුත්තරධම්මං. නනු ච නිබ්බානං විසුං කම්මට්ඨානභාවෙන චක්ඛති? කිඤ්චාපි චක්ඛති, ධම්මභාවසාමඤ්ඤෙන පන මග්ගඵලෙහි සද්ධිං ඉධ පාළියා සඬග්ගිතත්තා තස්සාපි ධම්මානුස්සනිකම්මට්ඨානෙ ගහණං දට්ඨබ්බං, අසඬබ්බතාමතාදිභාවෙන පන මග්ගඵලෙහි විසිට්ඨතාය තස්ස විසුං කම්මට්ඨානභාවෙන ගහණං කතං. සීලානුස්සනිආදීනං පන තිස්සන්තං අනුස්සනීනං විසුං කම්මට්ඨානභාවෙන ගහණං යොගාවචරස්ස අත්තනො එව සීලස්ස වාගස්ස සද්ධාදීනඤ්ච අනුස්සනිට්ඨානභාවෙන ගහෙතබ්බත්තා. රූපකායං ගතාති අත්තනො කරජකායං ආරබ්භ ආරම්මණකරණවසෙන පචත්තා. කායෙති කායෙ විසයභූතෙ. කොට්ඨාසනිමිත්තාරම්මණායාති කෙසාදිකොට්ඨාසෙසු පටික්කුලනිමිත්තාරම්මණාය. ඉතො පුරිමාසු සත්තසු අනුස්සනිසු නත්ථි නිමිත්තූප්පත්ති, ඉධ අත්ථිති දස්සනත්ථං නිමිත්ත-ග්ගහණං. තථා අස්සාසපස්සාසනිමිත්තාරම්මණායාති එත්ථාපි. උපසමන්ති සබ්බසඬාරූපසමං, නිබ්බානන්ති අත්ථො.

124. අවෙච්ච බුද්ධගුණෙ යාථාවතො ඤත්වා උප්පන්තො පසාදො අවෙච්චප්පසාදො, අරියමග්ගෙන ආගතප්පසාදො, තංසදිසොපි චා යො දිට්ඨිගතවාතෙහි අවලො අසම්පකම්පියො, තෙන සමන්තාගතෙන. තාදිසස්ස

බුද්ධානුස්සතිභාවනා ඉජ්ඣති, න ඉතරස්ස. පතිරුපසෙනාසනෙති යථාචුත්තආට්ඨාරසදොසවජ්ජිතෙ පඤ්චඩ්ගසමන්තාගතෙ සෙනාසනෙ. රහොගතෙනාති රහසි ගතෙන. තෙන කායවිවෙකං දස්සෙති. පටිසල්ලිනෙනාති නානාරම්මණතො පටිසල්ලිනෙන, බහිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණතො පටික්කමාපෙත්වා කම්මට්ඨානෙ සල්ලිනෙන, සුසිලිට්ඨවිත්තෙනාති අත්ථො. එවන්ති ඉමාය පාළියා ආගතනයෙන.

සො භගවාති එත්ථ සොති යො සො සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානං අතිදෙවො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා ලොකනාටො භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි සදෙවකෙ ලොකෙ “භගවා”ති පත්ථට්ඨිත්තිසද්දො, සො. භගවාති ඉදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තථා හි චුත්තං “භගවාති නෙතං නාමං මාතරා කත”න්තිආදි (මහානි. 198, 210; චූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2). පරතො පන භගවාති ගුණකිත්තනං. අරහත්තිආදීසු නවසු යානෙසු පව්වෙකං ඉතිපි-සද්දං යොජෙත්වා බුද්ධගුණා අනුස්සරිතබ්බාති දස්සෙන්නො “ඉතිපි අරහං...පෙ.... ඉතිපි භගවාති අනුස්සරති”ති ආහ. “ඉතිපෙනං භූතං ඉතිපෙනං තච්ඡ”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.6) විය ඉති-සද්දො ආසන්නපච්චක්ඛකරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන නෙසං බ්‍රහ්මාවො දීපිතො, තානි ච ගුණසල්ලක්ඛණකාරණානි භාවෙත්තෙන විත්තස්ස සම්මුඛිභූතානි කාතබ්බානීති දස්සෙන්නො “ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙනාති චුත්තං හොති”ති ආහ.

125. දුරතා නාම ආසන්නතා විය උපාදායුපාදාය වුවිච්ඡිති පරමුක්කංසගතං දුරභාවං දස්සෙන්නො “සුවිදුරවිදුරෙ”ති ආහ, සුට්ඨු විදුරභාවෙනෙව විදුරෙති අත්ථො. සා පනස්ස කිලෙසතො දුරතා තෙසං සබ්බසො පහිනත්තාති දස්සෙන්නො ආහ “මග්ගෙන කිලෙසානං විද්ධංසිතත්තා”ති. නනු අඤ්ඤෙසම්පි ඛිණාසවානං තෙ පහිනා එවාති අනුයොගං මනසි කත්වා චුත්තං “සවාසනාන”න්ති. න හි භගවත්තං යපෙත්වා අඤ්ඤෙ සහ වාසනාය කිලෙසෙ පහාතුං සක්කොන්ති, එතෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං භගවතො අරහත්තන්ති දස්සිතං හොති. කා පනායං වාසනා නාම? පහිනකිලෙසස්සාපි අප්පහිනකිලෙසස්ස පයොගසදිසපයොගහෙතුභූතො කිලෙසනිහිතො සාමන්තීයවිසෙසො ආයස්මතො පිලින්දවච්ඡස්ස (පාරා. 621) වසලසමුදාවාරනිමිත්තං විය. කථං පන “ආරකා”ති චුත්තෙ “කිලෙසෙහි”ති අයමත්ථො ලබ්හතීති? සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ච විසෙසස්ස අනුපයොජෙතබ්බතො, “ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”තිආදීනි (ම. නි. 1.434) සුත්තපදානෙත්ථ උදාහරිතබ්බාති. ආරකාති චෙත්ථ ආ-කාරස්ස රස්සත්තං, ක-කාරස්ස ච හ-

කාරං, සානුසාරං කත්වා නිරුත්තිනයෙන “අරහ”න්ති පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා. වුත්තමෙවත්ථං සුඛග්ගහණත්ථං “සො තතො ආරකා නාමා”ති ගාථාබන්ධමාහ. තත්ථ සමඤ්ජනසිලො සමඬ්ඨී, න සමඬ්ඨිතා අසමඬ්ඨිතා අසමන්තාගමො අසහවුත්තිතා.

126. අනත්ථවරණෙන කිලෙසා එව අරයොති කිලෙසාරයො. “අරීනං හතත්තා අරිහා”ති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිනයෙන “අරහ”න්ති වුත්තං.

127. යඤ්චෙනං සංසාරවක්කන්ති සම්බන්ධො. රථවක්කස්ස නාහි විය මූලාවයවභූතං අන්තො, බහි ව සමවට්ඨිතං අවිජ්ජාභවතණ්ණාමයං ද්වයන්ති වුත්තං. “අවිජ්ජාභවතණ්ණාමයනාහි”ති. නාහියා, නෙමියා ව සම්බන්ධා අරසදිසා පච්චයඵලභූතෙහි අවිජ්ජාතණ්ණාජරාමරණෙහි සම්බන්ධා පුඤ්ඤාදිසඬ්ඛාරාති වුත්තං. “පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරා”න්ති. තත්ථ තත්ථ හවෙ පරියන්තභාවෙන පාකටං ජරාමරණන්ති තං නෙමිට්ඨානියං කත්වා ආහ “ජරාමරණනෙමි”ති. යථා ව රථවක්කපවත්තියා පධානකාරණං අක්ඛො, එවං සංසාරවක්කපවත්තියා ආසවසමුදයොති ආහ “ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන විජ්ඣිත්වා”ති. ආසවා එව අවිජ්ජාදිනං කාරණත්තා ආසවසමුදයො. යථාහ “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103). විපාකකටත්තාරූපජ්ජහෙදො කාමහවාදිකො තිහවො එව රථො, තස්මිං තිහවරථෙ. අත්තතො පච්චයෙහි සමං, සබ්බසො වා ආදිතො පට්ඨාය යොජිතන්ති සමායොජිතං. ආදිරහිතං කාලං පවත්තති කත්වා අනාදිකාලජ්ජවත්තං.

“බන්ධනඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානා, ‘සංසාරො’ති පචුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.95 අපසාදනාවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.60; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199)

එවං වුත්තසංසාරොව සංසාරවක්කං. අනෙතාති හගවතා. බොධිමණ්ඩෙති බොධිසඬ්ඛාතස්ස ඤාණස්ස මණ්ඩිභාවජ්ජත්තෙ යානෙ, කාලෙ වා. විරියපාදෙහීති සංකිලෙසවොදානපක්ඛියෙසු සන්තිරුමිහනසන්තික්ඛිපනකිව්චතාය ද්විධා පවත්තෙහි අත්තතො විරියසඬ්ඛාතෙහි පාදෙහි. සීලපට්ඨියන්ති පතිට්ඨට්ඨෙන සීලමෙව පට්ඨි, තස්සං. පතිට්ඨායාති සම්පාදනවසෙන පතිට්ඨහිත්වා. සද්ධාහත්ථෙතාති අනවජ්ජපම්මාදානසාධනතො සද්ධාව හත්ථො, තෙන. කම්මක්ඛයකරන්ති කායකම්මාදිහෙදස්ස සබ්බස්සපි කම්මස්ස ඛයකරණතො කම්මක්ඛයකරං. ඤාණඵරසුන්ති සමාධිසිලායං සුනිසිතමග්ගඤාණඵරසුං ගහෙත්වා.

128. එවං “අරානං හතත්තා”ති එත්ථ චුත්තඅරසානෙ සංසාරං චක්කං විය චක්කන්ති ගහෙත්වා අත්ථයොජනං කත්වා ඉදානි පටිච්චසමුප්පාදදෙසනාක්කමෙනපි තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අනමතග්ගං සංසාරවට්ටන්ති අනු අනු අමතග්ගං අවිඤ්ඤාතකොට්ඨං සංසාරමණ්ඩලං. සෙසා දස ධම්මා සඬබ්බාරාදයො ජාතිපරියොසානා අරා. කථං? නාහියා අවිජ්ජාය මූලතො, නෙමියා ජරාමරණෙන අන්තතො සම්බන්ධත්තාති දස්සෙන්නො ආහ “අවිජ්ජාමූලකත්තා ජරාමරණපරියන්තත්තා වා”ති. දුක්ඛාදිසුති දුක්ඛසමුදයනිරොධමග්ගෙසු. තත්ථ දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං තදන්තොගධත්තා, තප්පට්ඨිජාදනතො ව, සෙසෙසු පටිච්ජාදනතොව. දුක්ඛන්ති චෙත්ථ දුක්ඛං අරියසච්චං අධිප්පෙතන්ති තං කාමහවාදිවසෙන තිධා හින්දිත්වා තථා තප්පට්ඨිජාදිකං අවිජ්ජං, අවිජ්ජාදිපච්චයෙ තීසු හවෙසු සඬබ්බාරාදිකෙ ව පටිපාටියා දස්සෙන්නො “කාමහවෙ ව අවිජ්ජා”තිආදිමාහ. තත්ථ කාමහවෙ අවිජ්ජාති කාමහවෙ ආදිනවප්පට්ඨිජාදිකා අවිජ්ජා. රූපහවෙ අරූපහවෙ අවිජ්ජාති එත්ථාපි එසෙව නයො. කාමහවෙ සඬබ්බාරානන්ති කාමභූමිපරියාපන්නානං සඬබ්බාරානං, කාමහවෙ වා නිජ්ජාදෙනබ්බා යෙ සඬබ්බාරා, තෙසං කාමහවූපපත්තිනිබ්බත්තකසඬබ්බාරානන්ති අත්ථො. පච්චයො හොතිති පුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරානං තාව ආරම්මණපච්චයෙන චෙව උපනිස්සයපච්චයෙන වාති ද්විධා පච්චයො හොති. අපුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරෙසු සහජාතස්ස සහජාතාදිවසෙන, අසහජාතස්ස අනන්තරසමනන්තරාදිවසෙන, නානන්තරස්ස පන ආරම්මණවසෙන චෙව උපනිස්සයවසෙන ව පච්චයො හොති. අරූපහවෙ සඬබ්බාරානන්ති ආනෙඤ්ජාභිසඬබ්බාරානං. පච්චයො හොති උපනිස්සයවසෙනෙව. ඉමස්මිං පනත්ථෙ එත්ථ විත්ථාරියමානෙ අතිප්පසඤ්ඤො හොති, සයමෙව ව පරතො ආගමිස්සතිති න නං විත්ථාරයාම.

තිණ්ණං ආයතනානන්ති චක්ඛුසොත්තමනායතනානං. එකස්සායතනස්සාති මනායතනස්ස. ඉමිනා නයෙන එස්සාදීනම්පි විභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථ තත්ථ සා සා තණ්හාති රූපතණ්හාදිහෙදා තත්ථ තත්ථ කාමහවාදිසු උප්පජ්ජනකා තණ්හා.

තණ්හාදිමූලිකා කථා අතිසංඛිත්තාති තං, උපාදානහවෙ ව විහජිත්වා විත්ථාරෙත්වා දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ “කාමෙ පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති ඉමිනා කාමතණ්හාපවත්තිමාහ. තථා “සග්ගසම්පත්තිං අනුභවිස්සාමි”තිආදිහි. සා පන තණ්හා යස්මා භුසමාදානවසෙන පවත්තමානා කාමුපාදානං නාම හොති, තස්මා චුත්තං “කාමුපාදානපච්චයා”ති. තථෙවාති කාමුපාදානපච්චයා එව.

බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තින්ති රුපිබ්‍රහ්මලොකෙ සම්පත්තිං. “සබ්බෙපි තෙභූමකා ධම්මා කාමනියට්ඨෙන කාමා”ති (මහානි. 1; වුළුනි. අජිතමාණවජ්ජුච්ඡානිද්දෙස 8 ථොක විසදිසං) වචනතො භවරාගොපි කාමුපාදානමෙවාති කත්වා “කාමුපාදානපච්චයා එව මෙත්තං භාවෙති”තිආදි වුත්තං. සෙසුපාදානමුලිකාසුපිති එත්ථායං යොජනා - ඉධෙකච්චො “නත්ථි පරො ලොකො”ති නත්ථිකදිට්ඨිං ගණ්හාති, සො දිට්ඨුපාදානපච්චයා කායෙන දුච්චරිතං වරතීතිආදි වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං. අපරො “අසුකස්මිං සම්පත්තිභවෙ අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති, සො තත්ත්වපත්තියා කායෙන සුචරිතං වරතීතිආදි වුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. අපරො “රුපි මනොමයො හුත්වා අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති රුපුපත්තියා මග්ගං භාවෙති. භාවනාපාරිජුරියාති සබ්බං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අපරො “අරුපභවෙ උප්පජ්ජිත්වා අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති අරුපුපත්තියා මග්ගං භාවෙති. භාවනාපාරිජුරියාති සබ්බං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එතාහියෙව අත්තවාදුපාදානමුලිකාපි යොජනා සංවණ්ණිකාති දට්ඨබ්බං. එවං දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවසෙනාපි යොජනා වෙදිතබ්බා. අපරො “සීලෙන සුද්ධි”ති “අසුද්ධිමග්ගං සුද්ධිමග්ගො”ති පරාමසන්තො සීලබ්බතුපාදානපච්චයා කායෙන දුච්චරිතං වරතීතිආදිනා සබ්බං වුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

ඉදානි ය්වායං සංසාරවක්කං දස්සෙන්නෙන “කාමභවෙ අවිජ්ජා කාමභවෙ සඬ්ඛාරානං පච්චයො භොති”තිආදිනා අවිජ්ජාදීනං පච්චයභාවො, සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයුප්පන්නභාවො ච දස්සිතො, තමෙව පටිසම්භිදාමග්ගපාළිං ආනෙත්වා නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො “එවං අය”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යථා සඬ්ඛාරා හෙතුනිබ්බත්තා, එවං අවිජ්ජාපි කාමාසවාදිනා සහෙතුකා එවාති ආහ “උභොපෙන හෙතුසමුප්පන්නා”ති. පච්චයපරිග්ගහෙති නාමරූපස්ස පච්චයානං අවිජ්ජාදීනං පරිච්ඡිජ්ජ ගහණං, නිජ්ජාදෙනබ්බෙ භූමිමං. පඤ්ඤාති කඬ්ඛාවිතරණවිසුද්ධිසඬ්ඛාතා පකාරතො ජානනා. ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති පටිච්චසමුප්පාදාවබ්බොධො. ඉදංඤ්ච ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං යස්මා අද්ධාත්තයෙ කඬ්ඛාමලවිතරණවසෙන පවත්ති, තස්මා “අතීතම්පි අද්ධාන”න්තිආදි වුත්තං. එතෙනෙව නයෙනාති එතෙන “අවිජ්ජා හෙතු”තිආදිනා අවිජ්ජායං වුත්තෙන නයෙන. “සඬ්ඛාරා හෙතු, විඤ්ඤාණං හෙතුසමුප්පන්න”න්තිආදිනා (පටි. ම. 1.46) සබ්බපදානි විත්ථාරෙතබ්බානි.

සංඛිජ්ජන්ති එත්ථ අවිජ්ජාදයො, විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬ්ඛෙපො, හෙතු, විපාකො ච. හෙතු විපාකොති වා සංඛිජ්ජන්ති සඬ්ඛෙපො, අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො ච. සඬ්ඛෙපභාවසාමඤ්ඤෙන පන එකච්චනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙ පන සඬ්ඛෙපා අතීතෙ හෙතු, එතරහි විපාකො, එතරහි හෙතු, ආයතිං විපාකොති එවං කාලවිභාගෙන වත්තාරො ජාතා. තෙනාහ

විසුද්ධිමග්ග-මහාවිකා

ඡන්ද්‍රාස්සනිනිද්දෙසවණ්ණනා

“පුරිමසඬබ්බෙපො වෙත්ථ අතීතො අද්ධා”තිආදි. සඬබ්බෙප-සද්දො වා
භාගාධිවචනන්ති අතීතො හෙතුභාගො පටිමො සඬබ්බෙපො. එස නයො
සෙසෙසුපි. තණ්හුපාදානභවා ගහිතාව භොන්ති
කිලෙසකම්මභාවසාමඤ්ඤතො, තෙන විනා අවිජ්ජාසඬබ්බාරානං
සකිව්වාකරණතො ච. කම්මං තණ්හා ච තස්ස සහකාරිකාරණං හුත්වා
වට්ටනත්ථෙත කම්මවට්ටං.

විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනඵස්සවෙදනානං ජාතිජරාභඩ්ගාවත්ථා
“ජාතිජරාමරණ”න්ති චුත්තාති ආහ “ජාතිජරාමරණාපදෙසෙන
විඤ්ඤාණාදීනං නිද්දිට්ඨත්තා”ති. ඉමෙති විඤ්ඤාණාදියො. ආයතිං
විපාකවට්ටං පච්චුප්පන්තහෙතුතො භාවිතං අනාගතානං ගහිතත්තා. තෙති
අවිජ්ජාදියො. ආකාරතොති සරූපතො අචුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬගහෙ
ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬබ්බාරාදිග්ගහණෙනි පකාසියන්තිති ආකාරා,
අතීතහෙතුආදීනං වා පකාරා ආකාරා, තතො ආකාරතො. වීසතිවිධා භොන්ති
අතීතෙහෙතුපඤ්චකාදිහෙදතො.

සඬබ්බාරවිඤ්ඤාණානං අන්තරා එකො සන්ධිති හෙතුතො ඵලස්ස
අවිච්ඡෙදප්පවත්තිභාවතො හෙතුඵලසම්බන්ධභූතො එකො සන්ධි. තථා
භවජාතීනමන්තරා. වෙදනාතණ්හානමන්තරා පන ඵලතො හෙතුතො
අවිච්ඡෙදප්පවත්තිභාවතො ඵලහෙතුසම්බන්ධභූතො එකො සන්ධි. ඵලභූතොපි
හි ධම්මො අඤ්ඤස්ස හෙතුසභාවස්ස ධම්මස්ස පච්චයො භොතීති.

ඉතීති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. තෙනාහ “චතුසඬබ්බෙප”න්තිආදි.
සබ්බාකාරතොති ඉධ චුත්තෙහි, අචුත්තෙහි ච පටිච්චසමුප්පාදවිභඩ්ගෙ (විභ.
225 ආදියො), අනන්තනයසමන්තපට්ඨානාදීසු ච ආගතෙහි සබ්බෙහි
ආකාරෙහි. ජානාතීති අවබුද්ධතා. පස්සතීති දස්සනභූතෙන ඤාණචක්ඛුනා
පච්චක්ඛතො පස්සති. අඤ්ඤාති පටිච්චස්සතීති තෙසංයෙව වෙච්චනං. තන්ති
තං ජානනං. ඤාතට්ඨෙතාති යථාසභාවතො ජානනට්ඨෙත. පජානනට්ඨෙතාති
අනිව්වාදීහි පකාරෙහි පටිච්චස්සතට්ඨෙත.

ඉදානි යදත්ථමිදං භවචක්කං ඉධානීතං, තං දස්සෙතුං “ඉමීනා”තිආදි
චුත්තං. තත්ථ තෙ ධම්මෙති තෙ අවිජ්ජාදිකෙ ධම්මෙ. යථාභූතං ඤත්වාති
මහාවජීරඤාණෙන යාථාවතො ජානිත්වා. නිබ්බින්නන්තො බලවච්චස්සනාය
විරජ්ජන්තො විමුච්චන්තො අරියමග්ගෙහි අරෙ හතීති යොජනා. තත්ථ යදා
හගවා විරජ්ජති විමුච්චති, තදා අරෙ හනති නාම. තතො පරං පන
අභිසම්බුද්ධක්ඛණං ගහෙත්වා චුත්තං “හනි විහනි විද්ධංසෙසී”ති.

129. චක්කවත්තීනො අවෙනනෙ චක්කරතනෙ උප්පන්නෙ තත්ථෙව ලොකො පූජං කරොති, අඤ්ඤත්ථ පූජාවිසෙසා පච්ඡිජ්ජන්ති, කිමඛිගං පන සම්මාසම්බුද්ධෙ උප්පන්නෙති දස්සෙන්නො “උප්පන්නෙ තථාගතෙ”ති ආදිමාහ. කො පන වාදො අඤ්ඤෙසං පූජාවිසෙසානන්ති යථාචුත්තතො අඤ්ඤෙසං අමහෙසක්ඛෙහි දෙවමනුස්සෙහි කරියමානානං නාතිඋළාරානං පූජාවිසෙසානං අරහභාවෙ කා නාම කථා. අත්ථානුරූපන්ති අරහත්තත්ථස්ස අනුරූපං අන්වත්ථං.

130. අසිලොකභයෙනාති අකිත්තිභයෙන. රහො පාපං කරොන්ති “මා නං කොච් ජඤ්ඤා”ති එස භගවා න කදාචි කරොති පාපහෙතුනං බොධිමණ්ඩෙ එව සුප්පහීනත්තා. අපරො නයො – ආරකාති අරහං, සුවිදුරභාවතොඉච්චෙව අත්ථො. කුතො පන සුවිදුරභාවතොති? යෙ අභාවිතකායා අභාවිතසීලා අභාවිතචිත්තා අභාවිතපඤ්ඤා, තතො එව අප්පහීනරාගදොසමොහා අරියධම්මස්ස අකොච්ඤා අරියධම්මෙ අවිනීතා අරියධම්මස්ස අදස්සාවිතො අප්පට්ඨපන්නා මිච්ඡාපට්ඨපන්නා ච, තතො සුවිදුරභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“සඬ්ඝාටිකණ්ණෙවෙපි මෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු ගහෙත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධො අස්ස පාදෙ පාදං නික්ඛිපන්නො, සො ච හොති අභිජ්ඣාලු කාමෙසු තිබ්බසාරාගො ඛ්‍යාපන්නචිත්තො පද්ධට්ඨමනසඬ්ඝකප්පො මුට්ඨස්සති අසම්පජානො අසමාහිතො විබ්භන්තචිත්තො පාකතින්ද්‍රියො. අථ බො සො ආරකාව මය්හං, අභඤ්ච තස්ස. තං කිස්ස හෙතු? ධම්මං හි සො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු න පස්සති, ධම්මං අපස්සන්නො මං න පස්සති”ති (ඉතිවු. 92).

යථාචුත්තපුග්ගලා හි සවෙපි සායං පාතං සත්ථු සන්තිකාවචරාව සිග්ගං, න තෙ තාවතා “සත්ථු සන්තිකා”ති චත්තබ්බා, තථා සත්ථාපි තෙසං. ඉති අසප්පුරිසානං ආරකා දුරෙති අරහං.

“සම්මා න පට්ඨජ්ජන්ති, යෙ නිහීනාසයා නරා;
ආරකා තෙහි භගවා, දුරෙ තෙනාරහං මතො”ති.

තථා ආරකාති අරහං, ආසන්නභාවතොති අත්ථො. කුතො පන ආසන්නභාවතොති? යෙ භාවිතකායා භාවිතසීලා භාවිතචිත්තා භාවිතපඤ්ඤා, තතො එව පහීනරාගදොසමොහා අරියධම්මස්ස කොච්ඤා අරියධම්මෙ සුවිනීතා අරියධම්මස්ස දස්සාවිතො සම්මාපට්ඨපන්නා, තතො ආසන්නභාවතො. චුත්තම්පි වෙනං භගවතා –

“යොජනසතෙ වෙපි මෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු විහරෙය්‍යා, සො ච භොති අනභිජ්ඣාලු කාමෙසු න තිබ්බසාරාගො අබ්‍යාපන්නවිත්තො අප්පද්ධිමනසඤ්ජපො උපට්ඨිතස්සති සම්පජානො සමාහිතො එකග්ගවිත්තො සංවුත්තින්ද්‍රියො. අථ ඛො සො සන්නිකෙව මය්හං, අහඤ්ච තස්ස. තං කිස්ස හෙතු? ධම්මං හි සො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු පස්සති, ධම්මං පස්සන්තො මං පස්සති”ති (ඉතිවු. 92).

තථාරූපා හි පුග්ගලා සත්ථු යොජනසහස්සන්තරිකාපි භොන්නි, න තාවතා තෙ “සත්ථු දුරචාරිනො”ති වත්තබ්බා, තථා සත්ථාපි තෙසං. ඉති සප්පුරිසානං ආරකා ආසන්නෙති අරහං.

යෙ සම්මා පටිපජ්ජන්ති, සුප්පණ්ණිකාධිමුත්තිකා;
ආරකා තෙහි ආසන්නෙ, තෙනාපි අරහං ජිනො.

යෙ ඉමෙ රාගාදයො පාපධම්මා යස්මිං සන්නානෙ උප්පජ්ජන්ති, තස්ස දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි අනත්ථං ආවහන්ති. නිබ්බානගාමිනියා පටිපදාය එකංසෙනෙව උජුච්චව්වනීකභූතා ව, තෙ අත්තහිතං, පරහිතඤ්ච පරිපුරෙතුං සම්මා පටිපජ්ජන්තෙහි සාධුහි දුරතො රහිතබ්බා පරිච්චජිතබ්බා පහාතබ්බාති රහා නාම, තෙ ච යස්මා භගවතො බොධිමුලෙයෙව අරියමග්ගෙන සබ්බසො පහීනා සමුච්ඡින්නා. යථාහ -

“තථාගතස්ස ඛො, බ්‍රාහ්මණ, රාගො පහීනො දොසො මොහො, සබ්බෙපි පාපකා අකුසලා ධම්මා පහීනා උච්ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා”ති (පාරා. 9-10 අත්ථනො සමානං).

තස්මා සබ්බසො න සන්නි එතස්ස රහාති අරහොති වත්තබ්බෙ ඔකාරස්ස සානුසාරං අ-කාරාදෙසං කත්වා “අරහ”න්ති වුත්තං.

පාපධම්මා රහා නාම, සාධුහි රහිතබ්බතො;
තෙසං සුට්ඨු පහීනත්තා, භගවා අරහං මනො.

යෙ තෙ සබ්බසො පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධා පහීනකිලෙසා භාවිතමග්ගා සච්ඡිකතනිරොධා අරහන්තො බිණ්ණසවා, යෙ ච සෙක්ඛා අප්පත්තමානසා අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං පත්ථයමානා විහරන්ති, යෙ ච පරිසුද්ධපයොගා කල්‍යාණජ්ඣාසයා සද්ධාසීලසුතාදිගුණසම්පන්නා පුග්ගලා, තෙහි න රහිතබ්බො න පරිච්චජිතබ්බො, තෙ ච භගවතාති අරහං. තථා හි අරියපුග්ගලා සත්ථාරා දිට්ඨධම්මස්ස පච්චක්ඛකරණතො සත්ථු ධම්මසරීරෙන අවිරහිතා එව භොන්නි. යථාහ ආයස්මා පිඩ්ඪියො -

“පස්සාමි නං මනසා චක්ඛුනාව,
රත්තින්දිවං බ්‍රාහ්මණ අප්පමත්තො;
නමස්සමානො විවසෙමි රත්තිං,
තෙනෙව මඤ්ඤාමි අවිජ්ජවාසං.

“සද්ධා ච ජිනි ච මනො සති ච,
නාපෙත්තිමෙ ගොතමසාසනමහා;
යං යං දිසං වජනි භූරිපඤ්ඤො,
ස තෙන තෙනෙව නතොහමස්මි”ති. (සු. නි. 1148-1149);

තෙනෙව ච තෙ අඤ්ඤං සත්ථාරං න උද්දිසන්ති. යථාහ –

“අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො
පුග්ගලො අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යාති තෙනං යානං විජ්ජති”ති (ම.
නි. 3.128; අ. නි. 1.276).

කල්‍යාණපුපුජ්ජනාපි යෙභුයොන සත්ථරි නිව්වලසද්ධා එව භොන්ති. ඉති
සුප්පට්ඨන්තෙහි පුරිසවිසෙසෙහි අවිරහිතබ්බතො, තෙසඤ්ච අවිරහනතො න
සන්ති එතස්ස රහා පරිච්චජනකා, නත්ථි වා එතස්ස රහො සාධුහි
පරිච්චජිතබ්බතාති අරහං.

“යෙ සච්ඡිකතසද්ධම්මා, අරියා සුද්ධගොචරා;
න තෙහි රහිතො භොති, නාටො තෙනාරහං මනො”ති.

රහොති ච ගමනං වුච්චති, භගවතො ච නානාගතීසු පරිබ්භමනසඩ්ධාතං
සංසාරෙ ගමනං නත්ථි කම්මක්ඛයකරෙන අරියමග්ගෙන බොධිමූලෙයෙව
සබ්බසො සසම්භාරස්ස කම්මචට්ටස්ස විද්ධංසිතත්තා. යථාහ –

“යෙන දෙවූපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපේ;
තෙ මය්හං ආසවා ඛිණා, විද්ධස්තා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

එවං නත්ථි එතස්ස රහොගමනං ගතීසු පච්චාජාතීතිපි අරහං.

රහො වා ගමනං යස්ස, සංසාරෙ නත්ථි සබ්බසො;
පහිනජාතිමරණො, අරහං සුගතො මනො.

පාසංසත්තා වා භගවා අරහං. අක්ඛරවිත්තකා හි පසංසායං අරහ-සද්දං
වණ්ණෙත්ති. පාසංසභාවො ච භගවතො අනඤ්ඤසාධාරණො
යථාභූච්චගුණාධිගතො සදෙවකෙ ලොකෙ සුප්පතිට්ඨිතො. තථා භෙස

අනුත්තරෙන සීලෙන අනුත්තරෙන සමාධිනා අනුත්තරාය පඤ්ඤාය
 අනුත්තරාය විමුක්තියා අසමො අසමසමො අප්පටිමො අප්පටිභාගො
 අප්පටිපුග්ගලොති එවං තස්මිං තස්මිං ගුණෙ විහජිත්වා වුව්චමානො
 පණ්ඩිතපුරිසෙහි දෙවෙහි බ්‍රහ්මෙහි භගවතා වා පන පරියොසාපෙනුං
 අසක්කුණෙයාරූපො. ඉති පාසංසත්තාපි භගවා අරහං.

ගුණෙහි සදිසො නත්ථි, යස්මා ලොකෙ සදෙවකෙ;
 තස්මා පාසංසියත්තාපි, අරහං ද්විපද්‍රුත්තමො.

එවං සබ්බථාපි -

“ආරකා මන්දබුද්ධිනං, ආරකා ව විජානනං;
 රහානං සුප්පහිනත්තා, විද්‍රුමරහෙයානො;
 භවෙසු ව රහාභාවා, පාසංසා අරහං ජිනො”ති.

131. සම්මානි අවිපරිතං. සාමන්ති සයමෙව. සම්බුද්ධොති හි එත්ථ සං-
 සද්දො “සය”න්ති එතස්ස අත්ථස්ස බොධකො දට්ඨබ්බො. සබ්බධම්මානන්ති
 අනවසෙසානං ඤෙය්‍යධම්මානං. කථං පනෙත්ථ සබ්බධම්මාවබොධො
 ලබ්භති? එකදෙසස්ස අග්ගහණතො. පදෙසග්ගහණෙ හි අසති ගහෙතබ්බස්ස
 නිප්පදෙසතාව විඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති. එවඤ්ච කත්වා
 අත්ථවිසෙසානපෙක්ඛා කත්තරි එව බුද්ධසද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා
 කම්මවචනිවිජාය අභාවතො. “සම්මා සාමං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො”ති
 එත්තකමෙව හි ඉධ සද්දතො ලබ්භති, “සබ්බධම්මාන”න්ති පන අත්ථතො
 ලබ්භමානං ගහෙත්වා වුත්තං. න හි බුජ්ඣනකිරියා අවිසයා යුජ්ජති.

ඉදානි තස්සා විසයං “සබ්බධම්මෙ”ති සාමඤ්ඤතො වුත්තං විහජිත්වා
 දස්සෙනුං “අභිඤ්ඤෙය්‍ය ධම්මෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අභිඤ්ඤෙය්‍යති
 අභිවිසිට්ඨොන ඤාණෙන ජානිතබ්බෙ. කෙ පන තෙති? චතුසච්චධම්මෙ.
 අභිඤ්ඤෙය්‍යතො බුද්ධොති අභිඤ්ඤෙය්‍යභාවතො බුජ්ඣති. පුබ්බභාගෙ
 විපස්සනාපඤ්ඤාය, අධිගමක්ඛණෙ මග්ගපඤ්ඤාය, අපරභාගෙ
 සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණාදිහි අඤ්ඤාසිති අත්ථො. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො.
 පරිඤ්ඤෙය්‍ය ධම්මෙති දුක්ඛං අරියසච්චමාහ. පහාතබ්බෙති සමුදයපක්ඛියෙ.
 සච්ඡිකාතබ්බෙති නිබ්බානං සන්ධායාහ. බහුවචනනිද්දෙසො පන
 සොපාදිසෙසාදිකං පරියායසිද්ධං හෙදං ගහෙත්වා කතො, උද්දෙසො වා අයං
 චතුසච්චධම්මානන්ති. තථා හි වක්ඛති “වක්ඛුං දුක්ඛසච්ච”න්තිආදි. උද්දෙසො
 ව අවිනිවිජිතත්ථපරිච්ඡෙදස්ස ධම්මස්ස වසෙන කරියති. උද්දෙසෙන හි
 උද්දිසියමානානං ධම්මානං අත්ථිතාමත්තං වුව්චති, න පරිච්ඡෙදොති
 අපරිච්ඡෙදෙන බහුවචනෙන වුත්තං යථා “අප්පච්චයා ධම්මා, අසඬ්ඛතා

ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමානිකා 7-8). සච්ඡිකාතබ්බෙති වා ඵලවිමුත්තිනම්පි ගහණං, න නිබ්බානස්සෙවාවති බහුවචනනිද්දෙසො කතො. ඵලඤ්ච භාවෙනබ්බෙති ඵත්ථ ඤානානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං.

ගාථායං භාවෙනබ්බඤ්චාවති ඵත්ථ ච-සද්දො අවුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන සච්ඡිකාතබ්බස්ස ගහණං වෙදිතබ්බං. තස්මා බුද්ධොස්මිති යස්මා චත්තාරි සච්චාවති මයා බුද්ධානි, සච්චවිනිමුත්තඤ්ච කිඤ්චි ඤෙය්‍යං නත්ථි, තස්මා සබ්බම්පි ඤෙය්‍යං බුද්ධොස්මි, අබ්භඤ්ඤාසිත්ති අත්ථො.

132. ඵලං සච්චවසෙන සාමඤ්ඤතො චුත්තමත්ථං ද්වාරාරම්මණෙනි සද්ධිං ද්වාරජ්ජවත්තධම්මෙනි, බන්ධාදිනි ච සච්චවසෙනෙව විහජිත්වා දස්සෙතුං “අපි චා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ මූලකාරණභාවෙනාති සන්තෙසුපි අවිජ්ජාදිසු අඤ්ඤෙසු කාරණෙසු තෙසම්පි මූලභූතකාරණභාවෙන. තණ්හා හි කම්මස්ස විචිත්තභාවහෙතුතො, සභායභාවුපගමනතො ච දුක්ඛවිචිත්තතාය පටානකාරණං. සමුට්ඨාපිකාති උජ්ජාදිකා. පුරිමතණ්හාති පුරිමභවසිද්ධා තණ්හා. උභින්නන්ති චක්ඛුස්ස, තංසමුදයස්ස ච. අජ්ජවත්තිති අජ්ජවත්තිනිමිත්තං. නිරොධපජානනාති සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිරොධස්ස පටිච්ඡ්ඤානා. ඵකෙකපදුද්ධාරෙනාති “චක්ඛුං චක්ඛුසමුදයො”තිආදිනා ඵකෙකකොට්ඨාසනිද්ධාරණෙන. තණ්හායපි පරිඤ්ඤෙය්‍යභාවසබ්භාවතො, උපාදානක්ඛන්ධන්තොගධන්තා ච දුක්ඛසච්චසඬ්ගහං දස්සෙතුං “රූපතණ්හාදයො ඡ තණ්හාකායා”ති චුත්තං.

කසිණානීති කසිණජ්ඤානානි. ද්වත්තිංසාකාරාති ද්වත්තිංස කොට්ඨාසා, තදාරම්මණජ්ඤානානි ච. නච භවාති කාමභවාදයො තයො, සඤ්ඤිභවාදයො තයො, ඵකචොකාරභවාදයො තයොති නච භවා. චත්තාරි ඤානානීති අග්ගහිතාරම්මණවිසෙසානි චත්තාරි රූපාවචරජ්ඤානානි, විපාකජ්ඤානානං වා ඵතං ගහණං. ඵත්ථ ච කුසලධම්මානං උපනිස්සයභූතා තණ්හා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හාති වෙදිතබ්බා. කිරියධම්මානං පන යත්ථ තෙ තස්ස අත්තභාවස්ස කාරණභූතා.

අනුබුද්ධොති බුද්ධිතබ්බධම්මස්ස අනුරූපතො බුද්ධො. තෙනාති තස්මා. යස්මා සාමඤ්ඤතො, විසෙසතො ච ඵකෙකපදුද්ධාරෙන සබ්බධම්මෙ බුද්ධො, තස්මා චුත්තං. කින්නි ආහ “සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා”ති, සබ්බස්සපි ඤෙය්‍යස්ස සබ්බාකාරතො අවිපරිතං සයමෙව අභිසම්බුද්ධත්තාති අත්ථො. ඉමිනාස්ස පරොපදෙසරහිතස්ස සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථස්ස ආකඬ්ඛජ්ජපට්ඨචුත්තිනො අනාවරණඤ්ඤාණසඬ්ඛාතස්ස සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස අධිගමො දස්සිතො.

නාහු ව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණානො අඤ්ඤං අනාවරණඤ්ඤාණං, අඤ්ඤං “ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි බුද්ධඤ්ඤාණානි”ති (පටි. ම. මාතිකා 1.73) වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යාති? න විරුජ්ඣති, විසයපවත්තිභෙදවසෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සන්තං එකස්සෙව ඤ්ඤාණස්ස ද්විධා වුත්තත්තා. එකමෙව හි තං ඤ්ඤාණං අනවසෙසසඛිකතාසඛිකතාසම්මුතිධම්මවිසයතාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ව ආවරණභාවතො නිස්සඛිගචාරම්මපාදාය “අනාවරණඤ්ඤාණ”න්ති වුත්තං. යථාහ පටිසම්භිදායං “සබ්බං සඛිකතමසඛිකතං අනවසෙසං ඡානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤ්ඤාණ”න්තිආදි (පටි. ම. 1.119). තස්මා නත්ථී නෙසං අත්ථතො භෙදො, එකත්තෙන වෙනං එවම්චිඡිතබ්බං. අඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤානානාවරණඤ්ඤාණානං සාධාරණතා, අසබ්බධම්මාරම්මණතා ව ආපජ්ජෙය්‍ය. න හි භගවතො ඤ්ඤාණස්ස අණුමත්තම්පි ආවරණං අත්ථී, අනාවරණඤ්ඤාණස්ස ව අසබ්බධම්මාරම්මණභාවෙ යත්ථ තං න පවත්තති, තත්ථාවරණසබ්භාවතො අනාවරණභාවොයෙව න සීයා. අථ වා පන භොතු අඤ්ඤමෙව අනාවරණඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණතො, ඉධ පන සබ්බත්ථ අප්පට්භතවුත්තිතාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව අධිජ්ජෙතං. තස්ස වාධිගමෙන භගවා “සබ්බඤ්ඤ, සබ්බවිදු, සම්මාසම්බුද්ධො”ති ව වුච්චති න සකිංයෙව සබ්බධම්මාවබ්බොධතො. තථා ව වුත්තං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.162) “විමොක්ඛන්තිකමෙනං බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මුලෙ සහ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං “බුද්ධො”ති. සබ්බධම්මාවබ්බොධනසමත්ථඤ්ඤාණසමධිගමෙන හි භගවතො සන්තානෙ අනවසෙසධම්මෙ පටිවිජ්ඣිතුං සමත්ථතා අභොසීති.

එත්ථාහ — කිං පනිදං ඤ්ඤාණං පවත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, උදාහු කමෙතාති? කිඤ්චෙත්ථ — යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, අතීතානාගතපච්චුප්පන්තඅජ්ඣත්තබ්බිද්ධාදිභෙදහින්තානං සඛිකතධම්මානං, අසඛිකතසම්මුතිධම්මානඤ්ච එකජ්ඣං උපට්ඨානෙ දුරතො විත්තපටං පෙක්ඛන්තස්ස විය පටිවිභාගෙනාවබ්බොධො න සීයා, තථා ව සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං අනත්තාකාරෙන විය සබ්බධම්මා අනිරුපිතරුපෙන භගවතො ඤ්ඤාණස්ස විසයා භොන්තීති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤායධම්මානං ධීතලක්ඛණවිසයං විකප්පරහිතං සබ්බකාලං බුද්ධානං ඤ්ඤාණං පවත්තති, තෙන තෙ ‘සබ්බවිදු’ති වුච්චන්ති, එවඤ්ච කත්වා ‘වරං සමාහිතො නාගො, තිට්ඨන්තොපි සමාහිතො’ති ඉදම්පි වචනං සුචුත්තං භොති”ති වදන්ති, තෙසම්පි වුත්තදොසානාතිවත්ති, ධීතලක්ඛණාරම්මණතාය ව අතීතානාගතසම්මුතිධම්මානං තදභාවතො එකදෙසවිසයමෙව භගවතො ඤ්ඤාණං සීයා. තස්මා සකිංයෙව ඤ්ඤාණං පවත්තතීති න යුජ්ජති.

අථ කමෙන සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං පවත්තති? එවම්පි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන, දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ච අනෙකභෙදහින්තො ඤෙය්‍යා කමෙන ගය්භමානෙ තස්ස අනවසෙසපටිච්චෙධො සම්භවති, අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා ‘සෙසෙපි එව’න්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනෙන සබ්බඤ්ඤා භගවා, තඤ්ච ඤාණං න අනුමානිකං සංසයාභාවතො. සංසයානුබ්ද්ධං හි ලොකෙ අනුමානඤාණං”න්ති වදන්ති, තෙසම්පි තං න යුත්තං. සබ්බස්ස හි අප්පච්චක්ඛණාවෙ අත්ථාවිසංවාදනෙන ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා “සෙසෙපි එව”න්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනස්ස අසම්භවතො. යඤ්භි තං සෙසං, තං අප්පච්චක්ඛන්ති.

අථ තම්පි පච්චක්ඛං, තස්ස සෙසභාවො එව න සියාති? සබ්බමෙන අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරණභාවතො. චුත්තං හෙතං භගවතා “බුද්ධවිසයො, හික්ඛවෙ, අවින්තෙය්‍යො න චින්තෙතබ්බො. යො චින්තෙය්‍යා, උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77). ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං – යංකිඤ්චි භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලං, එකදෙසො වා, තත්ථ අප්පට්ඨනචුත්තිතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති, නිව්චසමාධානඤ්ච වික්ඛෙපාභාවතො. ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ච සකලස්ස අවිසයභාවෙ තස්ස ආකඨ්ඨප්පට්ඨබ්ද්ධචුත්තිතා න සියා, එකන්තෙතෙව සා ඉච්ඡිතබ්බා “සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො ආවජ්ජනප්පට්ඨබ්ද්ධා ආකඨ්ඨප්පට්ඨබ්ද්ධා මනසිකාරප්පට්ඨබ්ද්ධා විත්තුප්පාදප්පට්ඨබ්ද්ධා”ති වචනතො. අතීතානාගතවිසයම්පි භගවතො ඤාණං අනුමානාගමතක්කග්ගභණ්ඩරහිතත්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ච එතස්මිං පක්ඛෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡිතං, තදා සකිංයෙව සකලවිසයතාය අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යාති චුත්තදොසානාතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිතත්තා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අවින්තෙය්‍යාති. අඤ්ඤථා පචුරජනඤාණසමානචුත්තිතාය බුද්ධානං භගවත්තානං ඤාණස්ස අවින්තෙය්‍යතා න සියා. තස්මා සකලධම්මාරම්මණම්පි තං එකධම්මාරම්මණං විය සුචචන්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්තතිති ඉදමෙත්ථ අවින්තෙය්‍යං. චුත්තඤ්ඤෙන “යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍ය”න්ති (මහානි. 69; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5). එවමෙකජ්ඣං, විසුං, සකිං, කමෙන වා ඉච්ඡානුරූපං සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො.

133. විජ්ජාහීනි එත්ථ වින්දියං වින්දතීති විජ්ජා, යාථාවතො උපලබ්භතීති අත්ථො. අත්තනො වා පටිපක්ඛස්ස විජ්ඣනට්ඨෙන විජ්ජා, තමොක්ඛන්ධාදිකස්ස පදාලනට්ඨෙනාති අත්ථො. තනො එව අත්තනො විසයස්ස විදිතකරණට්ඨෙනපි විජ්ජා. සම්පන්නත්තාති සමන්නාගතත්තා, පරිපුණ්ණත්තා වා, අවිකල්පත්තාති අත්ථො. තිස්සන්තං, අට්ඨන්තං ච විජ්ජානං තත්ථ තත්ථ සුත්තෙ ගහණං විනෙය්‍යජ්ඣාසයවසෙනාති දට්ඨබ්බං. සත්ත සද්ධම්මා නාම සද්ධා හිරි ඔත්තජ්ජං බාහුසච්චං වීරියං සති පඤ්ඤා ච. යෙ සන්ධාය චුත්තං “ඉධ භික්ඛු සද්ධො හොති”තිආදි (අ. නි. 10.11). චත්තාරි ඝාතානීති යාති කානිච්ච චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානාති.

කස්මා පනෙත්ථ සීලාදයො පන්නරසෙව “චරණ”න්ති චුත්තාති වොදනං සන්ධායාහ “ඉමෙයෙව හී”තිආදි. තෙන තෙසං සික්ඛත්තයසඬගහතො නිබ්බානුපගමනෙ එකංසතො සාධනභාවමාහ. ඉදානි තදත්ථසාධනය ආගමං දස්සෙත්තො “යථාහ”තිආදිමාහ. හගවාතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනවසෙන චුත්තං.

නනු වායං විජ්ජාවරණසම්පදා සාවකෙසුපි ලබ්භතීති? කිඤ්චාපි ලබ්භති, න පන තථා, යථා හගවතොති දස්සෙතුං “තත්ථ විජ්ජාසම්පදා”තිආදි චුත්තං. චරණධම්මපරියාපන්නත්තා කරුණාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස, සො චෙත්ථ මහග්ගතභාවජ්ජත්තා සාධාරණභාවොති ආහ “චරණසම්පදා මහාකාරුණිකතං පුරෙත්වා ඨිතා”ති. යථා සත්තානං අනත්ථං පරිවජ්ජෙත්වා අත්ථෙ නියොජනං පඤ්ඤාය විනා න හොති, එවං තෙසං අත්ථානත්ථජානනං සත්ථු කරුණාය විනා න හොතීති උභයමපි උභයත්ථ සකිච්චකමෙව සියා. යත්ථ පන යස්සා පධානභාවො, තං දස්සෙතුං “සො සබ්බඤ්ඤාතායා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථා තං විජ්ජාවරණසම්පන්නොති යථා අඤ්ඤොපි විජ්ජාවරණසම්පන්නො, තෙන විජ්ජාවරණසම්පන්නස්සෙවයං ආවෙණිකා පටිපත්තීති දස්සෙති. සා පනායං සත්ථු විජ්ජාවරණසම්පදා සාසනස්ස නිය්‍යානිකතාය සාවකානං සම්මාපටිපත්තියා එකන්තකාරණන්ති දස්සෙතුං “තෙනස්සා”තිආදි චුත්තං. තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එත්ථ ච විජ්ජාසම්පදාය සත්ථු පඤ්ඤාමහත්තං පකාසිතං හොති, චරණසම්පදාය කරුණාමහත්තං. තෙසු පඤ්ඤාය හගවතො ධම්මරජ්ජජ්ජත්ති, කරුණාය ධම්මසංවිහාගො. පඤ්ඤාය සංසාරදුක්ඛනිබ්බිදා, කරුණාය සංසාරදුක්ඛසහනං. පඤ්ඤාය පරදුක්ඛපරිජානනං, කරුණාය පරදුක්ඛපතිකාරාරම්භො. පඤ්ඤාය පරිනිබ්බානාහිමුඛභාවො, කරුණාය තදධිගමො. පඤ්ඤාය සයං තරණං, කරුණාය පරෙසං තාරණං. පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකිච්චසිද්ධි. කරුණාය වා බොධිසත්තභූමියං සංසාරාහිමුඛභාවො, පඤ්ඤාය තත්ථ අනහිරති. තථා කරුණාය පරෙසං

අභිංසාපනං, පඤ්ඤාය සයං පරෙහි අභායනං. කරුණාය පරං රක්ඛන්තො අත්තානං රක්ඛති, පඤ්ඤාය අත්තානං රක්ඛන්තො පරං රක්ඛති. තථා කරුණාය අපරන්තපො, පඤ්ඤාය අනත්තන්තපො. තෙන අත්තහිතාය පටිපන්නාදීසු චතුසු පුග්ගලෙසු චතුත්ථපුග්ගලභාවො සිද්ධො භොති. තථා කරුණාය ලොකනාථතා, පඤ්ඤාය අත්තනාථතා. කරුණාය චස්ස නින්තතාභාවො, පඤ්ඤාය උන්නමාභාවො. තථා කරුණාය සබ්බසත්තෙසු ජනිතානුග්ගහො පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො, පඤ්ඤාය සබ්බධම්මෙසු විරත්තවිත්තො කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බසත්තානුග්ගහාය පවත්තො. යථා හි කරුණා භගවතො සිනෙහසොකවිරහිතා, එවං පඤ්ඤා අභංකාරමමංකාරවිනිමුත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤවිසොධිතා පරමවිසුද්ධා ගුණවිසෙසා විජ්ජාවරණසම්පදාහි පකාසිතාති දට්ඨබ්බං.

134. ගමනම්පි හි ගතන්ති වුවචති “ගතෙ යීතෙ”ති ආදීසු (දී. නි. 1.214; 2.376). සොහනන්ති සුභං. සුභභාවො විසුද්ධතාය, විසුද්ධතා දොසවිගමෙනාති ආහ “පරිසුද්ධමනවජ්ජ”න්ති. ගමනඤ්ච නාම බහුවිධන්ති ඉධාධිජ්ජෙතං ගමනං දස්සෙන්නො “අරියමග්ගො”ති ආහ. සො හි නිබ්බානස්ස ගති අධිගමොති කත්වා “ගතං, ගමන”න්ති ච වුවචති. ඉදානි තස්සෙව ගහණෙකාරණං දස්සෙතුං “තෙන හෙසා”ති ආදී වුත්තං. බෙමං දීසන්ති නිබ්බානං. අසජ්ජමානොති පරිපන්ථාභාවෙන සුගතිගමනෙපි අසජ්ජන්තො සඬගං අකරොන්තො, පගෙව ඉතරත්ථ. අථ වා එකාසනෙ නිසීදිත්වා බිජ්ජහිඤ්ඤාවසෙනෙව චතුත්තම්පි මග්ගානං පටිලද්ධභාවතො අසජ්ජමානො අසජ්ජන්තො ගතො. යං ගමනං ගච්ඡන්තො සබ්බමනත්ථං අපහරති, සබ්බඤ්ච අනුත්තරං සම්පත්තිං ආවහති, තදෙව සොහනං නාම. තෙන ච භගවා ගතොති ආහ “ඉති සොහනගමනත්තා සුගතො”ති සොහනත්ථො සු-සද්දොති කත්වා.

අසුන්දරානං දුක්ඛානං සඬබාරජ්ජවත්තිනං අභාවතො අවචන්තසුඛත්තා එකන්තතො සුන්දරං නාම අසඬබතා ධාතුති ආහ “සුන්දරඤ්චෙස යානං ගතො අමතං නිබ්බාන”න්ති. තෙනාහ භගවා “නිබ්බානං පරමං සුඛං”න්ති (ම. නි. 2.215; ධ. ප. 203-204). සම්මාති සුට්ඨු. සුට්ඨු ගමනඤ්ච නාම පටිපක්ඛෙන අනභිභූතස්ස ගමනන්ති ආහ “පහීනෙ කිලෙසෙ පුන අපච්චාගච්ඡන්තො”ති. ඉදඤ්ච සිබාජ්ජත්තං සම්මාගමනං, යාය ආගමනීයපටිපදාය සිද්ධං, සාපි සම්මාගමනමෙවාති එවම්පි භගවා සුගතොති දස්සෙතුං “සම්මා වා ගතො”ති ආදී වුත්තං. සම්මාපටිපත්තියාති සම්මාසම්බොධියා සම්පාපනෙ අවිපරිතපටිපත්තියා. “සබ්බලොකස්ස හිතසුඛමෙව කරොන්තො”ති එතෙන මහාබොධියා පටිපදා අවිභාගෙන සබ්බසත්තානං සබ්බදා හිතසුඛාවහභාවෙනෙව පවත්තතිති දස්සෙති. “සස්සතං උච්ඡෙදන්ති ඉමෙ

අත්තෙ අනුපගච්ඡන්තො ගතො”ති එතෙන පටිච්චසමුප්පාදගතිං දස්සෙති. “කාමසුඛං අත්තකිලමට්ඨන්ති ඉමෙ අනුපගච්ඡන්තො ගතො”ති එතෙන අරියමග්ගගතිං දස්සෙති.

තත්‍රාති යුත්තට්ඨානෙ යුත්තස්සෙව භාසනෙ නිජ්ඣාදෙනබ්බෙ, සාධෙනබ්බෙ වෙතං භුම්මං. අභුතන්ති අභුතත්ථං. අත්ථමුඛෙන හි වාචාය අභුතතා, භුතතා වා. අතච්ඡන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. අභුතන්ති වා අසන්තං අවිජ්ජමානං. අතච්ඡන්ති අතථාකාරං අඤ්ඤථාසන්තං. අනත්ථසඤ්ඤිතන්ති දිට්ඨධම්මිකෙන, සම්පරායිකෙන වා අනත්ථෙත සඤ්ඤිතං, අනත්ථාවහං. න අත්ථොති අනත්ථො, අත්ථස්ස පටිපක්ඛො, අභාවො ව, තෙන සඤ්ඤිතං, පිසුණුවාවං, සම්ඵජ්ජලාපඤ්චාති අත්ථො. එවමෙත්ථ චතුබ්බිධස්සාපි වච්ඡුවච්චිතස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව පයමා වාචා සිලවන්තං “දුස්සිලො”ති, අවණ්ඩාලාදිමෙව “වණ්ඩාලො”තිආදිනා භාසමානස්ස දට්ඨබ්බො. දුතියා දුස්සිලං “දුස්සිලො”ති, වණ්ඩාලාදිමෙව “වණ්ඩාලො”තිආදිනා අවිනායෙන භාසමානස්ස. තතියා තෙරයිකාදිකස්ස තෙරයිකාදිභාවච්චිතායකථා යථා “ආපායිකො දෙවදත්තො තෙරයිකො”තිආදිකා (චූළව. 348). චතුත්ථී “වෙදවිහිතෙන යඤ්ඤවිධිනා පාණාතිපාතාදිකතං සුගතිං ආවහති”ති ලොකස්ස ඛ්‍යාමොභනකථා. පඤ්චමී භූතෙන පෙසුඤ්ඤපසංභාරාදිකථා. ඡට්ඨා යුත්තජ්ජන්තට්ඨානෙ පවත්තිතා දානසිලාදිකථා වෙදිතබ්බා. එවං සම්මා ගදන්තාති යථාචුත්තං අභුතාදිං වජ්ජෙත්ථා භූතං තච්ඡං අත්ථසඤ්ඤිතං පියං මනාපං තතො එව සම්මා සුට්ඨු ගදනතො සුගතො ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්ථා. ආපාඨගමනමත්තෙන කස්සපි අජ්ජියම්පි හි භගවතො වචනං පියං මනාපමෙව අත්ථසිද්ධියා ලොකස්ස හිතසුඛාවහත්තා.

අපිච සොභනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. භගවතො හි වෙනෙය්‍යඡන්ද්‍රපසඬකමනං එකන්තෙන තෙසං හිතසුඛනිජ්ඣාදනතො සොභනං හද්දකං. තථා ලක්ඛණානුඛ්‍යාඤ්ජනපටිමණ්ඩිතරූපකායනාය දුතච්චිලම්බිතබලිතානුකඬ්ඨනනිජ්ජිලනුක්කුටිකකුටිලාකුලතාදිදොසරහිතවිලාසි තරාජහංසවසභවාරණම්ගරාජගමනං කායගමනං, ඤාණගමනඤ්ච විපුලනිම්මලකරුණාසතිවීරියාදිගුණවිසෙසසහිතං අහිනීභාරතො යාව මහාබොධි අනවජ්ජනාය, සත්තානං හිතසුඛාවහතාය ව සොභනමෙව. අථ වා සයම්භූඤාණෙන සකලම්පි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො. තථා ලොකසමුදයං පභානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො. ලොකනිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො. ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපත්තොති සුගතො. තථා යං ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස

දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, සබ්බං තං භත්ථතලෙ ආමලකං විය සම්මා පච්චක්ඛතො ගතො අබ්භඤ්ඤාසීති සුගතො.

135. සබ්බථාති සබ්බජ්ජකාරෙන. යො යො ලොකො යථා යථා වෙදිතබ්බො, තථා තථා. තෙ පන පකාරෙ දස්සෙතුං “සභාවතො”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ සභාවතොති දුක්ඛසභාවතො. සබ්බො හි ලොකො දුක්ඛසභාවො. යථාහ “සංඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා”ති (මහාව. 14; දී. නි. 2.387). සමුදයතොති යතො සො සමුදෙති, තතො තණ්හාදිතො. නිරොධතොති යත්ථ සො නිරුජ්ඣති, තතො විසඬිතො. නිරොධුපායතොති යෙන විධිනා සො නිරොධො පත්තබ්බො, තතො අරියමග්ගතො, ඉතො අඤ්ඤාස්ස පකාරස්ස අභාවා.

ඉති “සබ්බථා ලොකං අවෙදී”ති වත්ථා තදත්ථසාධකං සුත්තං දස්සෙන්නො “යත්ථ බො ආචුසො”ති ආදිමාහ. තත්ථ “න ඡායතී”ති ආදිනා උජුතං ඡාති ආදිති පටික්ඛිපිත්ථා “න චචති න උපපජ්ජති”ති පද්ද්වයෙන අපරාපරං චචනුපපජ්ජනාති පටික්ඛිපති. කෙචි පන “න ඡායතීති ආදි ගබ්භසෙය්‍යකචසෙන වුත්තං, ඉතරං ඔපපාතිකචසෙනා”ති වදන්ති. තත්ති ඡාති ආදිරහිතං. ගමනෙනාති පදසා ගමනෙන. ඤාතෙය්‍යන්ති ඡාතිතබ්බං. “ඤාතාය”න්ති වා පායො, ඤාතා අයං නිබ්බානත්ථිකොති අධිප්පායො.

කාමං පාදගමනෙන ගන්ත්වා ලොකස්සන්තං ඤාතුං, දට්ඨුං, පත්තුං වා න සක්කා, අපිච පරිමිතපරිච්ඡින්නට්ඨානෙන තං පඤ්ඤාපෙත්වා දස්සෙමිති දස්සෙන්නො “අපිචා”ති ආදිමාහ. තත්ථ සසඤ්ඤිමිහීති සඤ්ඤාසහිතෙ. තතො එව සමනකෙ සවිඤ්ඤාණකෙ. අවිඤ්ඤාණකෙ පන උතුසමුට්ඨානරූපසමුදායමත්තෙ පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කාති අධිප්පායො. ලොකන්ති ඛන්ධාදිලොකං. ලොකනිරොධන්ති තස්ස ලොකස්ස නිරුජ්ඣනං, නිබ්බානමෙව වා. අදෙසමිපි හි තං යෙසං නිරොධො, තෙසං වසෙන උපචාරතො, දෙසතොපි නිද්දිසියති යථා “චක්ඛුං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා පභියමානා පභියති, එත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති”ති (දී. නි. 2.401; ම. නි. 1.134; විහ. 204).

ගමනෙනාති පාකතිකගමනෙන. ලොකස්සන්තොති සඬ්ඛාරලොකස්ස අන්තො අන්තකිරියාහෙතුභූතං නිබ්බානං. කුදාවනන්ති කදාවිපි. අපත්ථාති අග්ගමග්ගෙන අනධිගන්ත්වා. පමොචනන්ති පමුත්ති නිස්සරණං. තස්මාති යස්මා ලොකස්සන්තං අපත්ථා වට්ටදුක්ඛතො මුත්ති නත්ථි, තස්මා. භවෙති නිපාතමත්තං. ලොකවිදුති සභාවාදිතො සබ්බං ලොකං ඡානන්නො. සුමෙධොති සුන්දරපඤ්ඤො. ලොකන්තගුති පරිඤ්ඤාහිසමයෙන ලොකං විදිත්වා පහානාහිසමයෙන ලොකන්තගු. මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසස්ස පරිනිට්ඨිතත්තා

වුසිතබ්බමචරියො. සබ්බෙසං කිලෙසානං සමිත්තා, චතුසච්චධම්මානං වා අභිසමිත්තා සමිත්තාචී. නාසිසති න පත්ථෙති. යථා ඉමං ලොකං, එවං පරඤ්ච ලොකං අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා.

136. එවං යදිපි ලොකවිදුතා අනවසෙසතො දස්සිතා සභාවතො දස්සිතත්තා, ලොකො පන එකදෙසෙනෙව වුත්තොති තං අනවසෙසතො දස්සෙත්තුං “අපිව තයො ලොකා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉන්ද්‍රියබද්ධානං බන්ධානං සමුහො, සන්තානො ව සත්තලොකො. රූපාදීසු සත්තවිසත්තතාය සත්තො, ලොකියන්ති එත්ථ කුසලාකුසලං, තබ්බිපාකො වාති ලොකොති. අනිත්ථියබද්ධානං රූපාදීනං සමුහො, සන්තානො ව ඕකාසලොකො ලොකියන්ති එත්ථ තසා, ථාවරා ව, තෙසඤ්ච ඕකාසභූතොති. තදාධාරතාය හෙස “භාජනලොකො”තිපි වුවිති. උභයෙපි බන්ධා සඬබාරලොකො පච්චයෙහි සඬබරියන්ති, ලුප්පන්ති පලුප්පන්ති වාති. ආභාරට්ඨිතිකාති පච්චයට්ඨිතිකා, පච්චයායත්තවුත්තිකාති අත්ථො. පච්චයත්ථො හෙත්ථ ආභාර-සද්දො “අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදායා”තිආදීසු (සං. නි. 5.232) විය. එවං හි “සබ්බෙ සත්තා”ති ඉමිනා අසඤ්ඤසත්තාපි පරිග්ගහිතා හොන්ති. සා පනායං ආභාරට්ඨිතිකතා නිප්පරියායතො සඬබාරධම්මො, න සත්තධම්මොති ආහ “ආභාරට්ඨිතිකාති ආගතට්ඨානෙ සඬබාරලොකො වෙදිතබ්බො”ති.

යදි එවං “සබ්බෙ සත්තා”ති ඉදං කථන්ති? පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනාති නායං දොසො. යථා අඤ්ඤත්ථාපි “එකධම්මෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො සම්මා විරජ්ජමානො සම්මා විමුච්චමානො සම්මා පරියන්තදස්සාචී සම්මදත්ථං අභිසමෙච්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමස්මි. එකධම්මෙ? සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති (අ. නි. 10.27). දිට්ඨිගතිකානං සස්සතාදිවසෙන “අත්තා, ලොකො”ති ව පරිකප්පනා යෙහුයොන සත්තවිසයා, න සඬබාරවිසයාති ආහ “සස්සතො ලොකොති වා අසස්සතො ලොකොති වා ආගතට්ඨානෙ සත්තලොකො වෙදිතබ්බො”ති.

යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්තීති යත්තකෙ යානෙ වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති පරිබ්භමන්ති. දිසා හන්ති විරොචමානාති තෙසං පරිබ්භමනෙනෙව තා දිසා පහස්සරා හුත්වා විරොචන්ති. තාව සහස්සධා ලොකොති තත්තකං සහස්සප්පකාරො ඕකාසලොකො, සහස්සලොකධාතුයොති අත්ථො. “තාව සහස්සවා”ති වා පායො.

තම්පිති තං තිවිධම්පි ලොකං. තථා හිස්ස සබ්බථාපි විදිතොති සම්බන්ධො. එකො ලොකොති “සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති යාය පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බෙසං සඬබාරානං පච්චයායත්තවුත්තිකා වුත්තා, තාය සබ්බො

සඬ්ඛාරලොකො ඵකො ඵකච්චො පකාරන්තරස්ස අභාවතො. ද්වෙ ලොකානිආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නාම-ග්ගහණෙන චත්ථ නිබ්බානස්ස අග්ගහණං, තස්ස අලොකසභාවත්තා. නනු ච “ආභාරට්ඨිතිකා”ති ඵත්ථ පච්චයායත්තචුත්තිතාය මග්ගඵලධම්මානම්පි ලොකතා ආපජ්ජති? නාපජ්ජති, පරිඤ්ඤායානං දුක්ඛසච්චධම්මානං ඉධ “ලොකො”ති අධිජ්ජෙතත්තා. අථ චා “න ලුජ්ජති න පලුජ්ජති”ති යො ගහිතො තථා න භොති, සො ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා. උපාදානානං ආරම්මණභූතා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. දසායතනානීති දස රූපායතනානි.

ඵත්ථ ච “ආභාරට්ඨිතිකා”ති පච්චයායත්තචුත්තිතාවචනෙන සඬ්ඛාරානං අනිච්චතා. තාය ච “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15) වචනතො දුක්ඛානත්තතා ච පකාසිතා භොන්තිති තීණ්‍හි සාමඤ්ඤලක්ඛණානි ගහිතානි. නාමන්ති චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධා, තෙ ච අත්ථතො ඵස්සාදයො. රූපන්ති භූතූපාදායරූපානි, තානි ච අත්ථතො පථවීආදයොති අවිසෙසෙනෙව සලක්ඛණතො සඬ්ඛාරා ගහිතා. තග්ගහණෙනෙව යෙ තෙසං විසෙසා කුසලාදයො, හෙතුආදයො ච, තෙපි ගහිතා ඵච භොන්තිති ආහ “ඉති අයං සඬ්ඛාරලොකොපි සබ්බථා විදිතො”ති.

ආගම්ම චිත්තං සෙති ඵත්ථාති ආසයො මිගාසයො විය. යථා මිගො ගොවරාය ගන්ත්වා පච්චාගන්ත්වා තත්ථෙව වනගහනෙ සයතීති සො තස්ස ආසයො, ඵචං අඤ්ඤා පචත්තිත්වාපි චිත්තං ආගම්ම යත්ථ සෙති, සො තස්ස ආසයොති වුච්චති. සො පන සස්සතදිට්ඨිආදිවසෙන චතුබ්බිධො. චුත්තඤ්ච –

“සස්සතුවච්ඡෙදදිට්ඨි ච, ඛන්ති චෙවානුලොමිකා;
යථාභූතඤ්ච යං ඤාණං, ඵතං ආසයසද්දිත”න්ති.

තත්ථ සබ්බදිට්ඨිතං සස්සතුවච්ඡෙදදිට්ඨිහි සඬ්ගහිතත්තා සබ්බෙපි දිට්ඨිගතිකා සත්තා ඉමා ඵච ද්වෙ දිට්ඨියො සන්තිස්සිතා. යථාහ “ද්වයනිස්සිතො බ්බායං, කච්චාන, ලොකො යෙභුයොන අත්ථිතඤ්ච නත්ථිතඤ්චා”ති (සං. නි. 2.15). අත්ථිතානි හි සස්සතග්ගාහො අධිජ්ජෙතො, නත්ථිතානි උච්චෙදග්ගාහො. අයං තාව වට්ටනිස්සිතානං පුථුජ්ජනානං ආසයො. විවට්ටනිස්සිතානං පන සුද්ධසත්තානං අනුලොමිකා ඛන්ති, යථාභූතඤාණන්ති දුච්චො ආසයො.

ආසයං ජානාතීති චතුබ්බිධම්පි සත්තානං ආසයං ජානාති. ජානන්තො ච තෙසං දිට්ඨිගතානං, තෙසඤ්ච ඤාණානං අජ්ජවත්තික්ඛණෙපි ජානාති. චුත්තඤ්චෙතං –

“කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො කාමගරුකො කාමාසයො කාමාධිමුත්තො’ති, කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො නෙක්ඛම්මගරුකො නෙක්ඛම්මාසයො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො’ති” ආදි (පටි. ම. 1.113).

අප්පභීතභාවෙන සත්තානෙ අනු අනු සයන්තීති අනුසයා, අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්තීති අත්ථො. එතෙන නෙසං කාරණලාභෙ උප්පජ්ජනාරහතං දස්සෙති. අප්පභීතා හි කිලෙසා කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජන්ති. කෙ පන තෙ? රාගාදයො සත්ත අනාගතා කිලෙසා, අතීතා, පච්චුප්පන්තා ච තංසභාවත්තා තථා වුච්චන්ති. න හි ධම්මානං කාලභෙදෙන සභාවභෙදො අත්ථී. තං සත්තවිධං අනුසයං තස්ස තස්ස සත්තස්ස සත්තානෙ පරොපරභාවෙන පවත්තමානං ජානාති.

වරිතන්ති සුවරිතදූවරිතං. තං හි විහඬගෙ (විහ. 814, 817) වරිතනිද්දෙසෙ නිද්දිට්ඨං. අථ චා වරිතන්ති වරියා වෙදිතඛිබ්බා. තා පන රාගදොසමොහසද්ධාබුද්ධිවිතක්කවසෙන ඡ මූලවරියා, තාසං අපරියන්තො අන්තරභෙදො, සංසග්ගභෙදො පන තෙසට්ඨිවිධො. තං වරිතං සභාවතො සංකිලෙසවොදානතො සමුට්ඨානතො ඵලතො නිස්සන්දතොති එවමාදිනා පකාමරන ජානාති.

අධිමුත්ති අජ්ඣාසයධාතු. සා දූවිධා භීතාධිමුත්ති පණීතාධිමුත්තීති. යාය භීතාධිමුත්තිකා සත්තා භීතාධිමුත්තිකෙයෙව සෙවන්ති, පණීතාධිමුත්තිකා ච පණීතාධිමුත්තිකෙයෙව. සා අජ්ඣාසයධාතු අජ්ඣාසයසභාවො අධිමුත්ති. තං අධිමුත්තිං ජානාති “ඉමස්ස අධිමුත්ති භීතා, ඉමස්ස පණීතා”ති, තත්ථාපි “ඉමස්ස මුදු, ඉමස්ස මුදුතරා, ඉමස්ස මුදුතමා”තිආදිනා. ඉන්ද්‍රියානං හි තික්ඛමුදුභාවාදිනා යථාරහං අධිමුත්තියා තික්ඛමුදුභාවාදිකො වෙදිතඛිබ්බො. තථා හි වුත්තං සම්මොහවීනොදනීයං (විහ. අට්ඨ. 818, 820) “හෙට්ඨා ගහිතාපි අධිමුත්ති ඉධ සත්තානං තික්ඛින්ද්‍රියමුදින්ද්‍රියභාවදස්සනත්ථං පුන ගහිතා”ති.

අප්පරජං අක්ඛං එතෙසන්ති අප්පරජක්ඛා, අප්පං චා රජං පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛම්භි එතෙසන්ති අප්පරජක්ඛා, අනුස්සදරාගාදිරජා සත්තා, තෙ අප්පරජක්ඛෙ. මහාරජක්ඛෙති එත්ථාපි එසෙව නයො. උස්සදරාගාදිරජා මහාරජක්ඛා.

තික්ඛින්ද්‍රියෙති තිබ්බණ්ණෙහි සද්ධාදීහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතෙ. මුදින්ද්‍රියෙති මුදුකෙහි සද්ධාදීහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතෙ. උපනිස්සයඉන්ද්‍රියානි නාම ඉධාධිජපෙතානි. ස්වාකාරෙති සුන්දරාකාරෙ කල්‍යාණපකතිකෙ, විචට්ටජ්ඣාසයෙති අත්ථො. සුච්ඤ්ඤාපයෙති සම්මත්තනියාමං විඤ්ඤාපෙතං.

සුකරෙ සද්ධෙ, පඤ්ඤවන්තෙ ච. හබ්බෙ අහබ්බෙති එත්ථ හබ්බෙති කම්මාවරණකිලෙසාවරණවිපාකාවරණරහිතෙ. වුත්තවිපරියායෙන ද්වාකාරද්විඤ්ඤාපයාහබ්බා වෙදිතබ්බා. එත්ථ ච “ඉමස්ස රාගරජො අප්පො, ඉමස්ස දොසරජො අප්පො”තිආදිනා අප්පරජක්කෙසු ජානනං වෙදිතබ්බං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. තස්මාති යස්මා හගවා අපරිමාණෙ සත්තෙ ආසයාදිතො අනවසෙසෙත්වා ජානාති, තස්මා අස්ස හගවතො සත්තලොකොපි සබ්බථා විදිතො.

නනු ච සත්තෙසු පමාණාදිපි ජානිතබ්බො අත්ථිති? අත්ථි. තස්ස පන ජානනං න නිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධායාති ඉධ න ගහිතං, හගවතො පන තම්පි සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතමෙව, පයොජනාභාවා දෙසනං නාරුල්භං. තෙන වුත්තං -

“අථ ඛො හගවා පරිත්තං නබ්බිකායං පංසුං ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි ‘තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං - යො වායං මයා පරිත්තො නබ්බිකායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපථවි’”තිආදි (සං. නි. 5.1121).

137. ඕකාසලොකොපි සබ්බථා විදිතොති සම්බන්ධො. චක්කවාළන්ති ලොකධාතු. සා හි නෙම්මණ්ඩලසදිසෙන චක්කවාළපබ්බතෙන සමන්තතො පරික්ඛිත්තත්තා “චක්කවාළ”න්ති වුවචති. චතුතිංසසතානි වාති චතුඅධිකානි තිංසසතානි, තිණිසහස්සානි, චත්තාරිසතානි වාති අත්ථො. අඛිච්ඡාධිකානි උපඛිච්ඡාධිකානි, තිණිසතානි, පඤ්ඤාසඤ්චානි අත්ථො. නහුතානිති දසසහස්සානි. සඛ්ඛාතානි කථිතා. සණ්ඨිතීති හෙට්ඨා, උපරිතො වාති සබ්බසො ඨිති.

එවං සණ්ඨිතෙති එවමවට්ඨිතෙ. එත්ථාති චක්කවාළෙ. අච්චුග්ගතො තාවදෙවාති තත්තකමෙව චතුරාසීති යොජනසහස්සානියෙව උබ්බෙධො. න කෙවලං චෙත්ථ උබ්බෙධොව, අථ ඛො ආයාමවිත්ථාරාපිස්ස තත්තකායෙව. වුත්තඤ්ඤෙතං -

“සිනෙරු, භික්ඛවෙ, පබ්බතරාජා චතුරාසීති යොජනසහස්සානි ආයාමෙන, චතුරාසීති යොජනසහස්සානි විත්ථාරෙනා”ති (අ. නි. 7.66).

තතොති සිනෙරුස්ස හෙට්ඨා, උපරි ච වුත්තස්පමාණතො. උපඛිච්ඡාධිකානි උපඛිච්ඡාධිකානි උපඛිච්ඡාධිකානි. ඉදං වුත්තං හොති - ද්වාචත්තාලිස යොජනසහස්සානි සමුද්දෙ අප්ප්කොගාල්භො තත්තකමෙව ච උපරි උග්ගතො යුගන්ධරපබ්බතො, එකවිස යොජනසහස්සානි සමුද්දෙ අප්ප්කොගාල්භො

තත්තකමෙව ච උපරි උග්ගතො ඊසධරො පබ්බතොති ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි උපඨිච්ඡපඨිපමාණනා වෙදිතබ්බා. යථා මහාසමුද්දො යාව චක්කවාළපාදමූලා අනුපුබ්බනින්නො, එවං යාව සිනෙරුපාදමූලාති හෙට්ඨා සිනෙරුපමාණතො උපඨිපමාණොපි යුගන්ධරපබ්බතො පථවියං සුප්පතිට්ඨිතො, එවං ඊසධරාදයොපිති දට්ඨබ්බං. චුත්තං හෙතං “මහාසමුද්දො, භික්ඛවෙ, අනුපුබ්බනින්නො අනුපුබ්බපොණො අනුපුබ්බපබ්භාරො”ති (උදා. 45; චූළව. 384; අ. නි. 8.19). සිනෙරුයුගන්ධරාදීනං අන්තරෙ සිදන්තරසමුද්දා නාම. තෙ විත්ථාරතො යථාක්කමං සිනෙරුආදීනං අවිචුග්ගතසමානපරිමාණාති වදන්ති. ඔහාති මහන්තො.

සිනෙරුස්ස සමන්තතොති පරික්ඛිපනවසෙන සිනෙරුස්ස සමන්තතො ඨිතා. සිනෙරුං තාව පරික්ඛිපිත්වා ඨිතො යුගන්ධරො, තං පරික්ඛිපිත්වා ඊසධරො. එවං තං තං පරික්ඛිපිත්වා ඨිතා “සිනෙරුස්ස සමන්තතො”ති චුත්තා.

යොජනානං සතානුවචො, භිමවා පඤ්ච පබ්බතොති භිමවා පබ්බතො පඤ්ච යොජනානං සතාති උච්චො උබ්බෙධො. නගච්ඡයාති නග-සද්දෙන අවිභාතබ්බා රුක්ඛාභිධානා. පඤ්ඤාසයොජනක්ඛන්ධසාධායාමාති’ උබ්බෙධතො පඤ්ඤාසයොජනක්ඛන්ධායාමා, උබ්බෙධතො, සමන්තතො ච පඤ්ඤාසයොජනසාධායාමා ව. තතො එව සතයොජනවිත්ථිණ්ණා, තාවදෙව ච උග්ගතා. යස්සානුභාවෙනාති යස්සා මහන්තතා කප්පට්ඨායිතාදිප්පකාරෙන පභාවෙන.

ගරුළානං සිම්බලිරුක්ඛො සිනෙරුස්ස දුතියපරිභණ්ඩෙ පතිට්ඨිතො.

සිරිසෙනාති පච්චත්තෙ කරණවචනං. සත්තමන්ති ලිඬිගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, සිරිසො භවති සත්තමොති අත්ථො.

තත්ථ චණ්ඩමණ්ඩලං හෙට්ඨා, සුරියමණ්ඩලං උපරි. තස්ස ආසන්නභාවෙන චන්ද්‍රමණ්ඩලං අත්තතො ඡායාය විකලභාවෙන උපට්ඨාති. තාති යොජනන්තරිකාති යුගන්ධරග්ගපමාණෙ ආකාසෙ විචරන්ති. අසුරභවනං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨා. අව්චි ජම්බුදිපස්ස. ජම්බුදිපො සකට්ඨණ්ඩානො. අපරගොයානං ආදාසසණ්ඩානො. පුබ්බවිදෙහො අද්ධවන්දසණ්ඩානො. උත්තරකුරු පීඨසණ්ඩානො. තංතංනිවාසිනං, තංතංපරිවාරදීපවාසිනඤ්ච මනුස්සානං මුඛමිපි තංතංසණ්ඩානන්ති වදන්ති. තදන්තරෙසුති තෙසං චක්කවාළානං අන්තරෙසු. තිණ්ණං හි පත්තානං අඤ්ඤමඤ්ඤආසන්නභාවෙන යපිතානං අන්තරසදිසෙ තිණ්ණං තිණ්ණං චක්කවාළානං අන්තරෙ එකෙකො ලොකන්තරතිරයො.

අනන්තානීති අපරිමාණානි, “එත්තකානී”ති අඤ්ඤෙහි මිනිතුං අසක්කුණෙය්‍යානි. භගවා අනන්තෙන බුද්ධඤ්ඤාණෙන අවෙදී “අනන්තො ආකාමො, අනන්තො සත්තනිකායො, අනන්තානි චක්කවාළානී”ති තිවිධමපි අනන්තං බුද්ධඤ්ඤාණං පරිච්ඡින්නද්දති සයමපි අනන්තත්තා. යාවතකං හි ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍යන්ති. තෙන චුත්තං “අනන්තෙන බුද්ධඤ්ඤාණෙන අවෙදී”ති. අනන්තතා චස්ස අනන්තඤ්ඤායපටිච්ඡ්ඤානෙනෙව වෙදිතබ්බා තත්ථ අප්පට්භතචාරත්තා. නනු චෙත්ථ විචට්ටාදීනමපි විදිතතා චත්තබ්බාති? සච්චං චත්තබ්බං, සා පන පරතො අභිඤ්ඤාකථායං ආගමිස්සතීති ඉධ න ගහිතා.

138. අත්තනාති නිස්සක්කවචනමෙතං. ගුණෙහි අත්තනා විසිට්ඨතරස්සාති සම්බන්ධො. තර-ග්ගහණං චෙත්ථ “අනුත්තරො”ති පදස්ස අත්ථනිද්දෙසනාය කතං, න විසිට්ඨස්ස කස්සපි අත්ථිතාය. සදෙවකෙ හි ලොකෙ සදිසකප්පොපි නාම කොපි තථාගතස්ස නත්ථි, කුතො සදිසො. විසිට්ඨෙය පන කා කථා. කස්සචිති කස්සපිපි. අභිභවතීති සීලසම්පදාය උපනිස්සයභූතානං හිරොත්තප්පමෙත්තාකරුණානං, විසෙසපච්චයානං සද්ධාසනිවීරියපඤ්ඤානඤ්ච උක්කංසප්පත්තියා සමුදාගමතො පට්ඨාය අනඤ්ඤසාධාරණො සවාසනපටිපක්ඛස්ස පහීනත්තා උක්කංසපාරම්ප්පත්තො සත්ථු සීලගුණො. තෙන භගවා සදෙවකං ලොකං අඤ්ඤදත්ථු අභිභූයා පචත්තති, න සයං කෙනචි අභිභූයාතීති අධිප්පායො. එවං සමාධිගුණාදීසුපි යථාරහං චත්තබ්බං. සීලාදයො චෙතෙ ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා වෙදිතබ්බා. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං පන ලොකියං කාමාවචරමෙව.

යදි එවං, කථං තෙන සදෙවකං ලොකං අභිභවතීති? තස්සාපි ආනුභාවතො අසදිසත්තා. තමපි හි විසයතො, පචත්තිතො, පචත්ති ආකාරතො ච උත්තරිතරමෙව. තං හි අනඤ්ඤසාධාරණං සත්ථු විමුත්තිගුණං ආරබ්භ පචත්තති, පචත්තමානඤ්ච අතක්කාවචරං පරමගම්හිරං සණ්ඨසුබ්බමං සවිසයං පටිපක්ඛධම්මානං සුප්පහීනත්තා සුට්ඨු පාකටං විභූතතරං කත්වා පචත්තති, සම්මදෙව ච වසීභාවස්ස පාපිතත්තා, භවභිගපරිවාසස්ස ච අතිපරිත්තකත්තා ලහුං ලහුං පචත්තතීති.

එවං සීලාදිගුණෙහි භගවතො උත්තරිතරස්ස අභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සදිසස්සාපි අභාවං දස්සෙතුං “අසමො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අසමොති එකස්මිං කාලෙ නත්ථි එතස්ස සීලාදිගුණෙන සමා සදිසාති අසමො. තථා අසමෙහි අතීතානාගතබුද්ධෙහි සමො, අසමා චා සමා එතස්සාති අසමසමො. සීලාදිගුණෙන නත්ථි එතස්ස පටිමාති අප්පට්මො. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව

නයො. තත්ථ උපමාමත්තං පටිමා, සදිසුපමා පටිභාගො, යුගග්ගාභවසෙන
ධිතො පටිපුග්ගලො වෙදිතබ්බො.

න බො පනාහං සමනුපස්සාමිති මම සමන්තවක්ඛුනා හත්ථතලෙ ආමලකං
විය සබ්බලොකං පස්සන්තොපි තත්ථ සදෙවකෙ...පෙ.... පජාය අත්තනා
අත්තතො සිලසම්පන්නතරං සම්පන්නතරසිලං කඤ්චි පුග්ගලං න බො පන
පස්සාමි, තාදිසස්ස අභාවතොති අධිප්පායො. අග්ගප්පසාදසුත්තාදීනීති එත්ථ –

“යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා චතුප්පදා වා ඛණ්ණප්පදා
වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා
නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා, තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති අරහං
සම්මාසම්බුද්ධො. යෙ, භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා.
අග්ගෙ බො පන පසන්නානං අග්ගො විපාකො භොති”ති (අ. නි. 4.34;
5.32; 10.15; ඉතිවු90) –

ඉදං අග්ගප්පසාදසුත්තං. ආදි-සද්දෙන –

“සදෙවකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො
අඤ්ඤදත්ථුදෙසො වසවත්ති, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි.
4.24; දී. නි. 3.188) –

එවමාදීනි සුත්තපදානි වෙදිතබ්බානි. ආදිකා ගාථායොති එත්ථ –

“අහං හි අරහා ලොකෙ, අහං සත්ථා අනුත්තරො;
එකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො. (මහාව. 11; ම.
නි. 1.285; 2.341);

“දන්තො දමයනං සෙට්ඨො, සන්තො සමයනං ඉසි;
මුත්තො මොවයනං අග්ගො, තිණ්ණො තාරයනං වරො. (ඉතිවු. 112);

“නයිමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං වා පන,
බුද්ධෙන සෙට්ඨො සදිසො ච විජ්ජති;
යමාහු දක්ඛිණෙය්‍යානං අග්ගතං ගතො,
පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලඵලෙසින”ත්ති. (වි. ව. 1047; කථා. 799) –

එවමාදිකා ගාථා විත්ථාරෙතබ්බා.

139. දමෙතීති සමෙති, කායසමාදීහි යොජෙතීති අත්ථො. තං පන
කායසමාදීහි යොජනං යථාරහං තදඛිගවිනයාදීසු පතිට්ඨාපනං භොතීති ආහ
“විනෙතීති වුත්තං භොති”ති. දමෙතුං යුත්තාති දමනාරහා. අමනුස්සපුරිසාති

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရှိရေးအတွက် အဓိကအားဖြင့် အနာဂတ်ကို စောင့်ကြည့်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ရှိရေးအတွက် အားထုတ်ကြသည်။

විසුද්ධසීලාදීනං පයමජ්ඣානාදීනීති “විසුද්ධසීලස්ස පයමජ්ඣානං, පයමජ්ඣානලාභිනො දුතියජ්ඣාන” න්තිආදීනා තස්ස තස්ස උපරුපරි විසෙසං ආවික්ඛන්තොති සම්ඛන්ධො. සොතාපන්නාදීනන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. “දන්තෙපි දමෙතියෙවා”ති ඉදං පුබ්බෙ “සබ්බෙන සබ්බං දමථං අනුපගතා පුරිසදම්මා”ති චුත්තාති කත්වා චුත්තං. යෙ පන විජ්ජකතදම්මභාවා සබ්බථා දමෙතබ්බතං නාතිවත්තා, තෙ සත්තෙ සන්ධාය “දන්තෙපි දමෙතියෙවා”ති චුත්තං. තෙපි හි පුරිසදම්මා එවාති, යතො නෙ සත්ථා දමෙති.

අත්පසදන්ති අත්ථාහිබ්බසද්දප්පකපදං, වාක්‍යන්ති අත්ථො. වාක්‍යොන හි අත්ථාහිබ්බසත්ති, න නාමාදිපදමත්තෙන. එකපදභාවෙන ච අනඤ්ඤසාධාරණො සත්ථු පුරිසදම්මසාරථිභාවො දස්සිතො භොති. තෙනාහ “භගවා හී”තිආදි. අට්ඨ දිසාති අට්ඨ සමාපත්තියො. තා හි අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධාපි අසංකිණ්ණභාවෙන දිස්සන්ති අපදිස්සන්තිති දිසා, දිසා වියාති වා දිසා. අසප්පමානාති න සප්පමානා වසිභාවප්පත්තියා නිස්සඬගචාරා. ධාවන්ති ජවනවුත්තියොගතො. එකංයෙව දිසං ධාවති, අත්තනො කායං අපරිචන්තෙන්තොති අධිප්පායො. සත්ථාරා පන දම්තා පුරිසදම්මා එකිරියාපට්ඨෙනෙව අට්ඨ දිසා ධාවන්ති. තෙනාහ “එකපල්ලඬකෙනෙව නිසින්තා”ති. අට්ඨ දිසාති ච නිදස්සනමත්තමෙතං, ලොකියෙහි අගතපුබ්බං නිරොධසමාපත්තිදිසං, අමතදිසඤ්ච පක්ඛන්දනතො.

140. දිට්ඨධම්මො චුච්චති පච්චක්ඛො අත්තභාවො, තත්ථ නියුත්තොති දිට්ඨධම්මිකො, ඉධලොකත්ථො. කම්මකිලෙසවසෙන සම්පරෙතබ්බතො සම්මා ගත්තබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො, තත්ථ නියුත්තොති සම්පරායිකො, පරලොකත්ථො. පරමො උත්තමො අත්ථො පරමත්ථො, නිබ්බානං. තෙහි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි. යථාරහන්ති යථානුරූපං.

තෙසු අත්ථෙසු යො යො පුග්ගලො යං යං අරහති, තදනුරූපං. අනුසාසනීති විනෙති තස්මිං. අත්ථෙ පතිට්ඨපෙති, සහ අත්ථෙත වත්තනීති සත්ථො, හණ්ඩමුලෙන වාණිජ්ජාය දෙසන්තරං ගච්ඡන්තො ජනසමුහො. හිතුපදෙසාදිවසෙන පරිපාලෙනබ්බො සාසිතබ්බො යො එතස්ස අත්ථීති සත්ථො, සත්ථවාහො. යො විය හගවාති ආහ “සත්ථා වියාති සත්ථා, හගවා සත්ථවාහො”ති.

ඉදානි තමත්ථං නිද්දෙසපාළිනයෙන දස්සෙතුං “යථා සත්ථවාහො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සත්ථෙති සත්ථීකෙ ජනෙ. කං තාරෙත්ති එත්ථාති කන්තාරො, නිරුද්ධො අරඤ්ඤප්පදෙසො. රුළුභිවසෙන පන ඉතරොපි අරඤ්ඤප්පදෙසො තථා වුවුවති. වොරකන්තාරන්ති වොරෙහි අධිට්ඨිතකන්තාරං. තථා වාළකන්තාරං. දුබ්භික්ඛකන්තාරන්ති දුල්ලභහික්ඛං කන්තාරං. තාරෙතීති අබ්බෙමන්තට්ඨානං අතික්කාමෙති. උත්තාරෙතීතිආදි උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඨෙත්ථා වුත්තං. අථ වා උත්තාරෙතීති බ්බෙමන්තභූමිං උපනෙත්තො තාරෙති. නිත්තාරෙතීති අබ්බෙමන්තට්ඨානතො නික්ඛාමෙත්තො තාරෙති. පතාරෙතීති පරිග්ගහෙත්ථා තාරෙති, හත්ථෙත පරිග්ගහෙත්ථා විය තාරෙතීති අත්ථො. සබ්බමිපෙතං තාරණුත්තාරණාදිබ්බෙමට්ඨානෙ යපනමෙවාති ආහ “බ්බෙමන්තභූමිං සම්පාපෙති”ති. සත්තෙති වෙනෙය්‍යසත්තෙ. මහාගහනතාය, මහානත්ථතාය, දුන්නිත්ථරණතාය ව ජාතියෙව කන්තාරො ජාතිකන්තාරො, තං ජාතිකන්තාරං.

උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙනාති උක්කට්ඨසත්තපරිච්ඡෙදවසෙන. දෙවමනුස්සා එව හි උක්කට්ඨසත්තා, න තිරච්ඡානාදයො. හබ්බපුග්ගලපරිච්ඡෙදවසෙනාති සම්මත්තනියාමොක්කමනස්ස යොග්‍යපුග්ගලස්ස පරිච්ඡින්නවසෙන. එතන්ති “දෙවමනුස්සාන”න්ති එතං වචනං. හගවතොති නිස්සක්කවචනං යථා “උපජ්ඣායතො අජ්ඣෙතී”ති, හගවතො සන්තිකෙති වා අත්ථො. උපනිස්සයසම්පත්තින්ති තිහෙතුකපට්ඨසන්ධිආදිකං මග්ගඵලාධිගමස්ස බලවකාරණං.

ගග්ගරායාති ගග්ගරාය නාම රඤ්ඤො දෙවියා, තාය වා කාරිතත්තා “ගග්ගරා”ති ලද්ධනාමාය. සරෙ නිමිත්තං අග්ගහෙසිති “ධම්මො එසො වුවුවති”ති ධම්මසඤ්ඤාය සරෙ නිමිත්තං ගණ්හි, ගණ්හන්තො ව පසන්නවිත්තො පරිසපරියන්තෙ නිපජ්ජී. සන්නිරුමිහිත්ථා අට්ඨාසිති තස්ස සීසෙ දණ්ඩස්ස යපිතභාවං අපස්සන්තො තත්ථ දණ්ඩං උප්පිළෙත්ථා අට්ඨාසී. මණ්ඩුකොපි දණ්ඩෙ යපිතෙපි උප්පිළිතෙපි ධම්මගතෙන පසාදෙන විස්සරමකරොත්තොව කාලමකාසී. දෙවලොකෙ නිබ්බත්තසත්තානං අයං ධම්මතා, යා “කුතොහං ඉධ නිබ්බත්තො, තත්ථ කිං නු බො කම්මමකාසී”න්ති

ආවජ්ජනා. තස්මා අත්තනො පුරිමභවස්ස දිට්ඨත්තා ආහ “අරෙ අහමිපි නාම ඉධ නිබ්බන්තො”ති. භගවතො පාදෙ වන්දි කතඤ්ඤාතාසංවඩ්ඪිතෙන පෙමගාරවබ්බුමානෙන.

භගවා ජානන්තොව මහාජනස්ස කම්මඵලං, බුද්ධානුභාවඤ්ච පච්චක්ඛං කාතුකාමො “කො මෙ වන්දති”ති ගාථාය පුච්ඡී. තත්ථ කොති දෙවනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදීසු කො, කතමොති අත්ථො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය ඵවරූපාය දෙවිද්ධියා. “යසසා”ති ඉමිනා ඵදිසෙන පරිවාරෙන, පරිච්ඡෙදෙන ව. ඡලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමතියෙන සුන්දරෙන. වණ්ණෙනාති ඡච්චණ්ණෙන සරීරවණ්ණනිභාය. සබ්බා ඔභාසයං දිසාති සබ්බා දසපි දිසා පභාසෙන්තො, වන්දො විය, සුරියො විය ව ඵකොභාසං ඵකාලොකං කරොන්තොති අත්ථො.

ඵවං පන භගවතා පුච්ඡිතො දෙවපුත්තො අත්තානං පචෙදෙන්තො “මණ්ඩුකොභං පුරෙ ආසි”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පුරෙති පුරිමජාතියං. “උදකෙ”ති ඉදං තදා අත්තනො උජ්ජත්තිට්ඨානදස්සනං. “උදකෙ මණ්ඩුකො”ති ඵතෙන උද්ධමායිකාදිකස්ස ඵලෙ මණ්ඩුකස්ස නිවත්තනං කතං හොති. ගාවො වරන්ති ඵත්ථාති ගොවරො, ගුන්තං සාසෙසනට්ඨානං. ඉධ පන ගොවරො වියාති ගොවරො, වාරි උදකං ගොවරො ඵතස්සාති වාරිගොවරො. උදකවාරිපි හි කොචි කච්ඡපාදි අවාරිගොවරොපි හොතීති “වාරිගොවරො”ති විසෙසෙන්වා වුත්තං. තව ධම්මං සුඤ්ඤාත්තස්සාති බ්‍රහ්මස්සරෙන කරවිකරුතමඤ්ජුනා දෙසෙන්තස්ස තව ධම්මං. “ධම්මො ඵසො වුච්චති”ති සරෙ නිමිත්තග්ගාභවසෙන සුඤ්ඤාත්තස්ස. අනාදරෙ චෙතං සාමිච්චනං. අවධි වච්ඡපාලකොති වච්ඡෙ රක්ඛන්තො ගොපාලදාරකො මම සමීපං ආගන්ත්වා දණ්ඩමොලුබ්භ තිට්ඨන්තො මම සීසෙ දණ්ඩං සන්තිරුමිහිත්වා මං මාරෙසිති අත්ථො.

සිතං කත්වාති “තථා පරිත්තතරෙනාපි පුඤ්ඤානුභාවෙන ඵවං අතිවිය උළාරා ලොකියලොකුත්තරා සම්පත්තියො ලබ්භන්ති”ති පිතිසොමනස්සජාතො භාසුරතරධවලවිජ්ජුරන්තදස්සනකිරණාවලීහි හියොයාසො මත්තාය තං පදෙසං ඔභාසෙන්තො සිතං කත්වා. පිතිසොමනස්සවසෙන හි සො –

“මුහුත්තං චිත්තපසාදස්ස, ඉද්ධිං පස්ස යසඤ්ච මෙ;
ආනුභාවඤ්ච මෙ පස්ස, වණ්ණං පස්ස ජුතිඤ්ච මෙ.

“යෙ ව තෙ දීඝමද්ධානං, ධම්මං අස්සොසුං ගොතම;

පත්තා තෙ අවලට්ඨානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොවරෙ”ති. (වි. ව. 859-860);

ඉමා ද්වෙ ගාථා වත්වා පක්කාමි.

141. යං පන කිඤ්චිති එත්ථ යන්ති අනියමිතවචනං. තථා කිඤ්චිති. පනාති වචනාලඬිකාරමත්තං. තස්මා යං කිඤ්චිති ඤෙය්‍යස්ස අනවසෙසපරියාදානං කතං හොති. පනාති වා විසෙසත්ථදීපකො නිපාතො. තෙන “සම්මාසම්බුද්ධො”ති ඉමිනා සම්බොද්ධො, විත්ථාරතො ව සත්ථු චතුසච්චාභිසම්බොධො වුත්තො. “බුද්ධො”ති පන ඉමිනා තදඤ්ඤස්සපි ඤෙය්‍යස්සාවබොධො. පුරිමෙන වා සත්ථු පටිවේධඤාණානුභාවො, පච්ඡිමෙන දෙසනාඤාණානුභාවො. ජිති උපරි වුවචමානො විසෙසො ජොතියති. සබ්බසො පටිපක්ඛෙහි විමුච්චතීති විමොක්ඛො, අග්ගමග්ගො. තස්ස අත්තො අග්ගඵලං, තත්ථ හවං තස්මිං ලද්ධෙ ලද්ධබ්බතො විමොක්ඛන්තිකඤාණං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සබ්බම්පි බුද්ධඤාණං. එවං පවත්තොති එත්ථ

—

“සබ්බඤ්ඤාතාය බුද්ධො, සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධො, අනඤ්ඤනෙය්‍යතාය බුද්ධො, විසවිතාය බුද්ධො, බිණ්ණසවසම්බාතෙන බුද්ධො, නිරුපලෙපසම්බාතෙන බුද්ධො, එකන්තවිතරාගොති බුද්ධො, එකන්තවිතදොසොති බුද්ධො, එකන්තවිතමොහොති බුද්ධො, එකන්තනික්කිලෙසොති බුද්ධො, එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධො, එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධො, අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපටිලාභා බුද්ධො. බුද්ධොති නෙතං නාමං මාතරා කතං, න පිතරා කතං, න භාතරා කතං, න භගිනියා කතං, න මිත්තාමච්චෙහිකතං, න ඤාතිසාලොහිතෙහි කතං, න සමණ්‍යුභ්මණෙහි කතං, න දෙවතාහි කතං. විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං බුද්ධො”ති (මහානි. 192) —

අයං නිද්දෙසපාළිනෙයො. යස්මා චෙත්ථ තස්සා පටිසම්භිදාපාළියා හෙදො නත්ථි, තස්මා ද්විසු එකෙනාපි අත්ථසිද්ධිති දස්සනත්ථං “පටිසම්භිදානෙයො වා”ති අනියමත්ථො වා-සද්දො වුත්තො.

තත්ථ යථා ලොකෙ අවගන්තා “අවගතො”ති වුවචති, එවං බුද්ධත්තා සච්චානීති බුද්ධො සුද්ධකත්තුවසෙන. යථා පණ්ණසොසා වාතා “පණ්ණසුසා”ති වුවචන්ති, එවං බොධෙනා පජායාති බුද්ධො හෙතුකත්තුවසෙන, හෙතුඅත්ථො චෙත්ථ අත්තොනීතො.

සබ්බඤ්ඤාතාය බුද්ධොති සබ්බධම්මවුජ්ඣාසමත්ථාය බුද්ධියා බුද්ධොති අත්ථො. සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධොති සබ්බධම්මානං ඤාණවක්ඛුනා දිට්ඨත්තා බුද්ධොති අත්ථො. අනඤ්ඤානෙය්‍යතාය බුද්ධොති අඤ්ඤාන අබොධනීතො සයමෙව බුද්ධත්තා බුද්ධොති අත්ථො. විසවිතාය බුද්ධොති නානාගුණවිසවනතො පදුමමිව විකසනට්ඨෙන බුද්ධොති අත්ථො. ඛිණ්ණසවසඬ්ඛානෙන බුද්ධොති එවමාදිහි ඡහි පරියායෙහි නිද්දක්ඛයවිබුද්ධො පුරිසො විය සබ්බකිලෙසනිද්දක්ඛයවිබුද්ධත්තා බුද්ධොති චුත්තං හොති. එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධොති ගමනත්ථානං බුද්ධිඅත්ථතාය බුද්ධිඅත්ථානමිපි ගමනත්ථතා ලබ්භතීති එකායනමග්ගං ගතත්තා බුද්ධොති චුච්චතීති අත්ථො. එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධොති න පරෙහි බුද්ධත්තා බුද්ධො, අථ ඛො සයමෙව අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධත්තා බුද්ධොති අත්ථො. අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපටිලාභා බුද්ධොති බුද්ධි බුද්ධං බොධොති අනත්ථත්තරං. තත්ථ යථා රත්තගුණයොගතො රත්තො පටො, එවං බුද්ධගුණයොගතො බුද්ධොති ඤාපනත්ථං චුත්තං. තතො පරං බුද්ධොති නෙතං නාමන්තිආදි අත්ථානුගතායං පඤ්ඤත්තීති බොධනත්ථං චුත්තන්ති එවමෙත්ථ ඉමිනාපි කාරණෙන භගවා බුද්ධොති වෙදිතබ්බං.

142.

අස්සාති

භගවතො.

ගුණවිසිට්ඨසබ්බසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනන්ති සබ්බෙහි සීලාදිගුණෙහි විසිට්ඨස්ස තතො එව සබ්බසත්තෙහි උත්තමස්ස ගරුතො ගාරවචසෙන චුත්තවචනමිදං භගවාති. තථා හි ලොකනාටො අපරිමිතනිරුපමජ්ජභාවසීලාදිගුණවිසෙසසමඬ්ඛිතාය සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බඬ්ඛගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතජ්ජරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය, අවචන්තුපකාරිතාය ච අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමගාරවට්ඨානන්ති.

භගවාති වචනං සෙට්ඨන්ති සෙට්ඨවාචකං වචනං සෙට්ඨගුණසභවරණතො “සෙට්ඨ”න්ති චුත්තං. අථ වා චුච්චතීති වචනං, අත්ථො. තස්මා යො “භගවා”ති වචනෙන වචනියො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. භගවාති වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො, ගරුකරණං වා සාතිසයං අරහතීති ගාරවයුත්තො, ගාරවාරහොති අත්ථො.

ගුණවිසෙසහෙතුකං “භගවා”ති ඉදං භගවතො නාමන්ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො විහජිතුකාමො නාමංයෙව තාව අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙන්නො “වතුබ්බිධං වා නාම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආවත්ථිකන්ති අවත්ථාය විදිතං තං තං අවත්ථං උපාදාය පඤ්ඤත්තං වොහරිතං. තථා ලිඬ්ඛිකං

තෙන තෙන ලිඬිගෙන වොහරිතං. නෙමිත්තිකන්ති නිමිත්තතො ආගතං. අධිච්චසමුප්පන්නන්ති යදිච්ඡාය පචත්තං, යදිච්ඡාය ආගතං යදිච්ඡකං. පඨමෙන ආදි-සද්දෙන බාලො, යුවා, වුඬිඝොති ඵලමාදිං සඬගණ්හාති, දුතියෙන මුණ්ඨි, ජට්ඨි ඵලමාදිං, තතියෙන බහුස්සුතො, ධම්මකට්ඨො, කුමාරිති ඵලමාදිං, චතුත්ථෙන අසමරිසනං පාවචනන්ති ඵලමාදිං සඬගණ්හාති. “නෙමිත්තික”න්ති වුත්තමත්ථං බ්‍යතිරෙකවසෙන පතිට්ඨාපෙනුං. “න මහාමායායා”තිආදි වුත්තං. “විමොක්ඛන්තික”න්ති ඉමිනා ඉදං නාමං අරියාය ජාතියා ජාතක්ඛණ්ණෙයෙව ජාතන්ති දස්සෙති. යදි විමොක්ඛන්තිකං, අථ කස්මා අඤ්ඤෙහි ඛිණ්ණසවෙහි අසාධාරණන්ති ආහ “සහ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා”ති. බුද්ධානඤ්ඤි අරහත්තඵලං නිප්පජ්ජමානං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිහි සබ්බෙහි බුද්ධගුණෙහි සද්ධිංයෙව නිප්පජ්ජති. තෙන වුත්තං “විමොක්ඛන්තික”න්ති. සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තීති සබ්බධම්මානං සච්ඡිකිරියානිමිත්තා පඤ්ඤත්ති. අථ වා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තීති පච්චක්ඛසිද්ධා පඤ්ඤත්ති. යංගුණනිමිත්තා හි සා, තෙ සත්ථු පච්චක්ඛන්තාහි ගුණා විය සාපි සච්ඡිකතා ඵල නාම හොති, න පරෙසං වොහාරමත්තෙනාති අධිප්පායො.

143. වදන්තීති මහාථෙරස්ස ගරුභාවතො බහුවචනෙනාහ, සඬගීතිකාරොහි වා කතමනුවාදං සන්ධාය. ඉස්සරියාදිභෙදො හගො අස්ස අත්ථිති හගී. අකාසි හග්ගන්ති රාගාදිපාපධම්මං හග්ගං අකාසි, හග්ගවාති අත්ථො. බහුහි ඤායෙහීති කායභාවනාදිකෙහි අනෙකෙහි භාවනාක්කමෙහි. සුභාවිතත්තනොති සම්මදෙව භාවිතසභාවස්ස. පච්චත්තෙ චෙතං සාම්ච්චනං.

නිද්දෙසෙ වුත්තනයෙනාති ඵත්ථායං නිද්දෙසනයො –

“හගවාති ගාරවාධිච්චනමෙතං. අපිච්ච හග්ගරාගොති හගවා, හග්ගදොසොති හගවා, හග්ගමොහොති හගවා, හග්ගමානොති හගවා, හග්ගදිට්ඨිති හගවා, හග්ගතණ්හොති හගවා, හග්ගකිලෙසොති හගවා, හජි විහජි පවිහජි ධම්මරතනන්ති හගවා, හවානං අන්තකරොති හගවා, භාවිතකායො භාවිතසිලො භාවිතචිත්තො භාවිතපඤ්ඤොති හගවා, හජි වා හගවා අරඤ්ඤවනපත්ථාති පන්තාති සෙනාසනාති අප්පසද්දාති අප්පනිග්ගොසාති විජනවාතාති මනුස්සරාහස්සෙය්‍යාකාති පටිසල්ලානසාරුප්පානීති හගවා, හාගී වා හගවා විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරානන්ති හගවා, හාගී වා හගවා අත්ථරසස්ස ධම්මරසස්ස විමුත්තිරසස්ස අධිසිලස්ස අධිචිත්තස්ස අධිපඤ්ඤායාති හගවා, හාගී වා හගවා චතුත්තං කුමානානං චතුත්තං අප්පමඤ්ඤානං චතුත්තං අරුපසමාපත්තීනන්ති හගවා, හාගී වා හගවා අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං අට්ඨන්තං අභිභායතනානං නචන්තං අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තීනන්ති හගවා, හාගී වා හගවා දසන්තං

සඤ්ඤාභාවනානං

දසන්තං

කසිණසමාපත්තීනං

ආනාපානස්සතිසමාධිස්ස අසුභසමාපත්තියාති භගවා, භාගී වා භගවා
චතුත්තං සතිපට්ඨානානං චතුත්තං සම්මජ්ජධානානං චතුත්තං
ඉද්ධිපාදානං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං පඤ්චන්තං බලානං සත්තන්තං
බොජ්ඣංගිගානං අරියස්ස අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්සාති භගවා, භාගී වා
භගවා දසන්තං තථාගතබලානං චතුත්තං වෙසාරජ්ජානං චතුත්තං
පටිසම්භිදානං ඡන්තං අභිඤ්ඤානං ඡන්තං බුද්ධධම්මානන්ති භගවා,
භගවාති නෙතං නාමං...පෙ.... සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං භගවා”ති
(මහානි. 83).

එත්ථ ච “භාරවාධිවචන”ත්තිආදීනි යදිපි ගාථායං ආගතපදානුක්කමෙන න
නිද්දිට්ඨාති, යථාරහං පන තෙසං සබ්බෙසම්පි නිද්දෙසභාවෙන වෙදිතබ්බාති.
තත්ථ භාරවාධිවචනත්ති ගරුතං ගරුභාවවාචකං වචනං. හජීති භාගසො
කථෙසි. තෙනාහ “විහජී”ති. ධම්මරතනන්ති මග්ගඵලාදිඅරියධම්මරතනං. පුන
හජීති සෙවි. භාගීති භාගධෙයාවා. පුන භාගීති හජනසිලො. අත්ථරසස්සාති
අත්ථසන්තිස්සයස්ස රසස්ස. විමුක්තායතනසිසෙ හි යත්වා ධම්මං
කථෙත්තස්ස, සුඤ්ඤත්තස්ස ච තදත්ථං ආරබ්භ උප්පජ්ජනකපිතිසොමනස්සං
අත්ථරසො. ධම්මං ආරබ්භ ධම්මරසො. යං සන්ධාය චුත්තං “ලහති අත්ථවෙදං,
ලහති ධම්මවෙද”ත්ති (අ. නි. 6.10). විමුක්තිරසස්සාති විමුක්තිභූතස්ස,
විමුක්තිසන්තිස්සයස්ස වා රසස්ස. සඤ්ඤාභාවනානන්ති අනිච්චසඤ්ඤාදීනං
දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානං. ඡන්තං බුද්ධධම්මානන්ති ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි
සන්ධාය චුත්තං. තත්ථ තත්ථ “භගවා”ති සද්දසිද්ධි නිරුත්තිතයෙන
වෙදිතබ්බා.

144. යදිපි “භාග්‍යවා”තිආදීහි පදෙහි චුච්චමානො අත්ථො “හගී හජී”ති
නිද්දෙසගාථාය සඬගහිතො ඵව, තථාපි පදසිද්ධි
අත්ථවිභාගඅත්ථයොජනාදිසහිතො සංවණ්ණනානායො තතො අඤ්ඤාකාරොති
චුත්තං “අයං පන අපරො නයො”ති. ආදිකන්ති ආදි-සද්දෙන වණ්ණවිකාරො,
වණ්ණලොපො, ධාතුඅත්ථෙත නියොජනඤ්චාති ඉමං තිවිධං ලක්ඛණං
සඬගණ්හාති. සද්දනායෙනාති ඛ්‍යාකරණනායෙන. පිසොදරාදීනං සද්දානං
ආකතිගණභාවතො චුත්තං “පිසොදරාදිපක්ඛෙපලක්ඛණං ගහෙත්වා”ති.
පක්ඛිපනමෙව ලක්ඛණං. තප්පරියාපන්නතාකරණං හි පක්ඛිපනං.
පාරජ්ජත්තන්ති පරමුක්කංසගතං පාරමිභාවජ්ජත්තං. භාග්‍යන්ති කුසලං. තත්ථ
මග්ගකුසලං ලොකුත්තරසුඛනිබ්බත්තකං, ඉතරං ලොකියසුඛනිබ්බත්තකං,
ඉතරම්පි වා විචට්ඨපනිස්සයං පරියායතො ලොකුත්තරසුඛනිබ්බත්තකං සියා.

ලොභාදයො එකකවසෙන ගහිතා. තථා විපරිතමනසිකාරො
විපල්ලාසභාවසාමඤ්ඤෙන, අහිරිකාදයො දුකවසෙන. ලොභාදයො ච පුන

“තිව්ධාකුසලමූල”න්ති තිකවසෙන ගහිතා. කායදුච්චරිතාදි-
තණ්හාසංකිලෙසාදිරාගමලාදිරාගවිසමාදිකාමසඤ්ඤාදිකාමචිතක්කාදිතණ්හාප
පඤ්චාදයො තිව්ධදුච්චරිතාදයො. සුභසඤ්ඤාදිකා චතුබ්බිධවිපරියෙසා.
“විචරහෙතු වා භික්ඛුනො තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, පිණ්ඩපාත,
සෙනාසන, ඉතිහවාහවහෙතු වා”ති (අ. නි. 4.9) එවමාගතා චත්තාරො
තණ්හුප්පාදා. “බුද්ධෙ කඨිකති, ධම්මෙ, සඬ්ඝෙ, සික්ඛාය, සබ්බමචාරිසු
කුපිතො හොති අනත්තමනො ආහතචිත්තො බ්ලජාතො”ති (දී. නි. 3.319; ම.
නි. 1.185; අ. නි. 5.205; 9.71; විහ. 941) එවමාගතානි පඤ්ච වෙතොබ්ලානි.
“කාමෙ අවිතරාගො හොති, කායෙ අවිතරාගො, රූපෙ අවිතරාගො, යාවදත්ථං
උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති,
අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මවරියං වරති”ති (දී. නි. 3.320; ම. නි.
1.186) ආගතා පඤ්ච විනිබන්ධා. රූපාභිනන්දනාදයො පඤ්චාභිනන්දනා.
කොට්ඨා, මක්ඛො, ඉස්සා, සාමෙය්‍යං, පාපිච්ඡතා, සන්දිට්ඨිපරාමාසොති ඉමානි
ඡ විවාදමූලානි. රූපතණ්හාදයො ඡ තණ්හාකායා.

කාමරාගපටිසදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාහවරාගමානාවජ්ජා

සත්තානුසයා.

මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ මිච්ඡත්තා. “තණ්හං පටිච්ච පරියෙසනා, පරියෙසනං
පටිච්ච ලාභො, ලාභං පටිච්ච විනිච්ඡයො, විනිච්ඡයං පටිච්ච ඡන්දරාගො,
ඡන්දරාගං පටිච්ච අජ්ඣෙසානං, අජ්ඣෙසානං පටිච්ච පරිග්ගහො, පරිග්ගහං
පටිච්ච මච්ඡරියං, මච්ඡරියං පටිච්ච ආරක්ඛා, ආරක්ඛාධිකරණං
දණ්ඩාදානාදයො”ති (දී. නි. 2.103; 3.359) එතෙ නච තණ්හාමූලකා.
චත්තාරො සස්සතවාදා, චත්තාරො එකච්චසස්සතවාදා, චත්තාරො
අත්තානන්තිකා, චත්තාරො අමරාවික්ඛෙපිකා, ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්නිකා,
සොළස සඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදා,
සත්ත උච්ඡෙදවාදා, පඤ්ච පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාති එතානි ද්වාසට්ඨි
දිට්ඨිගතානි. අජ්ඣත්තිකස්ස උපාදාය “අස්මි”ති හොති, “ඉත්ථස්මි”ති,
“එවස්මි”ති, “අඤ්ඤථාස්මි”ති, “භවිස්ස”න්ති, “ඉත්ථං භවිස්ස”න්ති, “එවං
භවිස්ස”න්ති, “අඤ්ඤථා භවිස්ස”න්ති, “අසස්මි”ති, “සාතස්මි”ති,
“සිය”න්ති, “ඉත්ථං සිය”න්ති, “එවං සිය”න්ති, “අඤ්ඤථා සිය”න්ති,
“අපාහං සිය”න්ති, “අපාහං ඉත්ථං සිය”න්ති, “අපාහං එවං සිය”න්ති,
“අපාහං අඤ්ඤථා සිය”න්ති හොතීති අට්ඨාරස, බාහිරස්සපාදාය “ඉමිනා
අස්මි”ති හොති, “ඉමිනා ඉත්ථස්මි”ති, “ඉමිනා එවස්මි”ති, “ඉමිනා
අඤ්ඤථාස්මි”තිආදිකා (විහ. 975-976) චුත්තනායා අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස,
අතීතා ඡත්තිංස, අනාගතා ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්නා ඡත්තිංසාති
අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතානි.

පහෙද-සද්දො පච්චෙකං සම්බන්ධිතබ්බො. තත්ථායං යොජනා —
ලොහප්පහෙදා දොසප්පහෙදා යාව අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතප්පහෙදාති. සබ්බානි

සත්තානං දරථපරිලාභකරාති කිලෙසානං අනෙකාති සතසභස්සාති අභඤ්ඡීති යොජනා. ආරම්මණාදිවිභාගතො හි පවත්තිආකාරවිභාගතො ච අනන්තජ්ජහෙදා කිලෙසාති. සඬ්ඛෙපතොති එත්ථ සමුච්ඡෙදජ්ජහානවසෙන සඬ්ඛෙසා අජ්ජවත්තිකරණෙන කිලෙසමාරං, සමුදයජ්ජහානපරිඤ්ඤාවසෙන ඛන්ධමාරං, සභායවෙකල්ලකරණවසෙන සඬ්ඛො අජ්ජවත්තිකරණෙන අභිසඬ්ඛාරමාරං, බලවිධමනවිසයාතික්කමනවසෙන දෙවපුත්තමච්චුමාරඤ්ච අභඤ්ඡී හග්ගෙ අකාසි. පරිස්සයානන්ති උපද්දවානං. සම්පති, ආයතිඤ්ච සත්තානං අනත්ථාවහත්තා මාරණට්ඨෙන විබාධනට්ඨෙන කිලෙසාව මාරොති කිලෙසමාරො. වධකට්ඨෙන ඛන්ධාව මාරොති ඛන්ධමාරො. තථා හි චුත්තං “වධකං රූපං ‘වධකං රූප’න්ති යථාභූතං නජ්ජජානාති” තිආදි (සං. නි. 3.85). ජාතිජරාදිමහාබ්‍යසනනිබ්බත්තෙන අභිසඬ්ඛාරොච මාරොති අභිසඬ්ඛාරමාරො. සංකිලෙසනිමිත්තං හුත්වා ගුණමාරණට්ඨෙන දෙවපුත්තොච මාරොති දෙවපුත්තමාරො. සත්තානං ජීවිතස්ස, ජීවිතපරික්ඛාරානඤ්ච ජාතිකරණෙන මහාබාධරූපත්තා මච්චු එව මාරොති මච්චුමාරො.

සතපුඤ්ඤලක්ඛණධරස්සාති

අනෙකසතපුඤ්ඤනිබ්බත්තමහාපුරිසලක්ඛණවහතො රූපකායසම්පත්ති දීපිතා හොති, ඉතරාසං ඵලසම්පදානං මූලභාවතො, අධිට්ඨානභාවතො ච. ධම්මකායසම්පත්ති දීපිතා හොති, පහානසම්පදාපුබ්බකත්තා ඤාණසම්පදාදීනං. භාග්‍යවතාය ලොකියානං බහුමතභාවො. හග්ගදොසතාය පරික්ඛකානං බහුමතභාවොති යොජනා. එවං ඉතො පරෙසුපි යථාසඬ්ඛං යොජෙතබ්බං. පුඤ්ඤවන්තං හි ගහට්ඨා ඛන්තියාදයො අභිගච්ඡන්ති, පභීනදොසං පබ්බජිතතාපසපරිබ්බාජකාදයො “දොසවිනයාය ධම්මං දෙසෙති” ති. අභිගතානඤ්ච නෙසං කායචිත්තදුක්ඛාපනයනෙ පටිබලභාවො, ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරසඬ්ඛාවතො. රූපකායං තස්ස පසාදවක්ඛුනා, ධම්මකායං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිස්වා දුක්ඛද්වයස්ස පටිජ්ජස්සම්භනතො උපගතානඤ්ච නෙසං ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරිතා, “පුබ්බෙ ආමිසදානධම්මදානෙහි මයා අයං ලොකග්ගභාවො අධිගතො, තස්මා තුම්හෙහිපි එවමෙව පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති එවං සම්මාපටිපත්තියං නියොජනෙන අභිගතානං ලොකියලොකුත්තරසුඛෙහි සංයොජනසමත්ථතා ච දීපිතා හොති.

සකච්ඡන්තෙ ඉස්සරියං අත්තනො චිත්තස්ස වසීභාවාපාදනං, යෙන පටික්කුලාදීසු අජ්ජපටික්කුලසඤ්ඤිතාදිවිභාරසිද්ධි, අධිට්ඨානිද්ධිආදිකො ඉද්ධිවිධොපි චිත්තිස්සරියමෙව චිත්තභාවතාය වසීභාවජ්ජත්තියා ඉජ්ඣානතො. අණ්ණමාලසීමාදිකන්ති ආදි-සද්දෙන මහිමා පත්ති පාකම්මං ඊසිතා වසීතා යත්ථකාමාවසායිතාති ඉමෙ ඡපි සඬ්ඛනිතා. තත්ථ කායස්ස අණුභාවකරණං අණ්ණමා. ලහුභාවො ලසීමා ආකාසෙ පදසා ගමනාදිතා. මහත්තං මහිමා කායස්ස

මහත්තතාපාදනං. ඉට්ඨදෙසජ්ජත්ති පත්ති. අධිට්ඨානාදිවසෙන ඉච්ඡිතනිජ්ජාදනං පාකම්මං. සයංවසිතා ඉස්සරභාවො ඊසිතා. ඉද්ධිවිධෙ වසිභාවො වසිතා. ආකාසෙන වා ගච්ඡතො, අඤ්ඤං වා කිඤ්චි කරොතො යත්ථ කත්ථචි වොසානජ්ජත්ති යත්ථකාමාවසාසිතා. “කුමාරකරුපාදිදස්සන”න්තිපි වදන්ති. එවමිදං අට්ඨවිධං ලොකියසම්මතං ඉස්සරියං. තං පන භගවතො ඉද්ධිවිධන්තොගධං, අනඤ්ඤසාධාරණඤ්ඤවාති ආහ “සබ්බාකාරපරිපූරං අත්ථී”ති.

කෙසඤ්චි පදෙසවුත්ති, අයථාභූතගුණසන්නිස්සයත්තා අපරිසුද්ධො ව යසො හොති, න එවං තථාගතස්සාති දස්සෙතුං “ලොකත්තයඛ්‍යාපකො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉධ අධිගතසත්ථුගුණානං ආරුජ්ජෙ උජ්ජන්තානං “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිතා භගවතො ගුණෙ අනුස්සරන්තානං යසො පාකටො හොතීති ආහ “ලොකත්තයඛ්‍යාපකො”ති. යථාභූච්චගුණාධිගතත්තා එව අතිවිය පරිසුද්ධො. අනවසෙසලක්ඛණානුඛ්‍යඤ්ජනාදිසම්පත්තියා සබ්බාකාරපරිපූරා. සබ්බඛිගපච්චඛිගසිරි සබ්බෙසං අභිගපච්චඛිගානං සොභා. “තිණ්ණො තාරෙය්‍ය”න්තිආදිතා යං යං එතෙන ලොකනාටේන ඉච්ඡිතං මනොවච්ඡිපණ්ඩානවසෙන, පත්ථිතං කායපණ්ඩානවසෙන. තට්ඨොති පණ්ඩානානුරූපමෙව. විරියපාරමිභාවජ්ජත්තො, අරියමග්ගපරියාපන්තො ව සම්මාවායාමසඤ්ඤාතො පයත්තො.

හෙදෙහීති සබ්බත්තිකදුක්ඛපදසංහිතෙහි පහෙදෙහි. පටිච්චසමුප්පාදාදිහීති ආදි-සද්දෙන න කෙවලං විභවිගපාලියං ආගතා සතිපට්ඨානාදයොව සඤ්චිතා, අථ ඛො සඤ්චිතාදයො, සමයවිමුක්තාදයො, යපනාදයො, තිකපට්ඨානාදයො ව සඤ්චිතාති වෙදිතබ්බං. දුක්ඛසච්චස්ස පිළිනට්ඨො තංසමඤ්චිතො සත්තස්ස හිංසනං අවිජ්ජාරිකතාකරණං. සඤ්චිතට්ඨො සමෙච්චසම්භූයපච්චයෙහි කතභාවො. සත්තාපට්ඨො දුක්ඛදුක්ඛතාදීහි සත්තජ්ජනං පරිදහනං. විපරිණාමට්ඨො ජරාය, මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බතා. සමුදයස්ස ආයුහනට්ඨො දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තනවසෙන සම්පිණ්ඩනං. නිදානට්ඨො “ඉදං තං දුක්ඛ”න්ති නිදන්තස්ස විය සමුට්ඨාපනං. සංයොගට්ඨො සංසාරදුක්ඛෙන සංයොජනං. පලිබ්බොධට්ඨො මග්ගාධිගමස්ස නිවාරණං. නිරොධස්ස නිස්සරණට්ඨො සබ්බුපධිතං පටිනිස්සග්ගසභාවත්තා තතො විනිස්සට්ඨා, තන්තිස්සරණනිමිත්තතා වා. විවෙකට්ඨො සබ්බසඤ්ඤාවිසංයුත්තතා. අසඤ්චිතට්ඨො කෙනවිපි පච්චයෙන අනභිසඤ්ඤතා. අමතට්ඨො නිච්චසභාවත්තා මරණාභාවො, සත්තානං මරණාභාවහෙතුතා වා. මග්ගස්ස නියානට්ඨො වට්ටදුක්ඛතො නිග්ගමනට්ඨො. හෙතුඅත්ථො නිබ්බානස්ස සම්පාපකභාවො. දස්සනට්ඨො අච්චන්තසුමුමස්ස නිබ්බානස්ස සච්ඡිකරණං. ආධිපතෙය්‍යට්ඨො චතුසච්චදස්සනෙ සම්පයුත්තානං ආධිපච්චකරණං,

ආරම්මණාධිපතිභාවො වා විසෙසනො මග්ගාධිපතිවචනතො. සතිපි හි ඤානාදීනං ආරම්මණාධිපතිභාවෙ “ඤානාධිපතිනො ධම්මා”ති එවමාදිං අවත්වා “මග්ගාධිපතිනො ධම්මා” ඉවිචෙව චුත්තං, තස්මා විඤ්ඤායති “අත්ථි මග්ගස්ස ආරම්මණාධිපතිභාවෙ විසෙසො”ති. එතෙ ච පිළිනාදයො සොළසාකාරා නාම. කස්මා පනෙත්ථ අඤ්ඤෙසු රොගගණ්ඨාදිආකාරෙසු විජ්ජමානෙසු එතෙව පරිග්ගය්හන්තිති? සලක්ඛණතො ච සච්චන්තරදස්සනතො ච ආවිභාවතො. ස්වායමත්ථො පරතො සච්චකථායමෙව ආවි හවිස්සති.

දිබ්බවිහාරො කසිණාදිආරම්මණානි රූපාවචරජ්ඣානානි. මෙත්තාදිජ්ඣානානි බ්‍රහ්මවිහාරො. ඵලසමාපත්ති අරියවිහාරො. කාමෙහි විවෙකට්ඨකායතාවසෙන එකීභාවො කායවිවෙකො. පඨමජ්ඣානාදිනා නිවරණාදීහි විචිත්තචිත්තතා චිත්තවිවෙකො. උපධිවිවෙකො නිබ්බානං. අඤ්ඤති ලොකියාහිඤ්ඤාදිකෙ.

කිලෙසාහිසඬ්ඛාරවසෙන හවෙසු පරිබ්භමනං, සො ච තණ්හාජ්ජධානොති චුත්තං “තණ්හාසඬ්ඛාතං ගමන”න්ති. චත්තන්ති අරියමග්ගමුඛෙන උග්ගිරිතං සුත අපච්චාවමනවසෙන ඡඩ්ඞිතං. හගවාති චුච්චති නිරුත්තිතයෙනාති දස්සෙන්නො ආහ “යථා...පෙ.... මෙඛලා”ති.

අපරො නයො – භාගවාති හගවා, හතවාති හගවා, භාගෙ චනීති හගවා, හගෙ චනීති හගවා, හත්තවාති හගවා, හගෙ චමීති හගවා. භාගෙ චමීති හගවා.

භාගවා හතවා භාගෙ, හගෙ ච චනි හත්තවා;
හගෙ චමී තථා භාගෙ, චමීති හගවා ජිනො.

තත්ථ කථං භාගවාති හගවා? යෙ තෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා ගුණකොට්ඨාසා, තෙ අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා තථාගතස්ස අත්ථි උපලබ්භන්ති. තථා හිස්ස සීලං සමාධි පඤ්ඤා විමුත්ති විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං, හිරි ඔත්තජ්ජං, සද්ධා වීරියං, සති සම්පජ්ඤා, සීලවිසුද්ධි දිට්ඨිවිසුද්ධි, සමථො විපස්සනා, තිණි කුසලමූලානි, තිණි සුවරිතානි, තයො සම්මාවිතක්කා, තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤා, තිස්සො ධාතුයො, චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො සම්මජ්ජධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, චත්තාරො අරියමග්ගා, චත්තාරි අරියඵලානි, චතස්සො පටිසම්භිදා, චතුයොනිපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණානි, චත්තාරො අරියවංසා, චත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි, පඤ්ච පධානියඬ්ගානි, පඤ්චඬ්ගිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච ඛලානි, පඤ්ච නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ච විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි, පඤ්ච විමුත්තිපරිපාවනීයා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

ඡන්ද්‍රාස්සනිනිද්දෙසවණ්ණනා

නිස්සාරණියා ධාතුයො, ඡ සත්තවිහාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡ නිබ්බේධනාගියා සඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගිනි, සත්ත සප්පුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්තදක්ඛිණියාපුග්ගලදෙසනා, සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිනිදෙසනා, සත්තඛිණාසවබලදෙසනා, අට්ඨපඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා, අට්ඨ සම්මත්තානි, අට්ඨලොකධම්මානික්කමා, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨඅක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා, අට්ඨඅභිභායනනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපධානියංගිනි, නවසත්තාචාසදෙසනා, නව ආසාතපටිච්ඡයා, නව සඤ්ඤා, නව නානත්තා, නව අනුපුබ්බවිහාරා, දස නාට්ඨකාරණා ධම්මා, දස කසිණායනනානි, දස කුසලකම්මපථා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛධම්මා, දස තථාගතබලානි, එකාදස මෙත්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා, තෙරස ධුතගුණා, චුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, පඤ්චදස විමුක්තිපරිපාචනියා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සනි, සොළස අපරන්තපනියා ධම්මා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, එකුනවීසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, චතුරත්තාලීස ඤ්ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤ්ඤාණානි, පරොපඤ්ඤාස කුසලධම්මා, සත්තසත්තනිඤ්ඤාණවත්ථුනි, චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරිමහාවජිරඤ්ඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපච්චයපච්චවෙක්ඛණදෙසනාඤ්ඤාණානි, තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිවිභාවනඤ්ඤාණානි වානි එවමාදයො අනන්තාපරිමාණහෙදා අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. තස්මා යථාචුත්තවිභාගා ගුණභාගා අස්ස අත්ථිති භාගවානි වත්තබ්බෙ ආ-කාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “භගවා”ති චුත්තො. එවං තාව භාගවානි භගවා.

යස්මා සීලාදයො සබ්බෙ, ගුණභාගා අසෙසතො;

විජ්ජන්ති සුගතෙ තස්මා, “භගවා”ති පචුච්චති.

කථං භතවානි භගවා? යෙ තෙ සබ්බලොකහිත්තාය උස්සුක්කමාපන්නෙහි මනුස්සත්තාදිකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා සම්මාසම්බෝධියා කතමහානිනිහාරෙහි මහාබෝධිසත්තෙහි පරිපූරෙතබ්බා දානපාරමී, සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවීරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමීති දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොනි සමතිංස පාරමියො, දානාදීනි චත්තාරි සංගහවත්ථුනි, සච්චාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි, අත්තපරිච්චාගො, නයන, ධන, රජ්ජ, පුත්තදාරපරිච්චාගොනි පඤ්ච මහාපරිච්චාගා, පුබ්බයොගො, පුබ්බවරියා, ධම්මක්ඛානං, ඤාතත්ථවරියා, ලොකත්ථවරියා, බුද්ධත්ථවරියානි එවමාදයො, සබ්බෙපතො වා සබ්බෙ

පුඤ්ඤසම්භාරඤ්ඤාණසම්භාරබුද්ධකාරකධම්මා, තෙ මහාභිනීභාරතො පටියාය කප්පානං සතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි යථා භානභාගියා, සංකිලෙසභාගියා, ධීනිභාගියා වා න භොන්ති, අථ ඛො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව භොන්ති, එවං සක්කච්චං නිරන්තරං අනවසෙසතො භතා සම්භතා අස්ස අත්ථිති භතවාති චත්තබ්බෙ “භගවා”ති චුත්තො නිරුත්තින යෙන ත-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා. අථ වා භතවාති තෙයෙව යථාචුත්තෙ බුද්ධකාරකධම්මෙ චුත්තනයෙන හරි සම්හරි, පරිපුරෙසිති අත්ථො. එවම්පි භතවාති භගවා.

සම්මාසම්බොධියා සබ්බෙ, දානපාරම්ඥාදිකෙ;
සම්භාරෙ භතවා නාථො, තස්මාපි භගවා මනො.

කථං භාගෙ වනීති භගවා? යෙ තෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං වළඤ්ජනකසමාපත්තිභාගා, තෙ අනවසෙසතො ලොකභිතත්ථං, අත්තතො ව දිට්ඨධම්මසුඛචාරත්ථං නිව්චකප්පං නිව්චකප්පං වනි හජි සෙවි ඛහුලමකාසිති භාගෙ වනීති භගවා. අථ වා අභිඤ්ඤෙය්‍යධම්මෙසු, කුසලාදීසු, ඛන්ධාදීසු ව යෙ තෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිවසෙන සඬ්ඛෙපතො වා චතුර්විධා අභිසම්මසාහාගා, විත්ථාරතො පන “චක්ඛුං පරිඤ්ඤෙය්‍යං...පෙ.... ජරාමරණං පරිඤ්ඤෙය්‍යං”න්තිආදිනා අනෙකපරිඤ්ඤෙය්‍යභාගා, “චක්ඛුස්ස සමුදයො පහාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස සමුදයො පහාතබ්බො”තිආදිනා පහාතබ්බභාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධො...පෙ.... ජරාමරණස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.21) සච්ඡිකාතබ්බභාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධගාමිනි පටිපදා”තිආදිනා, “චත්තාරො සතිපටියානා”තිආදිනා ව අනෙකභෙදා භාවෙතබ්බභාගා ව ධම්මා, තෙ සබ්බෙ වනි හජි යථාරහං ගොවරභාවනාසෙවනානං වසෙන සෙවි. එවම්පි භාගෙ වනීති භගවා. අථ වා යෙ ඉමෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා සාවකෙහි සාධාරණා ගුණකොටියාසා ගුණභාගා, “කිත්ති නු ඛො තෙ වෙනෙය්‍යසන්නානෙසු පතිට්ඨපෙය්‍යං”න්ති මහාකරුණාය වනි අභිපත්ථයි, සා වස්ස අභිපත්ථනා යථාධිප්පෙනඵලාවහා අහොසි. එවම්පි භාගෙ වනීති භගවා.

යස්මා ඤෙය්‍යසමාපත්ති-ගුණභාගෙ තථාගතො;
හජි පත්ථයි සත්තානං, භිතාය භගවා තනො.

කථං භාගෙ වනීති භගවා? සමාසතො තාව කතපුඤ්ඤෙහි පයොගසම්පන්නෙහි යථාවිභවං හජියන්තිති භගා, ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තියො. තත්ථ ලොකියෙ තාව තථාගතො සම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතො පරමුක්කංසගතෙ වනි හජි සෙවි, යත්ථ පතිට්ඨාය නිරවසෙසතො බුද්ධකාරකධම්මෙ සමන්තානෙත්තො

බුද්ධධම්මෙ පරිපාටෙසි. බුද්ධභූතො පන තෙ නිරවජ්ජසුබ්බපසංභිතෙ
අනඤ්ඤසාධාරණෙ ලොකුත්තරෙපි වනි හජි සෙවි. විත්ථාරතො පන
පදෙසරජ්ජසුබ්බපසංභිතෙ නිරවජ්ජසුබ්බපසංභිතො ආදිවසෙන,
කුමාරවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිඤ්ඤාණදස්සනමග්ගභාවනාඵලසච්ඡිකිරියාදිඋත්
තරිමනුස්සධම්මවසෙන ච අනෙකවිහිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ හගෙ වනි හජි
සෙවි. එවම්පි හගෙ වනිති හගවා.

යා තා සම්පත්තියො ලොකෙ, යා ච ලොකුත්තරා පුටු;
සබ්බා තා හජි සම්බුද්ධො, තස්මාපි හගවා මනො.

කථං හත්තවාති හගවා? හත්තා දළ්භහත්තිකා අස්ස බහු අත්ථිති හත්තවා.
තථාගතො හි
මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිඅපරිමිතනිරුපමජ්ජභාවගුණවිසෙසසමඤ්ඤි
භාවතො සබ්බසත්තූත්තමො සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බඤ්ඤාය
නිරවසෙසහිතසුබ්බවිධානතජ්ජරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා
සදෙවමනුස්සාය පජාය අච්චන්තුපකාරිතාය
ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණඅසිතිඅනුබ්බාදිජනබ්බාදිජනඤ්ඤාසාධාරණ
ගුණවිසෙසපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය යථාභූතිවගුණාධිගතෙන “ඉතිපි සො
හගවා”තිආදිනායජ්ජවත්තෙන ලොකත්තයබ්බාදිනාසුචිපුලෙන, සුචිසුද්ධෙන ච
ථුතිසොසෙන සමන්තාගතත්තා, උක්කංසපාරමිජ්ජත්තාසු
අජිච්ඡතාසන්තුට්ඨිආදිසු සුපතිට්ඨිතභාවතො,
දසබ්බලවතුචෙසාරජ්ජාදිනිරතිසයගුණවිසෙසසමඤ්ඤිභාවතො ච “රූපජ්ජමාණො
රූපජ්ජසන්තො, ඝොසජ්ජමාණො ඝොසජ්ජසන්තො, ලුඛජ්ජමාණො
ලුඛජ්ජසන්තො, ධම්මජ්ජමාණො ධම්මජ්ජසන්තො”ති එවං චතුජ්ජමාණකෙ
ලොකසන්නිවාසෙ සබ්බථාපි පසාදාවහභාවෙන සමන්තපාසාදිකත්තා
අපරිමාණානං සත්තානං සදෙවමනුස්සානං ආදරබ්බමානගාරවායතනතාය
පරමපෙමසම්භත්තිට්ඨානං. යෙ තස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා අවෙච්චජ්ජසාදෙන
සමන්තාගතා හොන්ති, කෙනචි අසංභාරියා තෙසං සම්භත්ති සමණෙන වා
බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මිනා වාති. තථා හි තෙ අත්තතො
ජීවිතපරිච්චාගෙපි තත්ථ පසාදං න පරිච්චජන්ති, තස්ස වා ආණං
දළ්භහත්තිභාවතො. තෙනෙවාහ –

“යො චෙ කතඤ්ඤ කතවෙදි ධිරො,
කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ච හොති”ති. (ජා. 2.17.78);

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො ධීතධම්මො චෙලං
නාතිවත්තති, එවමෙව බො, හික්ඛවෙ, යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං
පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (උදා. 45;
වුළුව. 385) ව.

එවං භත්තවාති භගවා නිරුත්තිනයෙන එකස්ස ත-කාරස්ස ලොපං කත්වා ඉතරස්ස ග-කාරං කත්වා.

ගුණාතිසයුත්තස්ස, යස්මා ලොකහිතෙසිනො;
සම්භත්තා බහවො සත්ථු, භගවා තෙන වුවචති.

කථං භගෙ වමීති භගවා? යස්මා තථාගතො බොධිසත්තභූතොපි පුරිමාසු ජාතීසු පාරමියො පුරෙන්නො භගසඬ්ඛාතං සිරිං, ඉස්සරියං, යසඤ්ච වම් උග්ගිරි බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඞයි. තථා හිස්ස සොමනස්සකුමාරකාලෙ (ජා. 1.15.211 ආදයො) භත්ථිපාලකුමාරකාලෙ (ජා. 1.15.337 ආදයො) අයොසරපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 1.15.363 ආදයො) මූගපක්ඛපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 2.22.1 ආදයො) චූළසුතසොමකාලෙති (ජා. 2.17.195 ආදයො) එවමාදිසු නෙක්ඛම්මපාරමිපුරණවසෙන දෙවරජ්ජසදිසාය රජ්ජසිරියා පරිච්චත්තඅත්තභාවානං පරිමාණං නත්ථි. වරිමත්තභාවෙපි භත්ථගතං චක්කවත්තිසිරිං. දෙවලොකාධිපච්චසදිසං චතුදිපිස්සරියං, චක්කවත්තිසම්පත්තිසන්තිස්සයං සත්තරතනසමුප්පලං යසඤ්ච තිණායපි අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පභාය අහිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ භගෙ වමීති භගවා. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති භගා, සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුහිමවත්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්තිස්සයා සොභා කප්පට්ඨියභාවතො. තෙපි භගවා වම් තන්තිවාසසත්තාවාසසමතික්කමනතො තප්පට්ඨිද්ධජන්දරාගප්පභානෙන පජහීති. එවමිපි භගෙ වමීති භගවා.

චක්කවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
පභාසි ලොකචිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතො.

කථං භාගෙ වමීති භගවා? භාගා නාම සභාවධම්මකොට්ඨාසා, තෙ බන්ධායතනධාතාදිවසෙන, තත්ථාපි රූපවෙදනාදිවසෙන, අතීතාදිවසෙන ච අනෙකවිධා, තෙ ච භගවා “සබ්බං පපඤ්චං, සබ්බං යොගං, සබ්බං ගන්ථං, සබ්බං සංයොජනං සමුච්ඡින්නදිත්වා අමතං ධාතුං සමධිගච්ඡන්තො වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඞයි න පච්චාවම්. තථා හෙස සබ්බත්ථකමෙව පථවිං ආපං තෙජං වායං, චක්ඛුං සොතං ඝාතං ජීවිහං කායං මනං, රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොවිඤ්ඤාණං, චක්ඛුසම්ඵස්සං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙදනං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං චෙතනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං චෙතනං, රූපතණ්හං ...පෙ.... ධම්මතණ්හං,

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

ඡන්ද්‍රාස්සනිනිද්දෙසවණ්ණනා

රූපවිතක්කං...පෙ....

ධම්මවිතක්කං,

රූපවිචාරං...පෙ....

ධම්මවිචාර”න්තිආදිනා අනුපදධම්මවිභාගවසෙනපි සබ්බෙව ධම්මකොට්ඨාසෙ අනවසෙසතො වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛපරිච්චාගෙන ඡඩ්ඛයි. චුත්තං හෙතං -

“යං තං, ආනන්ද, වත්තං වන්තං මුත්තං පහීනං පටිනිස්සට්ඨං, තං තථාගතො පුන පච්චාවම්ස්සතීති තෙනං යානං විජ්ජති”ති (දී. නි. 2.183).

එවම්පි භාගෙ වම්ති භගවා. අථ වා භාගෙ වම්ති සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ භීතපණීතෙ කණ්හසුක්කසප්පටිභාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛො පරිච්චජ්ජි පජ්ඣි, පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙසි. චුත්තම්පි චෙතං -

“ධම්මාපි වො, භික්ඛවෙ, පහාතඛ්ඛා, පගෙව අධම්මා (ම. නි. 1.240). කුල්ලුපමං වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි නිත්ථරණත්ථාය, නො ගහණත්ථායා”තිආදි (ම. නි. 1.240).

එවම්පි භාගෙ වම්ති භගවා.

බන්ධායතනධාතාදි-ධම්මහෙදා මහෙසිනා;
කණ්හා සුක්කා යතො වන්තා, තතොපි භගවා මතො.

තෙන චුත්තං -

“භාගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ව වති භත්තවා;
භගෙ වම් තථා භාගෙ, වම්ති භගවා ජිනො”ති.

එත්ථ ව යස්මා සඬ්ඛෙපතො අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්තිවසෙන දුට්ඨා බුද්ධගුණා, තාසු අත්තහිතසම්පත්ති පහානසම්පදාඤ්ඤාණසම්පදාහෙදතො දුට්ඨා, ආනුභාවසම්පදාදීනං තදවිනාහාවෙන තදන්තොගධත්තා. පරහිතපටිපත්ති පයොගාසයහෙදතො දුට්ඨා. තත්ථ පයොගතො ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මුපදෙසො, ආසයතො පටිච්චරුද්ධෙසුපි නිව්චං හිතෙසිතා, ඤාණපරිපාකකාලාගමනාදිපරහිතපටිපත්ති ව, ආමිසපටිග්ගහණාදිනාපි අත්ථවරියා පරහිතපටිපත්ති හොතියෙව. තස්මා තෙසං විභාවනවසෙන පාළියං “අරහ”න්තිආදීනං පදානං ගහණං වෙදිතඛ්ඛං.

තත්ථ “අරහ”න්ති ඉමිනා පදෙන පහානසම්පදාවසෙන භගවතො අත්තහිතසම්පත්ති විභාවිතා. “සම්මාසම්බුද්ධො, ලොකවිදු”ති ව ඉමෙහි පදෙහි ඤාණසම්පදාවසෙන. නනු ව “ලොකවිදු”ති ඉමිනාපි සම්මාසම්බුද්ධතා විභාවියතීති? සච්චං විභාවියති, අත්ථි පන විසෙසො, “සම්මාසම්බුද්ධො”ති

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

ඡන්ද්‍රාස්සනිතිද්දෙසවණ්ණනා

ඉමිනා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණානුභාවො විභාවිතො, “ලොකවිදු”ති පන ඉමිනා ආසයානුසයඤ්ඤාණාදීනම්පි ආනුභාවො විභාවිතොති.

“විජ්ජාවරණසම්පත්තො”ති ඉමිනා සබ්බාපි භගවතො අත්තනිකසම්පත්ති විභාවිතා. “සුගතො”ති පන ඉමිනා සමුදාගමතො පටියාය භගවතො අත්තනිකසම්පත්ති, පරනිකපටිපත්ති ච විභාවිතා. “අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති ඉමෙහි පදෙහි භගවතො පරනිකපටිපත්ති විභාවිතා. “බුද්ධො”ති ඉමිනා භගවතො අත්තනිකසම්පත්ති, පරනිකපටිපත්ති ච විභාවිතා. එවඤ්ච කත්වා “සම්මාසම්බුද්ධො”ති වත්වා “බුද්ධො”ති වචනං සමත්ථිතං හොති. තෙනෙවාහ “අත්තනාපි බුද්ධං අඤ්ඤෙසි සත්තෙ බොධෙසි”තිආදි. “භගවා”ති ච ඉමිනාපි සමුදාගමතො පටියාය භගවතො සබ්බා අත්තනිකසම්පත්ති, පරනිකපටිපත්ති ච විභාවිතා.

අපරො නයො — හෙතුඵලසත්තුපකාරවසෙන සඬබ්බෙපතො තිව්ධා බුද්ධගුණා. තත්ථ “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පත්තො ලොකවිදු”ති ඉමෙහි පදෙහි ඵලසම්පත්තිවසෙන බුද්ධගුණා විභාවිතා. “අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති ඉමෙහි සත්තුපකාරවසෙන බුද්ධගුණා පකාසිතා. “බුද්ධො”ති ඉමිනා ඵලවසෙන, සත්තුපකාරවසෙන ච බුද්ධගුණා විභාවිතා. “සුගතො භගවා”ති පන ඉමෙහි පදෙහි හෙතුඵලසත්තුපකාරවසෙන බුද්ධගුණා විභාවිතාති වෙදිතබ්බං.

145. තස්සාති බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානිකස්ස යොගිතො. එවන්ති “තත්‍රායං නයො”තිආදිනා චුත්තජ්ජකාරෙන. තස්මිං සමයෙති බුද්ධගුණානුස්සරණසමයෙ. රාගපරියුට්ඨිකන්ති රාගෙන පරියුට්ඨිතං, පරියුට්ඨානජ්ජත්තෙහි රාගෙහි සහිතං චිත්තං අරඤ්ඤමිච වොරෙහි තෙන පරියුට්ඨිකන්ති චුත්තං, තස්ස පරියුට්ඨානට්ඨානභාවතො, පරියුට්ඨිකරාගන්ති අත්ථො. යං වා රාගස්ස පරියුට්ඨානං, තං තංසහිතෙ චිත්තෙ උපවර්තන්ති දට්ඨබ්බං. එතස්මිං පක්ඛෙ රාගෙනාති රාගෙන හෙතුනාති අත්ථො. උජුගතමෙවාති පගෙව කායවඬිකාදීනං අපනීතත්තා, චිත්තස්ස ච අනුජුභාවකරානං මායාදීනං අභාවතො, රාගාදිපරියුට්ඨානාභාවෙන වා ඔනතිඋන්නතිවිරහතො උජුභාවමෙව කතං. අථ වා උජුගතමෙවාති කම්මට්ඨානස්ස වීථිං ඔතිණ්ණතාය ලීනුද්ධවිච්චිගමනතො මජ්ඣිමසමථනිමිත්තපටිපත්තියා උජුභාවමෙව ගතං. තථාගතං ආරබ්භාති තථාගතගුණෙ ආරම්භණං කත්වා.

ඉච්චස්සාති ඉති අස්ස. “සො භගවා ඉතිපි අරහ”න්තිආදිනා පුබ්බෙ චුත්තජ්ජකාරෙන බුද්ධගුණෙ අනුචිතක්කයතොති සම්බන්ධො. එවන්ති “නෙව තස්මිං සමයෙ”තිආදිනා චුත්තනායෙන. බුද්ධගුණපොණාති බුද්ධගුණනින්නා. “චිතක්කවිචාරා පචත්තන්ති”ති එතෙන බුද්ධගුණසඬබ්බාතං කම්මට්ඨානං

විතක්කාහතං, විතක්කපරියාහතං, පුනප්පුනං අනුමජ්ජනඤ්ච කරොතීති දස්සෙති. පිති උප්පජ්ජතීති භාවනාවසෙන උපචාරජ්ඣානනිප්ථාදිකා බලවතී පිති උප්පජ්ජති. පිතිමනස්ස චුත්තජ්ජකාරපිතිසහිතවිත්තස්ස. කායවිත්තදර්ශනී කායවිත්තපස්සද්ධිනං පටිපක්ඛණ්ණා සුබ්බමාවත්ථා උද්ධච්චසහගතා කිලෙසා. පටිප්පස්සමහන්තීති සන්තිසිදන්ති. අනුක්කමෙන එකක්ඛණෙන යදා බුද්ධගුණාරම්මණා භාවනා උපරුපරි විසෙසං ආවහන්තී පවත්තති, තදා නිවරණානි වික්ඛම්භිතානෙව භොන්ති, කිලෙසා සන්තිසින්නාව භොන්ති, සුවිසදානි සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි භොන්ති, භාවනාය පගුණතාය විතක්කවිචාරා සාතිසයං පටුකිච්චාව භොන්ති, බලවතී පිති උප්පජ්ජති, පිතිපදට්ඨානා පස්සද්ධි සවිසෙසා ජායති, පස්සද්ධකායස්ස සමාධිපදට්ඨානං සුඛං ථීරතරං හුත්වා පවත්තති, සුඛෙන අනුබුභිතං විත්තං කම්මට්ඨානෙ සම්මදෙව සමාධියති. එවං අනුක්කමෙන පුබ්බභාගෙ විතක්කාදයො උපරුපරි පටුපටුතරභාවෙන පවත්තිත්වා භාවනාය මජ්ඣිමසමට්ඨපට්ඨපත්තියා ඉන්ද්‍රියානඤ්ච එකරසභාවෙන පටුතමානි හුත්වා එකක්ඛණෙ ඤානඤ්ඤානි උප්පජ්ජන්ති. යං සන්ධාය චුත්තං හගවතා —

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරිශුද්ධිතං විත්තං භොති...පෙ.... සුබ්බතො විත්තං සමාධියති”ති (අ. නි. 6.10).

කස්මා පනෙත්ථ ඤානං අප්පනාපත්තං න භොතීති ආහ “බුද්ධගුණානං පන ගම්භීරතායා”තිආදි. ගම්භීරෙ හි ආරම්මණෙ ගම්භීරෙ උදකෙ පතිතනාවා විය සමට්ඨාවනා පතිට්ඨං න ලභති, “ගම්භීරතායා”ති ච ඉමිනා සභාවධම්මතාපි සචගහිතා. සභාවධම්මො හි ගම්භීරො න පඤ්ඤත්ති. නනු ච තජ්ජාපඤ්ඤත්තිවසෙන සභාවධම්මො ගස්හතීති? සච්චං ගස්හති පුබ්බභාගෙ, භාවනාය පන වච්චමානාය පඤ්ඤත්තිං සමතික්කමිත්වා සභාවෙයෙව විත්තං තිට්ඨති. නනු ච සභාවධම්මෙපි කත්ථවි අප්පනා සමිජ්ඣති දුතියාරුප්පජ්ඣානාදීති? සච්චං සමිජ්ඣති, තඤ්ච ඛො එකප්පකාරෙ ආරම්මණෙ, ඉදං පන නානප්පකාරන්ති දස්සන්තො “නානප්පකාරගුණානුස්සරණාධිමුත්තතායා”ති ආහ. එවමිපි යථා නානප්පකාරෙසු කෙසාදිකොට්ඨාසෙසු මනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස එකස්මිංයෙව කොට්ඨාසෙ අප්පනාවසෙන භාවනා අවතිට්ඨති, එවමිධ කස්මා න භොතීති? විසමොයං උපඤ්ඤාසො. තත්ථ හි සතිපි කොට්ඨාසබ්‍රහ්මාවෙ එකප්පකාරෙනෙව භාවනා වත්තති පටික්කුලාකාරස්සෙව ගහණතො, ඉධ පන නානප්පකාරෙන ගුණානං නානප්පකාරත්තා, න අයමෙකස්මිංයෙව ගුණෙ යාතුං සක්කොති භාවනාබලෙන පච්චක්ඛන්තො බුද්ධගුණෙසු උපට්ඨහන්තෙසු සද්ධාය බලවහාවතො. තෙනෙව හි “අධිමුත්තතායා”ති චුත්තං. යදි

උපචාරජපත්තං ක්කානං හොති, කථං බුද්ධානුස්සතිති චුත්තන්ති ආහ “තදෙත”න්තිආදි.

සගාරවො හොති සජ්ජනිස්සො, සත්ථු ගුණසරීරස්ස පච්චක්ඛතො උපට්ඨහනතො. තතොයෙව සද්ධාවෙපුල්ලං අවෙච්චජ්ජසාදසදිසං සද්ධාමහත්තං. බුද්ධගුණානං අනුස්සරණවසෙන භාවනාය පචත්තත්තා සතිවෙපුල්ලං. තෙසං පරමගම්භීරතාය, නානජ්ජකාරතාය ච පඤ්ඤාවෙපුල්ලං. තෙසං උළාරපුඤ්ඤක්ඛේතතාය පුඤ්ඤවෙපුල්ලඤ්ච අධිගච්ඡති. පිතිපාමොජ්ජබ්‍රලො හොති පිතිසම්බොජ්ඣකඨගට්ඨානීයත්තා බුද්ධානුස්සනියා. භයහෙරවසහො බුද්ධගුණාරම්මණාය සනියා භයහෙරවාහිභවනතො. තෙනාහ භගවා “අනුස්සරෙථ සම්බුද්ධං, භයං තුම්භාක නො සියා”ති (සං. නි. 1.249 ටොකං විසදිසං). දුක්ඛාධිවාසනසමත්ථො බුද්ධානුස්සනියා සරීරදුක්ඛස්ස පදුමපලාසෙ උදකස්ස විය විනිවට්ටනතො. සංවාසසඤ්ඤන්ති සභවාසසඤ්ඤං. බුද්ධභූමියං චිත්තං නමති බුද්ධගුණානං මහත්තභාවස්ස පච්චක්ඛතො උපට්ඨානතො. බුද්ධානුස්සනිභාවනාය සබ්බදා බුද්ධගුණානං චිත්තෙ විපරිච්ඡින්නතො චුත්තං “සම්මුඛා සත්ථාරං පස්සතො වියා”ති. උත්තරි අජ්ජපට්ඨිස්සන්තොති ඉමාය භාවනාය උපරි තං අධිට්ඨානං කත්වා සච්චාති අජ්ජපට්ඨිස්සන්තො. සුගතිපරායණොති සුගතිසම්පරායො.

අජ්ජමාදන්ති අජ්ජමජ්ජනං සක්කච්චං අනුයොගං. කසිරාථාති කරෙය්‍ය. සුමෙධසොති සුන්දරපඤ්ඤො. එවං මහානුභාවායාති චුත්තජ්ජකාරෙන නිවරණවික්ඛම්භනාදිසමත්ථොන සත්ථරි සගාරවභාවාදිහෙතුභූතෙන මහතා සාමත්ථියෙන සමත්තාගතාය.

2. ධම්මානුස්සනිකථාවණ්ණනා

146. ධම්මානුස්සනිත්ති එත්ථ පදත්ථො, සභාවත්ථො ච ආදිතො චුත්තොයෙවාති තං අනාමසිත්වා භාවනාවිධානමෙව දස්සෙතුං “ධම්මානුස්සනිං භාවෙතුකාමෙනාපි”තිආදි ආරද්ධං. කස්මා පනෙත්ථ බුද්ධානුස්සනියං විය “අවෙච්චජ්ජසාදසමත්තාගතෙනා”ති න චුත්තං. නනු එතා පටිපාටියා ඡ අනුස්සනියො අරියසාවකානං වසෙන දෙසනං ආරුල්භාති? සච්චමෙතං, එවං සන්තෙපි “පරිසුද්ධසීලාදිගුණානං පුපුජ්ජනානම්පි ඉජ්ඣන්ති”ති දස්සනත්ථං “අවෙච්චජ්ජසාදසමත්තාගතෙනා”ති ඉධ න චුත්තං, අරියසාවකානං පන සුබෙන ඉජ්ඣන්තිති. තථාපි පාළියං ආගතත්තා ච බුද්ධානුස්සනිනිද්දෙසෙ චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, අයඤ්ච විචාරො පරතො ආගමිස්සතෙව.

147. පරියත්තිධම්මොපිති පි-සද්දෙන ලොකුත්තරධම්මං සම්පිණ්ඨෙති. ඉතරෙසුති සන්දිට්ඨිකාදිපදෙසු. ලොකුත්තරධම්මොවාති අවධාරණං

නිජපරියායෙන සන්දිට්ඨිකාදිඅත්ථං සන්ධාය චුත්තං, පරියායතො පනෙන පරියත්තිධම්මෙපි සම්භවත්තෙව. තථා හි පරියත්තිධම්මො බහුස්සුතෙන ආගතාගමෙන පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතෙන පඤ්ඤවතා ආදිකල්‍යාණනාදිවිසෙසතො සයං දට්ඨබ්බොති සන්දිට්ඨිකො. ආවරියපයිරුපාසනාය විතා න ලබ්භාති චෙ? ලොකුත්තරධම්මෙපි සමානෙ කල්‍යාණමිත්තසන්තිස්සයෙනෙව සිජ්ඣනතො, තථා සත්ථුසන්දස්සනෙපි. “සන්දිට්ඨියා ජයති”ති අයං පනත්ථො තිත්ථියනිම්මද්දෙන නිජපරියායතොව ලබ්භති, කිලෙසජයෙ පරියායතො පරම්පරාහෙතුභාවතො. “සන්දිට්ඨං අරහති”ති අයම්පි අත්ථො ලබ්භතෙව, සබ්බසො සංකිලෙසධම්මානං පහානං, වොදානධම්මානං පරිවුහනඤ්ච උද්දිස්ස පවත්තත්තා. අයඤ්ච අත්ථො “යෙ බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසී, ඉමෙ ධම්මා සරාගාය සංවත්තන්ති නො විරාගාය, සඤ්ඤොගාය සංවත්තන්ති නො විසඤ්ඤොගාය, සඋපාදානාය සංවත්තන්ති නො අනුපාදානාය. එකංසෙන, ගොතමී, ධාරෙය්‍යාසී ‘නෙසො ධම්මො, නෙසො විනයො, නෙතං සත්ථුසාසන’”න්ති (චූළව. 406; අ. නි. 8.53), “ධම්මාපි වො, භික්ඛවෙ, පහාතබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති (ම. නි. 1.240) ව එවමාදිහි සුත්තපදෙහි විභාවෙතබ්බො. අකාලිකාධිගමුපායනාය අකාලිකො. විජ්ජමානතාපරිසුද්ධතාහි එහිපස්සවිධිං අරහතීති එහිපස්සිකො. තතො එව වට්ටදුක්ඛනිත්ථරණත්ථිකෙහි අත්තතො විත්තෙ උපනයනං, විත්තස්ස වා තත්ථ උපනයනං අරහතීති ඔපනෙය්‍යිකො. විමුත්තායතනසීසෙ යත්වා පරිවයෙන සම්මදෙව අත්ථවෙදං, ධම්මවෙදඤ්ච ලහන්තෙහි පච්චත්තං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤුහීති. එවං සන්දිට්ඨිකාදිපදෙසු පරියත්තිධම්මෙපි පක්ඛිපිත්වා මනසිකාරො යුජ්ජතෙව.

සාති ගාථා. සමන්තභද්‍රකත්තාති සබ්බභාගෙහි සුන්දරත්තා. ධම්මස්සාති සාසනධම්මස්ස. කිඤ්චාපි අවයවවිනිමුත්තො සමුදායො නාම පරමත්ථතො කොචි නත්ථි, යෙසු පන අවයවෙසු සමුදායරූපෙන අවෙක්ඛිතෙසු “ගාථා”ති සමඤ්ඤා, තං තතො භින්නං විය කත්වා සංසාම්චොභාරං ආරොපෙත්වා දස්සෙත්තො “පයමෙන පාදෙන ආදිකල්‍යාණා”තිආදිමාහ. “එකානුසන්ධික”න්ති ඉදං නාතිබහුවිභාගං යථානුසන්ධිනා එකානුසන්ධිකං සන්ධාය චුත්තං, ඉතරස්ස පන තෙනෙව දෙසෙතබ්බධම්මවිභාගෙන ආදිමජ්ඣපරියොසානභාගා ලබ්භන්තීති. නිදානෙනාති කාලදෙසදෙසකපරිසාදිඅපදිසනලක්ඛණෙන නිදානගන්ථෙන. නිගමනෙනාති “ඉදමචොවා”තිආදිකෙන (සං. නි. 1.249), “ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.27) වා යථාචුත්තත්ථනිගමනෙන.

අයං කථා විසෙසතො සුත්තපිටකසංවණ්ණනාති කත්වා සුත්තපිටකවසෙන ධම්මස්ස ආදිකල්‍යාණාදිකං දස්සෙත්වා ඉදානි සුත්තපිටකවිනයපිටකානං වසෙන තං දස්සෙතුං “සනිදානසඋප්පත්තිකත්තා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ

සනිදානසඋප්පත්තිකත්තාති යථාච්ඡත්තනිදානෙන සනිදානතාය,
සඤ්චුප්පත්තිකතාය ව. වෙනෙය්‍යානං අනුරූපතොති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා,
ධම්මදෙසනාය ව තංතංසික්ඛාපදභාවෙන පඤ්ඤාපියමානස්ස
වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයානුරූපං පවත්තියමානස්ස අනුරූපතො. අත්ථස්සාති
දෙසියමානස්ස ව සීලාදිඅත්ථස්ස. “තං කිස්ස හෙතු (සං. නි. 1.249)?
සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ”තිආදිනා (සං. නි. 3.95) තත්ථ තත්ථ
හෙතුපමාගහණෙන හෙතුදාහරණයුත්තතො.

එවං සුත්තවිනයවසෙන පරියත්තිධම්මස්ස
ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණතං දස්සෙත්වා ඉදානි තිණි පිටකානි එකජ්ඣං
ගහෙත්වා තං දස්සෙතුං “සකලොපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සාසනධම්මොති –

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සචිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (ධ. ප. 183; දී. නි.
2.90) –

එවං චුත්තස්ස සත්ථුසාසනස්ස පකාසකො පරියත්තිධම්මො. සීලෙන
ආදිකල්‍යාණො සීලමූලකත්තා සාසනස්ස. සමථාදීහි මජ්ඣිකල්‍යාණො තෙසං
සාසනසම්පත්තියා වෙමජ්ඣභාවතො. නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණො
තදධිගමතො උත්තරිකරණියාභාවතො. සාසනෙ සම්මාපටිපත්ති නාම
පඤ්ඤාය හොති, තස්සා ව සීලං, සමාධි ව මූලත්ති ආහ “සීලසමාධිහි
ආදිකල්‍යාණො”ති. පඤ්ඤා පන අනුබොධපටිවේධවසෙන දුට්ඨාති තදුභයම්පි
ගණ්හන්තො “විපස්සනාමග්ගෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණො”ති ආහ. තස්ස
නිප්ඵත්ති ඵලං, කිච්චං නිබ්බානසච්ඡිකිරියා, තතො පරං කත්තබ්බං නත්ථීති
දස්සෙත්තො ආහ “ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො”ති.
ඵලග්ගහණෙන වා සඋපාදිසෙසනිබ්බානමාහ, ඉතරෙන ඉතරං, තදුභයඤ්ච
සාසනසම්පත්තියා ඔසානන්ති ආහ “ඵලනිබ්බානෙහි
පරියොසානකල්‍යාණො”ති.

බුද්ධස්ස සුබොධිතා සම්මාසම්බුද්ධතා, තාය ආදිකල්‍යාණො තප්පහචත්තා.
සබ්බසො සංකිලෙසප්පහානං වොදානං, පාරිපුරි ව ධම්මසුඛධම්මතා, තාය
මජ්ඣිකල්‍යාණො තංසරීරත්තා. සත්ථාරා යථානුසිට්ඨං තථා පටිපත්ති
සඤ්චුප්පටිපත්ති, තාය පරියොසානකල්‍යාණො, තාය සාසනස්ස ලොකෙ
සුප්පතිට්ඨිතභාවතො. තත්ති සාසනධම්මං. තථත්තායාති යථත්තාය භගවතා
ධම්මො දෙසිතො, තථත්තාය තථභාවාය. සො පන අභිසම්බොධි
පච්චෙකබොධි සාවකබොධිති තිව්ධො, ඉතො අඤ්ඤථා නිබ්බානාධිගමස්ස
අභාවතො. තත්ථ සබ්බගුණෙහි අග්ගභාවතො, ඉතරබොධිද්වයමූලතාය ව
පඨමාය බොධියා ආදිකල්‍යාණතා, ගුණෙහි වෙමජ්ඣභාවතො දුතියාය

මජ්ඣිකාද්වයාණනා, තද්වහයාවරතය, තදොසානතය ව සාසනධම්මස්ස තනියාය පරියොසානකද්වයාණනා වුත්තා.

එසොති සාසනධම්මො. නීවරණවික්ඛම්භනතොති විමුක්තායතනසීසෙ යත්වා සද්ධම්මං සුණන්තස්ස නීවරණානං වික්ඛම්භනසම්භවතො. වුත්තං හෙතං -

“යථා යථාවුසො, භික්ඛුනො සත්ථා වා ධම්මං දෙසෙති, අඤ්ඤතරො වා ගරුට්ඨානියො සබ්බමචාරී, තථා තථා සො තත්ථ ලභති අත්ථවෙදං ලභති ධම්මවෙද”න්ති (අ. නි. 5.26).

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො ඔහිතසොතො ධම්මං සුණාති, පඤ්චස්ස නීවරණානි තස්මිං සමයෙ පහිනාති හොන්ති”ති (සං. නි. 5.219) -

ව ආදි. සමථවිපස්සනාසුඛාවහනතොති සමථසුඛස්ස ව විපස්සනාසුඛස්ස ව සම්පාදනතො. වුත්තම්පි චෙතං -

“සො විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පිනිසුඛ”න්තිආදි (දී. නි. 1.279; ම. නි. 2.138).

තථා -

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලභති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානතං;
අමානුසී රතී හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො”ති ව. (ධ. ප. 374, 373);

තථාපටිපන්නොති යථා සමථවිපස්සනාසුඛං ආවහති, යථා වා සත්ථාරා අනුසිට්ඨං, තථා පටිපන්නො සාසනධම්මො. තාදිභාවාවහනතොති ඡළඬිගුපෙක්ඛාවසෙන ඉට්ඨාදීසු තාදිභාවස්ස ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපස්ස ආවහනතො. එස භගවා වුත්තනයෙන තිවිධකද්වයාණං ධම්මං දෙසෙන්නො යං සාසනබ්බමචරියං, මග්ගබ්බමචරියඤ්ච පකාසෙති, තං යථානුරූපං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං, බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනන්ති යොජනා.

තත්ථ අවිසෙසෙන තිස්සො සික්ඛා, සකලො ව තන්තිධම්මො සාසනබ්බමචරියං. යං සන්ධාය වුත්තං “කතමෙසානං බො, භන්තෙ, බුද්ධානං භගවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං නවිරට්ඨිතිකං අහොසී”තිආදි (පාරා. 18). සබ්බසික්ඛානං මණ්ඩභූතසික්ඛත්තයසඬගහිතො අරියමග්ගො මග්ගබ්බමචරියං. යං සන්ධාය වුත්තං “බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං

කරණිය'න්ති (මහාව. 23; සං. නි. 5.186). යථානුරූපන්ති යථාරහං. සික්ඛත්තයසඬගහං හි සාසනබ්‍රහ්මවරියං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං. මග්ගබ්‍රහ්මවරියෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. අත්ථසම්පත්තියාහි සම්පන්නත්ථතාය. සම්පත්තිඅත්ථො හි ඉධ සහ-සද්දො. ඉතරං පන යථාවුත්තෙනත්ථෙවන සාත්ථං, සබ්බාසද්දාසනඤ්ච. යෙ පනෙත්ථ “වචනසභාවං සාත්ථං, අත්ථසභාවං සබ්බාසද්දාසන”න්ති විහජිත්වා වදන්ති, තං න සුන්දරං, තථා විහත්තස්ස පරියත්තිධම්මස්ස අභාවතො. සද්දත්ථා හි අභින්නරූපා විය හුත්වා විනියොගං ගච්ඡන්ති. තථා හි නෙසං ලොකියාමිස්සිභාවං පටිජානන්ති. සතිපි වා භෙදෙ “සබ්බාසද්දාසන”න්ති එත්ථ යදි තුල්‍යයොගො අධිජ්ජෙතො “සපුත්තො ආගතො”තිආදීසු විය, එවං සති “අත්ථපටිසරණා, භික්ඛවෙ, හොථ, මා බ්බාසද්දාසනපටිසරණා”ති අත්ථජ්ජධානවාදො බාධිතො සියා, අථ විජ්ජමානතාමත්තං “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදීසු විය බ්බාසද්දාසනසම්පත්ති අග්ගභිතා සියා. තස්මා අට්ඨකථායං වුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො.

සාත්ථං සබ්බාසද්දාසනන්ති එත්ථ නෙත්තිනයෙනාපි අත්ථං දස්සෙතුං “සඬකාසන...පෙ.... සබ්බාසද්දාසන”න්ති වුත්තං. තත්ථ යදිපි නෙත්තියං බ්බාසද්දාසනමුඛෙන බ්බාසද්දාසනත්ථග්ගහණං හොතීති “අක්ඛරං පද”න්තිආදිනා (නෙත්ති. 4 ද්වාදසපද) බ්බාසද්දාසනපදානි පඨමං උද්දිට්ඨානි, ඉධ පන පාළියං “සාත්ථං සබ්බාසද්දාසන”න්ති ආගතත්තා අත්ථපදානියෙව පඨමං දස්සෙතුං “සඬකාසනපකාසනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සඬබ්බෙපතො කාසනං දීපනං සඬකාසනං “මඤ්ඤමානො භික්ඛු බද්ධො මාරස්ස, අමඤ්ඤමානො මුත්තො”තිආදීසු (සං. නි. 3.64) විය. තත්තකෙන හි තෙන භික්ඛුනා පටිවිද්ධං. තෙනාහ “අඤ්ඤාතං භගවා”තිආදි. පඨමං කාසනං පකාසනං. ආදිකම්මස්මිං හි අයං පසද්දො “පඤ්ඤපෙති පට්ඨපෙති”තිආදීසු (සං. නි. 2.20) විය. තික්ඛිත්ථියාපෙක්ඛං වෙතං පදද්වයං උද්දෙසභාවතො. තික්ඛිත්ථියො හි සඬබ්බෙපතො පඨමඤ්ච වුත්තමත්ථං පටිපජ්ජති. සංඛිත්තස්ස විත්ථාරවචනං, සකිං වුත්තස්ස පුන වචනඤ්ච විවරණවිහජනානි. යථා “කුසලා ධම්මා”ති සඬබ්බෙපතො සකිංයෙව ව වුත්තස්ස අත්ථස්ස “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං විත්ත”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1) විත්ථාරතො විවරණවසෙන, විහජනවසෙන ව පුන වචනං. මජ්ඣිමිත්ථියාපෙක්ඛමෙතං පදද්වයං නිද්දෙසභාවතො. විවටස්ස විත්ථාරතරාහිධානං, විහත්තස්ස ව පකාරෙහි ඤාපනං වෙනෙය්‍යානං විත්තපරිනොසනං උත්තානීකරණපඤ්ඤාපනානි. යථා “එස්සො හොතී”තිආදිනා (ධ. ස. 2) විවටවිහත්තස්ස අත්ථස්ස “කතමො තස්මිං සමයෙ එස්සො? යො තස්මිං සමයෙ එස්සො චුසනා සම්චුසනා”තිආදිනා (ධ. ස. 2) උත්තානීකරියා, පඤ්ඤාපනා ව. මුදිත්ථියාපෙක්ඛමෙතං පදද්වයං පටිනිද්දෙසභාවතො.

“පඤ්ඤාපනපට්ඨපනවිවරණවිහජනඋත්තානීකරණපකාසනඅත්ථපදසමායොගතො”තිපි පායො.

කථං පනායං පාඨවිකජ්ජො ජාතොති? වුවුවනෙ - නෙත්තිපාළියං ආගතනයෙන පුරිමපායො. තත්ථ හි -

“සඬිකාසනා පකාසනා,
විවරණා විහජනුත්තානීකම්මපඤ්ඤත්ති;
එතෙහි ඡහි පදෙහි,
අත්ථො කම්මඤ්ච නිද්දිට්ඨ”න්ති. (නෙත්ති. 4 ද්වාදසපද) -

දෙසනාහාරයොජනාය ව එතස්සෙවත්ථස්ස “සඬිකාසනා පකාසනා”තිආදිනා ආගතං. පච්ඡිමො පන “පඤ්ඤපෙති පට්ඨපෙති විවරති විහජති උත්තානීකරොති ‘පස්සථා’ති වාහා”ති (සං. නි. 2.20) සුත්තෙ ආගතනයෙන ඛාසනමත්තකතො. එවඤ්ච නෙසං ද්විත්තං පාඨානං විසෙසො, න අත්ථතො. තථා හි සඬිබ්බෙපතො “පයමං ඤාපනං පඤ්ඤාපනං, පයමමෙව යපනං පට්ඨපන”න්ති ඉමානි පදානි සඬිකාසනපකාසනපදෙහි අත්ථතො අවිසිට්ඨානි. යඤ්ච පුරිමපායෙ ඡට්ඨං පදං “පකාරතො ඤාපන”න්ති පඤ්ඤාපනං වුත්තං, තං දුතියපායෙ පකාසනපදෙන “නිබ්බිසෙසං පකාරතො කාසන”න්ති කත්වා. යස්මා ඤාපනකාසනානි අත්ථාවහාසනසභාවතාය අභින්නානි, සබ්බෙසඤ්ච වෙනෙයානං විත්තස්ස තොසනං, බුද්ධියා ව නිසානං යාථාවතො වත්ථුසභාවාවහාසනෙ ජායතීති. එවං අත්ථපදරූපත්තා පරියත්තිඅත්ථස්ස යථාවුත්තජඅත්ථපදසමායොගතො සාත්ථං සාසනං.

අක්ඛරපදඛාසනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසසම්පත්තියානි එත්ථ උච්චාරණවෙලායං අපරියොසිතෙ පදෙ වණ්ණො අක්ඛරං. “එකක්ඛරං පදං අක්ඛර”න්ති එකෙ “ආ එවං කිර ත”න්තිආදීසු ආ-කාරාදයො විය. “විසුද්ධකරණානං මනසා දෙසනාවායා අක්ඛරණතො අක්ඛර”න්ති අඤ්ඤෙ. විහත්තියන්තං අත්ථඤාපනතො පදං. සඬිබ්බෙපතො වුත්තං පදාභිහිතං අත්ථං ඛාසනපෙතිති ඛාසනපනං, වාක්‍යං. “කිරියාපදං අඛායකාරකවිසෙසනායුත්තං වාක්‍ය”න්ති හි වදන්ති. පකාරතො වාක්‍යවිභාගො ආකාරො. ආකාරාභිහිතං නිබ්බවනං නිරුත්ති. නිබ්බවනවිත්ථාරො නිස්සෙසුපදෙසතො නිද්දෙසො. එතෙසං අක්ඛරාදීනං ඛාසනපදානං සම්පත්තියා සම්පන්නතාය සඛාසනපනං.

තත්‍රායමස්ස අත්ථපදසමායොගො, ඛාසනසම්පත්ති ව - අක්ඛරෙහි සඬිකාසෙති, පදෙහි පකාසෙති, ඛාසනපනෙහි විවරති, ආකාරෙහි විහජති, නිරුත්තිහි උත්තානීකරොති, නිද්දෙසෙහි පඤ්ඤපෙති, තථා අක්ඛරෙහි

උග්ඝාටෙත්වා පදෙහි විනෙති උග්ඝටිතඤ්ඤං, ඛ්‍යාඤ්ජනෙහි විපඤ්චෙත්වා ආකාරෙහි විනෙති විපඤ්චිතඤ්ඤං, නිරුත්තීහි නෙත්වා නිද්දෙසෙහි විනෙති නෙය්‍යං. එවඤ්චායං ධම්මො උග්ඝටියමානො උග්ඝටිතඤ්ඤං විනෙති, විපඤ්චියමානො විපඤ්චිතඤ්ඤං, නියාමානො නෙය්‍යං. තත්ථ උග්ඝටනා ආදි, විපඤ්චනා මජ්ඣෙ, නයනමත්තෙ. එවං තීඝ්‍ය කාලෙඝ්‍ය තිධා දෙසිතො දොසත්තයවිධමනො ගුණත්තයාවහො තිවිධවෙනෙය්‍යවිනයනොති. එවම්පි තිවිධකල්‍යාණොයං ධම්මො අත්ථඛ්‍යාඤ්ජනපාරිප්පුරියා “සාත්ථො සඛ්‍යාඤ්ජනො”ති වෙදිතබ්බො “පරිපුණ්ණො, පරිසුද්ධො”ති ව.

අත්ථගම්භීරතානිආදීඝ්‍ය අත්ථො නාම තන්තිඅත්ථො. ධම්මො තන්ති. පටිච්චෙධො තන්තියා, තන්තිඅත්ථස්ස ව යථාභූතාවබ්බොධො. දෙසනා මනසා වචත්ථාපිතාය තන්තියා දෙසනා. තෙ පනෙතෙ අත්ථාදෙයො යස්මා සසාදීහි විය මහාසමුද්දො මන්දබ්‍රද්ධීහි දුක්ඛොගාහා, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. අථ වා අත්ථො නාම හෙතුඵලං. ධම්මො හෙතු. දෙසනා පඤ්ඤත්ති, යථාධම්මං ධම්මාහිලාපො, අනුලොමපටිලොමසඬ්ඛෙපවිත්ථාරාදිවසෙන වා කථනං. පටිච්චෙධො අභිසමයො, අත්ථානුරූපං ධම්මෙඝ්‍ය, ධම්මානුරූපං අත්ථෙඝ්‍ය, පඤ්ඤත්තිපථානුරූපං පඤ්ඤත්තීඝ්‍ය අවබ්බොධො, තෙසං තෙසං වා ධම්මානං පටිවිජ්ඣිතබ්බො සලක්ඛණසඬ්ඛාතො අවිපරිතසභාවො. තෙපි චෙතෙ අත්ථාදෙයො යස්මා අනුපවිතකුසලසම්භාරෙහි දුප්පඤ්ඤෙහි සසාදීහි විය මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාහා, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. තෙඝ්‍ය පටිච්චෙධස්සාපි අත්ථසන්තිස්සිතත්තා චුත්තං “අත්ථගම්භීරතාපටිච්චෙධගම්භීරතාහි සාත්ථ”න්ති අත්ථගුණදීපනතො. තාසං ධම්මදෙසනානං ඛ්‍යාඤ්ජනසන්තිස්සිතත්තා චුත්තං “ධම්මගම්භීරතාදෙසනාගම්භීරතාහි සඛ්‍යාඤ්ජන”න්ති තාසං ඛ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තිදීපනතො.

අත්ථෙඝ්‍ය පහෙදගතං ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. අත්ථධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාඝ්‍ය පහෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදාහි ඉම්ස්සාපි පටිසම්භිදාය අත්ථවිසයත්තා ආහ “අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාවිසයතො සාත්ථ”න්ති, අත්ථසම්පත්තියා අසති තදභාවතො. ධම්මොති තන්ති. නිරුත්තීහි තන්තිපදානං නිද්ධාරෙත්වා වචනං. තත්ථ පහෙදගතානි ඤාණානි ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාහි ආහ “ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාවිසයතො සඛ්‍යාඤ්ජනන්ති, අසති ඛ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා තදභාවතො. පරික්ඛකජනප්පසාදකන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා පරික්ඛකජනානං කිංකුසලගවෙසිනං පසාදාවහං, තස්මා සාත්ථං. අත්ථසම්පත්තන්ති ඵලෙන හෙතුතො අනුමානං නදීපුරෙන විය උපරි චුට්ඨිප්පවත්තියා. සාත්ථකතා පනස්ස පණ්ඩිතවෙදනීයතාය, සා පරමගම්භීරසණ්ඨසුබ්බමභාවතො වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤො “ගම්භීරො

දුද්දෙසා' තිආදි (මහාව. 8). ලොකියජනප්පසාදකන්ති සබ්බස්සන්ති යස්මා ලොකියජනස්ස පසාදාවහං, තස්මා සබ්බස්සන්තං. ලොකියජනො හි බ්බස්සන්තස්මිපත්තියා තුස්සති, ඉධාපි එලෙන හෙතුනො අනුමානං. සබ්බස්සන්තා පනස්ස සද්ධෙය්‍යත්තය, සා ආදිකල්‍යාණාදිභාවතො වෙදිතබ්බා.

අථ චා පණ්ඩිතවෙදනීයතො සාත්ථ'න්ති පඤ්ඤාපදට්ඨානත්තය අත්ථසම්පන්නතං ආහ, තතො පරික්ඛකජනප්පසාදකං. සද්ධෙය්‍යතො සබ්බස්සන්ති සද්ධාපදට්ඨානත්තය බ්බස්සන්තස්මිපන්නතං, තතො ලොකියජනප්පසාදකන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ගම්භීරාධිප්පායතො සාත්ථන්ති අධිප්පායතො අගාධාපාරත්තය අත්ථසම්පන්නතං අඤ්ඤාථා තදභාවතො. උත්තානපදතො සබ්බස්සන්ති සුබ්බාධසද්දත්තය බ්බස්සන්තස්මිපන්නතං, පරමගම්භීරස්සපි අත්ථස්ස වෙනෙය්‍යානං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යභාවාපාදනතො. සබ්බොපෙස පයමස්ස අත්ථද්වයස්ස පහෙදො දට්ඨබ්බො, තථා වෙව තත්ථ තත්ථ සංවණ්ණිතං. තථා හෙත්ථ විකප්පස්ස, සමුච්චයස්ස චා අග්ගහණං. උපනෙතබ්බස්සාති පක්ඛිපිතබ්බස්ස වොදානත්ථස්ස අවුත්තස්ස අභාවතො. සකලපරිපුණ්ණභාවෙනාති සබ්බභාගෙහි පරිපුණ්ණත්තය. අපනෙතබ්බස්සාති සංකිලෙසධම්මස්ස.

පටිපත්තියාති සීලවිසුද්ධියාදිසම්මාපටිපත්තියා, තන්තිමිත්තං. අධිගමබ්බත්තිතොති සච්චපටිවෙධෙන අධිගමවෙය්‍යත්තිසබ්බභාවතො සාත්ථං කපිලවතාදි විය තුව්ඡං නිරත්ථකං අහුත්ථා අත්ථසම්පන්නන්ති කත්ථා. පරියත්තියාති පරියත්තිධම්මපරිවයෙන. ආගමබ්බත්තිතොති දුරක්ඛාතධම්මෙසු පරිවයං කරොන්තස්ස විය සම්මොහං අපනෙත්ථා බාහුසච්චවෙය්‍යත්තිසබ්බභාවතො සබ්බස්සන්තං. බ්බස්සන්තස්මිපත්තියා හි සති ආගමබ්බත්තිති. සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධයුත්තතොති සීලාදීහි පඤ්චහි ධම්මකොට්ඨාසෙහි අවිරහිතත්තා. කෙවලපරිපුණ්ණං අනවසෙසෙන සමන්තතො පුණ්ණං පූර්ණං. නිරුපක්කිලෙසතොති දිට්ඨිමානාදිඋපක්කිලෙසාභාවතො. නිත්ථරණත්ථායාති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණාය. ලොකාමිසනිරපෙක්ඛතොති කථඤ්චිපි තණ්හාසන්තිස්සයස්ස අනිස්සයනතො.

එවං ආදිකල්‍යාණතාදිඅපදෙසෙන සත්ථු පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයවසෙන ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතං විභාවෙන්ථා ඉදානි පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයවසෙනාපි තං දස්සෙතුං “අත්ථවිපල්ලාසාභාවතො චා සුට්ඨු අක්ඛාතොති ස්වාක්ඛාතො”ති වත්ථා තමත්ථං බ්බත්තිරෙකමුඛෙන විභාවෙන්තො “යථා හී”තිආදිමාහ. තත්ථ විපල්ලාසමාපජ්ජතීති තෙසං ධම්මෙ “අන්තරායිකා”ති වුත්තධම්මානං විපාකාදීනං අන්තරායිකත්තාභාවතො එකංසෙන අපායුපපත්තිහෙතුත්තය

අභාවතො. නිය්‍යානිකත්තභාවතොති අතම්මයතභාවතො, සංසාරතො ච නිය්‍යානිකාති වුත්තධම්මානං.
එකච්චයඤ්ඤකිරියාපකතිපුරිසන්තරඤ්ඤාණාදීනං තතො
නිය්‍යානිකත්තභාවතො විපරිතො එව භොති. තෙනාති අත්ථස්ස විපල්ලාසාපජ්ජනෙන. තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා. තථාභාවානතික්කමනතොති කම්මන්තරායාදීනං පඤ්චන්තං අන්තරායිකභාවස්ස අරියමග්ගධම්මානං නිය්‍යානිකභාවස්ස කදාවිපි අනතිවත්තනතො.

නිබ්බානානුරූපාය	පටිපත්තියාති	අධිගන්තබ්බස්ස
සබ්බසංඛිතවිනිස්සටස්ස	නිබ්බානස්ස	අනුරූපාය
සබ්බසංඛිතාරනිස්සරණුපායභූතාය	සපුබ්බභාගාය	සම්මාපටිපත්තියා

අක්ඛාතත්තාති යොජනා. පටිපදානුරූපස්සාති සබ්බදුක්ඛනිය්‍යානිකභූතා ආරම්මණකරණමත්තෙනාපි කිලෙසෙහි අනාමසනියා යාදිසී පටිපදා, තදනුරූපස්ස. සුපඤ්ඤත්තාති සීලාදික්ඛන්ධත්තයසංඛිගහිතා සම්මාදිට්ඨිආදිජ්ජහෙදා මිච්ඡාදිට්ඨිආදීනං පහායිකභාවෙන සුට්ඨු සම්මදෙව විහිතා. සංසන්දනි කිලෙසමලවිසුද්ධිතාය සමෙති. එවං මග්ගනිබ්බානානං පටිපදාපටිපජ්ජනියභාවෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤානුරූපතාය ස්වාක්ඛාතනං දස්සෙත්වා ඉදානි තිවිධස්සාපි ලොකුත්තරධම්මස්ස පච්චෙකං ස්වාක්ඛාතනං දස්සෙතුං “අරියමග්ගො චෙත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අන්තද්වයන්ති සස්සතුච්ඡෙදං, කාමසුඛඅත්තකිලමථානුයොගං, ලීනුද්ධච්චං, පතිට්ඨානායුහනන්ති එවං පහෙදං අන්තද්වයං. අනුපගම්මාති අනුපගන්ත්වා, අනුපගමනහෙතු වා. පටිපස්සද්ධිකිලෙසානීති සුට්ඨු වූපසන්තකිලෙසානි, පටිපස්සද්ධිජ්ජහානවසෙන සම්මදෙව පහිනදොසානි. සස්සතාදිසභාවවසෙනාති “සස්සතඤ්ඤං චො, හික්ඛෙව, ධම්මං දෙසෙස්සාමි අමතඤ්ඤං තාණඤ්ඤං ලෙණඤ්ඤං”තිආදීනා තෙසු තෙසු සුත්තෙසු සස්සතාදිභාවකිත්තනවසෙන.

148. “රාගාදීනං අභාවං කරොන්තෙන අරියපුග්ගලෙන සාමං දට්ඨබ්බො”ති ඉමිනා “අරියමග්ගෙන මම රාගාදයො පහිනා”ති සයං අත්තනා අනඤ්ඤනෙය්‍යෙන දට්ඨබ්බොති සන්දිට්ඨි, සන්දිට්ඨි එව සන්දිට්ඨිකො.

තෙන තෙන අරියසාවකෙන පරසද්ධාය පරස්ස සද්දහනෙන පරනෙය්‍යෙන ගන්තබ්බතං හිත්වා ඤාපෙතබ්බතං පහාය පච්චෙක්ඛණඤාණෙන කරණභූතෙන. පසත්ථා දිට්ඨි සන්දිට්ඨි යථා සම්බොජ්ඣකිංගො. අරියමග්ගො අත්තනා සම්පයුත්තාය සන්දිට්ඨියා කිලෙසෙ ජයති, අරියඵලං තාය එව අත්තනො කාරණභූතාය, නිබ්බානං ආරම්මණකරණෙන අත්තනො විසයිභූතාය සන්දිට්ඨියා කිලෙසෙ ජයතීති යොජනා.

භාවනාහිසමයවසෙන මග්ගධම්මො. සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිබ්බානධම්මො. එලම්පි හෙට්ඨිමං සකදාගාමිවිපස්සනාදීනං පච්චයභාවෙන උපරි මග්ගාධිගමස්ස උපනිස්සයභාවතො පරියායතො “දිස්සමානො වට්ඨහයං නිවත්තෙති”ති වත්තබ්බතං ලභති.

149. නාස්ස කාලොති නාස්ස ආගමෙතබ්බො කාලො අත්ථී. යථා හි ලොකියකුසලස්ස “උපපජ්ජෙ, අපරපරියායෙ”තිආදීනා එලදානං පති ආගමෙතබ්බො කාලො අත්ථී, න එවමෙතස්සාති අත්ථො. තෙනාහ “න පඤ්චාහා”තිආදි. පකට්ඨොති දුරො. එලදානං පති කාලො පකට්ඨො අස්සාති කාලිකො, කාලන්තරඑලදායී. තෙනාහ “අත්තතො එලදානෙ”ති. පත්තොති උපනීතො. ඉදන්ති “අකාලිකො”ති පදං.

150. විධිත්ති විධානං, “එහි පස්සා”ති එවංපවත්තවිධිවචනං. විජ්ජමානත්තාති පරමත්ථතො උපලබ්භමානත්තා. පරිසුද්ධත්තාති කිලෙසමලවිරහෙන සබ්බථා විසුද්ධත්තා. අමනුඤ්ඤම්පි කදාවි පයොජනවසෙන යථාසභාවජ්ජකාසනෙන දස්සෙතබ්බං භවෙය්‍යාති තදභාවං දස්සෙත්තො ආහ “මනුඤ්ඤභාවජ්ජකාසනෙනා”ති.

151. උපනෙතබ්බොති උපනෙය්‍යො, උපනෙය්‍යොව ඔපනෙය්‍යිකොති ඉමස්ස අත්ථස්ස අධිජ්ජෙතත්තා ආහ “උපනෙතබ්බොති ඔපනෙය්‍යිකො”ති. විත්තෙ උපනයනං උජ්ජාදනන්ති ආහ “ඉදං සඬ්ඛතෙ ලොකුත්තරධම්මෙ යුජ්ජති”ති. විත්තෙ උපනයනන්ති පන ආරම්මණභූතස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණභාවූපනයනෙ අධිජ්ජෙතෙ අසඬ්ඛතෙපි යුජ්ජෙය්‍ය “ආරම්මණකරණසඬ්ඛාතං උපනයනං අරහතීති ඔපනෙය්‍යිකො”ති. අල්ලියනන්ති චූසනං. නිබ්බානං උපනෙති අරියපුග්ගලන්ති අධිජ්ජායො.

152. විඤ්ඤාහිති විදුහි, පටිවිද්ධසච්චෙහිති අත්ථො. තෙ පන එකංසතො උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදයො භොන්තිති ආහ “උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදීහි”ති. “පච්චත්ත”න්ති එතස්ස “පති අත්තනී”ති භූමිමවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බොති ආහ “අත්තනි අත්තනී”ති. වෙදිතබ්බොති චුත්තං, කථං වෙදිතබ්බොති ආහ “භාවිතො මෙ”තිආදි. තත්ථ “මෙ”ති ඉමිනා “පච්චත්ත”න්ති පදෙන චුත්තමත්ථං අන්වයතො දස්සෙත්වා පුන ඛ්‍යතිරෙකෙන දස්සෙතුං “න හී”තිආදි චුත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව. “විඤ්ඤාහී”ති ඉදං අත්තොගධාවධාරණන්ති දස්සෙත්තො “බාලානං පන අවිසයො වෙසා”ති ආහ.

එවං ආදිකල්‍යාණතාදීනා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අනුරූපදෙසනාය ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතං දස්සෙත්වා ඉදානි පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමං පදං

කාරණාවන්තන්ති දස්සෙත්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිකත්තාති යස්මා අයං ධම්මො චුත්තනයෙන සාමං දට්ඨබ්බො, සන්දිට්ඨියා කිලෙසෙ විද්ධංසෙති, සන්දස්සනඤ්ච අරහති, තස්මා ස්වාක්ඛාතො දුරක්ඛාතෙ තිත්ථියධම්මෙ තද්භාවතො. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි යථාරහං අත්ථො දට්ඨබ්බො.

153. තස්සෙවන්තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං බුද්ධානුස්සන්තියං චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

3. සඨසානුස්සන්තිකථාවණ්ණනා

154. අරියසඨසගුණාති ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ න ඉරියනතො, අයෙ ච ඉරියනතො, සදෙවකෙන ච ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො අරියො ච සො සඨසො ච, අරියානං වා සඨසො අරියසඨසො, තස්ස ගුණා.

155. යං සම්මාපට්ඨං පටිපන්නො “සුට්ඨු පටිපන්නො”ති වුච්චති. සා අරියමග්ගපට්ඨදා පටිපක්ඛධම්මෙ අනිවත්තිධම්මෙ කත්වා පජ්ඣනතො පයොජනාභාවා සයම්පි අනිවත්තිධම්මා, අධිගන්තබ්බස්ස ච නිබ්බානස්ස එකංසතො අනුලොමීති. තතො එව අපච්චනිකා, අනුධම්මභූතා ච, තස්සා ච පටිපන්නත්තා අරියසඨසො “සුප්පටිපන්නො”ති වුත්තොති දස්සෙතුං “සුට්ඨු පටිපන්නො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “අනිවත්තිපට්ඨද”න්ති ඉමිනා උජුප්පට්ඨත්තිං දස්සෙති. පුනස්පුනං නිවත්තනෙ හි සති උජුප්පට්ඨත්ති න භොති. “අනුලොමපට්ඨදං අපච්චනිකපට්ඨද”න්ති ඉමිනා ඤායප්පට්ඨත්තිං. පටිපජ්ජිතබ්බස්ස හි නිබ්බානස්ස අනුලොමනෙන, අපච්චනිකතාය වස්සා ඤායතො. “ධම්මානුධම්මපට්ඨද”න්ති ඉමිනා සාම්චිප්පට්ඨත්තිං අනුච්ඡවිකභාවදීපනතො. එතෙන පඨමපදස්ස පපඤ්චනිද්දෙසො, ඉතරාති තිණි පදානිති දස්සෙති. තෙනාහ “යස්මා පනා”තිආදි.

යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජනෙන කිච්චසිද්ධිතො අරියභාවාවහං සවනං සක්කච්චසවනං නාමාති වුත්තං “සක්කච්චං සුණන්තිති සාවකා”ති, තෙන අරියා එව නිප්පරියායතො සත්ථු සාවකා නාමාති දස්සෙති. සීලදිට්ඨිසාමඤ්ඤතායාති අරියෙන සීලෙන, අරියාය ච දිට්ඨියා සමානභාවෙන. අරියානඤ්චි සීලදිට්ඨියො මජ්ඣෙ හින්තසුචණ්ණං විය නින්තානාකරණං මග්ගෙනාගතත්තා. තෙන තෙ යත්ථ කත්ථවි ඨිතාපි සංභතාව. තෙනාහ “සඨසානභාවමාපන්නො”ති. මායාසායෙයාදිපාපධම්මසමුච්ඡෙදෙන උජු. තතො එව ගොමුත්තවඨිකාභාවෙන අවඨිකා. වන්දලොබවඨිකාභාවෙන අකුට්ඨා. නඨගලකොට්ඨිකාභාවෙන අජිම්භා. අවඨිකාදිභාවෙන වා උජු. පරිසුද්ධට්ඨෙන අරියා. අපණ්ණකභාවෙන ඤායති කමති නිබ්බානං, තං වා

ඤායති පටිවිජ්ඣයති එතෙනාති ඤායො. වට්ටදුක්ඛනියානාය අනුච්ඡවිකත්තා. අනුරූපත්තා සාමීච්ඡි ඔපායිකාතිපි සඬ්ඛං සමඤ්ඤං ගතා සම්මාපටිපත්ති, තාය සමඬ්ඛිතාය සුප්පටිපත්තා “සම්මා පටිපජ්ජන්ති”ති කත්වා. වත්තමානත්ථො හි අයං පටිපත්ත-සද්දො යථා “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපත්තො”ති (පු. ප. 206). අතීතං පටිපදන්ති යථාචුත්තමග්ගසම්මාපටිපත්තිං වදති. උභයෙන ව සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, “සුප්පටිපත්තා ව සුප්පටිපත්තා ව සුප්පටිපත්තා”ති එකසෙසනයෙන වා ගහිතානං සමුහො “සුප්පටිපත්තො”ති චුත්තොති දස්සෙති.

එවං ආදිපදත්ථනිද්දෙසභාවෙන ඉතරපදානං අත්ථං වත්වා ඉදානි චතුත්තමිපි පදානං අවොම්ස්සකං අත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථානුසිට්ඨන්ති සත්ථාරා යථා අනුසිට්ඨං, තථා අනුසාසනිඅනුරූපන්ති අත්ථො. අපණ්ණකපටිපදන්ති අවිරජ්ඣනකපටිපදං, අනවජ්ජපටිපත්තින්ති අත්ථො. එත්ථ ව ස්වාක්ඛාතෙ ධම්මවිනයෙ අපණ්ණකපටිපදං පටිපත්තත්තාති එවං සම්බන්ධිතබ්බං. පුරිමපදෙන සම්බන්ධෙ දුතියපදං න වත්තබ්බං සියා, නනු ව දුතියපදෙන සම්බන්ධෙපි පඨමං පදං න වත්තබ්බං සියාති? න තස්ස පඨමං අපෙක්ඛිතත්තා. සා පන සාවකානං අපණ්ණකපටිපදා යථානුසිට්ඨං පටිපදාති දස්සන්තං “යථානුසිට්ඨං පටිපත්තත්තා”ති වත්තබ්බං. උභයස්සාපි වා සුප්පටිපත්තභාවසාධනත්තා උභයං චුත්තං. තථා හි පි-සද්දෙන උභයං සමුච්චිතොති.

කිලෙසජිම්භවසෙන අත්තද්වයගාහොති සබ්බසො තං පභාය සම්මාපටිපදා කායාදිවච්ඡිකප්පභායිනී උජුප්පටිපත්ති හොතිති ආහ “මජ්ඣිමාය පටිපදාය...පෙ.... උජුප්පටිපත්තො”ති.

ඤායො නාම යුත්තප්පත්තපටිපත්ති, නිබ්බානඤ්ච, සබ්බසඬ්ඛාරසමථතාය ආදිත්තං වෙලං, සීසං වා අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වාපි පටිපජ්ජිතබ්බමෙවාති ආහ “ඤායො චුච්චති නිබ්බාන”න්ති. නිබ්බායනකිරියාමුඛෙන වෙන්ථ නිබ්බානං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, මග්ගඤ්ඤාණාදීහි වා ඤායති පටිවිජ්ඣයති සච්ඡිකරියති වාති ඤායො නිබ්බානන්ති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

ගුණසම්භාවනාය පරෙහි කසිරමානං පච්චුපට්ඨානාදිසාමීච්ඡිකම්මං අරහන්තිති සාමීච්ඡිකම්මාරහා.

156. යදිදන්ති අත්තොගධලිඬ්ගවචනභෙදො නිපාතොති තස්ස වචනභෙදෙන අත්ථමාහ “යා ඉමානී”ති. එවන්ති පකාරත්ථෙ නිපාතො, ඉමිනා පකාරෙනාති අත්ථො. තෙන ඉතරානි තිණි යුගලානි දස්සිතානි හොන්තිති ආහ “එවං වත්තාරි පුරිසයුගලානි හොන්ති”ති. එතන්ති එතං “පුරිසපුග්ගලා”ති

බහුවචනවසෙන වුත්තං පදං. පුරිසා ච තෙ පුග්ගලා ච පුරිසපුග්ගලා. තත්ථ “පුරිසා”ති ඉමිනා පට්ඨාය පකතියා ගහණං, “පුග්ගලා”ති පන දුතියායපි සත්තසාමඤ්ඤනාති එවං චා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. චතුත්තං පච්චයානං කිදිසානං? ආනෙත්වා හුනිතබ්බානන්ති අධිකාරතො පාකට්ඨායමත්ථො. දාතබ්බන්ති චා පච්චත්තවචනං “චතුත්තං පච්චයාන”න්ති පදං අපෙක්ඛිත්වා සාම්චසෙන පරිණාමෙතබ්බං, අඤ්ඤා යෙසං කෙසඤ්චි චතුත්තං පච්චයානං “ආහුන”න්ති සමඤ්ඤා සියා. ආහුනං අරහතීති චා ආහුනෙය්‍යා. සක්කාදීනම්පි චා ආහවනන්ති සක්කාදීහිපි දියාමානං දානං. යත්ථ හුතං මහජ්ජලන්ති යස්මිං ආවහනීයග්ගිමිති හුතං දධිආදි ආහුනෙය්‍යාග්ගිගහපතග්ගිදක්ඛිණෙය්‍යාග්ගිසු හුතතො උළාරඵලන්ති තෙසං බ්‍රාහ්මණානං උද්ධි. හුතන්ති දිත්තං. නිකායන්තරෙති සබ්බත්ථිකවාදිනිකායෙ.

යපෙත්වා 165 තෙති තෙ පියමනාපෙ ඤාතිමිත්තෙ අපනෙත්වා, තෙසං අදත්ථාති අධිජ්ජායො. එස ඵසො. එකබුද්ධන්තරෙ ච දිස්සතීති එකස්මිං බුද්ධන්තරෙ විතිවත්තෙ දිස්සති. ච-සද්දෙන කදාචි අසඬ්ඛොයෙය්‍යපි කජ්ජෙ විතිවත්තෙති දස්සෙති. අබ්බොක්ඛණ්ණන්ති පටිපක්ඛෙහි අථොම්ස්සං, කිරියාවිසෙසකඤ්චෙතං. පියමනාපත්තකරධම්මා නාම සීලාදයො, තෙ අරියසඬ්ඛෙසු සුජ්ජතිට්ඨිතා. අයං හෙත්ථ අධිජ්ජායො – ඤාතිමිත්තා විජ්ජයුත්තා න විරස්සෙව සමාගච්ඡන්ති, අනවට්ඨිතා ච තෙසු පියමනාපතා, න එවමරියසඬ්ඛො. තස්මා සඬ්ඛොව පාහුනෙය්‍යාති. පුබ්බකාරන්ති අග්ගකිරියං. සබ්බජ්ජකාරෙතාති ආදරගාරවබ්බමානාදිනා, දෙය්‍යධම්මස්ස සක්කච්චකරණාදිනා ච සබ්බෙන පකාරෙන. ස්වායං පාහවනීය-සද්දො “පාහුනෙය්‍යා”ති වුච්චති පරියායභාවෙන.

දක්ඛන්ති එතාය සත්තා යථාධිජ්ජෙතාහි සම්පත්තීහි වඩ්ඪන්තීති දක්ඛිණා. තථාභාවකරණෙන දක්ඛිණං අරහති. යථා උළාරාතිවිපුලුද්‍රයලාභෙන විසොධිතං නාම හොති, එවං දක්ඛිණා විපුලඵලතායාති වුත්තං “මහජ්ජලකරණතාය විසොධෙතී”ති.

පුඤ්ඤත්ථිකෙහි අඤ්ජලි කරණියා එත්ථාති අඤ්ජලිකරණියො.

යදිපි පාළියං “අනුත්තර”න්ති වුත්තං. නත්ථි ඉතො උත්තරං විසිට්ඨන්ති හි අනුත්තරං. සමම්පිස්ස පන නත්ථිති දස්සෙත්තො “අසදිස”න්ති ආහ. බිත්තං වුත්තං බීජං මහජ්ජලභාවකරණෙන තායති රක්ඛති, බීජන්ති වජන්ති එත්ථ බීජානීති චා ඛෙත්තං, කෙදාරාදි, ඛෙත්තං විය ඛෙත්තං, පුඤ්ඤානං ඛෙත්තං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං. සෙසං බුද්ධානුස්සතියං වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

4. සීලානුස්සනිකථාවණ්ණනා

158. අහො වත සීලානි අඛණ්ඩානි, අහො වත අවිජ්ජදානීති එවං සබ්බත්ථ යොජෙතබ්බං. අහො වතාති ව සම්භාවතො නිපාතො. තෙනාහ “අඛණ්ඩතාදිගුණවසෙනා”ති. අඛණ්ඩභාවාදිසම්පත්තිවසෙනාති අත්ථො. පරස්ස සීලානි අනුස්සරියමානානි පියමනාපභාවාවහනෙන කෙවලං මෙත්තාය පදට්ඨානං හොන්ති, න විසුං කම්මට්ඨානන්ති ආහ “අත්තනො සීලානි අනුස්සරිතබ්බානී”ති. වාගාදිසුපි එසෙව නයො.

යෙසන්ති සීලාදීනං. පටිපාටියා සමාදානෙ සමාදානක්කමෙන, එකජ්ඣං සමාදානෙ උද්දෙසක්කමෙන සීලානං ආදිඅත්තං වෙදිතබ්බං. පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො වියාති වත්ථන්තෙ, දසන්තෙ වා ඡින්නවත්ථං විය, විසදිසුදාහරණං වෙතං. එවං සෙසානිපි උදාහරණානි. විනිවෙධවසෙන ඡින්නසාටකො විනිවිද්ධසාටකො. විසභාගවණ්ණෙන ගාථි වියාති සම්බන්ධො. සබ්බරහිතානි වා අසබ්බලානි. තථා අකම්මාසානි. සත්තවිධමෙථුනසංයොගො හෙට්ඨා සීලකථායං වුත්තො එව. කොඬුපනාහාදිහීති ආදි-සද්දෙන මක්ඛපළාසඉස්සාමච්ඡරියමායාසාධේය්‍යමානාතිමානාදයො ගහිතා. තානියෙව අඛණ්ඩාදිගුණානි සීලානි. සීලස්ස තණ්හාදාසබ්‍යතො මොවනං විවට්ඨපනිස්සයභාවාපාදනං. තතො එව තංසමඬිගීපුග්ගලො සෙරී සයංවසී භුජිස්සො නාම හොති. තෙනාහ “භුජිස්සභාවකරණෙන භුජිස්සානී”ති. “ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො වා භවෙය්‍යං දෙවඤ්ඤතරො වා, තත්ථ නිච්චො ධුවො සස්සතො”ති, “සීලෙන සුද්ධි”ති ව එවමාදිනා තණ්හාදිට්ඨිහි අපරාමට්ඨන්තා අයං තෙ සීලෙසු දොසොති චතුසු විපත්තිසු යාය කායවි විපත්තියා දස්සනෙන පරාමට්ඨුං අනුද්ධංසෙතුං. සමාධිසංවත්තනප්පයොජනානි සමාධිසංවත්තනිකානි.

159. සික්ඛාය සගාරවොති සීලධනං නිස්සාය පටිලද්ධසමාදානත්තා සාතිසයං සික්ඛාය සගාරවො සප්පතිස්සො හොති. සභාගචුත්තීති සම්පන්නසීලෙහි සභාගචුත්තිකො, තාය එව වා සික්ඛාය සභාගචුත්ති. යො හි සික්ඛාගාරවරහිතො, සො තාය විසභාගචුත්ති නාම හොති විලොමනතො. යථා පරෙහි සද්ධිං අත්තනො ඡිද්දං න හොති, එවං ධම්මාමිසෙහි පටිසන්ථරණං පටිසන්ථාරො. සික්ඛාය සගාරවත්තා එව තත්ථ අප්පමත්තො හොති. අත්තානුවාදහයං පරානුවාදහයං දණ්ඩහයං දුග්ගතිහයන්ති එවමාදිනි භයානි ඉමස්ස දුරසමුස්සාරිතානීති ආහ “අත්තානුවාදාදිහයවිරහිතො”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤකායමෙව.

5. වාගානුස්සනිකථාවණ්ණනා

160. පකතියාති සභාවෙන. වාගාධිමුත්තෙනාති දෙයාධම්මපරිච්චාගෙ යුත්තප්පයුත්තෙන තත්තින්තෙන තප්පොණෙන. නිච්චං සදා පචත්තා දානසංවිභාගා යස්ස සො නිච්චපචත්තදානසංවිභාගො, තෙන. ඉධාපි “පකතියා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යං පරස්ස පටියත්තං දියාති, තං දානං. යං අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බතො සංවිභජති, සො සංවිභාගො. ඉතො දානි පභුතීති ඉතො පටියාය දානි අප්පතග්ගෙ අප්පදිවසං ආදිං කත්වා. අදත්වා න භුඤ්ජිස්සාමිති දානසමාදානං කත්වා. තංදිවසන්ති තස්මිං භාවනාරම්භදිවසෙ. තත්ථ නිමිත්තං ගණ්හිත්වාති තස්මිං දානෙ පරිච්චාගවෙනනාය පචත්තිආකාරස්ස සල්ලක්ඛණවසෙන නිමිත්තං ගහෙත්වා. විගතමලමච්ඡෙරතාදිගුණවසෙනාති විගතාති මලමච්ඡෙරාති එතස්මාති විගතමලමච්ඡෙරො, වාගො, තස්ස භාවො විගතමලමච්ඡෙරතා. තදාදීනං ගුණානං, සම්පත්තීනං, ආනිසංසානං වා වසෙන.

සතං ධම්මං අනුක්කමන්ති සාධුනං බොධිසත්තානං ධම්මං පවෙණිං අනු අනු කමන්තො ඔක්කමන්තො, අවොක්කමන්තො වා. යෙ ඉමෙ දායකස්ස ලාභා ආයුචණ්ණසුඛලපටිභානාදයො, පියභාවාදයො ච භගවතා සංවණ්ණිතා පකිත්තිතා. මනුස්සත්තං වාති වා-සද්දො අවුත්තවිකප්පත්ථො, තෙන ඉන්ද්‍රියපාට්ටභාවකම්මස්සකතාඤ්ඤාදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො.

මච්ඡෙරමලෙනාති මච්ඡෙරසඬිබාතෙන මලෙන. අථ වා මච්ඡෙරඤ්ච මලඤ්ච මච්ඡෙරමලං, තෙන මච්ඡෙරෙන වෙච ලොභාදිමලෙන වාති අත්ථො. පජායනවසෙනාති යථාසකං කම්මනිබ්බත්තනවසෙන. කණ්ඨධම්මානන්ති ලොභාදිඑකන්තකාලකානං පාපධම්මානං. විගතත්තාති පහීනත්තා. විගතමලමච්ඡෙරෙන වෙනසාති ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ කරණවචනං. සොතාපන්නස්ස සතොති ගෙහං ආවසන්නස්ස සොතාපන්නස්ස සමානස්ස. නිස්සයවිහාරන්ති නිස්සාය විහරිතබ්බවිහාරං, දෙවසිකං වළඤ්ජනකකම්මට්ඨානන්ති අත්ථො. අභිභවිත්වාති අගාරං ආවසන්නානං අඤ්ඤෙසං උප්පජ්ජනකරාගාදිඋපක්කිලෙසෙ අභිභුයා.

යො කිඤ්චි දෙන්තොපි සාපෙක්ඛොච දෙති, සො මුත්තවාගො න හොති, අයං පන න එවන්ති “මුත්තවාගො”ති වුත්තං. විස්සට්ඨවාගොති නිරපෙක්ඛපරිච්චාගොති අත්ථො. යථා පාණාතිපාතබ්බුලො පුග්ගලො “ලොභිතපාණි”ති වුච්චති, එවං දානබ්බුලො පුග්ගලො “පයතපාණි”ති වුත්තොති දස්සෙන්තො “දාතුං සදා ධොතහත්ථොයෙවා”ති ආහ. තත්ථ සදාති නිච්චං, අභිණ්හන්ති අත්ථො. පරිච්චාගොති දෙයාධම්මපරිච්චාගොති අධිකාරතො විඤ්ඤායති. යං යං දෙයාධම්මං පරෙ යාවනකා. යාවනෙ යොගො

යාවන යොගො, පරෙහි යාවිතුං යුත්තොති අත්ථො. යාජෙන යුත්තොති දානෙන යුත්තො සදා පරිච්චජනතො. උභයෙති යථාචුත්තෙ දානෙ, සංවිහාගෙ ච රතො අභිරතො.

161. යථා පරිසුද්ධසීලස්ස පුග්ගලස්ස අඛණ්ඩතාදිගුණවසෙන අත්තනො සීලස්ස අනුස්සරන්තස්ස සීලානුස්සතිභාවනා ඉජ්ඣති, එවං පරිසුද්ධඋළාරපරිච්චාගස්ස පුග්ගලස්ස අනුපක්කිලිට්ඨමෙව අත්තනො පරිච්චාගං අනුස්සරන්තස්ස භාවනා ඉජ්ඣතිති දස්සෙතුං “විගතමලමච්ඡෙරතාදිගුණවසෙනා” තිආදි චුත්තං, තං චුත්තත්ථමෙව.

භියොයාසොති උපරිපි. මත්තාය පමාණස්ස මහනියා මත්තාය, විපුලෙන පමාණෙනාති අත්ථො. වාගාධිමුත්තොති පරිච්චාගෙ අධිමුත්තො නින්තපොණපබ්භාරො. තතො එව අලොභජ්ඣාසයො කත්ථවිපි අනභිසඬගවිත්තො. පටිග්ගාහකෙසු මෙත්තායනවසෙන පරිච්චාගො හොතීති මෙත්තාය මෙත්තාභාවනාය අනුලොමකාරී අනුරූපපටිපත්ති. විසාරදොති විසදො අත්තනොව ගුණෙන කත්ථවිපි අමඬකුභුතො අභිභුයා විහාරී. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

6. දෙවතානුස්සනිකථාවණ්ණනා

162. අරියමග්ගවසෙනාති අරියමග්ගස්ස අධිගමවසෙන. සමුදාගතෙහීති සම්මදෙව තදුජ්ජත්තිතො උද්ධං ආගතෙහි. යාදිසා හි අරියානං සන්තානෙ ලොකියාපි සද්ධාදයො, න තාදිසා කදාචිපි පොථුජ්ජනිකා සද්ධාදයො. දිබ්බත්තීති දෙවා. චත්තාරො මහාරාජානො එතෙසන්ති චතුමහාරාජා, තෙ එව වාතුමහාරාජිකා. තෙත්තිංස සහපුඤ්ඤකාරිනො තත්ථුපපන්නාති තංසහවරිතං යානං තාවතිංසං, තන්තිවාසිනොපි දෙවා තංසහවරණතො එව තාවතිංසා. දුක්ඛතො යාතා අපයාතාති යාමා. තුසාය පිතියා ඉතා උපගතාති තුසිතා. හොගානං නිම්මානෙ රති එතෙසන්ති නිම්මානරතිනො. පරනිම්මිතෙසු හොගෙසු වසං චත්තෙන්තීති පරනිම්මිතවසවත්තිනො. බ්‍රහ්මානං කායො සමුහො බ්‍රහ්මකායො, තජ්ජරියාපන්නතාය තත්ථ භවාති බ්‍රහ්මකායිකා. තතුත්තරීති තතො බ්‍රහ්මකායිකෙහි උත්තරි, උපරි පරිත්තාභාදිකෙ සන්ධාය වදති. දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වාති “යථාරූපාය මග්ගෙනාගතාය සද්ධාය සමන්නාගතා, සීලෙන සුතෙන වාගෙන පඤ්ඤාය සමන්නාගතා ඉතො චුතා තත්ථ උපපන්නා තා දෙවතා, මය්හම්පි තථාරූපා සද්ධා සීලං සුතං වාගො පඤ්ඤා ච සංවිජ්ජති”ති දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වා සක්ඛිං ඔතාරෙන්තෙන විය අත්තනො සද්ධාදිගුණා අනුස්සරිතබ්බා.

යදි එවං සුත්තෙ (අ. නි. 6.10) උභයගුණානුස්සරණං වුත්තං, තං කථන්ති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “සුත්තෙ පනා”තිආදි. තත්ථ කිඤ්චාපි වුත්තන්ති “අත්තනො ව, තාසඤ්ච දෙවතාන”න්ති උභයං සමධුරං විය සුත්තෙ (අ. නි. 6.10) කිඤ්චාපි වුත්තං. අථ ඛො තං “දෙවතානං සද්ධඤ්ච සීලඤ්චා”තිආදිවචනං. සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙනඛිබන්ති “වුත්ත”න්ති පරතො පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතඛිබං. කිමත්ථං පන සක්ඛිට්ඨානෙ යපනන්ති ආහ “දෙවතානං අත්තනො සද්ධාදිහි සමානගුණදීපනත්ථන්ති වෙදිතඛිබ”න්ති. කස්මා පන සුත්තෙ යථාරුතවසෙන අත්ථං අග්ගහෙත්වා එවං අත්ථො ගස්හතිති ආහ “අට්ඨකථායඤ්ථි”තිආදි.

163. තස්මාති යස්මා අට්ඨකථායං දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වා අත්තනො ගුණානුස්සරණං දළ්භං කත්වා වුත්තං, සීලවාගානුස්සනීසු විය ඉධාපි අත්තනො ගුණානුස්සරණං ඤානුප්පත්තිනිමිත්තං යුත්තං, තස්මා. පුබ්බහාගෙ භාවනාරම්භෙ. අපරභාගෙති යථා භාවෙන්තස්ස උපචාරජ්ඣානං ඉජ්ඣති, තථා භාවනාකාලෙ. යදි අත්තනො එව ඉධ ගුණා අනුස්සරිතඛිබා, කථමයං දෙවතානුස්සනීති ආහ “දෙවතානං ගුණසදිසසද්ධාදිගුණානුස්සරණවසෙනා”ති. තෙන සදිසකප්පනාය අයං භාවනා “දෙවතානුස්සනී”ති වුත්තා, න දෙවතානං, තාසං ගුණානං වා අනුස්සරණෙනාති දස්සෙති. පුබ්බහාගෙ වා පචත්තං දෙවතාගුණානුස්සරණං උපාදාය “දෙවතානුස්සනී”ති ඉමිස්සා සමඤ්ඤා වෙදිතඛිබා. තථා හි වක්ඛති “පුබ්බහාගෙ දෙවතා ආරඛිභ පචත්තවිත්තවසෙනා”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

164. එතාසන්ති එතාසං බුද්ධානුස්සනිආදීනං ඡන්තං අනුස්සනීනං. විත්ථාරදෙසනායන්ති විත්ථාරවසෙන පචත්තදෙසනායං, මහානාමසුත්තං (අ. නි. 6.10; 11.11) සන්ධාය වදති. භගවාතිආදීනං අත්ථන්ති භගවාතිආදීනං පදානං අත්ථං. අත්ථවෙදන්ති වා හෙතුඵලං පටිච්ච උප්පන්නං තුට්ඨිමාහ. ධම්මවෙදන්ති හෙතුං පටිච්ච උප්පන්නං තුට්ඨිං. “ආරකත්තා අරහ”න්ති අනුස්සරන්තස්ස හි යං තං භගවතො කිලෙසෙහි ආරකත්තං, සො හෙතු. ඤාපකො වෙන්ථ හෙතු අධිප්පෙතො, න කාරකො, සම්පාපකො වා. යොනෙන ඤායමානො අරහත්තත්ථො, තං ඵලං. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි හෙතුඵලවිභාගො වෙදිතඛිබො. ධම්මානුස්සනිආදීසුපි “ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණත්තා”තිආදීනා, “යස්මා පන සා සම්මාපටිපදා”තිආදීනා ව තත්ථ තත්ථ හෙතුඅපදෙසො කතොයෙවාති. ධම්මුපසංහිතන්ති යථාවුත්තහෙතුහෙතුඵලසඛිබාතගුණුපසංහිතං. ගුණෙති අත්තනො ගුණෙ.

165. අරියසාවකානඤ්ඤෙව ඉජ්ඣන්තීති අරියසාවකානං ඉජ්ඣන්තියෙවාති උත්තරපදාවධාරණං දට්ඨබ්බං, අවධාරණඤ්ච තෙසං සුබ්බස්ද්ධිස්සන්තං. තෙනාහ “තෙසං ඡී”තිආදි. න පුට්ඨජ්ජනානං සබ්බෙන සබ්බං ඉජ්ඣන්තීති. තථා හි වක්ඛති “එවං සන්තෙපී”තිආදි. යදි එවං, කස්මා මහානාමසුත්තාදීසු (අ. නි. 6.10; 11.11) බහුසු සුත්තෙසු අරියසාවකග්ගහණං කතන්ති? තෙසං බහුලවිහාරතායාති ආවරියා.

නික්ඛන්තන්ති නිග්ගතං නිස්සට්ඨං. මුත්තන්ති විස්සට්ඨං. වුට්ඨිතන්ති අපෙතං. සබ්බමෙනං වික්ඛම්භනමෙව සන්ධාය වදති. ගෙධම්භාති පලිබොධතො. ඉදම්පීති බුද්ධානුස්සතිවසෙන ලද්ධං උපචාරජ්ඣානමාහ. ආරම්මණං කරිත්වාති පච්චයං කත්වා, පාදකං කත්වාති අත්ථො. විසුජ්ඣන්තීති පරමත්ථවිසුද්ධිං පාපුණන්ති.

සම්බාධෙති තණ්හාසංකිලෙසාදිනා සම්පීළෙ සංකටෙ සරාවාසෙ. ඔකාසාධිගමො ලොකුත්තරධම්මස්ස අධිගමාය අධිගන්තබ්බධිකාසො. අනුස්සතියො එව අනුස්සතිට්ඨානානි. විසුද්ධිධම්මාති විසුජ්ඣනසභාවා, විසුජ්ඣිතුං වා හබ්බා. පරමත්ථවිසුද්ධිධම්මතායාති පරමත්ථවිසුද්ධියා නිබ්බානස්ස හබ්බහාවෙන. උපක්කමෙනාති පයොගෙන. පරියොදපනාති විසොධනා.

166. එවං සන්තෙපීති එවං මහානාමසුත්තාදීසු අනෙකෙසු සුත්තෙසු අරියසාවකස්සෙව වසෙන ඡසු අනුස්සතිසු දෙසිතාසුපි. යස්සානුභාවෙනාති යස්ස චිත්තජපසාදස්ස බලෙන. පීතිං පටිලභිත්වාති අනුස්සවවසෙන බුද්ධාරම්මණං පීතිං උජ්ජාදෙත්වා.

ඡන්ද්‍රස්සතිනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති සත්තමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

8. අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

මරණස්සතිකථාවණ්ණනා

167. ඉතොති දෙවනානුස්සතියා. සා හි ඡසු අනුස්සතිසු සබ්බපච්ඡා නිද්දිට්ඨත්තා ආසන්නා, පච්චක්ඛා ව. අනන්තරායාති තදනන්තරං උද්දිට්ඨත්තා වුත්තං. මරණස්ස සති මරණස්සතීති මරණං තාව දස්සෙතුං “තත්ථ මරණ”න්තිආදි වුත්තං. කාමඤ්චෙත්ථ ඛන්ධානං හෙදො “ජරාමරණං ද්විහි ඛන්ධෙහි සඬගහිත”න්ති (ධාතු. 71) වචනතො වුතිඛන්ධානං විනාසො මරණන්ති වත්තබ්බං, විසෙසතො පන තං ජීවිතින්ද්‍රියස්ස විනාසභාවෙන කම්මට්ඨානිකානං පච්චුපතිට්ඨතීති “ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදො”ති වුත්තං. තෙනෙවාහ නිද්දෙසෙ “කළෙවරස්ස නික්ඛෙපො ජීවිතින්ද්‍රියස්සපච්ඡෙදො”ති (විහ. 236; දී. නි. 2.390; ම. නි. 1.92, 123). තත්ථ එකභවපරියාපන්නස්සාති එකෙන හවෙන පරිච්ඡින්නස්ස. ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදොති ජීවිතින්ද්‍රියප්පබන්ධස්ස විච්ඡෙදො ආයුක්ඛයාදිවසෙන අන්තරධානං. සමුච්ඡෙදමරණන්ති අරහතො සන්නානස්ස සබ්බසො උච්ඡෙදභූතං මරණං. සඬබාරානං ඛණ්භඬගසඬබාතන්ති සඬබතධම්මානං උදයවයපරිච්ඡින්නස්ස පවත්තිඛණස්ස භඬගො නිරොධොති සඬබං ගතං. ඛණ්කමරණන්ති යථාවුත්තඛණවත්තං තස්මිංයෙව ඛණෙ උබ්භමානං මරණං. යං ඛන්ධප්පබන්ධං උපාදාය රුක්ඛාදිසමඤ්ඤා, තස්මිං අනුපච්ඡින්නෙපි අල්ලතාදිවිගමනං නිස්සාය මතචොභාරො සම්මුතිමරණං. න තං ඉධ අධිප්පෙතන්ති තං සමුච්ඡෙදඛණ්කසම්මුතිමරණං ඉධ මරණානුස්සතියං නාධිප්පෙතං අබාහුල්ලතො, අනුපට්ඨහනතො, අසංවෙගවත්ථුතො වාති අධිප්පායො.

අධිප්පෙතං සතියා ආරම්මණභාවෙන. ආයුආදීනං බයකාලෙ මරණං කාලමරණං. තෙසං අපරික්ඛිණකාලෙ මරණං අකාලමරණං. “කාලමරණං පුඤ්ඤක්ඛයෙනා”ති ඉදං යථාධිකාරං සම්පත්තිභවවසෙන වුත්තං, විපත්තිභවවසෙන පන “පාපක්ඛයෙනා”ති වත්තබ්බං.

ආයුසන්නානජනකපච්චයසම්පත්තියාති ආයුප්පබන්ධස්ස පවත්තාපනකානං ආභාරාදිපච්චයානං සම්පත්තියං. විපක්කවිපාකත්තාති අත්තතො ඵලානුරූපං දාතබ්බවිපාකස්ස දින්නත්තා. ගතිකාලාභාරාදිසම්පත්තියා අභාවෙනාති දෙවානං විය ගතිසම්පත්තියා, පට්ඨකප්පියානං විය කාලසම්පත්තියා, උත්තරකුරුකාදීනං විය ආභාරසම්පත්තියා ව අභාවෙන. ආදි-සද්දෙන උතුසුක්කසොණිතාදිං

පරිග්ගස්හති. අජ්ජතනකාලපුරිසානං වියාති විය-සද්දො අට්ඨානෙ පට්ඨපිතො, අජ්ජතනකාලපුරිසානං වස්සසතමත්තපරිමාණස්ස විය ආයුනො ඛයවසෙනාති යොජනා. එවං හි අනාගතෙපි පරමායුනො සඬගහො කතො හොති, අතීතෙ පන ගතිසම්පත්තියා විය කාලාභාරාදිසම්පත්තියා භාවෙන අනෙකවස්සසහස්ස පරිමාණොපි ආයු අහොසි. අයඤ්ච විභාගො වත්තමානස්ස අන්තරකප්පස්ස වසෙන චුත්තොති දට්ඨබ්බං. කලාබුරාජාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන නන්දයක්ඛනන්දමාණවකාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තං සබ්බමිපිති යං “කාලමරණං අකාලමරණං, තත්ථාපි පුඤ්ඤක්ඛයමරණං ආයුක්ඛයමරණං උභයක්ඛයමරණං උපක්කමමරණං”න්ති චුත්තප්පහෙදං මරණං, තං සබ්බමිපි.

168. යොනියොති උපායෙන. මනසිකාරොති මරණාරම්මණො මනසිකාරො. යෙන පන උපායෙන මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බො, තං ඛාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “අයොනියො පවත්තයතො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අයොනියො පවත්තයතොති අනුපායෙන සතිං, සංවෙගං, ඤාණඤ්ච අනුපට්ඨපෙත්වා මරණං අනුස්සරතො. තදෙනං සබ්බමිපිති සොකපාමොජ්ජානං උප්පජ්ජනං, සංවෙගස්ස අනුප්පජ්ජනං, සන්තාසස්ස උප්පජ්ජනඤ්ච යථාක්කමං සතිසංවෙගඤාණවිහරතො හොති. යො හි “මරණං නාමෙතං ජාතස්ස එකන්තික”න්ති පණ්ඩිතානං වචනං සරති, තත්ථ සංවෙගජාතො හොති සම්පජාතො ව, තස්ස ඉට්ඨජනමරණාදිනිමිත්තං සොකාදයො අනොකාසාව. තස්මාති යස්මා අයොනියො මනසිකාරං පවත්තයතො එතෙ දොසා, තස්මා. තත්ථ තත්ථාති අරඤ්ඤප්පසානාදීසු. හතමතසත්තෙති වොරාදීහි හතෙ, සරසෙන මතෙ ව සත්තෙ. දිට්ඨපුබ්බා සම්පත්ති යෙසං තෙ දිට්ඨපුබ්බසම්පත්ති, තෙසං දිට්ඨපුබ්බසම්පත්තිනං. යොජෙත්වාති උපට්ඨපෙත්වා. එකච්චස්සාති තික්ඛිත්ථියස්ස ඤාණුත්තරස්ස.

169. වධකපච්චුපට්ඨානතොති ඝාතකස්ස විය පති පති උපට්ඨානතො ආසන්නභාවතො. සම්පත්තිවිපත්තිතොති ආරොග්‍යාදිසම්පත්තිනං විය ජීවිතසම්පත්තියා විපජ්ජනතො. උපසංහරණතොති පරෙසං මරණං දස්සෙත්වා අත්තතො මරණස්ස උපනයනතො. කායබ්‍රහ්මාදිසම්පත්තිනං සරීරස්ස බ්‍රහ්මාදිසම්පත්තිනං ආයුදුබ්බලතොති ජීවිතස්ස දුබ්බලභාවතො. අනිමිත්තතොති මරණස්ස වචන්ටීතනිමිත්තභාවතො. අද්ධානපරිච්ඡේදතොති කාලස්ස පරිච්ඡන්තභාවතො. ඛණපරිත්තතොති ජීවිතක්ඛණස්ස ඉත්තරභාවතො.

වධකපච්චුපට්ඨානතොති එත්ථ විය-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති දස්සෙත්තො “වධකස්ස විය පච්චුපට්ඨානතො”ති වත්වා තමෙවත්ථං විවරන්තො “යථා හී”තිආදිමාහ. තත්ථ වාරයමානොති ආගුරෙත්තො පහරණාකාරං කරොත්තො. පච්චුපට්ඨිතොව උපගන්ත්වා ධීතො සමීපෙ එව.

ජරාමරණං ගහෙත්වාච නිබ්බත්තන්ති “යථා හි අභිච්ඡත්තකමකුළං උග්ගච්ඡන්තං පංසුචිරහිතං න භොති, එවං සත්තා නිබ්බත්තන්තා ජරාමරණවිරහිතා න භොන්ති”ති එත්තකෙන උපමා. අභිච්ඡත්තකමකුළං කදාචි කත්ථචි පංසුචිරහිතමපි භවෙය්‍ය, සත්තා පන කථඤ්චිපි ජරාමරණවිරහිතා න භොන්තිති ඛණිකමරණං තාව උපමාභාවෙන දස්සෙත්වා ඉධාධිජ්ජෙතං මරණං දස්සෙතුං “තථා හී”තිආදි වුත්තං. අථ වා යදිමෙ සත්තා ජරාමරණං ගහෙත්වාච නිබ්බත්තන්ති, නිබ්බත්තිසමනන්තරමෙව මරිතබ්බන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තථා හී”තිආදි. අවස්සං මරණතොති අවස්සං මරිතබ්බතො, එකන්තෙන මරණසබ්භාවතො වා. පබ්බතෙය්‍යාති පබ්බතතො ආගතා. භාරභාරිනීති පවාහෙ පතිතස්ස තිණපණ්ණාදිකස්ස අතිවිය හරණසීලා. සන්දතෙවාති සවති එව. වත්තතෙවාති පවාහවසෙන වත්තති එව න තිට්ඨති.

යමෙකරත්තින්ති යස්සං එකරත්තියං, භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං, අවචන්තසංයොගෙ වා. පයමන්ති සබ්බපයමං පටිසන්ධික්ඛණේ. ගබ්භෙති මාතූකුච්ඡියං. මාණුවොති සත්තො. යෙහුයොන සත්තා රත්තියං පටිසන්ධිං ගණ්හන්තිති රත්තිග්ගහණං. අබ්භූට්ඨිතොවාති උට්ඨිතඅබ්භො විය, අභිමුඛභාවෙන වා උට්ඨිතොව මරණස්සාති අධිජ්ජායො. සො යාතිති සො මාණුවො යාති, පයමක්ඛණතො පට්ඨාය ගච්ඡතෙව. ස ගච්ඡං න නිවත්තන්ති සො එවං ගච්ඡන්තො ඛණමත්තමපි න නිවත්තති, අඤ්ඤදත්ථු මරණංයෙව උපගච්ඡති.

කුන්තදීනන්ති පබ්බතතො පතිතානං බුද්දකනදීනං. පාතො ආපොරසානුගතබන්ධනානන්ති පුරිමදිවසෙ දිවා සුරියසන්තාපෙන අන්තො අනුපච්ඡිත්වා පුන රත්තියං බන්ධනමුලං උපගතෙන ආපොරසෙන තින්තසීලිලබන්ධනතාය පාතො ආපොරසානුගතබන්ධනානං.

අවචයන්තිති අතික්කමන්ති. උපරුජ්ඣතිති නිරුජ්ඣති. උදකමෙව ඔදකං, උදකොසං වා. යස්මා අවචයන්ති අභොරත්තා, තස්මා ජීවිතං උපරුජ්ඣති. යස්මා ජීවිතං උපරුජ්ඣති, තස්මා ආයු ඛියති මච්චානං. පපතතොති පපතනතො භයං සාමිකානං රුක්ඛෙ යත්වා කම්මෙ විනියුඤ්ඡිතුකාමානං, හෙට්ඨා පටිට්ඨානං වා. උග්ගමනං පති උග්ගමනනිමිත්තං. මා මං අම්ම නිවාරය පබ්බජ්ජායාති අධිජ්ජායො.

කොචි මිත්තමුඛසත්තුරන්ධගවෙසි සහ වත්තමානොපි න භනෙය්‍ය, අයං පන එකංසෙන භනතියෙවාති දස්සෙතුං “සහජාතියා ආගතතො”ති වත්වා “ජීවිතහරණතො වා”ති වුත්තං.

170. නන්ති සම්පත්තිං. සුඛිති දිබ්බසද්ධියෙහි භොගෙහි, ආධිපතෙයොන ව සුඛසමඬ්ඨි. දෙනබන්ධෙනාති සරිරෙන. අසොකොති අසොකමහාරාජා. සොකමාගතොති සොචිතබ්බතං ගතො.

ආරොග්‍යං යොබ්බනානං. බ්‍යාධිජරාපරියොසානතා ජීවිතස්ස මරණපරියොසානතාය උදාහරණවසෙන ආනීතා, පච්චයභාගවසෙන වා. ලොකොයෙව ලොකසන්තිවාසො යථා සත්තාවාසාති, සන්තිවසීතබ්බතාය වා සත්තනිකායො ලොකසන්තිවාසො. අනුගතොති අනුබන්ධො පච්චත්ථිකෙන විය. අනුසංචොති අනුපවිට්ඨො උපවිසෙන විය. අභිභූතොති අජ්ඣොත්ථංථො මද්දහත්ථිහි විය. අබ්භාහතොති පහංථො භූතෙහි විය.

සෙලාති සිලාමයා, න පංසුආදිමයා. විපුලාති මහත්තා අනෙකයොජනායාමචිත්ථාරා. නහං ආභව්වාති විපුලත්තා එව ආකාසං අභිවිභව්ව සබ්බදිසාසු එරිත්වා. අනුපරියෙය්‍යුන්ති අනුවචරෙය්‍යුං. නිජ්ජොථෙත්තාති අත්තනා ආසාතිතං චුණ්ණවිචුණ්ණං කරොන්තා. අධිවත්තන්තිති අධිභවන්ති. කුලෙන වා රූපෙන වා සීලෙන වා සුතෙන වා සද්ධාදීහි වා සෙට්ඨොති සම්භාවනාය බත්තියාදීසු න කඤ්චි පරිවජ්ජෙති. තෙහි එව නිහිනොති අවමඤ්ඤමානාය සුද්දාදීසු න කඤ්චි පරිවජ්ජෙති. අඤ්ඤදත්ථු සබ්බමෙව අභිමද්දති නිම්මට්ඨති. දණ්ඩාදිඋපායා ව තත්ථ අවිසයා එවාති දස්සෙතුං “න තත්ථ හත්ථිනං භූමි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ මන්තයුද්ධෙනාති ආථබ්බණුවෙදවහිතෙන මන්තසඬ්ඨිගාමජ්ජයොගෙන. ධනෙනාති ධනදානෙන. වා-සද්දො අවුත්තවිකජ්ජනත්ථො. තෙන සාමං, හෙදඤ්ච සඬ්ඨිගණ්හාති.

171. පරෙහි සද්ධිං අත්තනො උපසංහරණතොති පරෙහි මතෙහි සද්ධිං “තෙපි නාම මතා, කිමඬ්ඨිගං පන මාදිසා”ති අත්තනො මරණස්ස උපනායනතො. යසමහත්තතොති පරිවාරමහත්තතො, විභවමහත්තතො ව. පුඤ්ඤමහත්තතොති මහාපුඤ්ඤභාවතො. ථාමමහත්තතොති විරියබලමහත්තතො. යුධිට්ඨිලො ධම්මපුත්තො. වානුරො යො බලදෙවෙන නිබ්බුද්ධං කත්වා මාරිතො.

සහ ඉද්ධිහිති වෙජයන්තකම්පනනන්දොපනන්දදමනාදීසු දිට්ඨානුභාවාහි අත්තනො ඉද්ධිහි සද්ධිං මච්චුමුඛං පවිට්ඨො.

කලං නග්ගන්ති සොළසින්ති සොළසන්තං පුරණභාගං න අග්ගන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – ආයස්මතො ථෙරස්ස සාරිපුත්තස්ස පඤ්ඤං සොළසභාගෙ කත්වා තතො එකං භාගං සොළසධා ගහෙත්වා ලද්ධං එකභාගසඬ්ඨිතං කලං සම්මාසම්බුද්ධං යංපෙත්වා අඤ්ඤෙසං සත්තානං පඤ්ඤා න අග්ගන්තිති.

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

සබ්බස්සාපි සංකිලෙසපක්ඛස්ස සමුග්ගානො ඤායෙන ආරද්ධවිරියස්ස හොතිති ආහ “ඤාණවිරියබලොනා”ති. සම්මාදිට්ඨිසම්මාවායාමෙසු හි සිද්ධෙසු අට්ඨංගිකො අරියමග්ගො සිද්ධොව හොතිති. එකාකීභාවෙන බග්ගවිසාණකප්පා. පරතොසොසෙන විනා සයමෙව භූතා පටිවිද්ධාකුප්පාති සයම්භූතො.

හත්ථගතසුචණ්ණවලයානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ඨනං වංසකලීරස්ස කත්ථවි අසත්තතාති එවමාදිකං තං තං නිමිත්තං කාරණං ආගම්ම. වීමංසන්තාති පවත්තිනිවත්තියො උපපරික්ඛන්තා. මහන්තානං සීලක්ඛන්ධාදිනං එසනට්ඨෙන මහෙසයො. එකවරියනිවාසෙනාති එකවරියනිවාසමත්තෙන, න සීලාදිනා. බග්ගමිගසිඬ්ගසමා උපමා යෙසං, බග්ගමිගසිඬ්ගං වා සමුපමා යෙසං තෙ බග්ගසිඬ්ගසමුපමා.

තම්බනබතූඬ්ගනබතාදිඅසීතිඅනුබ්බඤ්ජනපටිමණ්ඩිතෙහි සුප්පතිට්ඨිතපාදතාදීහි ද්වත්තිංසාය මහාපුරිසලක්ඛණෙහි විචිත්‍රො අවිජරියබ්භූතො රූපකායො එතස්සාති අසීති...පෙ.... රූපකායො. සහ වාසනාය සබ්බෙසං කිලෙසානං පභීනත්තා සබ්බාකාරපරිසුද්ධසීලක්ඛන්ධාදිගුණරතතෙහි සම්ඤ්ඤා ධම්මකායො එතස්සාති සබ්බාකාර...පෙ.... ධම්මකායො. යානසොති තඬ්ඛණෙයෙව.

එවං මහානුභාවස්සාති එවං යථාචුත්තරූපකායසම්පත්තියා, ධම්මකායසම්පත්තියා ව විඤ්ඤායමානවිපුලාපරිමෙයාඛුද්ධානුභාවස්ස, වසං නාගතං අනුපගමනවසෙනාති අධිප්පායො.

මරණං සාමඤ්ඤං එතස්සාති මරණසාමඤ්ඤො, තස්ස භාවො මරණසාමඤ්ඤතා, තාය.

172. කම්කුලානන්ති කම්සමුභානං, කම්ජාතිනං වා. ජීයන්තීති ජරං පාපුණන්ති.

නික්ඛන්තෙහි විනිවත්තෙ. පටිභිතායාති පච්චානුගතාය. සො මමස්ස අන්තරායොති සා යථාචුත්තා න කෙවලං කාලකිරියාව, අථ ඛො මම අනිදුල්ලහං බණං ලහිත්වා ධීතස්ස සත්ථුසාසනමනසිකාරස්ස අන්තරායො අස්ස භවෙය්‍ය. බ්‍යාපජ්ජෙය්‍යාති විපත්තිං ගච්ඡෙය්‍ය. සත්ථකෙන විය අඬ්ගපච්චඬ්ගානං කන්තනකා මරණකාලෙ සන්ධිබන්ධනවිෂේදනකවාතා සත්ථකවාතා.

173. අබලන්ති බලහීනං. දුබ්බලන්ති තස්සෙව වෙවචනං. අභාවත්ථො හි අයං දු-සද්දො “දුස්සිලො (අ. නි. 5.213; අ. නි. 10.75) දුප්පඤ්ඤො” තිආදීසු (ම. නි. 1.449) විය. තදෙතං ආයු. අස්සාසපස්සාසානං සමචුත්තිතා අපරාපරං පවෙසනික්ඛමොව. ඛහි නික්ඛන්තනාසිකවාතෙ අන්තො අපවිසන්තෙ, පච්චියෙ වා අනික්ඛමන්තෙති එකස්සෙව පවෙසනික්ඛමො විය චුත්තං, තං නාසිකවාතභාවසාමඤ්ඤනාති දට්ඨබ්බං. අධිමත්තතාය අවිවාසන්තඅධිට්ඨානාදිනා. තදභාවො හි ඉරියාපථානං සමචුත්තිතා. අතිසීතෙන අභිභූතස්ස කායස්ස විපජ්ජනං මහිංසරට්ඨාදීසු හිමපාතකාලෙන දීපෙනබ්බං. තත්ථ හි සත්තා සීතෙන හින්තසරිරා ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්ති. අතිඋණ්භෙන අභිභූතස්ස විපජ්ජනං මරුකන්තාරෙ උණ්භාහිතත්තාය පච්ඡිං, තත්ථ ධ්විතං උපරි සාටකං, පුත්තඤ්ච අක්කමිත්වා මතාය ඉත්ථියා දීපෙනබ්බං. මහාභූතානං සමචුත්තිතා පකොපාභාවො. පථවීධාතුආදීනං පකොපෙන සරීරස්ස විකාරාපත්ති පරතො ධාතුකම්මට්ඨානකථායං ආගමිස්සති. යුත්තකාලෙති භුඤ්ජිතුං යුත්තකාලෙ භුද්දාභිභූතකාලෙ.

174. අවචන්ථානතොති කාලාදිවසෙන වචන්ථානාභාවතො. වචන්ථානන්ති චෙත්ථ පරිච්ඡෙදො අධිජ්ජෙතො, න අසඬ්ඤාතො වචන්ථානං, නිච්ඡයො වාති ආහ “පරිච්ඡෙදාභාවතො” ති. න නායරෙති න ඤායන්ති.

ඉතො පරන්ති එත්ථ පරන්ති පරං අඤ්ඤං කාලන්ති අත්ථො. තෙන ඔරකාලස්සාපි සඬ්භගො සිද්ධො භොති. පරමායුතො ඔරකාලං එව චෙත්ථ “පර”න්ති අධිජ්ජෙතං. තතො පරං සත්තානං ජීවනස්ස අභාවතො “වචන්ථානාභාවතො” ති වත්තුං න සක්කාති. අබ්බුදපෙසිතිආදීසු “අබ්බුදකාලෙ පෙසිකාලෙ” තිආදීනා කාල-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. කාලොති ඉධ පුබ්බණ්භාදිවෙලා අධිජ්ජෙතා. තෙනාහ “පුබ්බණ්භෙපි හී” තිආදි. ඉධෙව දෙහෙන පතිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. අනෙකජ්ජකාරතොති නගරෙ ජාතානං ගාමෙ, ගාමෙ ජාතානං නගරෙ, වනෙ ජාතානං ජනපදෙ, ජනපදෙ ජාතානං වනෙතිආදීනා අනෙකජ්ජකාරතො. ඉතො චුතෙනාති ඉතො ගතීතො චුතෙන. ඉධ ඉමිස්සං ගතියං. යන්තයුත්තගොණො වියාති යථා යන්තෙ යුත්තගොණො යන්තං නාතිවත්තති, එවං ලොකො ගතිපඤ්චකන්ති එත්තකෙන උපමා.

175. අප්පං වා හියෙයාති වස්සසතතො උපරි “දස වා වස්සානි, වීසති වා” තිආදීනා දුතියං වස්සසතං අපාපුණන්තො අප්පකං වා ජීවතීති අත්ථො. ගමනීයොති ගන්ධබ්බො උපපජ්ජනවසෙන. සම්පරායොති පරලොකො.

භීළෙය්‍යාති පරිභවෙය්‍ය න සම්භාවෙය්‍ය. නන්ති ආයුං. සුපාරිසොති සාධුපුරිසො පඤ්ඤවා. චරෙය්‍යාති සුවරිතං චරෙය්‍ය. තෙනාහ “ආදිත්තසීසොවා”ති.

සත්තහි උපමාහීති –

“සෙය්‍යථාපි, බ්‍රාහ්මණ, තිණග්ගෙ උස්සාවබින්නදු සුරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙ බිජ්ජංයෙව පටිවිගච්ඡති, න විරට්ඨිතිකං හොති. උදකෙ උදකපුබ්බුළං. උදකෙ දණ්ඩරාජී. නදී පබ්බතෙය්‍යා දුරඨගමා සීසසොනා භාරහාරිතී. බලවා පුරිසො ජීවිහග්ගෙ බෙළපිණ්ඩං සංයුහිත්වා අකසිරෙනෙව වමෙය්‍ය. දිවසං සන්තත්තෙ අයොකටාහෙ මංසපෙසි පක්ඛිත්තා බිජ්ජංයෙව පටිවිගච්ඡති, න විරට්ඨිතිකා හොති. ගාවී වජ්ඣා ආසාතනං නියමානා යං යදෙව පාදං උද්ධරති, සන්තිකෙව හොති වධස්ස, සන්තිකෙව මරණස්ස, එවමෙවං බො, බ්‍රාහ්මණ, ගොවජ්ඣුපමං ජීවිතං මනුස්සානං පරිත්තං ලුහකං බහුදුක්ඛං බහුපායාසං මන්තායං බොද්ධබ්බං, කත්තබ්බං කුසලං, වරිතබ්බං බ්‍රහ්මවරියං, නත්ථි ජාතස්ස අමරණ”න්ති (අ. නි. 7.74) –

එවමාගතාහි ඉමාහි සත්තහි උපමාහි අලඬිකතං.

රත්තින්දිවන්ති එකං රත්තින්දිවං. හගවතො සාසනන්ති අරියමග්ගපටිවේධාවහං සත්ථු ඔවාදං. බහුං වත මෙ කතං අස්සාති බහුං වත මයා අත්තහිතං පබ්බජිතකිච්චං කතං හවෙය්‍ය. තදන්තරන්ති තං බණං තත්තකං වෙලං. එකං පිණ්ඩපාතන්ති එකං දිවසං යාපනජ්ජහොතකං පිණ්ඩපාතං. දන්ධන්ති මන්දං විරාය. අවිස්සාසියො අවිස්සාසනියො.

176. විත්තෙ ධරන්තෙයෙව සත්තානං ජීවිතවොහාරො, විත්තස්ස ව අතිඉත්තරො බණො ලුහපරිවත්තිභාවතො. යථාහ හගවා “නාහං, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මපි සමනුපස්සාමි, යං එවං ලුහපරිවත්තං, යථයිදං විත්ත”න්ති (අ. නි. 1.48; කථා. 335). තස්මා සත්තානං ජීවිතං එකවිත්තක්ඛණිකත්තා ලුහසං ඉත්තරන්ති දස්සෙන්නො “පරමත්ථතො”තිආදිමාහ. තත්ථ “පරමත්ථතො”ති ඉමිනා යායං “යො විරං ජීවති, සො වස්සසත්ත”න්තිආදිනා සත්තානං (දී. නි. 2.7; සං. නි. 1.145; අ. නි. 7.74) ජීවිතජ්ජවත්ති චුත්තා, සා පබන්ධිසයත්තා වොහාරවසෙනාති තං පටික්ඛිපති. “අතිපරිත්තො”ති ඉමිනා

—

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, වත්තාරො දළ්භධම්මා ධනුග්ගහා සුසික්ඛිතා කතහත්ථා කතුපාසනා චතුද්දිසා ඨිතා අස්සු, අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය

‘අහං ඉමෙසං...පෙ.... කතුපාසනානං චතුද්දිසා කණ්ඨෙ ඛිත්තෙ අප්පතිට්ඨිතෙ පට්ඨියං ගහෙත්වා ආහරිස්සාමි’ති. යථා ච, භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො, යථා ච චන්දිමසුරියානං ජවො, තතො සීඝතරො. යථා ච, භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො, යථා ච චන්දිමසුරියානං ජවො, යථා ච යා දෙවතා චන්දිමසුරියානං පුරතො ධාවන්ති, තාසං දෙවතානං ජවො, තතො සීඝතරං ආයුසඬ්ඛාරා බියන්ති’ති (සං. නි. 2.228) –

එවං චුත්තං පරිත්තමපි පටික්ඛිපති. තත්‍ර හි ගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං හෙට්ඨපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරසි, පාදෙ ච බද්ධබුරධාරාසන්තිපාතතොපි පරිත්තකො රූපජීවිතින්ද්‍රියස්ස සො බණ්ණො චුත්තො, චිත්තස්ස පන අතිවිය පරිත්තතරො, යස්ස උපමාපි නත්ථි. තෙනෙවාහ ‘යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, උපමාපි න සුකරා, යාව ලහුපරිචත්තං චිත්ත’න්ති (අ. නි. 1.48). ජීවිතක්ඛණොති ජීවනක්ඛණො. එකචිත්තජ්ජවත්තිමත්තොයෙව එකස්ස චිත්තස්ස පවත්තිමත්තෙනෙව සත්තානං පරමත්ථතො ජීවනක්ඛණස්ස පරිච්ඡින්නත්තා. ඉදානි තමත්ථං උපමාය පකාසෙන්නො ‘යථා නාමා’තිආදිමාහ. තත්ථ පවත්තමානන්ති පවත්තන්තං. එකචිත්තක්ඛණිකන්ති එකචිත්තක්ඛණමත්තවත්තං. තස්මිං චිත්තෙ නිරුද්ධමත්තෙති යෙන චත්තමානචිත්තක්ඛණෙන ‘ජීවති’ති චුච්චති, තස්මිං චිත්තෙ නිරොධං භඩ්ගං පත්තමත්තෙ තංසමඬ්ඨි සත්තො නිරුද්ධො මතොති චුච්චති. චුත්තමෙවත්ථං පාළියා විභාවෙතුං ‘යථාහා’තිආදි චුත්තං. තෙන තිසුපි කාලෙසු සත්තානං පරමත්ථතො ජීවනං නාම චිත්තක්ඛණවසෙනෙවාති දස්සෙති.

ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රියං. සුබදුක්ඛාති සුබදුක්ඛවෙදනා. උපෙක්ඛාපි හි සුබදුක්ඛාසු එව අත්තොගධා ඉට්ඨානිට්ඨහාවතො. අත්තභාවොති ජීවිතවෙදනාවිඤ්ඤාණානි යපෙත්වා අවසිට්ඨධම්මා චුත්තා. කෙවලාති අත්තනා, නිච්චහාවෙන වා අවොම්ඝ්සා. එකචිත්තසමායුත්තාති එකෙකෙන චිත්තෙන සහිතා. ලහුසො චත්තති බණ්ණොති චුත්තනායෙන එකචිත්තක්ඛණිකතාය ලහුකො අතිඉත්තරො ජීවිතාදීනං බණ්ණො චත්තති.

යෙ නිරුද්ධා මරන්තස්සාති චචන්තස්ස සත්තස්ස චුතිතො උද්ධං ‘නිරුද්ධා’ති චත්තබ්බා යෙ බන්ධා. තිට්ඨමානස්ස වා ඉධාති යෙ වා ඉධ පවත්තියං තිට්ඨන්තස්ස ධරන්තස්ස භඩ්ගජ්ජන්තියා නිරුද්ධා බන්ධා. සබ්බෙපි සදිසා තෙ සබ්බෙපි එකසදිසා. කථං? ගතා අප්පට්ඨසන්ධිකා පුන ආගන්ත්වා පටිසන්ධානාභාවෙන විගතා. යථා හි චුතිබන්ධා න නිචත්තන්ති, එවං තතො පුබ්බෙපි බන්ධා, තස්මා එකචිත්තක්ඛණිකං සත්තානං ජීවිතන්ති අධිප්පායො.

අනිබ්බත්තෙන න ජාතොති අනුප්පන්නෙන විත්තෙන ජාතො න භොති අජාතො නාම භොති. පච්චුප්පන්නෙන වත්තමානෙන විත්තෙන ජීවති ජීවමානො නාම භොති. විත්තභඩ්ඨා මතො ලොකොති චුතිවිත්තස්ස විය සබ්බස්සපි තස්ස තස්ස විත්තස්ස භඩ්ඨප්පත්තියා අයං ලොකො පරමත්ථතො මතො නාම භොති නිරුද්ධස්ස අප්පට්ඨපත්තිකත්තා. එවං සත්තෙපි පඤ්ඤත්ති පරමත්ථියා යා තං තං ධරන්තං විත්තං උපාදාය “තිස්සො ජීවති, චුස්සො ජීවති”ති වචනප්පවත්තියා විසයභූතා සන්තානපඤ්ඤත්ති, සා එත්ථ පරමත්ථියා පරමත්ථභූතා. තථා හි වදන්ති “නාමගොත්තං න ජීරති”ති (සං. නි. 1.76).

177. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන ආකාරෙන. විත්තන්ති කම්මට්ඨානාරම්මණං විත්තං. ආසෙවනං ලහතීති භාවනාසෙවනං ලහති, බහිද්ධා වික්ඛෙපං පහාය එකත්තවසෙන මරණාරම්මණමෙව භොතීති. තෙනාහ “මරණාරම්මණා සති සන්තිට්ඨතී”ති. සභාවධම්මානං හෙදො සභාවධම්මගතිකො එවාති ආහ “සභාවධම්මත්තා පන ආරම්මණස්සා”ති. තෙනාහ භගවා “ජරාමරණං, භික්ඛවෙ, අනිච්චං සඬ්ඛනං පටිච්චසමුප්පන්න”න්තිආදි (සං. නි. 2.20). සංවෙජනීයත්තාති සංවෙගජනනතො මහාභූතෙසු මහාවිකාරතා විය ගය්භමානා මරණං අනුස්සරියමානං උපරුපරි උබ්බෙගමෙව ආවහතීති තත්ථ න භාවනාවිත්තං අප්පෙතුං සක්කොති. යදි සභාවධම්මත්තා අප්පනං න පාපුණාති, ලොකුත්තරජ්ඣානං එකච්චාති අරුපජ්ඣානාති ච කථන්ති ආහ “ලොකුත්තරජ්ඣානං පනා”තිආදි. විසුද්ධිභාවනානුක්කමවසෙනාති හෙට්ඨිමවිසුද්ධියා ආනුභාවෙන අධිගතාතිසයාය පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිභාවනාය, සබ්බසඬ්ඛාරෙහි නිබ්බන්දනවිරජ්ජනාදිවිසංයොගාධිමුත්තිඅප්පනාය ච පටිපක්ඛභූතානං පාපධම්මානං විගමොති එවංභූතස්ස විසුද්ධිභාවනානුක්කමස්ස වසෙන ලොකුත්තරජ්ඣානං අප්පනාප්පත්තමෙව භොති. ආරම්මණසමතික්කමනමත්තං තත්ථ භොතීති අඤ්ඤෙසං සභාවධම්මාරම්මණකම්මට්ඨානානං විය විත්තස්ස සමාධානෙ ඛ්‍යාපාරො නත්ථි. යථාසමාහිතෙන පන විත්තෙන ආරම්මණසමතික්කමනමත්තමෙව භාවනාය කාතබ්බං, තස්මා සභාවධම්මෙපි ආරුප්පජ්ඣානං අප්පෙතීති.

සතතං අප්පමත්තො භොති සංවෙගබහුලත්තා, තතො එවස්ස සබ්බභවෙසු අනභිරතිසඤ්ඤාපටිලාභො. ජීවිතනිකන්තිං ජහාති මරණස්ස අවස්සංභාවිතාදස්සනතො. පාපගරහී භොති අනිච්චසඤ්ඤාපටිලාභතො, තතො එව අසන්නිධිබහුලතා, විගතමලමච්ඡෙරතා ච. තදනුසාරෙතාති අනිච්චසඤ්ඤාපටිවයානුසාරෙන. අභාවිතමරණාති අභාවිතමරණානුස්සරණා. අභයො අසම්මුල්ලො කාලං කරොති පගෙව මරණසඤ්ඤාය සුපට්ඨිතත්තා.

කායගතාසතිකථාවණ්ණනා

178. බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති එත්ථාති බුද්ධුප්පාදො, බුද්ධානං උප්පජ්ජනකාලො, තස්මා. අඤ්ඤානු තං යපෙත්වා, අඤ්ඤස්මිං කාලෙති අත්ථො. න පචත්තපුබ්බන්ති අපචත්තපුබ්බං. තතො එව සබ්බතිත්ථියානං අවිසයභූතං. නනු ච සුනෙත්තසත්ථාරාදයො (අ. නි. 6.54; 7.66, 73), අඤ්ඤෙ ච තාපසපරිබ්බාජකා සරීරං “අසුභ”න්ති ජානිංසු. තථා හි සුමෙධතාපසෙන සරීරං ජිගුච්ඡන්තෙන චුත්තං –

“යන්තූනිමං පුතිකායං, නානාකුණපපුරිතං;

ජඩ්ඛයිත්ථාන ගච්ඡෙය්‍යං, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො”ති. (බු. වං. 2.8)

ආදි. කාමං බොධිසත්තා, අඤ්ඤෙ ච තාපසාදයො සරීරං “අසුභ”න්ති ජානන්ති, කම්මට්ඨානභාවෙන පන න ජානන්ති. තෙන චුත්තං “අඤ්ඤානු බුද්ධුප්පාදා”තිආදි. සංවෙගාය සංවත්තති යාථාවතො කායසභාවජ්ජවෙදනතො. අත්ථායාති දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථාය. යොගක්ඛෙමායාති චතුහි යොගෙහි බෙමභාවාය. සතිසම්පජ්ඤායාති සබ්බත්ථ සතිඅවිජ්ජවාසාය ච සත්තට්ඨානියසම්පජ්ඤාය ච. ඤාණදස්සනපටිලාභායාති විපස්සනාඤාණාධිගමාය. විජ්ජාවිමුත්තිඵලසවිජ්ජිරියායාති තිස්සො විජ්ජා, චිත්තස්ස අධිමුත්ති නිබ්බානං, චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානීති එතෙසං පච්චක්ඛකරණාය. අමතස්ස නිබ්බානස්ස අධිගමහෙතුතාය, අමතසදිසාතජ්ජකසුඛසහිතතාය ච කායගතාසති “අමත”න්ති චුත්තා. පරිභුඤ්ජන්තීති කුමානසමාපජ්ජනෙන චලඤ්ජන්ති. පරිහීනන්ති ජිනං. විරද්ධන්ති අනධිගමෙන විරජ්ඣන්තං. ආරද්ධන්ති සාධිතං නිජ්ඣාදිතං. අනෙකෙහි ආකාරෙහි තෙසු තෙසු සුත්තන්තෙසු පසංසිත්වා යං තං කායගතාසතිකම්මට්ඨානං නිද්දිට්ඨන්ති සම්බන්ධො. කත්ථ පන නිද්දිට්ඨන්ති? කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.153 ආදයො). තත්ථ හි “කථං භාවිතා ච හික්ඛවෙ”තිආදිනා අයං දෙසනා ආගතා. තත්ත්වං සඛ්ඛෙපත්ථො – හික්ඛවෙ, කෙන පකාරෙන කායගතාසතිභාවතා භාවිතා, කෙන ච පකාරෙන පුනජ්ජනං කතා ආනාපානජ්ඣානාදීනං නිජ්ඣත්තියා මහජ්ඣලා, තෙසං තෙසං විජ්ජාභාගියානං, අභිඤ්ඤාසවිජ්ජකරණියානඤ්ච ධම්මානං, අරතිරතිසහනතාදීනඤ්ච සංසිද්ධියා මහානිසංසා ච භොතීති? ආනාපානපබ්බන්ති ආනාපානකම්මට්ඨානාවධි. එස නයො සෙසෙසුපි.

ධාතුමනසිකාරකම්මට්ඨානෙන යදිපි උපචාරසමාධි ඉජ්ඣති, සම්මසනවාරො පන තත්ථ සාතිසයොති ධාතුමනසිකාරපබ්බම්පි “විපස්සනාවසෙන චුත්ත”න්ති චුත්තං. “අයම්පි බො කායො එවංධම්මො

එවංභාවී එවංඅනතීතො”ති (දී. නි. 2.379; ම. නි. 1.112) තත්ථ තත්ථ අසුභානිච්චතාදීහි සද්ධිං කායෙ ආදීනවස්ස විභාවනවසෙන දෙසනාය ආගතත්තා “නවසිවතීක...පෙ.... වුත්තානී”ති වුත්තං. එත්ථ උද්ධුමාතකාදීසුති එතෙසු සිව්විකපබ්බෙසු ආගතඋද්ධුමාතකාදීසු. ආනාපානස්සතිවසෙනාති ආනාපානස්සතිභාවනාවසෙන. යො උපරි “කරිසං මත්ථලුඛිග”න්ති මත්ථලුඛිගකොට්ඨාසො ගය්හති, තං ඉධ පාළියං (ම. නි. 3.154) අට්ඨමිඤ්ජෙනෙව සඬගණ්හිත්වා දෙසනා ආගතාති දස්සෙන්තො “මත්ථලුඛිගං අට්ඨමිඤ්ජෙන සඬගහෙත්වා”ති ආහ. ඉධාති ඉමස්මිං අනුස්සතිනිද්දෙසෙ. කායං ගතා, කායෙ වා ගතා සති කායගතාසතීති සතිසීසෙන ඉදං ද්වත්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං අධිජ්ජෙතන්ති යොජනා.

179. වතුමහාභුතිකන්ති වතුමහාභුතසන්තිස්සයං. පුතිකායන්ති පුතිභූතං පරමදුග්ගන්ධකායං. යානගමනාවත්ථං සරිරං සන්ධාය, තස්ස වා අවයවෙසු සබ්බහෙට්ඨිමං පාදතලන්ති වුත්තං. “උද්ධං පාදතලා”ති. තිරියං තවපරිච්ඡින්නන්ති එත්ථ නනු කෙසලොමනබ්බානං, තවස්ස ව අතවපරිච්ඡින්නතා අත්ථිති? කිඤ්චාපි අත්ථි, තවපරිච්ඡින්නබ්බුලතාය පන කායස්ස තවපරිච්ඡින්නතා හොතීති එවං වුත්තං. තවො පරියන්තො අස්සාති තවපරියන්තොති එතෙන පන වචනෙන කායෙකදෙසභූතො තවො ගහිතො එව, තජ්ජට්ඨිද්ධා ව කෙසාදයො තදනුපට්ඨිමුලා තවපරියන්තාව හොන්තීති ද්වත්තිංසාකාරසමුහො සබ්බොපි කායො තවපරියන්තො වුත්තොති වෙදිතබ්බො.

අත්ථිති වචනවිපල්ලාසෙන වුත්තං, නිපාතපදං වා එතං. තස්මා තිසුපි සඬබ්බාසු තදෙවස්ස රූපං. තෙනාහ “සංවිජ්ජන්ති”ති. අක්ඛරචිත්තකෙහි සරිරෙ කාය-සද්දං වණ්ණන්තෙහිපි අසුචිසමුදායභාවෙනෙව ඉච්ඡිතබ්බොති දස්සෙන්තො “අසුචිසඤ්චයතො”ති වත්වා පුන නං නිරුත්තිතයෙන දස්සෙතුං “කුච්ඡිතාන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආයභූතකොති උජ්ජන්තිට්ඨානභූතත්තා. “පුරං නානජ්ජකාරස්සා”ති වුත්තං. “කෙ පන තෙ පකාරා? යෙහි නානජ්ජකාරං අසුචි වුත්ත”න්ති තෙ කෙසාදිකෙ දස්සෙතුං පාළියං “කෙසා ලොමා”තිආදි වුත්තන්ති ඉමමත්ථං දීපෙන්තො ආහ “එතෙ කෙසාදයො ද්වත්තිංසාකාරා”ති. ආකාරා පකාරාති හි එකො අත්ථොති. එවං සම්බන්ධොති “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ නබ්බ”තිආදිනා සබ්බකොට්ඨාසෙසු “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ”ති පදත්තයෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

පරිතොති තිරියං, සමන්තතො වා පාදතලකෙසමුලෙසු ව තවස්ස ලබ්භනතො. සුචිභාවන්ති සුචිනො සබ්භාවං, සුචිමෙව වා.

180. යෙන විධිනා උග්ගහෙ කුසලො හොති, සො සත්තවිධො විධි “උග්ගහකොසල්ල”න්ති වුච්චති, තන්තිබ්බත්තං වා ඤාණං. මනසිකාරකොසල්ලෙපි එසෙව නයො.

සජ්ඣායන්තා වාති සජ්ඣායං කරොන්තා එව. තෙසං කිර වත්තාරො මාසෙ සජ්ඣායන්තානං සජ්ඣායමග්ගෙනෙව කොට්ඨාසෙ උපධාරෙන්නානං පටිපාටියා ද්වත්තිංසාකාරා විභූතතරා හුත්වා බායිංසු, පටික්කුලසඤ්ඤා සණ්ඨාසි, තෙ තස්මිං නිමිත්තෙ ඥානං අප්පෙත්වා ඥානපාදකං විපස්සනං වච්චෙත්වා දස්සනමග්ගං පටිවිජ්ඣිංසු. තෙන වුත්තං “සජ්ඣායන්තා ව සොතාපන්නා අහෙසු”න්ති.

පරිච්ඡින්නදිත්වාති තවපඤ්චකාදිවසෙනෙව පරිච්ඡෙදං කත්වා. පඨවිධාතුබ්බලභාවතො මත්ථලුඬිගස්ස කරිසාවසානෙ තන්තිආරොපනමාහ. එත්ථ ව මංසං, න්හාරු, අට්ඨි, අට්ඨිමිඤ්ජං චක්කං, චක්කං අට්ඨිමිඤ්ජං, අට්ඨි, න්හාරු, මංසං, තවො, දන්තා, නබා, ලොමා, කෙසාති එවං චක්කපඤ්චකාදිසු අනුලොමසජ්ඣායං වත්වා පටිලොමසජ්ඣායො පුරිමෙහි සම්බන්ධො වුත්තො. ස්වායං සම්මොහවිනොදනියං (විහ. අට්ඨ. 356) විසුං තිපඤ්චාහං, පුරිමෙහි එකතො තිපඤ්චාහන්ති ජපඤ්චාහං සජ්ඣායො වුත්තො, තත්ථ ආදිඅන්තදස්සනවසෙන වුත්තොති දට්ඨබ්බො. අනුලොමපටිලොමසජ්ඣායෙපි හි පටිලොමසජ්ඣායො අන්තිමො හොති, සජ්ඣායජපකාරන්තරං වා එතම්පිති වෙදිතබ්බං.

හත්ථසඬ්ඛලිකාති අඬුලිපන්නිමාහ.

මනසා සජ්ඣායොති විත්තෙන විත්තනමාහ, යං මානසං “ජප්පන”න්ති වුච්චති, සම්මදෙව අජ්ඣායොති වා සජ්ඣායො, විත්තනන්ති අත්ථො. චිරතරං සුට්ඨු පවත්තනෙන පගුණභූතා කම්මට්ඨානතන්ති සමාවජ්ජිත්වා මනසි කරොන්තස්ස ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා කත්ථවි අසජ්ජමානා නිරන්තරමෙව උපට්ඨාති, තදනුසාරෙන තදත්ථොපි විභූතතරො හුත්වා බායතීති ආහ “වචසා සජ්ඣායො හි...පෙ.... පටිවෙධස්ස පච්චයො හොති”ති. ලක්ඛණපටිවෙධස්සාති අසුභලක්ඛණපටිවෙධස්ස.

පටික්කුලසභාවසල්ලක්ඛණස්ස කස්සවි වණ්ණග්ගහණමුඛෙන කොට්ඨාසා වචත්ථානං ගච්ජන්ති, කස්සවි සණ්ඨානග්ගහණමුඛෙන, කස්සවි දිසාවිභාගග්ගහණමුඛෙන, කස්සවි පතිට්ඨිතොකාසග්ගහණමුඛෙන, කස්සවි සබ්බසො පරිච්ඡිජ්ජග්ගහණමුඛෙනාති වණ්ණාදිතො සල්ලක්ඛණං උග්ගහකොසල්ලාවහං වුත්තන්ති තං දස්සෙන්නො “කෙසාදීනං වණ්ණො වචත්ථපෙතබ්බො”තිආදිමාහ.

අත්තනො භාගො සභාගො, සභාගෙන පරිච්ඡේදො සභාගපරිච්ඡේදො, හෙට්ඨපරිතිරියපරියන්තෙහි, සකොට්ඨාසිකකෙසන්තරාදීහි ච පරිච්ඡේදොති අත්ථො. අමිස්සකතාවසෙනාති කොට්ඨාසන්තරෙහි අවොමිස්සකතාවසෙන. අසභාගො හි ඉධ “විසභාගො”ති අධිජ්ජෙතො, න විරුද්ධසභාගො. ස්වායමත්ථො කෙසාදිසද්දතො ඵල ලබ්භති. සද්දන්තරත්ථාපොභනවසෙන සද්දො අත්ථං වදන්ති “කෙසා”ති වුත්තෙ “අකෙසා න භොන්ති”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායති. කෙ පන තෙ අකෙසා? ලොමාදයො, න ච සටාදිසු පසඨගොපකරණෙනෙව තෙසං නිවත්තිතත්තා.

පටික්කුලවසෙනෙව කථිතං ධාතුච්භාගස්ස සාමඤ්ඤතොපි අගහිතත්තා. තත්ථෙව විසුං ධාතුකම්මට්ඨානස්ස කථිතත්තා ච ධාතුච්භවිගො පක්කුසාතිසුත්තං (ම. නි. 3.342) විභවිගජ්ජකරණෙ ධාතුච්භවිගපාළි (විභ. 172 ආදයො) ච. යස්ස වණ්ණතො උපට්ඨාති කෙසාදි, තං පුග්ගලං සන්ධාය ඤානාති කෙසාදිසු වණ්ණකසිණාරම්මණාති විභත්තාති. ඤත්වා ආචික්ඛිතබ්බන්ති යදත්ථං වුත්තං, තං දස්සෙතුං “තත්ථ ධාතුවසෙනා”ති ආදි වුත්තං. ඉධාති ඉමස්මිං පටික්කුලමනසිකාරපබ්බෙ. කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.153 ආදයො) හි පටික්කුලමනසිකාරපබ්බං ගහෙත්වා ඉධ කායගතාසතිභාවනා නිද්දිසියති.

181. න ඵකන්තරිකායාති ඵකන්තරිකායපි න මනසි කාතබ්බං, පගෙව ද්වන්තරිකාදිනාති අධිජ්ජායො. න භාවනං සම්පාදෙති, ලක්ඛණපට්ඨෙධං න පාපුණාති ඵකන්තරිකාය මනසි කරොන්තොති සම්බන්ධො.

ඔක්කමනවිස්සජ්ජනන්ති පටිපජ්ජිතබ්බවිස්සජ්ජෙතබ්බෙ මග්ගෙ. පුච්ඡිත්වාච ගන්තබ්බං භොති ගහෙතබ්බවිස්සජ්ජෙතබ්බට්ඨානස්ස අසල්ලක්ඛණතො. කම්මට්ඨානං පරියොසානං පාපුණාතීති ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා මනසිකාරමත්තං භොතීති අධිජ්ජායො. අවිභූතං පන භොති පටික්කුලාකාරස්ස සුට්ඨ අසල්ලක්ඛණතො. තතො ඵල න විසෙසං ආවහති.

කම්මට්ඨානං පරියොසානං න ගච්ඡතීති පටිපාටියා සබ්බකොට්ඨාසෙ මනසි කරොතොයෙව විභූතා හුත්වා උපට්ඨහන්ති. තෙ සාතිසයං පාටික්කුලතො මනසි කරොන්තස්ස කම්මට්ඨානං පරියොසානං ගච්ඡෙය්‍ය, ඉමස්ස පන අතිවිය දන්ධං මනසි කරොතො විභූතතො උපට්ඨානමෙව නත්ථි, කුතො පටික්කුලතාය සණ්ඨානං. තෙනාහ “විසෙසාධිගමස්ස පච්චයො න භොතී”ති.

බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණෙති “අසුචි පටික්කුල”න්ති කෙසාදිසු පවත්තෙතබ්බං අසුභානුපස්සනං හිත්වා සුභාදිවසෙන ගය්‍යමානා කෙසාදයොපි ඉධ “බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණමෙවා”ති වෙදිතබ්බා. රූපාදයො හි

නීලාදිවසෙන පුට්ඨසභාවතාය පුට්ඨත්තාරම්මණං නාම, නානාරම්මණන්ති අත්ථො. අසමාධානං චෙතසො විරූපො බෙපොති චික්ඛෙපො. සො සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා සක්කච්චං කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තෙන පටිබාහිතබ්බො. පරිභායතීති භායති. පරිධංසතීති විනස්සති.

යා අයං කෙසා ලොමාතිආදිකා ලොකසඨකෙනානුගතා. පණ්ණත්තීති අට්ඨ ධම්මෙ උපාදාය පණ්ණත්ති. තං කෙසාදිපණ්ණත්තිං. අතික්කම්ත්වාති පටික්කුලභාවතාය අතික්කම්ත්වා උග්ගාටෙත්වා. තස්සා උග්ගාටිතත්තා තස්මිං තස්මිං කොට්ඨාසෙ පටික්කුලතො උපට්ඨහන්තෙ “පටික්කුල”න්ති විත්තං යපෙනබ්බං. ඉදානි තමත්ථං උපමාය විභාවෙන්තො “යථා හි”තිආදිමාහ. තත්ත්වං උපමාසංසන්දනං – මනුස්සා විය යොගාවචරො. උදපානං විය කොට්ඨාසා. තාලපණ්ණාදිසඤ්ඤාණං විය කෙසාදිපඤ්ඤත්ති. තෙන මනුස්සානං උදපානෙ න්භානපිවනාදි විය යොගාවචරස්ස පුබ්බභාගෙ කෙසා ලොමාති පණ්ණත්තිවසෙන මනසිකාරො. අභිණ්භසඤ්ඤාවාරෙන මනුස්සානං සඤ්ඤාණෙන විනා උදපානෙ කිච්චකරණං විය යොගාවචරස්ස මනසිකාරබලෙන පණ්ණත්තිං අතික්කම්ත්වා පටික්කුලභාවෙයෙව විත්තං යපෙන්වා භාවනානුයොගො. පුබ්බභාගෙ...පෙ.... පාකටො භොතීති “කෙසා ලොමා”තිආදිනා (ම. නි. 3.154) භාවනමනුයුඤ්ජන්තස්ස කෙසාදිපඤ්ඤත්තියා සද්ධිංයෙව කොට්ඨාසානං පටික්කුලභාවො පුබ්බභාගෙ පාකටො භොති. අථානි පච්ඡා භාවතාය වීථිපටිපන්නකාලෙ. පටික්කුලභාවෙයෙව විත්තං යපෙනබ්බන්ති කොට්ඨාසානං පටික්කුලාකාරෙයෙව භාවනාවිත්තං පවත්තෙතබ්බං.

අනුපුබ්බෙන මුඤ්චනං අනුපුබ්බමුඤ්චනං, අනුපට්ඨහන්තස්ස අනුපට්ඨහන්තස්ස මුඤ්චනන්ති අත්ථො. කථං පන අනුපට්ඨානං භොතීති ආහ “ආදිකම්මිකස්සා”තිආදි. පරියොසානකොට්ඨාසමෙව ආහව්ව තිට්ඨතීති ඉදං කම්මට්ඨානං තන්තිඅනුසාරෙන ආදිතො කම්මට්ඨානමනසිකාරො පවත්තතීති කත්වා චුත්තං. තථා හිස්ස මනසා සජ්ඣායො විය මනසිකාරො තෙ තෙ කොට්ඨාසෙ ආමට්ඨමත්තෙ කත්වා ගච්ඡති, න ලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන. යදා පන නෙ ලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන සුට්ඨු උපධාරෙන්තො මනසි කරොති, තදා කෙවි උපට්ඨහන්ති, කෙවි න උපට්ඨහන්ති. තත්ථ පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙන්තො “අථස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ කම්මන්ති මනසිකාරකම්මං තාව කාතබ්බං. කිව විරන්ති? යාව ද්විසු උපට්ඨිතෙසු, තෙසම්පි ද්වින්නං එකො සුට්ඨුතරං උපට්ඨහති තාව.

උක්කුට්ඨුක්කුට්ඨිට්ඨානෙයෙව උට්ඨහිත්වාති පුබ්බෙ විය එකත්ථකතාය උක්කුට්ඨියා කමෙන සබ්බතාලෙසු පතිත්වා උට්ඨහිත්වා උට්ඨහිත්වා

පරියන්තතාලං, ආදිතාලඤ්ච ආගන්ත්වා තතො තතො තත්ථ තත්ථෙව කතාය
උක්කුට්ඨියා උට්ඨහිත්වාති අත්ථො.

ද්වෙ හික්ඛාති ද්විසු ගෙහෙසු ලද්ධහික්ඛා.

අප්පනාතොති අප්පනාකාරතො ද්වත්තිංසාකාරෙ අප්පනා භොන්ති. කිං
පච්චෙකං කොට්ඨාසෙසු භොති උදාහු අඤ්ඤාති විචාරණායං ආහ
“අප්පනාකොට්ඨාසතො”ති, කොට්ඨාසතො කොට්ඨාසතොති අත්ථො.
තෙනාහ “කෙසාදීසු”තිආදි.

අධිචිත්තන්ති සමථවිපස්සනාවිත්තං.

අනුයුත්තෙනාති යුත්තප්පයුත්තෙන, භාවෙන්තෙනාති අත්ථො.
කාලෙනකාලන්ති කාලෙ කාලෙ. සමාධිනිමිත්තං උපලක්ඛිතසමාධානාකාරො
සමාධි ඵච. මනසි කාතබ්බන්ති චිත්තෙ කාතබ්බං, උප්පාදෙනබ්බන්ති අත්ථො.
සමාධිකාරණං වා ආරම්මණං සමාධිනිමිත්තං, තං ආවජ්ජිතබ්බන්ති අත්ථො.
පග්ගහනිමිත්තඋපෙක්ඛානිමිත්තෙසුපි ඵසෙව නයො. යානං අත්ථිති
වචනසෙසො. තං භාවනා චිත්තං කොසජ්ජාය සංවත්තෙය්‍ය, එතස්ස
සංවත්තනස්ස යානං කාරණං අත්ථිති අත්ථො. තං වා මනසිකරණචිත්තං
කොසජ්ජාය සංවත්තෙය්‍ය, එතස්ස යානං කාරණං අත්ථිති අත්ථො. මුදුන්ති
සුභාවිතභාවෙන මුදුහුතං, වසිභාවජ්ජත්තන්ති අත්ථො. මුදුන්තා ඵච කම්මඤ්ඤං
කම්මක්ඛමං කම්මයොග්ගං. පහස්සරන්ති උපක්කිලෙසවිගමෙන පරිසුද්ධං,
පරියොදාතන්ති අත්ථො. න ච පහඬිගුති කම්මනියභාවූපගමනෙන න ච
පභිජ්ජනසභාවං සුද්ධන්තං විය සුවණ්ණං විනියොගක්ඛමං. තෙනාහ “සම්මා
සමාධියති ආසවානං ඛයායා”ති.

උක්කං බන්ධතීති මුසං සම්පාදෙති. ආලිම්පෙතීති ආදිපෙති ජාලෙති.
තඤ්චාති තං පිළන්ධනවිකතිසඬ්ඛාතං අත්ථං පයොජනං අස්ස
සුවණ්ණකාරස්ස අනුභොති පභොති සාධෙති. අස්ස වා සුවණ්ණස්ස අත්ථං
සුවණ්ණකාරො අනුභොති පාපුණාති.

අභිඤ්ඤාය ඉද්ධිවිධාදිඤාණෙන සච්ඡිකරණියස්ස
ඉද්ධිවිධපච්චනුභවනාදිකස්ස අභිඤ්ඤා සච්ඡිකරණියස්ස. යස්ස පච්චක්ඛං
අත්ථි, සො සක්ඛි. සක්ඛිතො භබ්බතා සක්ඛිභබ්බතා, සක්ඛිභවනන්ති චුත්තං
භොති. සක්ඛි ව සො භබ්බො වාති වා සක්ඛිභබ්බො. අයඤ්භි ඉද්ධිවිධාදීනං
භබ්බො, තත්ථ ච සක්ඛිති සක්ඛිභබ්බො, තස්ස භාවො සක්ඛිභබ්බතා, තං
පාපුණාති. සති සති ආයතනෙනි තස්මිං තස්මිං පුබ්බහෙතුආදිකෙ කාරණෙ සති.

සීතිභාවන්ති නිබ්බානං, කිලෙසදරථවූපසමං වා. නිග්ගණ්ණහානීති උද්ධටං විත්තං උද්ධවිච්ඡාතතො රක්ඛණවසෙන නිග්ගණ්ණහානි. පග්ගණ්ණහානීති ලීනං විත්තං කොසප්පපාතතො රක්ඛණවසෙන පග්ගණ්ණහානි. සම්පහංසෙතීති සමප්පවත්තං විත්තං තථාපවත්තියං පඤ්ඤාය තොසෙති, උත්තෙජෙති වා. යදා වා නිරස්සාදං විත්තං භාවනාය න පක්ඛන්දති, තදා ජාතිආදීනි සංවෙගවත්ථුනි (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.418; ඉතිවු. අට්ඨ. 37) පච්චවෙක්ඛිත්වා සම්පහංසෙති සමුත්තෙජෙති. අප්ප්ඤ්ඤාපෙක්ඛතීති යදා පන විත්තං අලීනං අනුද්ධතං සම්මදෙව භාවනාවීථිං ඔතිණ්ණං හොති, තදා පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු කඤ්චි ඛ්‍යාපාරං අකත්වා සමප්පවත්තෙසු යුගෙසු සාරථී විය අප්ප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති උපෙක්ඛකොව හොති. පණීතාධිමුත්තිකොති පණීතෙ උත්තමෙ මග්ගඵලෙ අධිමුත්තො නින්තපොණපබ්භාරො.

සුග්ගහිතං කත්වාති යථාචුත්තං උග්ගහකොසල්ලසඬ්ඛාතං විධිං සුට්ඨු උග්ගහිතං පරියාපුණනාදිනා සුපරිග්ගහිතං කත්වා. සුට්ඨු වචන්ටපෙත්වාති මනසිකාරකොසල්ලසඬ්ඛාතං විධිං සම්මදෙව සල්ලක්ඛණවසෙන උපධාරෙත්වා. විසෙසන්ති පුබ්බෙනාපරං භාවනාය විසෙසං. පුනප්පුනං පරිවත්තෙත්වාති කම්මට්ඨානතත්තිං පගුණභාවං පාපෙත්තො හියොයා හියොයා වාචාය, මනසා ච පරිවත්තෙත්වා. ගණ්ඨිට්ඨානන්ති යථා රුක්ඛස්ස දුබ්බිනිහෙදො අරඤ්ඤස්ස වා ගහනභූතො පදෙසො “ගණ්ඨිට්ඨාන”න්ති වුවචති, එවං කම්මට්ඨානතත්තියා අත්ථතො දුබ්බිනිහෙදො ගහනභූතො ච පදෙසො “ගණ්ඨිට්ඨාන”න්ති වුවචති. තං පරිපුච්ඡනාදිලද්ධෙන ඤාණඵරසුනා ඡින්දිත්වා.

නිමිත්තන්ති කම්මට්ඨානනිමිත්තං, අසුභාකාරො. එදිසෙන පයොජනෙන ලුඤ්චනම්පි අනවජ්ජන්ති දස්සෙතුං “ලුඤ්චිත්වා”ති වුත්තං. ඡින්තට්ඨානෙති මුණ්ඨිතට්ඨානෙ. වට්ටතියෙව නිස්සරණප්ඤ්ඤායෙන ඔලොකනතො. උස්සදවසෙනාති අඵලිතානං, ඵලිතානං වා බහුලතාවසෙන. දිස්වාච නිමිත්තං ගහෙතබ්බං දස්සනගොග්ගායා තවපඤ්චකස්ස, ඉතරෙසු සුත්වා ච ඤත්වා ච නිමිත්තං ගහෙතබ්බං.

කොට්ඨාසවචන්ථාපනකථාවණ්ණනා

182. අද්දාරිට්ඨකවණ්ණාති අහිනවාරිට්ඨඵලවණ්ණා. කණ්ණවුළිකාති උපරිකණ්ණසක්ඛලිකාය පරහාගං සන්ධාය වුත්තං. තිරියං අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්නා, කථං? ද්වෙ කෙසා එකතො නත්ථීති.

ආසයොති නිස්සයො, පච්චයොති අත්ථො.

184. අසම්භින්නකාලකා අඤ්ඤාන වණ්ණෙන අසම්මිස්සකාලකා.

185. පත්තසදිසත්තා නඛා එව නඛපත්තානි. නඛා තිරියං අඤ්ඤාමඤ්ඤාන පරිච්ඡින්නාති විසුං වචන්ථිතතං සන්ධාය වුත්තං. තමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “ද්වෙ නඛා එකතො නත්ථි”ති ආහ.

186. දන්තපාළියාති දන්තාවලියා. යානකඋපත්ථමිහිනීති සකටස්ස ධුරට්ඨානෙ උපත්ථමිහකදණ්ඩො. දන්තානං ආධාරභූතා අට්ඨි හනුකට්ඨි.

187. සඬකඬ්ඨියමානාති සම්පිණ්ඩියමානා. කොසකාරකකොසො උපල්ලිණ්ඩුපොට්ටලකං, යං “කොසෙය්‍යඵල”න්තිපි වුව්වති. පුට්ඨන්ධලපාහනො සකලපිට්ඨිපාදවිජාදනඋපාහනො. ආනිසදං ආසනපදෙසො. තුණ්ණො සරාවාසො. ගලකඤ්චුකං කණ්ඨත්තාණං. කීටකුලාවකං බරමුබකුට්.

අනුලොමෙන පටිලොමෙන වාති එත්ථ අංසපදෙසතො පට්ඨාය බාහුනො පිට්ඨිපදෙසෙන ඔතරණං අනුලොමො, මණ්ඩන්ධතො පට්ඨාය බාහුනො පුරිමභාගෙන ආරොහනං පටිලොමො. තෙනෙව නයෙනාති දක්ඛිණහත්ථෙ වුත්තෙන නයෙන අනුලොමෙන පටිලොමෙන වාති අත්ථො. සුබ්බමමිහිති යථාවුත්තඔලාරිකවම්මතො සුබ්බමං. අත්තොමුබවම්මාදිකොට්ඨාසෙසු වා තවෙන පරිච්ඡින්නත්තා යං දුරුපලක්ඛණියං, තං “සුබ්බම”න්ති වුත්තං. තඤ්චි වුත්තනයෙන ඤාණෙන තචං විචරිත්වා පස්සන්තස්ස පාකටං හොති. ඉධ ඡවිපි තවගතිකා එවාති “තවො උපරි ආකාසෙන පරිච්ඡින්නො”ති වුත්තො.

188. නිසදපොතො සිලාපුත්තකො. උද්ධනකොට්ඨි මත්තිකාපිණ්ඩෙන කතඋද්ධනස්ස කොට්. තාලගුළපටලං නාම පක්කතාලඵලලසිකං තාලපට්ටිකාදීසු ලිම්පිත්වා සුක්ඛාපෙත්වා උද්ධරිත්වා ගහිතපටලං. සුබ්බමන්ති යථාවුත්තමංසතො සුබ්බමං. පණ්හිකමංසාදිටුලානං සකලසරීරස්ස කිසානං යෙභුයොන මංසෙන පටිච්ඡාදිතත්තා වුත්තං “තිරියං අඤ්ඤාමඤ්ඤාන පරිච්ඡින්න”න්ති.

189. ජාලාකාරො කඤ්චුකො ජාලකඤ්චුකො. විසුං වචන්ථිතභාවෙනෙව න්භාරු තිරියං අඤ්ඤාමඤ්ඤාන පරිච්ඡින්නා.

190. දන්තානං විසුං ගහිතත්තා “යපෙත්වා ද්වත්තිංස දන්තට්ඨිනී”ති වුත්තං. එකං ජණ්ණකට්ඨි, එකං උරුට්ඨිනි එක-ග්ගහණං “එකෙකස්මිං පාදෙ”ති අධිකතත්තා. එවං තිමත්තානීති එවං මත්තසද්දෙහි ආනිසදට්ඨිආදීනි ඉධ අවුත්තානිපි දස්සෙතිති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ච කත්වා

“අතිරෙකතිසතඅට්ඨිකසමුස්සය”න්ති (විසුද්ධි. 1.122) ඉදඤ්ච වචනං සමත්ථිතං හොති.

කීළාගොළකානි සුත්තෙන බන්ධිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සට්ඨෙත්වා කීළනගොළකානි. ධනුකදණ්ඩො දාරකානං කීළනකචුද්දකධනුකං. තත්ථ ජඩ්ඝට්ඨිකස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානන්ති ජණ්ණකට්ඨිමිහි පවිසිත්වා ඨිතට්ඨානන්ති අධිජ්ජායො. තෙන උභරුට්ඨිනා පතිට්ඨිතං යානං යං කට්ටිධීනො, තං අග්ගච්ඡින්නමහාපුන්නාගඵලසදිසං.

කුම්භකාරෙන නිජ්ජාදිතං උද්ධනං කුම්භකාරිකඋද්ධනං. සීසකපට්ටවෙය්කං වෙයෙත්වා යපිතං සීසමයං පට්ටකං. යෙන සුත්තං කන්තන්ති, තස්මිං තක්කම්හි විජ්ඣිත්වා යපිතගොළකා වට්ටනා නාම, වට්ටනානං ආවළි වට්ටනාවළි.

මණ්ඩලාකාරෙන ඡින්නවංසකළිරඤ්ඤානි වංසකළිරවක්කලකානි. අවලෙඛනසත්ථකං උච්ඡ්ඨතවාචලෙඛනසත්ථකං.

192. වක්කභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වක්කපරියන්තෙන භාගෙන පරිච්ඡින්නං. ඉතො පරෙසුපි ඵවරුපෙසු ඵසෙව නයො.

193. යං නිස්සායාති යං ලොහිතං නිස්සාය, නිස්සයනිස්සයොපි “නිස්සයො”ත්වෙව වුච්චති. භවති හි කාරණකාරණෙපි කාරණවොභාරො යථා “වොරෙහි ගාමො දඩ්ඨො”ති. අථ වා යස්මිං රුපකලාපෙ හදයවත්ථු, තම්පි ලොහිතගතිකමෙව හුත්වා තිට්ඨතීති “යං නිස්සායා”ති වුත්තං.

194. පණ්ඩුකධාතුකන්ති පණ්ඩුසභාවං.

195. පරියොනහනමංසන්ති පටිච්ඡාදකමංසං.

196. උදරජිව්භාමංසන්ති ජිව්භාසණ්ඨානං උදරස්ස මත්ථකපස්සෙ තිට්ඨනකමංසං. “නීල”න්ති වත්වා නීලං නාම බහුධාතුකන්ති ආභ “නිග්ගුණ්ඨිපුප්ඵවණ්ණ”න්ති.

197. පජ්ජාසමංසන්ති යථායානෙ ඵව ලම්බිත්වා ථොකං පරිවත්තකමංසං. නිරසන්ති නිහිනරසං. නිරොජන්ති නිජ්ජහං, ඔජාරහිතං වා.

198. ඔහග්ගානි අවභුජිත්වා ඨිතා. සක්ඛරසුධාවණ්ණන්ති මරුම්බෙහි කතසුධාවණ්ණං. “සෙනසක්ඛරසුධාවණ්ණ”න්තිපි පායො, සෙනසක්ඛරවණ්ණං, සුධාවණ්ණඤ්ඤාති අත්ථො.

199. අන්තස්ස ආභුජිත්වා ආභුජිත්වා ධීතප්පදෙසා අන්තභොගට්ඨානානි. තෙසං ඛන්ධනභූතං අන්තගුණං නාමාති දස්සෙන්නො ආහ “අන්තගුණන්ති අන්තභොගට්ඨානෙසු ඛන්ධන”න්ති. කුද්දාලඵරසුකම්මාදීති කරොන්තානං අන්තභොගෙ අගලන්තෙ එකතො ආඛන්ධිත්වා, කිං විය? යන්තසුත්තකම්මෙ යන්තඵලකානීති. කිම්ව තත්ථ ධීතන්ති ආහ “පාදපුඤ්ජන...පෙ.... ධීත”න්ති. පුරිමඤ්ඤවෙත්ථ ආඛන්ධනස්ස, දුතියං ධානාකාරස්ස නිදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං.

200. අසීතං නාම භුත්තං ඔදනාදි. ජීතං නාම පිවනවසෙන අජ්ඣොභට්ඨානකාදි. බායිතං නාම සංඛාදිතං පිට්ඨමූලඵලබජ්ජාදි. සායිතං නාම අස්සාදිතං අම්බපක්කමධුචාණිකාදි.

යත්ථාති යස්මිං උදරෙ. යන්ති ච උදරමෙව පච්චාමසති. යත්ථ පානභොජනාදීති පතිත්වා තිට්ඨතීති සම්බන්ධො. සුචානවමුචු සාරමෙයාවන්තං. විවෙකන්ති විභාගං.

201. හෙට්ඨානාහිපිට්ඨිකණ්ටකමූලානං අන්තරෙති පුරිමභාගවසෙන නාහියා හෙට්ඨාපදෙසස්ස පච්ඡිමභාගවසෙන හෙට්ඨිමපිට්ඨිකණ්ටකානං වෙමජ්ඣෙ. වෙළුනාලිකසදිසො පදෙසොති අධිජ්ජායො.

202. සමොහිතන්ති නිවිතං.

204. පුතිභාවං ආපන්නං කුක්කුටණ්ඩං පුතිකුක්කුටණ්ඩං. උද්දෙකො පිත්තාදීහි විනා කෙවලො උද්ධඨගමවාතො.

205. ආවාමො අවස්සාවනකඤ්ජිකං.

206. වක්කහදයයකනපජ්ජාසෙ තෙමයමානන්ති එත්ථ යකනං හෙට්ඨාභාගපුරණෙනෙව තෙමෙති, ඉතරාති තෙසං උපරි ථොකං ථොකං පග්ගරණෙනාති දට්ඨබ්බං.

207. උතුචිකාරො උණ්භවලාහකාදිහෙතුකො. විසමච්ඡින්නො හිසාදිකලාපො විසමං උදකං පග්ගරති, එවමෙවං සරීරං කෙසකුපාදිවිවරෙහි උපරි, හෙට්ඨා, තිරියඤ්ච සෙදං විසමං පග්ගරතීති දස්සෙතුං විසමච්ඡින්න-ග්ගහණං කතං.

208. විසමාහාරන්ති තදාපචත්තමානසරීරාවත්ථාය අසජ්ජායාහාරං, අතිකට්ඨකඅච්චුණ්හාදිවිසභාගාහාරං වා. සම්මොහවිනොදනියං (විභ. අට්ඨ. 356) පන “විසභාගාහාර”න්ත්වෙව චුත්තං තදා පචත්තමානානං ධාතුනං විසභාගත්තා.

209. “න්භානකාලෙ”ති ඉදං උදකස්ස උපරි සිනෙහස්ස සම්භවදස්සනත්ථං වුත්තං. පරිබ්භමන්තසිනෙහබ්බන්දුවිසට්ඨසණ්ඨානාති විසට්ඨං හුත්වා පරිබ්භමන්තසිනෙහබ්බන්දුසණ්ඨානා. උතුච්ඡභාගො ඛනිද්ධාසමුට්ඨානො. ධාතුච්ඡභාගො අන්තොසමුට්ඨානො. තෙ පදෙසාති තෙ හත්ථතලාදිපදෙසා.

210. කිඤ්චිති උණ්භාදිරසානං අඤ්ඤතරං ආභාරවත්ථු. නෙසන්ති සත්තානං. හදයං ආගිලායතීති විසභාගාභාරාදිං පටිච්ච හදයජ්ජදෙසො විවත්තති.

211. දධිනො විස්සන්දනඅච්ඡරසො දධිමුත්තං. ගළිත්චාති සන්දිත්චා. තාලුමත්ථකච්චරෙන ඔතරිත්චාති මත්ථකච්චරතො ආගන්ත්චා තාලුමත්ථකෙන ඔතරිත්චා.

212. තෙලං විය සකටස්ස නාහිඅක්ඛසීසානං අට්ඨිසන්ධිනං අබ්භඤ්ජනකිච්චං සාධයමානා. කටකටායන්තීති “කට කටා”ති සද්දං කරොන්ති. අනුරවදස්සනං හෙතං. දුක්ඛන්තීති දුක්ඛිතාති සඤ්ජාතදුක්ඛාති හොන්ති.

213. සමුලකුලමාසං කුමාපෙත්චා ඡාරිකං අවස්සාවෙත්චා ගහිතයුසො මාසබාරො. උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භමලාදීනං ඡඩ්ඛනට්ඨානං වන්දනිකා. රවණුසට්ඨං නාම පකතියා සම්මුඛමෙව හොති. යස්ස පන ආරග්ගමත්තම්පි උදකස්ස පච්ඡනමුඛං නත්ථි, තං දස්සෙතුං “අමුඛෙ රවණුසට්ඨෙ”ති වුත්තං. ආයුහනන්ති සමීහනං.

214. එවඤ්චිතිආදි යථාචුත්තාය උග්ගහකොසල්ලපට්ඨපත්තියා නිගමනං. ඉදානි යථාචුත්තං මනසිකාරකොසල්ලපට්ඨපත්තිමිපි නිගමනවසෙන ගහෙත්චා කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙත්චා දස්සෙතුං “අනුපුබ්බතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පණ්ණත්තිසමතික්කමාවසානෙනි කෙසාදිපණ්ණත්තිසමතික්කමවසෙන පචත්තාය භාවනාය අවසානෙ. අපුබ්බාපරියමිචාති එකජ්ඣමිච. කෙසාති ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො චා, එවමාදිනා ඉමිනා පකාරෙන චාති අත්ථො. තෙ ධම්මාති වණ්ණාදිවසෙන වචත්ථාපිතා පටික්කුලාකාරතො උපට්ඨිතා කොට්ඨාසධම්මා.

ඛනිද්ධාපීති සසන්තානතො ඛනිපි, පරසන්තානකායෙපීති අත්ථො. මනසිකාරං උපසංහරතීති යථාචුත්තං පටික්කුලමනසිකාරං උපනෙති. යථා ඉදං, තථා එතන්ති. එවං සබ්බකොට්ඨාසෙසු පාකට්ඨුතෙසුති යථා අත්තතො කායෙ, එවං පරෙසම්පි කායෙ සබ්බෙසු කෙසාදිකොට්ඨාසෙසු පටික්කුලවසෙන

විභූතභාවෙන උපට්ඨිතෙසුති අත්ථො. අයමෙත්ථ කසිණෙසු වඩ්ඪනසදිසො යොගිතො භාවනාවිසෙසො දස්සිතො.

අනුපුබ්බමුඤ්චනාදීති ආදි-සද්දෙන සුත්තන්තනයෙන විභාවිතං වීරියසමතායොජනං සචගණ්හාති. පුනස්පුනං මනසි කරොතොති චුත්තනයෙන අත්තනො කායෙ කෙසාදිකෙ “පටික්කුලා පටික්කුලා”ති අභිණ්හසො මනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස යදා සද්ධාදීති ඉන්ද්‍රියානි ලද්ධසමථානි විසදානි පවත්තන්ති, තදා අස්සද්ධියාදීනං දුරිභාවෙන සාතිසයං බලප්පත්තෙහි සත්තහි සද්ධම්මෙහි ලද්ධපත්ථම්භානි විතක්කාදීති ඤානභිගානි පටුතරානි හුත්වා පාතුහවන්ති. තෙසං උපුච්චව්වතීකතාය නිවරණානි වික්ඛම්භිතානෙව භොන්ති සද්ධිං තදෙකට්ඨෙහි පාපධම්මෙහි. උපචාරසමාධිනා චිත්තං සමාධියති, සො තංයෙව නිමිත්තං ආසෙවන්තො භාවෙන්තො බහුලීකරොන්තො අප්පනං පාපුණාති. තෙන චුත්තං “අනුක්කමෙන අප්පනා උප්පජ්ජති”ති. සබ්බාකාරතොති වණ්ණාදිවසෙන පඤ්චධාපි. සාති අප්පනා.

යදි පනෙතං කම්මට්ඨානං අවිඤ්ඤාණකාසුභකම්මට්ඨානානි විය පයමජ්ඣානවසෙන සිජ්ඣති, අථ කස්මා “කායගතාසතී”ති චුත්තන්ති ආහ “එවං පයමජ්ඣානවසෙනා”තිආදි. නානාවණ්ණසණ්ඨානාදීසු ද්වත්තිංසාය කොට්ඨාසෙසු පවත්තමානාය සතියා කිච්චමෙත්ථ සාතිසයන්ති ආහ “සතිබලෙන ඉජ්ඣන්තො”ති.

පන්තසෙනාසනෙසු, අධිකුසලෙසු ව අරතිං, කාමගුණෙසු ව රතිං සහති අභිභවතීති අරතිරතිසභො සරීරසභාවචිත්තනෙන අනභිරතියා පභීනත්තා. තථා කොට්ඨාසභාවනාය අත්තසිනෙහස්ස පරික්ඛිණත්තා භයහෙරවං සහති, සීතාදීනඤ්ච අධිවාසකජාතිකො භොති. අත්තසිනෙහවසෙන හි පුරිසස්ස භයහෙරවං භොති, දුක්ඛස්ස ව අනධිවාසනං. ඉමං පන කොට්ඨාසභාවනමනුයුත්තස්ස න කෙවලං පයමජ්ඣානමත්තමෙව, උත්තරිපි පටිච්චෙධො අත්ථිති දස්සෙතුං “කෙසාදීන”න්තිආදි චුත්තං.

ආනාපානස්සතිකථාවණ්ණනා

215. යං තං එවං පසංසිත්වා ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං නිද්දිට්ඨන්ති සම්බන්ධො. තත්ථ යස්මා “කථං භාවිතො”තිආදිකාය පුච්ඡාපාළියා අත්ථෙව විභාවිතෙ ථොමනාපාළියාපි අත්ථො විභාවිතොයෙව භොති හෙදාභාවතො, තස්මා තං ලඬ්ඞිත්වා “කථං භාවිතො වා”තිආදීනා ආරහති. තත්ථ හි ඉතො පසංසාභාවො “අයම්පි බො”ති වචනඤ්ච විසෙසො. තෙසු පසංසාභාවං දස්සෙතුං “එවං පසංසිත්වා”ති චුත්තං. පසංසා ව තත්ථ අභිරුචිජනනෙන උස්සාහනත්ථා. තඤ්චි සුත්වා භික්ඛු “භගවා ඉමං සමාධිං අනෙකෙහි

ආකාරෙහි පසංසති, සන්තො කිරායං සමාධි පණීතො ච අසෙවනකො ච සුඛො ච විහාරො පාපධම්මෙ ච යානසො අන්තරධාපෙති”ති සඤ්ජානාහිරුවයො උස්සාහජානා සක්කච්චං අනුයුඤ්ජිතබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බං මඤ්ඤන්ති. “අයම්පි ඛො”ති පදස්ස යෙ ඉමෙ මයා නිබ්බානමහාසරස්ස ඔතරණතිත්ථභූතා කසිණජ්ඣානඅසුභජ්ඣානාදයො දෙසිතා, න කෙවලං තෙ එව, අයම්පි ඛොති හගවා අත්තතො පච්චක්ඛභූතං සමාධිං දෙසනානුභාවෙන තෙසම්පි භික්ඛූනං ආසන්නං, පච්චක්ඛඤ්ච කරොන්තො සම්පිණ්ඩනවසෙන එවමාහාති සම්බන්ධමුඛෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සොළසවත්ථුකන්ති චතුසු අනුපස්සනාසු චතුත්තං චතුක්කානං වසෙන සොළසට්ඨානං. සබ්බාකාරපරිපූරොති කම්මට්ඨානපාළියා පදත්ථො පිණ්ඩත්ථො උපමා වොදනා පරිහාරො පයොජනන්ති එවමාදීහි සබ්බෙහි ආකාරෙහි පරිපුණ්ණො. නිද්දෙසොති කම්මට්ඨානස්ස නිස්සෙසතො විත්ථාරො.

216. කථන්ති ඉදං පුච්ඡනාකාරවිභාවනපදං. පුච්ඡා චෙත්ථ කථෙතුකම්යතාවසෙන අඤ්ඤාසං අසම්භවතො. සා ච උපරි දෙසනං ආරුළුභානං සබ්බෙසං පකාරවිසෙසානං ආමසනවසෙනාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “කථන්ති...පෙ.... කම්යතාපුච්ඡා”ති ආහ. කථං බහුලීකතොති එත්ථාපි “ආනාපානස්සතිසමාධි”ති පදං ආනෙත්ථා සම්බන්ධිතබ්බං. තත්ථ කථන්ති ආනාපානස්සතිසමාධිබහුලීකාරං නානජ්ජකාරතො විත්ථාරෙතුකම්යතාපුච්ඡා. බහුලීකතො ආනාපානස්සතිසමාධිති තථාපුට්ඨධම්මනිදස්සනන්ති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති. තථා සන්තභාවාදයොපි තස්ස යෙහි භාවනාබහුලීකාරෙහි සිද්ධා, තඟ්ගහණෙනෙව ගහිතා හොන්තිති දස්සෙතුං “කථං බහුලීකතො...පෙ.... වූපසමෙතීති එත්ථාපි එසෙව නයො”ති වුත්තං.

“පුන ච පරං, උදායි, අක්ඛාතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 2.247) උප්පාදනවඩ්ඪිනට්ඨෙත භාවනා වුව්චතීති තදුභයවසෙන අත්ථං දස්සෙන්නො “භාවිතොති උප්පාදිතො වඩ්ඪිතො වා”ති ආහ. තත්ථ භාවං විජ්ජමානතං ඉතො ගතොති භාවිතො, උප්පාදිතො පටිලද්ධමත්තොති අත්ථො. උප්පන්නො පන ලද්ධාසෙවනො, භාවිතො පගුණභාවං ආපාදිතො, වඩ්ඪිතොති අත්ථො. ආනාපානපරිග්ගාහිකායාති දීඝරස්සාදිවිසෙසෙහි සද්ධිං අස්සාසපස්සාසෙ පරිවිජ්ජිතගාහිකාය, තෙ ආරබ්භ පවත්තාය, සතියං පච්චයභූතායන්ති අත්ථො. පුරිමස්මිඤ්චි අත්ථෙ සමාධිස්ස සතියා සහජානාදිපච්චයභාවො වුත්තො සම්පයුත්තවචනතො, දුතියස්මිං පන උපනිස්සයභාවොපි. උපචාරජ්ඣානසහගතා හි සති අප්පනාසමාධිස්ස උපනිස්සයො හොතිති.

බහුලිකතොති බහුලං පවත්තිතො, තෙන ආවජ්ජනාදිවසිභාවජ්ජත්තිමාහ. යො හි වසිභාවං ආපාදිතො, යො ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතබ්බතො පුනස්පුනං පවත්තියති. තෙන වුත්තං “පුනස්පුනං කතො”ති. යථා “ඉධෙව, හික්ඛෙව, සමණො”ති (ම. නි. 1.139; අ. නි. 4.241), “විච්චිවෙව කාමෙහි”ති (දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123) ච එවමාදීසු පටිමපදෙ වුත්තො එව-සද්දො දුතියාදීසුපි වුත්තො එව හොති, එවමිධාපිති ආහ “උභයත්ථ එවසද්දෙන නියමො වෙදිතබ්බො”ති. උභයපදනියමෙන ලද්ධගුණං දස්සෙතුං “අයඤ්ඡි”තිආදි වුත්තං.

අසුභකම්මට්ඨානන්ති අසුභාරම්මණකානමාහ. තං හි අසුභෙසු යොගකම්මභාවතො, යොගිතො සුඛවිසෙසානං කාරණභාවතො ච “අසුභකම්මට්ඨාන”න්ති වුච්චති. “කෙවල”න්ති ඉමිනා ආරම්මණං නිවත්තෙති. පටිවෙධවසෙනාති කානපටිවෙධවසෙන. කානඤ්ඡි භාවනාවිසෙසෙන ඉජ්ඣන්තං අත්තතො විසයං පටිච්ඡිකුන්තමෙව පවත්තති, යථාසභාවතො පටිච්ඡිකුසිති වාති “පටිවෙධො”ති වුච්චති. ඔලාරිකාරම්මණක්තාති බිභවිජාරම්මණක්තා. පටික්කුලාරම්මණක්තාති ජිගුච්ඡිතබ්බාරම්මණක්තා. පරියායෙනාති කාරණෙන, ලෙසන්තරෙන වා. ආරම්මණසන්තතායාති අනුක්කමෙන විචෙතබ්බතං පත්තං ආරම්මණස්ස පරමස්සුමතං සන්ධායාහ. සන්තෙ හි සන්තිසින්නො ආරම්මණෙ පවත්තමානො ධම්මො සයම්පි සන්තිසින්නොව හොති. තෙනාහ “සන්තො වූපසන්තො නිබ්බුතො”ති, නිබ්බුතසබ්බපරිලාභොති අත්ථො. ආරම්මණසන්තතාය තදාරම්මණධම්මානං සන්තතා ලොකුත්තරධම්මාරම්මණාහි පච්චිකුක්ඛණාහි දීපෙතබ්බො.

නාස්ස සන්තපණිතභාවාවහං කිඤ්චි සෙවනන්ති අසෙවනකො. අසෙවනකත්තා අනාසිත්තකො. අනාසිත්තකත්තා එව අබ්බොකිණ්ණො අසම්මිස්සො පරිකම්මාදිනා. තතො එව පාටියෙක්කො විසුංයෙවෙකො. ආවෙණිකො අසාධාරණො. සබ්බමෙතං සරසතො එව සන්තභාවං දස්සෙතුං වුත්තං. පරිකම්මං වා සන්තභාවනිමිත්තං, පරිකම්මන්ති ච කසිණකරණාදීනි නිමිත්තුප්පාදපරියොසානං, තාදිසං ඉධ නත්ථිති අධිප්පායො. තදා හි කම්මට්ඨානං නිරස්සාදත්තා අසන්තමජ්ජණිකං සියා. උපචාරෙන වා නත්ථි එත්ථ සන්තතාති යොජනා. යථා උපචාරක්ඛණෙ නිවරණවිගමෙන, අභිගපාතුභාවෙන ච පරෙසං සන්තතා හොති, න එවමිමස්ස. අයං පන ආදිසමන්තා...පෙ.... පණිතො වාති යොජනා. කෙච්ඡි උත්තරවිහාරවාසිකෙ සන්ධායාහ. අනාසිත්තකොති උපසෙවනෙන න ආසිත්තකො. තෙනාහ “ඔජවන්තො”ති, ඔජවන්තසදිසොති අත්ථො. මධුරොති ඉට්ඨො, චෙතසිකසුඛපටිලාභසංවත්තනං තිකචතුක්කජ්ඣානවසෙන, උපෙක්ඛාය වා

සන්තභාවෙන සුඛගතිකත්තා සබ්බෙසම්පි වසෙන වෙදිතබ්බං.
 ඥානසම්ප්ට්ඨානපණ්ණිකරුපච්ඡිට්ඨසර්වතාවසෙන පන
 කායිකසුඛපටිලාභසංවත්තනං දට්ඨබ්බං, තඤ්ච ඛො ඥානතො වුට්ඨිතකාලෙ.
 ඉමස්මිං පක්ඛෙ “අප්පිතප්පිතක්ඛණ්ණෙ”ති ඉදං හෙතුමිහි භූමිමවචනං දට්ඨබ්බං.
 අවික්ඛම්හිතෙති ඥානෙන සකසන්තානතො අනිභට්ඨෙ අප්පහිනෙ.
 අකොසල්ලසම්භූතෙති අකොසල්ලං වුච්චති අවිජ්ජා, තතො සම්භූතෙ.
 අවිජ්ජාපුබ්බභිගමා හි සබ්බෙ පාපධම්මා. ඛණ්ණෙනවාති අත්තතො
 පවත්තික්ඛණ්ණෙනව. අන්තරධාපෙතීති එත්ථ අන්තරධාපනං විනාසනං, තං
 පන ඥානකත්තුකස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා පරිසුට්ඨානප්පහානං හොතීති ආභ
 “වික්ඛම්හෙති”ති. වූපසමෙතිති විසෙසෙන උපසමෙති. විසෙසෙන උපසමනං
 පන සම්මදෙව උපසමනං හොතීති ආභ “සුට්ඨු උපසමෙති”ති.

නනු ව අඤ්ඤාපි සමාධි අත්තතො පවත්තික්ඛණ්ණෙනව පටිපක්ඛධම්මෙ
 අන්තරධාපෙති වූපසමෙති, අථ කස්මා අයමෙව සමාධි එවං විසෙසෙත්වා
 චුත්තොති? පුබ්බභාගතො පට්ඨාය නානාවිතක්කවූපසමසබ්භාවතො.
 චුත්තඤ්ඤෙනං – “ආනාපානස්සති භාවෙනබ්බා විතක්කුපච්ඡෙදායා”ති (අ. නි.
 9.1; උදා. 31). අපිච තික්ඛපඤ්ඤස්ස ඤාණුත්තරස්සෙන කම්මට්ඨානං,
 ඤාණුත්තරස්ස ව කිලෙසප්පහානං ඉතරෙහි සාතිසයං, යථා සද්ධාධිමුත්තෙහි
 දිට්ඨිප්පත්තස්ස. තස්මා ඉමං විසෙසං සන්ධාය “යානසො අන්තරධාපෙති
 වූපසමෙති”ති චුත්තං. අථ වා නිමිත්තපාත්තභාවෙ සති ඛණ්ණෙනව
 අභිගපාත්තභාවසබ්භාවතො අයමෙව සමාධි “යානසො අන්තරධාපෙති
 වූපසමෙති”ති චුත්තො. යථා තං මහතො අකාලමෙසස්ස උට්ඨිතස්ස
 ධාරානිපාතෙ ඛණ්ණෙනව පථවියං රජොජල්ලස්ස වූපසමො. තෙනාහ –
 “සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, මහාඅකාලමෙසො උට්ඨිතො”තිආදි (සං. නි. 5.985;
 පාරා. 165). සාසනිකස්ස ඥානභාවනා යෙභුයොන නිබ්බේධභාගියාව හොතීති
 ආභ “නිබ්බේධභාගියත්තා”ති. බුද්ධානං පන එකංසෙන නිබ්බේධභාගියාව
 හොති. ඉමමෙව හි කම්මට්ඨානං භාවෙත්වා සබ්බෙපි සම්මාසම්බුද්ධා
 සම්මාසම්බොධිං අධිගච්ඡන්ති. අරියමග්ගස්ස පාදකභූතො අයං සමාධි
 අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා අරියමග්ගභාවං උපගතො විය හොතීති ආභ
 “අනුපුබ්බෙන අරියමග්ගවුද්ධිප්පත්තො”ති.

අයං පනත්ථො විරාගනිරොධපටිනිස්සග්ගානුපස්සනානං වසෙන සම්මදෙව
 යුජ්ජති. හෙට්ඨා පපඤ්චවසෙන චුත්තමත්ථං සුඛග්ගහණත්ථං සඤ්ඤාහෙත්වා
 දස්සෙත්තො “අයං පනත්ථ සඤ්ඤාපත්ථො”ති ආභ, පිණ්ඩත්ථොති චුත්තං
 හොති.

217. තමත්ථන්ති තං “කථං භාවිතො”තිආදිනා පුච්ඡාවසෙන
 සඤ්ඤාපතො චුත්තමත්ථං. “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”තිආදියු (දී.

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

නි. 1.190; ම. නි. 1.291; අ. නි. 3.61) ඉධ-සද්දො ලොකං උපාදාය චුත්තො, “ඉධෙව තිට්ඨමානස්සා”තිආදීසු (දී. නි. 2.369) ඔකාසං, “ඉධාහං, භික්ඛවෙ, භුත්තාචී අස්සං පචාරිතො”තිආදීසු (ම. නි. 1.30) පදපුරණමත්තං, “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාතී”තිආදීසු (අ. නි. 5.73) පන සාසනං, “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”ති ඉධාපි සාසනමෙවාති දස්සෙන්නො “භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ භික්ඛු”ති වත්වා තමත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “අයඤ්ඪී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ

සබ්බජ්ජකාරආනාපානස්සතිසමාධිතිබ්බත්තකස්සාති සබ්බජ්ජකාරග්ගහණං සොළස පකාරෙ සන්ධාය. තෙ හි ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. බාහිරකා හි ජානන්තා ආදිතො චතුප්පකාරමෙව ජානන්ති. තෙනාහ “අඤ්ඤසාසනස්ස තථාභාවපටිසෙධනො”ති, යථාචුත්තස්ස පුග්ගලස්ස නිස්සයභාවපටිසෙධනොති අත්ථො. එතෙන “ඉධ භික්ඛවෙ”ති ඉදං අන්තොගධෙවසද්දන්ති දස්සෙති. සන්ති හි එකපදානිපි සාවධාරණානි යථා “වායුහක්ඛො”ති. තෙනෙවාහ “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො”තිආදි. පරිපුණ්ණසමණකරණධම්මො හි සො, යො සබ්බජ්ජකාරආනාපානස්සතිසමාධිතිබ්බත්තකො. පරප්පවාදාති පරෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං නානප්පකාරා වාදා තිත්ථායතනානි.

අරඤ්ඤාදිකස්සෙව භාවනානුරූපසෙනාසනතං දස්සෙතුං “ඉමස්ස ඪී”තිආදි චුත්තං. දුද්දමො දමථං අනුපගතො ගොණො කුටගොණො. යථා ථනෙහි සබ්බසො බීරං න පග්ගරති, එවං දොහපට්ඨන්ධිනී කුටධෙනු. රූපසද්දාදිකෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනකො අස්සාදො රූපාරම්මණාදිරසො. පුබ්බෙ ආචිණ්ණාරම්මණන්ති පබ්බජ්ජතො පුබ්බෙ, අනාදිමති වා සංසාරෙ පරිචිතාරම්මණං.

නිබන්ධෙය්‍යාති	බන්ධෙය්‍ය.	සතියාති	සම්මදෙව
කම්මට්ඨානසල්ලක්ඛණසම්පවත්තාය		සතියා.	ආරම්මණෙති
කම්මට්ඨානාරම්මණො.	දළ්භන්ති	ථීරං,	යථා සතොකාරිස්ස
			උපචාරප්පනාහෙදො සමාධි ඉජ්ඣති, තථා ථාමගතං කත්වාති අත්ථො.

විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුඛවිහාරපදට්ඨානන්ති සබ්බෙසං බුද්ධානං, එකච්චානං පච්චෙකබුද්ධානං, බුද්ධසාවකානඤ්ච විසෙසාධිගමස්ස වෙව අඤ්ඤකම්මට්ඨානෙන අධිගතවිසෙසානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරස්ස ව පදට්ඨානභූතං.

වත්ථුච්ඡ්ඡාවරියො විය භගවා යොගීනං අනුරූපනිවාසට්ඨානුපදිසනතො.

භික්ඛු දීපිසදියො අරඤ්ඤෙ ඵකිකො විහරිත්වා පටිපක්ඛනිම්මට්ඨනෙන ඉච්ඡිතත්ථසාධනතො. එලමුත්තමන්ති සාමඤ්ඤඵලමාහ. පරක්කමඡවයොග්ගභූමීන්ති භාවනුස්සාහජවස්ස යොග්ගකරණභූමිභූතං.

218. එවං චුත්තලක්ඛණෙසුති අභිධම්මපරියායෙන (විහ. 530), සුත්තන්තපරියායෙන ච චුත්තලක්ඛණෙසු. රුක්ඛසමීපන්ති “යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ සමන්තා ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමුලන්ති චුච්චති”ති එවං චුත්තං රුක්ඛස්ස සමීපට්ඨානං. අවසෙසසත්තවිධසෙනාසනන්ති පබ්බතං කන්දරං ගිරිගුහං සුසානං වනපත්ථං අබ්භොකාසං පලාලපුඤ්ජන්ති එවං චුත්තං.

උතුත්තයානුකූලං ධාතුචරියානුකූලන්ති ගිම්හාදිඋතුත්තයස්ස, සෙම්හාදිධාතුත්තයස්ස, මොහාදිචරියත්තයස්ස ච අනුකූලං. තථා හි ගිම්හකාලෙ ච අරඤ්ඤං අනුකූලං, හෙමන්තෙ රුක්ඛමුලං, වස්සකාලෙ සුඤ්ඤාගාරං, සෙම්හධාතුකස්ස සෙම්හපකතිකස්ස අරඤ්ඤං, පින්තධාතුකස්ස රුක්ඛමුලං, වාතධාතුකස්ස සුඤ්ඤාගාරං අනුකූලං, මොහචරිතස්ස අරඤ්ඤං, දොසචරිතස්ස රුක්ඛමුලං, රාගචරිතස්ස සුඤ්ඤාගාරං අනුකූලං. අලිනානුද්ධච්චපක්ඛිකන්ති අසඬකොචාවික්ඛෙපපක්ඛිකං. සයනඤ්චි කොසජ්ජපක්ඛිකං, යානවඬිකමනානි උද්ධච්චපක්ඛිකානි, න එවං නිසජ්ජා. තතො එවස්ස සන්තතා. නිසජ්ජාය දළ්භභාවං පල්ලඬිකාභූජනෙන, අස්සාසපස්සාසානං පවත්තනසුඛතං උපරිමකායස්ස උජුකට්ඨපනෙන, ආරම්මණපරිග්ගහුපායං පරිමුඛං සතියා යපනෙන දස්සෙත්තො. ඌරුඛද්ධාසනන්ති ඌරුනමධොඛන්ධනවසෙන නිසජ්ජා. හෙට්ඨිමකායස්ස අනුජුකං යපනං නිසජ්ජා-චචනෙනෙච බොධිතන්ති “උජුං කාය”න්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයොති ආහ “උපරිමසරීරං උජුකං යපෙත්වා”ති. තං පන උජුකට්ඨපනං සරූපතො, පයොජනතො ච දස්සෙතුං “අට්ඨාරසා”තිආදි චුත්තං. න පණමන්තීති න ඔනමන්ති. න පරිපතතීති න විගච්ඡති වීරී. න විලඬිසති, තතො එච පුබ්බෙනාපරං විසෙසුජ්ජත්තියා චුද්ධිං ඵාති. උපගච්ඡති. ඉධ පරි-සද්දො අභි-සද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “කම්මට්ඨානාහිමුඛ”න්ති, බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණතො නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරක්ඛිත්වාති අත්ථො. පරීති පරිග්ගහට්ඨො “පරිණායිකා”තිආදීසු (ධ. ස. 16) විය. නියානට්ඨො පටිපක්ඛතො නිග්ගමනට්ඨො. තස්මා පරිග්ගහිතනියානන්ති සබ්බථා ගහිතාසම්මොසං පරිච්චත්තසම්මොසං සතිං කත්වා, පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

219. සතොවාති සතියා සමන්තාගතො එව සරත්තො එව අස්සසති නාස්ස කාවි සතිවිරහිතා අස්සාසප්පවත්ති හොතිති අත්ථො. සතො පස්සසතීති එත්ථාපි සතොව පස්සසතීති එව-සද්දො ආනත්වා වත්තබ්බො. සතොකාරීති සතො එව හුත්වා, සතියා එව වා කාතබ්බස්ස කත්තා, කරණසිලො වා. යදි “සතොව අස්සසති සතො පස්සසතී”ති එතස්ස විහඬිගෙ (ම. නි. 3.148; සං. නි. 5.986; පාරා. 165) වුත්තං, අථ කස්මා “අස්සසති පස්සසති”විවෙව අවත්වා “සතොකාරී”ති වුත්තං? එකරසං දෙසනං කාතුකාමතාය. පඨමචතුක්කෙ පදද්වයමෙව හි වත්තමානකාලවසෙන ආගතං, ඉතරානි අනාගතකාලවසෙන. තස්මා එකරසං දෙසනං කාතුකාමතාය සබ්බත්ථ (පටි. ම. 1.165 ආදයො) “සතොකාරී”විවෙව වුත්තං.

දීඝං අස්සාසවසෙනාති දීඝඅස්සාසවසෙන විහත්තිඅලොපං කත්වා නිද්දෙසො. දීඝන්ති වා හගවතා වුත්තඅස්සාසවසෙන. විත්තස්ස එකග්ගතං අවික්ඛෙපන්ති වික්ඛෙපස්ස පටිපක්ඛහාවතො “අවික්ඛෙපො”ති ලද්ධනාමවිත්තස්ස එකග්ගහාවං පජානතො. සති උපට්ඨිතා හොතිති ආරම්මණං උපගන්ත්වා ධීතා හොති. තාය සතියා තෙන ඤාණෙනාති යථාවුත්තාය සතියා, යථාවුත්තෙන ව ඤාණෙන. ඉදං වුත්ත හොති – දීඝං අස්සාසං ආරම්මණභූතං අවික්ඛිත්තවිත්තස්ස, අසම්මොහතො වා පජානන්තස්ස තත්ථ සති උපට්ඨිතා එව හොති, තං සම්පජානන්තස්ස ආරම්මණකරණවසෙන, අසම්මොහවසෙන වා සම්පජ්ඤ්ඤං, තදධීනසතිසම්පජ්ඤ්ඤෙන තංසමඬ්ඨි යොගාවචරො සතොකාරී නාම හොතිති. පටිනිස්සග්ගානුපස්සි අස්සාසවසෙනාති පටිනිස්සග්ගානුපස්සි හුත්වා අස්සසනස්ස වසෙන. “පටිනිස්සග්ගානුපස්සිඅස්සාසවසෙනා”ති වා පාඨො. තස්ස පටිනිස්සග්ගානුපස්සිනො අස්සාසා පටිනිස්සග්ගානුපස්සිඅස්සාසා, තෙසං වසෙනාති අත්ථො. විනයනයෙන අත්තො උට්ඨිතසසනං අස්සාසො, බහි උට්ඨිතසසනං පස්සාසො. සුත්තන්තනයෙන පන බහි උට්ඨහිත්වාපි අත්තො සසනතො අස්සාසො, අත්තො උට්ඨහිත්වාපි බහි සසනතො පස්සාසො. අයමෙව ව නයො –

“අස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සතියා අනුගච්ඡතො අජ්ඣත්තං වික්ඛෙපගතෙන විත්තෙන කායොපි විත්තමපි සාරද්ධා ව හොන්ති ඉඤ්ජිතා ව එන්ද්‍රිතා වා”ති, “පස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සතියා අනුගච්ඡතො බහිද්ධා වික්ඛෙපගතෙන විත්තෙන කායොපි විත්තමපි සාරද්ධා ව හොන්ති ඉඤ්ජිතා ව එන්ද්‍රිතා වා”ති (පටි. ම. 1.157) –

ඉමාය පාළියා සමෙති.

පට්ඨං අබ්භන්තරවාතො ඛනි නික්ඛන්ති, තස්මා පචත්තික්කමෙන අස්සාසො පට්ඨං චුත්තොති වදන්ති. තාලං ආභවිව නිබ්බායති තාලං ආභවිව නිරුජ්ඣති. තෙන කිර සම්පතිජාතො බාලදාරකො බිපිතං කරොති. එවං තාවාතිආදි යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස නිගමනං. කෙවි “එවං තාවාති අනෙත පචත්තික්කමෙන අස්සාසො ඛනිනික්ඛමනවාතොති ගහෙනබ්බන්ති අධිප්පායො”ති වදන්ති.

අද්ධානවසෙනාති කාලද්ධානවසෙන. අයං හි අද්ධාන-සද්දො කාලස්ස, දෙසස්ස ව වාචකො. තත්ථ දෙසද්ධානං උදාහරණභාවෙන දස්සෙත්වා කාලද්ධානවසෙන අස්සාසපස්සාසානං දීඝරස්සතං විභාවෙනුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඔකාසද්ධානන්ති ඔකාසභූතං අද්ධානං. එරිත්වාති බ්‍යාපෙත්වා. චුණ්ණවිචුණ්ණාපි අනෙකකලාපභාවෙන. දීඝං අද්ධානන්ති දීඝං පදෙසං. තස්මාති සණ්කං පචත්තියා දීඝසන්තානාය “දීඝා”ති වුව්චන්ති. එත්ථ ව හත්ථිආදිසරීරෙ, සුනඛාදිසරීරෙ ව අස්සාසපස්සාසානං දෙසද්ධානවිසිට්ඨෙන කාලද්ධානවසෙනෙව දීඝරස්සතා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. “සණ්කං පුරෙත්වා සණ්කමෙව නික්ඛමන්ති”, “සීඝං පුරෙත්වා සීඝමෙව නික්ඛමන්ති”ති ව චචනතො. මනුස්සෙසුති සමානජපමාණෙසුපි මනුස්සසරීරෙසු. දීඝං අස්සසන්තිති දීඝං අස්සාසජ්ජබන්ධං පචත්තෙන්තිති අත්ථො. පස්සසන්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො. සුනඛසසාදයො විය රස්සං අස්සසන්ති ව පස්සසන්ති වාති යොජනා. ඉදං පන දීඝං, රස්සඤ්ච අස්සසනං, පස්සසනඤ්ච තෙසං සත්තානං සරීරසභාවොති දට්ඨබ්බං. තෙසන්ති සත්තානං. තෙති අස්සාසපස්සාසා. ඉත්තරමද්ධානන්ති අප්පකං කාලං.

නවභාකාරෙහීති භාවනමනුසුඤ්ජන්තස්ස පුබ්බෙනාපරං අලද්ධවිසෙසස්ස කෙවලං අද්ධානවසෙන ආදිතො චුත්තා තයො ආකාරා, තෙ ව බො එකච්චො අස්සාසං සුට්ඨු සල්ලක්ඛෙති, එකච්චො පස්සාසං, එකච්චො තදුභයන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං පුග්ගලානං වසෙන. කෙවි පන “අස්සසතිපි පස්සසතිපිති එකජ්ඣං වචනං භාවනාය නිරන්තරං පචත්තිදස්සනත්ථ”න්ති වදන්ති. ඡන්දවසෙන පුබ්බෙ විය තයො, තථා පාමොජ්ජවසෙනාති ඉමෙහි නවභාකාරෙහි.

කාමං චෙත්ථ එකස්ස පුග්ගලස්ස තයො එව ආකාරා ලබ්භන්ති, තන්තිවසෙන පන සබ්බෙසං පාළිආරුල්භත්තා, තෙසං වසෙන පරිකම්මස්ස කාතබ්බත්තා ව “තත්‍රායං හික්ඛු නවභාකාරෙහී”ති චුත්තං. එවං පජානතොති එවං යථාචුත්තෙහි ආකාරෙහි අස්සාසපස්සාසෙ පජානතො, තත්ථ මනසිකාරං පචත්තෙන්තස්ස. එකෙනාකාරෙනාති දීඝං අස්සාසාදීසු චතුසු ආකාරෙසු එකෙන ආකාරෙන, නවසු තීසු වා එකෙන. තථා හි වක්ඛති –

“දීඝො රස්සො ච අස්සාසො, පස්සාසොපි ච තාදිසො;
චත්තාරො චණ්ණො චත්තන්ති, නාසිකග්ගෙ ච භික්ඛුනො”ති.

අයං භාවනා අස්සාසපස්සාසකායානුපස්සනාති කත්වා චුත්තං
“කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවනා සම්පජ්ජති”ති.

ඉදානි පාළිවසෙනෙව තෙ නව ආකාරෙ, භාවනාවිධිඤ්ච දස්සෙතුං
“යථාහා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කථං පජානාතීති පජානනවිධිං
කථෙතුකම්මත්තාය පුච්ඡති. දීඝං අස්සාසන්ති චුත්තලක්ඛණං දීඝං අස්සාසං.
අද්ධානසඬ්ඛානෙති “අද්ධාන”න්ති සඬ්ඛං ගතෙ දීඝෙ කාලෙ, දීඝං ඛණන්ති
අත්ථො. කොට්ඨාසපරියායො චා සඬ්ඛාත-සද්දො “ථෙය්‍යසඬ්ඛාත”න්තිආදිසු
(පාරා. 91) විය, තස්මා අද්ධානසඬ්ඛානෙති අද්ධානකොට්ඨාසෙ, දෙසභාගෙති
අත්ථො. ඡන්දො උප්පජ්ජතීති භාවනාය පුබ්බෙනාපරං විසෙසං ආවහන්තියා
ලද්ධස්සාදත්තා තත්ථ සාතිසයො කත්තුකාමනාලක්ඛණො කුසලච්ඡන්දො
උප්පජ්ජති. ඡන්දවසෙනාති තථාපචත්තඡන්දස්ස වසෙන සවිසෙසං
භාවනමනුයුඤ්ජන්තස්ස කම්මට්ඨානං වුද්ධිං ඵාති. ගමෙත්තස්ස. තතො
සුබ්බමතරන්ති යථාචුත්තඡන්දප්පචත්තියා පුරිමතො සුබ්බමතරං. භාවනාබලෙන හි
පටිප්පස්සද්ධදරථපරිලාභත්තාය කායස්ස අස්සාසපස්සාසා සුබ්බමතරා හුත්වා
පචත්තන්ති. පාමොජ්ජං උප්පජ්ජතීති අස්සාසපස්සාසානං සුබ්බමතරභාවෙන
ආරම්මණස්ස සන්තතරත්තාය, කම්මට්ඨානස්ස ච විථිපටිපත්තත්තාය
භාවනාවිත්තසහගතො පමොදො බුද්ධිකාදිහෙදා තරුණපීති උප්පජ්ජති. චිත්තං
චිවත්තතීති අනුක්කමෙන අස්සාසපස්සාසානං අතිවිය සුබ්බමතරභාවප්පත්තියා
අනුපට්ඨහනෙ විවෙතබ්බාකාරප්පත්තෙහි චිත්තං චිතිවත්තතීති කෙවි.
භාවනාබලෙන පන සුබ්බමතරභාවප්පත්තෙසු අස්සාසපස්සාසෙසු තත්ථ
පටිභාගනිමිත්තෙ උප්පත්තෙ පකතිඅස්සාසපස්සාසතො චිත්තං නිවත්තති.
උපෙක්ඛා සණ්ඨාතීති තස්මිං පටිභාගනිමිත්තෙ උපචාරප්පනාහෙදෙ සමාධිමිති
උප්පත්තෙ පුන ඤානනිබ්බත්තනත්ථං ඛ්‍යාපාරාභාවතො අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං
හොතීති. සා පනායං උපෙක්ඛා තත්ත්වමජ්ඣක්තූපෙක්ඛාති වෙදිතබ්බා.

ඉමෙහි නවහි ආකාරෙහිති ඉමෙහි යථාචුත්තෙහි නවහි පකාරෙහි පචත්තා.
දීඝං අස්සාසපස්සාසා කායොති දීඝාකාරා අස්සාසපස්සාසා චුණ්ණවිචුණ්ණාපි
සමුහට්ඨෙන කායො. අස්සාසපස්සාසෙ නිස්සාය උප්පත්තනිමිත්තම්පෙත්ථ
අස්සාසපස්සාසසමඤ්ඤමෙව චුත්තං. උපට්ඨානං සතීති ආරම්මණං
උපගන්ත්වා තිට්ඨතීති සති උපට්ඨානං නාම. අනුපස්සනා ඤාණන්ති
සමථවසෙන නිමිත්තස්ස අනුපස්සනා, විපස්සනාවසෙන අස්සාසපස්සාසෙ,
තන්තිස්සයඤ්ච කායං “රූප”න්ති, චිත්තං තංසම්පයුත්තධම්මෙ ච
“අරූප”න්ති වචත්ථපෙත්වා නාමරූපස්ස අනුපස්සනා ච ඤාණං, තත්ථ
යථාභූතාවබ්බොධො. කායො උපට්ඨානන්ති සො කායො

ආරම්මණකරණවසෙන උපගන්ත්වා සති එත්ථ තිට්ඨතීති උපට්ඨානං නාම. එත්ථ ච “කායො උපට්ඨාන”න්ති ඉමිනා ඉතරකායස්සාපි සඞ්ගහො හොති යථාචුත්තසම්මසනවාරස්සාපි ඉධ ඉච්ඡිතත්තා. නො සතීති සො කායො සති නාම න හොති. සති උපට්ඨානඤ්චෙව සති ච සරණට්ඨෙයන, උපතිට්ඨනට්ඨෙයන ච. තාය සතියාති යථාචුත්තාය සතියා. තෙන ඤාණෙනාති යථාචුත්තෙනෙව ඤාණෙන. තං කායන්ති තං අස්සාසපස්සාසකායඤ්චෙව තන්තිස්සයරූපකායඤ්ච. අනුපස්සතීති ක්කානසම්පයුත්තඤාණෙන චෙව විපස්සනාඤාණෙන ච අනු අනු පස්සති. තෙන චුච්චති කායෙ කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවනාති තෙන අනුපස්සනෙන යථාචුත්තෙ කායෙ අයං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවනාති චුච්චති.

ඉදං චුත්තං හොති – යා අයං යථාචුත්තෙ අස්සාසපස්සාසකායෙ, තස්ස නිස්සයභූතෙ කරජකායෙ ච කායස්සෙව අනුපස්සනා අනුදකභූතාය මරීටියා උදකානුපස්සනා විය න අනිච්චාදිසභාවෙ කායෙ නිච්චාදිභාවානුපස්සනා, අථ ඛො යථාරහං අනිච්චදුක්ඛානත්තාසුභාවස්සෙවානුපස්සනා. අථ වා කායෙ “අභ”න්ති වා “මම”න්ති වා “ඉත්ථී”ති වා “පුරිසො”ති වා ගහෙනඛ්ඛස්ස කස්සචි අභාවතො තාදිසං අනනුපස්සිත්වා කායමත්තස්සෙව අනුපස්සනා කායානුපස්සනා, තාය කායානුපස්සනාය සම්පයුත්තා සතියෙව උපට්ඨානං සතිපට්ඨානං, තස්ස භාවනා වඩ්ඪනා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවනාති.

එස නයොති “නවහි ආකාරෙහි”තිආදිනා චුත්තවිධිං රස්ස-පදෙ අතිදිසති. එත්ථාති එතස්මිං යථාදස්සිතෙ “කථං දීසං අස්සසන්තො”තිආදිනා (ම. නි. 3.148; සං. නි. 5.986; පාරා. 165) ආගතෙ පාළිනයෙ. ඉධාති ඉමස්මිං රස්සපදවසෙන ආගතෙ පාළිනයෙ.

අයන්ති යොගාවචරො. අද්ධානවසෙනාති දීඝකාලවසෙන. ඉත්තරවසෙනාති පරිත්තකාලවසෙන. ඉමෙහි ආකාරෙහිති ඉමෙහි නවහි ආකාරෙහි.

තාදිසොති දීසො, රස්සො ච. වත්තාරො වණ්ණාති වත්තාරො ආකාරා, තෙ ව දීඝාදයො එව. නාසිකග්ගෙ ව භික්ඛුනොති ගාථාබන්ධසුඛත්ථං රස්සං කත්වා චුත්තං “නාසිකග්ගෙ වා”ති, වා-සද්දො අනියමත්ථො, තෙන උත්තරොට්ඨං සඞ්ගණ්හාති.

220. සබ්බකායපට්ඨංචෙදීති සබ්බස්ස කායස්ස පටි පටි පච්චෙකං සම්මදෙව වෙදනසීලො ජානනසීලො, තස්ස වා පටි පටි සම්මදෙව වෙදො එතස්ස අත්ථී, තං වා පටි පටි සම්මදෙව වෙදමානොති අත්ථො. තත්ථ තත්ථ සබ්බ-ග්ගහණෙන අස්සාසාදිකායස්ස අනවසෙසපරියාදානෙ සිද්ධෙයි

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

අනෙකකලාපසමුදායභාවතො තස්ස සබ්බෙසමිපි භාගානං
සංවෙදනදස්සනත්ථං පටි-සද්දග්ගහණං. තත්ථ සක්කච්චකාරිභාවදස්සනත්ථං
සං-සද්දග්ගහණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “සකලස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ
යථා සමානෙපි අස්සාසපස්සාසෙසු යොගිනො පටිපත්තිවිධානෙ පච්චෙකං
සක්කච්චංයෙව පටිපජ්ජිතබ්බන්ති දස්සෙතුං විසුං දෙසනා කතා, එවං
තමෙවත්ථං දීපෙතුං සතිපි අත්ථස්ස සමානතාය “සකලස්සා”තිආදිනා
පදද්වයස්ස විසුං විසුං අත්ථවණ්ණනා කතාති වෙදිතබ්බං. පාකටං
කරොන්තොති විභූතං කරොන්තො, සබ්බසො විභාවෙන්තොති අත්ථො.
පාකටිකරණං විභාවනං තත්ථ අසම්මුය්හනං ඤාණෙනෙව නෙසං පවත්තනෙන
හොතිති දස්සෙන්නො “එවං විදිතං කරොන්තො”තිආදිමාහ. තත්ථ තස්මාති
යස්මා ඤාණසම්පයුත්තවිත්තෙනෙව අස්සාසපස්සාසෙ පවත්තෙති, න
විජ්ජයුත්තවිත්තෙන, තස්මා එවංභූතො සබ්බකායපටිසංවෙදී අස්සසිස්සාමි
පස්සසිස්සාමිති සික්ඛතිති වුච්චති බුද්ධාදිහීති යොජනා.
චුණ්ණවිචුණ්ණවිසටෙති අනෙකකලාපතාය චුණ්ණවිචුණ්ණභාවෙන විසටෙ.
ආදි පාකටො හොති සතියා, ඤාණස්ස ච වසෙන තථා පුබ්බාභිසඬ්ඛාරස්ස
පවත්තත්තා. තාදිසෙන භවිතබ්බන්ති චතුත්ථපුග්ගලසදිසෙන භවිතබ්බං,
පගෙව සතිං, ඤාණඤ්ච පච්චුපට්ඨපෙත්වා තීසුපි යානෙසු
ඤාණසම්පයුත්තමෙව විත්තං පවත්තෙතබ්බන්ති අධිජ්ජායො.

එවන්ති චුත්තජ්ජකාරෙන සබ්බකායපටිසංවෙදනවසෙනෙව. සට්ඨිති
උස්සහති. වායමතිති වායාමං කරොති, මනසිකාරං පවත්තෙතිති අත්ථො.
තථාභූතස්සාති ආනාපානස්සතිං භාවෙන්තස්ස. සංවරොති සති, වීරියමිපි වා.
තාය සතියාති යා ආනාපානෙ ආරබ්භ පවත්තා සති, තාය. තෙන
මනසිකාරෙනාති යො සො තත්ථ සතිපුබ්බධිගමො භාවනාමනසිකාරො, තෙන
සද්ධිත්ති අධිජ්ජායො. ආසෙවතිති “තිස්සො සික්ඛායො”ති චුත්තෙ
අධිකුසලධම්මෙ ආසෙවති. තදාසෙවනඤ්ඤෙත්ථ සික්ඛනන්ති අධිජ්ජෙතං.

පුරිමනයෙති පුරිමස්මිං භාවනානයෙ, පඨමවත්ථුද්වයෙති අධිජ්ජායො.
තත්ථාපි කාමං ඤාණුජ්ජාදනං ලබ්භතෙව අස්සාසපස්සාසානං යාථාවතො
දීඝරස්සභාවාවබ්බොධසබ්භාවතො, තථාපි තං න දුක්ඛරං යථාපවත්තානං තෙසං
ගහණමත්තභාවතොති තත්ථ වත්තමානකාලජ්ජයොගො කතො. ඉදං පන
දුක්ඛරං පුරිසස්ස බුරුධාරායං ගමනසදිසං, තස්මා සාතිසයෙනෙත්ථ
පුබ්බාභිසඬ්ඛාරෙන භවිතබ්බන්ති දීපෙතුං අනාගතකාලජ්ජයොගො කතොති
ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තත්ථ යස්මා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඤාණුජ්ජාදනාදීසුති
ආදි-සද්දෙන කායසඬ්ඛාරපස්සමහනපිතිපටිසංවෙදනාදිං සඬ්ඛණ්හාති. කෙච්චි
පනෙත්ථ “සංවරසමාදානානං සඬ්ඛණො”ති වදන්ති.

කායසඬ්ඛාරන්ති අස්සාසපස්සාසං. සො හි චිත්තසමුට්ඨානොපි සමානො කරජකායජපට්ඨෙද්ධවුත්තිතාය තෙන සඬ්ඛරියතීති කායසඬ්ඛාරොති වුවිචති. යො පන “කායසඬ්ඛාරො වච්ඡඬ්ඛාරො”ති (ම. නි. 1.102) එවමාගතො කායසඬ්ඛාරො චෙතනාලක්ඛණො සතිපි ද්වාරන්තරුජ්ජත්තියං යෙභුයාවුත්තියා, තඬ්ඛෙහුලවුත්තියා ච කායද්වාරෙන ලක්ඛිතො, සො ඉධ නාධිජ්ජෙතො. පස්සම්භෙත්තොතිආදිසු පච්ඡිමං පච්ඡිමං පදං පුරිමස්ස පුරිමස්ස අත්ථවචනං, තස්මා පස්සම්භනං නාම වූපසමනං, තඤ්ච තථාපයොගෙ අසති උජ්ජජනාරහස්ස ඔළාරිකස්ස කායසඬ්ඛාරස්ස පයොගසම්පත්තියා අනුජ්ජාදනන්ති දට්ඨබ්බං. තත්ත්වානි “ඔළාරිකං කායසඬ්ඛාරං පස්සම්භෙත්තො”ති එත්ථ. අපරිග්ගහිතකාලෙති කම්මට්ඨානස්ස අනාරද්ධකාලෙ, තතො එව කායචිත්තානම්පි අපරිග්ගහිතකාලෙ. “නිසීදති පල්ලඬ්ඛං ආභුජ්ජත්වා උජුං කායං පණ්ඩායා”ති හි ඉමිනා කායපරිග්ගහො, “පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති ඉමිනා චිත්තපරිග්ගහො වුත්තො. තෙනෙවාහ “කායොපි චිත්තම්පි පරිග්ගහිතා භොන්ති”ති. කායොති කරජකායො. සදරථාති සපරිලාභා, සා ච නෙසං සදරථතා ගරුභාවෙන විය ඔළාරිකතාය අවිනාභාවිතීති ආහ “ඔළාරිකා”ති. බලවතරාති සබලා පුලා. සන්තා භොන්තිති චිත්තං තාවං බහිද්ධා වික්ඛෙපාභාවෙන එකග්ගං හුත්වා කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා පවත්තමානං සන්තං භොති වූපසන්තං, තතො එව තංසමුට්ඨානා රූපධම්මා ලහුමුදුකම්මඤ්ඤභාවජ්ජත්තා, තදනුගුණතාය සෙසං තිසන්තතිරූපන්ති එවං චිත්තෙ, කායෙ ච වූපසන්තෙ පවත්තමානෙ තන්තිස්සිතා අස්සාසපස්සාසා සන්තසභාවා අනුක්කමෙන සුමුමතරසුමුමතමා හුත්වා පවත්තන්ති. තෙන වුත්තං “යදා පනස්ස කායොපි”තිආදි.

ආභුජනං ආභොගො, “පස්සම්භෙමි”ති පට්ඨාචජ්ජනා. සම්මා අනු අනු ආහරණං සමන්තාභාරො, තස්මිංයෙව අත්ථෙ අපරාපරං පවත්තආචජ්ජනා. තස්සෙව අත්ථස්ස මනසි කරණං චිත්තෙ යපනං මනසිකාරො. වීමංසා පච්චචෙක්ඛණා.

සාරද්ධෙති සදරථෙ සපරිලාභෙ. අධිමත්තන්ති බලවං ඔළාරිකං. ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන වුත්තං. කායසඬ්ඛාරොති හි අධිජ්ජෙතො. “අධිමත්තං හුත්වා පවත්තති”ති කිරියාවිසෙසනං වා එතං. සුමුමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. කායම්හිති එත්ථ “චිත්තෙ වා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

221. පට්ඨමජ්ඣානතො වුට්ඨාය කරියමානං දුතියජ්ඣානස්ස නානාචජ්ජනං පරිකම්මං පට්ඨමජ්ඣානං විය දුරසමුස්සාරිතපටිපක්ඛන්ති කත්වා තංසමුට්ඨානො කායසඬ්ඛාරො පට්ඨමජ්ඣානෙ ච දුතියජ්ඣානුපචාරෙ ච ඔළාරිකොති සදිසො වුත්තො. එස නයො සෙසුපචාරද්වයෙපි. අථ වා දුතියජ්ඣානාදීනං අධිගමාය පටිපජ්ජතො දුක්ඛාපටිපදාදිවසෙන කිලමතො

යොගිතො කායකිලමථචිත්තූපසාතාදිවසෙන, චිත්තකාදිසඬ්ඛොහෙන ච සපරිචන්දනය චිත්තජ්ජවත්තියා දුතියජ්ඣානාදිඋපවාරෙසු කායසඬ්ඛාරස්ස ඔළාරිකතා වෙදිතබ්බා. අතිසුබ්බොති අඤ්ඤත්ථ ලබ්භමානො කායසඬ්ඛාරො චතුත්ථජ්ඣානෙ අතික්කන්තසුබ්බො. සුබ්බමහාවොපිස්ස තත්ථ නත්ථී, කුතො ඔළාරිකතා අජ්ජවත්තනතො. තෙනාහ “අජ්ජවත්තිමෙව පාපුණාති”ති.

ලාභිස්ස සතො අනුපුබ්බසමාපත්තිසමාපජ්ජනවෙලං, එකාසනෙනෙව වා සබ්බෙසං ඝානානං පටිලාභං සන්ධාය මජ්ඣමහාණකා හෙට්ඨිමහෙට්ඨිමජ්ඣානතො උපරුපරිඝානුපවාරෙපි සුබ්බමතරං ඉච්ඡන්ති. තත්ථ හි සොපවාරානං ඝානානං උපරුපරි විසෙසවත්තතා, සන්තතා ච සම්භවෙය්‍ය, එකාවජ්ජනුපවාරං වා සන්ධාය එවං වුත්තං. එවඤ්ඤි හෙට්ඨා වුත්තවාදෙන ඉමස්ස වාදස්ස අවිරොධො සිද්ධො හින්තවිසයත්තා. සබ්බෙසඤ්ඤවාති උභයෙසමිපි. යස්මා තෙ සබ්බෙපි වුව්චමානෙන විධිනා පස්සද්ධිමිච්ඡන්තියෙව. “අපරිග්ගහිතකාලෙ පවත්තකායසඬ්ඛාරො පරිග්ගහිතකාලෙ පටිජ්ජස්සමහති”ති ඉදං සදිසසන්තානනය වුත්තං. න හි තෙ එව ඔළාරිකා අස්සාසාදයො සුබ්බො හොන්ති. පස්සමහනාකාරො පන තෙසං හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

මහාභූතපරිග්ගහෙ සුබ්බොති චතුර්ධාතුමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසං සන්ධාය වුත්තං. සකලරූපපරිග්ගහෙ සුබ්බො භාවනය උපරුපරි පණිතභාවතො. තෙනෙවාහ “රූපාරූපපරිග්ගහෙ සුබ්බො”ති. ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාති කලාපසම්මසනමාහ. නිබ්බිදානුපස්සනතො පට්ඨාය බලව්විපස්සනා. තතො ඔරං දුබ්බලවිපස්සනා. පුබ්බෙ වුත්තනයෙනාති “අපරිග්ගහිතකාලෙ”තිආදිනා සමථනයෙ වුත්තෙන නයෙන “අපරිග්ගහෙ පවත්තො කායසඬ්ඛාරො මහාභූතපරිග්ගහෙ පටිජ්ජස්සමහති”තිආදිනා විපස්සනානයෙපි පටිජ්ජස්සද්ධි යොජෙතබ්බාති වුත්තං හොති.

අස්සාති ඉමස්ස “පස්සමිහයං කායසඬ්ඛාර”න්ති පදස්ස. වොදනාසොධනාහීති අනුයොගපරිභාරෙහි. එවන්ති ඉදානි වුව්චමානාකාරෙන.

කථන්ති යං ඉදං “පස්සමිහයං...පෙ.... සික්ඛති”ති (පටි. ම. 1.171) වුත්තං, තං කථං කෙන පකාරෙන කායසඬ්ඛාරස්ස පස්සමිහනං, යොගිතො ච සික්ඛනං හොතීති කථෙතුකමාසනය පුච්ඡිත්වා කායසඬ්ඛාරෙ සරූපතො, ඔළාරිකසුබ්බමතො, වූපසමතො, අනුයොගපරිභාරතො ච දස්සෙතුං “කතමෙ කායසඬ්ඛාරා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කායිකාති රූපකායෙ භවා. කායපට්ඨද්ධාති කායසන්තිස්සිතා. කායෙ සති හොන්ති, අසති න හොන්ති, තතො එව තෙ අකායසමුට්ඨානාපි කායෙන සඬ්ඛරියන්තීති කායසඬ්ඛාරා. පස්සමිහෙන්නොති ඔළාරිකොළාරිකං පස්සමිහෙන්නො. සෙසපද්ද්වයං

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

තස්සෙව වෙවචනං. ඔළාරිකඤ්ඡි කායසඬ්ඛාරං අවුපසන්තසභාවං සන්තිසීදාපෙන්නො “පස්සම්භෙන්නො”ති වුච්චති, අනුප්පාදනිරොධං පාපෙන්නො “නිරොධෙන්නො”ති, සුට්ඨු සන්තසභාවං නයන්නො “වුපසමෙන්නො”ති.

යථාරූපෙහීති යාදිසෙහි. කායසඬ්ඛාරෙහීති ඔළාරිකෙහි කායසඬ්ඛාරෙහි. ආනමනාති අභිමුඛභාවෙන කායස්ස නමනා. විනමනාති විසුං විසුං පස්සතො නමනා. සන්තමනාති සබ්බතො, සුට්ඨු වා නමනා. පණමනාති පච්ඡතො නමනා. ඉඤ්ජනාදීති ආනමනාදීනං වෙවචනාති, අධිමත්තාති වා අභිමුඛං වලනාදීති ආනමනාදයො, මත්ථාති ඉඤ්ජනාදයො. පස්සම්භයං කායසඬ්ඛාරන්ති තථාරූපං ආනමනාදීනං කාරණභූතං ඔළාරිකං කායසඬ්ඛාරං පස්සම්භෙන්නො. තස්මිං හි පස්සම්භිතෙ ආනමනාදයොපි පස්සම්භිතා එව භොන්ති.

සන්තං සුමුමන්ති යථාරූපෙහි කායසඬ්ඛාරෙහි කායස්ස අපරිප්පන්දනභෙතූහි ආනමනාදයො න භොන්ති, තථාරූපං දරථාභාවතො සන්තං, අනොළාරිකතාය සුමුමං. පස්සම්භයං කායසඬ්ඛාරන්ති සාමඤ්ඤතො එකං කත්වා වදති. අථ වා පුබ්බෙ ඔළාරිකොළාරිකං කායසඬ්ඛාරං පටිපස්සම්භෙන්නො අනුක්කමෙන කායස්ස අපරිප්පන්දනභෙතූභූතෙ සුමුමසුමුමතරෙ උප්පාදෙත්වා තෙපි පටිපස්සම්භෙත්වා පරමසුමුමතාය කොට්ඨිපත්තං යං කායසඬ්ඛාරං පටිපස්සම්භෙති, තං සන්ධාය වුත්තං “සන්තං සුමුමං පස්සම්භයං කායසඬ්ඛාර”න්ති.

ඉතීතිආදි වොදකච්චනං. තත්ථ ඉතීති පකාරත්ථෙ නිපාතො. කීරාති අරුචිසුවනෙ, එවං වෙති අත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – වුත්තප්පකාරෙන යදි අතිසුමුමම්පි කායසඬ්ඛාරං පස්සම්භෙතිති. එවං සන්තෙති එවං සති තයා වුත්තාකාරෙ ලබ්භමානෙ. වාතුපලද්ධියාති වාතස්ස උපලද්ධියා. ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, අස්සාසාදිවාතාරම්මණස්ස විත්තස්ස පභාවනා උප්පාදනා පවත්තනා න භොති, තෙ ව තෙන පස්සම්භෙතබ්බාති අධිප්පායො. අස්සාසපස්සාසානඤ්ච භාවනාති ඔළාරිකෙ අස්සාසපස්සාසෙ භාවනාය පටිපස්සම්භෙත්වා සුමුමානං තෙසං පභාවනා ව න භොති, උභයෙසං තෙසං තෙන පටිපස්සම්භෙතබ්බතො. ආනාපානස්සතියාති ආනාපානාරම්මණාය සතියා ව පවත්තනං න භොති, ආනාපානානං අභාවතො. තතො එව තංසම්පයුත්තස්ස ආනාපානස්සතියාධිස්ස ව පභාවනා උප්පාදනාපි න භොති. න හි කදාචි ආරම්මණෙන විනා සාරම්මණධම්මා සම්භවන්ති. න ව නං තන්ති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං. තං වුත්තවිධානං සමාපත්තිං පණ්ඩිතා පඤ්ඤවන්නො න වෙව සමාපජ්ජන්තිපි තතො න වුට්ඨහන්තිපිති යොජනා.

එවං වොදකො සබ්බෙන සබ්බං අභාවුපනායනං පස්සම්භනන්ති අධිජ්ජායෙන වොදෙති.

පුන ඉති කිරාතිආදි යථාච්ඡත්තාය වොදනාය විස්සජ්ජනා. තත්ථ කිරාති “යදී”ති එතස්ස අත්ථෙව නිපාතො. ඉති කිර සික්ඛති, මයා චුත්තාකාරෙන යදි සික්ඛන්ති අත්ථො. එවං සන්තෙති එවං පස්සම්භනෙ සති. පභාවනා භොතීති යදිපි ඔළාරිකා කායසඬ්ඛාරා පටිජ්ජස්සම්භන්ති, සුබ්බමා පන අත්ථෙවොති අනුක්කමෙන පරමසුබ්බමභාවජ්ජත්තස්ස වසෙන නිමිත්තූප්පත්තියා ආනාපානස්සතියා, ආනාපානස්සතිසමාධිස්ස ව පභාවනා ඉජ්ඣානෙවොති අධිජ්ජායො.

යථා කථං වියාති යථාච්ඡත්තවිධානං තං කථං විය දට්ඨබ්බං, අත්ථි කිඤ්චි තදත්ථසම්පටිපාදනෙ ඔපම්මන්ති අධිජ්ජායො. ඉදානි ඔපම්මං දස්සෙතුං “සෙය්‍යථාපී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සෙය්‍යථාපීති ඔපම්මත්ථෙව නිපාතො. කංසෙති කංසභාජනෙ. නිමිත්තන්ති නිමිත්තස්ස, තෙසං සද්දානං පචත්තාකාරස්සාති අත්ථො. සාමිඅත්ථෙව හි ඉදං උපයොගවචනං. සුග්ගහිතත්තාති සුට්ඨු ගහිතත්තා. සුමනසිකතත්තාති සුට්ඨු චිත්තෙ යපිතත්තා. සුපධාරිතත්තාති සම්මදෙව උපධාරිතත්තා සල්ලක්ඛිතත්තා. සුබ්බමකා සද්දාති අනුරවෙ ආහ, යෙ අජ්ජකා. අජ්ජත්ථො හි අයං ක-සද්දො. සුබ්බමසද්දනිමිත්තාරම්මණතාපීති සුබ්බමො සද්දොව නිමිත්තං සුබ්බමසද්දනිමිත්තං, තදාරම්මණතායපි. කිං චුත්තං භොති? කාමං තදාසුබ්බමාපි සද්දා නිරුද්ධා, සද්දනිමිත්තස්ස පන සුග්ගහිතත්තා සුබ්බමතරසද්දනිමිත්තාරම්මණභාවෙනාපි චිත්තං පචත්තති. ආදිතො පට්ඨාය හි තස්ස තස්ස නිරුද්ධස්ස සද්දස්ස නිමිත්තං අවික්ඛිත්තෙන චිත්තෙන උපධාරෙත්තස්ස අනුක්කමෙන පරියොසානෙ අතිසුබ්බමසද්දනිමිත්තම්පි ආරම්මණං කත්වා චිත්තං පචත්තතෙව. චිත්තං න වික්ඛෙපං ගච්ඡති තස්මිං යථාඋපට්ඨිතෙ නිමිත්තෙ සමාධානසබ්භාවතො.

එවං සන්තෙතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනවසෙන චුත්තං. තත්ථ යස්ස සුත්තපදස්ස සද්ධිං වොදනාසොධනාහි අත්ථො චුත්තො, තං උද්ධරිත්වා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානානි විභාගතො දස්සෙතුං “පස්සම්භය”න්තිආදි චුත්තං. තං සබ්බං චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

222. ආදිකම්මිකස්ස කම්මට්ඨානවසෙන්නාති සමථකම්මට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං. විපස්සනං කම්මට්ඨානං පන ඉතරචතුක්කෙසුපි ලබ්භතෙව. එත්ථාති පයමචතුක්කෙ. පඤ්චසන්ධිකන්ති පඤ්චපබ්බං, පඤ්චභාගන්ති අත්ථො.

කම්මට්ඨානස්ස උග්ගණ්හනන්ති කම්මට්ඨානගන්ථස්ස උග්ගණ්හනං. තදන්ථපරිපුච්ඡා කම්මට්ඨානස්ස පරිපුච්ඡනා. අථ වා ගන්ථතො, අත්ථතො ච කම්මට්ඨානස්ස උග්ගණ්හනං උග්ගහො. තත්ථ සංසයපරිපුච්ඡනා පරිපුච්ඡා. කම්මට්ඨානස්ස උපට්ඨානන්ති නිමිත්තූපට්ඨානං, එවං භාවනමනුයුක්ඛ්‍යන්තස්ස “එවමිධ නිමිත්තං උපට්ඨාති”ති උපධාරණං, තථා කම්මට්ඨානස්සනා “එවං ඤානමප්පෙති”ති. කම්මට්ඨානස්ස ලක්ඛණන්ති ගණනානුබන්ධනාච්ඡිසනානං වසෙන භාවනං උස්සුක්කාපෙත්වා යපනාය සම්පත්ති, තතො පරමිපි වා සල්ලක්ඛණාදිවසෙන මත්ථකප්පත්තීති කම්මට්ඨානසභාවස්ස සල්ලක්ඛණං. තෙනාහ “කම්මට්ඨානසභාවූපධාරණන්ති චුත්තං හොති”ති.

අත්තනාපි න කිලමති ඔධිසො කම්මට්ඨානස්ස උග්ගණ්හනතො. තතො එව ආවරියමිපි න විහෙසෙති ධම්මාධිකරණමිපි භාවනාය මත්ථකං පාපනතො. තස්මාති තං නිමිත්තං අත්තතො අකිලමනආවරියාවිහෙසනහෙතු. ථොකන්ති ථොකං ථොකං. උග්ගහෙතබ්බතො උග්ගහො, සබ්බොපි කම්මට්ඨානවිධි, න පුබ්බෙ චුත්තඋග්ගහමත්තං. ආවරියතො උග්ගහො ආවරියුග්ගහො, තතො. එකපදමිපිති එකකොට්ඨාසමිපි.

223. අනුවහනාති අස්සාසපස්සාසානං අනුගමනවසෙන සතියා නිරන්තරං අනුපවත්තනා. ච්ඡිසනාති අස්සාසපස්සාසෙ ගණන්තස්ස ගණනං පටිසංහරිත්වා තෙ සතියා අනුබන්ධන්තස්ස යථා අප්පනා හොති, තථා චිත්තං යපෙන්තස්ස ච නාසිකග්ගාදිට්ඨානස්ස නෙසං ච්ඡිසනා. යස්මා පන ගණනාදිවසෙන විය ච්ඡිසනාවසෙන විසුං මනසිකාරො නත්ථි, චුට්ඨචුට්ඨට්ඨානෙනෙයෙව ගණනාදි කාතබ්බන්ති දස්සෙතුං ඉධ ච්ඡිසනාගහණන්ති දීපෙන්තො “ච්ඡිසනාති චුට්ඨට්ඨාන”න්ති ආහ. යපනාති සමාධානං. තං හි සම්මදෙව ආරම්මණෙ චිත්තස්ස ආධානං යපනං හොති. තථා හි සමාධි “චිත්තස්ස ධීති සණ්ඨිති”ති (ධ. ස. 11.15) නිද්දිට්ඨො. සමාධිප්පධානා පන අප්පනාති ආහ “යපනාති අප්පනා”ති. අනිච්චතාදීනං සල්ලක්ඛණතො සල්ලක්ඛණා විපස්සනා. පවත්තතො, නිමිත්තතො ච විනිවට්ටනතො විවට්ටනා නාම මග්ගො. සකලසංකිලෙසපටිප්පස්සද්ධිභාවතො සබ්බසො සුද්ධිති පාරිසුද්ධි එලං. තෙසන්ති විවට්ටනාපාරිසුද්ධිනං. පටිපස්සනාති පටි පටි දස්සනං පෙක්ඛනං. තෙනාහ “පච්චචෙක්ඛණා”ති.

බණ්ඩන්ති එකං තීණි පඤ්චාති එවං ගණනාය බණ්ඩනං. ඔකාසෙති ගණනවිධිං සන්ධායාහ. ගණනනිස්සිතොව න කම්මට්ඨානනිස්සිතො. “සිබ්බාප්පත්තං නු බො”ති ඉදං චිරතරං ගණනාය මනසි කරොන්තස්ස වසෙන චුත්තං. සො හි තථා ලද්ධං අවික්ඛෙපමත්තං නිස්සාය එවං මඤ්ඤෙය්‍ය. “අස්සාසපස්සාසෙසු යො උපට්ඨාති, තං ගහෙත්වා”ති ඉදං අස්සාසපස්සාසෙසු

යස්ස එකොව පට්ඨං උපට්ඨාති, තං සන්ධාය චුත්තං, යස්ස පන උභොපි උපට්ඨහන්ති, තෙන උභයමිපි ගහෙත්වා ගණෙතබ්බං. “යො උපට්ඨාති”ති ඉමිනා ව ද්විසු නාසාපුට්ඨාතෙසු යො පාකට්ඨරො උපට්ඨාති, සො ගහෙතබ්බොති අයමිපි අත්ථො දීපිතොති දට්ඨබ්බං. පචත්තමානං පචත්තමානන්ති ආමෙධිතවචනෙන නිරන්තරං අස්සාසපස්සාසානං උපලක්ඛණං දස්සෙති. එවන්ති චුත්තස්පකාරෙන උපලක්ඛෙත්වා වාති අත්ථො. පාකට්ඨා හොන්ති ගණනාවසෙන බහිද්ධා වික්ඛෙපාභාවතො.

පලිසස්ස පරිචත්තනං, තං යත්ථ නික්ඛිපන්ති, සො පලිසත්ථම්භො. කියාමරත්තින්ති අච්චත්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. පූරිමනායෙනාති සීසගණනාය, ගොපාලකගණනායාති අත්ථො. එකො ද්වෙ තිණි වත්තාරි පඤ්චාති ගණනාවිධිදස්සනං. තස්මා අට්ඨාතිආදීසුපි එකතො පට්ඨායෙව පච්චෙකං අට්ඨාදීනි පාපෙතබ්බාති. සීසං සීසං ගණෙතබ්බමෙව. කස්මාති තත්ථ කාරණං, නිදස්සනඤ්ච දස්සෙති “ගණනාපට්ඨිකද්ධෙ හි”තිආදිනා. තත්ථ අරියති තෙන නාවාති අරිත්තං, පාජනදණ්ඩො. අරිත්තෙන උපත්ථම්භනං අරිත්තපත්ථම්භනං, තස්ස වසෙන.

නිජපරියායතො නිරන්තරස්පචත්ති නාම යපනායමෙවාති ආහ “නිරන්තරං පචත්තං වියා”ති. අන්තො පවිසන්තං වාතං මනසි කරොන්තො අන්තො විත්තං පචෙසෙති නාම. බහි විත්තනීහරණෙපි එසෙව නායො. වාතබ්භාහතන්ති අබ්භන්තරගතං වාතං බහුලං මනසි කරොන්තස්ස වාතෙන තං යානං අබ්භාහතං විය, මෙදෙන පූරිතං විය ව හොති, තථා උපට්ඨාති. නීහරතො ඵුට්ඨොකාසං මුඤ්චිත්වා, තථා පන නීහරතො වාතස්ස ගතිසමන්තෙසනමුඛෙන නානාරම්මණෙසු විත්තං විධාවතීති ආහ “පුටුත්තාරම්මණෙ විත්තං වික්ඛිපති”ති.

එතන්ති එතං අස්සාසපස්සාසජාතං.

224. අනුගමනන්ති පචත්තපචත්තානං අස්සාසපස්සාසානං ආරම්මණකරණවසෙන සතියා අනු අනු පචත්තනං අනුගච්ඡනං. තෙනෙවාහ “තඤ්ච බො න ආදිමජ්ඣපරියොසානානුගමනවසෙනා”ති. නාහි ආදි තත්ථ පට්ඨං උප්පජ්ජනතො. පට්ඨප්පත්තිවසෙන හි ඉධ ආදිවිත්තා, න උප්පත්තිමත්තවසෙන. තථා හි තෙ නාහිතො පට්ඨාය යාව නාසිකග්ගා සබ්බත්ථ උප්පජ්ජන්තෙව. යත්ථ යත්ථ ව උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජන්ති ධම්මානං ගමනාභාවතො. යථාපච්චයං පන දෙසන්තරුප්පත්තියං ගතිසමඤ්ඤා. හදයං මජ්ඣන්ති හදයසමීපං තස්ස උපරිභාගො මජ්ඣං. නාසිකග්ගං පරියොසානන්ති නාසිකට්ඨානං තස්ස පරියොසානං අස්සාසපස්සාසමඤ්ඤාය තදවධිභාවතො. තථා හෙතෙ “විත්තසමුට්ඨානා”ති

චුත්තා, න ච ඛණ්ද්ධා චිත්තසමුට්ඨානානං සම්භවො අත්ථී. තෙනාහ “අඛණන්තරං පච්ඡනවාතස්ස නාසිකග්ගං ආදී”ති. පච්ඡනනික්ඛමනපරියායො පන තංසදිසවසෙන චුත්තොති වෙදිතබ්බො. වික්ඛෙපගතන්ති වික්ඛෙපං උපගතං, වික්ඛිත්තං අසමාහිතන්ති අත්ථො. සාරද්ධායාති සදරථභාවාය. ඉඤ්ජනායාති කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස වලනාය.

වික්ඛෙපගතෙන චිත්තෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනං, ඉත්ථමිභූතලක්ඛණෙ වා. සාරද්ධාති සදරථා. ඉඤ්ජිතාති ඉඤ්ජනකා වලනකා. තථා එන්දිතා.

ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙනාති ආදිමජ්ඣපරියොසානානුගමනවසෙන න මනසි කාතබ්බන්ති සම්බන්ධො. “අනුබන්ධනාය මනසි කරොන්තෙන චුසනාවසෙන ච යපනාවසෙන ච මනසි කාතබ්බ”න්ති යෙනාධිප්පායෙන චුත්තං, තං විවරිතුං “ගණනානුබන්ධනාවසෙන වියා”තිආදිමාහ. තත්ථ විසුං මනසිකාරො නත්ථීති ගණනාය, අනුබන්ධනාය ච විනා යථාක්කමං කෙවලං චුසනාවසෙන, යපනාවසෙන ච කම්මට්ඨානමනසිකාරො නත්ථී. නනු චුසනාය විනා යපනාය විය, චුසනාය විනා ගණනායපි මනසිකාරො නත්ථීයෙව? යදිපි නත්ථී, ගණනා පන යථා කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස මූලභාවතො පධානභාවෙන ගහෙතබ්බා, එවං අනුබන්ධනා යපනාය, තාය විනා යපනාය අසම්භවතො. තස්මා සතිපි චුසනාය නානන්තරිකභාවෙ ගණනානුබන්ධනා එව මූලභාවතො පධානභාවෙන ගහෙත්වා ඉතරාසං තදභාවං දස්සෙන්නො ආහ “ගණනානුබන්ධනාවසෙන විය හි චුසනායපනාවසෙන විසුං මනසිකාරො නත්ථී”ති. යදි එවං තා කස්මා උද්දෙසෙ විසුං ගහිතාති ආහ “චුට්ඨචුට්ඨට්ඨානෙයෙව”තිආදි. තත්ථ “චුට්ඨචුට්ඨට්ඨානෙයෙව ගණෙන්නො”ති ඉමිනා ගණනාය චුසනා අභිගන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “ගණනාය ච චුසනාය ච මනසි කරොති”ති. තත්ථෙව්වාති චුට්ඨචුට්ඨට්ඨානෙයෙව. තෙති අස්සාසපස්සාසෙ. සතියා අනුබන්ධන්තොති ගණනාවිථිං අනුගන්ත්වා සතියා නිබන්ධන්තො, චුට්ඨොකාසෙයෙව තෙ නිරන්තරං උපධාරෙන්නොති අත්ථො. අප්පනාවසෙන චිත්තං යපෙන්නොති යථා අප්පනා හොති, එවං යථාඋපට්ඨිතෙ නිමිත්තෙ චිත්තං යපෙන්නො සමාදහන්තො. අනුබන්ධනාය වාතිආදීසු අනුබන්ධනාය ච චුසනාය ච යපනාය ච මනසි කරොතිති චූච්චතිති යොජනා. ස්වායමත්ථොති ය්වායං “චුට්ඨචුට්ඨට්ඨානෙයෙව ගණෙන්නො, තත්ථෙව ගණනං පටිසංහරිත්වා තෙ සතියා අනුබන්ධන්තො”ති ච චුත්තො, සො අයමත්ථො. යා අච්චන්තාය න මිනොති න විනිවිජ්ජනාති, සා මානස්ස සම්පෙති උපමා යථා “ගොණො විය ගවයො”ති.

225. පඬිගුළොති පීඨසජ්ජි. දොලා පෙබොලො. කීළතන්ති කීළන්තානං. මාතාපුත්තානන්ති අත්තනො හරියාය, පුත්තස්ස ච. උභො කොට්ඨොති ආගච්ඡන්තස්ස පුරිමකොට්ඨං, ගච්ඡන්තස්ස පච්ඡිමකොට්ඨන්ති ද්වෙපි කොට්ඨො. මජ්ඣන්ති දොලාඵලකස්සෙව මජ්ඣං. උපනිබන්ධනට්ඨහො වියාති උපනිබන්ධනට්ඨහො, නාසිකග්ගං, මුඛනිමිත්තං වා, තස්ස මූලෙ සමීපෙ යත්වා. කථං යත්වා? සතියා වසෙන. සතිඤ්චි තත්ථ සුපට්ඨිතං කරොන්තො යොගාවචරො තත්ථ යීතො නාම හොති, අවයවධම්මෙන සමුදායස්ස අපදිසිතබ්බතො. නිමිත්තෙති නාසිකග්ගාදිනිමිත්තෙ. සතියා නිසීදන්තොති සතිවසෙන නිසීදන්තො. “සතිඤ්චි තත්ථා”තිආදිනා යානෙ විය වත්තබ්බං. තත්ථාති ඵුට්ඨඵුට්ඨට්ඨානෙ.

226. තෙති නගරස්ස අන්තොබ්හිගතා මනුස්සා, තෙසං සඬිගහා ච හත්ථගතා.

227. ආදිතො පට්ඨායාති උපමෙය්‍යත්ථදස්සනතො පට්ඨාය. ගාථායං නිමිත්තන්ති උපනිබන්ධනානිමිත්තං. අනාරම්මණමෙකච්ඡන්තස්සාති එකස්ස චිත්තස්ස න ආරම්මණං, ආරම්මණං න හොන්තිති අත්ථො. අජානතො ච තයො ධම්මෙති නිමිත්තං අස්සාසො පස්සාසොති ඉමෙ තයො ධම්මෙ ආරම්මණකරණවසෙන අවින්දන්තස්ස. ව-සද්දො බ්‍යතිරෙකෙ. භාවනාති ආනාපානස්සතිසමාධිභාවනා. නුපලබ්භතීති න උපලබ්භති න සිජ්ඣතිති අයං වොදනාගාථාය අත්ථො, දුතියා පන පරිභාරගාථා සුචිඤ්ඤෙය්‍යාව.

කථන්ති තාසං අත්ථං විවරිතුං කථෙතුකම්‍යතාපුච්ඡා. ඉමෙ තයො ධම්මාතිආදීසු පදයොජනාය සද්ධිං අයමත්ථනිද්දෙසො – ඉමෙ නිමිත්තාදයො තයො ධම්මා එකච්ඡන්තස්ස කථං ආරම්මණං න හොන්ති, තථාපි න විමෙ න ච ඉමෙ තයො ධම්මා අවිදිතා හොන්ති, කථං න ච හොන්ති අවිදිතා? තෙසඤ්චි අවිදිතත්තෙ චිත්තඤ්ච කථං වික්ඛෙපං න ගච්ඡති, පධානඤ්ච භාවනාය නිජ්ඣාදකං වීරියඤ්ච කථං පඤ්ඤායති, නීවරණානං වික්ඛම්භකං සම්මදෙව සමාධානාවහං භාවනානුයොගසඬ්ඛාතං පයොගඤ්ච යොගී කථං සාධෙති, උපරුපරි ලොකියලොකුත්තරඤ්ච විසෙසං කථමධිගච්ඡතීති.

ඉදාති තමත්ථං කකචුපමාය සාධෙතුං “සෙය්‍යථාපී”තිආදි චුත්තං. භූමිභාගස්ස විසමතාය වඤ්චලෙ රුක්ඛෙ ඡෙදනකිරියා න සුකරා සියා, තථා ච සති කකචදන්තගති දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යාති ආහ “සමෙ භූමිභාගෙ”ති. කකචෙනාති බුද්දකෙන බරපත්තෙන. තෙනාහ “පුරිසො”ති. ඵුට්ඨකකචදන්තානන්ති ඵුට්ඨඵුට්ඨකකචදන්තානං වසෙන. තෙන කකචදන්තෙහි ඵුට්ඨඵුට්ඨට්ඨානෙයෙව පුරිසස්ස සතියා උපට්ඨානං දස්සෙති. තෙනාහ “න ආගතෙ වා ගතෙ වා කකචදන්තෙ මනසි කරොති”ති. කකචස්ස

ආකඨ්ඨනකාලෙ පුරිසාහිමුඛං පවත්තා ආගතා. පෙල්ලනකාලෙ තතො විගතා “ගතා”ති වුත්තා. න ච ආගතා වා ගතා වා කකචදන්තා අවිදිතා භොන්ති සබ්බත්ථ සතියා උපට්ඨිතත්තා ඡින්දිතබ්බට්ඨානං අච්ඡිස්ත්වා ගච්ඡන්තානං, ආගච්ඡන්තානඤ්ච කකචදන්තානං අභාවතො. පඨානන්ති රුක්ඛස්ස ඡෙදනවීරියං. පයොගන්ති තස්සෙව ඡෙදනකිරියං. විසෙසන්ති අනෙකභාවාපාදනං, තෙන ච සාධෙතබ්බං පයොජනවිසෙසං.

යථා රුක්ඛොතිආදි උපමාසංසන්දනං. උපනිබන්ධති ආරම්මණෙ චිත්තං එතායාති සති උපනිබන්ධනා නාම, තස්සා අස්සාසපස්සාසානං සල්ලක්ඛණස්ස නිමිත්තන්ති උපනිබන්ධනානිමිත්තං, නාසිකග්ගං, මුඛනිමිත්තං වා. එවමෙවාති යථාපි සො පුරිසො කකචෙන රුක්ඛං ඡින්දන්තො ආගතගතෙ කකචදන්තෙ අමනසිකරොන්තොපි චුට්ඨචුට්ඨට්ඨානෙයෙව සතියා උපට්ඨපනෙන ආගතගතෙ කකචදන්තෙ ඡානාති, සුත්තපදඤ්ච අවිරජ්ඣන්තො අත්ථකිච්චං සාධෙති, එවමෙව. නාසිකග්ගෙ මුඛනිමිත්තෙති දීඝනාසිකො නාසිකග්ගෙ ඉතරො මුඛං දසනං නිමියති ඡාදියති එතෙනාති මුඛනිමිත්තන්ති ලද්ධනාමෙ උත්තරොට්ඨෙ.

ඉදං පඨානන්ති යෙන වීරියාරම්භෙන ආරද්ධවීරියස්ස යොගිතො කායොපි චිත්තම්පි කම්මනියං භාවනාකම්මක්ඛමං භාවනාකම්මයොග්ගං භොති, ඉදං වීරියං පඨානන්ති එලෙන හෙතුං දස්සෙති. උපක්කිලෙසා පභීයන්තීති චිත්තස්ස උපක්කිලෙසභූතාති නීවරණාති වික්ඛම්භනවසෙන පභීයන්ති. විතක්කා චූපසමන්තීති තතො එව කාමචිතක්කාදයො මිච්ඡාචිතක්කා උපසමං ගච්ඡන්ති, නීවරණප්පභානෙන වා පයමජ්ඣානාධිගමං දස්සෙත්වා චිතක්කචූපසමාපදෙසෙන දුතියජ්ඣානාදීනාධිගමමාහ. අයං පයොගොති අයං ඤානාධිගමස්ස හෙතුභූතො කම්මට්ඨානානුයොගො පයොගො. සංයොජනා පභීයන්තීති දසපි සංයොජනාති මග්ගපටිපාටියා සමුච්ඡෙදවසෙන පභීයන්ති. අනුසයා ඛ්‍යන්තී භොන්තීති තථා සත්තපි අනුසයා අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන භඩ්ගමත්තස්සපි අනවසෙසතො විගතන්තා භොන්ති. එත්ථ ච සංයොජනප්පභානං නාම අනුසයනිරොධෙනෙව භොති, පභීනෙසු ච සංයොජනෙසු අනුසයානං ලෙසොපි න භවිස්සතීති ච දස්සනත්ථං “සංයොජනා පභීයන්ති අනුසයා ඛ්‍යන්තී භොන්තී”ති වුත්තං. අයං විසෙසොති ඉමං සමාධිං නිස්සාය අනුක්කමෙන ලබ්භමානො අයං සංයොජනප්පභානාදිකො ඉමස්ස සමාධිස්ස විසෙසොති අත්ථො.

යස්සාති යෙන. අනුපුබ්බන්ති අනුක්කමෙන. පරිචිතාති පරිචිණ්ණා. අයං හෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – ආනාපානස්සති යථා බුද්ධෙන භගවතා දෙසිතා, තථෙව යෙන දීඝරස්සපජානනාදිවිධිනා අනුපුබ්බං පරිචිතා සුට්ඨු භාවිතා, තතො එව පරිපුණ්ණා සොළසන්තං චත්ථුතං පාරිපුරියා සබ්බසො පුණ්ණා. සො

හික්බු ඉමං අත්තනො ඛන්ධාදිලොකං පඤ්ඤාභාසෙන පභාසෙති. යථා කිං අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා අබ්භූපක්කිලෙසවිමුත්තො චන්දිමා තාරකරාජා වියාති.

ඉධාති කකචුපමායං. අස්සාති යොගිනො. ඉධාති වා ඉමස්මිං යානෙ. අස්සාති උපමාභූතස්ස කකචස්ස. ආගතගතවසෙන යථා තස්ස පුරිසස්ස අමනසිකාරො, එවං අස්සාසපස්සාසානං ආගතගතවසෙන අමනසිකාරමත්තමෙව පයොජනං.

228. නිමිත්තන්ති පටිභාගනිමිත්තං. අවසෙසඤ්ඤානභිගපටිමණ්ඩිතාති අප්පනාවිතක්කාදිඅවසෙසඤ්ඤානභිගපටිමණ්ඩිතාති වදන්ති, විචාරාදීති පන වත්තබ්බං නිප්පරියායෙන විතක්කස්ස අප්පනාභාවතො. සො හි පාළියං “අප්පනා ඛාප්පනා”ති (ධ. ස. 7) නිද්දිට්ඨො, තංසම්පයොගතො වා යස්මා ඤානං “අප්පනා”ති අට්ඨකථාවොභාරො, ඤානභිගෙසු ව සමාධි පධානං, තස්මා තං “අප්පනා”ති දස්සෙන්නො “අවසෙසඤ්ඤානභිගපටිමණ්ඩිතා අප්පනාසඤ්ඤානා යපනා ව සම්පජ්ජති”ති ආහ. කස්සචි පන ගණනාවසෙනෙව මනසිකාරකාලතො පභූතීති එත්ථ “අනුක්කමතො...පෙ.... ලභිසනාකාරජපත්තං විය හොති”ති එත්තකො ගන්ථො පරිභීතො.

සාරද්ධකායස්ස කස්සචි පුග්ගලස්ස. ඔනමති පට්ටිකාදීනං පලම්බනෙන. විකූජතීති සද්දං කරොති. ගත්තානිසදකප්පරාදීනං සන්ධිට්ඨානෙසු වලිං ගණ්භාති තත්ථ තත්ථ වලිතං හොති. කස්මා? යස්මා සාරද්ධකායො ගරුකො හොතීති කායදරථවූපසමෙන සද්ධිං සිජ්ඣමානො ඔලාරිකඅස්සාසපස්සාසනිරොධො ඛානිරොකමුඛෙන තස්ස සාධනං විය වුත්තො. ඔලාරිකඅස්සාසපස්සාසනිරොධවසෙනාති අත්ථවසවසෙන තදත්ථසාධනං. තත්ථ කායදරථෙ වූපසන්නෙති විත්තජරුපානං ලහුමුදුකම්මඤ්ඤාභාවෙන යො සෙසතිසන්නතිරුපානම්පි ලහුආදිභාවො, සො ඉධ කායස්ස ලහුභාවොති අධිජ්ජෙතො. ස්වායං යස්මා විත්තස්ස ලහුආදිභාවෙන විනා නත්ථි, තස්මා වුත්තං “කායොපි විත්තම්පි ලහුකං හොති”ති.

ඔලාරිකෙ අස්සාසපස්සාසෙ නිරුද්ධෙතිආදි හෙට්ඨා වුත්තනයම්පි විවෙතබ්බාකාරජපත්තස්ස කායසඤ්ඤාසං විවයනවිධිං දස්සෙතුං ආතීතං.

229. උපරුපරි විභූතානීති භාවනාබලෙන උද්ධං උද්ධං පාකටානි හොන්ති. දෙසතොති පකතියා චූසනදෙසතො, පුබ්බෙ අත්තනා චූසනවසෙන උපධාරිතට්ඨානතො.

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

“කත්ථ නත්ථි”ති යානවසෙන, “කස්ස නත්ථි”ති පුග්ගලවසෙන
 විමංසියමානමත්ථං එකජ්ඣං කත්ථා විභාවෙතුං
 “අන්තොමාතුකුච්ඡිය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථා උදකෙ නිමුග්ගස්ස
 පුග්ගලස්ස නිරුද්ධොකාසනය අස්සාසපස්සාසා න පවත්තන්ති, එවං
 අන්තොමාතුකුච්ඡියං. යථා මතානං සමුට්ඨාපකච්ඡිත්තාභාවතො, එවං
 අසඤ්ඤීභුතානං මුච්ඡාපරෙතානං, අසඤ්ඤීසු වා ජාතානං, තථා
 නිරොධසමාපන්නානං. චතුත්ථජ්ඣානසමාපන්නානං පන ධම්මතාවසෙනෙව
 නෙසං අනුප්පජ්ජනං, තථා රූපාරූපභවසමඬ්භීනං. කෙච්ඡි පන “අනුපුබ්බතො
 සුබ්බමභාවජ්ජන්තියා චතුත්ථජ්ඣානසමාපන්නස්ස, රූපභවෙ රූපානං
 භවඬ්භවස්ස ච සුබ්බමභාවතො රූපභවසමඬ්භීනං නත්ථි”ති කාරණං වදන්ති.
 අත්ථියෙව තෙ අස්සාසපස්සාසා පරියෙසතොති අධිජ්ජායො,
 යථාවුත්තසත්තට්ඨානවිනිමුත්තස්ස අස්සාසපස්සාසානං අනුප්පජ්ජනට්ඨානස්ස
 අභාවතො. පකතිච්චිට්ඨවසෙනාති පකතියා චුසනට්ඨානවසෙන. නිමිත්තං
 යපෙනබ්බන්ති සතියා තත්ථ තත්ථ සුඛජ්ජවත්තන්තත්ථං ථීරතරසඤ්ජානනං
 පවත්තෙතබ්බං. ථීරසඤ්ඤාපදට්ඨානා හි සති. ඉමමෙවාති ඉමං එව
 අනුපට්ඨහන්තස්ස කායසඬ්ඛාරස්ස කණ්ටකුට්ඨාපනනායෙන
 උපට්ඨාපනවිධිමෙව. අත්ථවසන්ති හෙතුං. අත්ථොති හි එලං, සො යස්ස
 වසෙන පවත්තති, සො අත්ථවසොති. මුට්ඨස්සතිස්සාති විනට්ඨස්සතිස්ස.
 අසම්පජානස්සාති සම්පජඤ්ඤරහිතස්ස, භාවෙන්තස්ස අනුක්කමෙන
 අනුපට්ඨහන්තෙ අස්සාසපස්සාසෙ විමංසිත්ථා “ඉමෙ තෙ”ති උපධාරෙතුං,
 සම්මදෙව පජානිතුඤ්ඤි සමත්ථාහි සතිපඤ්ඤාහි විරහිතස්සාති අධිජ්ජායො.

230. ඉතො අඤ්ඤං කම්මට්ඨානං. ගරුකන්ති භාරියං. සා චස්ස ගරුකතා
 භාවනාය සුදුක්කරභාවෙනාති ආහ “ගරුකභාවන”න්ති. උපරූපරි
 සන්තසුබ්බමභාවජ්ජන්තිතො “බලවති සුවිසදා සුරා ච සතිපඤ්ඤා ච
 ඉච්ඡිතබ්බා”ති වත්ථා සුබ්බමස්ස නාම අත්ථස්ස සාධනෙනාපි සුබ්බමෙනෙව
 භවිතබ්බන්ති දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. ඉදාති අනුපට්ඨහන්තානං
 අස්සාසපස්සාසානං පරියෙසනුපායං දස්සෙන්නො “තාහි ව පනා”තිආදිමාහ.
 තත්ථ ගොවරමුඛෙති ගොවරාහිමුඛෙ. අනුපදන්ති පදානුපදං. වරිත්ථාති ගොවරං
 ගහෙත්ථා. තස්මිංයෙව යානෙති උපනිබන්ධනානිමිත්තසඤ්ඤිතට්ඨානෙ.
 යොජෙත්ථාති මනසිකාරෙන යොජෙත්ථා. සතිරස්මියා බන්ධිත්ථාති වා
 වුත්තමෙවත්ථමාහ “තස්මිංයෙව යානෙ යොජෙත්ථා”ති. න හි උපමෙයො
 බන්ධනයොජනට්ඨානාති විසුං ලබ්භන්ති.

231. නිමිත්තන්ති උග්ගහනිමිත්තං, පටිභාගනිමිත්තං වා. උභයමිපි හි ඉධ
 එකජ්ඣං වුත්තං. තථා හි තුලපිචුආදිඋපමත්තයං උග්ගහෙ යුජ්ජති, සෙසං
 උභයත්ථ. එකච්චෙති එකෙ ආවරියා.

තාරකරූපං වියාති තාරකාය පභාරූපං විය. මණ්දුලිකාදිඋපමා පටිභාගෙ වට්ටන්ති. කථං පනෙනං එකංයෙව කම්මට්ඨානං අනෙකාකාරතො උපට්ඨානීති ආහ “තඤ්ච පනෙන”න්තිආදි. සුත්තන්තන්ති එකං සුත්තං. පගුණප්පවත්තිභාවෙන අවිච්ඡේදං, මහාවිසයතඤ්ච සන්ධායාහ “මහතී පබ්බතෙය්‍යා නදී වියා”ති. අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා සමන්තභද්දකං සුත්තං සබ්බභාගමනොභරා සබ්බපාලිචුල්ලා වනසටා වියාති ආහ “එකා වනරාජී වියා”ති. තෙනාහ භගවා – “වනප්පගුම්බෙ යථ ඵ්‍යස්සිතග්ගෙ”ති (බු. පා. 6.13; සු. නි. 236). නානානුසන්ධිකං නානාපෙය්‍යාලං විවිධනයනිපුණං බහුවිධකම්මට්ඨානමුඛසුත්තන්තං අත්ථිකෙහි සක්කවචං සමුපජීවිතබ්බන්ති ආහ “සීතවිජායො...පෙ.... රුක්ඛො වියා”ති. සඤ්ඤානානතායාති නිමිත්තූපට්ඨානතො පුබ්බෙව පවත්තසඤ්ඤානං නානාවිධභාවතො.

ඉමෙ තයො ධම්මාති අස්සාසො, පස්සාසො, නිමිත්තන්ති ඉමෙ තයො ධම්මා. නත්ථීති කම්මට්ඨානවසෙන මනසිකාතබ්බභාවෙන නත්ථී න උපලබ්භන්ති. න ච උපචාරන්ති උපචාරම්පි න පාපුණාති, පගෙව අප්පනන්ති අධිප්පායො. යස්ස පනාති විජ්ජමානපක්ඛො චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බො.

ඉදානි චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස සමත්ථනත්ථං කකචුපමායං ආගතා “නිමිත්ත”න්තිආදිකා ගාථා පච්චානීතා.

232. නිමිත්තෙති යථාචුත්තෙ පටිභාගනිමිත්තෙ. එවං භොතීති භාවනමනුයුත්තස්ස එව භොති. තස්මා “පුනප්පුනං එවං මනසි කරොහී”ති වත්තබ්බො. වොසානං ආපජ්ජෙය්‍යාති “නිමිත්තං නාම දුක්ඛරං උප්පාදෙතුං, තයිදං ලද්ධං, හන්දාහං දානි යදා වා තදා වා විසෙසං නිබ්බත්තෙස්සාමී”ති සඬකොචං ආපජ්ජෙය්‍ය. විසිදෙය්‍යාති “එත්තකං කාලං භාවනමනුයුත්තස්ස නිමිත්තම්පි න උප්පන්නං, අභබ්බො මඤ්ඤෙ විසෙසස්සා”ති විසාදං ආපජ්ජෙය්‍ය.

“ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමීති පටිපන්නස්ස නිමිත්ත”න්ති චුත්තෙ කථං සඬකොචාපත්ති, භියෙය්‍යාසො මත්තාය උස්සාහමෙව කරෙය්‍යාති “නිමිත්තමිදං...පෙ.... වත්තබ්බො”ති මජ්ඣිමනිකා ආහු. එවන්ති චුත්තප්පකාරෙන පටිභාගනිමිත්තෙයෙව භාවනාවිත්තස්ස ය්‍යපනෙන. ඉතො පභුතීති ඉතො පටිභාගනිමිත්තූප්පත්තීතො පට්ඨාය. පුබ්බෙ යං චුත්තං “අනුබන්ධනාය ච ඵ්‍යසනාය ච ය්‍යනාය ච මනසි කරොහී”ති (විසුද්ධි. 1.224), තත්ථ අනුබන්ධනං, ඵ්‍යසනඤ්ච විස්සජ්ජෙත්වා ය්‍යනාවසෙන භාවනා භොතීති ය්‍යනාවසෙනෙව භාවෙනබ්බන්ති අත්ථො.

පොරාණෙනි වුත්තොවායමත්ථොති “නිමිත්තෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ නිමිත්තෙති පටිභාගනිමිත්තෙ. යපයං චිත්තන්ති භාවනාවිත්තං යපෙන්තො, යපනාවසෙන මනසි කරොන්තොති අත්ථො. නානාකාරන්ති “චත්තාරො වණ්ණො”ති (විසුද්ධි. 1.219; පාරා. අට්ඨ. 2.165; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.163) එවං වුත්තං නානාකාරං. ආකාරසාමඤ්ඤවසෙන හෙතං එකවචනං. විභාවයන්ති විභාවෙන්තො අන්තරධාපෙන්තො. නිමිත්තූප්පත්තිතො පට්ඨාය හි තෙ ආකාරා අමනසිකරොතො අන්තරහිතා විය හොන්ති. අස්සාසපස්සාසෙති අස්සාසපස්සාසෙ යො නානාකාරො, තං විභාවයං, අස්සාසපස්සාසසම්භූතෙ වා නිමිත්තෙ. සකං චිත්තං නිබන්ධතීති තාය එව යපනාය අන්තතො චිත්තං උපනිබන්ධති, අප්පෙතීති අත්ථො. යෙ පන “විභාවයන්ති විභාවෙන්තො විදිතං පාකටං කරොන්තො”ති අත්ථං වදන්ති, තං පුබ්බභාගවසෙන යුජ්ජෙය්‍යා. අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො – ධිතිසම්පන්නත්තා ධිරො යොගී අස්සාසපස්සාසෙ නානාකාරං විභාවෙන්තො නානාකාරතො තෙ පජානන්තො විදිතෙ පාකටෙ කරොන්තො, නානාකාරං වා ඔළාරිකොළාරිකෙ පස්සම්භෙන්තො වූපසමෙන්තො තත්ථ යං ලද්ධං නිමිත්තං, තස්මිං චිත්තං යපෙන්තො අනුක්කමෙන සකං චිත්තං නිබන්ධති අප්පෙතීති.

වණ්ණතොති පිචුපිණ්ඩතාරකරූපාදීසු විය උපට්ඨිතවණ්ණතො. ලක්ඛණතොති ඛරභාවාදිසභාවතො, අනිච්චාදිලක්ඛණතො වා. රක්ඛිතබ්බං තං නිමිත්තන්ති සම්බන්ධො. නිමිත්තස්ස රක්ඛණං නාම තත්ථ පටිලද්ධස්ස උපවාරඤ්ඤාසස්ස රක්ඛණෙනෙව හොතීති ආහ “පුනථපුනං මනසිකාරවසෙන වුද්ධිං විරුළ්භිං ගමයිත්වා”ති.

233. එත්ථාති එතිස්සං කායානුපස්සනායං. පාරිසුද්ධිං පත්තුකාමොති අධිගන්තුකාමො, සමාපජ්ජිතුකාමො ව, තත්ථ සල්ලක්ඛණාවිවට්ටනාවසෙන අධිගන්තුකාමො, සල්ලක්ඛණාවසෙන සමාපජ්ජිතුකාමොති යොජෙතබ්බං. නාමරූපං වචන්ථපෙත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙතීති සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථා හීතිආදි කායස්ස, චිත්තස්ස ච අස්සාසපස්සාසානං සමුදයභාවදස්සනං. කම්මාරගග්ගරියාති කම්මාරානං උක්කායං අග්ගිධමනහස්තා. ධම්මානායාති ධම්යන්තියා, වාතං ගාහාපෙත්තියාති අත්ථො. තජ්ජන්ති තදනුරූපං. එවමෙවාති එත්ථ කම්මාරගග්ගරී විය කරජකායො, වායාමො විය චිත්තං දට්ඨබ්බං. කිඤ්චාපි අස්සාසපස්සාසා චිත්තසමුට්ඨානා, කරජකායං පන විනා තෙසං අප්පවත්තනතො “කායඤ්ච චිත්තඤ්ච පටිච්ච අස්සාසපස්සාසා”ති වුත්තං.

තස්සාති නාමරූපස්ස. පච්චයං පරියෙසතීති “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.50) අවිජ්ජාදිකං පච්චයං විමංසති පරිගණ්ණහාති. කඬ්ඛං විතරතීති “අහොසිං නු ඛො අහං අතීතමද්ධාන”න්ති

(ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) ආදිනයජ්ජවත්තං සොළසවත්ථුකං විචිකිච්ඡං අතික්කමති පජ්ජති. “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්ත”න්ති (ම. නි. 1.347; 361; 3.86; අ. නි. 4.181) ආදිනයජ්ජවත්තං කලාපසම්මසනං. පුබ්බභාගෙති පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිපරියාපන්නාය උදයබ්බයානුපස්සනාය පුබ්බභාගෙ උජ්ජන්තෙ. ඔභාසාදයොති ඔභාසො ඤාණං පිති පස්සද්ධි සුඛං අධිමොක්ඛො පග්ගහො උපෙක්ඛා උපට්ඨානං නිකන්තීති ඉමෙ ඔභාසාදයො දස. උදයං පභායාති උදයබ්බයානුපස්සනාය ගහිතං සඬ්ඛාරානං උදයං විස්සජ්ජෙත්වා තෙසං හඬගස්සෙව අනුපස්සනතො හඬගානුපස්සනං ඤාණං පත්වා ආදිනවානුපස්සනාපුබ්බඬගමාය නිබ්බිදානුපස්සනාය නිබ්බිත්තන්තො. මුඤ්චිතුකමාතාපටිසඬ්ඛානුපස්සනාසඬ්ඛාරුපෙක්ඛානුලොමඤ්ඤාණානං විණ්ණපරියන්තෙ උජ්ජන්තගොත්‍රභුඤ්ඤාණානන්තරං උජ්ජන්තෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු විරජ්ජන්තො විමුච්චන්තො. මග්ගක්ඛණෙ හි අරියො විරජ්ජති විමුච්චතීති ච වුච්චති. තෙනාහ “යථාක්කමෙන චත්තාරො අරියමග්ගෙ පාපුණ්ත්වා”ති. මග්ගඵලනිබ්බානපභීතාවසිට්ඨකිලෙසසඬ්ඛාතස්ස පච්චචෙක්ඛිතබ්බස්ස පහෙදෙන එකුනවිසතිහෙදස්ස. අරහතො හි අවසිට්ඨකිලෙසාභාවෙන එකුනවිසතිතා. අස්සාති ආනාපානකම්මට්ඨානිකස්ස.

234. විසුං කම්මට්ඨානභාවනානායො නාම නත්ථි පඨමචතුක්කවසෙන අධිගතක්ඛානස්ස වෙදනාවිත්තධම්මානුපස්සනාවසෙන දෙසිතත්තා. තෙසන්ති තිණ්ණං චතුක්කානං.

පීතිපටිසංවෙදීති පීතියා පටි පටි සම්මදෙව වෙදනාසීලො, තස්සා වා පටි පටි සම්මදෙව වෙදො එතස්ස අත්ථි, තං වා පටි පටි සම්මදෙව වෙදයමානො. තත්ථ කාමං සංවෙදන-ග්ගහණෙනෙව පීතියා සක්කච්චං විදිතභාවො බොධිතො හොති, යෙහි පන පකාරෙහි තස්සා සංවෙදනං ඉච්ඡිතං, තං දස්සෙතුං පටි-සද්දග්ගහණං “පටි පටි සංවෙදීති පටිසංවෙදී”ති. තෙනාහ “ද්විභාකාරෙහි”තිආදි.

තත්ථ කථං ආරම්මණතො පීති පටිසංවිදිතා හොතීති පුච්ඡාවචනං. සජ්ජිතිකෙ ද්වෙ ක්කානෙ සමාපජ්ජතීති පීතිසහගතානි ද්වෙ පඨමදුතියක්ඛානානි පටිපාටියා සමාපජ්ජති. තස්සාති තෙන. “පටිසංවිදිතා”ති හි පදං අපෙක්ඛිත්වා කත්තුඅත්ථෙ එතං සාම්ච්චනං. සමාපත්තික්ඛණෙන සමාපන්නක්ඛණෙන. ක්කානපටිලාභෙනාති ක්කානෙන සමඬ්ඛිභාවෙන. ආරම්මණතොති ආරම්මණමුඛෙන, තදාරම්මණක්ඛානපරියාපන්නා පීති පටිසංවිදිතා හොති ආරම්මණස්ස පටිසංවිදිතත්තා. කිං වුත්තං හොති? යථා නාම සජ්ජපරියෙසනං චරන්තෙන තස්ස ආසයෙ පටිසංවිදිතෙ සොපි පටිසංවිදිතො ගහිතො එව හොති මන්තාගදබලෙන තස්ස ගහණස්ස සුකරත්තා, එවං පීතියා ආසයභූතෙ

ආරම්මණෙ පටිසංවිදිතෙ සා පීති පටිසංවිදිතා එව හොති සලක්ඛණතො, සාමඤ්ඤතො ච තස්සා ගහණස්ස සුකරත්තාති.

කථං අසම්මොහතො පීති පටිසංවිදිතා හොතීති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. විපස්සනාක්ඛණෙති විපස්සනාපඤ්ඤාය තික්ඛවිසදප්පත්තාය විසයතො දස්සනක්ඛණෙ. ලක්ඛණපටිච්චෙධෙනාති පීතියා සලක්ඛණස්ස, සාමඤ්ඤලක්ඛණස්ස ච පටිච්ඡිකුතෙන. යං හි යස්ස විසෙසතො, සාමඤ්ඤතො ච ලක්ඛණං, තස්මිං විදිතෙ සො යාථාවතො විදිතො එව හොති. තෙනාහ “අසම්මොහතො පීති පටිසංවිදිතා හොතී”ති.

ඉදානි තමත්ථං පාළියා එව විභාවෙතං “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ දීඝං අස්සාසවසෙනාතිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. තත්ථ පන සතොකාරිතාදස්සනවසෙන පාළි ආගතා, ඉධ පීතිපටිසංවෙදිතාවසෙන, පීතිපටිසංවෙදිතා ච අත්ථතො විහත්තා එව. අපිච අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – දීඝං අස්සාසවසෙනාති දීඝස්ස අස්සාසස්ස ආරම්මණභූතස්ස වසෙන පජානතො සා පීති පටිසංවිදිතා හොතීති සම්බන්ධො. චිත්තස්ස එකග්ගතං අවික්ඛෙපං පජානතොති කුමානපරියාපන්නං “අවික්ඛෙපො”ති ලද්ධනාමං චිත්තස්සෙකග්ගතං තංසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය පජානතො. යථෙව හි ආරම්මණමුඛෙන පීති පටිසංවිදිතා හොති, එවං තංසම්පයුත්තධම්මාපි ආරම්මණමුඛෙන පටිසංවිදිතා එව හොත්තීති. සති උපට්ඨිතා හොතීති දීඝං අස්සාසවසෙන කුමානසම්පයුත්තා සති තස්ස ආරම්මණෙ උපට්ඨිතා ආරම්මණමුඛෙන කුමානෙපි උපට්ඨිතා නාම හොති. තාය සතියාති එවං උපට්ඨිතාය තාය සතියා යථාචුත්තෙන තෙන ඤාණෙන සුප්පටිවිදිතත්තා ආරම්මණස්ස තස්ස වසෙන තදාරම්මණා සා පීති පටිසංවිදිතා හොති. දීඝං පස්සාසවසෙනාතිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං පඨමචතුක්කවසෙන දස්සිතං පීතිපටිසංවෙදනං ආරම්මණතො, අසම්මොහතො ච විභාගසො දස්සෙතං “ආචජ්ජතො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ආචජ්ජතොති කුමානං ආචජ්ජන්නස්ස. සා පීතීති සා කුමානපරියාපන්නා පීති. ජානතොති සමාපන්නක්ඛණෙ ආරම්මණමුඛෙන ජානතො. තස්ස සා පීති පටිසංවිදිතා හොතීති සම්බන්ධො. පස්සතොති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන කුමානතො චූට්ඨාය පස්සන්නස්ස. පච්චචෙක්ඛතොති කුමානං පච්චචෙක්ඛන්නස්ස. චිත්තං අධිට්ඨහතොති “එත්තකං වෙලං කුමානසමඬ්ඨි හවිස්සාමී”ති කුමානචිත්තං අධිට්ඨහන්නස්ස. එවං පඤ්චන්නං වසිභාවානං වසෙන කුමානස්ස පජානනමුඛෙන ආරම්මණතො පීතියා පටිසංවෙදනා දස්සිතා.

ඉදානි යෙහි ධම්මෙහි කුමානං, විපස්සනා ච සිජ්ඣන්ති; තෙසං කුමානපරියාපන්නානං, විපස්සනාමග්ගපරියාපන්නානඤ්ච සද්ධාදීනං වසෙන

පිතිපටිසංවෙදනං දස්සෙතුං “සද්ධාය අධිමුච්චතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අධිමුච්චතොති සද්දහන්තස්ස, සමථවිපස්සනාවසෙනාති අධිජ්ජායො. වීරියං පග්ගණ්හතොතිආදීසුපි එසෙව නයො. අභිඤ්ඤායාන්ති අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය ඡානිතබ්බං. අභිජානතොති විපස්සනාපඤ්ඤාපුබ්බභිගමාය මග්ගපඤ්ඤාය ඡානතො. පරිඤ්ඤායාන්ති දුක්ඛසච්චං තීරණපරිඤ්ඤාය, මග්ගපඤ්ඤාය ච පරිජානතො. පහාතබ්බන්ති සමුදයසච්චං පහානපරිඤ්ඤාය, මග්ගපඤ්ඤාය ච පජහතො. භාවයතො සච්ඡිකරොතො භාවෙනබ්බං මග්ගසච්චං, සච්ඡිකාතබ්බං නිරොධසච්චං. කෙචි පනෙත්ථ පිතියා එව වසෙන අභිඤ්ඤායාදීනි උද්ධරන්ති, තං අයුත්තං කුමානාදිසමුදායං උද්ධරිත්වා තතො පිතියා නිද්ධාරණස්ස අධිජ්ජෙතත්තා.

එත්ථ ව “දීසං අස්සාසවසෙනා”තිආදිනා පටිමචතුක්කවසෙන ආරම්මණතො පිතිපටිසංවෙදනං වුත්තං, තථා “ආවජ්ජතො”තිආදීහි පඤ්චහි පදෙහි. “අභිඤ්ඤායං අභිජානතො”තිආදීහි පන අසම්මොහතො. “සද්ධාය අධිමුච්චතො”තිආදීහි උභයථාපිති සඬබ්බෙපතො සමථවසෙන ආරම්මණතො, විපස්සනාවසෙන අසම්මොහතො පිතිපටිසංවෙදනං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කස්මා පනෙත්ථ වෙදනානුපස්සනායං පිතිසීසෙන වෙදනා ගහිතා, න සරූපතො එවාති? භූමිවිභාගාදිවසෙන වෙදනං හින්දිත්වා චතුර්ධා වෙදනානුපස්සනං දස්සෙතුං. අපිච වෙදනාකම්මට්ඨානං දස්සෙත්තො හගවා පිතියා ඔළාරිකත්තා තංසම්පයුත්තසුඛං සුඛග්ගහණත්ථං පිතිසීසෙන දස්සෙති.

එතෙනෙව නයෙන අවසෙසපදානීති “සුඛපටිසංවෙදී විත්තසඬාරපටිසංවෙදී”ති පදානි පිතිපටිසංවෙදිපදෙ ආගතනයෙනෙව අත්ථතො වෙදිතබ්බානි. සක්කා හි “ද්විභාකාරෙහි සුඛපටිසංවෙදිනා හොති, විත්තසඬාරපටිසංවෙදිනා හොති ආරම්මණතො”තිආදිනා පිතිට්ඨානෙ සුඛාදිපදානි පක්ඛිපිත්වා “සුඛසහගතානි තිණි කුමානානි, චත්තාරි වා කුමානානි සමාපජ්ජති”තිආදිනා අත්ථං විඤ්ඤාතුං. තෙනාහ “තිණ්ණං කුමානං වසෙනා”තිආදි. වෙදනාදයොති ආදි-සද්දෙන සඤ්ඤා ගහිතා. තෙනාහ “ද්වෙ බන්ධා”ති. විපස්සනාභූමිදස්සනත්ථං පකිණ්ණකසඬාරසම්මසනවසෙන විපස්සනාය භූමිදස්සනත්ථං “සුඛන්ති ද්වෙ සුඛානී”තිආදි වුත්තං සමථෙ කායිකසුඛාභාවතො. සොති සො පස්සම්භනපරියායෙන වුත්තො නිරොධො. “ඉමස්ස හි හික්ඛුතො පුබ්බෙ අපරිග්ගහිතකාලෙ”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.220) විත්ථාරතො කායසඬාරෙර වුත්තො, තස්මා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. තත්ථ කායසඬාරවසෙන ආගතො, ඉධ විත්තසඬාරවසෙනාති අයමෙව විසෙසො.

එවං විත්තසඬාරස්ස පස්සම්භනං අතිදෙසෙන දස්සෙත්වා යදඤ්ඤං ඉමස්මිං චතුක්කෙ චත්තබ්බං, තං දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ

පිතිපදෙති “පිතිපටිසංවෙදී”තිආදිනා දෙසිතකොට්ඨාසෙ. පිතිසීසෙන වෙදනා වුත්තාති පිතිඅපදෙසෙන තංසම්පයුත්තා වෙදනා වුත්තා, න පිතීති අධිජ්ජායො. තත්ථ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. ද්විසු විත්තසංඛාරපදෙසුති “විත්තසංඛාරපටිසංවෙදී පස්සමහයං විත්තසංඛාර”න්ති විත්තසංඛාරපටිසංයුත්තෙසු ද්විසු පදෙසු. “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (මහාව. 1; ම. නි. 3.126; උදා. 1) වචනතො විත්තෙන පටිබද්ධාති විත්තපටිබද්ධා. තතො එව කාමං විත්තෙන සංඛාරියන්තීති විත්තසංඛාරා, සඤ්ඤාවෙදනාදයො, ඉධ පන උපලක්ඛණමත්තං සඤ්ඤා වෙදනාව අධිජ්ජෙතාති ආහ “සඤ්ඤාසම්පයුත්තා වෙදනා”ති.

235. විත්තපටිසංවෙදීති එත්ථ ද්විභාකාරෙහි විත්තපටිසංවෙදිතා හොති ආරම්මණතො, අසම්මොහතො ව. කථං ආරම්මණතො? චත්තාරි කුමානාති සමාපජ්ජති, තස්ස සමාපත්තික්ඛණෙ කුමානපටිලාභනාතිආදිනා වුත්තනායානුසාරෙන සබ්බං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යන්ති ආහ “චතුත්තං කුමානානං වසෙන විත්තපටිසංවෙදිතා වෙදිතබ්බා”ති. විත්තං මොදෙන්තොති කුමානසම්පයුත්තං විත්තං සම්පයුත්තාය පිතියා මොදයමානො, තං වා පිතිං ආරම්මණං කත්වා පචත්තං විපස්සනාවිත්තං තාය එව ආරම්මණභූතාය පිතියා මොදයමානො. පමොදෙන්තොතිආදීති පදාති තස්සෙව වෙච්චනාති පිතිපරියායභාවතො.

සම්පයුත්තාය පිතියා විත්තං ආමොදෙතීති කුමානවිත්තසම්පයුත්තාය පිතිසම්බොජ්ඣකභූතාය ඔදගාලක්ඛණාය කුමානපිතියා තමෙව කුමානවිත්තං සහජාතාදිපච්චයවසෙන වෙච්ච කුමානපච්චයවසෙන ව පරිබුහෙන්තො හට්ඨපහට්ඨාකාරං පාපෙන්තො ආමොදෙති පමොදෙති ව. ආරම්මණං කත්වාති උළාරං කුමානසම්පයුත්තං පිතිං ආරම්මණං කත්වා පචත්තමානං විපස්සනාවිත්තං තාය එව ආරම්මණභූතාය පිතියා යොගාවචරො හට්ඨපහට්ඨාකාරං පාපෙන්තො “ආමොදෙති පමොදෙති”ති වුච්චති.

සමං යපෙන්තොති යථා ඊසකම්පි ලීනපක්ඛං, උද්ධච්චපක්ඛඤ්ච අනුපගම්ම අනොනතං අනුත්තතං යථා ඉන්ද්‍රියානං සමත්තපටිපත්තියා අවිසමං, සමාධිස්ස වා උක්කංසගමනෙන ආනෙඤ්ජප්පත්තියා සම්මදෙව යීතං හොති, එවං අප්පනාවසෙන යපෙන්තො. ලක්ඛණපටිවෙධෙනාති අනිච්චාදිකස්ස ලක්ඛණස්ස පටි පටි විජ්ඣනෙන බණෙ බණෙ අවබොධෙන. බණ්ණකවිත්තකභ්ගතාති බණ්ණමත්තට්ඨිතිකො සමාධි. සොපි හි ආරම්මණෙ නිරන්තරං එකාකාරෙන පචත්තමානො පටිපක්ඛෙන අනභිභූතො අප්පිතො විය විත්තං නිච්චලං යපෙති. තෙන වුත්තං “එවං උප්පන්නායා”තිආදි.

මොවෙත්තොති වික්ඛම්භනවිමුත්තිවසෙන විවෙවෙත්තො විසුං කරොත්තො, නිවරණානි පජහත්තොති අත්ථො. විපස්සනාක්ඛණෙනි භඩ්ගානුපස්සනාක්ඛණෙ. භඩ්ගො හි නාම අනිච්චතාය පරමා කොටි, තස්මා තාය භඩ්ගානුපස්සකො යොගාවචරො චිත්තමුඛෙන සබ්බසඬ්ඛාරගතං අනිච්චතො පස්සති, නො නිච්චතො. අනිච්චස්ස දුක්ඛත්තා, දුක්ඛස්ස ච අනත්තකත්තා තදෙව දුක්ඛතො අනුපස්සති, නො සුඛතො. අනත්තතො අනුපස්සති, නො අත්තතො. යස්මා පන යං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, න තං අභිනන්දිතබ්බං. යඤ්ච න අභිනන්දිතබ්බං, න තං රඤ්ජිතබ්බං. තස්මා භඩ්ගදස්සනානුසාරෙන “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති සඬ්ඛාරගතෙ දිට්ඨෙ තස්මිං නිබ්බින්නද්දති, නො නන්දති. විරජ්ජති, නො රජ්ජති. සො එවං නිබ්බින්නදත්තො විරජ්ජත්තො ලොකියෙනෙව තාව ඤාණෙන රාගං නිරොධෙති, නො සමුදෙති, නාස්ස සමුදයං කරොතීති අත්ථො. අථ චා සො එවං විරත්තො යථා දිට්ඨං සඬ්ඛාරගතං, තථා අදිට්ඨං අත්තතො ඤාණෙන නිරොධෙති, නො සමුදෙති. නිරොධමෙවස්ස මනසිකරොති, නො සමුදයන්ති අත්ථො. සො එවං පටිපත්තො පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. කිං චුත්තං හොති? අයඤ්චි අනිච්චාදිඅනුපස්සනා සද්ධිං ඛන්ධාභිසඬ්ඛාරෙහි කිලෙසානං පරිච්චජනතො, සඬ්ඛතදොසදස්සනෙන තබ්බිපරිතෙ නිබ්බානෙ තත්තින්නතාය පක්ඛන්දනතො පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො චාති චුච්චති. තස්මා තාය සමන්නාගතො යොගාවචරො චුත්තනයෙන කිලෙසෙ ච පරිච්චජති, නිබ්බානෙ ච පක්ඛන්දති. තෙන චුත්තං “සො විපස්සනාක්ඛණෙ අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤාතො චිත්තං මොවෙත්තො විමොවෙත්තො ...පෙ.... පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය ආදානතො චිත්තං මොවෙත්තො විමොවෙත්තො අස්සසති වෙව පස්සසති චා”ති.

තත්ථ අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති චා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා. තෙභූමකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙත්වා පචත්තාය විපස්සනාය එතං නාමං. නිච්චසඤ්ඤාතොති සඬ්ඛතධම්මෙ “නිච්චා සස්සතා”ති පචත්තාය මිච්ඡාසඤ්ඤාය. සඤ්ඤාසීසෙන චිත්තදිට්ඨිනම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො සුඛසඤ්ඤාදීසුපි. නිබ්බිදානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරෙසු නිබ්බින්නදනාකාරෙන පචත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දිතොති සජ්ජිතිකතණ්හාතො. විරාගානුපස්සනායාති තථා විරජ්ජනාකාරෙන පචත්තාය අනුපස්සනාය. තෙන චුත්තං “රාගතො මොවෙත්තො”ති. නිරොධානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. යථා සඬ්ඛාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං සුනබ්භවවසෙන න උජ්ජජ්ජන්ති, එවං චා අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. මුඤ්චිතුකමානා හි අයං බලජ්ජත්තා. තෙනාහ “සමුදයතො මොවෙත්තො”ති. පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පචත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා.

ආදානතොති නිව්වාදිවසෙන ගහණතො, පටිසන්ධිග්ගහණතො වාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

236. අනිව්වන්ති අනුපස්සී, අනිව්වස්ස වා අනුපස්සනසීලො අනිව්වානුපස්සීති එත්ථ කිං පනෙතං අනිව්වං, කථං වා අනිව්වං, කා වා අනිව්වානුපස්සනා, කස්ස වා අනිව්වානුපස්සනාති චතුක්කං විභාවෙනබ්බන්ති තං දස්සෙත්තො “අනිව්වං වෙදිතබ්බ”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ නිව්වං නාම ධූවං සස්සතං යථා තං නිබ්බානං, න නිව්වන්ති අනිව්වං, උදයබ්බයවන්තං, අත්ථතො සඬබ්බා ධම්මාති ආහ “අනිව්වන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා. කස්මා? උප්පාදවයඤ්ඤථත්තභාවා”ති, උප්පාදවයඤ්ඤථත්තසබ්භාවාති අත්ථො. තත්ථ සඬබ්බධම්මානං හෙතුපච්චයෙහි උප්පජ්ජනං අහුත්වා සම්භවො අත්තලාභො උප්පාදො. උප්පන්තානං තෙසං බණ්ණිතොරොධො විනාසො වයො. ජරාය අඤ්ඤථාභාවො අඤ්ඤථත්තං. යථා හි උප්පාදාවත්ථාය හින්තාය හඬගාවත්ථායං වත්ථුහෙදො නත්ථි, එවං ධීතිසඬබ්බාතාය හඬගාහිමුඛාවත්ථායමපි වත්ථුහෙදො නත්ථි, යත්ථ ජරාවොභාරො. තස්මා එකස්සාපි ධම්මස්ස ජරා යුජ්ජති, යා බණ්ණකජරාති වූවිති. එකංසෙන ච උප්පාදහඬගාවත්ථාසු වත්ථුනො අහෙදො ඉච්ඡිතබ්බො, අඤ්ඤථා “අඤ්ඤො උප්පජ්ජති, අඤ්ඤො හිජ්ජති”ති ආපජ්ජෙය්‍ය. තයිමං බණ්ණකජරං සන්ධායාහ “අඤ්ඤථත්ත”න්ති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො කථයිස්සාම.

යස්ස ලක්ඛණත්තයස්ස භාවා බන්ධෙසු අනිව්වසමඤ්ඤා, තස්මිං ලක්ඛණත්තයෙ අනිව්වතාසමඤ්ඤාති “අනිව්වතාති තෙසංයෙව උප්පාදවයඤ්ඤථත්ත”න්ති වත්වා විසෙසතො ධම්මානං බණ්ණකනිරොධෙ අනිව්වතාවොභාරොති දස්සෙත්තො “හුත්වා අභාවො වා”තිආදිමාහ. තත්ථ උප්පාදපුබ්බකත්තා අභාවස්ස හුත්වාගහණං. තෙන පාකභාවපුබ්බකත්තං විනාසභාවස්ස දස්සෙති. තෙනෙවාකාරෙතාති නිබ්බත්තනාකාරෙනෙව. බණ්ණහඬගෙනාති බණ්ණකනිරොධෙන. තස්සා අනිව්වතායාති බණ්ණහඬගසඬබ්බාතාය අනිව්වතාය. තාය අනුපස්සනායාති යථාචුත්තාය අනිව්වානුපස්සනාය. සමන්තාගතොති සමඬගිභූතො යොගාවචරො.

බයො සඬබ්බාරානං විනාසො, විරජ්ජනං තෙසංයෙව විලුජ්ජනං වීරාගො, බයො එව වීරාගො බයවීරාගො, බණ්ණකනිරොධො. අව්චන්තමෙත්ථ එතස්මිං අධිගතෙ සඬබ්බාරා විරජ්ජන්ති නිරුජ්ඣන්තිති අව්චන්තවීරාගො, නිබ්බානං. තෙනාහ “බයවීරාගො සඬබ්බාරානං බණ්ණහඬගො, අව්චන්තවීරාගො නිබ්බාන”න්ති. තද්දුහයවසෙන පවත්තාති බයවීරාගානුපස්සනාවසෙන විපස්සනාය, අව්චන්තවීරාගානුපස්සනාවසෙන මග්ගස්ස පවත්ති යොජෙතබ්බො.

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

ආරම්මණතො වා විපස්සනාය ඛයවිරාගානුපස්සනාවසෙන පවත්ති,
තන්තින්තභාවතො අවිචන්තවිරාගානුපස්සනාවසෙන, මග්ගස්ස පන
අසම්මොහතො ඛයවිරාගානුපස්සනාවසෙන, ආරම්මණතො
අවිචන්තවිරාගානුපස්සනාවසෙන පවත්ති වෙදිතබ්බා. “එසෙව නයො”ති
ඉමිනා යස්මා විරාගානුපස්සි-පදෙ චුත්තනායානුසාරෙන “ද්වෙ නිරොධා
ඛයනිරොධො ව අවිචන්තනිරොධො වා”ති එවමාදිඅත්ථවණ්ණනං අතිදිසති,
තස්මා විරාගට්ඨානෙ නිරොධපදං පක්ඛිපිත්වා “ඛයො සඬ්ඛාරානං
විනාසො”තිආදිනා ඉධ චුත්තනයෙන තස්ස අත්ථවණ්ණනා වෙදිතබ්බා.

පටිනිස්සජ්ජනං පහාතබ්බස්ස තදඬුගවසෙන වා සමුච්ඡෙදවසෙන වා
පරිච්චජනං පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො. තථා සබ්බුපධිනං පටිනිස්සග්ගභූතෙ
විසඬ්ඛාරෙ අත්තතො නිස්සජ්ජනං, තන්තින්තතාය වා තදාරම්මණතාය වා
තත්ථ පක්ඛන්දනං පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො.

තදඬුගවසෙනාති එත්ථ අනිච්චානුපස්සනා තාව තදඬුගප්පහානවසෙන
නිච්චසඤ්ඤං පරිච්චජති, පරිච්චජන්ති ව තථා අප්පවත්තියං යෙ “නිච්ච”න්ති
ගහණවසෙන කිලෙසා, තම්මුලකා අභිසඬ්ඛාරා, තදුභයමූලකා ව
විපාකක්ඛන්ධා අනාගතෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙ සබ්බෙපි
අප්පවත්තිකරණවසෙන පරිච්චජති, තථා දුක්ඛසඤ්ඤාදයො. තෙනාහ
“විපස්සනා හි තදඬුගවසෙන සද්ධිං ඛන්ධාභිසඬ්ඛාරෙහි කිලෙසෙ
පරිච්චජති”ති.

සඬ්ඛතදොසදස්සනෙනාති සඬ්ඛතෙ තෙභූමකෙ සඬ්ඛාරගතෙ
අනිච්චතාදිදොසදස්සනෙන. නිච්චාදිභාවෙන තබ්බිපරිතෙ. තන්තින්තතායාති
තදධිමුත්තතාය. පක්ඛන්දනීති අනුපවිසති අනුපවිසන්තං විය භොති. සද්ධිං
ඛන්ධාභිසඬ්ඛාරෙහි කිලෙසෙ පරිච්චජතීති මග්ගෙන කිලෙසෙසු පරිච්චත්තෙසු
අවිපාකධම්මතාපාදනෙන අභිසඬ්ඛාරා, තම්මුලකා ව ඛන්ධා
අනුප්පත්තිරහභාවෙන පරිච්චත්තා නාම භොන්තීති සබ්බෙපි තෙ මග්ගො
පරිච්චජතීති චුත්තං. උභයන්ති විපස්සනාඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණඤ්ච.
මග්ගඤ්ඤාණම්පි හි ගොත්‍රභුඤ්ඤාණස්ස අනු පවිජා නිබ්බානදස්සනතො
“අනුපස්සනා”ති චුච්චති.

සොළසවත්ථුවසෙන වාති සොළසන්තං වත්ථුනං වසෙනාපි
චුච්චමානසන්තභාවාදිවසෙනාපිති සමුච්චයත්ථො ච-සද්දො. “ආනාපානස්සති
භාවිතා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

237. අස්සාති ආනාපානස්සතිසමාධිස්ස.
කාමචිතක්කාදිචිතක්කුපච්ඡෙදසමත්ථතායපි මහානිසංසතා වෙදිතබ්බාති

සම්බන්ධො. අයන්ති ආනාපානස්සතිසමාධි. උච්චාවචෙසු ආරම්මණෙසු පවත්තියෙව ඉතො චිතො ව චිත්තස්ස විධාවනං.

විජ්ජා නාම මග්ගො. චිත්තස්ස ඵලං. මූලභාවො විපස්සනාය පාදකභාවො. චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපූරෙති කායානුපස්සනාදීනං චතුත්තං අනුපස්සනානං වසෙන තස්සා භාවනාය පවත්තනතො. සත්ත ඛොජ්ඣ්ඣගෙ පරිපූරෙත්ති ඛොජ්ඣ්ඣගභාවනාය විනා සතිපට්ඨානභාවනාපාරිපූරියා අභාවතො. විජ්ජාවිමුත්තිං පරිපූරෙත්ති ඛොජ්ඣ්ඣගභාවනාය තාසං සිඛාප්පත්තිභාවතො. වරිමකානන්ති අන්තිමකානං.

238. නිරොධවසෙනාති නිරුජ්ඣනවසෙන. භවවරිමකාති භවවසෙන වරිමකා නිහිනභවපවත්තිතො. තථා ඤානවරිමකා වෙදිතබ්බා. චුතිවරිමකාති චුතියා වරිමකා චුතික්ඛණපවත්තිතො සබ්බපරියොසානකා. තස්මාති තීසු භවෙසු නිහිනෙ කාමභවෙ පවත්තනතො. තෙති අස්සාසපස්සාසා. පුරතොති හෙට්ඨා. යස්මා විහඬිගට්ඨකථායං (විභ. අට්ඨ. 26 පකිණ්ණකකථා) රූපධම්මානං සොළසචිත්තක්ඛණායුකතා විභාවිතා, තස්මා “සොළසමෙන චිත්තෙන සද්ධිං උප්පජ්ජිත්වා”ති චුත්තං. චුතිචිත්තස්ස පුරතොති වා චුතිචිත්තං අවධිභාවෙන ගහෙත්වා තතො ඕරං සොළසමෙන චිත්තෙන සද්ධිං උප්පජ්ජිත්වාති එවං පන අත්ථෙ ගය්හමානෙ සත්තරසචිත්තක්ඛණායුකතාව අස්සාසපස්සාසානං චුත්තා හොති.

ඉමෙ කිර ඉමං කම්මට්ඨානං අනුයුත්තස්ස හික්ඛුනො පාකටා හොන්තිති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. තත්ථ කාරණමාහ “ආනාපානාරම්මණස්ස සුට්ඨු පරිග්ගහිතත්තා”ති. තමෙවත්ථං විභාවෙතුං “චුතිචිත්තස්සා”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ ආයුඅත්තරං නාම ජීවිතන්තරං ජීවනක්ඛණාවධි. ධම්මතාය එවාති සභාවෙනෙව, රුචිවසෙනෙවාති අත්ථො.

චන්දාලොකං ඔලොකෙත්වාති ජුණ්භපක්ඛෙ පදොසවෙලායං සමන්තතො ආසිඤ්චමානබීරධාරං විය ගගනතලං, රජතපත්තසදිසවාලිකාසන්ථතඤ්ච භූමිභාගං දිස්වා “රමණියො වතායං කාලො, දෙසො ව මම අජ්ඣාසයසදිසො, කීව චිරං නු ඛො අයං දුක්ඛභාරො වහිතබ්බො”ති අත්තතො ආයුසඬ්ඛාරෙ උපධාරෙත්වා පරික්ඛිණෙති අධිප්පායො. ලෙඛං කත්වාති වඬිකමෙ තිරියං ලෙඛං කත්වා.

අනුයුඤ්ජෙථාති අනුයුඤ්ජෙය්‍ය, භාවෙය්‍යාති අත්ථො.

උපසමානුස්සතිකථාවණ්ණනා

239. එවන්ති යථාචුත්තෙන විරාගාදිගුණානුස්සරණප්පකාරෙන. සබ්බදුක්ඛුපසමසඬ්ඛාතස්සාති දුක්ඛදුක්ඛාදිහෙදං සබ්බමිපි දුක්ඛං උපසම්මති එත්ථාති සබ්බදුක්ඛුපසමොති සඬ්ඛාතබ්බස්ස.

“පඤ්ඤත්තිධම්මා” තිආදීසු අසභාවොපි ඤාණෙන ධාරියති අවධාරියතීති ධම්මොති චුච්චතීති තතො නිවත්තෙන්තො “ධම්මාති සභාවා” ති ආහ. භවනං පරමත්ථතො විජ්ජමානතා භාවො, සහ භාවෙනාති සභාවා, සවිජ්ජකට්ඨපරමත්ථතො ලබ්භමානරූපාති අත්ථො. තෙ හි අත්තතො සභාවස්ස ධාරණතො ධම්මාති, යථාචුත්තෙනට්ඨෙන සභාවාති ච චුච්චන්ති. සඬ්ඛමිමාති පච්චයසමොධානලක්ඛණෙන සඬ්ඛමෙන සන්තිපතිත්වා. සමාගම්මාති තස්සෙව වෙච්චනං. පච්චයෙහීති අනුරූපෙහි පච්චයෙහි. කතාති නිබ්බන්තිතා. අකතාති කෙහිවිපි පච්චයෙහි න කතා. අසඬ්ඛතාති බහුවචනස්ස කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අග්ගමක්ඛායතීති අග්ගො අක්ඛායති, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. සො අසඬ්ඛතලක්ඛණො සභාවධම්මො විරාගොති පච්චෙනබ්බො, විරජ්ජති එත්ථ සංකිලෙසධම්මොති. නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පවත්තමානෙන අරියමග්ගෙන පභීයමානා මානමදාදයො තං පත්වා පභීයන්ති නාමාති ආහ “තමාගම්ම...පෙ.... විනස්සන්ති” ති. තත්ථ “සෙය්‍යාහමස්මී” තිආදිනා (ධ. ස. 1121; සං. නි. 4.108) මඤ්ඤනාවසෙන පවත්තො මානො එව මානමදො. පුරිසභාවං නිස්සාය උප්පජ්ජනකමදො පුරිසමදො. ආදි-සද්දෙන ජාතිමදාදිනං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. නිම්මදාති විගතමදභාවා. ඉමමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “අමදා” ති චුත්තං. මදා නිම්මදීයන්ති එත්ථ අමදභාවං විනාසං ගච්ඡන්තීති මදනිම්මදෙනො. එසෙව නයො සෙසපදෙසුපි. කාමපිපාසාති කාමානං පාතුකම්‍යතා, කාමතණ්හා. කාමගුණා එව ආලියන්ති එත්ථ සත්තාති කාමගුණාලයා. තෙභූමකං වට්ටන්ති තීසු භූමීසු කම්මකිලෙසවිපාකවට්ටං. එස අසඬ්ඛතධම්මො. අපරාපරභාවායාති අපරාපරං යොනිආදිතො යොනිආදිභාවාය. ආබන්ධනං ගණ්ඨිකරණං. සංසිබ්බනං තුන්තකාරණං. නික්ඛමනං, නිස්සරණඤ්චස්ස තණ්හාය විසංයොගො එවාති ආහ “විසංයුත්තො” ති.

යෙ ගුණෙ නිමිත්තං කත්වා මදනිම්මදනාදිනාමාති නිබ්බානෙ නිරුජ්ඣාති, තෙ මදනිම්මදනතාදිකෙ යථාචුත්තෙ නිබ්බන්තිතනිබ්බානගුණෙ එව ගහෙත්වා ආහ “මදනිම්මදනතාදිනං ගුණානං වසෙනා” ති, න පන මදා නිම්මදීයන්ති එතෙනාති එවමාදිකෙ. තෙ හි අරියමග්ගගුණා. භගවතා උපසමගුණා චුත්තාති සම්බන්ධො. කත්ථ පන චුත්තාති? අසඬ්ඛතසංයුත්තාදීසු (සං. නි. 4.366 ආදයො). තත්ථ සච්චන්ති අවිතථං. නිබ්බානං හි කෙනවි පරියායෙන අසන්තභාවාභාවතො එකංසෙනෙව සන්තත්තා අවිපරිතට්ඨෙන සච්චං. තෙනාහ “එකං හි සච්චං, න දුතියමත්ථී” ති (සු. නි. 890). පාරන්ති සංසාරස්ස

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

පරතීරහුතං. තෙනෙවාහ “තිණ්ණො පාරඨගතො ථලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො”ති (ඉතිවු. 69), “අප්පකා තෙ මනුස්සෙසු, යෙ ජනා පාරගාමීනො”ති (ධ. ප. 85) ව. සුදුද්දසන්ති පරමගම්හිරතාය, අතිසුබ්‍රමසන්තසභාවතාය ව අනුපච්ඡිකඤ්ඤාණසම්භාරෙහි දට්ඨං අසක්කුණෙය්‍යතාය සුට්ඨු දුද්දසං. නත්ථි එත්ථ ජරා, එතස්මිං වා අධිගතෙ පුග්ගලස්ස ජරාභාවොති අජරං. තතො එව ජරාදිහි අපලොකියතාය ටීරට්ඨෙන ධුවං. තණ්හාදිපපඤ්චාභාවතො නිප්පපඤ්චං. නත්ථි එත්ථ මතන්ති අමතං. අසිවභාවකරානං සංකිලෙසධම්මානං අභාවෙන සිවං. චතුහි යොගෙහි අනුපද්ද්‍යතත්තා ඛෙමං. විසඬ්ඛාරභාවෙන අවිජරියතාය, අභූතපුබ්බතාය ව අබ්භූතං. සබ්බාසං ඊතීනං අනත්ථානං අභාවෙන අතීතිකං. නිද්දුක්ඛතාය අබ්‍යාබජ්ඣං. සබ්බසංකිලෙසමලතො අවිචන්තසුද්ධියා විසෙසතො සුද්ධිති විසුද්ධි. චතුහිපි ඔසෙහි අනජ්ඣොත්ථරණියතාය දීපං. සකලවට්ටදුක්ඛතො පරිපාලනට්ඨෙන තාණං.

“සච්චඤ්ච වො, හික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමී”තිආදිකා පාළි සංඛිත්තාති වෙදිතබ්බො. ආදි-සද්දෙන අනන්තඅනාසවනිපුණඅප්පජරඅපලොකිතඅනිදස්සනපණිතඅවිජරියඅතීතිකධම්මමුත්තිලෙණපරායණගම්හිරාදිවචනෙහි ව බොධිතා ඉධ අවුත්තා ගුණා සඬ්ඛය්හන්ති, තත්ථ නත්ථි එතස්ස උප්පාදන්තො වා වයන්තො වාති අනන්තො, අසඬ්ඛතධම්මො. ආසවානං අනාරම්මණතාය අනාසවො. නිපුණඤ්ඤාණගොචරතාය නිපුණො. සඬ්ඛතධම්මො විය ජරාය අප්පජරිතතාය අප්පජරො. බ්‍යාධිආදිහි අපලොකියතාය අපලොකිතං. අවක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙය්‍යතාය අනිදස්සනො. අතිත්තිකරට්ඨෙන පණිතො. අපචුරතාය අවිජරියො. ඊතීහි අනභිභවනීයසභාවත්තා, අතීතිකභාවහෙතුතො ව අතීතිකධම්මො. වට්ටදුක්ඛමුත්තිනිමිත්තතාය මුත්ති. සංසාරං භයතො පස්සන්තෙහි නිලීයනීයතො ලෙණං. තෙසංයෙව පරා ගතීති පරායණො. පකතිඤ්ඤාණෙන අලද්ධපතිට්ඨතාය අගාධට්ඨෙන ගම්හිරො. කතපුඤ්ඤෙහිපි දුක්ඛෙන කිච්ඡෙන අනුබුජ්ඣිතබ්බතො දුරනුබොධො. සච්ඡිකිරියං මුඤ්චිත්වා න තක්කඤ්ඤාණෙන අවචරිතබ්බොති අතක්කාවචරො. බුද්ධාදිහි පණ්ඩිතෙහෙව වෙදිතබ්බතො අධිගන්තබ්බතො පණ්ඩිතවෙදනීයොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

අරියසාවකස්සෙව ඉජ්ඣති සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිබ්බානගුණානං පාකටභාවතො. අට්ඨානෙ වායං එව-සද්දො වුත්තො, ඉජ්ඣති එවාති යොජනා. සුබසිද්ධිවසෙන වා එවං වුත්තං “අරියසාවකස්සෙවා”ති. තෙනෙවාහ “එවං සන්තෙපී”තිආදි. උපසමගරුකෙනාති නිබ්බානනින්තෙන. මනසි කාතබ්බා

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

යථාච්ඡත්තා උපසමගුණා. සුඛං සුපතීතිආදීසු චත්තඛ්ඛං මෙත්තාකථායං ආවි
හවිස්සති. පණීතාධිමුත්තිකො භොති නිබ්බානාධිමුත්තත්තා.

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති අට්ඨමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

9. බ්‍රහ්මවිහාරනිද්දෙසවණ්ණනා

මෙත්තාභාවනාකථාවණ්ණනා

240. මෙත්තං බ්‍රහ්මවිහාරං. භාවෙතුකාමෙනාති උප්පාදෙතුකාමෙන පච්චවෙක්ඛිතබ්බොති සම්බන්ධො. සුඛනිසින්නෙනාති විසමං අනිසිදිත්වා පල්ලඬිකාභූජනෙන සුඛනිසින්නෙන.

කස්මාති පච්චවෙක්ඛණාය කාරණප්‍රච්ඡා, අඤ්ඤං අධිගන්තුකාමෙන අඤ්ඤත්ථ ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා කිමත්ථියාති අධිප්පායො. මෙත්තා නාම අත්ථතො අදොසො. තථා හි අදොසනිද්දෙසෙ “මෙත්ති මෙත්තායනා මෙත්තායිතත්ත”න්ති (ධ. ස. 1062) නිද්දිට්ඨං. බන්තීති ච ඉධ අධිවාසනක්ඛන්ති අධිප්පෙනා. සා පන අත්ථතො අදොසප්පධානා චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධාති මෙත්තාය සිජ්ඣමානාය තිතික්ඛාබන්ති සිද්ධා ඵව භොතීති ආහ “බන්ති අධිගන්තබ්බා”ති. තෙන බන්තියං ආනිසංසපච්චවෙක්ඛණා සත්ථිකාවාති දස්සෙති. අභිභූතො පරිපුට්ඨානෙන. පරියාදින්නවිත්තො කුසලුප්පත්තියා ඔකාසාලාගෙන. ආදීනවො දට්ඨබ්බො පාණසාතාදිවසෙන දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකාදිඅනත්ථමූලභාවතො.

බන්තී පරමං තපොති පරාපකාරසහනාදිකා තිතික්ඛලක්ඛණා බන්ති උත්තමං තපො අකත්තබ්බාකරණකත්තබ්බකරණලක්ඛණාය සම්මාපටිපත්තියා මූලභාවතො. බන්තිබලං බලානීකන්ති පරමං මඬිගලභූතා බන්ති ඵව බලං ඵතස්සාති බන්තිබලං. චුත්තඤ්ඤි “බන්තිබලා සමණුඛාග්මණා”ති. දොසාදිපටිපක්ඛවිධමනසමත්ථතාය අනීකභූතෙන තෙනෙව ච බන්තිබලෙන බලානීකං. බන්තා හියොයා න විජ්ජතීති අත්තතො පරෙසඤ්ච අනත්ථපටිබාහතො, අත්ථාවහො ච බන්තිතො උත්තරි අපස්සයො නත්ථි.

විවෙචනත්ථායාති වික්ඛම්භනත්ථාය. බන්තියා සංයොජනත්ථාය අත්තානන්ති අධිප්පායො. භාවනං දූසෙන්නීති දොසා, පුග්ගලායෙව දොසා පුග්ගලදොසා. යෙසු භාවනා න සම්පජ්ජති, අඤ්ඤදත්ථු විපජ්ජතෙව, තෙ ඵව චුත්තා. පයමන්ති චක්ඛමානෙන කොට්ඨාසතො කොට්ඨාසන්තරූපසංහරණනයෙන විනා සබ්බපයමං.

පියායිතබ්බො පියො, තප්පටිපක්ඛො අප්පියො. සො සඬ්ඛෙපතො දුට්ඨො අත්ථස්ස අකාරකො, අනත්ථස්ස කාරකොති. තත්ථ යො අත්තතො, පියස්ස ච අනත්ථස්ස කාරකො, සො වෙරිපුග්ගලො දට්ඨබ්බො. යො පන අත්තතො,

පියස්ස ව අත්ථස්ස අකාරකො, අප්පියස්ස ව අත්ථස්ස කාරකො, “අත්ථං මෙ නාවරී”තිආදිනා (ධ. ස. 1237), “අප්පියස්ස මෙ අමනාපස්ස අත්ථං අවරී”තිආදිනා ව ආසාතවත්ථුනො, සො අප්පියො, අනනුකූලචුත්තිකො අනිට්ඨොති අත්ථො. ලිඛිගව්සභාගෙනි ඉත්ථිලිඛිගාදිනා ලිඛිගෙන විසදිසෙ. ඔධිසොති භාගසො. “තිස්ස දත්තා”තිආදිනා ඔධිසකන්ති අත්ථො.

ඉදානි යථාචුත්තෙසු ඡස්ස පුග්ගලෙසු අභාවෙනබ්බතාය කාරණං දස්සෙන්නො “අප්පියං භී”තිආදිමාහ. තත්ථ අප්පියං භී පියට්ඨානෙ යපෙන්නො කිලමතීති දොසෙන භාවනාය සපරිස්සයතමාහ. අප්පියතා භී පියභාවස්ස උජුපට්ඨකං, න ව තස්ස පියට්ඨානෙ යපනෙන විනා භාවනා සිජ්ඣති. අනිජ්ජියසභායකං මජ්ඣත්තට්ඨානෙ යපෙන්නො කිලමතීති රාගෙන භාවනාය සපරිස්සයතමාහ අනිජ්ජියසභායස්ස ගෙහස්සිතපෙමට්ඨානභාවතො. තෙනාහ “අප්පමත්තකෙපි”තිආදි. මජ්ඣත්තං ඉට්ඨානිට්ඨතාහි මජ්ඣසභාවං නෙව පියං නාජ්ජියන්ති අත්ථො. ගරුට්ඨානෙ පියට්ඨානෙ ව යපෙන්නො කිලමති මජ්ඣත්තෙ සම්භාවනීයපියායිතබ්බතානං අභාවා. න භී අජ්ඣුපෙක්ඛිතබ්බෙ භාවනීයතා, මනාපතා වා පච්චුපට්ඨාති, පියගරුභාවසම්පන්නෙ ව පයමං මෙත්තා භාවෙනබ්බා. කොධො උජ්ජජ්ජති කොට්ඨාසන්තරභාවානුපනයනතො.

තමෙවාති විසභාගලිඛිගමෙව. ලිඛිගසභාගෙනි අවිසෙසෙත්වා “පියපුග්ගලෙ”ති ආහ. භික්තිසුද්ධමකාසීති සීලං අධිට්ඨාය පිහිතද්වාරෙ ගබ්භෙ සයනපියෙ නිසිදිත්වා මෙත්තං භාවෙන්නො මෙත්තාමුඛෙන උජ්ජන්නරාගෙන අන්ධිකතො හරියාය සන්තිකං ගන්තුකාමො ද්වාරං අසල්ලක්ඛෙත්වා භික්තිං හින්දිත්වාපි නික්ඛම්තුකාමතාය භික්තිං පහරී. තෙනාහ “මෙත්තායනාමුඛෙන රාගො වඤ්චෙති”ති (නෙත්ති. අට්ඨ. 21), “අන්ධතමං තදා හොති, යං රාගො සහතෙ තර”න්ති ව.

ආදානනික්ඛෙපපරිච්ඡින්නෙ අද්ධාපච්චුජ්ජන්නභූතෙ ධරමානතාය පච්චික්ඛතො විය උපලබ්භමානෙ ඛන්ධජ්ජබන්ධෙ ඉධ සත්තාදිග්ගහණං, න තියද්ධගතෙති ආහ “කාලකතෙ පනා”තිආදි. කස්මා පන කාලකතෙ මෙත්තාභාවනා න ඉජ්ඣතීති? මෙත්තාඛ්‍යාපාරස්ස අයොග්‍යට්ඨානභාවතො. න භී මතපුග්ගලො හිතුපසංභාරාරහො. යත්ථ සති සම්භවෙ පයොගතො හිතුපසංභාරො ලබ්භෙය්‍ය, තත්ථෙව මානසො හිතුපසංභාරො යුජ්ජෙය්‍ය. දුක්ඛාපනයනමොදජ්ජවත්තිසුපි එසෙව නයොති කරුණාභාවනාදීනම්පි කාලකතෙ අනිජ්ඣනං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤත්ථ පගුණමෙත්තාඤ්ඤානො ආවරියස්ස කාලකතභාවං අජානන්තො තං මෙත්තාය ඵරිතුකාමො “ආවරියං ආරබ්භ මෙත්තං ආරහතී”ති චුත්තො. තෙනාහ “පගුණාව මෙ මෙත්තාඤ්ඤානසමාපත්තී”ති. නිමිත්තන්ති ආරම්භණං. ගවෙසාහීති “යං

පුග්ගලං උද්දිස්සමෙත්තං ආරහසි, සො ජීවති න ජීවති” ති ජානාහිති අත්ථො. මෙත්තායන්තොති මෙත්තං කරොන්තො, මෙත්තං භාවෙත්තොති අත්ථො.

241. අත්තනි භාවනා නාම සක්ඛිභාවත්ථාති නානාවිධසුඛානුබන්ධඅනවජ්ජසුඛඅඛ්‍යාසෙකසුඛාදි යං අත්තනි උපලබ්භති, තං නිදස්සෙන්තො තස්ස වත්තමානතාය ආහ “අහං සුඛිතො භොමී” ති. සරීරසුඛං නාම අනෙකන්තිකං, ඊදිසස්ස පුග්ගලස්ස අනොකාසං විත්තදුක්ඛන්ති තදභාවං සන්ධායාහ “නිද්දුක්ඛොති වා” ති. භොමීති සම්බන්ධො. තථා අවෙරොතිආදීසු, විසෙසතො ව දුක්ඛාභාවෙ සුඛසඤ්ඤා. සා පනායං නිද්දුක්ඛතා වෙරීතං පුග්ගලානං වෙරසඤ්ඤිතානං පාපධම්මානං අභාවතො, විසෙසතො ඛ්‍යාපාදවිරහතො ඊසසඤ්ඤිතාය ඊතියා අභාවතො, අනවජ්ජකායිකසුඛසමච්ඡිතාය ව භොතීති දස්සෙන්තො ආහ “අවෙරො අඛ්‍යාපජ්ජො අනීසො සුඛී” ති. අත්තනං පරිහරාමීති එවංභූතො හුත්වා මම අත්තභාවං පවත්තෙමි, යාපෙමීති අත්ථො.

එවං සන්තෙ යං විහඬිගෙ වුත්තං, තං විරුජ්ඣතීති සම්බන්ධො. එවං සන්තෙති එවං සති, යදි අත්තනිපි මෙත්තා භාවෙතබ්බාති අත්ථො. “යං විහඬිගෙ වුත්ත” ති වත්වා විහඬිගදෙසනාය සමානගතිකං සුත්තපදං ආහරන්තො “කථඤ්ච භික්ඛු” තිආදිමාහ. තස්සත්ථො පරතො ආගමිස්සති.

තත්තී විහඬිගාදීසු වචනං. අප්පනාවසෙනාති අප්පනාවහභාවනාවසෙන. ඉදන්ති “අහං සුඛිතො භොමී” තිආදිවචනං. සක්ඛිභාවවසෙනාති අහං විය සබ්බෙ සත්තා අත්තතො සුඛකාමා, තස්මා තෙසු මයා අත්තනි විය සුඛුපසංභාරො කාතබ්බොති එවං තත්ථ අත්තනං සක්ඛිභාවෙ යපනවසෙන. තෙනාහ “සවෙපි භී” තිආදි. කස්මා පන අත්තනි භාවනා අප්පනාවහා න භොතීති? අත්තසිනෙහවසෙන සපරිස්සයභාවතො. කොට්ඨාසන්තරෙ පන භාවිතභාවනස්ස තත්ථාපි සීමසම්භෙදො භොතියෙව.

සබ්බා දිසාති අනවසෙසා දසපි දිසා. අනුපරිගම්ම වෙනසාති විත්තෙන පරියෙසනවසෙන අනුගන්ත්වා. නෙවජ්ඣගා පියතරමත්තනා ක්වචීති සබ්බුස්සාහෙන පරියෙසන්තො අතිසයෙන අත්තතො පියතරං අඤ්ඤං සත්තං කත්ථවි දිසාය නෙව අධිගච්ඡෙය්‍ය න පස්සෙය්‍ය. එවං පියො පුචු අත්තා පරෙසන්ති එවං කස්සවි අත්තතො පියතරස්ස අනුපලබ්භනවසෙන පුචු විසුං විසුං තෙසං තෙසං සත්තනං අත්තා පියො. තස්මා තෙන කාරණෙන, අත්තකාමො අත්තතො හිතසුඛං ඉච්ඡන්තො, පරං සත්තං අත්තමසො කුන්ථකිපිලිකම්පි, න හිංසෙ න හනෙය්‍ය, න විහෙයෙය්‍යාති අත්ථො.

අයං නයොති සබ්බෙහි සත්තෙහි, අත්තනො ච පියතරභාවං නිදස්සෙත්වා තෙසු කරුණායනං වදනා භගවතා සුබ්බසිතාය “අත්තානං සක්ඛිභාවෙ යපෙත්වා සත්තෙසු මෙත්තා භාවෙතබ්බා”ති මෙත්තාභාවනාය නයදස්සනං කතමෙවාති අත්ථො.

242. සුබ්බපවත්තනත්ථන්ති සුබ්බෙන අකිච්ඡෙන මෙත්තාය පවත්තනත්ථං. ය්වාස්සාති යො පුග්ගලො අස්ස යොගිනො. පියොති ඉට්ඨො. මනාපොති මනවඩ්ඪනකො. ගරුති ගුණවිසෙසවසෙන ගරුකාතබ්බො. භාවතීයොති සම්භාවෙතබ්බො. ආවරියමත්තොති සීලාදිනා ආවරියජ්ජමාණො. පියවචනාදීනීති ආදි-සද්දෙන අත්ථවරියාදිකෙ සඬගණ්ණාති. සීලසුතාදීනීති ආදි-සද්දෙන සද්ධාදිකෙ, ධුතංගමිමජාගරියානුයොගාදිකෙ ච සඬගණ්ණාති.

කාමන්ති යුත්තජ්ජත්තකාරිතාසුබ්බසිද්ධිදීපනොයං නිපාතො. තෙනෙනං දීපෙති — තාදිසං පුග්ගලං උද්දිස්ස භාවනං ආරභන්තො යොගී යුත්තජ්ජත්තකාරී, සුබ්බෙන වස්ස තත්ථ භාවනා ඉජ්ඣති, තෙන පන යොගිතා තාවතා සන්තොසො න කාතබ්බොති. තෙනාහ “අජ්ජනා සම්පජ්ජති”තිආදි. සීමාසම්භෙදන්ති මරියාදාපනයනං, අත්තා පියො මජ්ඣන්තො වෙරීති විභාගාකරණන්ති අත්ථො. තදනන්තරන්ති තතො පියමනාපගරුභාවනීයතො, තත්ථ වා මෙත්තාධිගමතො අනන්තරං. අනිජ්ජියසභායකෙ මෙත්තා භාවෙතබ්බාති සම්බන්ධො, ගරුට්ඨානීයෙ පටිලද්ධං මෙත්තාමනසිකාරං අනිජ්ජියසභායකෙ උපසංහරිතබ්බන්ති අත්ථො. සුබ්බපසංභාරකතස්ස තං භොති පගෙව පටිපක්ඛධම්මානං වික්ඛම්භිතත්තා. අනිජ්ජියසභායකතො අනන්තරං මජ්ඣන්තෙ මෙත්තා භාවෙතබ්බා මජ්ඣන්තං පියගරුට්ඨානෙ යපෙතුං සුකරභාවතො. “අනිජ්ජියසභායකතො”ති ච ඉදං පුරිමාවත්ථං ගහෙත්වා චුත්තං. පගුණමනසිකාරාධිගමතො පට්ඨාය හිස්ස සොපි පියට්ඨානෙ ඵව තිට්ඨති. මජ්ඣන්තතො වෙරීපුග්ගලෙති මජ්ඣන්තපුග්ගලෙ මෙත්තායත්තෙන තත්ථ පගුණමනසිකාරාධිගමෙන පියභාවං උපසංහරිත්වා තදනන්තරං වෙරීපුග්ගලං භාවනාය මජ්ඣන්තෙ යපෙත්වා තතො මජ්ඣන්තතො පියභාවුපසංභාරෙන වෙරීපුග්ගලෙ මෙත්තා භාවෙතබ්බා. “වෙරීපුග්ගලෙ”ති ච ඉදං පුරිමාවත්ථං ගහෙත්වා චුත්තං. එකෙකස්මිං කොට්ඨාසෙ මුදුං කම්මනීයං චිත්තං කත්වාති පියගරුට්ඨානීයො, අනිජ්ජියො, මජ්ඣන්තො, වෙරීති චතුසු පුග්ගලකොට්ඨාසෙසු පයමං තාව පියගරුට්ඨානීයෙ මෙත්තාභාවනං අධිගන්ත්වා වසිභාවජ්ජත්තියා තථාපවත්තං චිත්තං කොට්ඨාසන්තරුපසංභාරත්ථං මුදුං කම්මනීයං කත්වා තදනන්තරං අනිජ්ජියසභායෙ අනිජ්ජියභාවං වික්ඛම්භෙත්වා පියභාවමත්තෙ චිත්තං යපෙත්තෙන භාවනා උපසංහරිතබ්බා, තම්පි වසිභාවාපාදනෙන මුදුං කම්මනීයං කත්වා තදනන්තරං මජ්ඣන්තෙ උදාසිනභාවං වික්ඛම්භෙත්වා පියභාවං උපට්ඨපෙත්වා භාවනා උපසංහරිතබ්බා, පුන තම්පි වසිභාවාපාදනෙන මුදුං

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

බ්‍රහ්මචිහාරනිද්දෙසවණ්ණනා

කම්මනියං කත්වා තදනන්තරං වෙරිමිහි වෙරිසඤ්ඤං වික්ඛම්භෙත්වා මජ්ඣන්තභාවුපට්ඨපනමුඛෙන පියභාවං උප්පාදෙන්තෙන භාවනා උපසංහරිතබ්බං. තෙන චුත්තං “තදනන්තරෙ තදනන්තරෙ උපසංහරිතබ්බං”න්ති, ක්කානචිත්තං උපනෙතබ්බං උප්පාදෙතබ්බන්ති අත්ථො.

වෙරිපුග්ගලො වා නත්ථි කම්මබලෙන වා එතරහි පයොගසම්පත්තියා වා සබ්බසො අනත්ථකරස්ස අභාවතො. මහාපුරිසජාතිකත්තාති මහාපුරිසසභාවත්තා

විරකාලපරිවයසමිද්ධබන්තිමෙත්තානුද්දයාදිගුණසම්පන්නතාය උළාරජ්ඣාසයත්තාති අත්ථො. තාදිසො හි සබ්බසහො පරාපරාධං තිණායපි න මඤ්ඤති. තෙන චුත්තං “අනත්ථං කරොන්තෙපි පරෙ වෙරිසඤ්ඤාව නුප්පජ්ජති”ති. තෙනාති තෙන යොගිනා. අත්ථි වෙරිපුග්ගලොති සම්බන්ධො.

243. පුරිමපුග්ගලෙසුති පියාදිසු ක්කානස්ස ආරම්මණභූතෙසු පුරිමෙසු පුග්ගලෙසු. මෙත්තං සමාපජ්ජිත්වාති පටිසං වික්ඛම්භෙත්වා උප්පාදිතං මෙත්තාක්කානං සමාපජ්ජිත්වා. මෙත්තායන්තෙන පටිසං පටිච්චනොදෙනබ්බන්ති එත්ථ කෙච්චි පන “උපචාරජ්ඣානං සම්පාදෙන්වා”ති අත්ථං වදන්ති, තෙසං උපචාරජ්ඣානතො චුට්ඨානම්පි ඉච්ඡිතබ්බං සියා “චුට්ඨහිත්වා”ති චුත්තත්තා. පුබ්බෙ තස්මිං පුග්ගලෙ අසනියා අමනසිකාරෙන පටිසං අනුප්පාදෙන්තස්ස සාධාරණතො තං වික්ඛම්භෙත්වා ක්කානස්ස උප්පාදනං, සමාපජ්ජනඤ්ච චුත්තං. ඉදානි පන තං අනුස්සරන්තස්සපි මනසි කරොන්තස්සපි යථා පටිසං න උප්පජ්ජති, තං විධිං දස්සෙතුං ඉදං චුත්තං “තං පුග්ගලං මෙත්තායන්තෙන පටිසං චිනොදෙනබ්බං”න්ති. මෙත්තායනමෙව හි ඉධ පටිසචිනොදනං අධිජ්ජෙතං. න නිබ්බාතීති න වූපසම්මති.

අනුසාරතොති අනුගමනතො, පච්චවෙක්ඛණතොති අත්ථො. සට්ඨබ්බන්ති වායමිතබ්බං.

තඤ්ච බො සට්ඨං වායමනං. ඉමීනා ඉදානි වක්ඛමානෙන ආකාරෙන.

උභතො ද්විසු යානෙසු දණ්ඩො එතස්සාති උභතොදණ්ඩකං, තෙන. ඔවරකා ලාමකාවාරා පාපපුරිසා. තත්‍රාපීති තෙසුපි අභිගමඨිගාති ඔක්කන්තෙසුපි. තෙනාති මනොපදොසෙන. න සාසනකරො. සබ්බපාපස්ස අකරණං හි සාසනං. තස්සෙවාති තතොපි. නිස්සක්කෙ හි ඉදං සාම්චචනං, සමුච්චයෙ ව එව-සද්දො, පයමං කුද්ධපුරිසතොපීති අත්ථො. තෙනාති කුප්ඤ්ඤෙන. පාපියොති පාපතරො. සාරම්භාදිකස්ස කිලෙසානුබන්ධස්ස වත්ථුභාවතො කොධස්ස සාවජ්ජනං ඤත්වාපි කුප්ඤ්ඤතො සචෙ කොධෙ අනවජ්ජසඤ්ඤී කුද්ධස්ස පුග්ගලස්ස න පටිකුප්ඤ්ඤයාති කෙච්චි. උභින්නන්ති

ද්විත්තං පුග්ගලානං. තෙනාහ “අත්තනො ව පරස්ස වා”ති. අථ වා උභිත්තන්ති උභයෙසං ලොකානං, ඉධලොකපරලොකානන්ති අත්ථො.

සපත්තකන්තාති පටිසත්තුහි ඉච්ඡිතා. සපත්තකරණාති තෙහි කාතබ්බා. කොධනන්ති කුජ්ඣනසීලං. කොධනායන්ති කොධනො අයං, අයන්ති ව නිපාතමත්තං. කොධපරෙතොති කොධෙන අනුගතො, පරාභිභූතො වා. දුබ්බණ්ණොව හොතීති පකතියා වණ්ණවාපි අලඬිකතපටියත්තොපි මුඛවිකාරාදිවසෙන විරූපො එව හොති එතරහි, ආයතිං වාති. කොධාභිභවස්ස එකන්තිකමිදං එලන්ති දීපෙන “දුබ්බණ්ණො වා”ති අවධාරණං කත්වා පුන “කොධාභිභූතො”ති වුත්තං. න පචුරත්ථොති න පහුතධනො. න හොගවාති උපහොගපරිහොගවත්ථුරහිතො. න යසවාති න කිත්තිමා.

ජවාලාතන්ති ඡවදහනාලාතං, චිතකායං සන්තජ්ජනුම්මුක්කන්තිපි වදන්ති. උභතොපදිත්තන්ති උභොසු කොට්ඨු දඩ්ඨං. මජ්ඣෙකෙ ගුථගතන්ති වෙමජ්ඣට්ඨානෙ සුනබස්ස වා සිඬිගාලස්ස වා උභදෙන ගුථෙන මක්ඛිතං. කට්ඨත්ථන්ති දාරුකිච්චං. නෙව එරති න සාධෙති. තපුපමාහන්ති තපුපමං තාදිසං අහං. ඉමන්ති “සො ව හොති අභිජ්ඣාලු”තිආදිනා (ඉතිවු. 92) හෙට්ඨා වුත්තං සන්ධාය සත්ථා වදති, තස්මා කාමෙසු තිබ්බසාරාගතාදිනා සීලරහිතන්ති අධිජ්ජායො. ඉධ පන බ්‍යාපන්තවිත්තං පදුට්ඨමනසඬිකජ්ජතාවසෙන යොජෙතබ්බං.

සො දානි ත්වන්තිආදි යථාවුත්තෙහි සුත්තපදෙහි අත්තනො ඔවදනාකාරදස්සනං.

244. යො යො ධම්මොති කායසමාවාරාදිසු යො යො සුවර්තධම්මො. වූපසන්තොති සංයතො. පරිසුද්ධොති කිලෙසමලවිගමෙන විසුද්ධො. කිලෙසදාහාහාවෙන වා උපසන්තො, අනවජ්ජහාවෙන පරිසුද්ධො, කායසමාවාරස්සෙව උපසමො විරකාලං සංයතකායකම්මතාය වෙදිතබ්බො. එවං සෙසෙසුපි.

තෙති වච්ඡිමනොසමාවාරො.

සොති උපසන්තවච්ඡිමාවාරො පුග්ගලො. පටිසන්ථාරකුසලොති යථා පරෙහි ඡිද්දං න හොති, එවං පටිසන්ථාරණෙ කුසලො. සබ්බෙලොති අධිවාසනබන්තිසඬිබාතෙන සබ්බෙලාවෙන සමන්තාගතො. සුබසම්භාසොති පියකථො. සම්මොදකොති සම්මොදනීයකථාය සම්මොදනසීලො. උත්තානමුඛොති විකුණිතමුඛො අහුත්වා පිතිසොමනස්සවසෙන විකසිතමුඛො. පුබ්බභාසීති යෙන කෙනවි සමාගතො පටිසන්ථාරවසෙන පඨමංයෙව

ආභාසනසිලො. මධුරොන සරොන ධම්මං ඔසාරොති සරහඤ්ඤවසෙන. සරහාණං පන කරොන්තො පරිමණ්ඩලෙහි පරිපුණ්ණෙහි පදෙහි ව ඛ්‍යාඤ්ජනෙහි ව අඛ්‍යාකුලෙහි ධම්මකථං කථෙති.

සබ්බජනස්ස පාකටො සක්කච්චකිරියායාති අධිප්පායො. තෙනාහ “යො හී”තිආදි. ඔකප්පෙත්වාති සද්දහිත්වා. ඔකප්පනලක්ඛණා හි සද්ධා. ඔහිතසොතොති අවහිතසොතො, සුස්සුසන්තොති අත්ථො. අට්ඨිංකත්වා අත්ථං කත්වා, අත්ථිකො වා හුත්වා.

“එකොපි න වූපසන්තො හොති”ති පායො, එවරුපො පුග්ගලො නිරයතො නිරයං. උපපජ්ජන්තො බහුකාලං තත්ථෙව සංසරතීති දස්සෙතුං “අට්ඨමහානිරයසොළසඋස්සදනිරයපරිපූරකො භවිස්සති”ති වුත්තං. තත්ථ සඤ්ජීවාදයො අට්ඨ මහානිරයා. අවිච්චමහානිරයස්ස ද්වාරෙ ද්වාරෙ චත්තාරො චත්තාරො කත්වා කුක්කුළාදයො සොළස උස්සදනිරයා. කාරුඤ්ඤං උපට්ඨපෙතබ්බං මහාදුක්ඛභාගිභාවතො. යස්මිං පුග්ගලෙ අවිභෙසාභූතා දුක්ඛාපනයනකාමතා උපතිට්ඨති, තත්ථ පටිසො අනොකාසොවාති ආහ “කාරුඤ්ඤම්පි පටිච්ච ආසාතො වූපසම්මති”ති.

ඉමස්ස ව අත්ථස්සාති “යො යො ධම්මො”තිආදිනා වුත්තස්ස අත්ථස්ස.

245. යං චෙරි දුක්ඛාපෙතුං සක්කොති, සො තස්ස වසෙන “අත්තනො විසයෙ”ති වුත්තො හික්ඛුනො කායො. කිත්ති කිං කාරණං. තස්සාති චෙරිනො. අවිසයෙති දුක්ඛං උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්‍යය අගොචරෙ. සචිත්තෙති අත්තනො චිත්තෙ. මහානත්ථකරන්ති ඉධලොකත්ථපරලොකත්ථපරමත්ථානං විරාධනවසෙන මහතො විපුලස්ස, නානාවිධස්ස ව දිට්ඨධම්මිකාදිභෙදස්ස අනත්ථස්ස කාරණං. මූලනිකන්තනන්ති සීලස්ස මූලානි නාම හිරොත්තප්පඛන්තිමෙත්තානුද්දයා, තෙසං ඡිත්තනං. කොධො හි උප්පජ්ජමානොව පාණාතිපාතාදිවසෙන හිරොත්තප්පාදීනි උච්ඡිත්තති. ජලොති අත්ථබ්බාලො.

අනරියං කම්මන්ති චෙරිනා කතමහාපරාධමාහ. යො සයන්ති යො ත්වං සයම්පි. දොසෙතුකාමොති කොධං උප්පාදෙතුකාමො. යදි කරි යදි අකාසි. දොසුප්පාදෙනාති දොසස්ස උප්පාදෙනා. දුක්ඛං තස්ස ව නාමාති දුක්ඛඤ්ච නාම තස්ස අපරාධකස්ස. නාමාති අසම්භාවනෙ නිපාතො, තෙන තස්ස කාරණං අනෙකන්තිකන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “කාහසි වා න වා”ති, කරිස්සසි න වා කරිස්සසිති අත්ථො. අහිතං මග්ගන්ති අත්තනො අහිතාවහං දුග්ගතිමග්ගං.

අට්ඨානෙනි දොසො තච අප්පියස්ස කාරාපකො, සත්තු පන තස්ස වසවත්තිතාය දාසසදිසොති අට්ඨානං පච්චාපකිරියාය. තස්මා තමෙව දොසං ඡන්දස්සු උච්ඡන්ද. ඛණිකත්තාති උදයවයපරිච්ඡන්තො අත්තනො පවත්තිකාලසඬ්ඛානො ඛණො එතෙසං අත්ථිති ඛණිකා, තඬ්ඛාවතො ඛණපහඬ්ගුභාවතොති අත්ථො. කස්ස දානිධ කුජ්ඣසීති අපරාධකස්ස සන්තානෙ යෙහි ඛන්ධෙහි තෙ අපරාධො කතො, තෙ තංඛණංයෙව සබ්බසො නිරුද්ධා. ඉදානි පන අඤ්ඤෙ තිට්ඨන්තීති කස්ස ත්වං ඉධ කුජ්ඣසී. න හි යුත්තං අනපරාධෙසු කුජ්ඣනන්ති අධිප්පායො. තං විනා කස්ස සො කරෙති යො පුග්ගලො යස්ස දුක්ඛං කරොති, තං දුක්ඛකිරියාය විසයභූතං පුග්ගලං විනා කස්ස නාම සො දුක්ඛකාරකො දුක්ඛං කරෙ කරෙය්‍ය. සයම්පි දුක්ඛහෙතු ත්වම්හිති එවං සයම්පි ත්වං එතස්ස දුක්ඛස්ස හෙතු, එවං සමානෙ තස්ස තුය්හඤ්ච තස්ස දුක්ඛස්ස හෙතුභාවෙ කිං කාරණා තස්ස කුජ්ඣසී න තුය්හන්ති අත්ථො.

246. පරලොකෙපි අනුගාමිභාවතො කම්මංයෙව සකං සන්තකං එතෙසන්ති කම්මස්සකා, තෙසං භාවො කම්මස්සකතා. පච්චවෙක්ඛණා නාම නිසෙධනත්ථා, නිසෙධනඤ්ච භාවිතො කම්මස්සාති ආහ “යං කම්මං කරිස්සසී”ති. පටිසම්පපන පන පවත්තකම්මං පාකට්ඨාවතො ආසන්නං, පච්චක්ඛඤ්චාති ආහ “ඉදඤ්චා”ති. ච-සද්දො බ්‍යතිරෙකෙ, සො තස්ස කම්මස්ස ඵලනිස්සන්දෙන “නෙව සම්මාසම්බොධි”න්තිආදිනා බ්‍යතිරෙකතො චුච්චමානමෙවත්ථං ජොතෙති. නෙව සමත්ථන්ති සම්බන්ධො. නිරයෙ නියුත්තං, ජාතන්ති වා නෙරයිකං. අත්තානංයෙව ඔකිරති දොසරජෙනාති අධිප්පායො.

247. සත්ථු පුබ්බවරියගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා, සත්ථු ගාරවෙනාපි පටිසං වූපසමෙය්‍යාති.

බොධිසත්තොපි සමානො නනු තෙ සත්ථා විත්තං නප්පදුසෙසි, පගෙව අභිසම්බුද්ධොති අධිප්පායො. දෙවියා පදුට්ඨොනාති දෙවියා සද්ධිං පදුබ්භිනා මිච්ඡාචාරවසෙන අපරද්ධෙන. යත්ථ සුසානෙ ඡවසරීරං ඡඩ්ඨියති, තං ආමකපුසානං. නිඛඤ්ඤමානොති නිඛණියමානො. පුරිසකාරං කත්ථාති ආවාටතො නික්ඛමනත්ථාය බාහුබලෙන පුරිසකාරං කත්ථා. යක්ඛානුභාවෙනාති අඬ්ඬවිනිච්ඡයෙන ආරාධිතවිත්තස්ස යක්ඛස්ස ආනුභාවෙන. සිරිගබ්භන්ති වාසාගාරෙ.

ආසීසෙට්ඨාති යථාධිප්පෙන අත්ථො ඤායතො අනවජ්ජතො ආසං කරෙය්‍ය. න නිබ්බන්දෙය්‍යාති “එවං කිච්ඡාපන්නස්ස මෙ කුතො සොත්ථිභාවො”ති න නිබ්බන්දෙය්‍ය. චුත්තඤ්චි “ආපදාසු බො, මහාරාජ,

ලාමො වෙදිතබ්බො”ති (උදා. 53). යථා ඉච්ඡන්ති යෙන පකාරෙන කස්සපි පිළං අකත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨිතං අත්තානං ඉච්ඡං, තථා අහං අහුන්ති පස්සාමි. වොති හි නිපාතමත්තං.

කාසිරඤ්ඤාති කලාබුනා කාසිරාජෙන. සකණ්ටකාහීති අයකණ්ටකෙහි සකණ්ටකාහි.

මහල්ලකොති වුද්ධො වයොඅනුජපත්තො. රුජ්ඣන්තීති නිරුජ්ඣන්ති.

චිත්තපරිගණණ්ණකාලොති විසෙවනං කාතුං අදත්වා චිත්තස්ස සම්මදෙව දමනකාලො.

පුට්ඨසල්ලෙනාති විපුලෙන සල්ලෙන. නාගොති හත්ථිනාගො. වධිති විජ්ඣි, මාරෙසිති වා අත්ථො. ඉමං යානං ආගන්ත්වා මයි එවං කරණං නාම න තව වසෙන හොති, තස්මා කස්ස වා රඤ්ඤො, රාජමත්තස්ස වා අයං පයොගො උයොපනාති අත්ථො.

ජබ්බණ්ණරස්මීති නීලපිතලොහිතාදිවසෙන ජබ්බණ්ණමයුරා. ජබ්බණ්ණකිරණවත්තදත්තතාය හි තෙ හත්ථි “ජද්දන්තා”ති වුව්චන්ති, න ජද්දන්තවත්තතාය.

ජාතොති ජීසවිජ්ජො. බාදෙය්‍යාති බාදෙය්‍යං, අයමෙව වා පාඨො. ආහිතොති සුහිතො. සම්බලන්ති මග්ගාහාරං. තං පන යස්මා උපවාරෙන පඨස්ස හිතන්ති වුව්චති, තස්මා “පාඨෙය්‍ය”න්තිපි වුත්තං. “මිත්තදුබ්භි වතායං අන්ධබාලො”ති කාරුඤ්ඤෙන අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි තං පුරිසං උදික්ඛමානො.

මා අයොසාසි මෙ හදන්තෙති එත්ථ මාති නිපාතමත්තං, මාති වා පටික්ඛෙපො, තෙන උපරි තෙන කාතබ්බං විජ්ජකාරං පටිසෙධෙති. අයොසා මෙති අය්‍යිරකො ත්වං මම අතිථිභාවතො. හදන්තෙති පියසමුදාවාරො. ත්වං නාමෙතාදිසං කරිති ත්වම්පි එවරූපං අකාසි නාම.

තිරච්ඡානභූතොපි පන මහාකපි හුත්වා බෙමන්තභූමිං සම්පාපෙසිති යොජනා.

පෙළාය පක්ඛිපන්තෙපිති බුද්දකාය පෙළාය පාදෙහි කොටෙත්වා පක්ඛිපන්තෙපි. මද්දන්තෙපිති දුබ්බලභාවකරණත්ථං නානජ්ජකාරෙහි මද්දන්තෙපි. අලම්පානෙති එවංනාමකෙ අභිතුණ්ඨිකෙ.

ජීතං වාති එත්ථ වා-සද්දො අවුත්තත්ථවිකප්පෙ, තෙන ඔදාතමඤ්ජීටියාදිං අවුත්තං සඬගණ්හාති. විත්තානුවත්තන්තොති විත්තං අනුවත්තන්තො. භොමි විත්තිතසන්නිභො එවමයං බහුලාභං ලභතුති. ආනුභාවෙන පන ථලං කරෙය්‍ය උදකං...පෙ.... ඡාරිකං කරෙ. එවං පන යදි විත්තවසී හෙස්සං...පෙ.... උත්තමත්ථො න සිජ්ඣකීති තදා අත්තනා තත්ථ දිට්ඨං ආදීනවං දස්සෙති භගවා. තත්ථ උත්තමත්ථොති බුද්ධභාවමාහ. භොජපුත්තෙහීති ලුද්දපුත්තෙහි.

අළාරාති යෙන සයං තදා ලුද්දහත්ථතො මොචිතො, තං සත්ථවාහං නාමෙන ආලපති. අතිකස්සාති නාසාය ආවුතරජ්ජුං ආකඬ්ඨිත්වා. සම්පරිගය්හාති කාළවෙන්තලතාදීහි සබ්බසො පරිග්ගහෙත්වා, අවිජරියාති දුස්සහානං සහනවසෙනාති අධිජපායො.

අතිවිය අයුත්තං අජපතිරූපං පටිසවිත්තුජපාදනෙන කෙනවි අජපටිසමබන්තිගුණස්ස සත්ථුසාසනාවොක්කමනජපසඬගතො.

248. “අනමතග්ගොයං, හික්ඛවෙ, සංසාරො”තිආදිනා (සං. නි. 2.124; 3.99, 100; 3.5.520; කථා. 75) ආගතාති සුත්තපදාති අනමතග්ගසද්දො, තදත්ථො වා එතෙසන්ති අනමතග්ගියාති.

අජෙහි ගමනමග්ගො අජපථො. සඬකු ලග්ගාපෙත්වා තෙ ආලම්බිත්වා ගමනමග්ගො සඬකුපථො. සඬකුති අඬකුසාකාරෙන කතදීසදණ්ඩො වුවුවති. ආදි-සද්දෙන පපාතමග්ගදුග්ගමග්ගාදිකෙ සඬගණ්හාති. උභතොබ්‍රළ්භෙති සම්පහාරත්ථං ද්විතීපි පක්ඛෙහි ගාල්භසන්නාහෙ. අඤ්ඤාති ව දුක්කරාති කරිත්වා ධනාසාය පබ්බතවිදුග්ගනදිවිදුග්ගාදිපක්ඛන්දනවසෙනාති අධිජපායො. මං පොසෙසි, උපකාරං අකාසි, තත්‍ර නජපතිරූපං මනං පදුසෙතුන්ති එවං විත්තං උජ්ජාදෙනබ්බන්ති සම්බන්ධො. එවං විත්තුජපාදනඤ්ච එතරහි දිස්සමානෙන පුත්තාදිනං පොසනාදිනා අතීතස්ස අනුමානතො ගහණවසෙන වෙදිතබ්බං.

249. මෙත්තායාති මෙත්තාසඬබාතාය, මෙත්තාසහිතාය වා. වෙතොවිමුත්තියාති විත්තසමාධානෙ. ආසෙවිතායාති ආදරෙන සෙවිතාය. භාවිතායාති වඩ්ඨිතාය. බහුලීකතායාති පුනජ්ජුනං කතාය. යාතීකතායාති යුත්තයානං විය කතාය. වත්ථුකතායාති අධිට්ඨානවත්ථුං විය කතාය. අනුට්ඨිතායාති අධිට්ඨිතාය. පරිචිතායාති පරිචිණ්ණාය විණ්ණවසිභාවාය. සුසමාරද්ධායාති සුට්ඨු සම්පාදිතාය. පාටිකඬ්ඛාති ඉච්ඡිතබ්බා අවස්සංභාවිතො. සෙසං පරතො ආගමිස්සති.

250. ධාතුච්ඡිඛොගොති සසම්භාරසඬබෙපාදිනා ධාතුනං චිතිබ්භූජනං. අපරාධො නාම අපරජ්ඣන්තස්ස පුග්ගලස්ස රූපධම්මමුඛෙන ගය්හතීති කත්වා

ආහ “කිං කෙසානං කුජ්ඣසී”තිආදි, කෙසාදිවිනිමුත්තස්ස අපරජ්ඣනකස්ස පුග්ගලස්ස අභාවතො. ඉදානි නිබ්බත්තිතපරමත්ථධම්මවසෙනෙව විනිබ්භොගවිධිං දස්සෙතුං “අථ වා පනා”තිආදි චුත්තං. පඤ්චක්ඛන්ධෙ උපාදාය, ද්වාදසායතනානි උපාදායානි පච්චෙකං උපාදාය-සද්දො යොජෙතබ්බො. කොධස්ස පතිට්ඨානට්ඨානං න භොතීති යථා ආරග්ගෙ සාසපස්ස, ආකාසෙ ච විත්තකම්මස්ස පතිට්ඨානට්ඨානං නත්ථි, එවමස්ස “වෙරි”ති පරිකප්පිතෙ පුග්ගලෙ කොධස්ස පතිට්ඨානට්ඨානං න භොති, කෙසාදීනං අකුජ්ඣතබ්බතො, තබ්බිනිමුත්තස්ස ච පුග්ගලස්ස අභාවතො.

251. සංවිභාගොති ආමිසසංවිභාගො. පරස්සාති පච්චත්ථිකස්ස. භින්නාජීවොති අපරිසුද්ධාජීවො. තස්සෙවං කරොතොති එවං සංවිභාගං කරොත්තස්ස තස්ස දායකස්ස. ඉතරස්සාති පටිග්ගාහකස්ස. “මම මාතරා උපාසිකාය දින්නො”ති ඉදං “ධම්මියලාභො”ති එතස්ස කාරණවචනං. තෙන පන තස්ස ආගමනසුද්ධිං දස්සෙති.

සබ්බත්ථසාධකන්ති “අත්තත්ථො පරත්ථො දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො සම්පරාසිකො අත්ථො”ති (මහානි. 69; වුළුති. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5) එවමාදීනං සබ්බෙසං අත්ථානං, භිතානං, පයොජනානඤ්ච නිජ්ඣාදකං. උත්තමන්ති දායකා. නමන්ති පටිග්ගාහකා.

252. එවන්ති යථාචුත්තෙහි කකචුපමොවාදානුස්සරණාදීහි අත්තතො ඔවදනාකාරෙහි. චූපසන්තපට්ඨස්සාති පටිසඬ්ඛානබලෙන විනොදිතාසාතස්ස. තස්මිම්පිති වෙරිපුග්ගලෙපි. වෙරි-ගහණෙනෙව වෙන්ථ අප්පියපුග්ගලස්සාපි ගහණං දට්ඨබ්බං වෙරිම්පි මෙත්තාය සිද්ධාය තස්මිම්පි මෙත්තාසිද්ධිතො, පියතො පන අතිජ්ජියසභායකස්ස විසුං ගහණං ආසන්නපච්චත්ථිකස්ස දුබ්බිනිමොවයභාවදස්සනත්ථං. මෙත්තාවසෙනාති මෙත්තායනවසෙන. සමචිත්තතන්ති හිතුපසංභාරෙන සමානචිත්තතං. සීමාසම්භෙදො සා එව සමචිත්තතා. ඉමස්මිං පුග්ගලෙති මෙත්තාකම්මට්ඨානිකපුග්ගලෙ. නිසින්නෙති භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භූමිමං.

භිතමජ්ඣත්තෙති පියෙ, මජ්ඣත්තෙ ච. චතුබ්බිධෙති චතුබ්බිධෙ ජනෙ, යත්ථ කත්ථවිති අධිජ්ජායො. නානත්තන්ති පියමජ්ඣත්තාදිනානාකරණං. භිතචිත්තොව පාණිනන්ති කෙවලං සත්තෙසු භිතචිත්තො එවාති පච්චවති, න පන “මෙත්තාය නිකාමලාභී”ති වා “කුසලී”ති වා පච්චවති. කස්මා? යස්මා අත්තාදීසු පස්සති නානත්තන්ති. කස්මා පනායං භිතචිත්තො කුසලීති න චුච්චතීති? සාතිසයස්ස කුසලස්ස වසෙන කුසලිභාවස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. ඉමස්ස ච පුග්ගලස්ස මෙත්තාභාවනා න විසෙසවතී. අථ වා න නිකාමලාභී මෙත්තාය යතො අත්තාදීසු පස්සති නානත්තං. කුසලීති පච්චවති, යස්මා භිතචිත්තොව

පාණිනන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ගාමසීමාදයො විය ගාමන්තරාදීහි සත්තසඬ්ඛානෙ මෙත්තාවසයෙ භාවනාය පුබ්බෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අසංකිණ්ණමරියාදාරූපෙන ධීතත්තා අත්තාදයො ඉධ සීමා නාමාති ආහ “චතස්සො සීමායො”ති. සම්භින්නා භොන්තීති එත්ථ චුත්තං සම්භෙදං දස්සෙතුං “සමං ඵරති මෙත්තායා”තිආදි චුත්තං. මහාවිසෙසොති මහත්තො භාවනාය විසෙසො අතිසයො. පුරිමෙන පුරිමතො අත්තාදිනානත්තදස්සිනා. න නායතීති න ඤායති.

253. නිමිත්තන්ති යථා කසිණකම්මට්ඨානාදිසු

තංතංකසිණමණ්ඩලාදිපරිග්ගහමුඛෙන භාවනාවසෙන ලද්ධං උග්ගහනිමිත්තං නිස්සාය ඤානස්ස ගොචරභාවෙන පටිභාගනිමිත්තං උපතිට්ඨති, න එවමිධ උපට්ඨිතං නිමිත්තං නාම අත්ථි. යො පනායං යථාචුත්තො සීමාසම්භෙදො ලද්ධො, ස්වෙව නිමිත්තං වියාති නිමිත්තං. තස්මිං හි ලද්ධෙ භාවනාය සාතිසයත්තා නිවරණානි වික්ඛම්භිතානෙව භොන්ති, කිලෙසා සන්තිසින්නාව, උපචාරසමාධිනා විත්තං සමාහිතමෙව. තෙනාහ “නිමිත්තඤ්ච උපචාරඤ්ච ලද්ධං භොති”ති. තමෙව නිමිත්තන්ති සීමාසම්භෙදවසෙන පවත්තසමට්ඨිමිත්තං. අප්පකසිරෙනෙව අකිච්ඡෙනෙව, පගෙව පරිපන්ථස්ස විසොධිතත්තා.

එත්තාවතාති එත්තකෙන භාවනානුයොගෙන. අනෙන යොගිනා. පඤ්චඩගච්ඡපභීනන්තිආදීනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තො එව.

“පට්ඨමජ්ඣානාදීනං අඤ්ඤතරවසෙනා”ති ඉදං චක්ඛමානාය විකුබ්බනාය තෙසං සාධාරණතාය චුත්තං. අප්පනාප්පත්තවිත්තස්සෙව න උපචාරමත්තලාභිනො. පගුණබලවභාවාපාදනෙන වෙපුල්ලාදිවිසෙසප්පත්තස්ස ඔධිසො, අනොධිසො ච දිසාඵරණාදිවසෙන ඤානස්ස පටිපම්භනා විකුබ්බනා විවිධා කිරියාති කත්වා.

254. මෙත්තාසහගතෙනාති උප්පාදතො යාව හඬගා මෙත්තාය සහ පවත්තෙන සංසට්ඨෙන සම්පයුත්තෙනාති අත්ථො. යස්මා පන තං චුත්තනයෙන මෙත්තාය සහගතං, තාය එකුප්පාදාදිවිධිනා සම්මදෙව ආගතං භොති, තස්මා චුත්තං “මෙත්තාය සමන්තාගතෙනා”ති. වෙනො-සද්දො “අධිවෙනසො”තිආදිසු (පාචි. 153; උදා. 37) සමාධිපරියායොපි භොතීති තතො විසෙසෙතුං “වෙනසාති විත්තෙනා”ති චුත්තං. එතන්ති එතං පදං. දිසොධිපරිග්ගහො සත්තොධිපරිග්ගහමුඛෙනෙව භොතීති දස්සෙන්නො ආහ “එකිස්සා දිසාය පට්ඨමපරිග්ගහිතං සත්තං උපාදායා”ති. දිසාසු හි ධීතසත්තා දිසාගහණෙන ගහිතා. තෙනාහ “එකදිසාපරියාපන්නසත්තඵරණවසෙන චුත්ත”න්ති. ඵරණඤ්ච සාරම්මණස්ස ධම්මස්ස අත්තතො ආරම්මණස්ස

එස්සනා පච්චක්ඛතො දස්සනං ගහණං ආරම්මණකරණමෙවාති ආහ
 “ඵරිත්වාති චුසිත්වා ආරම්මණං කත්වා”ති. බ්‍රහ්මවිහාරාධිට්ඨිතන්ති
 මෙත්තාක්කානුපත්ථමිහිතං. තථාති නියමනං. තං
 අනියමාපෙක්ඛසම්බන්ධිභාවතො උපමාකාරනියමනං. දුතියන්ති
 උපමෙයාදස්සනං, උපමෙයාඤ්ච නාම උපමං, තෙන සම්බන්ධඤ්ච විනා
 නත්ථිති තදුහයම්පි දස්සෙතුං “යථා පුරත්ථිමාදීසු”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තථා
 දුතියන්ති එත්ථ ඵරිත්වා විහරතීති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. එවං තතියං
 චතුත්ථන්ති එත්ථාපි. තදනන්තරන්ති ච ඵරණාපෙක්ඛං අනන්තරග්ගහණං, න
 ඵරිතබ්බදිසාපෙක්ඛං දිසානං අනිද්දිට්ඨරූපත්තා. ඵරණානුක්කමෙන හි තාසං
 දුතියාදිතා, න සරූපතො. තෙනෙවාහ “යං කිඤ්චි එකං දිස”න්ති. ඉතීති එවං
 යථාවුත්තං චතස්සො, එවං උද්ධං දිසං ඵරිත්වා විහරතීති අත්ථො. තෙනාහ
 “එතෙනෙව නයෙනා”ති. ඉදම්පි ඉති-සද්දස්සෙව අත්ථදස්සනං. පාළියං (ම. නි.
 3.309; 3.230; විහ. 642) අධො තිරියන්ති එත්ථ පි-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති
 දස්සෙතුං “අධොදිසම්පි තිරියං දිසම්පි”ති වුත්තං. එතෙනෙව
 “දුතිය”න්තිආදීසුපි පි-සද්දස්ස ලුත්තනිද්දිට්ඨතා දිපිතාති වෙදිතබ්බං.
 එවමෙවාති ඉදම්පි ඉති-සද්දස්සෙව අත්ථදස්සනං. එත්ථ ච “අධො”ති ඉමිනා
 යථා නිරයෙසු, නාගභවනාදීසු, යත්ථ තත්ථ වා අත්තතො හෙට්ඨිමදිසාය
 සත්තා ගස්හන්ති, එවං “උද්ධ”න්ති ඉමිනා දෙවලොකෙ, යත්ථ තත්ථ වා
 අත්තතො උපරිමදිසාය සත්තා ගහිතාති වෙදිතබ්බං.

මජ්ඣිමනිකායෙහි ආදි-සද්දෙන ඉත්ථිපුරිසඅරියානරියදෙවමනුස්සාදිකෙ
 පහෙදෙ සඬගණ්හාති. ඊසකම්පි බහි අවික්ඛිපමානොති අප්පකම්පි
 කම්මට්ඨානතො බහි වික්ඛෙපං අනාපජ්ජන්තො හිතුපසංභාරතො අඤ්ඤථා
 ථොකම්පි අවත්තමානො. සබ්බත්තකායාති වා සබ්බෙන අත්තභාවෙන යථා
 සබ්බභාවෙන අත්තනි අත්තතො අත්තභාවෙ හිතෙසිතා, එවං සබ්බධි
 සබ්බසත්තෙසු මෙත්තාය ඵරිත්වා විහරතීති අත්ථො. මෙත්තාය වුච්චමානත්තා
 සත්තවිසයො සබ්බ-සද්දො, සො ච දිසං කත්වා වුත්තො, තස්මා
 සබ්බසත්තකායසඬබාතා පජා එතස්ස අත්ථිති සබ්බාවන්තොති පදත්ථතො
 දස්සෙන්නො “සබ්බාවන්තන්ති සබ්බසත්තවන්ත”න්ති ආහ. එත්ථ ච සබ්බධිති
 දිසොධිතා, දෙසොධිතා ච අනොධිසොඵරණං වුත්තං, සබ්බත්තකාය
 සබ්බාවන්තන්ති සත්තොධිතා. තථා හි වුත්තං “අනොධිසො දස්සනත්ථ”න්ති.
 එකමෙවත්ථං පකාරතො පරියායෙන්ති ඤාපෙන්නීති පරියායා, වෙච්චනාති.
 විපුලාදිසද්දො වෙන්ථ තාදිසාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “විපුලෙනාති
 එවමාදිපරියායදස්සනතො”ති. පරියායදස්සනෙ ච පුබ්බෙ ගහිතපදානිපි පුන
 ගස්හන්ති, යථා “සද්ධා සද්දහනා”ති (ධ. ස. 12) එත්ථ වුත්තම්පි සද්ධාපදං
 පුන ඉන්ද්‍රියාදිපරියායදස්සනෙ “සද්ධා සද්ධිත්ථිය”න්ති (ධ. ස. 12) වුත්තං.
 තථාසද්දො වා ඉතිසද්දො වා න වුත්තොති “මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා එකං

දිසං ඵරිත්වා විහරති”ති එතස්ස අනුවත්තකො තථා-සද්දො ච ඉති-සද්දො ච තෙසං ඵරණානන්තරාදිට්ඨානං අට්ඨානන්ති කත්වා තෙ න චුත්තාති පුන “මෙත්තාසහගතෙන චෙතසාති චුත්ත”න්ති අත්ථො. චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පුන වචනං නිගමනන්ති ආහ “නිගමනවසෙන වා එතං චුත්ත”න්ති. නනු ච සමාපනවසෙන චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පුන වචනං නිගමනන්ති? නායං දොසො ඔධිසොඅනොධිසොඵරණානං සමාපනෙ එව චුත්තත්තා. විපුලෙනාති මහන්තෙන, මහත්තඤ්චස්ස අසුභකම්මට්ඨානාදියු විය ආරම්මණස්ස එකදෙසමෙව අග්ගහෙත්වා අනවසෙසග්ගහණවසෙනාති ආහ “ඵරණවසෙන විපුලතා දට්ඨබ්බා”ති.

කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථතාදීහි මහත්තං ගතං, මහන්තෙහි වා උළාරච්ඡන්දවත්තවීරියපඤ්ඤෙහි ගතං පටිපන්නන්ති මහග්ගතං. තයිදං යස්මා එකන්තතො රූපාවචරං, තස්මා චුත්තං “භූමිවසෙන මහග්ගත”න්ති. නිරුළ්භො හි රූපාරූපාවචරෙසු මහග්ගතවොහාරො. පගුණවසෙනාති පකාරතො ගුණිකං බහුලිකතං පගුණං, තස්ස වසෙන, සුභාවිතභාවෙනාති අත්ථො. තං හි පමාණං ගහෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තාය අප්පමාණං නාම හොති. අප්පමාණසත්තාරම්මණවසෙනාති අපරිමාණසත්තාරම්මණකරණවසෙන. සයම්පි වෙරරහිතත්තා, තංසමඬ්ඨිගිතො වෙරාභාවහෙතුත්තා ච අවෙරං. තයිදං ද්වයං යතො ලභති, තං දස්සෙතුං “බ්‍යාපාදපච්චත්ථිකප්පභානෙනා”ති චුත්තං. චෙතසො බ්‍යාපත්තිවසෙන භනනතො බ්‍යාපජ්ජං, චෙතසිකං අසාතං, තදභාවතො අබ්‍යාපජ්ජං. තෙනාහ “නිද්දුක්ඛ”න්ති. තං පනස්ස අබ්‍යාපජ්ජත්තං පඤ්චවිඤ්ඤාණාදීනං විය න සභාවතො, අථ ඛො පච්චත්ථිකච්චෙකතොති දස්සෙත්තො “දොමනස්සප්පභානතො”ති ආහ. අයන්ති ඉධ යථානීතං අප්පමඤ්ඤාවිභඬ්ගෙ (විහ. 642), තෙසු තෙසු ච සුත්තපදෙසෙසු (ම. නි. 1.459; 2.309, 315) ආගතං මෙත්තාබ්‍රහ්මවිහාරවිකුබ්බනමාහ.

255. “තථා”ති ඉමිනා ඉමිස්සා “පඤ්චභාකාරෙහි, සත්තභාකාරෙහි, දසභාකාරෙහි”ති ආකාරවිභාගෙන පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 2.22) චුත්තාය ච විකුබ්බනාය මජ්ඣෙ භින්තසුචණ්ණස්ස විය හෙදාභාවමුපසංහරති ඔධිසොඵරණඅනොධිසොඵරණදිසාඵරණවසෙන දෙසනාය ආගතත්තා. කෙවලං පනෙත්ථ පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 2.22) විය සත්තොධි න ගහිතොති අයමෙව විසෙසො. යම්පිති විකුබ්බනං සන්ධායාහ.

ඉදානි හෙදාභාවදස්සනමුබ්බෙන උද්දෙසතො ආනීතං පටිසම්භිදාමග්ගපාළිං නිද්දෙසතො දස්සෙත්වා තස්සා අනුත්තානපදවණ්ණනං කාතුං “තත්ථ වා”තිආදිමාහ.

256. තත්ථ සබ්බෙ සත්තාති සබ්බ-සද්දො කාමං පදෙසසබ්බවිසයො, න සබ්බසබ්බවිසයො යථා “සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 1.119-120), “සත්තා”ති පන පදෙන පරිච්ඡින්නං අත්තනො විසයං අසෙසත්වාච පරියාදියතීති ආහ “අනවසෙසපරියාදානමෙත”න්ති.

තත්‍රාති තස්මිං රූපෙ. සත්තොති සජ්ජනකිව්චෙන ඡන්දාදිපරියායෙන ලොහෙන ආසත්තො ලග්ගො. තත්‍රාති චා කරණෙ භූමිමං, තෙන ඡන්දාදිනාති අත්ථො.

යදි සත්තතාය සත්තා, කථං චිතරාගෙසුති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”තිආදි. අචිතරාගෙසු රුළුහෙන, අචිතරාගෙසු චා පවත්තිත්වා ඉන්ද්‍රියබද්ධබන්ධසත්තානතාය තංසදිසෙසු චිතරාගෙසු රුළුහෙන සද්දෙන. අථ චා කිඤ්චි නිමිත්තං ගහෙත්වා සතිපි අඤ්ඤස්මිං තන්තිමිත්තයුත්තෙ කත්ථවි විසයෙ සම්මුතියා චිරකාලතාය නිමිත්තචිරහෙපි පවත්ති රුළුභි නාම යථා “ගච්ඡන්තීති ගාවො”ති, එවං සත්තසද්දස්සාපි රුළුභිභාවො දට්ඨබ්බො. භූතපුබ්බගතියා චා චිතරාගෙසු සත්තවොභාරො දට්ඨබ්බො. සත්වයොගතොති එත්ථ සත්වං නාම බුද්ධි, චිරියං, තෙජො චා, තෙන යොගතො සත්තා, යථා “නිලගුණයොගතො නිලො පටො”ති.

පාණන්ති එතෙනාති පාණනං, අස්සාසපස්සාසා, තස්ස කම්මං පාණනතා, තාය, අස්සාසපස්සාසසම්පයොගෙනාති අත්ථො. භූතත්තාති කම්මකිලෙසෙහි ජාතත්තා. පුරණතො, ගලනතො ච පුග්ගලාති නෙරුත්තා. සත්තා හි නිබ්බත්තත්තා තංතංසත්තනිකායං පුරෙන්නා විය හොන්ති, සබ්බාවත්ථනිපාතිතාය ච ගලන්ති වචන්තීති අත්ථො. අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානං “අත්තා”ති භවති එත්ථ අභිධානං, චිත්තඤ්චාති අත්තභාවො, සරීරං, බන්ධපඤ්චකමෙව චා. තන්ති බන්ධපඤ්චකං. උපාදායාති ගහෙත්වා උපාදානං නිස්සයං කත්වා. පඤ්ඤත්තිමත්තසම්භවතොති පරමත්ථතො අසන්තෙපි සත්තසඤ්ඤිතෙ පඤ්ඤත්තිමත්තෙන සම්භවතො.

යථා ච සත්තාති වචනන්ති යථා සත්ත-සද්දො යථාචුත්තෙනට්ඨෙන නිප්පරියායතො පදෙසචුත්තිපි රුළුභිවසෙන අනවසෙසපරියාදායකො. සෙසානිපීති පාණාදිවචනානිපි. තානිපි හි රූපාරූපභවුපගචතුත්ථජ්ඣානාදිසමඬ්ඨිතං අස්සාසපස්සාසාභාවතො අවිනිපාතධම්මානං පුගලනස්ස අභාවතො පදෙසචුත්තිති. රුළුභිවසෙන ආරොපෙත්වා යථාචුත්තාය රුළුභියා වසෙන කත්ථවි විසයෙ අවිජ්ජමානමපි පාණපුග්ගලභාවං ආරොපෙත්වා. යදි සාධාරණතො සත්තවෙච්චනානීති ගහෙත්වා අනොධිසොඵරණා මෙත්තා වුව්චති, අථ කස්මා පඤ්චගෙව ආකාරෙහි චුත්තාති අනුයොගං සන්ධායාහ “කාමඤ්චා”තිආදි. කෙච් පනාහු

“න ඛො පනෙතානි “සත්තා”තිආදීනි පදානි වෙවචනතාමත්තං උපාදාය ගහිතානි, යතො ජන්තුආදීනම්පි ගහණං ආපජ්ජෙය්‍ය, අත්ථවිසෙසං පන නිමිත්තභූතං උපාදාය ගහිතානි”ති, තෙ සන්ධායාහ “යෙ පනා”තිආදි. තත්ථ අත්ථතොති සජ්ජනට්ඨෙත සත්තා, පාණනට්ඨෙත පාණාති එවමාදිඅත්ථතො. තෙසං තං මතිමත්තන්ති දස්සෙන්නො ආහ “අනොධිසොඵරණා විරුජ්ඣති”ති. කස්මා? කෙච්ඡි සත්තා, කෙච්ඡි පාණා, කෙච්ඡි පුග්ගලානි ආපජ්ජනතො. තථා අත්ථං අග්ගහෙත්වාති සත්තාදිසද්දා සජ්ජදෙසවිසයාති එවමත්ථං අග්ගහෙත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙන නිජ්ජදෙසවිසයාති එවමත්ථං ගහෙත්වාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “ඉමෙසු”තිආදි. පඤ්චසු ආකාරෙසුති “සබ්බෙ සත්තා”තිආදිනා පාළියං (පටි. ම. 2.22) ආගතෙසු පඤ්චසු භාවනාකාරෙසු. අඤ්ඤතරවසෙනාති යස්ස කස්සචි වසෙන.

257. ඉදානි ද්වාච්ඡිකානි භාවනාකාරෙසු අජ්ජනා පරිග්ගහෙත්වා දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි චුත්තං. ඛ්‍යාපාදරහිතානි දොමනස්සඛ්‍යාපාදරහිතා. තස්මාති යස්මා න කෙවලං යථාචුත්තආකාරවිභාගමත්තතො අජ්ජනාවිභාගො, තස්මා. ඉමෙසුපි පදෙසුති “සබ්බෙ සත්තා අවෙරා භොන්තු”තිආදිකොට්ඨාසෙසුපි. යං යං පාකටං භොතීති යදිපි පුබ්බභාගෙ තත්ථ තත්ථ අහිනිවෙසෙ අනෙකකොට්ඨාසවසෙනෙව මනසිකාරං පවත්තෙති, භාවනාය සම්ප්පිකාකල්පණෙ පන තත්ථ යං පගුණතරතාය සුපාකටං භොති, තස්ස වසෙන අජ්ජනා භොති, යථා තං ද්වත්තිංසාකාරෙ. තත්ථ පන ආරම්මණං, ඉධ භාවනාකාරොති අයමෙව විසෙසො. චතුත්තන්ති චතුත්තං චතුත්තං. ඛ්‍යාපනිච්ඡාලොපෙන හි නිද්දිට්ඨං. එස නයො සෙසෙසුපි.

ලිඛිතවසෙන චුත්තං තෙසං පචුරතො ලබ්භමානත්තා. තතියා පන පකති යදිපි පඨමදුකෙන න සඬගහිතා, දුතියදුකෙන පන තිකෙන ව සඬගහිතා එව.

ඉති සබ්බානිපීති අනොධිසොඵරණෙ වීසති, ඔධිසොඵරණෙ අට්ඨවීසති, දිසාඵරණෙ වත්තාරි සතානි, අසීති වාති එවං සබ්බානිපි. සත-සද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො.

258. එවං මෙත්තාභාවනං විභාවෙත්වා ඉදානි තත්ථ ආනිසංසෙ විභාවෙතුං “ඉති”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ සෙසා ජනාති මෙත්තාය වෙතොවිමුත්තියා අලාභිතො. සම්පරිවත්තමානානි දක්ඛිණෙන පස්සෙන අසයිත්වා සබ්බසො පරිවත්තමානා. කාකච්ඡමානානි සුරුසුරුපස්සාසවසෙන විස්සරං කරොන්තා. සුඛං සුපතීති එත්ථ දුට්ඨාසුපනා සයනෙ පිට්ඨිජ්ජසාරණලක්ඛණා, කිරියාමයවිත්තෙහි අවොකිණ්ණභවඬගජ්ජවත්තිලක්ඛණා ව. තත්ථායං උභයථාපි සුඛමෙව සුපති. යස්මා සණ්කං නිපජ්ජිත්වා අඬගපච්චඬගානි

සමොධාය පාසාදිකෙන ආකාරෙන සයති, නිද්දොක්කමනෙපි ඤානං සමාපන්නො විය හොති. තෙනාහ “එවං අසුපිත්වා”තිආදි.

නිද්දාකාලෙ සුඛං අලහිත්වා දුක්ඛෙන සුත්තත්තා එව පටිබුජ්ඣනකාලෙ සරීරබෙදෙන නිත්ථුනනං, විජම්භනං, ඉතො චිතො විපරිවත්තනඤ්ච හොතීති ආහ “නිත්ථුනත්තා විජම්භත්තා සම්පරිවත්තත්තා දුක්ඛං පටිබුජ්ඣන්ති”ති. අයං පන සුඛෙන සුත්තත්තා සරීරබෙදාභාවතො නිත්ථුනනාදිරහිතොව පටිබුජ්ඣති. තෙන වුත්තං “එවං අප්පටිබුජ්ඣත්වා”තිආදි. සුඛපටිබොධො ච සරීරවිකාරාභාවෙනාති ආහ “සුඛං නිබ්බිකාර”න්ති.

“හද්දකමෙව සුපිනං පස්සති”ති ඉදං අනුභූතපුබ්බවසෙන, දෙවතුපසංභාරවසෙන වස්ස හද්දකමෙව සුපිනං හොති, න පාපකන්ති කත්වා වුත්තං. තෙනාහ “වෙනියං වන්දන්තො වියා”තිආදි. ධාතුක්ඛොභහෙතුකම්පි වස්ස බහුලං හද්දකමෙව සියා යෙභුයොන චිත්තජරුපානුගුණතාය උතුආහාරජරුපානං.

උරෙ ආමුක්තමුත්තාහාරො වියාති ගීවාය බන්ධිත්වා උරෙ ලම්බිතමුත්තාහාරො වියාති කෙහිවි වුත්තං. තං එකාවලිවසෙන වුත්තං සියා, අනෙකරතනාවලිසමුහභූතො පන මුත්තාහාරො අංසප්පදෙසතො පටිධාය යාව කට්ඨපදෙසස්ස හෙට්ඨාභාගා පලම්බන්තො උරෙ ආමුක්කොයෙව නාම හොති.

තත්ථෙවාති පාටලිපුත්තෙයෙව. සක්කා නිසීදිතුං වා නිපජ්ජිතුං වා දෙසස්ස බෙමතාය, තස්ස තස්ස පදෙසස්ස රමණීයතාය ව.

දසාව අන්තො දසන්තො, වත්ථස්ස ඔසානන්තො.

සමප්පවත්තවාසන්ති තත්ථ තත්ථ විහාරෙ සමප්පවත්තවත්තවාසං. ථෙරො කිර අත්තනා පටිට්ඨපටිට්ඨවිහාරෙ “අහමෙත්ථ ආගන්තුකො”ති අචිත්තෙත්වා තත්ථ තත්ථ යථාරහං අත්තනා කාතබ්බවත්තාති පරිපුරෙන්නො එව විහාසි. අපරෙ පන හණන්ති සබ්බසත්තෙසු සමප්පවත්තමෙත්තාවිහාරවාසං. අයං හි ථෙරො අරහත්තාධිගමතො පුබ්බෙපි මෙත්තාවිහාරී අහොසි.

වනන්තරෙ ධීතොති ථෙරො කිර තථා සමප්පවත්තවාසවසෙන වරමානො එකදිවසං අඤ්ඤතරං රමණීයං වනන්තරං දිස්වා තත්ථ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා යථාපරිච්ඡෙදෙන තතො උට්ඨිතො අත්තතො ගුණාවජ්ජනහෙතුකෙන පිතිසොමනස්සෙන උදානෙන්තො “යාවතා උපසම්පන්නො”ති ගාථං අහාසි. තමත්ථං දස්සෙතුං “වනන්තරෙ ධීතො”ති

බ්‍රහ්මවිහාරනිද්දෙසවණ්ණනා

මණිලරුක්කේ නිවාසිකයා තම දෙවතා “මණිලියා” නි වොහරන්ති, තස්මා
 සා දෙවතାපි “අහං, හන්තෙ, මණිලියා” නි ආහ. රුක්කදෙවතානං හි
 යෙහුයොන නිවාසරුක්කවසෙන වොහාරො යථා ඵන්දනදෙවතාති.
 තත්ථෙවති විත්තලපබ්බතෙයෙව.

බිජ්ජමෙව චිත්තං සමාධියති කෙනච් පරිපන්ථෙන පරිභින්නජ්ඣානස්ස
 බ්‍යාපාදස්ස දුරසමුස්සාරිතභාවතො බිජ්ජමෙව සමාධියති. ආසවානං බ්‍යායාති
 කෙච්. සෙසං සුචිඤ්ඤයාමෙව. එත්ථ ව කිඤ්චාපි ඉතො
 අඤ්ඤකම්මට්ඨානවසෙන අධිගතජ්ඣානානම්පි සුඛසුප්පනාදයො ආනිසංසා
 ලබ්භන්ති, යථාහ -

ව ආදි, තථාපිමෙ ආනිසංසා බ්‍රහ්මවිහාරලාභිනො අනවසෙසා ලබ්‍හන්ති
 බ්‍යාපාදාදීනං උජුච්චිවනිකභාවතො බ්‍රහ්මවිහාරානං. තෙනෙනාහ “නිස්සරණං
 හෙතං, ආචුසො, බ්‍යාපාදස්ස, යදිදං මෙත්තා වෙතොවිමුත්ති”තිආදි (දී. නි.
 3.326; අ. නි. 6.13). බ්‍යාපාදාදිවසෙන ව සත්තානං දුක්ඛසුප්පාදයොති
 තප්පට්ඨස්ස බ්‍රහ්මවිහාරෙස්ස සිද්ධෙස්ස සුඛසුප්පාදයො හත්ථගතා එව
 හොන්තිති.

259. කරුණන්ති කරුණාබ්‍රහ්මවිහාරං. නික්කරුණතායාති විභෙසාය, “ඉධෙකච්චො පාණිනා වා ලෙඬ්චුනා වා දණ්ඨෙන වා සත්ථෙන වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වා සත්තානං විභෙදනජාතිකො භොති”ති එවං චුත්තවිභෙදනෙති අත්ථො. ආදීනවන්ති දොසං. යථා තථා සත්තානං විභෙදනාය පාපකො විපාකො ඉධ චෙව සම්පරායෙ ච. තථා හි යො සත්තෙ ජීවිතා වොරොපනෙන වා අඬ්ගපච්චඬ්ගච්ඡෙදනෙන වා ධනජාතියා වා අලාභාය වා අවාසාය වා අනත්ථාය වා අයසත්ථාය වා පරිසංසක්කනෙන වා අන්තමසො යථාවජ්ජදස්සනෙනපි විභෙදෙති, තස්ස සො පමාදවිහාරො දිට්ඨෙව ධම්මෙ අලාභායපි භොති, ලද්ධස්ස පරිභානායපි භොති, තන්තිමිත්තං පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති, අවිසාරදො පරිසං උපසඬ්කමති

මඩ්කුභූතො, සම්මුල්භො කාලං කරොති, කායස්ස හෙදා දුග්ගති පාටිකඩ්ඛා, සුගතියම්පි මනුස්සභූතො දුජ්ජව්චොපි හොති නිවකුලිකො, දුබ්බණ්ණොපි හොති දුද්දසිකො, බහ්වාබ්බොධොපි හොති රොගබ්භුලො, දුග්ගතොපි හොති අජ්ජන්තපාතො, අජ්ජායුකොපි හොති පරිත්තජීවිතොති එවමාදිඅනෙකානත්ථානුබන්ධිතා විහෙසාය පච්චවෙක්ඛිතබ්බා, තජ්ජපිපක්ඛතො කරුණාය ආනිසංසා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. තෙන වුත්තං “නික්කරුණාය ආදීනවං කරුණාය ච ආනිසංසං පච්චවෙක්ඛිත්වා”ති. “පියො හි”තිආදිනා පයමං පියපුග්ගලාදීසු අනාරම්භස්ස කාරණමාහ. පියං හි පුග්ගලං කරුණායිතුමාරහන්තස්ස න තාව පියභාවො විගච්ඡති, අවිගතෙ ච තස්මිං කුතො කරුණායනා. තෙනාහ “පියට්ඨානෙයෙව තිට්ඨතී”ති. සෙසපුග්ගලෙසුපි එසෙව නයො. ලිඛිතවිසභාගකාලකතානං අබෙත්තභාවෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

යත්ථ පන පයමං ආරහිතබ්බා, තං පාළිනෙයෙනෙව දස්සෙතුං “කථංඤ්ච හික්ඛු”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ දුග්ගතන්ති දලිද්දං. සො හි හොගපාරිජුඤ්ඤතො සුබසාධනානං අභාවෙන දුක්ඛං ගතො උපගතො දුග්ගතොති වුවචති. අථ වා දුග්ගතන්ති දුක්ඛෙන සමඬ්භිභාවං ගතං. දුරුපෙතන්ති කායදුච්චරිතාදීහි උපෙතං. ගතිකුලරූපාදිවසෙන වා තමභාවෙ යිතො දුග්ගතො. කායදුච්චරිතාදීහි උපෙතත්තා තමපරායණභාවෙ යිතො දුරුපෙතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරමකිච්ඡජ්ජන්තන්ති අතිවිය කිච්ඡමාපන්නං මහාබ්බසනං නිමුග්ගං. අජ්ජෙව නාමාති සාධු වත.

වට්ඨෙත්තන්ති “සාතෙත්තං වොර”න්ති එවං පහිතාය රඤ්ඤො ආණාය බාදනීයම්පි...පෙ.... දෙන්ති “ඉදානෙව මාරියමානො එත්තකම්පි සුබං ලහතු”ති. සුසජ්ජිතොති සුබානුභවතෙ සන්නද්ධො.

එතෙනෙව උපායෙනාති යෙන යෙන විධිනා එතරහි යථාවුත්තෙ පරමකිච්ඡාපන්නෙ ආයතිං වා දුක්ඛභාගිම්හි පුග්ගලෙ කරුණායිතුං කරුණා උජ්ජාදිතා, එතෙනෙව නයෙන. පියපුග්ගලෙති පියායිතබ්බපුග්ගලෙ. එතරහි වා දිස්සමානං ආයතිං වා භාවිති. දුක්ඛජ්ජන්ති. ගහෙත්වා කරුණා පවත්තෙතබ්බාති සම්බන්ධො. මජ්ඣන්තවෙරීසුපි එසෙව නයො. යො හි සො කරුණාය වත්ථුභූතො දුච්චො පුග්ගලො වුත්තො, කාමං තත්ථ කරුණාභාවනා සුබෙනෙව ඉජ්ඣති, ඉමිනා පන හික්ඛුනා තත්ථ භාවනං පගුණතරං කත්වා සීමාසම්භෙදං කාතුං තදනන්තරං පියපුග්ගලෙ, තතො මජ්ඣන්තෙ, තතො වෙරිපුග්ගලෙ කරුණා භාවෙතබ්බා. භාවෙන්තෙන ච එකෙකස්මිං කොට්ඨාසෙ මුදුං කම්මනියං චිත්තං කත්වා තදනන්තරෙ තදනන්තරෙ උපසංහරිතබ්බං. යස්ස පන වෙරිපුග්ගලො වා නත්ථි, මහාපුරිසජාතිකත්තා වා අනත්ථං කරොන්තෙපි වෙරිසඤ්ඤාව නුජ්ජජ්ජති, තෙන මජ්ඣන්තෙ මෙ චිත්තං

කම්මනියං ජාතං, ඉදානි වෙරිමිහි උපසංභරාමීති බ්‍යාපාරොව න කාතබ්බො. යස්ස පන අත්ථි, තං සන්ධායාහ “සචෙ පනා”තිආදි.

තත්ථ පුබ්බෙ චුත්තනසෙනෙවාති මෙත්තාකම්මට්ඨානිකස්ස (විසුද්ධි. 1.240 ආදයො) චුත්තනසෙන. තං මෙත්තාය චුත්තනසෙනෙව. චූපසමෙතබ්බන්ති “අථානෙන පුරිමපුග්ගලෙසු”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.243), “කකචුපමඛවාදාදිනං අනුස්සරතො”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.243) ච මෙත්තාභාවනාය චුත්තෙන නයෙන තං පටිසං චූපසමෙතබ්බං. එවං එතරහි මහාදුක්ඛජ්ජත්තෙ සුබ්බෙති අකතකුසලතාය ආයතිං දුක්ඛජ්ජත්තියා වසෙන කරුණායනවිධිං දස්සෙත්වා ඉදානි කතකලායාණෙපි තං දස්සෙතුං “යොපි චෙත්ථා”තිආදි චුත්තං. තෙසන්ති බ්‍යසනානං. වට්ටදුක්ඛං අනතික්කන්තත්තාති සම්මාසම්බුද්ධොනාපි අක්ඛානෙන පරියොසාපෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස අනාගතස්ස ආපායිකස්ස සුගතිසුපි ජාතිජරාදිහෙදස්සාති අපරිමිතස්ස සංසාරදුක්ඛස්ස අනතික්කන්තභාවතො. සබ්බථාපි කරුණායිත්වාති දුක්ඛජ්ජත්තියා, සුඛජ්ජත්තියා අකතකුසලතාය වා කතාකුසලතාය වාති සබ්බපකාරෙනපි කරුණාය වත්ථුභාවස්ස සල්ලක්ඛණෙන තස්මිං තස්මිං පුග්ගලෙ කරුණං කත්වා කරුණාභාවනං වඩ්ඪෙත්වා. චුත්තනසෙනෙවාති “අථානෙන පුනස්පුනං මෙත්තායන්තෙනා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.243) මෙත්තාභාවනායං චුත්තෙන නයෙන. තං නිමිත්තන්ති සිමාසම්භෙදවසෙන පචත්තං සමප්පිත්තං. මෙත්තාය චුත්තනසෙනෙවාති යථා මෙත්තාභාවනායං “අජ්ජකසිරෙනෙවා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.253) තිකචතුක්කජ්ඣානවසෙන අජ්ජනා “එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.253-254) තස්සා වඩ්ඪනා ච චුත්තා, එවමිධ කරුණාභාවනායං තිකචතුක්කජ්ඣානවසෙන අජ්ජනා වෙදිතබ්බා ච වඩ්ඪෙත්තබ්බා ච, තථෙවස්සා වඩ්ඪනාවිධිපි වෙදිතබ්බාති අධිජ්ජායො. චුත්තනසෙනෙවාති අවධාරණෙන “පයමං වෙරිපුග්ගලො කරුණායිතබ්බො”ති ඉදං යථා පාළිවිරුද්ධං, එවං යුත්තිවිරුද්ධමිහි ඉමමත්ථං දීපෙති. පයමං හි වෙරිං සමනුස්සරතො කොධො උජ්ජජ්ජෙයා, න කරුණා. අත්තාපි සක්ඛිභාවෙන කරුණායනවසෙන ගහෙතබ්බො, සො කිමිති පච්ඡා ගස්හතීති. “අජ්ජනා වඩ්ඪෙත්තබ්බා”ති ඉමිනා ච අජ්ජනාජ්ජත්තවිත්තස්සෙව “කරුණාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”තිආදිනා (දී. නි. 3.308; ම. නි. 1.77, 509; 2.309, 315, 452, 471; 3.230) චුත්තවිකුබ්බනා ඉජ්ඣාතිති අයමත්ථො දස්සිතො.

කරුණාපදමත්තමෙව වස්සා පාළියා විසෙසොති තං අනාමසිත්වා පටිසම්භිදායං චුත්තවිකුබ්බනා, මෙත්තාය චුත්තආනිසංසා ච ඉධ ලබ්භන්තීති දස්සෙතුං “තතො පරං...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති චුත්තං. තත්ථ තතො පරන්ති

“කරුණාසහගතෙන චෙතසා” ති (දී. නි. 3.308; ම. නි. 1.77, 509; 2.309, 315, 452, 471; 3.230) චුත්තවිකුබ්බනතො උපරි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

මුදිතාභාවනාවණ්ණනා

260. පියපුග්ගලාදීසුති පියමජ්ඣක්තවෙරිසු න ආරහිතබ්බා. මුදිතාභාවනාති විහත්තිං පරිණාමෙත්වා යොජනා. න භීතිආදි තත්ථ කාරණවචනං. පියභාවමත්තෙනාති එත්ථ මත්ත-සද්දො විසෙසනිවත්ති අත්ථො, තෙන සොමනස්සපටිසන්ධිකතාදිසිද්ධා නිව්චජ්ජහංසිතමුඛතා, පුබ්බභාසිතා, සුඛසම්භාසතා, සබ්බලතා, සම්මොදකතාති එවමාදිකෙ මුදිතාය පදට්ඨානභූතෙ විසෙසෙ උල්ලිඛිගෙති, ඊදිසෙහි විසෙසෙහි විරහිතොති චුත්තං හොති. එව-කාරෙන පන පියපුග්ගලස්ස සුඛසමජ්ජිතතාදිං, මුදිතාය ව හෙතුභූතං පමොදජ්ජවත්තිං නිවත්තෙති. පියපුග්ගලෙපි හි පරමාය සම්පත්තියා පමුදිතෙ හට්ඨතුට්ඨෙ භික්ඛුනො මුදිතොකාසං ලභෙය්‍යා. වක්ඛති හි “පියපුග්ගලං වා” තිආදි. ආදිතො මජ්ඣක්තපුග්ගලං අනුස්සරන්තස්ස උදාසිනතා සණ්ඨාති, වෙරිං සමනුස්සරන්තස්ස කොධො උජ්ජජ්ජති. තෙනාහ “පගෙව මජ්ඣක්තවෙරිනො” ති.

පමොදජ්ජවත්තියා සොණ්ඩසදිසො සභායො සොණ්ඩසභායො. මුදිතමුදිතොවාති පසාදසොම්මතාය අතිවිය මුදිතො එව. පසාදෙ හි ඉදං ආමෙඛිතං. එවං අට්ඨකථානායෙන ආදිතො මුදිතාභාවනාය වත්ථුං දස්සෙත්වා ඉදානි පාළිනායෙන දස්සෙතුං “පියපුග්ගලං වා” තිආදි චුත්තං. තත්ථ සුබ්බිතන්ති සඤ්ජාතසුඛං, සුඛජ්ජත්තන්ති අත්ථො. සජ්ජිතන්ති සුඛානුභවනෙ සන්තද්ධං පටියත්තසුඛසාධනං. අහො සාධුති තස්ස සත්තස්ස සම්පත්තියං සම්පජ්ඤ්ඤපුබ්බපමොදනාකාරදස්සනං. පුන අහො සුට්ඨුති තස්ස පමොදනස්ස බහුලිකාරදස්සනං. පියං මනාපන්ති එත්ථ මනාප-ග්ගහණෙන පාළියම්පි අතිජ්ජියසභායකො අධිජ්ජෙතොති එකෙ.

අතීතෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අතීතෙ. අනාගතෙති එත්ථාපි එසෙව නයො. න හි භවන්තරගතෙ බ්‍රහ්මවිහාරභාවනා රුහති. යදි එවං, අතීතානාගතෙ කථන්ති? නායං දොසො. “සො එවායං දත්තො තිස්සො” ති අද්ධාපච්චුජ්ජන්තාය විජ්ජමානභාවෙන ගහෙනබ්බතො. කථං පනස්ස අනාගතෙ සම්පත්ති ආරම්මණං හොතීති? ආදෙසාදිතො, පච්චුජ්ජන්තාය වා පයොගසම්පත්තියා අනුමානතො ලද්ධාය ගහෙනබ්බතො.

පියපුග්ගලෙති සොණ්ඩසභායසඤ්ඤිතෙ අතිජ්ජියපුග්ගලෙ, පියපුග්ගලෙ ව. දුට්ඨොපි චෙස ඉධ පියභාවසාමඤ්ඤතො “පියපුග්ගලො” ති චුත්තො. අනුක්කමෙනාති අතිජ්ජියපුග්ගලො පියපුග්ගලො මජ්ඣක්තො වෙරිති වතුසු

කොට්ඨාසෙසු එකෙකස්මිං කම්මට්ඨානං පගුණං, මුද්දං, කම්මනියඤ්ච කත්වා සෙසෙසු උපසංභරණානුක්කමෙන. කිඤ්චාපි චතුසු ජනෙසු සමචිත්තතාව සීමාසම්භෙදො සීමා සමභිජ්ජති එතායාති කත්වා. භාවනාය පන තථා බහුසො පචත්තමානාය පුරිමසිද්ධං හෙතුං, ඉතරං එලඤ්ච කත්වා චුත්තං “සමචිත්තතාය සීමාසම්භෙදං කත්වා”ති. යථාචුත්තසීමාභාවො වා සීමාසම්භෙදොති චුත්තං “සමචිත්තතාය සීමාසම්භෙදං කත්වා”ති. සෙසමෙත්ථ යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

උපෙක්ඛාභාවනාවණ්ණනා

261. උපෙක්ඛාභාවනන්ති උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරභාවනං. යස්මා පුරිමබ්‍රහ්මවිහාරත්තයනිස්සන්දො චතුත්ථබ්‍රහ්මවිහාරො, තස්මා චුත්තං “මෙත්තාදීසු පටිලද්ධතිකචතුක්කජ්ඣානෙනා”ති. පගුණතනියජ්ඣානාති සුභාවිතං චසිභාවං පාපිතං පගුණං, තථාරූපා තනියබ්‍රහ්මවිහාරජ්ඣානතො. අප්පගුණං හි උපරිඤ්ඤානස්ස පදට්ඨානං න භොති. චතුක්කනයවසෙන චෙත්ථ තනියග්ගහණං. සුඛිතා භොන්තුතිආදිවසෙනාති ආදි-සද්දෙන “නිද්දුක්ඛා භොන්තු”ති එවමාදීනං සඨගභො දට්ඨබ්බො. සත්තකෙලායනං සත්තෙසු මමායනං මමත්තකරණං, තථා මනසිකාරෙන යොගො සත්තකෙලායනමනසිකාරයුත්තත්තං, තස්මා. මෙත්තාදීනං රාගගෙහස්සිතදොමනස්සසොමනස්සානං ආසන්නචුත්තිතාය යථාරහං පටිඝානුනයසමීපචාරිතා වෙදිතබ්බා. අථ වා “සුඛිතා භොන්තු, දුක්ඛතො මුච්චන්තු මොදන්තු”ති හිතෙසිතභාවජ්ජත්තියා තිස්සන්තමිපි අනුනයස්ස ආසන්නචාරිතා. සති ච තබ්බිපරියායෙ ලොභිතජ්ජකොපෙ පුබ්බො විය ලද්ධොකාසමෙචෙත්ථ පටිසන්ති අවිසෙසෙන තාසං පටිඝානුනයසමීපචාරිතා දට්ඨබ්බා.

“සොමනස්සයොගෙන ඔළාරිකත්තා”ති ඉදං තනියජ්ඣානස්ස වසෙන චුත්තං, තතො වුට්ඨිතස්ස ඉදමාදීනවදස්සන්ති. මෙත්තාදිවසෙන පන ඔළාරිකභාවෙ වුච්චමානෙ විතක්කවිචාරජිතියොගෙනෙව ඔළාරිකතා චත්තබ්බා සියා, තාහිපි තාසං සමායොගසම්භවතො, උපෙක්ඛාය ච තදභාවතො. න වා චත්තබ්බා තනියජ්ඣානිකානංයෙව මෙත්තාදීනං ඉධාධිජ්ජෙතත්තා, තංතංඤ්ඤානසමතික්කමෙනෙව ච තංතංඤ්ඤානිකා මෙත්තාදියොපි සමතික්කන්තා එව නාම භොන්ති, ඤානසාමඤ්ඤෙන විය මෙත්තාදිසාමඤ්ඤෙන වොහාරමත්තං. පුරිමාසුති මෙත්තාකරුණාමුදිතාසු. සත්තභාවතොති යථාචුත්තසත්තකෙලායනාදිඅනුපසන්තභාවාභාවතො උපෙක්ඛාය සත්තභාවතො. “සත්තභාවතො”ති ච ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. සුබ්බමතා පණිතතා විදුරකිලෙසතා විපුලඵලතාති එවමාදියොපි උපෙක්ඛාය ආනිසංසා දට්ඨබ්බා. පකතිමජ්ඣාත්තොති කිඤ්චි කාරණං

අනපෙක්ඛිත්වා පකතියා සභාවෙනෙව ඉමස්ස භික්ඛුනො උදාසීනපක්ඛෙ
 යිතො. අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වාති අත්තනා කතකම්මවසෙනෙව අයමායස්මා
 ආගතො ගච්ඡති ව, ත්වම්පි අත්තනා කතකම්මවසෙනෙව ආගතො ගච්ඡසි ව,
 න තස්ස තව පයොගෙන කිඤ්චි සුඛං වා උපනෙතුං, දුක්ඛං වා අපනෙතුං
 ලබ්භා, කෙවලං පනෙතං චිත්තස්ස අනුප්පකම්මං, යදිදං මෙත්තායනාදිනා
 සත්තෙසු කෙලායනං. බුද්ධාදිහි අරියෙහි ගතමග්ගො වෙස
 අපණ්ණකපටිපදාභූතො, යදිදං සබ්බසත්තෙසු මජ්ඣත්තතාති එවං
 පටිපක්ඛජ්ඣවිජාමුඛෙන මජ්ඣත්තතාය සමුපජාතගාරවබ්භුමානාදරො තං
 පුග්ගලං පුනස්පුනං අජ්ඣුපෙක්ඛති, තත්ථ ව සවිසෙසං උපෙක්ඛං
 පච්චුපට්ඨපෙති, තස්ස තථා පටිපජ්ජතො පකතියාපි උදාසීනත්තා සාතිසයං
 තත්ථ මජ්ඣත්තතා සණ්ඨාති. භාවනාබලෙන නිවරණාති වික්ඛම්භිතානෙව
 භොන්ති, කිලෙසා සන්තිසින්නා එව භොන්ති, සො තං උපෙක්ඛං
 පියපුග්ගලාදිසු උපසංහරති. තෙනාහ “උපෙක්ඛා උප්පාදෙතබ්බා. තතො
 පියපුග්ගලාදිසු”ති. එකං පුග්ගලන්ති එත්ථ අඤ්ඤත්ථො එක-සද්දො
 “ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදිසු (ම. නි. 3.27) විය. එකවචනෙනෙව චෙත්ථ
 සඬබ්බියාවිසෙසො සිද්ධො, තස්මා අඤ්ඤං එකං පුග්ගලන්ති අයමෙත්ථ
 අත්ථො. තෙන අත්තනං නිවත්තෙති. “නෙව මනාප”න්ති ඉමිනා පියපුග්ගලං,
 අතිජ්ජියසභායකඤ්ච නිවත්තෙති, අත්තනම්පි වා අත්තනි අමනාපතාය
 අභාවතො. “න අමනාප”න්ති ඉමිනා අජ්ජියං, චෙරිපුග්ගලඤ්ච, පාරිසෙසතො
 මජ්ඣත්තපුග්ගලස්ස ගහණං ආපන්නං. ඉති “එකං පුග්ගලං නෙව මනාපං
 නාමනාප”න්ති ඉමිනා අත්තනො, පියාදීනඤ්ච පටික්ඛෙපමුඛෙන
 උදාසීනපුග්ගලං දස්සෙති.

වුත්තනයෙනාති “ය්වාස්ස පකතිමජ්ඣත්තො”තිආදිනා අනන්තරං
 වුත්තෙන නයෙන. අත්තසිනෙහස්ස බලවභාවතො චෙරිතොපි අත්තනි
 මජ්ඣත්තතාය දුරුපසංභාරත්තා “ඉමෙසු ව අත්තනි වා”ති අත්තා පච්ඡා
 වුත්තො. පථවිකසිණෙ වුත්තනයෙනෙවති “අයං සමාපත්ති
 ආසන්නපිතිපච්චත්ථිකා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.87) පථවිකසිණෙ වුත්තනයෙන.
 යං හි හෙට්ඨා “පගුණතතියජ්ඣානා වුට්ඨායා”තිආදි (විසුද්ධි. 1.87) වුත්තං,
 තං හෙට්ඨා තීසු බ්‍රහ්මවිහාරෙසු, චතුත්ථබ්‍රහ්මවිහාරෙ ව
 ආදීනවානිසංසදස්සනවසෙන වුත්තං. ඉදං පන තතියජ්ඣානෙ ආදීනවං,
 චතුත්ථජ්ඣානෙ ව ආනිසංසං දිස්වා චතුත්ථාධිගමාය යොගං කරොන්තස්ස
 චතුත්ථජ්ඣානස්ස උප්පජ්ජනාකාරදස්සනං. තස්මා තත්ථ වුත්තං “පථවිසද්දං
 අපනෙත්වා තදෙව නිමිත්තං ආරම්මණං කත්වා මනොද්චාරාවජ්ජනං
 උප්පජ්ජති”තිආදිනා යොජෙතබ්බං.

පථවිකසිණාදිසුති
 අස්සාසපස්සාසනිමිත්තඤ්ච

ආදි-සද්දෙන
 සඬගණ්හාති. කාමං

සෙසකසිණාති,
 කසිණානාපානෙසු

විසුද්ධිමග්ග-මහාවිකා

බ්‍රහ්මචිහාරනිද්දෙසවණ්ණනා

උප්පත්තස්සාපි

තතියජ්ඣානස්ස

උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මචිහාරෙන

රූපාවචරජ්ඣානාදිත්‍යා අත්ථෙව සභාගතා, තං පන අකාරණං ආරම්මණස්ස විසදිසත්‍යායාති ආහ “ආරම්මණවිසභාගතායා”ති. නනු ච අඤ්ඤාච කසිණාදිභාවනා, අඤ්ඤා භ්‍රමචිහාරභාවනාති භාවනාවසෙනාපි යථාචුත්තජ්ඣානානං අත්ථෙව විසදිසත්‍යාති? සච්චමෙතං, භාවනාවසෙන පන විසදිසත්‍යා අනුප්පත්තියා න එකන්තිකං කාරණං. තථා හි අඤ්ඤාච මෙත්තාදිභාවනා, අඤ්ඤා උපෙක්ඛාභාවනා. තථාපි සත්තෙසු යථාපවත්තිතං හිතෙසිත්තාදිආකාරං ඛ්‍යතිරෙකමුඛෙන ආමසන්ති, තතො විනිවත්තමානරූපෙන අජ්ඣුපෙක්ඛනාකාරෙන බ්‍රහ්මචිහාරූපෙක්ඛා පවත්ති. තථා හි චක්ඛති “කම්මස්සකා සත්තා, තෙ කස්ස රූපියා සුඛිතා වා භවිස්සන්ති”තිආදි (විසුද්ධි. 1.263). ආරම්මණසභාගතාපි චෙත්ථ අත්ථිති මෙත්තාදිවසෙන පටිලද්ධතතියජ්ඣානස්ස ඉජ්ඣති උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මචිහාරො. තෙන චුත්තං “මෙත්තාදීසු”තිආදි. තත්ථ මෙත්තාදීසුති මෙත්තාදීසු නිජ්ථාදෙනඛබ්බෙසු, මෙත්තාදිවසෙනාති අත්ථො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තන්‍යයමෙව.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

262. බ්‍රහ්මුත්තමෙනාති එත්ථ සම්මුතිබ්‍රහ්මානො උපපත්තිබ්‍රහ්මානො විසුද්ධිබ්‍රහ්මානොති තිව්ධා බ්‍රහ්මානො.

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුවා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිච්චෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න තෙ වාරෙතූමුස්සහෙ. (ජා. 1.14.1);

පරිබ්බජ මහාබ්‍රහ්මෙ, පවත්තඤ්ඤෙපි පාණිනො”ති. (පාටි. 647) –

ච එවමාදීසු හි බ්‍රහ්මසද්දෙන සම්මුතිබ්‍රහ්මානො චුත්තා.

“අපාරුතා තෙසං අමතස්ස ද්වාරා,
යෙ සොතවන්තො පමුඤ්චන්තු සද්ධං;
විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං,
ධම්මං පණිතං මනුපෙසු බ්‍රහ්මෙ”.

“අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහම්පති”ති (දී. නි. 2.71; ම. නි. 1.283; 2.340; සං. නි. 1.172; මහාව. 9) ච එවමාදීසු බ්‍රහ්මසද්දෙන උපපත්තිබ්‍රහ්මානො චුත්තා. “බ්‍රහ්මචක්කං පවත්තෙති”තිආදි (ම. නි. 1.148; සං. නි. 2.21; අ. නි. 4.8; 5.11; පටි. ම. 2.44) වචනතො “බ්‍රහ්ම”න්ති අරියධම්මො චුච්චති, තතො නිබ්බත්තත්තා අවිසෙසෙන සබ්බෙපි අරියා විසුද්ධිබ්‍රහ්මානො නාම පරමත්ථබ්‍රහ්මන්‍යය. විසෙසතො පන “බ්‍රහ්මාති, හික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙනං අධිවචන”න්ති වචනතො සම්මාසම්බුද්ධො උත්තමබ්‍රහ්මා නාම සදෙවකෙ

ලොකෙ බ්‍රහ්මභූතෙහි ගුණෙහි උක්කංසපාරමිප්පත්තිතො. ඉති බ්‍රහ්මානං උත්තමො, බ්‍රහ්මා ච සො උත්තමො වාති වා බ්‍රහ්මුත්තමො, භගවා. තෙන කථිතෙ “සො මෙත්තාසභගතෙන චෙතසා”තිආදිනා (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77, 459, 509; 2.309, 315, 451, 471) තත්ථ තත්ථ චෙනෙය්‍යානං දෙසිතෙ. ඉතීති එවං යථාචුත්තෙන භාවනාක්කමෙන චෙව අත්ථවණ්ණනාක්කමෙන ච විදිත්වා ජානිත්වා. පකිණ්ණකකථාපි විඤ්ඤෙය්‍යාති පුබ්බෙ විය අසාධාරණං තංතංබ්‍රහ්මවිහාරපටිනියතමෙව අත්ථං අග්ගහෙත්වා සාධාරණභාවතො තත්ථ තත්ථ පකිණ්ණකං විසං අත්ථං ගහෙත්වා පවත්තිතා පකිණ්ණකකථාපි විජානිතබ්බා.

මෙජ්ජතීති ධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුනිවත්තනත්ථං ධම්මමෙව කත්තාරං කත්වා නිද්දිසති. සිනිස්භතීති එත්ථ සත්තෙසු බ්‍යාපජ්ජනවසෙන ලුඛභාවස්ස පටිපක්ඛභූතං ඤාණපුබ්බධිගමං හිතාකාරපවත්තිවසෙන සිනෙහනං දට්ඨබ්බං, න තණ්හායනවසෙන. තං හි මොහපුබ්බධිගමං ලුඛනසභාවං, ඉදං පන අදුස්සනසභාවං අලොභසම්පයුත්තං. නනු ච තණ්හාසිනෙහොපි බ්‍යාපාදවිරොධී තෙන සභානවට්ඨානතො. යදිපි තෙන සභ එකස්මිං විත්තෙ නප්පවත්තති, විරොධී පන න හොති අප්පභායකතො. මෙජ්ජතීති මිත්තො, හිතජ්ඣාසයො ඛන්ධජ්ජඛන්ධො, තප්පරියාපන්නතාය මිත්තෙ භවා, මිත්තෙ වා ආරම්මණභූතෙ පියෙ පුග්ගලෙ භවා, මිත්තස්ස එසා පවත්ති මෙජ්ජනවසෙන වාති චෙදිතබ්බා.

කරොතීති කරුණා, කිං කරොති, කෙසං, කිං නිමිත්තන්ති ආහ “පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං හදයකම්පන”න්ති. කම්පනන්ති ච පරෙසං දුක්ඛං දිස්වා තස්ස අපනෙතුකාමස්ස අසභනාකාරෙන විත්තස්ස අඤ්ඤථත්තං. තයිදං සප්පුරිසානංයෙව හොතීති ආහ “සාධුන”න්ති. සප්පුරිසා හි සපරහිතසාධනෙන “සාධු”ති වුවුවන්ති. විනාසෙතීති අදස්සනං ගමෙති, අපනෙතීති අත්ථො. තෙනෙත්ථ හිංසනං අපනයනන්ති දස්සෙති. පරදුක්ඛාපනයනාකාරජ්ජවත්තිලක්ඛණා හි කරුණා. ඵරණවසෙනාති ඵ්‍රසනවසෙන, ආරම්මණකරණවසෙනාති අත්ථො. ආරම්මණකරණඤ්ඤවෙත්ථ දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛාපනයනාකාරෙනෙවාති දට්ඨබ්බං.

මොදන්ති තායාති මොදනකිරියාය මුදිතාය කරණභාවනිද්දෙසො, ස්වායං උපචාරසිද්ධො, මුදිතාවිනිමුත්තො නත්ථී තත්ථ කොපි කත්තාති තමෙව කත්තුභාවෙන නිද්දිසති “සයං වා මොදතී”ති, අයම්පි උපචාරනිද්දෙසොව. ධම්මානං අවසවත්තනතොති වසවත්තිභාවනිවාරණත්ථං “මොදනමත්තමෙව වා තන්ති මුදිතා”ති ආහ.

පියාදීසු පක්ඛපාතූපච්ඡේදනමුඛෙන උදාසීනභාවසංඛාරානා උපපත්තිතො ඉක්ඛා උපෙක්ඛා. තෙනාහ “අවේරා භොන්තු”තිආදි. තත්ථ උපෙක්ඛතීති කත්තුනිද්දෙසෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

263. නිතො නාම අත්ථවරො, තස්මා නිතාකාරජ්ජවත්තිලක්ඛණාති සත්තානං නිතවරණාකාරෙන පවත්තිලක්ඛණා, නිතාකාරස්ස වා පවත්තනලක්ඛණා. නිතූපසංභාරරසාති සත්තෙසු නිතස්ස උපනයනකිච්චා, උපනයනසම්පත්තිකා වා. “අනත්ථං මෙ අවරී”තිආදිනා (ධ. ස. 1237; විහ. 909) පවත්තනකස්ස ආසාතස්ස විනයනාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨති, ඤාණස්ස ගොචරභාවං ගච්ඡති, යත්ථ වා සයං උප්පජ්ජති, තත්ථ ආසාතවිනයනං පච්චුපතිට්ඨපෙතීති ආසාතවිනයපච්චුපතිට්ඨානා. අමනාපානම්පි සත්තානං පටික්කුලෙ අප්පටික්කුලසඤ්ඤිතාරූපෙන, පගෙව මනාපානං යං මනාපභාවදස්සනං, තථාපවත්තො යොනියොමනසිකාරො, තං පදට්ඨානං එතිස්සාති මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. ඛ්‍යාපාදූපසමොති ඛ්‍යාපාදස්ස වික්ඛම්භනවසෙන වූපසමො. සම්පත්තීති සම්පජ්ජනං සම්මදෙව නිබ්බන්ති. සිනෙහසම්භවොති තණ්හාසිනෙහස්ස උප්පත්ති. විපත්තීති විනාසො. මෙත්තාමුඛෙන හි රාගො වඤ්ඤෙති.

කරුණාදීනං ලක්ඛණාදීසු ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. විසෙසමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාම. සත්තානං පවත්තදුක්ඛස්ස අපනයනාකාරො. අපනයනං පන භොතූ වා මා වා, යො දුක්ඛාපනයනාකාරො, තථාපවත්තිලක්ඛණා දුක්ඛාපනයනාකාරජ්ජවත්තිලක්ඛණා. අපනෙතූකාමතාය පරෙසං දුක්ඛස්ස අසහනං අනධිවාසනං පරදුක්ඛාසහනං. න විහිංසා අවිහිංසා, සත්තානං අවිහෙයනං. තං පච්චුපතිට්ඨපෙති, විහිංසාය වා පටිපක්ඛභාවෙන පච්චුපතිට්ඨතීති අවිහිංසාපච්චුපතිට්ඨානා. විහිංසුපසමොති එත්ථ විහිංසන්ති එතාය සත්තෙ, විහිංසනං වා නෙසං තත්ති විහිංසා, සත්තානං විහෙයනාකාරෙන පවත්තො කරුණාය පටිපක්ඛභූතො පටිසවිත්තුප්පාදො. කරුණාමුඛෙන සොකො වඤ්ඤෙතීති ආහ “සොකසම්භවො විපත්ති”ති.

පමොදනලක්ඛණාති පරසම්පත්තියා පමොදනලක්ඛණා. අනිස්සායනරසාති ඉස්සායනස්ස උසුයනස්ස පටිපක්ඛභාවකිච්චා. සත්තානං සම්පත්තියා, පන්තසෙනාසනෙසු, අධිකුසලධම්මෙසු ච අසහනං අරමණං අරතිඉච්චෙව සංඛගහං ගච්ඡති, තස්සා විහනනාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨති, තස්ස වා විසානං වූපසමං පච්චුපතිට්ඨපෙතීති අරතිවිසානපච්චුපතිට්ඨානා.

පහාසො ගෙහසිතපිතිවසෙන පහට්ඨභාවො උප්පිලාවිතත්තං. සත්තෙසු සමභාවදස්සනරසාති පියාදිහෙදෙසු සබ්බසත්තෙසු උදාසීනවුත්තියා සමභාවස්සෙව දස්සනකිච්චා, උපපත්තිතො ඉක්ඛණතො සමභාවෙනෙව

තෙසං ගහණකිච්චාති අත්ථො. සත්තෙසු පටික්කුලාපටික්කුලාකාරානං අග්ගහණතො තත්ථ පටිසානුනයානං වූපසමනාකාරෙන චුත්තියා තෙසං වූපසමං වික්ඛම්භනං පච්චුපට්ඨපෙතීති පටිසානුනයවූපසමපච්චුපට්ඨානා. එවං පචත්තකම්මස්සකතාදස්සනපදට්ඨානාති එත්ථ “එව”න්ති ඉමිනා ඛාතිරෙකමුඛෙන හිතුපසංභාරදුක්ඛාපනයනසම්පත්තිපමොදනාකාරෙන පච්චාමසන්තො මෙත්තාදීනං තිස්සන්තං පචත්තිආකාරපටිසෙධනමුඛෙන පචත්තං කම්මස්සකතාඤාණං උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස ආසන්නකාරණං, න යං කිඤ්චිති දස්සෙති.

264. විපස්සනාසුඛඤ්චෙව භවසම්පත්ති වාති එත්ථ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරො වාති වත්තබ්බං. තම්පි හි තෙසං සාධාරණපයොජනං. තථා “සුඛං සුපතී”තිආදයො (අ. නි. 8.1; 11.15) එකාදසානිසංසා. තෙ පන භෙට්ඨා චුත්තා එවාති ඉධ න ගහිතා.

නිස්සරති අපගච්ඡති එතෙනාති නිස්සරණං, පහායකං. කාමඤ්චෙනෙහි පඤ්චපි නිවරණානි, තදෙකට්ඨා ව පාපධම්මා වික්ඛම්භනවසෙන පහීයන්ති, උජුචිපච්චනීකදස්සනවසෙන පන ඛ්‍යාපාදාදයො පාළියං (දී. නි. 3.326; අ. නි. 6.13) චුත්තා. එවඤ්ච කත්වා රාගනිස්සරණතාවචනං උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස සුට්ඨ සමත්ථිතං දට්ඨබ්බං.

265. එත්ථාති එතෙසු බ්‍රහ්මවිහාරෙසු. මෙත්තා සත්තෙසු යථාරහං දානපියවචනාදිසිලසුතාදිගුණගහණවසෙන පචත්තති. තෙන චුත්තං “සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා”ති. රාගොපි තත්ථ යථා තථා ගුණග්ගහණමුඛෙනෙව පචත්තති මනාපසඤ්ඤාපලොභතොති ආහ “ගුණදස්සනසභාගතායා”ති. තස්මා මිත්තමුඛසපත්තො විය තුලයාකාරෙන දුසනතො රාගො මෙත්තාය ආසන්නපච්චත්ථිකො, සො ලහුං ඔතාරං ලහති සතිසම්මොසමත්තෙනාපි මෙත්තං අපනීය තස්සා වත්ථුස්මිං උප්පජ්ජනාරහත්තා. තතොති රාගතො, රාගස්ස වා ඔතාරලාභතො. සභාගවිසභාගතායාති සභාගස්ස, සභාගෙන වා විසභාගතාය. සත්තෙසු හි මනාපාකාරගාහිතො මෙත්තාසභාගස්ස තබ්බිපරීතසභාවො ඛ්‍යාපාදො තෙන විසභාගො. තස්මා සො ඔතාරං ලහමානො විරෙතෙව ලභෙය්‍යාති පුරිසස්ස දුරෙ ධීතසපත්තො විය මෙත්තාය දුරපච්චත්ථිකො. තතොති ඛ්‍යාපාදතො. නිබ්භයෙනාති අනුස්සඤ්ඤාපරිසඤ්ඤානෙන, ලද්ධපතිට්ඨාය මෙත්තාය ඛ්‍යාපාදෙන දුප්පධංසියත්තාති අධිප්පායො. තෙනාහ “මෙත්තායිස්සති”තිආදි.

ඉට්ඨානන්ති පියානං. කත්තානන්ති කමනීයානං. මනාපානන්ති මනවඨ්ඨනකානං. තතො එව මනො රමෙත්තීති මනොරමානං. ලොකාමිසපටිසංසුත්තානන්ති තණ්හාසන්නිස්සිතානං. අප්පට්ලාභතො

සමනුපස්සතොති අප්පට්ඨානෙන අහමීමෙ න ලභාමීති පරිතස්සතො. අනිත්තනි අනික්කන්තං. නිරුද්ධන්ති නිරොධප්පත්තං. විපරිණතන්ති සභාවච්ඡාමෙන විගතං. සමනුපස්සතොති අනුත්ථුනනවසෙන චිත්තයතො. ගෙහසිතන්ති කාමගුණනිස්සිතං. “ආදිනා”ති ඉමිනා “සොතව්ඤ්ඤයානං සද්දාන”න්ති එවමාදිං සඬගණ්හාති. විපත්තිදස්සනසභාගතායාති යෙසු සත්තෙසු භොගාදිවිපත්තිදස්සනමුඛෙන කරුණා පවත්තති, තෙසු තන්තිමිත්තමෙව අයොනියො ආභොගෙ සති යථාචුත්තදොමනස්සමුඛෙන සොකො උප්පජ්ජෙය්‍ය, සො කරුණාය ආසන්නපච්චත්ථිකො. සොකො හි ඉධ දොමනස්සසීසෙන චුත්තො. සභාගවිසභාගතායාති එත්ථ සත්තෙසු දුක්ඛාපනයනකාමතාකාරස්ස කරුණාසභාගස්ස තෙසු දුක්ඛුපනයනාකාරො විභෙසාසභාවො විසභාගොති තාය සභාගවිසභාගතාය සා ඕතාරං ලභමානා විරෙතෙව ලභෙය්‍යාති පුරිසස්ස දුරෙ ධීතසපත්තො විය කරුණාය දුරපච්චත්ථිකා චුත්තා.

සමපත්තිදස්සනසභාගතායාති

යෙසු

සත්තෙසු

භොගාදිසමපත්තිදස්සනමුඛෙන මුදිතා පවත්තති, තෙසු තන්තිමිත්තමෙව අයොනියො ආභොගෙ සති “චක්ඛුච්ඤ්ඤයානං රූපාන”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.306) චුත්තසොමනස්සමුඛෙන පභාසො උප්පජ්ජෙය්‍ය, සො ච මුදිතාය ආසන්නපච්චත්ථිකො. පභාසො හි ඉධ සොමනස්සසීසෙන චුත්තො. සභාගවිසභාගතායාති භොගාදිසමපත්තිහි මුදිතෙසු සත්තෙසු පමොදනාකාරස්ස මුදිතාසභාගස්ස තත්ථ අනභිරමනාකාරා අරති විසභාගාති තාය සභාගවිසභාගතාය සා ඕතාරං ලභමානා විරෙතෙව ලභෙය්‍යාති පුරිසස්ස දුරෙ ධීතසපත්තො විය මුදිතාය දුරපච්චත්ථිකා චුත්තා. පමුදිතො චාතිආදි මුදිතාය සිද්ධාය අයමිපි අරති න භොතිති ලද්ධබ්බගුණදස්සනවසෙන චුත්තං, න ඉධාධිප්පෙතඅරතීනිග්ගහදස්සනවසෙන. කායචිත්තච්චෙකපටිපක්ඛාය චා අරතියා වික්ඛම්භිතාය මුදිතාය පටිපක්ඛා අරති සුවික්ඛම්භනෙය්‍යා භොතිති දස්සනත්ථං එකදෙසෙන අරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. අධිකුසලධම්මෙසුති සමථවිපස්සනාධම්මෙසු.

බාලකරධම්මයොගතො බාලස්ස. අත්තනිතපරනිතබ්‍යාමුල්භතාය මුල්භස්ස. පුට්ඨනං කිලෙසාදීනං ජනනාදීහි කාරණෙහි පුට්ඨජනස්ස. කිලෙසොධිනං මග්ගොධිහි අජිත්තා අනොධිජිතස්ස, ඔධිජිනා චා සෙක්ඛා ඔධිසොච කිලෙසානං ජිත්තා. තෙන ඉමස්ස ඔධිජිතභාවං පටික්ඛිපති. සත්තමහවාදිතො උද්ධං පවත්තනවිපාකස්ස අජිත්තා අවිපාකජිතස්ස, විපාකජිනා චා අරහන්තො අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා. තෙනස්ස අසෙක්ඛත්තං පටික්ඛිපති. අනෙකාදීනවෙ සබ්බෙසමිපි පාපධම්මානං මූලභූතෙ සම්මොහෙ ආදීනවානං අදස්සනසීලතාය අනාදීනවදස්සාවිතො. ආගමාධිගමාභාවා අස්සුතවතො. එදිසො එකංසෙන අත්ථපුට්ඨජනො නාම භොතිති තස්ස

අන්ධපුපුඡ්ඡනභාවදස්සනත්ථං පුනපි “පුපුඡ්ඡනස්සා”ති වුත්තං. එවරුපාති වුත්තාකාරෙන සම්මොහපුබ්බිකා. රූපං සා නාතිවත්තනීති රූපානං සමතික්කමනාය කාරණං න හොති, රූපාරම්මණෙ කිලෙසෙ නාතිවත්තනීති අධිජ්ජායො. සොමනස්සදොමනස්සරහිතං අඤ්ඤාණමෙව අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා. දොසගුණාවිචාරණවසෙන සභාගත්තාති යථා බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා මෙත්තාදයො විය සත්තෙසු හිතුපසංභාරාදිවසෙන ගුණදොසෙ අවිචාරෙන්නී කෙවලං අජ්ඣුපෙක්ඛනවසෙනෙව පවත්තති, එවං අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා සත්තෙසු විජ්ජමානම්පි ගුණදොසං අවින්තෙන්නී කෙවලං අජ්ඣුපෙක්ඛනවසෙනෙව පවත්තනීති දොසගුණාවිචාරණවසෙන සභාගා. තස්මා සා ලහුං ඔතාරං ලහනීති බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛාය ආසන්නපච්චත්ථිකා වුත්තා. සභාගවිසභාගතායාති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු මජ්ඣන්තාකාරස්ස උපෙක්ඛාසභාගස්ස තත්ථ අනුරොධවිරොධපවත්තිආකාරා රාගපටිසා විසභාගාති තාය සභාගවිසභාගතාය තෙ ඔතාරං ලහමානා විරෙතෙව ලහෙය්‍යුත්ති පුරිසස්ස දුරෙ ධීතසපත්තො විය උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස දුරපච්චත්ථිකා වුත්තා.

266. කත්තුකාමතා ඡන්දො ආදි “ඡන්දමුලකා කුසලා ධම්මා”ති (අ. නි. 8.83) වචනතො, අථ වා සත්තෙසු හිතෙසිතාදුක්ඛාපනයනකාමතාදිනා අනවජ්ජාහිපත්ථනාවසෙන පවත්තනතො “කත්තුකාමතා ඡන්දො ආදි”ති වුත්තං. උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරොපි හි සත්තෙසු අනිරාකතහිතච්ඡන්දොයෙව “තත්ථ අබ්‍යාවටතා අපණ්ණකපටිපදා”ති අජ්ඣුපෙක්ඛනාකාරෙන පවත්තති මාතා විය සකිච්චපසුතෙ පුත්තෙ. නීවරණාදීති ආදි-සද්දෙන තදෙකට්ඨකිලෙසානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. කත්ථවි සත්තග්ගහණම්පි සඬබාරග්ගහණමෙව හොති පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය යථා “සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා”ති (අ. නි. 10.27; බු. පා. 4.1), න එවම්ධාති ආහ “පඤ්ඤත්තිධම්මවසෙන එකො වා සත්තො අනෙකෙ වා සත්තා ආරම්මණ”ත්ති. පඤ්ඤත්තිධම්මවසෙනාති පඤ්ඤත්තිසඬබාතධම්මවසෙන. කාමඤ්චෙත්ථ “සුබ්බා හොන්තු”තිආදිනා (පටි. ම. 2.23) භාවනායං සුබාදිග්ගහණම්පි ලබ්භති. තං පන “සබ්බෙ සඬබාරා අනිච්චා”ති (ධ. ප. 255; ථෙරගා. 676; නෙත්ති. 5) විපස්සනාය අනිච්චලක්ඛණගහණං විය අජ්ජධානභූතං, සත්තපඤ්ඤත්ති එව පධානභාවෙන ගය්හනීති දට්ඨබ්බං. උපවාසෙ වා පත්තෙ ආරම්මණවඬ්ඪනං තත්ථාපි සිමාසම්භෙදසිද්ධිතොති අධිජ්ජායො.

එකමාවාසං පරිච්ඡින්නිවාති එත්ථ “සත්තෙ මෙත්තාය ඵරිස්සාමී”ති එවං ඤාණෙන පරිච්ඡෙදං කත්වා එකා රච්ඡා පරිච්ඡින්නිබ්බාති යොජනා. රච්ඡාගහණෙන රච්ඡාවාසිනො සත්තා ගහිතා යථා එකං දිසන්නි. එවං සබ්බත්ථ.

267. කසිණානං නිස්සන්දොති කසිණඡ්ඤානානං නිස්සන්දඵලසදිසා ආරුප්පා අරුපඡ්ඤානානි, කසිණඡ්ඤානානං පාරිපුරියාව සිප්ඤානතො. තෙහි විනා අසිප්ඤානතොති කෙවි. සමාධිනිස්සන්දොති රුපඡ්ඤානසමාධිනං, හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං අරුපඡ්ඤානසමාධිනඤ්ච නිස්සන්දො පටිපාටියා තෙ අධිගන්ත්වා පටිලභිතබ්බතො. විපස්සනානිස්සන්දො විපස්සනානුභාවෙන ලද්ධබ්බතො, විපස්සනාවසෙනෙව ච සමාපජ්ජිතබ්බතො. සමථවිපස්සනානිස්සන්දො නිරොධසමාපත්ති. යථා “ද්විති ඛලෙහි සමන්තාගතත්තා” තිආදි (විසුද්ධි. 2.868). “පුරිමබ්‍රහ්මවිහාරත්තයනිස්සන්දො”ති ඉමිනා මෙත්තාදිවසෙන තිණ්ණ ඤානානි අධිගන්ත්වා යිතස්සෙව උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරො, න ඉතරස්සාති දස්සෙති. තමෙවත්ථං උපමාය පාකටතරං කත්වා දස්සෙතුං “යථා හි” තිආදි වුත්තං. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

268. සියාති වුව්චමානාකාරෙන සියා කස්සවි පරිචිතක්කො. එත්ථාති එතෙසු මෙත්තාදියු බ්‍රහ්මවිහාරතා වෙදිතබ්බා, ඉතරකම්මට්ඨානානි අත්තහිතපටිපත්තිමත්තානි. ඉමානි පන “සබ්බෙ සත්තා සුඛිතා භොන්තු” තිආදිනා (පටි. ම. 2.22) පරහිතපටිපත්තිභූතානි. තස්මා සත්තෙසු සම්මා පටිපත්තිභාවෙන සෙට්ඨා එතෙ විහාරා. බ්‍රහ්මානොති උපපත්තිබ්‍රහ්මානො. තෙ හි ඉධ ඤානභාවනාය විනිවරණචිත්තා හුත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්නා තත්ථ යාවතායුකං විනිවරණචිත්තාව භොන්ති. තස්මා “නිද්දොසචිත්තා විහරන්ති” ති වදන්ති. බ්‍රහ්මානොති වා සකලබුද්ධගුණහෙතුභූතානං දානපාරමිතාදීනං බුද්ධකරධම්මානං පරිපුරණවසෙන බුහිතගුණා මහාසත්තා බොධිසත්තා. තෙ හි සබ්බසත්තානං හිතෙසනෙන, අහිතාපනයනෙන, සම්පත්තිපමොදනෙන, සබ්බත්ථ විචජ්ජිතාගතිගමනමජ්ඣක්තභාවාධිට්ඨානෙන ච නිද්දොසචිත්තා විහරන්ති. එවන්ති යථා තෙ උපපත්තිබ්‍රහ්මානො, මහාබොධිසත්තබ්‍රහ්මානො වා, එවං එතෙහි බ්‍රහ්මවිහාරෙහි සම්පයුත්තා සමඛිගීභූතා.

269. චතස්සොවාතිආදිපඤ්ඤාසාති චතස්සොතිආදිකස්ස තිවිධස්ස පඤ්ඤාසස්ස. විසුද්ධිමග්ගාදිවසාති එත්ථ බ්‍යාපාදසංකිලෙසාදිතො විසුඡ්ඤානුපායො විසුද්ධිමග්ගො. ආදි-සද්දෙන හිතුපසංභාරාදිමනසිකාරවිසෙසා සඬිගහිතා. ආසං මෙත්තාදීනං. අප්පමාණෙති පමාණරහිතෙ. යෙනාති යෙන කාරණෙන. තන්ති තස්මා. ද-කාරො පදසන්ධිකරො.

බ්‍යාපාදබහුලස්ස විසුද්ධිමග්ගොති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං, උජුච්චවිච්චිකභාවතොති අධිප්පායො. එස නයො සෙසෙසුපි. පක්ඛපාතවසෙන අනාභුජනමනාභොගො මජ්ඣක්තාකාරොති අධිප්පායො. ය්වායං චතුබ්බිධො

සත්තෙසු මනසිකාරො වුත්තො, තමෙව උපමාය දස්සෙතුං “යස්මා ව යථා මාතා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ වුත්තස්සාපි හිතුපසංභාරාදිඅත්ථස්ස උපමෙයාභාවං උපනෙත්වා දස්සෙතුං අත්ථුපනයනත්ථො “යස්මා වා”ති ව-සද්දො. පරියායෙති වාරෙ, තස්මිං තස්මිං කිච්චවසෙන පරිවත්තනක්කමෙති අත්ථො. අඛ්‍යාවටාති අනුස්සුක්කා. තථාති යථා මාතා දහරාදීසු පුත්තෙසු, තථා සබ්බසත්තෙසු මෙත්තාදිවසෙන මෙත්තායනාදිවසිකෙන භවිතබ්බන්ති යොජනා. තස්මාති යස්මා සබ්බෙපි සංකිලෙසධම්මා යථාරහං දොසමොහරාගපක්ඛියා, තෙහි ව විසුජ්ඣනුපායො අප්පමඤ්ඤා, හිතුපසංභාරාදිවසෙන චතුබ්බිධො ව සත්තෙසු මනසිකාරො, තස්මා විසුද්ධිමග්ගාදිවසා වතස්සොව අප්පමඤ්ඤා. වතස්සොපි එතා භාවෙතුකාමෙන න එකෙකන්ති අධිජ්ජායො. සති හි සබ්බසඬ්ගහෙ කමෙන භවිතබ්බං. හිතෙසිතා මෙත්තායනන්ති ආහ “එවං පත්ථිතහිතාන”න්ති. සම්භාවෙත්වා වාති “ඉමාය පටිපත්තියා අයං නිරයාදීසු නිබ්බත්තෙය්‍යා”ති පරිකප්පෙත්වා වා. දුක්ඛාපනයනාකආරජ්ජවත්තිවසෙන පටිපජ්ජිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. තතො පරන්ති තතො හිතාකාරජ්ජවත්තිආදිතො පරං. කත්තබ්බාභාවතොති චතුත්ථස්ස පකාරස්ස කත්තබ්බස්ස අභාවතො. අයං කමොති අයං ඉමාසං අප්පමඤ්ඤානං යෙභුයොන පවත්තනක්කමොති කත්වා වුත්තං, න “ඉමීනාව කමෙන එතාසං පවත්ති, න අඤ්ඤා”ති. මෙත්තාදීනං හි තිස්සන්තං භාවනානං කමනියමො නත්ථි, යං වා තං වා පඨමං භාවෙතුං ලබ්භා, දෙසනාක්කමවසෙන වා එවං වුත්තං.

එකසත්තස්සාපිති එකස්සාපි සත්තස්ස. අප්පටිභාගනිමිත්තත්තා පරිච්ඡෙදග්ගහණං නත්ථි, න ව සම්මුතිසච්චවසෙන පවත්තං සත්තග්ගහණං පරිච්ඡින්නරූපාදිග්ගහණං හොතිති අප්පනාප්පත්තියා අපරාමාසසත්තග්ගහණමුද්ධිභූතානං මෙත්තාදීනං එකසත්තාරම්මණානම්පි අප්පමාණගොචරතා වුත්තා. එවං පමාණං අග්ගහෙත්වාති යථා උද්ධුමාතකාදීසු අතිරෙකුද්ධුමාතකාදිභාවජ්ජත්තෙ පදෙසෙ නිමිත්තං ගය්හති, එවං පමාණං අග්ගහෙත්වා. සකලඵරණවසෙනාති නිරවසෙසඵරණවසෙන.

270. නිස්සරණත්තාති එත්ථ යං යස්ස නිස්සරණං, තං තස්ස උජුපටිපක්ඛිතමෙව හොති. යථා කාමානං නෙක්ඛම්මං, රූපානං ආරූප්පා, සඬ්ඛාරානං නිබ්බානං, එවං දොමනස්සසහිතානං ඛ්‍යාපාදවිහිංසාරතීනං නිස්සරණභූතා මෙත්තාකරුණාමුදිතා න සොමනස්සරහිතා හොන්ති. නිස්සරණග්ගහණෙනෙව ව පුබ්බභාගියානං තාසං උපෙක්ඛාසම්පයොගොපි අනුඤ්ඤාතොති දට්ඨබ්බං අනිස්සරණභාවතො. තථා හි අට්ඨවීසතියා විත්තුජ්ජාදෙසු කරුණාමුදිතානං පවත්ති. ආචරියා ඉච්ඡන්ති. න හි

බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා උපෙක්ඛාවෙදනං විනා වත්තති පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛා විය. න හි කදාචි පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛා වෙදනුපෙක්ඛං විනා වත්තතිති.

271. සාතසහගතන්ති සුඛසහගතං. තස්මාති යස්මා “තතො ත්වං භික්ඛු”තිආදිකාය (අ. නි. 8.63) දෙසනාය චතුන්නම්පි අප්පමඤ්ඤානං සවිතක්කාදිභාවො විය උපෙක්ඛාසහගතභාවොපි විඤ්ඤායති, තස්මා. චතස්සොපි අප්පමඤ්ඤා චතුක්කපඤ්ඤවකප්ඤ්ඤානිකාති වොදකස්ස අධිප්පායො. එවඤ්ඤි සතීති යදි මූලසමාධිමිති වුත්තමත්ථං අනන්තරං වුත්තතාය බ්‍රහ්මවිහාරෙසු පක්ඛිපති, එවං සන්නෙ කායානුපස්සනාදයොපි චතුක්කපඤ්ඤවකප්ඤ්ඤානිකා සිද්ධං, න පන භොන්ති විපස්සනාවසෙන දෙසිතත්තාති අධිප්පායො, භොන්තු කායානුපස්සනාදයො ආනාපානභාවනාවසෙන චතුක්කපඤ්ඤවකප්ඤ්ඤානිකාති වදෙයාති ආසඩ්ධිකන්තො ආහ “වෙදනාදීසු”තිආදි. ඛයඤ්ජනවිජායාමත්තං ගහෙත්වාති “මෙත්තා මෙ වෙතොවිමුත්ති භාවිතා භවිස්සති”තිආදිහි ඛයඤ්ජනෙහි පකාසිතො එව විත්තසමාධි “අප්ඤ්ඤාත්තං මෙ විත්තං ධීතං භවිස්සති”තිආදිහිපි ඛයඤ්ජනෙහි පකාසිතොති ඛයඤ්ජනතො ලබ්භමානසමාධිවිජායාමත්තං ගහෙත්වා උභයත්ථ ලබ්භමානං අධිප්පායං අග්ගහෙත්වාති අත්ථො. සුත්තත්ථං හි අඤ්ඤාථා වදන්තො අයථාචාදිතාය සත්ථාරං අපවදන්තො නාම භොති. තෙනාහ “මා භගවත්තං අබ්භාවික්ඛි”ති.

272. “තයිමං දොසං පරිහරිතුකාමෙන න සබ්බං සුත්තං නීතත්ථමෙව, තස්මා ගරුකුලතො අධිප්පායො මග්ගිතබ්බො”ති දස්සෙන්නො “ගම්භීරං භී”තිආදිං වත්වා තත්ථ ආදිතො පට්ඨාය අධිප්පායං දස්සෙතුං “අයඤ්ඤි”තිආදිමාහ. ආයාචිතා ධම්මදෙසනා එතෙනාති ආයාචිතධම්මදෙසනො, තං ආයාචිතධම්මදෙසනං. එවමෙවාති ගරහනෙ නිපාතො, මුදා එවාති අත්ථො. අප්ඤ්ඤාත්තන්ති ගොවරජ්ඤාත්තෙ, කම්මට්ඨානාරම්මණෙති අත්ථො. යස්මා විත්තෙකග්ගතා නාම සසන්තතිපරියාපන්තා භොති, තස්මා අත්ථවණ්ණනායං “නියකප්ඤ්ඤාත්තවසෙනා”ති වුත්තං. විත්තං ධීතං භවිස්සතීති බහිද්ධා අවික්ඛිප්පමානං එකග්ගභාවෙ ධීතං භවිස්සති. තතො එව සුසණ්ඨිතං, සුට්ඨු සමාහිතන්ති අත්ථො. උප්පන්නාති අවික්ඛම්භිතා. පාපකාති ලාමකා. අකුසලා ධම්මාති කාමච්ජන්දාදයො අකොසල්ලසම්භූතට්ඨොන අකුසලා ධම්මා. විත්තං පරියාදාය පවත්තිතුං ඔකාසාදානෙන කුසලවිත්තං බෙපෙත්වා න ව යස්සන්තිති යොජනා. ඉමිනා යථාවුත්තස්ස සමාධානස්ස කාරණමාහ.

විත්තෙකග්ගතාමත්තොති භාවනාමනුයුත්තෙන පටිලද්ධමත්තං නාතිසුභාවිතං සමාධානං. තං පන උපරි වුවිච්චමානානං සමාධිවිසෙසානං මූලකාරණභාවතො “මූලසමාධි”ති වුත්තො. ස්වායං විත්තෙකග්ගතාමත්තො

“අප්පකුත්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙම් සන්තිසාදෙම් එකොදිං කරොම් සමාදහාම්” තිආදීසු විය බණ්ණකසමාධි අධිප්පෙනො. යටෙව හි අඤ්ඤත්ථාපි “ආරද්ධං බො පන මෙ, හික්ඛෙව, වීරියං අහොසි අසල්ලීනං...පෙ.... සමාහිතං චිත්තං එකග්ග”න්ති (අ. නි. 8.11; පාරා. 11) වත්වා “විච්චිවෙව කාමෙහි” තිආදිවචනතො (අ. නි. 8.11) පයමං වුත්තචිත්තෙකග්ගතො “බණ්ණකසමාධි” ති විඤ්ඤායති, එවමිධාපිති. සො එව සමාධිති මූලසමාධිමාහ.

අස්සාති හික්ඛුනො, අස්ස වා මූලසමාධිස්ස. භාවනාන්ති වඩ්ඪන්. අයං සමාධිති ව මූලසමාධියෙව අධිප්පෙනො. එවං භාවිතොති යථා අරණ්ණසහිතෙන උප්පාදිතො අග්ගි ගොමයවුණ්ණාදීහි වඩ්ඪිතො ගොමයග්ගිආදිභාවං පත්තොපි අරණ්ණසහිතෙන උප්පාදිතමූලග්ගිත්වෙව වුච්චති, එවමිධාපි මූලසමාධි එව මෙත්තාදිවසෙන වඩ්ඪිතොති කත්වා වුත්තං.

අඤ්ඤෙසුපි ආරම්මණෙසු පථවිකසිණාදීසු. තත්ථ යථා මෙත්තාභාවනාපුබ්බභිගමෙන භාවනානායෙන පථවිකසිණාදීසු සවිතක්කාදිභාවවසෙන චතුක්කපඤ්චකප්පකානසම්පාපනවිධිනා මූලසමාධිස්ස භාවනා වුත්තා, එවං කරුණාදිභාවනාපුබ්බභිගමං පථවිකසිණාදීසුපි භාවනාවිධිං දස්සෙත්වා පච්ඡා කායානුපස්සනාදිපුබ්බභිගමං භාවනාවිධිං දස්සෙත්තො ආසවක්ඛයාය ධම්මං දෙසෙසි. තෙන වුත්තං “කරුණා මෙ වෙතොවිමුත්ති” තිආදි. යදි එවං ධම්මානුපස්සනාපරියොසානාය දෙසනාය අරහත්තාධිගමාය කම්මට්ඨානස්ස කථිතත්තා පුන “තතො ත්වං, හික්ඛු, ඉමං සමාධිං සවිතක්කම්පි” තිආදි (අ. නි. 8.63) කස්මා වුත්තන්ති? ධම්මානුපස්සනාය මත්ථකප්පත්තිදස්සනත්ථං. සා හි සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාභාවෙන වත්තමානා යථාවුත්තප්පකානධම්මෙ සම්මසන්ති විසෙසතො මත්ථකප්පත්තා නාම භොති. එලසමාපත්තිභූමිදස්සනත්ථං වුත්තන්ති කෙවි.

පුන යතො බො තෙතිආදි අරහත්තප්පත්තිතො උද්ධං ලද්ධබ්බභාසුචිහාරදස්සන්. තත්ථ ගග්ගසීති ගම්ස්සසි. තස්මාති යස්මා “සවිතක්කම්පි” තිආදිකා දෙසනා මෙත්තාදීනං ආරම්මණතො අඤ්ඤස්මිං ආරම්මණෙ සමාධිං සන්ධාය වුත්තා, න අප්පමඤ්ඤා, තස්මා. “තට්ඨො” තිආදිනා ගන්ථන්තරෙතපි තමෙවත්ථං සමත්ථෙති. තත්ථ තට්ඨොති තිකචතුක්කප්පකානවසෙනෙව. අහිධම්මෙති චිත්තුප්පාදකණ්ඨෙ (ධ. ස. 251 ආදයො), අප්පමඤ්ඤාවිහිගාදීසු (විහ. 684 ආදයො) ව තත්ථ තත්ථ අහිධම්මප්පදෙසෙසු.

273. සුභපරමාදිවසෙනාති සුභ-සද්දො “සුභන්තෙව අධිමුත්තො භොති” ති (පටි. ම. 1.212; අ. නි. 8.66) එවං වුත්තසුභවිමොක්ඛං සන්ධාය වුත්තො උත්තරපදලොපෙන. පරම-සද්දො උක්කංසත්ථො. සුභො සුභවිමොක්ඛො

පරමො උක්කංසො පරමා කොටි එතිස්සාති සුභපරමා, මෙත්තාවෙනොවිමුත්ති, තතො පරං තාය සාධෙතබ්බං නත්ථිති අත්ථො. අසාධාරණස්ස අත්ථස්ස අධිජ්ජෙතත්තා විපස්සනාසුඛාදයො ඉධ අනවසරා. ඉතරෙතරවිසිට්ඨාපෙන විසෙසා, පගෙව පරෙහි. තෙනාහ “අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසො ආනුභාවවිසෙසො චෙදිතබ්බො”ති. විසෙසෙත්වාති අඤ්ඤමඤ්ඤං විසිට්ඨං කත්වා.

තස්ස තස්ස උපනිස්සයත්තාති සුභවිමොක්ඛාදිකස්ස තස්ස තස්ස විමොක්ඛස්ස පකතුපනිස්සයවසෙන උපනිස්සයපච්චයභාවතො. ඉදානි තමත්ථං පාකටතරං කත්වා දස්සෙතුං “මෙත්තාවිහාරිස්සා”තිආදි වුත්තං. අස්ස මෙත්තාවිහාරිස්ස විත්තං උපසංහරතොති සම්බන්ධො. අජ්ජට්ඨකුලපරිවයාති මෙත්තාභාවනාවසෙන සත්තසඤ්ඤිතෙ යත්ථ කත්ථවි ආරම්මණෙ අජ්ජට්ඨකුලාකාරෙනෙව ගහණස්ස පරිචිතත්තා. තස්ස සඬ්ඛාරභූතමිපි යං කිඤ්චි ආරම්මණං අජ්ජට්ඨකුලාකාරෙනෙව පච්චුපතිට්ඨති, පගෙව සභාවතො. “අජ්ජට්ඨකුල”න්ති තත්ථස්ස විත්තං අභිරතිවසෙන නිරාසඬ්ඛං පවත්තති, පච්චනීකම්මෙහි ච සුඛෙන, සුට්ඨු ච විමුච්චති, යතස්ස ක්කානස්ස විමොක්ඛපරියායො වුත්තො. තෙනාහ “අජ්ජට්ඨකුලෙසු”තිආදි. යථාවුත්තො ච අත්ථො අනත්ථවරණාදිඅධිජ්ජායෙන සචෙතනෙ ආරම්මණෙ ආසාතං උජ්ජාදෙන්තස්ස පටික්කුලපරිවයා අචෙතනෙපි වාතාතපාදිකෙ ආසාතුජ්ජත්තියා විභාවෙනබ්බො. න තතො පරන්ති තතො සුභවිමොක්ඛතො පරං කස්සචි විමොක්ඛස්ස උපනිස්සයො න භොතීති අත්ථො.

අභිභනන්ති එතෙනාති අභිසාතො, දණ්ඩො අභිසාතො යස්ස තං දණ්ඩාභිසාතං, තං ආදි යස්ස තං දණ්ඩාභිසාතාදි, දණ්ඩාභිසාතාදි රූපං නිමිත්තං යස්ස තං දණ්ඩාභිසාතාදිරූපනිමිත්තං. කිං පන තන්ති ආහ “සත්තදුක්ඛ”න්ති, දණ්ඩජ්ජහාරාදිජනිතං කරජරූපහෙතුකං සත්තානං උජ්ජජ්ජනකදුක්ඛන්ති අත්ථො. රූපෙ ආදීනවො සුපරිච්චිතො භොති කරුණාවිහාරිස්ස රූපනිමිත්තත්තා, දුක්ඛස්ස කරුණාය ච පරදුක්ඛාසහනරසත්තාති අධිජ්ජායො. තත්ථ ආකාසෙ. විත්තං පක්ඛන්දති සබ්බසො රූපානං අභාවො විවරමපගමොති.

තෙන තෙනාතිආදීසු අයං යොජනා — තෙන තෙන භොගසම්පත්තිආදීනා පාමොජ්ජකාරණෙන පමුදිතානං සත්තානං උජ්ජන්තපාමොජ්ජවිඤ්ඤාණං සමනුපස්සන්තස්ස යොගිතො “සාධු වතායං සත්තො පමොදති”ති මුදිතාය පවත්තිසම්භවතො පමුදිතවිඤ්ඤාණස්ස දස්සනෙන විඤ්ඤාණග්ගහණපරිචිතං විත්තං භොතීති.

අනුක්කමාධිගතන්ති ආකාසකසිණවජ්ජෙ යත්ථ කත්ථවි කසිණෙ රූපාවචරජ්ඣානාධිගමානුක්කමෙන රූපවිරාගභාවනාය අධිගතං.

ආකාසනිමිත්තං ගොවරො එතස්සාති ආකාසනිමිත්තගොවරං, තස්මිං ආකාසනිමිත්තගොවරෙ පටිමාරුප්පවිඤ්ඤාණෙ. චිත්තං උපසංහරතොති දුතියාරුප්පාධිගමාය භාවනාචිත්තං නෙත්තස්ස, තථා භාවයතොති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං පටිමාරුප්පවිඤ්ඤාණෙ. චිත්තන්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනචිත්තං. පක්ඛන්දනීති අනුපවිසති විමොක්ඛභාවෙන අප්පෙති.

ආභොගාභාවතොති “සුඛිතා භොන්තු”තිආදිනා (පටි. ම. 2.23) සුඛාසීසනාදිවසෙන ආභුජනාභාවතො. සත්තානං සුඛාසීසනාදිවසෙන පවත්තමානා මෙත්තාදිභාවනාව පරමත්ථග්ගහණමුඛෙන සත්තෙ ආරම්මණං කරොති, උපෙක්ඛාභාවනා පන තථා අප්පවත්තිත්වා කෙවලං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙනෙව සත්තෙ ආරම්මණං කරොතීති ආහ “උපෙක්ඛාවිහාරිස්ස සුබදුක්ඛාදිපරමත්ථග්ගහවිමුඛභාවතො අවිජ්ජමානග්ගහණදුක්ඛං චිත්තං භොති”ති. නනු ච “කම්මස්සකා සත්තා, තෙ කස්ස රුටියා සුඛිතා වා හවිස්සන්ති”තිආදිනා පටික්ඛෙපවසෙනපි පරමත්ථග්ගහණමුඛෙනෙව උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරොපි සත්තෙ ආරම්මණං කරොතීති? සච්චමෙතං, තං පන භාවනාය පුබ්බභාගෙ, මත්ථකප්පත්තියං පන කෙවලං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙනෙව සත්තෙ ආරම්මණං කරොතීති සවිසෙසං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානෙ එව විසයෙ තස්ස පවත්ති. අවිජ්ජමානග්ගහණදුක්ඛතා ච අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙන අප්පනාප්පත්තියා අපරාමාසසත්තග්ගහණමුද්ධභූතතාය වෙදිතබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

274. සබ්බාපෙතාති සබ්බාපි එතා අප්පමඤ්ඤා. දානාදීනන්ති පාරමිභාවප්පත්තානං දානාදීනං බුද්ධකරධම්මානං. සබ්බකල්‍යාණධම්මානන්ති සබ්බෙසං අනවජ්ජධම්මානං, සමතිංසාය පාරමිතානං, තත්තිමිත්තානං බුද්ධයානියානඤ්ච, සබ්බෙහි වා සුන්දරසභාවානං. න හි ලොකියධම්මා බුද්ධකරධම්මෙහි ආනුභාවතො උක්කට්ඨා නාම අත්ථි, බුද්ධධම්මෙසු වත්තබ්බමෙව නත්ථි. පරිපූරිකාති පරිවුද්ධිකරා. අධිට්ඨානාති විය හි අප්පමඤ්ඤා සබ්බාසං පාරමිතානං පාරිපූරිකරා. “හිතප්ඤ්ඤාසයනායා”තිආදිනා මෙත්තාබ්‍රහ්මවිහාරාදීනං උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස අධිට්ඨානභාවදස්සනමුඛෙන චතුහි අප්පමඤ්ඤාහි අත්තනො සත්තානස්ස පගෙව අභිසංඛිතත්තා මහාබොධිසත්තා දානාදිපාරමියො පුරෙතං සමත්ථා භොන්ති, නාඤ්ඤථාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. ඉමස්ස දාතබ්බං, ඉමස්ස න දාතබ්බන්ති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං, “ඉදං දාතබ්බං, ඉදං න දාතබ්බන්ති ච විභාගං අකත්ථා”ති වත්තබ්බතො. දෙය්‍යපටිග්ගහකවිකප්පරහිතා හි දානපාරමිතා. යථාහ —

“යථාපි කුම්භො සම්පුණ්ණො, යස්ස කස්සවි අධොකතො;
වමතෙවුදකං නිස්සෙසං, න තත්ථ පරිරක්ඛති”ති. (බු. වං. 2.118);

“සබ්බසත්තාන”න්ති ඉදං “සුබ්බනිදාන”න්ති ඉමිනාපි සම්බන්ධිතබ්බං,
 “දෙනති”ති ඉමිනා ච. තෙන දෙය්‍යාධම්මෙන විය දානධම්මෙනාපි
 මහාසත්තානං ලොකස්ස බ්‍රහ්මපකාරතා චුත්තා හොති, තථා තස්ස
 පරිණාමනතො. තදත්ථදීපනත්ථං හි “විභාගං අකත්වා”ති වත්වාපි
 “සබ්බසත්තාන”න්ති චුත්තං. තෙසන්ති සබ්බසත්තානං. උපසානන්ති එත්ථාපි
 “විභාගං අකත්වා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. අයං හෙත්ථ පදයොජනා —
 විභාගං අකත්වා උපසානං පරිවජ්ජයන්තා සබ්බසත්තානං සුබ්බනිදානං සීලං
 සමාදියන්ති. සත්තකාලවිකප්පරහිතා හි සීලපාරමිතා, ලොකත්ථමෙව චස්ස
 ඵලං පරිණමීයති. නෙක්ඛම්මං භජන්තිති පබ්බජ්ජං උපගච්ඡන්ති. පබ්බජිතස්ස
 හි සබ්බසො සීලං පරිපූරති, න ගහට්ඨස්ස. ඉධාපි “විභාගං අකත්වා
 සබ්බසත්තානං සුබ්බනිදාන”න්ති ඉදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. න හි
 බොධිසත්තා කාලවිභාගං කත්වා පබ්බජ්ජං අනුනිට්ඨන්ති, සීලං චා සමාදියන්ති,
 නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං. කුමාරාදිනෙක්ඛම්මභජනස්සාපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා.
 සබ්බසත්තානං සුබ්බනිදානතා හෙට්ඨා චුත්තන යාව. එස න යො සෙසෙසුපි.
 හිතාහිතෙසුති අත්ථානත්ථෙසු. අසම්මොහත්ථායාති සම්මොහවිද්ධංසනාය.
 පඤ්ඤං පරියොදපෙන්තිති යොගවිහිතං විජ්ජාට්ඨානාදිං අස්සුතං සුභන්තා
 සුතං වොදපෙන්තා අභංකාරමමංකාරාදිං විධුනන්තා ඤාණං විසොධෙන්ති.
 “අභං මමා”ති විකප්පරහිතා හි පඤ්ඤාපාරමිතා. හිතසුබ්බත්ථායාති සත්තානං
 හිතසුබ්බාදිවුද්ධියත්ථමෙව. නිව්චන්ති සතතං අවිච්ඡේදෙන පටිපක්ඛෙන
 අවොකිණ්ණං. වීරියමාර්ගන්තිති යථා සත්තානං අනුප්පන්නං හිතසුබ්බං
 උප්පජ්ජති, උප්පන්නං අභිවඤ්ඤාති, එවං පරක්කමං කරොන්ති.
 සඬකොච්චික්ඛෙපරහිතා හි වීරියපාරමිතා. “වීර්‍යාවං පත්තාපි”ති ඉමිනා
 අපරද්ධානං නිග්ගහසමත්ථං දස්සෙති. නානප්පකාරකං අපරාධං බමන්තිති
 මම්මච්ඡේදනාකාරෙන අත්තති පවත්තිතං නානාවිධං අපරාධං සහන්ති.
 අත්තපරවිකප්පවිරහිතා හි දොසසහනා බන්තිපාරමිතා.

පටිඤ්ඤං න විසංවාදෙන්තිති අවිසංවාදනසාමඤ්ඤෙන සබ්බස්සපි
 අනරියවොහාරස්ස අකරණමාහ. පටිඤ්ඤාතෙ, අපටිඤ්ඤාතෙ ච දිට්ඨාදිකෙ
 මිච්ඡාචිකප්පරහිතා හි සච්චපාරමිතා. අච්චලාධිට්ඨානාති යථාසමාදින්නෙසු
 දානාදිධම්මෙසු නිව්චලාධිට්ඨායිතො අවලසමාදානාධිට්ඨානා, සමාදින්නෙසු ච
 බුද්ධකරධම්මෙසු සම්මදෙව අවට්ඨානං අධිට්ඨානපාරමිතා. තෙසුති සත්තෙසු.
 අච්චලායාති පටිපක්ඛෙන අකම්පනීයාය. එවන්ති යථාචුත්තෙන සත්තෙසු
 හිතජ්ඣාසයනාදිආකාරෙන. යථා ච බ්‍රහ්මචරිණීදේශනා පාරමියො, එවං
 අධිට්ඨානාධිට්ඨානාපි. තථා හි යථාපටිඤ්ඤං පරානුග්ගහාය පාරමිතං
 අනුට්ඨානෙන සච්චාධිට්ඨානං, තප්පටිපක්ඛපරිව්චාගතො වාගාධිට්ඨානං,
 පාරමිහි සවිත්තුපසමතො උපසමාධිට්ඨානං, තාහි පරහිතුපායකොසල්ලතො
 පඤ්ඤාධිට්ඨානං. එවං පච්චෙකම්පි පාරමිතාසු යථාරහං නෙතබ්බං. අයමෙත්ථ

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

බ්‍රහ්මචිහාරනිද්දෙසවණ්ණනා

සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන පාරමිතාසු යං චත්තඛ්ඛං, තං පරමත්ථදීපනියං
චරියාපිටකවණ්ණනායං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛං, අතිවිත්ථාරහයෙන න
විත්ථාරයිමිහ. තථා දසබලඤාණාදිකෙති. එතාව හොන්තීති එතා හොන්ති
එවාති යොජනා.

බ්‍රහ්මචිහාරනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති නවමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

10. ආරුප්පනිද්දෙසවණ්ණනා

පටිමාරුප්පවණ්ණනා

275. උද්දිට්ඨෙසුති “චත්තාරො ආරුප්පා”ති එවං උද්දිට්ඨෙසු, නිද්ධාරණෙ වෙතං භූමිමං. තෙනෙවාහ “චතුසු ආරුප්පෙසු”ති. තත්ථ රුපවිච්චෙකෙන අරුපං, අරුපමෙව ආරුප්පං ඤානං, ඉධ පන තදත්ථං කම්මට්ඨානං අධිප්පෙනං. තං භාවෙතුකාමො චතුත්ථජ්ඣානං උප්පාදෙතීති සම්බන්ධො. රූපාධිකරණන්ති රුපහෙතු. හෙතුඅත්ථො හි එත්ථ අධිකරණ-සද්දො “කාමාධිකරණ”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.168-169) විස. දණ්ඩනට්ඨෙත දණ්ඩො, මුග්ගරාදි. පරපිළාධිප්පායෙන තස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං. සත්තානං සසනට්ඨෙත සත්ථං, ආවුධං. භණ්ඩනං කලහො. විරොධො විග්ගහො. නානාවාදො විවාදො. එතන්ති යථාචුත්තං දණ්ඩාදානාදිකං. සබ්බසොති අනවසෙසතො. ආරුප්පෙ අරුපභාවෙ, ආරුප්පෙ වා භවෙ. රූපානංයෙවාති දිට්ඨාදීනවානං රූපානංයෙව, න අරුපානන්ති අධිප්පායො. නිබ්බිදායාති වික්ඛම්භනවසෙන නිබ්බින්නන්ථාය. විරාගායාති විරජ්ජනන්ථාය. නිරොධායාති නිරුජ්ඣනන්ථාය. සබ්බමෙතං සමතික්කමං සන්ධාය චුත්තං. දණ්ඩාදානාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන අදින්නාදානාදිකං සබ්බං රුපහෙතුකං අනත්ථං සඬගණ්හාති, න ඉධ පාළියං ආගතමෙවාති දට්ඨබ්බං. කරජරූපෙති යථාචුත්තාදීනවාධිකරණභාවයොග්ගං දස්සෙතුං චුත්තං, ඔළාරිකරූපෙති අත්ථො. ආදීනවන්ති දොසං. තස්සාති රුපස්ස. ආලොකොති වණ්ණවිසෙසො එවාති තත්ථ පවත්තං පටිභාගනිමිත්තං උග්ගාටෙත්වා සියා ආකාසනිමිත්තං උග්ගහෙතුං, න පන පරිච්ඡින්නාකාසකසිණං උග්ගාටෙත්වා. තස්ස හි උග්ගාටනා නාම රුපනිමිත්තෙනෙව සියාති ආහ “යපෙත්වා පරිච්ඡින්නාකාසකසිණං නවසු”ති. කෙච් පන “ආලොකකසිණමිපි යපෙත්වා අට්ඨසු”ති වදන්ති, තස්ස පන යපෙන කාරණං න දිස්සති, කරජරූපං අතික්කන්තං හොති තස්ස අනාලම්බනතො.

යදි එවං කස්මා “චතුත්ථජ්ඣානවසෙනා”ති චුත්තං. නනු පටිමජ්ඣානාදීනිපි තස්ස අනාලම්බනවසෙනෙව පවත්තන්ති පටිභාගනිමිත්තාරම්මණත්තා? සච්චමෙතං, ඔළාරිකඬ්ඨගප්පභානතො පන සන්තසභාවෙන ආනෙඤ්ජප්පත්තෙන චතුත්ථජ්ඣානෙන අතික්කන්තං සුට්ඨ අතික්කන්තං නාම හොතීති “චතුත්ථජ්ඣානවසෙනා”ති චුත්තං. කෙච් “අස්සාසපස්සාසානං නිරුජ්ඣනතො, කාමධාතුසමතික්කමනතො වා”ති වදන්ති, තං අකාරණං, ඉතරෙසං විත්තසමුට්ඨානරූපානං සම්භවතො, හෙට්ඨිමජ්ඣානානඤ්ච අකාමධාතුසංවත්තනීයතො. තප්පටිභාගමෙවාති

කරජරූපපටිභාගමෙව නිමිත්තග්ගාභසම්භවතො. සදිසඤ්ච නාම තං න භොති, තස්මා කිං තස්ස සමතික්කමනෙනාති අනුයොගං සන්ධාය “කථං? යථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කථන්ති කථෙතුකම්මානාපුච්ඡා. යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. ලෙඛාවිත්තන්ති කාළවණ්ණාදිනා කතපරිකම්මාය ලෙඛාය විත්තං. එලිතන්තරන්ති විවරං. දිස්වාති දුරතො දිස්වා. සමානරූපසද්දසමුදාවාරන්ති සදිසරූපසණ්ඨානසරජපයොගං.

ආරම්මණවසෙනාති “මම චක්ඛු සොභනං, මම කායො ටීරො, මම පරික්ඛාරා සුන්දරා”ති එවං ආරම්මණකරණවසෙන. කරජරූපසමඛිතිකාලොති අත්තනො අත්තභාවරූපෙන වෙව ආරම්මණරූපෙන ච සමන්තාගතකාලො. තම්පිති කසිණරූපස්සපි. සාම්පත්ථෙ හි ඉදං උපයොගවචනං. භයසන්තාසඅදස්සනකාමතා විය සමතික්කම්තුකාමතාති යොජනා. ඉදඤ්ච යථාචුත්තානං නිබ්බදාවිරාගනිරොධානං සාධාරණවචනං. තෙ හි තයො අපෙක්ඛිත්වා භයසන්තාසඅදස්සනකාමතා චුත්තා. එකො කිර සුනබො වනෙ සුකරෙන පහටමත්තො පලාතො, සො අරූපදස්සනවෙලාය භත්තපවනඋක්ඛලිං දුරතො දිස්වා සුකරසඤ්ඤාය හිතො උත්තසන්තො පලාසි, පිසාවහිරුකො පුරිසො රත්තිභාගෙ අපරිචිතෙ දෙසෙ මත්ථකච්ඡින්නං තාලක්ඛන්ධං දිස්වා පිසාවසඤ්ඤාය හිතො උත්තසන්තො මුච්ඡිතො පපති, තං සන්ධාය චුත්තං “සුකරා...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති.

276. එවන්ති යථාචුත්තං ඔපම්මත්ථං නිගමෙන්නො ආභ. සොති යොගාවචරො. තස්මිං ඤානෙ ආදීනවං පස්සතීති සම්ඛන්ධො. රූපන්ති කසිණරූපං. සන්තවිමොක්ඛතොති අරූපජ්ඣානතො. තාති හි “යෙ තෙ සන්තා විමොක්ඛා අතික්කම්ම රූපෙ ආරුප්පා”තිආදිසු (අ. නි. 8.72; 10.9) සන්තවිමොක්ඛාති ආගතා. සන්තතාසිද්ධි වස්ස අනුස්සුතිතො දට්ඨබ්බා. යථෙවාති එව-කාරෙන යෙන පකාරෙන එතං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං දුච්චිගිකං, එවං ආරුප්පානිපිති උපෙක්ඛාවිත්තෙකග්ගතාවසෙන දුච්චිගිකත්තං දස්සෙති, න තතියජ්ඣානෙ විය දුච්චිගිකතාමත්තං. නනු චෙත්ථාපි දුච්චිගිකතාමත්තමෙව භූමිහෙදතොති? නායං දොසො උපමොපමෙයාභාවස්ස හින්තාධිකරණතො.

තත්ථාති තස්මිං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානෙ. නිකන්තින්ති අපෙක්ඛං. පරියාදායාති ආදීනවදස්සනෙන තස්මිං ඤානෙ බෙපෙත්වා, අනපෙක්ඛො හුත්වාති අත්ථො. සන්තතො මනසිකරණෙනෙව පණිතතො, සුබ්බමතො ච මනසිකාරො සිද්ධො භොතීති ආභ “සන්තතො අනන්තතො මනසි කරිත්වා”ති. පත්ථරිත්වාති පගෙව වඩිසීතං, තදා වඩිඪනවසෙන වා පත්ථරිත්වා. තෙනාති කසිණරූපෙන. උග්ඝාටෙති කසිණන්ති රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානස්ස ආරම්මණභූතං පථවීකසිණාදිකසිණරූපං අපනෙති. උග්ඝාටනවිධිං පන

දස්සෙන්නො “උග්ඝාටෙන්නො හී”තිආදිමාහ. තත්ථ සංවෙල්ලෙනීති පටිසංහරති. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසෙන. නෙව උඛ්ඛට්ටනීති නෙව උට්ඨහති. න විචට්ටනීති න විනිවට්ටති. ඉමස්සාති ඉමස්ස කසිණරූපස්ස. අමනසිකාරන්ති මනසි අකරණං අවින්තනං. මනසිකාරඤ්ච පටිච්චාති “ආකාසො ආකාසො”ති භාවනාමනසිකාරඤ්ච නිස්සාය. ඉදං වුත්තං හොති — රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානස්ස ආරම්මණභූතං කසිණරූපං න සඛ්ඛෙන සඛ්ඛං මනසි කරොතො, තෙන ච පුට්ඨොකාසං “ආකාසො ආකාසො”ති මනසි කරොතො යදා තං භාවනානුභාවෙන ආකාසං හුත්වා උපට්ඨාති, තදා සො කසිණං උග්ඝාටෙති නාම, තඤ්ච තෙන උග්ඝාටිතං නාම හොතීති. තෙනාහ “කසිණුග්ඝාටිමාකාසමත්තං පඤ්ඤායතී”ති. සඛ්ඛමෙනන්ති තිවිධම්පෙතං එකමෙව පරියායභාවතො.

“නීවරණානි වික්ඛම්භන්ති”ති කස්මා වුත්තං? නනු රූපාවචරපඨමජ්ඣානස්ස උපචාරක්ඛණෙයෙව නීවරණානි වික්ඛම්භිතානි, තතො පට්ඨාය වස්ස න නෙසං පරියුට්ඨානං. යදි සියා, ඥානතො පරිභායෙය්? යං පනෙකෙ වදන්ති “අත්ථෙව සුබ්බමානි අරූපජ්ඣානවික්ඛම්භනෙය්? නීවරණානි, තානි සන්ධායෙනං වුත්ත”න්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි මහග්ගතකුසලෙසු ලොකුත්තරකුසලෙසු විය ඔධිසො පහානං නාම අත්ථී. යො පන රූපාවචරෙහි ආරුප්පානං උළාරඵලතාදිවිසෙසො, සො භාවනාවිසෙසෙන සන්තතරපණීතතරභාවෙන තෙසුයෙව පුරිමපුරිමෙහි පච්ඡිමපච්ඡිමානං වියාති දට්ඨඛ්ඛං. “වික්ඛම්භන්ති”ති පන වචනං වණ්ණහණනවසෙන වුත්තං. තථා හි අඤ්ඤත්ථාපි හෙට්ඨා පහිනානං උපරි පහානං වුච්චති. යෙ පන “සඛ්ඛෙ කුසලා ධම්මා සඛ්ඛෙසං අකුසලානං පටිපක්ඛාති කත්වා එවං වුත්ත”න්ති වදන්ති, තෙහි දුතියජ්ඣානුපචාරාදීසු නීවරණවික්ඛම්භනාවචනස්ස කාරණං වත්තඛ්ඛං. සති සන්තිට්ඨතීති ආකාසනිමිත්තාරම්මණා සති සම්මා සුපට්ඨිතා හුත්වා තිට්ඨති. සතිසීසෙන චෙත්ථ උපචාරජ්ඣානානුගුණානං සද්ධාපඤ්චමානං සකිච්චයොගං දස්සෙති. උපචාරෙතාති උපචාරජ්ඣානෙන. ඉධාපීති රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානං සන්ධාය සම්පිණ්ඩනං. තං හි උපෙක්ඛාවෙදනාසම්පයුත්තං. සෙසන්ති “සෙසානි කාමාවචරානී”තිආදි. යං ඉධ වත්තඛ්ඛමවුත්තං, තං පන පට්ඨිකසිණනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.51 ආදයො) වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතඛ්ඛන්ති ආහ “පට්ඨිකසිණෙ වුත්තනයමෙවා”ති.

එවං යං තත්ථ අවිසිට්ඨං, තං අතිදිසිත්වා ඉදානි විසිට්ඨං දස්සෙතුං “අයං පන විසෙසො”තිආදිමාහ. යානප්පුතොළී කුම්භිමුඛාදීනන්ති ඔගුණ්ඨනසිවිකාදියානානං මුඛං යානමුඛං, පුතොළියා බුද්දකද්වාරස්ස මුඛං පුතොළිමුඛං, කුම්භිමුඛන්ති පච්චෙකං මුඛ-සද්දො සම්බන්ධිතඛ්ඛො. ආකාසංයෙව යානමුඛාදිපරිච්ඡින්නං. පරිකම්මමනසිකාරෙතාති පරිකම්මභූතෙන මනසිකාරෙන උපචාරජ්ඣානෙන. පරිකම්මං අනුලොමං

277. සබ්බාකාරොනාති රුපනිමිත්තං දණ්ඩාදානසම්භවදස්සනාදිනා සබ්බෙන රුපධම්මෙසු, පථවිකසිණාදිරුපනිමිත්තෙසු, තදාරම්මණජ්ඣානෙසු ච දොසදස්සනාකාරෙන, තෙසු ඵල වා රුපාදීසු නිකන්තිජ්ජහානඅනාවජ්ජිතුකාමතාදිනා. රුපජ්ඣානම්පි රුපන්ති වුවචති උත්තරපදලොපෙන “රුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති”තිආදීසු (ධ. ස. 160; විහ. 625) යථා රුපභවො රුපං. රුපීති හි රුපජ්ඣානලාභීති අත්ථො. ආරම්මණම්පි කසිණරුපං රුපන්ති වුවචති පුරිමපදලොපෙන යථා “දෙවදත්තො දත්තො”ති. රුපානි පස්සතීති කසිණරුපානි ඥානාවක්ඛුනා පස්සතීති අත්ථො. තස්මාති යස්මා උත්තරපදලොපෙන, පුරිමපදලොපෙන ච යථාක්කමං රුපජ්ඣානකසිණරුපෙසු රුපභවොහාරො දිස්සති, තස්මා. රුපෙ රුපජ්ඣානෙ තංසහගතා සඤ්ඤා රුපසඤ්ඤා. තදාරම්මණස්ස වාති ව-සද්දෙන යථාචුත්තං රුපාවචරජ්ඣානං සම්පිණ්ඩෙති, තෙන පාළියං “රුපසඤ්ඤාන”න්ති සරුපෙකසෙසෙන නිද්දෙසො කතොති දස්සෙති. විරාගාති ජිගුච්ඡනතො. නිරොධාති තජ්ජට්ඨන්ධජන්දරාගවික්ඛම්භනෙන නිරොධනතො. චුත්තමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං “කිං චුත්තං භොති”තිආදි චුත්තං. තස්ස සබ්බාකාරෙන විරාගා අනවසෙසානං නිරොධාති ඵලං වා ඵත්ථ යොජනා කාතබ්බා.

“ආරම්මණෙ අවිරත්තස්ස සඤ්ඤාසමතික්කමො න භොති”ති ඉදං යස්මා ඉමානි ඥානානි ආරම්මණාතික්කමෙන පත්තබ්බානි, න අභිගාතික්කමෙනාති කත්වා චුත්තං. යස්මා පනෙත්ථ සඤ්ඤාසමතික්කමො ආරම්මණසමතික්කමෙන විනා න භොති, තස්මා “සමතික්කන්තාසු ච සඤ්ඤාසු ආරම්මණං සමතික්කන්තමෙව භොති”ති ආහ. අවත්වා චුත්තොති සම්බන්ධො. සමාපන්තස්සාතිආදීසු කුසලසඤ්ඤාවසෙන සමාපන්තග්ගහණං, විපාකසඤ්ඤාවසෙන උපපන්තග්ගහණං, කිරියාසඤ්ඤාවසෙන දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරග්ගහණං. අරහතො හි ඥානානි විසෙසතො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරො. යදි සඤ්ඤාසමතික්කමස්ස අනුනිජ්ඣාදිආරම්මණසමතික්කමො විහඬිගෙ ව අචුත්තො, අථ කස්මා ඉධ ගහිතොති අනුයොගං සන්ධායාහ “යස්මා පනා”තිආදි. ආරම්මණසමතික්කමවසෙනාපි අයමත්ථවණ්ණනා කතා, “තදාරම්මණස්ස චෙතං අධිවචන”න්තිආදිනා විහඬිගෙ විස සඤ්ඤාසමතික්කමමෙව අවත්වාති අධිජ්ජායො.

278. පටිසානෙනාති පටිභනනෙන විසයිවිසයසමොධානෙන. අත්ථභිගමාතිආදීසු පුරිමං පුරිමං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස අත්ථවචනං, තස්මා

පටිසසඤ්ඤානං අත්ථචගමො ක්කානසමච්ඡිකාලෙ අනුප්පත්තීති තස්ස ඉධෙව ගහණෙ කාරණං අනුයොගමුඛෙන දස්සෙතුං “කාමඤ්චෙනා”තිආදි වුත්තං. උස්සාහජනනත්ථං පටිපජ්ජනකානං. එතාසං පටිසසඤ්ඤානං. එත්ථ පටිමාරුප්පකථායං. වචනං අත්ථචගමවසෙන.

කිං වා පසංසාකිත්තනෙන, පටිසසඤ්ඤානං පන අත්ථචගමො ඉධෙව වත්තබ්බත්තා වුත්තොති දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සභාවධම්මස්ස අභාවො නාම පටිපක්ඛෙන පහීනතාය වා පච්චයාභාවෙන වා. තෙසු රූපජ්ඣානසමච්ඡිනො පටිසසඤ්ඤානං අභාවො පච්චයාභාවමත්තෙන, න පටිපක්ඛාධිගමෙනාති දස්සෙන්නො ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. තත්ථ තාති පටිසසඤ්ඤා. රූපාවචරන්ති රූපාවචරජ්ඣානං. සමාපන්නස්සාති සමාපජ්ජත්වා විහරන්තස්ස. කිඤ්චාපි න සන්තීති යොජනා. න පහීනත්තා න සන්තීති න තදා පටිසසඤ්ඤා පහීනභාවෙන න සන්ති නාම. තත්ථ කාරණමාහ “න හි රූපවීරාගාය රූපාවචරභාවතා සංවත්තති”ති. නනු ව පටිසසඤ්ඤාපි අරූපධම්මා එවාති වොදනං සන්ධායාහ “රූපායත්තා ව එතාසං පවත්ති”ති. අයං පන භාවනාති අරූපභාවනමාහ. ධාරෙතුන්ති අවධාරෙතුං. ඉධාති අරූපජ්ඣානෙන. ආනෙඤ්ජාහිසච්චාරවචනාදිහි ආනෙඤ්ජතා. “යෙ තෙ සන්තා විමොක්ඛා අතික්කම්ම රූපෙ ආරුප්පා”තිආදිනා (අ. නි. 8.72; 10.9) සන්තවිමොක්ඛතා ව වුත්තා.

279. දොසදස්සනපුබ්බකපටිපක්ඛභාවනාවසෙන පටිසසඤ්ඤානං සුප්පහීනත්තා මහතාපි සද්දෙන අරූපසමාපත්තිතො න වුට්ඨාති. තථා පන න සුප්පහීනත්තා සබ්බරූපාවචරසමාපත්තිතො වුට්ඨානං සියා, පටිමජ්ඣානං පන අප්පකම්පි සද්දං න සහතිති තං සමාපන්නස්ස සද්දො කණ්ටකොති වුත්තං. ආරුප්පභාවනාය අභාවෙ වුත්තො උද්ධං උප්පත්තිරහානං රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානං යාව අත්තනො විපාකජ්ජවත්ති, තාව අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන සමතික්කමො, අත්ථචගමො ව වුත්තො. නානත්තසඤ්ඤාසු පන යා තස්මිං හවෙ න උප්පජ්ජන්ති එකන්තරූපනිස්සිකා, තා අනොකාසතාය න උප්පජ්ජන්ති, න ආරුප්පභාවනාය නිවාරිතත්තා, අනිවාරිතත්තා ව කාවි උප්පජ්ජන්ති. තස්මා තාසං අමනසිකාරො අනාවජ්ජනං අපච්චවෙක්ඛණං, ජවනපටිපාදකෙන වා හවච්ඡිගමනස්ස අත්තො අකරණං අප්පවෙසනං වුත්තං.

තෙන ව නානත්තසඤ්ඤාමනසිකාරහෙතුනං රූපානං සමතික්කමා සමාධිස්ස ථීරභාවං දස්සෙතුං “සච්චෙපතො”තිආදි වුත්තං. අපිව ඉමෙහි තීහි පදෙහි ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා වණ්ණො කථිතො සොතුනං උස්සාහජනනත්ථං, පලොභනත්ථඤ්ච. යෙ හි අකුසලා එවංගාහිතො “සබ්බස්සාදරහිතෙ ආකාසෙ පවත්තිතසඤ්ඤාය කො ආනිසංසො”ති, තෙ

තතො මිච්ඡාගාහතො නිවත්තෙත්තුං තීහි පදෙහි ක්කානස්ස ආනිසංසො කට්ඨො.
තං හි සුත්වා තෙසං එවං භවිස්සති “එවං සන්තා කිරායං සමාපත්ති එවං
පණීතා, හන්දස්සා නිබ්බත්තනත්ථං උස්සාහං කරිස්සාමි”ති.

280. අස්සාති ආකාසස්ස. උප්පාදො එව අත්තො උප්පාදන්තො, තථා
වයන්තො. සභාවධම්මො හි අහුත්වා සම්භවතො, හුත්වා ච විනස්සනතො
උදයවයපරිච්ඡින්නො. ආකාසො පන අසභාවධම්මත්තා තදුහයාභාවතො
අනන්තො වුත්තො. අප්පාකාසපරිච්ඡින්නාකාසානං ඉධ අනධිප්පෙතත්තා
“ආකාසොති කසිණුග්ඝාටිමාකාසො වුව්චති”ති ආහ. කසිණං උග්ඝාටියති
එතෙනාති කසිණුග්ඝාටො, තදෙව කසිණුග්ඝාටිමං. මනසිකාරවසෙනාපීති
රූපවිවෙකමත්තග්ගහණෙන පරිච්ඡෙදස්ස අග්ගහණෙන
අනන්තඵරණාකාරෙන පවත්තපරිකම්මමනසිකාරවසෙනාපි. අනන්තං ඵරතීති
අග්ගහිතපරිච්ඡෙදතාය අනන්තං කත්වා පරිකම්මසම්ඵස්සපුබ්බකෙන
ක්කානසම්ඵස්සෙන ඵුසති. යථා හිසග්ගමෙව භෙසජ්ජං, එවං ආකාසානන්තමෙව
ආකාසානඤ්චං සංයොගපරස්ස ත-කාරස්ස ව-කාරං කත්වා. ක්කානස්ස
පවත්තිට්ඨානභාවතො ආරම්මණං අධිට්ඨානට්ඨෙන “ආයතනමස්සා”ති
වුත්තං, අධිට්ඨානට්ඨෙ ආයතන-සද්දස්ස දස්සනතො.
කාරණාකරසඤ්ජාතිදෙසනිවාසත්ථෙපි ආයතන-සද්දො ඉධ යුජ්ජතෙව.

විඤ්ඤාණඤ්චායතනකථාවණ්ණනා

281. විණ්ණො වරිතො පගුණිකතො ආවජ්ජනාදිලක්ඛණො වසිභාවො
එතෙනාති විණ්ණවසිභාවො, තෙන විණ්ණවසිභාවෙන. රූපාවචරසඤ්ඤං
අනතික්කමිත්වා අනධිගන්තබ්බතො, තංසහගතසඤ්ඤාමනසිකාරසමුදාවාරස්ස
භානභාගියභාවාවහතො, තංසමතික්කමෙනෙව තදඤ්ඤෙසං
සමතික්කමිතබ්බානං සමතික්කමසිද්ධිතො ච වුත්තං
“ආසන්නරූපාවචරජ්ඣානපච්චත්ථිකා”ති. වීථිපටිපන්නාය භාවනාය
උපරුපරිවිසෙසාවහභාවතො, පණීතභාවසිද්ධිතො ච පඨමාරුප්පතො
දුතියාරුප්පං සන්නතරසභාවන්ති ආහ “නො ච විඤ්ඤාණඤ්චායතනමිව
සන්තා”ති වක්ඛති හි “සුප්පණීතතරා භොන්ති, පච්ඡිමා පච්ඡිමා ඉධා”ති
(විසුද්ධි. 1.290). අනන්තං අනන්තන්ති කෙවලං “අනන්තං අනන්ත”න්ති න
මනසි කාතබ්බං න භාවෙනබ්බං, “අනන්තං විඤ්ඤාණං, අනන්තං
විඤ්ඤාණ”න්ති පන මනසි කාතබ්බං, “විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණ”න්ති වා.

තස්මිං නිමිත්තෙන තස්මිං පඨමාරුප්පවිඤ්ඤාණසඬ්ඛාතෙ
විඤ්ඤාණනිමිත්තෙ. විත්තං වාරෙන්තස්සාති භාවනාවිත්තං පවත්තෙන්තස්ස.
ආකාසඵුටෙ විඤ්ඤාණෙති කසිණුග්ඝාටිමාකාසං ඵරිත්වා පවත්තෙ
පඨමාරුප්පවිඤ්ඤාණෙ ආරම්මණභූතෙ. අප්පෙතීති අප්පනාවසෙන පවත්ති.

සභාවධම්මෙපි ආරම්මණසමතික්කමභාවනාභාවතො ඉදං අප්පනාප්පත්තං හොති චතුත්ථාරුප්පං විය. අප්පනානයො පනෙත්ථ චුත්තනයෙනෙවාති එත්ථ දුතියාරුප්පජ්ඣානෙ පුරිමභාගෙ තිණි, චත්තාරි වා ජවනානි කාමාවචරානි උපෙක්ඛාවෙදනාසම්පයුත්තානෙව හොන්ති. “චතුත්ථං පඤ්චමං වා අරුපාවචර”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.276) පටිමාරුප්පජ්ඣානෙ චුත්තෙන නයෙන, අථ වා අප්පනානයොති සභාවධම්මෙපි ආරම්මණ ඝානස්ස අප්පනානයො ආරම්මණාතික්කමභාවනාවසෙන ආරුප්පං අප්පනං පාපුණාති, “අප්පනාප්පත්තස්සෙව හි ඝානස්ස ආරම්මණසමතික්කමනමත්තං තත්ථ හොති”ති මරණානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.177) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බොති අත්ථො.

282. සබ්බසොති සබ්බාකාරෙන පටිමාරුප්පෙ

“ආසන්තරුප්පජ්ඣානපච්චත්ථිකතා, අසන්තසභාවතා”ති එවමාදිනා සබ්බෙන දොසදස්සනාකාරෙන, තත්ථ වා නිකන්තිපභානඅනාවජ්ජිතුකාමතාදිආකාරෙන, සබ්බං වා කුසලවිපාකකිරියාහෙදතො අනවසෙසන්ති අත්ථො. ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන ඤාතුං සක්කාති ආහ “සබ්බසොති ඉදං චුත්තනයමෙවා”ති. ඝානස්ස ආකාසානඤ්චායතනතා බාහිරත්ථසමාසවසෙන හෙට්ඨා චුත්තාති ආහ “පුබ්බෙ චුත්තනයෙන ඝානමිපි ආකාසානඤ්චායතන”න්ති. ආරම්මණස්ස පන සමානාධිකරණසමාසවසෙනාති සන්දස්සෙතුං “ආරම්මණමිපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ “පුරිමනයෙනෙවා”ති ඉදං “නාස්ස අන්තො”තිආදිනා චුත්තපදසිද්ධිං සන්ධාය චුත්තං. යථා අධිට්ඨානට්ඨෙත, එවං සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙතපි ආයතන-සද්දෙන ඉධ අත්ථො යුජ්ජතිති දස්සෙතුං “තථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සඤ්ජායති එත්ථාති සඤ්ජාති, සඤ්ජාති එව දෙසො සඤ්ජාතිදෙසො. ඝානං අප්පවත්තිකරණෙන. ආරම්මණං අමනසිකරණෙන. උභයමිපි වා උභයතා යොජෙතබ්බො. ඝානස්සපි හි අනාවජ්ජනං, ජවනපටිපාදකෙන වා හවඬගමනස්ස අන්තො අකරණං අමනසිකරණං, ආරම්මණස්ස ව ආරම්මණකරණවසෙන අප්පවත්තනං අප්පවත්තිකරණන්ති අත්ථස්ස සම්භවතො එකජ්ඣං කත්වා සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසනයෙන වා.

පුබ්බෙ අනන්තස්ස ආකාසස්ස ආරම්මණකරණවසෙන පටිමාරුප්පවිඤ්ඤාණං අත්තතො ඵරණාකාරෙනෙව “අනන්ත”න්ති මනසි කාතබ්බත්තා “අනන්තං විඤ්ඤාණං”න්ති චුත්තන්ති පුන “මනසිකාරවසෙන වා අනන්ත”න්ති චුත්තං, සබ්බසො මනසිකරණවසෙනාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “අනවසෙසතො මනසි කරොන්තො ‘අනන්ත’න්ති මනසි කරොති”ති. ඝානවිභවිගෙපි අයමෙවත්ථො චුත්තොති දස්සෙන්නො “යං පන විභවිගෙ චුත්ත”න්තිආදිමාහ. තස්සා පාළියා එවං වා අත්ථො වෙදිතබ්බො –

තංයෙව ආකාසං ඵුටං විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණඤ්චායතනවිඤ්ඤාණෙන මනසි කරොතිති. අයං පනත්ථො යුත්තො විය දිස්සති, තංයෙව ආකාසං විඤ්ඤාණෙන ඵුටං තෙන ගහිතාකාරං මනසි කරොති. එවං තං විඤ්ඤාණං අනන්තං ඵරතිති. යං හි ආකාසං පට්ඨාරුප්පසමඬ්ඨි විඤ්ඤාණෙන අනන්තං ඵරති, තං ඵරණාකාරසහිතමෙව විඤ්ඤාණං මනසි කරොත්තො දුතියාරුප්පසමඬ්ඨි අනන්තං ඵරතිති වුවිවති.

මනසිකාරවසෙන අනන්තඵරණාකාරෙන ඉධ අනන්තතා, න ආකාසස්ස විය උප්පාදන්තාදිඅභාවෙනාති “නාස්ස අත්තොති අනන්ත”න්ති එත්තකමෙවාහ. “රුළුභිසද්දො”ති ඉමිනා “විඤ්ඤාණානඤ්ච”න්ති එතස්ස පදස්ස අත්ථෙව විඤ්ඤාණඤ්ච-සද්දො නිරුළුභොති දස්සෙති, යථාචුත්තං වා විඤ්ඤාණං දුතියාරුප්පජ්ඣානෙන අඤ්චියති චුත්තාකාරෙන ආලම්බියතීති විඤ්ඤාණඤ්චන්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසං චුත්තත්ථමෙවාති ආහ “සෙසං පුරිමසදිසමෙවා”ති.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනකථාවණ්ණනා

283. තතියාරුප්පකම්මට්ඨානෙ යං හෙට්ඨා චුත්තසදිසං, තං චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං, අපුබ්බමෙව වණ්ණයිස්සාම. තත්ථ තස්සෙවාති යං ආරබ්භ විඤ්ඤාණඤ්චායතනං පවත්තං, තස්සෙව. කිං පන තන්ති ආහ “ආකාසානඤ්චායතනවිඤ්ඤාණස්සා”ති. එතෙන තතො අඤ්ඤං තතියාරුප්පජ්ඣානස්ස ආරම්මණං නත්ථිති දස්සෙති. “ආරම්මණභූතස්සා”ති ඉමිනා තස්ස අනාරම්මණභූතං දුතියාරුප්පවිඤ්ඤාණං නිවත්තෙති. අභාවොති නත්ථිතා. සුඤ්ඤතාති රිත්තතා. විචිත්තාකාරොති විවෙකො. තිහි පදෙහි පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණස්ස අපගමමෙව වදති. “මනසි කාතබ්බො”ති වත්වා මනසිකාරවිධිං දස්සෙතුං. “තං විඤ්ඤාණං”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ අමනසිකරිත්වාති සබ්බෙන සබ්බං මනසි අකත්වා අවිත්තෙත්වා. වා-සද්දො අනියමත්ථො, තෙන තිසු පකාරෙසු එකෙනපි අත්ථසිද්ධිති දස්සෙති.

තස්මිං නිමිත්තෙති තස්මිං පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණස්ස අභාවසඬ්ඛානෙ ඤානුප්පත්තිනිමිත්තෙ. ආකාසෙ ඵුටෙති ආකාසං ඵරිත්වා පවත්තෙ. “ආකාසඵුටෙ”ති වා පාඨො. සුඤ්ඤවිචිත්තනත්ථිභාවෙති සුඤ්ඤභාවෙ, විචිත්තභාවෙ, නත්ථිභාවෙ වාති යෙන ආකාරෙන භාවිතං, තස්ස ගහණත්ථං චුත්තං. අථ වා සුඤ්ඤවිචිත්තනත්ථිභාවෙති සුඤ්ඤවිචිත්තතාසඬ්ඛානෙ නත්ථිභාවෙ, තෙන විනාසාභාවමෙව දස්සෙති, න පුරෙ අභාවාදිකෙ.

තස්මිං හි අප්පනාවිත්තෙති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනජ්ඣානසම්පයුත්තෙ අප්පනාවසෙන පවත්තෙ විත්තෙ, තස්මිං වා පට්ඨාරුප්පස්ස අපගමසඬ්ඛානෙ

නත්ථිභාවෙ යථාචුත්තෙ අප්පනාවිත්තෙ උප්පන්නෙ. සො භික්ඛු අභාවමෙව පස්සන්තො විහරතීති සම්බන්ධො. පුරිසො කත්ථවි ගන්ත්වා ආගන්ත්වා සුඤ්ඤමෙව පස්සති, නත්ථිභාවමෙව පස්සතීති යොජනා. තං යානන්ති තං සන්නිපාතට්ඨානං. “පරිකම්මමනසිකාරෙන අන්තරහිතෙ”ති ඉමිනා ආරම්මණකරණාභාවෙන තස්ස අන්තරධානං න නට්ඨත්තාති දස්සෙති. තත්ත්වං ඔපම්මසංසන්දනං – යථා සො පුරිසො තත්ථ සන්නිපතිතං භික්ඛුසඬ්ඨං දිස්වා ගතො, තතො සබ්බෙසු භික්ඛුසු කෙනවිදෙව කරණියෙන අපගතෙසු ආගන්ත්වා තං යානං භික්ඛුහි සුඤ්ඤමෙව පස්සති, න භික්ඛුනං තතොපි අපගතකාරණං, එවමයං යොගාවචරො පුබ්බෙ විඤ්ඤාණඤ්චායතනජ්ඣානවක්ඛුනා පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණං දිස්වා පච්ඡා නත්ථිති පරිකම්මමනසිකාරෙන තස්මිං අපගතෙ තතියාරුප්පජ්ඣානවක්ඛුනා තස්ස නත්ථිභාවමෙව පස්සන්තො විහරති, න තස්ස අපගමනකාරණං වීමංසති ඥානස්ස තාදිසාභොගාභාවතොති. සබ්බෙසො විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමතික්කම්මාති එත්ථ යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනායානුසාරෙන චෙදිතබ්බං.

284. නත්ථිතා පරියායාසුඤ්ඤවිචිත්තභාවාති “නත්ථි”ති පදස්ස අත්ථං වදන්තෙන සුඤ්ඤවිචිත්තපදානිපි ගහිතාති. ආමෙඬිතවචනං පන භාවනාකාරදස්සනං. විහඬිගෙපි ඉමස්ස පදස්ස අයමෙවත්ථො චුත්තොති දස්සෙතුං “යම්පි විහඬිගෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තඤ්ඤෙව විඤ්ඤාණං අභාවෙතීති යං පුබ්බෙ “අනන්තං විඤ්ඤාණං”න්ති මනසි කතං පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණං, තංයෙවාති අත්ථො. තංයෙව හි ආරම්මණභූතං පට්ඨමෙන විය රූපනිමිත්තං තතියෙනාරුප්පෙනාභාවෙතීති. බයතො සම්මසන්නති හඬිගානුපස්සනමාහ. සා හි සඬ්ඨතධම්මානං හඬිගාභාවමෙව පස්සන්ති “විඤ්ඤාණම්පි අභාවෙතී”තිආදිනා චත්තබ්බතං ලභතීති අධිජ්ජායෙනාහ “බයතො සම්මසනං විය චුත්ත”න්ති. අස්සාති පාඨස්ස. පුන අස්සාති විඤ්ඤාණස්ස. අභාවෙතීති අභාවං කරොති. යථා ඤාණස්ස න උපතිට්ඨති, එවං කරොති අමනසිකරණතො. තතො එව විභාවෙති විගතභාවං කරොති, විනාසෙති වා යථා න දිස්සති, තථා කරණතො. තෙනෙව අන්තරධාපෙති තිරොභාවං ගමෙති. න අඤ්ඤථාති ඉමිස්සා පාළියා එවමත්ථො, න ඉතො අඤ්ඤථා අයුජ්ජමානකත්තාති අධිජ්ජායො.

අස්සාති පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණාභාවස්ස. කිඤ්චනන්ති කිඤ්චිපි. සභාවධම්මස්ස අප්පාවසෙසතා නාම හඬිගො එව සියාති ආහ “හඬිගමත්තම්පි අස්ස අවසිට්ඨං නත්ථි”ති. සති හි හඬිගමත්තෙපි තස්ස සකිඤ්චනතා සියා. අකිඤ්චනන්ති ව විඤ්ඤාණස්ස කිඤ්චි පකාරං අග්ගහෙත්වා සබ්බෙන සබ්බං විභාවනමාහ. සෙසං චුත්තනායමෙව.

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනකථාවණ්ණනා

285. නො ව සන්තාති යථා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති සඬබ්බාරාවසෙසසුබ්බමහාවජ්ජන්තියා සවිසෙසා සන්තා, එවමයං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති නො ව සන්තා තදභාවතො. යා අයං ඛන්ධෙසු පච්චයයාපතීයතාය, රොගමූලතාය ව රොගසරික්ඛතා, දුක්ඛතාසුලයොගාදිනා ගණ්ඩසරික්ඛතා, පිළාජනනාදිනා සල්ලසරික්ඛතා ව, සා සඤ්ඤාය සති හොති, නාසතීති චුත්තං “සඤ්ඤා රොගො, සඤ්ඤා ගණ්ඩො, සඤ්ඤා සල්ල”න්ති. සා චෙත්ථ පටුකිච්චා පඤ්චවොකාරභවතො ඔළාරිකසඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. න කෙවලං සඤ්ඤා එව, අථ බො වෙදනාවෙනනාදීනම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. සඤ්ඤාසීසෙන පන නිද්දෙසො කතො. එතං සන්තන්ති එතං අසන්තභාවකරරොගාදිසරික්ඛසඤ්ඤාවිරහතො සන්තං. තතො එව පණිතං. කිං පන තන්ති ආහ “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා”ති? තදපදෙසෙන තංසම්පයුත්තජ්ඣානමාහ “ආදීනව”න්ති. එත්ථ රොගාදිසරික්ඛසඤ්ඤාදිසබ්භාවොපි ආදීනවො දට්ඨබ්බො, න ආසන්තවිඤ්ඤාණඤ්චායතනපච්චත්ථිකතාව. උපරීති චතුත්ථාරුප්පෙ. සා වාති සා එව. වත්තිතාති පවත්තිතා නිබ්බත්තිතා වළඤ්ජිතා.

තස්මිං නිමිත්තෙති තස්මිං තතියාරුප්පසමාපත්තිසඬබ්බාතෙ ඤානනිමිත්තෙ. මානසන්ති චිත්තං “මනො එව මානස”න්ති කත්වා, භාවනාමනසිකාරං වා. තං හි මනසි භවන්ති මානසන්ති චුච්චති. ඤානසම්පයුත්තධම්මානම්පි ඤානානුගුණතාය සමාපත්තිපරියායො ලබ්භතීති ආහ “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිසඬබ්බාතෙසු චතුසු ඛන්ධෙසු”ති, ආරම්මණභූතෙසුති අධිප්පායො.

286. යථාචුත්තං ආකිඤ්චඤ්ඤං ආරම්මණපච්චයභාවතො ආයතනං කාරණමස්සාති ඤානං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං, ආකිඤ්චඤ්ඤමෙව ආරම්මණපච්චයභූතං ඤානස්ස කාරණන්ති ආරම්මණං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති එවං වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසමෙත්ථ හෙට්ඨා චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

යාය සඤ්ඤාය භාවතොති යාදිසාය සඤ්ඤාය අත්ථිභාවෙන. යා හි සා පටුසඤ්ඤාකිච්චස්ස අභාවතො සඤ්ඤාතිපි න වත්තබ්බා, සඤ්ඤාසභාවානාතිවත්තනතො අසඤ්ඤාතිපි න වත්තබ්බා, තස්සා විජ්ජමානත්තාති අත්ථො. තන්ති තං ඤානං. තං තාව දස්සෙතුන්ති එත්ථ තන්ති තං සසාපට්පදං, යථාචුත්තසඤ්ඤං, තස්සා ව අධිගමුපායන්ති අත්ථො. නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිති හි පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ධම්මං උද්ධරන්තෙන සඤ්ඤාවන්තමුඛෙන සඤ්ඤා උද්ධවා, අඤ්ඤථා

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනන්ති උද්ධරිතබ්බං සියා. සා පන පටිපදා යත්ථ පවත්තති, යථා ච පවත්තති, තං දස්සෙතුං “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සන්තතො මනසි කරොති, සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්තිං භාවෙති”ති චුත්තං. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං හි චතුත්ථාරුප්පභාවනාය පවත්තිට්ඨානං, සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්ති පවත්තිආකාරොති. යත්‍ර හි නාමාති යා නාම. තත්ථිභාවම්පිති විඤ්ඤාණස්ස සුඤ්ඤතම්පි, එවං සුබ්‍රමම්පිති අධිප්පායො. සන්තාරම්මණකායාති සන්තං ආරම්මණං එතිස්සාති සන්තාරම්මණං, තබ්භාවො සන්තාරම්මණකා, තාය, න ඤානසන්තතාය. න හි තතියාරුප්පසමාපත්ති චතුත්ථාරුප්පජ්ඣානතො සන්තා.

වොදකො “යං සන්තතො මනසි කරොති, න තත්ථ ආදීනවදස්සනං භවෙය්‍ය. අසති ච ආදීනවදස්සනෙ සමතික්කමො එව න සියා”ති දස්සෙත්තො “සන්තතො වෙ මනසි කරොති, කථං සමතික්කමො භොති”ති ආහ. ඉතරො “අසමාපජ්ජිතුකාමතායා”ති පරිභාරමාහ, තෙන ආදීනවදස්සනම්පි අත්ථෙචාති දස්සෙති. සො හීතිආදීනා චුත්තමෙවත්ථං පාකට්ඨරං කරොති. තත්ථ යස්මිං ඤානෙ අභිරති, තත්ථ ආවජ්ජනසමාපජ්ජනාදිපටිපත්තියා භවිතබ්බං. සා පනස්ස තතියාරුප්පෙ සබ්බසො නත්ථි, කෙවලං අඤ්ඤාභාවතො ආරම්මණකරණමත්තමෙචාති දස්සෙත්තො “කිඤ්චාපි”තිආදිමාහ.

සමතික්කම්ත්ථාව ගච්ඡතීති තෙසං සිප්පිනං ජීවිකං තිණායපි අමඤ්ඤමානො තෙ වීතිවත්තතියෙව. සොති යොගාවචරො. තන්ති තතියාරුප්පසමාපත්තිං. පුබ්බෙ චුත්තනයෙනාති “සන්තා වතායං සමාපත්ති”තිආදීනා චුත්තෙන නයෙන සන්තතො මනසි කරොත්තො. තන්ති යාය නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී නාම භොති, සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්තිං භාවෙතීති චුච්චති, තං සඤ්ඤං පාපුණාතීති යොජනා. සඤ්ඤාසීසෙන හි දෙසනා. පරමසුබ්‍රමන්ති උක්කංසගතසුබ්‍රමභාවං. සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්තින්ති උක්කංසගතසුබ්‍රමතාය සඬ්ඛාරානං සෙසතාමත්තං සමාපත්තිං. තෙනාහ “අච්චන්තසුබ්‍රමභාවජ්ජත්තසඬ්ඛාර”න්ති. අත්තමතිච්ච අච්චන්තං. යතො සුබ්‍රමතමං නාම නත්ථි, තථාපරමුක්කංසගතසුබ්‍රමසඬ්ඛාරන්ති අත්ථො. පට්ඨමජ්ඣානුපචාරතො පට්ඨාය හි තච්ඡන්තියා විය පවත්තමානාය භාවනාය අනුක්කමෙන සඬ්ඛාරා තත්ථ අත්තිමකොට්ඨාසතං පාපිතා, තතො පරං නිරොධො එව, න සඬ්ඛාරජ්ජවත්තීති. තෙන චුච්චති “සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්ති”ති.

287. යං තං චතුක්ඛන්ධං. අත්ථතොති කුසලාදිවිසෙසවිසිට්ඨපරමත්ථතො. විසෙසතො අධිපඤ්ඤාසික්ඛාය අධිට්ඨානභූතං ඉධාධිප්පෙතන්ති ආහ “ඉධ සමාපන්තස්ස චිත්තචෙතසිකා ධම්මා අධිප්පෙතා”ති. ඔලාරිකාය සඤ්ඤාය අභාවතොති යදිපි චතුත්ථාරුප්පවිපාකසඤ්ඤාය චතුත්ථාරුප්පකුසලසඤ්ඤා

ඔළාරිකා, තථා විපස්සනාමග්ගඵලසඤ්ඤාහි, තථාපි ඔළාරිකසුබ්බමතා නාම උපාදායුපාදාය ගහෙනබ්බාති පඤ්චවොකාරභවපරියාපන්නාය විය චතුරොකාරෙපි හෙට්ඨා තීසු භූමීසු සඤ්ඤාය විය ඔළාරිකාය අභාවතො. සුබ්බමායාති සඬබාරාවසෙසසුබ්බමභාවජ්ජත්තියා සුබ්බමාය සඤ්ඤාය භාවතො විජ්ජමානත්තා. නෙවසඤ්ඤාති එත්ථ න-කාරො අභාවත්ථො, නාසඤ්ඤාත්ති එත්ථ න-කාරො අඤ්ඤත්ථො, අ-කාරො අභාවත්ථොව, අසඤ්ඤං අනසඤ්ඤඤ්චාති අත්ථො. පරියාපන්නත්තාති එකදෙසභාවෙන අත්තොගධත්තා. එත්ථාති චතුත්ථාරුප්පෙ. දුතියෙ අත්ථවිකජ්ජෙ නෙවසඤ්ඤාති එත්ථ න-කාරො අඤ්ඤත්ථො. තථා නාසඤ්ඤාති එත්ථ න-කාරො, අ-කාරො ච අඤ්ඤත්ථො එවාති තෙන ද්වයෙන සඤ්ඤාභාවො එව දස්සිතොති ධම්මායතනපරියාපන්නතාය ආයතනභාවො චුත්තොවාති “අධිට්ඨානට්ඨෙනා”ති චුත්තං නිස්සයපච්චයභාවතො.

කිං පන කාරණං, යෙනෙත්ථ සඤ්ඤාව ඵදිසි ජාතාති අනුයොගං සන්ධායාහ “න කෙවල”න්තිආදි. සඤ්ඤාසීසෙනායං දෙසනා කතා “නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො”තිආදීසු (දී. නි. 3.341, 359; අ. නි. 9.24) වියාති දට්ඨබ්බං. එවං එස අත්ථොති කඤ්චි විසෙසං උපාදාය සභාවතො අත්ථීති චත්තබ්බස්සෙව ධම්මස්ස කඤ්චි විසෙසං උපාදාය නත්ථීති චත්තබ්බතාසඬබාතො අත්ථො.

අනිථොකම්පි යං තෙලමත්ථි භන්තෙති ආහ අකජ්ජියභාවං උපාදාය, තදෙව නත්ථි, භන්තෙ, තෙලන්ති ආහ නාළිපුරණං උපාදාය. තෙනාහ “කත්ථ යථා”තිආදි.

යදි ආරම්මණසඤ්ජානනං සඤ්ඤාකිච්චං, තං සඤ්ඤා සමානා කථමයං කාතුං න සක්කොතිති ආහ “දහනකිච්චමීවා”තිආදි. සඬබාරාවසෙසසුබ්බමභාවජ්ජත්තියා එව හෙසා පටුසඤ්ඤාකිච්චං කාතුං න සක්කොති, තතො එව ච ඤාණස්ස සුගය්හාපි න හොති. තෙනාහ “නිබ්බිදාජනනම්පි කාතුං න සක්කොති”ති. අකතාහිනිවෙසොති අකතවිපස්සනාහිනිවෙසො අජ්ජවත්තිතසම්මසනවාරො. පකතිවිපස්සකොති පකතියා විපස්සකො. ඛන්ධාදිමුඛෙන විපස්සනං අහිනිවිසිත්වා ද්වාරාලම්බනෙහි සද්ධිං ද්වාරජ්ජවත්තධම්මානං විපස්සකො සක්කුණෙයා තබ්බිසයඋදයබ්බයඤාණං උප්පාදෙතුං, යථා පන සක්කොති, තං දස්සෙතුං “සොපි”තිආදි චුත්තං. කලාපසම්මසනවසෙතොවාති චතුත්ථාරුප්පචිත්තුප්පාදපරියාපන්නෙ එස්සාදිධම්මෙ අවිනිබ්භූජ්ජ එකතො ගහෙත්වා කලාපතො සමුභතො සම්මසනවසෙන නයවිපස්සනාසඬබාතකලාපසම්මසනවසෙන. එස්සාදිධම්මෙ විනිබ්භූජ්ජිත්වා විසුං විසුං සරූපතො ගහෙත්වා අනිච්චාදිවසෙන සම්මසනං

අනුපදධම්මවිපස්සනා. එවං සුබ්බමත්තං ගතා යථා ධම්මසෙනාපතිනාපි නාම අනුපදං න විපස්සනෙය්‍යාති අත්ථො.

ථෙරස්සාති අඤ්ඤාතරස්ස ථෙරස්ස. අඤ්ඤානිපීති එත්ථ අයමපරා උපමා – එකො කිර බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤාතරං පුරිසං මනුස්සං මත්තිකභාජනං ගහෙත්වා යීතං දිස්වා යාචි “දෙහි මෙ ඉමං භාජන”න්ති. සො සුරාසිත්තතං සන්ධාය “නායොසා සක්කා දාතුං, සුරා එත්ථ අත්ථි”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො අත්තනො සම්පෙ යීතං පුරිසං උද්දිස්ස ආහ “තෙන හි ඉමස්ස පාතුං දෙහි”ති. ඉතරො “නත්ථයොසා”ති ආහ. තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස අයොග්‍යභාවං උපාදාය “අත්ථි”තිපි වත්තබ්බං, පාතබ්බතාය තත්ථ අභාවතො “නත්ථි”තිපි වත්තබ්බං ජාතං, එවං ඉධාපීති දට්ඨබ්බං.

කස්මා පනෙත්ථ යථා හෙට්ඨා “අනන්තො ආකාසො, අනන්තං විඤ්ඤාණං, නත්ථි කිඤ්චි”ති තත්ථ තත්ථ භාවනාකාරො ගහිතො, එවං කොචි භාවනාකාරො න ගහිතොති? කෙචි තාව ආහු – “භාවනාකාරො නාම සොපචාරස්ස ඤානස්ස යථාසකං ආරම්මණෙ පවත්තිආකාරො, ආරම්මණඤ්චෙත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනධම්මා. තෙ පන ගය්හමානා එකස්ස වා පුබ්බචගමධම්මස්ස වසෙන ගහෙතබ්බා සිද්ධං, සබ්බෙ එව වා. තත්ථ පට්ඨපක්ඛෙ විඤ්ඤාණස්ස ගහණං ආපන්නන්ති ‘විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණ’න්ති මනසිකාරෙ චතුත්ථාරුප්පස්ස විඤ්ඤාණඤ්චායතනභාවො ආපජ්ජති. දුතියපක්ඛෙ පන සබ්බසො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනධම්මාරම්මණතාය ඤානස්ස ‘ආකිඤ්චඤ්ඤං ආකිඤ්චඤ්ඤ’න්ති මනසිකාරෙ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනතා වා සියා, අභාවාරම්මණතා වා. සබ්බථා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනභාවො න ලබ්භති”ති. තදිදමකාරණං තථා ඤානස්ස අප්පවත්තනතො. න හි චතුත්ථාරුප්පභාවනා විඤ්ඤාණමාකිඤ්චඤ්ඤං වා ආමසන්ති පවත්ති, කිඤ්චරහි? තතිශාරුප්පස්ස සන්නතං.

යදි එවං, කස්මා පාළියං “සන්න”න්ති න ගහිතන්ති? කිඤ්චාපි න ගහිතතං සුත්තෙ (දී. නි. 2.129; සං. නි. 2.152), විභඩ්දෙ (විභ. 606 ආදයො) පන ගහිතමෙව. යථාහ – “තඤ්ඤෙව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සන්නතො මනසි කරොති, සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්තිං භාවෙති”ති (විභ. 619). අථ කස්මා විභඩ්දෙ විය සුත්තෙ භාවනාකාරො න ගහිතොති? වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයතො, දෙසනාවිලාසතො ච. යෙ හි වෙනෙය්‍යා යථා හෙට්ඨා තීසු ආරුප්පෙසු “අනන්තො ආකාසො, අනන්තං විඤ්ඤාණං, නත්ථි කිඤ්චි”ති භාවනාකාරො ගහිතො, එවං අග්ගහිතෙ එව තස්මිං තමත්ථං පටිච්ඡිකුන්ති, තෙසං වසෙන සුත්තෙ තථා දෙසනා කතා, සුත්තන්නගතිකාව අභිධම්මෙ සුත්තන්නභාජනීයෙ (විභ. 605 ආදයො) උද්දෙසදෙසනා. යෙ පන වෙනෙය්‍යා විභජිත්වා චුත්තෙයෙව තස්මිං තමත්ථං පටිච්ඡිකුන්ති, තෙසං වසෙන විභඩ්දෙ

භාවනාකාරො චුත්තො. ධම්මිස්සරො පන භගවා සම්මාසම්බුද්ධො ධම්මානං දෙසෙතඛ්ඛප්පකාරං ජානන්තො කත්ථවි භාවනාකාරං ගණ්හාති, කත්ථවි භාවනාකාරං න ගණ්හාති. සා ච දෙසනා යාවදෙව වෙනෙයාවිනයත්ථාති අයමෙත්ථ දෙසනාවිලාසො. සුත්තන්තදෙසනා චා පරියායකථාති තත්ථ භාවනාකාරො න ගහිතො, අභිධම්මදෙසනා පන නිප්පරියායකථාති තත්ථ භාවනාකාරො ගහිතොති එවම්පෙත්ථ භාවනාකාරස්ස ගහණෙ, අග්ගහණෙ ච කාරණං වෙදිතඛ්ඛං.

අපරෙ පන භණන්ති – “චතුත්ථාරුප්පෙ විසෙසදස්සන්තං සුත්තෙ භාවනාකාරස්ස අග්ගහණං, ස්වායං විසෙසො අනුපුබ්බභාවනාජනිතො. සා ච අනුපුබ්බභාවනා පහානක්කමොපජනිතා පහාතඛ්ඛසමතික්කමෙන කුමානානං අධිගන්තඛ්ඛතො. තථා හි

කාමාදිවිවෙකචිතක්කවිචාරවූපසමපිතිවිරාගසොමනස්සත්ථඨගමමුඛෙන රූපාවචරජ්ඣානාති දෙසිතාති, රූපසඤ්ඤාදිසමතික්කමමුඛෙන අරූපජ්ඣානාති. න කෙවලඤ්ච කුමානාතියෙව, අථ ඛො සඛ්ඛම්පි සීලං, සඛ්ඛාපි පඤ්ඤා පටිපක්ඛධම්මජ්ජහානවසෙනෙව සම්පාදෙතඛ්ඛතො පහාතඛ්ඛධම්මසමතික්කමදස්සනමුඛෙනෙව දෙසනා ආරුළ්හා. තථා හි “පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදිනා (දී. නි. 1.8, 194) සීලසංචරො, “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හොති නානුඛ්ඛාඤ්ජනග්ගාහි”තිආදිනා (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.411, 421; 3.15, 75) ඉන්ද්‍රියසංචරො, “නෙව දවාය න මදායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23, 422; 2.24; 3.75; සං. නි. 2.63; අ. නි. 6.58; මහානි. 206; විහ. 518) භොජනෙ මත්තඤ්ඤා, “ඉධ භික්ඛු මිච්ඡාජීවං පහාය සම්මාආජීවෙන ජීවිකං කප්පෙති”තිආදිනා (සං. නි. 5.8) ආජීවපාරිසුද්ධි, “අභිජ්ඣං ලොකෙ පහාය විගතාභිජ්ඣකෙන චෙතසා”තිආදිනා (දී. නි. 1.217; ම. නි. 1.412, 425; 3.16, 75) ජාගරියානුයොගො, “අනිච්චසඤ්ඤා භාවෙතඛ්ඛා අස්මිමානසමුග්ගාතාය, අනිච්චසඤ්ඤිතො, මෙසිය, අනත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාති, අනත්තසඤ්ඤි අස්මිමානසමුග්ගාතං ගච්ඡති, ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති”තිආදිනා පඤ්ඤා පටිපක්ඛධම්මජ්ජහානවසෙනෙව දෙසිතා. තස්මා කුමානාති දෙසෙන්නො භගවා “විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිනා (දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123) පහාතඛ්ඛධම්මසමතික්කමදස්සනමුඛෙනෙව දෙසෙසි. තෙන චුත්තං

“කාමාදිවිවෙකචිතක්කවිචාරවූපසමපිතිවිරාගසොමනස්සත්ථඨගමමුඛෙන රූපාවචරජ්ඣානාති දෙසිතාති, රූපසඤ්ඤාදිසමතික්කමමුඛෙන අරූපජ්ඣානාති”ති. තත්ථ යථා රූපාවචරං පඨමං කුමානං භාවනාවිසෙසාධිගතෙහි විතක්කාදිහි විය සද්ධාදිහිපි තික්ඛවිසදසුරසභාවෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා කාමච්ඡන්දාදිනං නිවරණානං, තදෙකට්ඨානඤ්ච

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

ආරුප්පනිද්දෙසවණ්ණනා

පාපධම්මානං

වික්ඛම්භනතො

උත්තරිමනුස්සධම්මභාවජ්ජත්තං

කාමාවචරධම්මෙහි සණ්භසුබ්බං, සන්තං, පණ්ණිකඤ්ච හොති; දුතියජ්ඣානාදීනි පන භාවනාවිසෙසෙන ඔළාරිකභිගජ්ජහානතො තතො සාතිස්සං සණ්භසුබ්බං සණ්භසුබ්බමතරාදිභාවජ්ජත්තානි හොන්ති. තථා අරුපාවචරං පට්ඨමජ්ඣානං රුපවිරාගභාවනාභාවෙන පවත්තමානං ආරම්මණසන්තතායපි අභිගසන්තතායපි පාකතිකපරිත්තධම්මෙහි විය සබ්බරුපාවචරධම්මෙහි සන්තසුබ්බභාවජ්ජත්තං හොති. ආරම්මණසන්තභාවෙනාපි හි තදාරම්මණධම්මා සන්තසභාවා හොන්ති, සෙය්‍යථාපි ලොකුත්තරධම්මාරම්මණා ධම්මා.

සතිපි ධම්මතො, මහග්ගතභාවෙනාපි ච අහෙදෙ රුපාවචරචතුත්ථතො ආරුප්පං අභිගතොපි සන්තමෙව, යතස්ස සන්තවිමොක්ඛතා වුත්තා. දුතියාරුප්පාදීනි පන පට්ඨාරුප්පාදිතො අභිගතො, ආරම්මණතො ච සන්තසන්තතරසන්තතමභාවජ්ජත්තානි තථා භාවනාවිසෙසසමායොගතො, ස්වායං භාවනාවිසෙසො පට්ඨමජ්ඣානුපචාරතො පට්ඨාය තංතංපහාතබ්බසමතික්කමනවසෙන තස්ස තස්ස ඥානස්ස සන්තසුබ්බභාවං ආපාදෙන්තො චතුත්ථාරුප්පෙ සබ්බාරාවසෙසසුබ්බභාවං පාපෙති. යතො චතුත්ථාරුප්පං යථා අනුපදධම්මවිපස්සනාවසෙන විපස්සනාය ආරම්මණභාවං උපගන්ත්වා පකතිවිපස්සකස්සාපි නිබ්බිදුජ්ජත්තියා පච්චයො න හොති සබ්බාරාවසෙසසුබ්බභාවජ්ජත්තීතො, තථා සයං තතියාරුප්පධම්මෙසු පවත්තමානං තෙ යථාවතො විභාවෙතුං න සක්කොති, යථා තදඤ්ඤජ්ඣානානි අත්තතො ආරම්මණං. කෙවලං පන ආරබ්භ පවත්තිමත්තමෙවස්ස තත්ථ හොති, තයිදං ආරම්මණභාවෙනාපි නාම විභූතාකාරතාය යාතුං අප්පහොන්තං ආරම්මණකරණෙ කිං පහොති. තස්මා තදස්ස අවිභූතකිව්චතං දිස්වා සත්ථා හෙට්ඨා තීසු යානෙසු භාවනාකාරං චත්ථා තාදිසො ඉධ න ලබ්භතීති දීපෙතුං චතුත්ථාරුප්පදෙසනායං සුත්තෙ භාවනාකාරං පරියායදෙසනත්තා න කට්ඨෙ.

යස්මා පන සාරම්මණස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණෙ පවත්තිආකාරො අත්ථෙචාති අතිසුබ්බභාවජ්ජත්තං තං දස්සෙතුං “තංයෙව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සන්තතො මනසි කරොති”ති (විභ. 619) විභඤ්ඤ වුත්තං යථාධම්මසාසනභාවතො, පුබ්බභාගවසෙන වා විභඤ්ඤ “සන්තතො මනසි කරොති”ති වුත්තං තදා යොගිතො තස්ස විභූතභාවතො. අප්පනාවසෙන පන සුත්තෙ භාවනාකාරො න ගහිතො අවිභූතභාවතො. කම්මට්ඨානං හි කිඤ්චි ආදිතො අවිභූතං හොති, යථා තං? බුද්ධානුස්සතිආදි. කිඤ්චි මජ්ඣිකං, යථා තං? ආනාපානස්සති. කිඤ්චි උභයත්ථ, යථා තං? උපසමානුස්සතිආදි. චතුත්ථාරුප්පකම්මට්ඨානං පන පරියොසානෙ අවිභූතං භාවනාය මත්ථකජ්ජත්තියං ආරම්මණස්ස අවිභූතභාවතො. තස්මා චතුත්ථාරුප්පෙ ඉමං

විසෙසං දස්සෙතුං සත්ථාරා සුත්තෙ භාවනාකාරො න ගභිතො, න සබ්බෙන සබ්බං අභාවතොති නිට්ඨමෙත්ථ ගත්තබ්බං.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

288.

අසදිසරුපොති

ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණඅසිතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනඛ්‍යාමප්පහාකෙතුමාලාදීහි රුපගුණෙහි අඤ්ඤෙහි අසාධාරණරුපකායො, සභාවත්ථො වා රුප-සද්දො “යං ලොකෙ පියරුපං සාතරුප”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133; විභ. 203) විය. තස්මා අසදිසරුපොති අසදිසසභාවො, තෙන දසබලවතුචෙසාරජ්ජාදිගුණවිසෙසසමායොගදීපනතො සත්ථු ධම්මකායසම්පත්තියාපි අසදිසතා දස්සිතා හොති. ඉතීති එවං චුත්තප්පකාරෙන. තස්මිත්ති ආරුප්පෙ. පකිණ්ණකකථාපි විඤ්ඤායාති පුබ්බෙ විය අසාධාරණං තත්ථ තත්ථ ඤානෙ පතිනියතමෙව අත්ථං අග්ගහෙත්වා සාධාරණභාවතො තත්ථ තත්ථෙව පකිණ්ණකං විසටං අත්ථං ගහෙත්වා පවත්තා පකිණ්ණකකථාපි විජානිතබ්බා.

289.

රුපනිමිත්තාතික්කමතොති

කසිණරුපසඬ්ඛාතස්ස

පටිභාගනිමිත්තස්ස අතික්කමනතො. ආකාසාතික්කමතොති කසිණුග්ගාටිමාකාසස්ස අතික්කමනතො. ආකාසෙ පවත්තිතවිඤ්ඤාණාතික්කමතොති පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණස්ස අතික්කමනතො, න දුතියාරුප්පවිඤ්ඤාණාතික්කමනතො. තදතික්කමතො හි තස්සෙව විභාවනං හොති. දුතියාරුප්පවිඤ්ඤාණවිභාවනෙ හි තදෙව අතික්කන්තං සියා, න තස්ස ආරම්මණං, න ච ආරම්මණෙ දොසං දිස්වා අනාරම්මණස්ස විභාවනාතික්කමො යුජ්ජති. පාළියඤ්ච “විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සතො සමාපජ්ජති...පෙ.... සතො චුට්ඨහිත්වා තංයෙව විඤ්ඤාණං අභාවෙති”ති චුත්තං, න චුත්තං “තංයෙව විඤ්ඤාණඤ්චායතනං අභාවෙති”ති, “තංයෙව අභාවෙති”ති වා. “අනන්තං විඤ්ඤාණන්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජා”ති එත්ථ පන ද්වයං චුත්තං ආරම්මණඤ්ච විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණඤ්චායතනඤ්ච. තස්මිං ද්වයෙ යෙන කෙනචි, යතො වා චුට්ඨිතො, තෙනෙව පධානනිද්දිට්ඨෙත තං-සද්දස්ස සම්බන්ධෙ ආපන්නෙ “අයඤ්ච ආරම්මණාතික්කමභාවනා”ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනස්ස නිවත්තනත්ථං විඤ්ඤාණවචනං. තස්මා පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණස්සෙව අභාවනාතික්කමො චුත්තො.

290.

එවං සත්තෙපිති අඬ්ඛාතික්කමෙ අසතිපි. සුප්පණ්ණිකතරාති සුට්ඨු පණ්ණිකතරා, සුන්දරා පණ්ණිකතරා වාති වා අත්ථො. සතිපි චතුත්තං පාසාදතලානං, සාටිකානඤ්ච තබ්බාවතො, පමාණතො ච සමභාවෙ උපරුපරි පන කාමගුණානං, සුබසම්ඵස්සාදීනඤ්ච විසෙසෙන පණ්ණිකතරාදිභාවො විය එතාසං

චතුත්තං සමාපත්තීනං ආරුප්පභාවතො, අභිගතො ච සතිපි සමභාවෙ භාවනාවිසෙසසිද්ධො පන සාතිසයො උපරුපරි පණිතතරාදිභාවොති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යථා හී”ති ආදිනා.

291. නිස්සිතොති නිස්සාය යිතො. දුට්ඨිකාති න සම්මා යිතා, දුක්ඛං චා යිතා. තත්නිස්සිතන්ති තෙන නිස්සිතං, යානන්ති අත්ථො. තත්නිස්සිතන්ති චා තං මණ්ඩපලග්ගං පුරිසං නිස්සාය යිතං පුරිසන්ති අත්ථො. මණ්ඩපලග්ගඤ්චි අනිස්සාය තෙන විනාභූතෙ විචිත්තෙ ඛනි ඔකාසෙ යානං විය ආකාසලග්ගවිඤ්ඤාණස්ස විවෙකෙ තදපගමෙ තතියාරුප්පස්ස යානන්ති.

292. ආරම්මණං කරොතෙව, අඤ්ඤාභාවෙන තං ඉදන්ති “ආසන්නවිඤ්ඤාණඤ්චායතනපච්චත්ථිකරුපාසන්නාකාසාරම්මණවිඤ්ඤාණාපගමාරම්මණං, නො ච සන්ත”න්ති ච දිට්ඨාදීනවම්පි තං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං ඉදං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනඡ්ඤායතනං අඤ්ඤස්ස තාදිසස්ස ආරම්මණභාවයොග්ගස්ස අභාවෙන අලාභෙන ආරම්මණං කරොති එව. “සබ්බදිසම්පති”න්ති ඉදං ජනස්ස අගතිකභාවදස්සනත්ථං චුත්තං. චුත්තින්ති ජීවිකං. චත්තතීති ජීවති.

293. ආරුළුහොති ආදීප්ප අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා කොචි පුරිසො අනෙකපොරිසං දීඝනිස්සෙණිං ආරුළුහො තස්ස උපරිමපදෙ යිතො තස්සා නිස්සෙණියා බාහුමෙව ඔලුබ්භති අඤ්ඤස්ස අලාභතො, යථා ච පංසුපබ්බතස්ස, මිස්සකපබ්බතස්ස චා අග්ගකොටිං ආරුළුහො තස්ස මත්ථකමෙව ඔලුබ්භති, යථා ච ගිරිං සිලාපබ්බතං ආරුළුහො පරිප්ඵන්දමානො අඤ්ඤාභාවතො අත්තතො ජණ්ණකමෙව ඔලුබ්භති, තථා එතං චතුත්ථාරුප්පඡ්ඤායතනං තං තතියාරුප්පං ඔලුබ්භිත්වා පචත්තතීති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං උත්තානමෙව.

ආරුප්පනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති දසමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

11. සමාධිනිද්දෙසවණ්ණනා

ආහාරපටික්කුලභාවනාවණ්ණනා

294. උද්දෙසො නාම නිද්දෙසත්ථො මුදුමජ්ඣිමපඤ්ඤාබාහුල්ලතො, ආගතො ච භාරො අවස්සං වහිතබ්බොති ආහ “එකා සඤ්ඤාති එවං උද්දිට්ඨාය ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤාය භාවනානිද්දෙසො අනුප්පත්තො”ති. තත්ථායං සඤ්ඤා-සද්දො “රූපසඤ්ඤා සද්දසඤ්ඤා”තිආදීසු (මහානි. 14) සඤ්ජානනලක්ඛණෙ ධම්මෙ ආගතො, “අනිච්චසඤ්ඤා දුක්ඛසඤ්ඤා”තිආදීසු විපස්සනායං ආගතො, “උද්ධුමාතකසඤ්ඤාති වා සොපාකරූපසඤ්ඤාති වා ඉමෙ ධම්මා එකත්ථා උදාහු නානත්ථා”තිආදීසු සමථෙ ආගතො. ඉධ පන සමථස්ස පරිකම්මෙ දට්ඨබ්බො. ආහාරෙ හි පටික්කුලාකාරග්ගහණං, තප්පහාවිතං වා උපචාරජ්ඣානං ඉධ “ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤා”ති අධිස්ථෙතං. තත්ථ යස්මිං ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤා භාවෙතබ්බො, තත්ථ නිබ්බේදවිරාගුප්පාදනාය තප්පසඨගෙන සබ්බම්පි ආහාරං කිච්චප්පහෙදාදීනවොපම්මෙහි විභාවෙතුං “ආහරතීති ආහාරො”තිආදි ආරද්ධං.

තත්ථ ආහරතීති ආහාරපච්චයසඨබාතෙන උප්පත්තියා, යිතියා වා පච්චයභාවෙන අත්තතො ඵලං ආනෙති නිබ්බත්තෙති පවත්තෙති වාති අත්ථො. කබ්ඪං කරියතීති කබ්ඪිකාරො, වත්ථුවසෙන වෙතං වුත්තං, ලක්ඛණතො පන ඔජාලක්ඛණො වෙදිතබ්බො, කබ්ඪිකාරො ච සො යථාචුත්තෙන්තෙත්ථෙත ආහාරො වාති කබ්ඪිකාරාහාරො. එස නයො සෙසෙසුපි. ඵුසතීති එස්සො. අයං හි අරූපධම්මොපි සමානො ආරම්මණෙ ඵුසනාකාරෙනෙව පවත්තති. තථා හි සො ඵුසනලක්ඛණොති වුව්චති. වෙතයතීති වෙතනා, අත්තතො සම්පයුත්තධම්මෙහි සද්ධිං ආරම්මණෙ අභිසන්දහතීති අත්ථො, මනොසන්තිස්සිතා වෙතනා මනොසඤ්චෙතනා. උපපත්තිපරිකප්පනවසෙන විජානාතීති විඤ්ඤාණං. එවමෙත්ථ සාමඤ්ඤත්ථතො, විසෙසත්ථතො ච ආහාරා වෙදිතබ්බො. කස්මා පනෙතෙ චත්තාරොව වුත්තා, අඤ්ඤෙ ධම්මා කිං අත්තතො ඵලස්ස පච්චයා න භොන්තීති? නො න භොන්ති, ඉමෙ පන තථා ච භොන්ති අඤ්ඤථා වාති සමානෙපි පච්චයභාවෙ අතිරෙකපච්චයා භොන්ති, තස්මා ආහාරාති වුව්චන්ති.

කථං? එතෙසු හි පඨමො සයං යස්මිං කලාපෙ තප්පරියාපන්නානං යථාරහං පච්චයො භොන්තොව ඔජට්ඨමකං රූපං ආහරති, දුතියො තිස්සො වෙදනා ආහරති, තතියො තීසු හවෙසු පටිසන්ධිං ආහරති, චතුත්ථො පටිසන්ධික්ඛණෙ නාමරූපං ආහරති. තෙනාහ “කබ්ඪිකාරාහාරො”තිආදි. එත්ථ ච කම්මජාදිහෙදහින්නා ඔජා සති පච්චයලාභෙ ද්වෙ තිස්සො පච්චෙණියො

සට්ඨන්ති ඔපට්ඨමකරූපං ආහරති, සුඛවෙදනීයාදිහෙදහින්තො එස්සාහාරො යථාරහං තිස්සො වෙදනා ආහරති, පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිහෙදහින්තො මනොසඤ්චෙතනාහාරො කාමහවාදීසු තීසු භවෙසු යථාරහං සවිඤ්ඤාණං, අවිඤ්ඤාණඤ්ච පටිසන්ධිං ආහරති, විඤ්ඤාණාහාරො යථාපච්චයං පටිසන්ධික්ඛණෙන නාමං රූපං, නාමරූපඤ්ච ආහරතීති දට්ඨබ්බං. අථ චා උපත්ථම්හකට්ඨෙත ඉමෙ එව ධම්මා ආහාරාති චුත්තා. යථා හි කබලීකාරාහාරො රූපකායස්ස උපත්ථම්හකට්ඨෙත පච්චයො, එවං අරුපිනො ආහාරා සම්පයුත්තධම්මානං. තථා හි චුත්තං “කබලීකාරො ආහාරො ඉමස්ස කායස්ස ආහාරපච්චයෙන පච්චයො, අරුපිනො ආහාරා සම්පයුත්තකානං ධම්මානං තංසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං ආහාරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.15). අපරො නයො – අජ්ඣත්තිකසන්තතියා විසෙසපච්චයත්තා කබලීකාරාහාරො, එස්සාදයො ච නයො ධම්මා ආහාරාති චුත්තා. විසෙසපච්චයො හි කබලීකාරාහාරභක්ඛානං සත්තානං රූපකායස්ස කබලීකාරාහාරො, නාමකායෙ වෙදනාය එස්සො, විඤ්ඤාණස්ස මනොසඤ්චෙතනා, නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණං. යථාහ “සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ, අයං කායො ආහාරට්ඨිතිකො, ආහාරං පටිච්ච තිට්ඨති, අනාහාරො නො තිට්ඨති (සං. නි. 5.183). තථා එස්සපච්චයා වෙදනා, සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (උදා. 1; මහාව. 1; නෙත්ති. 24).

කබලීකාරාහාරෙති කබලීකාරෙ ආහාරෙ නිකන්ති තණ්හා, තං භයං අනත්ථාවහනො. ගධිතස්ස හි ආහාරපරිභොගො අනත්ථාය හොති. හෙතුඅත්ථෙ භූමිමං. එවං සෙසෙසු. නිකන්තීති නිකාමනා ඡන්දරාගො. භායති එතස්මාති භයං, නිකන්ති එව භයං නිකන්තිභයං. කබලීකාරාහාරහෙතු ඉමෙසං සත්තානං ඡන්දරාගො භයං භයානකං දිට්ඨධම්මිකාදිහෙදස්ස අනත්ථස්ස සකලස්සාපි චට්ටදුක්ඛස්ස හෙතුභාවනො. තෙනෙවාහ “කබලීකාරෙ වෙ, හික්ඛවෙ, ආහාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දි, අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළුහ”න්තිආදි (සං. නි. 2.64; කථා. 296; මහානි. 7). උපගමනං අජ්ජනිනවිපල්ලාසස්ස ආරම්මණෙන සමොධානං සඬ්ගති සුඛවෙදනීයාදිඑස්සුප්පත්ති භයං භයානකං තීහි දුක්ඛතාහි අපරිමුච්චනතො. තෙනාහ “සුඛවෙදනීයං, හික්ඛවෙ, එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛා වෙදනා (සං. නි. 4.129), තස්ස වෙදනාපච්චයා තණ්හා...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති (උදා. 1). තත්ථ තත්ථ භවෙ උප්පජ්ජති එතෙනාති උප්පත්ති, උප්පජ්ජනං චා උප්පත්ති, ඛිපනං භයං භයානකං උප්පත්තිමූලකෙහි ඛාසනෙහි අපරිමුත්තතො. තෙනාහ “අවිද්වා, හික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො පුඤ්ඤඤ්චෙ සඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති, පුඤ්ඤපගං භවති විඤ්ඤාණං. අපුඤ්ඤඤ්චෙ සඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති, අපුඤ්ඤපගං භවති විඤ්ඤාණං”න්තිආදි (සං. නි. 2.51). පටිසන්ධිති භවත්තරාදීහි පටිසන්ධානං, තං භයං භයානකං පටිසන්ධිනිමිත්තෙහි දුක්ඛෙහි අවිමුච්චනතො. තෙනාහ “විඤ්ඤාණෙ වෙ,

හික්ඛවෙ, ආහාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දි, අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළුභ්”න්තිආදි (සං. නි. 2.64).

පුත්තමංසුපමෙන ඔවාදෙන දීපෙනබ්බො නිච්ඡන්දරාගපරිභොගාය. එවං හි තත්ථ නිකන්තිහයං න භොති. නිච්චම්මා ගාවී යං යං යානං උපගච්ඡති, තත්ථ තත්ථෙව නං පාණිනො බාදන්තියෙව. එවං එස්සෙ සති වෙදනා උප්පජ්ජති, වෙදනා ච දුක්ඛසල්ලාදිතො දට්ඨබ්බාති එස්සෙ ආදීනවං පස්සන්තස්ස උපගමනහයං න භොතිති ආහ “එස්සාහාරො නිච්චම්මගාචුපමෙන දීපෙනබ්බො”ති. එකාදසහි අග්ගිහි සබ්බසො ආදිත්තා භවා අභිගාරකාසුසදිසාති පස්සතො උපපත්තිහයං න භොතිති ආහ “මනොසඤ්චෙනනාහාරො අභිගාරකාසුපමෙන දීපෙනබ්බො”ති. වොරසදිසං විඤ්ඤාණං අනත්ථපාතතො, පහාරසදිසි වෙදනා දුරධිවාසතොති සම්මදෙව පස්සතො පටිසන්ධිහයං න භොතිති ආහ “විඤ්ඤාණාහාරො සත්තිසතුපමෙන දීපෙනබ්බො”ති.

එවං කිච්චාදිමුඛෙන ආහාරෙසු ආදීනවං විභාවෙන්වා ඉදානි තත්ථ යථාධිජ්ජෙතං ආහාරං නිද්ධාරෙන්වා පටික්කුලතො මනසිකාරවිධිං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි චුත්තං. උපාදායරූපනිද්දෙසෙපි “කබ්බිකාරො ආහාරො”ති (ධ. ස. 595) ආගතත්තා තතො විසෙසෙන්තො “අසිතපීතබායිතසායිතජ්ජහෙදො”ති ආහ, භූතකථනං වා එතං. තත්ථ අසිතපීතබායිතසායිතජ්ජහෙදොති අසිතබ්බපාතබ්බබායිතබ්බසායිතබ්බවිභාගො කාලහෙදවචනිච්ඡාය අභාවතො යථා “දුද්ධ”න්ති. කබ්බිකාරො ආහාරො වාති අවධාරණං යථා එස්සාහාරාදිනිවත්තනං, එවං ඔජාහාරනිවත්තනමපි දට්ඨබ්බං. සවත්ථුකො එව හි ආහාරො ඉධ කම්මට්ඨානභූතො, තෙන ආහරීයතීති ආහාරොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ආහරතීති ආහාරොති අයං පනත්ථො නිබ්බන්තිතඔජාවසෙන වෙදිතබ්බො. ඉමස්මිං අත්ථෙති ඉමස්මිං කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතෙ අත්ථෙ. උප්පන්නා සඤ්ඤාති සඤ්ඤාසීසෙන භාවනං වදති. තථා හි වක්ඛති “පටික්කුලාකාරග්ගහණවසෙන පනා”තිආදි (විසුද්ධි. 1.305).

කම්මට්ඨානං උග්ගහෙන්වාති කම්මට්ඨානං පරියත්තිධම්මතො, අත්ථතො ව සුග්ගහිතං සුමනසිකතං සුපධාරිතං කත්වා. තෙනාහ “උග්ගහතො එකපදම්පි අවිරජ්ඣන්තෙනා”ති. තත්ථ උග්ගහතොති ආවරියුග්ගහතො. එකපදම්පිති එකම්පි පදං, එකකොට්ඨාසම්පි වා, පදෙසමත්තම්පිති අත්ථො. දසහාකාරෙහීති කස්මා චුත්තං, නනු අන්තිමජීවිකාභාවතො, පිණ්ඩපාතස්ස අලාභලාභෙසු පරිතස්සනගෙධාදිසමුප්පත්තිතො, භූත්තස්ස සම්මදජනනතො, කිම්කුලසංවද්ධනතොති එවමාදිහිපි ආකාරෙහි ආහාරෙ පටික්කුලතා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා? චුත්තං හෙතං “අන්තම්දං, හික්ඛවෙ, ජීවිකානං යදිදං පිණ්ඩොලායං, අභිසාපොයං, හික්ඛවෙ, ලොකස්මිං ‘පිණ්ඩොලො විචරසි

පත්තපාණි””ති (සං. නි. 3.80), “අලද්ධා ච පිණ්ඩපාතං පරිතස්සති, ලද්ධා ච පිණ්ඩපාතං ගධිතො මුච්ඡිතො අජ්ඣෙකාසන්තො අනාදිනවදස්සාවී අනිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජති”ති (අ. නි. 3.124), “භුත්තො ච ආභාරො කස්සචි කදාවි මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං ආවහති, උක්කොචකාදයො, තක්කොචකාදයො ච ද්වත්තිංස ද්වත්තිංස කුලප්පහෙදා කිමයො ච නං උපනිස්සාය ජීවන්ති”ති.

වුව්වතෙ – අන්තිමජීවිකාභාවො තාව චිත්තසංකිලෙසවිසොධනත්ථං කම්මට්ඨානාහිනිවෙසතො පගෙව මනසි කාතබ්බො “මාහං ඡවාලාතසදිසො භවෙය්‍ය”න්ති. තථා පිණ්ඩපාතස්ස අලාභලාභෙසුපි පරිතස්සනගෙධාදිසමුප්පත්තිනිවාරණං පගෙව අනුට්ඨාතබ්බං සුපරිසුද්ධසීලස්ස පටිසඬ්ඛානවතො තදභාවතො. භත්තසම්මදො අනෙකන්තිකො, පරිභොගන්තොගධො වා වෙදිතබ්බො. කිම්කුලසංවද්ධනං පන න සඬිගහෙතබ්බං, සඬිගහිතමෙව වා “දසභාකාරෙහි”ති එත්ථ නියමස්ස අකතත්තා. ඉමිනා වා නයෙන ඉතරෙසම්පෙත්ථ සඬිගහො දට්ඨබ්බො යථාසම්භවමෙත්ථ පටික්කුලතාපච්චවෙක්ඛණස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. තථා හි සරගොළිකච්චවමුසිකජතුකච්චවාදිකං සම්භවන්තං ගහිතං, න එකන්තිකන්ති. තථා පරියෙසනාදීසුපි යථාසම්භවං වත්තබ්බං.

ගමනතොතිආදීසු පච්චාගමනමිපි ගමනසභාගත්තා ගමනෙනෙව සඬිගහිතං. පටික්කමනසාලාදිඋපසඬිකමනං විය පරියෙසනෙ සමානපටික්කුලං හි අසුචිට්ඨානක්කමනවිරූපදුග්ගන්ධදස්සනසායනාධිවාසනෙහි. ගමනතොති හික්ඛාවාරවසෙන ගොවරගාමං උද්දිස්ස ගමනතො. පරියෙසනතොති ගොවරගාමෙ හික්ඛත්ථං ආහිණ්ඩනතො. පරිභොගතොති ආභාරස්ස පරිභුඤ්ජනතො. උභයං උභයෙන ආසයති, එකජ්ඣං පවත්තමානොපි කම්මබලවත්ථිතො හුත්වා මරියාදවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬිකරතො සයති තිට්ඨති පවත්තතීති ආසයො, ආමාසයස්ස උපරි තිට්ඨනකො පිත්තාදිකො. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො, තතො ආසයතො. නිදධාති යථාභුත්තො ආභාරො නිවිතො හුත්වා තිට්ඨති එත්ථාති නිධානං, ආමාසයො, තතො නිධානතො. අපරිපක්කතොති ගහණිසඬිඛාතෙන කම්මජනෙජෙන අපරිපක්කතො. පරිපක්කතොති යථාභුත්තස්ස ආභාරස්ස විපක්කභාවතො. ඵලතොති නිබ්බත්තිතො. නිස්සන්දතොති ඉතො විතො ච විස්සන්දනතො. සම්මක්ඛනතොති සබ්බසො මක්ඛනතො. සබ්බත්ථ ආභාරෙ පටික්කුලතා පච්චවෙක්ඛිතබ්බාති යොජනා. තංතංකිරියානිජ්ජත්තිපටිපාටිවසෙන වායං ගමනතොතිආදිකා අනුපුබ්බි යපිනා, සම්මක්ඛනං පන පරිභොගාදීසු ලබ්භමානමිපි නිස්සන්දවසෙන විසෙසතො පටික්කුලන්ති සබ්බපච්ඡා යපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

295. එවං මහානුභාවෙනි ඉදානි චත්තබ්බපටිපත්තියා මහානුභාවෙනි වදන්ති, සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානපරිහරණාදිසිද්ධං වා ධම්මසුධම්මතං පුරක්ඛත්වා යොගාවචරෙන එවං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති දස්සෙන්නො “එවං මහානුභාවෙ නාම සාසනෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ නාම-සද්දො සම්භාවනෙ දට්ඨබ්බො. පබ්බජිතෙන ගාමාභිමුඛෙන ගත්තබ්බන්ති යොජනා. අයඤ්ච ගමනාදිනො පච්චවෙක්ඛණා යොගිනො න අත්තුද්දෙසිකාව, අථ බො අනුද්දෙසිකාපීති දස්සෙන්නො “සකලරත්ති”න්ති ආදිනා ධුරද්වයං පරිග්ගහෙසි. පරිවෙණන්ති පරිවෙණඬගණං. වීසතිංසවාරෙති එත්ථ සන්තතිපච්චුප්පන්තවසෙන වාරපරිච්ඡෙදොති කෙච්චි, අපරෙ පන “උණ්භාසනෙනා”ති වදන්ති. නීවරණවික්ඛම්භනඤ්චි අප්පත්තා භාවනා ඵරණපීතියා අභාවනො නිසජ්ජාවසෙන කායකිලමථං න විනොදනියෙවාති ඉරියාපථවලනං හොති යෙව. වීසතිංසග්ගහණං පන යථාසල්ලක්ඛිතභික්ඛාවරණවෙලාවසෙන. අථ වා ගමනතො යාව සම්මක්ඛන්තමනසිකාරො එකො වාරො, එවං වීසතිංසවාරෙ කම්මට්ඨානං මනසි කර්ත්වා. නිජනසම්බාධානීති ජනසම්බාධරහිතානි, තෙන අප්පාකිණ්ණනං, අප්පසද්දනං, අප්පනිග්ග්ඝාසනඤ්ච දස්සෙති. තතො එව පච්චෙකසුඛානි ජනවිවෙකෙන ඉට්ඨානි, පච්චෙකස්ස වා ක්කානානුයොගස්ස උපකාරානි. යස්මා ඡායුදකසම්පන්නානි, තස්මා සීතලානි. යස්මා සුචිනි, තස්මා රමණීයභූමිභාගානීති පුරිමානි ද්වෙ පච්ඡිමානං ද්වින්නං කාරණවචනානි. අරියන්ති නිද්දොසං. විවෙකරතින්ති ක්කානානුයොගරතිං.

කිඤ්චාපි යොගාවචරානං වසන්ට්ඨානං නාම සුප්පග්ගිතං සුසම්මට්ඨමෙව හොති, කදාචි පන ජග්ගනතො පච්ඡා එවම්පි සියාති පටික්කුලතාපච්චවෙක්ඛණාය සම්භවදස්සන්තථං “පාදරජසරගොලිකවච්චාදිසම්පරිකිණ්ණ”න්ති ආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තත්ථ පච්චත්ථරණන්ති භූමියා ඡවිරක්ඛණන්තං අත්ථරිතබ්බං විමිලිකාදිඅත්ථරණමාහ. ජතුකා බුද්දකවග්ගුලියො. උපහතත්තානි දුසිතත්තා. තතොති තතො තතො. අප්පෙකදා උලුකපාරාවතාදීනීති ඉධාපි “අප්පෙකදා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. උදකචික්ඛල්ලාදීනීති ආදි-සද්දෙන කච්චරාදිං සඬගණ්භාති. පරිවෙණතො විහාරඬගණප්පවෙසමග්ගො විහාරරච්ඡා.

විතක්කමාලකෙති “කත්ථ නු බො අප්ප භික්ඛාය වරිතබ්බ”න්ති ආදිනා විතක්කනමාලකෙ. ගාමමග්ගන්ති ගාමගාමිමග්ගං. බාණුකණ්ටකමග්ගොති බාණුකණ්ටකවන්නො මග්ගො. දට්ඨබ්බො හොතීති දස්සනෙන ගමනං උපලක්ඛෙති.

ගණ්ඨං පටිච්ඡාදෙන්තෙනානි ආදි එවමජ්ඣාසයෙන නිවාසනාදි කාතබ්බන්ති චත්තදස්සනං, ගණ්ඨරොගිනා වාතාතපාදිපරිස්සයවිනොදනන්තං

ගණ්ඩං පටිච්ඡාදයමානෙන විය. අථ වා ගණ්ඩං විය ගණ්ඩං පටිච්ඡාදයමානෙනාති එකං ගණ්ඩං-සද්දං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං භවති. “ගණ්ඩොති බො, භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති (අ. නි. 9.15; සං. නි. 4.103) වචනතො ගණ්ඩොති අත්තභාවස්ස පරියායො, විසෙසතො රූපකායස්ස දුක්ඛතාසුලයොගතො, අසුචිපග්ගරණතො, උප්පාදපරාහඩ්ගෙහි උද්ධුමාතකපක්කපභිජ්ජනතො. වණුවොළකන්ති වණුපටිච්ඡාදකවත්ථබ්බණ්ඩං. නීහරිත්වාති ථවිකතො උද්ධරිත්වා. කුණපානිපීති පි-සද්දො ගරභායං එවරූපානිපි දට්ඨබ්බාති භවන්තීති, සම්භවදස්සනෙ වා ඉදම්පි තත්ථ සම්භවතීති. අධිවාසෙතබ්බොති බම්බෙතබ්බො අඤ්ඤථා ආභාරස්ස අනුපලබ්භනතො. ගාමද්වාරෙති ගාමද්වාරසමීපෙ, උම්මාරබ්භන්තරෙ වා. ගාමරච්ඡා විනිවිජ්ඣිත්වා යීතා ඔලොකෙතබ්බා භොන්ති යුගමත්තදස්සිනාපි සතාති අධිප්පායො.

පච්චත්ථරණාදීති සරගොලිකවච්චාදිසංකිලිට්ඨපච්චත්ථරණාදිකං. අනෙකකුණපපරියොසානන්ති එත්ථ දුන්නිවත්ථදුප්පාරුතමනුස්සසමාකුලානං ගාමරච්ඡානං ඔලොකනම්පි ආනෙන්වා වත්තබ්බං. තම්පි හි පටික්කුලමෙවාති. අහො වතාති ගරභනෙ නිපාතො. භොති ධම්මාලපනං. යාවඤ්චිදං පටික්කුලො ආභාරො යදත්ථං ගමනම්පි නාම එවං ජෙගුච්ඡං, දුරධිවාසනඤ්චාති අත්ථො.

296. ගමනපටික්කුලන්ති ගමනමෙව පටික්කුලං ගමනපටික්කුලං. අධිවාසෙත්වාපීති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන “එත්තකෙනාපි මුත්ති නත්ථි, ඉතො පරම්පි මහන්තං පටික්කුලං සකලං අධිවාසෙතබ්බමෙවා”ති වක්ඛමානං පටික්කුලං සම්පිණ්ඩෙති. සඬ්ඝාටිපාරුතෙනාති සඬ්ඝාටියා කප්පනපාරුපනෙන පාරුතසරිරෙන. යත්ථාති යාසු වීජීසු. යාව පිණ්ඩිකමංසාපීති යාව ජඬ්ඝපිණ්ඩිකමංසප්පදෙසාපි. උදකච්ඡික්ඛල්ලෙති උදකමිස්සෙ කද්දමෙ. එකෙන චීවරන්ති එකෙන භත්ථෙන නිවත්ථචීවරං. මච්ඡා ධොවීයන්ති එතෙනාති මච්ඡධොවනං, උදකං. සම්මිස්ස-සද්දො පච්චෙකං සම්බන්ධිතබ්බො. ඔලිගල්ලාති උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භමලාදීනං සකද්දමානං සන්දනට්ඨානානි, යානි ජණ්ණමත්තඅසුචිහරිතානිපි භොන්ති. වන්දනිකානි කෙවලානං උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භමලාදීනං සන්දනට්ඨානානි. යතොති ඔලිගල්ලාදිතො. තා මක්ඛිකාති තත්ථ සණ්ඩසණ්ඩවාරිතො නීලමක්ඛිකා. නිලීයන්තීති අච්ඡන්ති.

දදමානාපීතිආදි සතිපි කෙසඤ්චි සද්ධානං වසෙන සක්කච්චකාරෙ පටික්කුලපච්චවෙක්ඛණායොග්ගං පන අසද්ධානං වසෙන පවත්තනකඅසක්කච්චකාරමෙව දස්සෙතුං ආරද්ධං. තුණ්හී භොන්ති සයමෙව රිඤ්චිත්වා ගච්ඡස්සතීති. ගච්ඡාති අපෙහි. රෙති අම්භො. මුණ්ඩකාති

අනාදරාලපනං.

සමුදාවරන්ති

කපෙන්නි.

පිණ්ඩොලාස්ස

අන්තිමජීවිකාභාවෙනාහ “කපණමනුස්සෙන විය ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා නික්බමිතබ්බ”න්ති.

297. තත්ථාති තස්මිං පත්තගතෙ ආභාරෙ. ලජ්ජිතබ්බං හොති “උච්ඡිට්ඨං නු ඛො අයං මය්හං දාතුකාමො”ති ආසඬකෙය්‍යාති, සෙදො පග්ගරමානො ආභාරස්ස වා උණ්හතාය, හික්ඛුනො වා සපරිලාභතායාති අධිජ්ජායො. සුක්ඛථද්ධහත්තමිජිති සුක්ඛතාය ථද්ධමිජි හත්තං, පගෙව තක්කකඤ්ජිකාදිනා උපසිත්තන්ති අධිජ්ජායො. තෙන සෙදෙන කිලින්නතාය පටික්කුලනං වදති.

තස්මින්නි පිණ්ඩපාතෙ. සම්භින්නසොහෙති සබ්බසො විනට්ඨසොහෙ. වෙමජ්ඣකො පට්ඨායාති ජිව්හාය මජ්ඣකො පට්ඨාය. දන්තගුථකො දන්තමලං. විචුණ්ණිතමක්ඛිතොති උභයෙහි දන්තෙහි විචුණ්ණිතො බෙලාදිහි සමුපලිත්තො. එවංභූතස්ස වස්ස යායං පුබ්බෙ වණ්ණසම්පදා, ගන්ධසම්පදා, අභිසම්බාරසම්පදා ව, සා එකංසෙන විනස්සති, රසො පන නස්සෙය්‍ය වා න වාති ආහ “අන්තරහිතවණ්ණගන්ධසම්බාරවිසෙසො”ති. සුචානදොණියන්ති සාරමෙය්‍යානං භුඤ්ජනකඅම්බණෙ. සුචානවමථු වියාති වන්තසුනබ්ජඩ්ඩනං විය. වක්ඛුස්ස ආපාථං අතීතත්තා අජ්ඣොහරිතබ්බො හොතීති උක්කංසගතං තස්ස පටික්කුලභාවං විභාවෙති.

298. පරිභොගන්ති අජ්ඣොහරණං. එස ආභාරො අන්තො පවිසමානො බහලමධුකතෙලමක්ඛිතො විය පරමජෙගුවිණො හොතීති සම්බන්ධො. අන්තොති කොට්ඨස්ස අබ්හන්තරෙ. නිධානමනුපගතො ආමාසයං අජ්ජත්තොයෙව ආභාරො පිත්තාදිහි විමිස්සිතො හොතීති ආහ “පවිසමානො”ති. ආමාසයපක්කාසයවිනිමුත්තො කොයමාසයො නාමාති ආසඬකං සන්ධායාහ “යස්මා”තිආදි. පිත්තමෙවාසයො පිත්තාසයො. අධිකො හොතීති වුත්තං මන්දපුඤ්ඤබාහුල්ලතො ලොකස්ස. එවං ආසයතොති ජෙගුවිණො හුත්වා අන්තො පවිට්ඨො ජෙගුවිණතරෙහි පිත්තාදිහි විමිස්සිතො අතිවිය ජෙගුවිණො හොතීති එවං ආසයතො පටික්කුලනා පවිච්චෙක්ඛිතබ්බො.

299. නිධානතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සොති ආභාරො. දසවස්සිකෙනාති ජාතියා දසවස්සෙන සත්තෙන. ඔකාසෙති ආමාසයසම්බාතෙ පදෙසෙ.

300. එවරුපෙති එදිසෙ, දසවස්සාති යාව වස්සසතං අධොතවච්චකුපසදිසෙති අත්ථො. නිධානන්ති නිධානබ්බතං. යථාචුත්තජ්ජකාරෙති සථෙ පන “දසවස්සිකෙනා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.299) යථාචුත්තො පකාරො එතස්සාති යථාචුත්තජ්ජකාරො, තස්මිං.

පරමන්ධකාරනිමිසෙනි අතිවිය අන්ධකරණමහාතමසි. අතිදුග්ගන්ධජෙගුවිජෙ පදෙසෙ පරමජෙගුවිජභාවං උපගන්ත්වා තිට්ඨතීති සම්බන්ධො. කත්ථ කිං වියාති ආහ “යථා නාමා”තිආදි. කාලමෙසෙන අභිවුට්ඨො ආවාටෙ බහුසො වස්සනෙන එකච්චං අසුචිජාතං උප්පිලවිත්වා විගච්ඡෙය්‍යාති අකාලමෙස-ග්ගහණං. තිණපණ්ණකිලඤ්ජබණ්ඩ-ග්ගහණං න අසුභස්සාපි අසුහෙන සම්මිස්සනාය අසුභභාවජ්ජත්තිදස්සනත්ථං.

කායග්ගිසන්තාපකුට්ඨිකකුට්ඨාසඤ්ජාතචේණපුබ්බුළුකාවිතොති ගහණිතෙජෙන පක්කුට්ඨිනිජ්ජක්කතාය සමුජ්ජන්තචේණපුබ්බුළුනිවිතො. අපරිපක්කතොති අපරිපක්කභාවතො.

301. සුවණ්ණරජනාදිධාතුයො වියාති යථා සුවණ්ණරජනාදිධාතුයො විධිනා තාපියමානා සුවණ්ණරජනාදිකෙ මුඤ්චන්තියො සුවණ්ණරජනාදිභාවං උපගච්ඡන්තීති වුව්චන්ති, න එවමයං. අයං පන ආහාරො කායග්ගිනා පරිපක්කො චේණපුබ්බුළුකෙ මුඤ්චන්තො සණ්ඨං කරොන්ති එත්ථාති “සණ්ඨකරණි”ති ලද්ධනාමකෙ නිසදෙ පිසිත්වා නාළිකෙ බුද්දකචෙච්ඡාළිකායං චණ්ණසණ්ඨානමත්තෙන පක්ඛිජ්ජමානපණ්ඩුමත්තිකා විය කරිසභාවං උපගන්ත්වා පක්කාසයං පුරෙති, මුත්තභාවං උපගන්ත්වා මුත්තවත්ථිං පුරෙතීති යොජනා. ගහණියා ඉන්ධනභාගො විය කිම්භක්ඛහාගො ච අපාකටොච. රසභාගො ඵලතො පකාසියති, අපරිපක්කසභාගා ච තෙති තෙ අනාමසිත්වා කරිසමුත්තභාගා ඵචෙත්ථ දස්සිතා.

302. පටික්කුලස්ස නාම එලෙන පටික්කුලෙනෙව හවිතබ්බන්ති දස්සෙන්තො “සම්මා පරිපච්චමානො”තිආදිමාහ. නබ්බන්තාදීනීති ආදි-සද්දෙන න කෙවලං තවාදීති එව ද්වත්තිංසාකාරපාළියං (ම. නි. 3.154; බු. පා. 3.ද්වත්තිංසාකාර) ආගතාති, අථ බො අක්ඛිගුථකණ්ණගුථදන්තමලජල්ලිකාසම්භවාදීති ද්වත්තිංසකොට්ඨාසවිනිමුත්තාති අසුභාති සඬගණන්තො “නානාකුණපානී”ති ආහාති දට්ඨබ්බං.

303. නිස්සන්දමානොති විස්සවන්තො, පග්ගරන්තොති අත්ථො. ආදිනා පකාරෙනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන නාසිකාය සිඬිසාණිකා, මුඛෙන බෙළො, කදාචි පිත්තං, සෙම්භං, ලොහිතං වමති, වච්චමග්ගෙන උච්චාරො, පස්සාවමග්ගෙන පස්සාවො, සකලකායෙ ලොමකුපෙහි සෙදජල්ලිකාති එවංපකාරං අසුචිං සඬගණන්තාති. “පයමදිවසෙ”ති ඉදං නිස්සන්දදිවසාපෙක්ඛාය වුත්තං. තෙනාහ “දුතියදිවසෙ නිස්සන්දෙන්තො”ති. විකුණිතමුඛොති ජිගුච්ඡාවසෙන සඬිකුච්ඡිතමුඛො. තෙනාහ “ජෙගුවිජී”ති. මඬිකුභුතොති විමනකජාතො “ඉමම්පි නාම පොසෙම්”ති. රත්තොති වත්ථං විය රඬිගජාතෙන විත්තස්ස විපරිණාමාකාරෙන ඡන්දරාගෙන රත්තො. ගිද්ධොති

අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිගිජ්ඣනෙන ගිද්ධො ගෙධං ආපන්නො. ගධිතොති දුම්මොවනියභාවෙන ගන්ථිතො විය තත්ථ පටිබද්ධො. මුච්ඡිතොති රසතණ්හාය මුච්ඡං මොහං ආපන්නො. චිරත්තොති විගතරාගො. අට්ඨියමානොති දුක්ඛියමානො. භරායමානොති ලජ්ජමානො. ජිගුච්ඡමානොති භීළෙන්තො.

නවද්වාරෙහීති පාකටානං මහත්තානං වසෙන චුත්තං, ලොමකුපවිචරෙහිපි සන්දතෙවාති. නිලියතීති අත්තානං අදස්සෙන්තො නිගුහති, සඬකුචති වා. එවන්ති එකෙන ද්වාරෙන පවෙසනං අනෙකෙහි ද්වාරෙහි අනෙකධා නික්ඛාමනං, පකාසනං පවෙසනං, නිගුල්භං නික්ඛාමනමපිති සොමනස්සජාතෙන පවෙසනං, මඬකුභුතෙන නික්ඛාමනං, සාරත්තෙන පවෙසනං, චිරත්තෙන නික්ඛාමනන්ති ඉමෙහි පකාරෙහි.

304. පරිභොගකාලෙපීති පි-සද්දෙන පවිට්ඨමත්තොපි නාම පවෙසද්වාරං ඡෙගුච්ඡං කරොති, පගෙව ලද්ධපරිවාසො පරිපාකජපත්තො ඉතරද්වාරානීති දස්සෙති. එස ආභාරො. ගන්ධහරණත්ථන්ති විස්සගන්ධාපනයනත්ථං. කායග්ගිනාති ගහණ්ණතෙජානුගතෙන කායුස්මානා. ඵෙණුද්දෙහකන්ති ඵෙණානි උට්ඨපෙත්වා උට්ඨපෙත්වා. පච්චිත්වාති පරිපාකං ගන්ත්වා. උත්තරමානොති උජ්ජිලවන්තො. සෙම්භාදීති ආදි-සද්දෙන පිත්තාදිකෙ සඬගණ්හාති. කරිසාදීති ආදි-සද්දෙන සෙදජල්ලිකාදිකෙ. ඉමානි ද්වාරානි මුඛාදීති. එකච්චන්ති පස්සාවමග්ගං සන්ධාය වදති. වොක්ඛජාතිකා පන මුඛාදීනිපි ධොවිත්වා හත්ථං පුන ධොවන්තියෙව. පුන එකච්චන්ති වච්චමග්ගං. ද්වත්තික්ඛත්තුන්ති ද්වික්ඛත්තුං, තික්ඛත්තුං වා. එත්ථ ව ආභාරත්ථාය ගමනපරියෙසනානං පටික්කුලතා ආභාරෙ පටික්කුලතා චුත්තා. පරිභොගස්ස තන්තිස්සයතො, ආසයනිධානානං තංසම්බන්ධතො, ඉතරෙසං තබ්බිකාරතොති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො. කම්මික්ඛාමොපි හිස්ස විකාරපක්ඛෙයෙව යපෙතබ්බොති.

305. තං නිමිත්තන්ති යථාචුත්තෙහි ආකාරෙහි පුනස්පුනං මනසි කරොන්තස්ස පටික්කුලාකාරවසෙන උපට්ඨිතං කබ්බිකාරාභාරසඤ්ඤිතං භාවනාය නිමිත්තං ආරම්මණං, න උග්ගහපටිභාගනිමිත්තං. යදි හි තත්ථ උග්ගහනිමිත්තං උජ්ජජ්ජෙය්‍යා, පටිභාගනිමිත්තෙනපි හවිතබ්බං. තථා ව සති අප්පනාප්පත්තෙන ඤානෙන හවිතබ්බං, න ව හවති, කස්මා? භාවනාය නානාකාරතො, සභාවධම්මභාවෙන ව කම්මට්ඨානස්ස ගම්භීරභාවතො. තෙනාහ “කබ්බිකාරාභාරස්ස සභාවධම්මතාය ගම්භීරත්තා”ති. එත්ථ හි යදිපි පටික්කුලාකාරවසෙන භාවනා පවත්තති. යෙ පන ධම්මෙ උපාදාය කබ්බිකාරාභාරපඤ්ඤත්ති, තෙ එව ධම්මා පටික්කුලා, න පඤ්ඤත්තීති පටික්කුලාකාරග්ගහණමුඛෙනපි සභාවධම්මෙයෙව ආරබ්භ භාවනාය පවත්තනතො, සභාවධම්මානඤ්ච සභාවෙනෙව ගම්භීරභාවතො න තත්ථ

කුමාරං අප්පෙතං සක්කොති. ගම්භිරභාවතො හි පුරිමසච්චද්වයං දුද්දසං ජාතන්ති. යදි උපචාරසමාධිතා චිත්තං සමාධියති, කථං කම්මට්ඨානං “සඤ්ඤා” ඉච්චෙව වොහරියතීති ආහ “පටික්කුලාකාරග්ගහණවසෙන පනා”තිආදි.

ඉදානි ඉමිස්සා භාවනාය ආනිසංසං දස්සෙතං “ඉමඤ්ච පනා”තිආදි වුත්තං. රසතණ්හායාති මධුරාදිරසවිසයාය තණ්හාය. පතිලියතීති සඬකුවති අනෙකාකාරං තත්ථ පටික්කුලතාය සණ්ඨිතත්තා. පතිකුටතීති අපසක්කති න විසරති. පතිවත්තතීති නිවත්තති. කන්තාරනිත්ථරණත්ථිකොති මහතො දුබ්භික්ඛකන්තාරස්ස නිත්ථරණප්පයොජනො. විගතමදොති මානමදාදීනං අභාවෙන නිමමදො, මදාභාවග්ගහණෙනෙව චස්ස දවමණ්ඛනවිභූසනාදීනම්පි අභාවො ගහිතොයෙවාති දට්ඨබ්බං. කබලිකාරාභාරපරිඤ්ඤාමුඛෙනාති වුත්තනායෙන පටික්කුලාකාරතො කබලිකාරාභාරස්ස පරිච්ඡිජ්ජ ජානනද්වාරෙන. පඤ්චකාමගුණිකො රාගොති අනතිවත්තනට්ඨෙන පඤ්චසු කාමගුණෙසු නියුත්තො, තප්පයොජනො වා රාගො. පරිඤ්ඤං සමතික්කමං ගච්ඡති. රසතණ්හාය හි සම්මදෙව විගතාය රූපතණ්හාදයොපි විගතා ඵව හොන්ති හොජනෙ මත්තඤ්ඤාතාය උක්කංසගමනතො. සති ච විසයිසමතික්කමෙ විසයො සමතික්කන්තො ඵව හොතීති ආහ “සො පඤ්චකාමගුණපරිඤ්ඤාමුඛෙන රූපක්ඛන්ධං පරිජානාතී”ති. රූපායතනාදියු හි පරිඤ්ඤං ගච්ඡන්තෙසු තන්තිස්සයභූතානි, තග්ගාහකා පසාදා ච සුඛෙනෙව පරිඤ්ඤං ගච්ඡන්තීති. අපරිපක්කාදීති ආදි-සද්දෙන ආසයනිධානානම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ අපරිපක්කං තාව උදරියමෙව. ආසයග්ගහණෙන පිත්තසෙම්භපුබ්බලොහිතානං, පරිපක්කග්ගහණෙන කර්සමුත්තානං, ඵලග්ගහණෙන කෙසාදීනං සබ්බෙසං පරිග්ගහො සිද්ධො හොතීති ආහ “කායගතාසතිභාවනාපි පාරිපුරිං ගච්ඡති”ති. අසුභසඤ්ඤායාති අසුභභාවනාය, අවිඤ්ඤාණකඅසුභභාවනානුයොගස්සාති අත්ථො. අනුලොමපටිපදං පටිපන්නො හොති පටික්කුලාකාරග්ගහණෙන කායස්ස අසුච්ඡග්ගන්ධජෙගුච්ඡභාවසල්ලක්ඛණතො. ඉමං පන පටිපත්තින්ති ඉමං ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤාභාවනං. අමතපරියොසානතන්ති නිබ්බානනිට්ඨිතං ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤාභාවනාසඬබාතං උපචාරජ්ඣානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා නිබ්බානාධිගමන්ති අත්ථො.

ආහාරෙපටික්කුලභාවනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුර්ධාතුවචන්ද්‍රානභාවනාවණ්ණනා

306. “එකං චචන්ද්‍රානන්ති එවං උද්දිට්ඨස්ස චතුර්ධාතුවචන්ද්‍රානස්ස භාවනානිද්දෙසො අනුප්පත්තො”ති උද්දෙසො නාම නිද්දෙසත්ථො මුදුමජ්ඣපඤ්ඤාබාහුල්ලතො, ආගතො ච භාරො අවස්සං වහිතබ්බොති කත්වා චුත්තං. තත්ථ සතිපි විසයභෙදෙන චචන්ද්‍රානස්ස භෙදෙ චචන්ද්‍රානභාවසාමඤ්ඤෙන පන තං අභින්නං කත්වා චුත්තං. “එකං චචන්ද්‍රාන”න්ති, පුබ්බභාගෙ වා සතිපි විසයභෙදෙ අත්ථසිද්ධියං තස්ස එකවිසයතාවාති “එකං චචන්ද්‍රාන”න්ති චුත්තං. යථා හි ද්වන්තිංසාකාරෙ කම්මං කරොන්තස්ස යොගිනො යදිපි පුබ්බභාගෙ විසුං විසුං කොට්ඨාසෙසු මනසිකාරො පවත්ති, අපරභාගෙ පන එකස්මිං බණෙ එකස්මිංයෙව කොට්ඨාසෙ අත්ථසිද්ධිං හොති, න සබ්බෙසු, එවමිධාපිති. තත්ථ සියා – යථා පටික්කුලභාවසාමඤ්ඤෙන ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානෙ අභෙදතො මනසිකාරො පවත්ති, එවං ඉධ ධාතුභාවසාමඤ්ඤෙන අභෙදතො මනසිකාරො පවත්තිති “එකං චචන්ද්‍රාන”න්ති චුත්තන්ති? නයිදමෙවං. තත්ථ හි පණ්ණත්තිසමතික්කමතො පට්ඨාය පටික්කුලවසෙනෙව සබ්බත්ථ මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බො, ඉධ පන සභාවසරසලක්ඛණතො ධාතුයො මනසි කාතබ්බා, න ධාතුභාවසාමඤ්ඤතො. තෙනෙවාහ “සභාවුපලක්ඛණවසෙන සන්තිට්ඨාන”න්ති. කිං වා එතෙන පපඤ්චෙන, අඤ්ඤෙහි එකුනවත්තාලිසාය කම්මට්ඨානෙහි අසංසට්ඨං චතුර්ධාතුවචන්ද්‍රානං නාම එකං කම්මට්ඨානන්ති දස්සෙතුං. “එකං චචන්ද්‍රාන”න්ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “චතුර්ධාතුවචන්ද්‍රානස්ස භාවනානිද්දෙසො”ති කස්මා චුත්තං, නනු චතුර්ධාතුවචන්ද්‍රානං භාවනාව? සච්චං භාවනාව, සකිං පවත්තං පන චචන්ද්‍රානං, තස්ස බහුලිකාරො භාවනාති වචනභෙදෙන චුත්තං. කථං පන භාවනා නිද්දිසියති තස්සා වචිගොචරාතික්කන්තභාවතොති? නායං දොසො භාවනත්ථෙ භාවනාවොභාරතො. භාවනත්ථො හි කම්මට්ඨානපරිග්ගහො ඉධ “භාවනා”ති අධිප්පෙතො.

සභාවුපලක්ඛණවසෙනාති කක්ඛලත්තාදිකස්ස සලක්ඛණස්ස උපධාරණවසෙන. ඉදං හි කම්මට්ඨානං පථවිකසිණාදිකම්මට්ඨානං විය න පණ්ණත්තිමත්තසල්ලක්ඛණවසෙන, නිලකසිණාදිකම්මට්ඨානං විය න නිලාදිවණ්ණසල්ලක්ඛණවසෙන, නාපි විපස්සනාකම්මට්ඨානං විය සඬ්ඛාරානං අනිච්චතාදිසාමඤ්ඤලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන පවත්ති, අථ බො පථවිආදීනං සභාවසල්ලක්ඛණවසෙන පවත්ති. තෙන චුත්තං “සභාවුපලක්ඛණවසෙනා”ති, කක්ඛලත්තාදිකස්ස සලක්ඛණස්ස උපධාරණවසෙනාති අත්ථො. සන්තිට්ඨානන්ති ඤාණවිනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො, න යෙවාපනකවිනිච්ඡයො, නාපි විතක්කාදිවිනිච්ඡයො. ධාතුමනසිකාරොති ධාතුසු මනසිකාරො, වතස්සො ධාතුයො ආරබ්භ

භාවනාමනසිකාරොති අත්ථො. කාතබ්බතො කම්මං, යොගිතො සුඛවිසෙසානං කාරණභාවතො යානඤ්චාති කම්මට්ඨානං, චතුත්තං මහාභූතානං සභාවසල්ලක්ඛණවසෙන පවත්තං යොගකම්මං. තෙනාහ “ධාතුමනසිකාරො, ධාතුකම්මට්ඨානං, චතුධාතුවචත්ථානන්ති අත්ථතො එක”න්ති. තසිදං චතුධාතුවචත්ථානං. “ද්විධා ආගත”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු ධාතුවිභච්ඡගෙනාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරවසෙන ආගතං, තස්මා “තිධා ආගත”න්ති චත්තබ්බන්ති? න, තත්ථාපි අජ්ඣත්තිකානං ධාතුනං පහෙදතො අනවසෙසපරියාදානස්ස කතත්තා, බාහිරානඤ්ච ධාතුනං පරිග්ගහිතත්තා. අථ වා ද්විධා ආගතන්ති එත්ථ ද්විධාව ආගතන්ති න එවං නියමො ගහෙතබ්බො, අථ බො ද්විධා ආගතමෙවාති, තෙන තතියස්සාපි පකාරස්ස සඬ්ඛගහො සිද්ධො හොති. සො ච නාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරනායො “සඬ්ඛෙපතො ච විත්ථාරතො වා”ති එත්ථ ආචුත්තිවසෙන, ච-සද්දෙනෙව වා සඬ්ඛගහොති දට්ඨබ්බො. අථ වා යො නාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරනායෙන අතිසඬ්ඛෙපපටික්ඛෙපමුඛෙන ලබ්භමානො විත්ථාරභාගො, තං විත්ථාරනයන්තොගධමෙව කත්වා චුත්තං “ද්විධා ආගත”න්ති. එවඤ්ච කත්වා “නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස වසෙන විත්ථාරතො ආගත”න්ති ඉදඤ්ච චචනං සමත්ථිතං හොති. “මහාසතිපට්ඨානෙ”ති ච ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං, සතිපට්ඨාන(දී. නි. 2.378 ආදයො; ම. නි. 3.111 ආදයො) කායගතාසතිසුත්තාදීසුපි (ම. නි. 3.153 ආදයො) තථෙව ආගතත්තා. රාහුලොවාදෙති මහාරාහුලොවාදෙ (ම. නි. 2.113 ආදයො). ධාතුවිභච්ඡගති ධාතුවිභච්ඡගසුත්තෙ (ම. නි. 3.342 ආදයො), අභිධම්මෙ ධාතුවිභච්ඡගෙ (විභ. 172 ආදයො) ව.

කාමං මහාසතිපට්ඨානෙ අත්ථෙව උපමං පරිවාරෙත්වා දෙසනා ආගතා, උපමා ච නාම යාවදෙව උපමෙයාත්ථවිභාවනත්ථාති උපමං තාව දස්සෙත්වා උපමෙයාත්ථං විභාවෙතුං “සෙය්‍යථාපී”තිආදිනා පාළි ආනිතා. කස්මා පනෙත්ථ ධාතුවසෙන, තත්ථපි චතුමහාභූතවසෙන කම්මට්ඨානනිද්දෙසො කතොති? සත්තසුඤ්ඤතාසන්දස්සනත්ථං, එත්ථ ධාතුවසෙන, තත්ථාපි ඔළාරිකභාවෙන සුපාකටතාය, එකච්චවෙනෙයාජනවරිතානුකූලතාය ච මහාභූතවසෙන කම්මට්ඨානනිද්දෙසො කතොති වෙදිතබ්බො. තත්ථ පථවීධාතූතිආදීසු ධාතුත්ථො නාම සභාවත්ථො, සභාවත්ථො නාම සුඤ්ඤතත්ථො, සුඤ්ඤතත්ථො නාම නිස්සත්තත්ථො. එවං සභාවසුඤ්ඤතනිස්සත්තත්ථෙව පථවීයෙව ධාතු පථවීධාතු. ආපොධාතුආදීසුපි එසෙව නයො. පථවීධාතූති සහජරූපධම්මානං පතිට්ඨා ධාතු, තථා ආපොධාතූති ආබන්ධනධාතු, තෙජොධාතූති පරිපාවනධාතු, වායොධාතූති විත්ථම්භනධාතූති එවමෙත්ථ සමාසො, භාවත්ථො ච වෙදිතබ්බො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන පරතො ආගමිස්සති.

එවං තික්ඛපඤ්ඤස්සාතිආදීසු එවන්ති යථාදස්සිතං පාළිං පච්චාමසති. නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස විත්ථාරදෙසනාති කත්වා ආහ “තික්ඛපඤ්ඤස්සා”ති. යථා වත්ථයුගං අරහතීති වත්ථයුගිකො, එවං ධාතුකම්මට්ඨානං අරහති, ධාතුකම්මට්ඨානපයොජනොති වා ධාතුකම්මට්ඨානිකො, තස්ස ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස.

ජෙකොති තංතංසමඤ්ඤාය කුසලො, යථාජාතෙ සුනස්මිං නඬිගුට්ඨයුරවිසාණාදිවන්තෙ අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමුදායෙ අවිහත්තෙ ගාවිසමඤ්ඤා, න විහත්තෙ, විහත්තෙ පන අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමඤ්ඤාති ජානනකො. ගොසාතකොති ජීවිකත්ථාය ගුන්තං සාතකො. අත්තෙවාසීති කම්මකරණවසෙන තස්ස සමීපවාසී තස්ස තන්තිස්සාය ජීවනතො. විනිවිජ්ඣිත්වාති එකස්මිං යානෙ අඤ්ඤං විනිවිජ්ඣිත්වා. මහාපථානං චෙමජ්ඣට්ඨානසඬ්ඛාතෙති චතුන්තං මහාපථානං තාය එව විනිවිජ්ඣනට්ඨානසඬ්ඛාතෙ. යස්මා තෙ වත්තාරො මහාපථා චතුහි දිසාහි ආගන්ත්වා සමොහිතා විය භොන්ති, තස්මා තං යානං චතුමහාපථානං, තස්මිං චතුමහාපථෙ. විලියන්ති හිජ්ජන්ති විහජ්ජන්තීති බ්ලා, භාගා, ව-කාරස්ස බ-කාරං, ඉ-කාරස්ස ව ඊ-කාරං කත්වා. තමෙව හි භාගත්ථං දස්සෙතුං “කොට්ඨාසං කත්වා”ති චුත්තං. කිඤ්චාපි ධීත-සද්දො “ධීතො වා”තිආදීසු (අ. නි. 5.28) විය යානසඬ්ඛාතඉරියාපථසමඬ්ඛිතාය, ගතිනිවත්තිඅත්ථතාය වා යා-සද්දස්ස අඤ්ඤත්ථ යපෙත්වා ගමනං සෙසඉරියාපථසමඬ්ඛිතාය බොධකො, ඉධ පන යථා තථා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරබොධකො අධිජ්ජෙතොති ආහ “චතුන්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනච ආකාරෙන ධීතත්තා යථාධීත”න්ති. තත්ථ ආකාරෙනාති යානාදිනා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරෙන. යානාදයො හි ඉරියාසඬ්ඛාතාය කායිකකිරියාය පවත්තිට්ඨානතාය “ඉරියාපථා”ති චුච්චන්ති. යථාධීතන්ති යථාපවත්තං. යථාචුත්තට්ඨානමෙවෙත්ථ පණ්ඩානන්ති අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “යථාධීතත්තාව යථාපණ්ණිත”න්ති. ධීතන්ති වා කායස්ස යානසඬ්ඛාතඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. පණ්ණිතන්ති

තදඤ්ඤඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. ධීතන්ති වා කායසඬ්ඛාතානං රූපධම්මානං තස්මිං තස්මිං බණ්ණ සකිච්චවසෙන අවට්ඨානපරිදීපනං. පණ්ණිතන්ති පච්චයකිච්චවසෙන තෙහි තෙහි පච්චයෙහි පකාරතො නිහිතං පණ්ණිතන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො චෙදිතබ්බො. ධාතුසොති ධාතුං ධාතුං පථවීආදිධාතුං විසුං විසුං කත්වා. පච්චචෙක්ඛතීති පති පති අචෙක්ඛති ඤාණචක්ඛුනා විනිබ්භුජිත්වා පස්සති.

යථා ජෙකොතිආදිනා පාළියා සද්දත්ථවිවරණවසෙන චුත්තමෙවත්ථං ඉදානි භාවත්ථවිභාවනවසෙන දස්සෙතුං “යථා ගොසාතකස්සා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පොසෙත්තස්සාති මංසුපවයපරිවුහනාය කුණ්ඩකහත්තකප්පාසට්ඨිආදීහි

සංවච්ඡේදන්තස්ස. වධිතං මතන්ති හිංසිතං හුත්වා මතං. මතන්ති ච මතමත්තං. තෙනෙවාහ “තාවදෙවා”ති. ගාවිති සඤ්ඤා න අන්තරධායති යාති අභිගපච්චධිගාති උපාදාය ගාවිසමඤ්ඤා, මතමත්තායපි ගාවියා තෙසං සන්නිවෙසස්ස අවිනට්ඨත්තා. බ්ලාසොති බ්ලං බ්ලං කත්වා. විහජිත්වාති අට්ඨිසඬ්ඝාතතො මංසං විවෙචෙත්වා, තතො වා විවෙචිතං මංසං භාගසො කත්වා. තෙනෙවාහ “මංසසඤ්ඤා පවත්තති”ති. පබ්බජිතස්සපි අපරිග්ගහිතකම්මට්ඨානස්ස. සනවිතිබ්බොගන්ති සන්නතිසමුහකිච්චසනානං විනිබ්භුජනං විවෙචනං. ධාතුසො පච්චචෙක්ඛතොති යථාචුත්තං සනවිතිබ්බොගං කත්වා ධාතුසො පච්චචෙක්ඛන්තස්ස. සත්තසඤ්ඤාති අත්තානුදිට්ඨිවසෙන පවත්තා සත්තසඤ්ඤාති වදන්ති, වොහාරවසෙන පවත්තසත්තසඤ්ඤායපි තදා අන්තරධානං යුත්තමෙව යාථාවතො සනවිතිබ්බොගස්ස සම්පාදනතො. එවං හි සති යථාචුත්තඔපම්මත්ථෙන ඔපමෙයාත්ථො අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දති සමෙති. තෙනෙවාහ “ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති”ති.

307. එවං ධාතුකම්මට්ඨානස්ස සඬ්ඛෙපතො ආගතට්ඨානං දස්සෙත්වා ඉදාති විත්ථාරතො ආගතට්ඨානං දස්සෙතුං “මහාහත්ථීපදූපමෙ පනා”තිආදි චුත්තං. එවන්ති ඉමිනා රාහුලොවාද- (ම. නි. 2.113 ආදයො) ධාතුවිහඩ්ගෙසු (ම. නි. 3.342 ආදයො; විහ. 172 ආදයො) ධාතුකම්මට්ඨානස්ස විත්ථාරතො ආගමනමෙව උපසංහරති, න සබ්බං දෙසනානයං අඤ්ඤාපි තත්ථ දෙසනානයස්ස ආගතත්තා.

තත්ත්ව තස්මිං යථාදස්සිතෙ මහාහත්ථීපදූපමපාඨෙ. අජ්ඣත්තිකාති සත්තසන්නානපරියාපන්නා. අජ්ඣත්තං පච්චත්තන්ති පද්ද්වයෙනාපි තංතංපාටිපුග්ගලිකධම්මො චුච්චතීති ආහ “උභයමිපි නියකස්ස අධිවචන”න්ති. සසන්නතිපරියාපන්නතාය පන අත්තති ගහෙතබ්බොචුපගමනවසෙන අත්තානං අධිකිච්ච පවත්තං අජ්ඣත්තං. තංතංසන්නතිපරියාපන්නතාය පච්චත්තං. තෙනෙවාහ “අත්තති පවත්තත්තා අජ්ඣත්තං, අත්තානං පටිච්ච පටිච්ච පවත්තත්තා පච්චත්ත”න්ති. කක්ඛලන්ති කථිතං. යස්මා තං ථද්ධිභාවෙන සහජාතානං පතිට්ඨා හොති, තස්මා “ථද්ධ”න්ති චුත්තං. බරිගතන්ති බරිසු බරසභාවෙසු ගතං තජ්ජරියාපන්නං, බරසභාවමෙවාති අත්ථො. යස්මා පන බරසභාවං ඵරුසාකාරෙන උපට්ඨානතො ඵරුසාකාරං හොති, තස්මා චුත්තං “ඵරුස”න්ති. තෙනාහ “දුතියං ආකාරවචන”න්ති. උපාදින්නං නාම සරීරට්ඨකං. තං පන කම්මසමුට්ඨානතං සන්ධාය උපාදින්නමිපි අත්ථි අනුපාදින්නමිපි, තණ්හාදීහි ආදින්නගහිතපරාමට්ඨවසෙන සබ්බම්පෙතං උපාදින්නමෙවාති දස්සෙතුං “උපාදින්නන්ති දළ්භං ආදින්න”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ “මම”න්ති ගහිතං “අහ”න්ති පරාමට්ඨන්ති

යොජනා. සෙය්‍යාථිදන්ති කට්ඨකමානාප්‍රච්ඡාලාචිති ආහ “තං කතමන්ති චෙති අත්ථො”ති. තතොති පච්ඡා. තන්ති තං අජ්ඣන්තිකාදිහෙදතො දස්සිතං පථව්ඨාතුං. දස්සෙන්නොති වත්ථුච්ඡාගෙන දස්සෙන්නො. කිඤ්චාපි මත්ථලුඛිතං අට්ඨමිඤ්ජෙනෙව සඬගහෙත්වා ඉධ පාළියං විසුං න උද්ධටං, පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.4) පන විසතියා ආකාරෙහි පරිපුණ්ණං කත්වා දස්සෙතුං විසුං ගහිතන්ති තම්පි සඬගණ්හන්තො ථද්ධිභාවාධිකතාය පථව්ඨාතුකොට්ඨාසෙසුයෙව “මත්ථලුඛිතං පක්ඛිපිත්වා විසතියා ආකාරෙහි පථව්ඨාතු නිද්දිට්ඨාති චෙදිතබ්බො”ති ආහ. “යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චී”ති වා ඉමිනා පාළියං මත්ථලුඛිතස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො. තස්මා ඉධ “යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චී”ති ඉදං පුබ්බාපරාපෙක්ඛං “මත්ථලුඛිතං පක්ඛිපිත්වා විසතියා ආකාරෙහි පථව්ඨාතු නිද්දිට්ඨාති චෙදිතබ්බො, යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චී”ති වචනතො. පුන යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චීති අවසෙසෙසු තිසු කොට්ඨාසෙසුති යොජෙතබ්බං. තිසු කොට්ඨාසෙසුති තිප්පකාරෙසු කොට්ඨාසෙසු. න හි තෙ තයො කොට්ඨාසා.

විස්සන්දනභාවෙනාති පග්ගරණසභාවෙන. අප්පොතීති විසරති. පප්පොතීති පාපුණාති, සසම්භාරආපවසෙන චෙතං වුත්තං. සො හි විස්සන්දනභාවෙන සසම්භාරපථවිසඬිතං තං තං යානං විසරති, පාපුණාති ච, ලක්ඛණාපවසෙනෙව වා. සොපි හි සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයාදිපච්චයනාය සෙසභුතත්තයසඬිතං තං තං යානං ද්‍රව්‍යාවසිද්ධෙන විස්සන්දනභාවෙන ආබන්ධත්තං, ආසත්තත්තං, අවිප්පකිණ්ණඤ්ච කරොන්තං “අප්පොති පප්පොති”ති වත්තබ්බතං අරහතීති.

තෙජනවසෙනාති නිසිතභාවෙන තික්ඛභාවෙන. වුත්තනයෙනාති කම්මසමුට්ඨානාදිවසෙන “නානාවිධෙසු”ති ආපොධාතුයං වුත්තනයෙන. කුපිතෙනාති බ්‍රහ්මිකෙන. උසුමජාතොති උස්මාහිභුතො. ජීරතීති ජිණ්ණො හොති. තෙජොධාතුවසෙන ලබ්භමානා ඉමස්මිං කායෙ ජරාපචත්ති පාකට්ඨරාවසෙන චෙදිතබ්බාති දස්සෙතුං “ඉන්ද්‍රියචෙකල්ලත”න්තිආදි වුත්තං. සරීරෙ පකතිඋසුමං අතික්කමිත්වා උණ්භහාවො සන්තාපො, සරීරස්ස දහනවසෙන පචත්තො මහාදාහො පරිදාහොති අයමෙතෙසං විසෙසො. යෙන ජීරියතීති ච එකාහිකාදිජරරොගෙන ජරියතීතිපි අත්ථො යුජ්ජති. සතක්ඛත්තුං තාපෙත්වා තාපෙත්වා සිතුදකෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධටා සජ්ජි “සතධොතසජ්ජි”ති වදන්ති. අසිතන්ති භුත්තං. බාසිතන්ති බාදිතං. සාසිතන්ති අස්සාදිතං. සම්මා පරිපාකං ගච්ඡතීති සමචෙපාකිනියා ගහණියා වසෙන වුත්තං, අසම්මාපරිපාකොපි පන විසමචෙපාකිනියා තස්සා එව වසෙන චෙදිතබ්බො. රසාදිභාවෙනාති රසරුධිරමංසමෙදන්භාරුඅට්ඨිඅට්ඨිමිඤ්ජසුක්කවසෙන. විචෙකන්ති පුට්ඨාවං අඤ්ඤමඤ්ඤං විසදිසභාවං. අසිතාදිහෙදස්ස හි ආහාරස්ස පරිණාමෙ රසො

හොති, තං පටිච්ච රසධාතු උප්පජ්ජතිති අත්ථො. එවං “රසස්ස පරිණාමෙ රුධිර”න්තිආදිනා සබ්බං නෙතබ්බං.

වායනවසෙනාති සමුදිරණවසෙන, සවෙගගමනවසෙන වා. උග්ගාරහික්කාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන උද්දෙකඛිපනාදිපවත්තනකවාතානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. උච්චාරපස්සාවාදීති ආදි-සද්දෙන පිත්තසෙම්භලසිකාකෙවලදුග්ගන්ධාදිනීහරණකානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. යදිපි කුච්ඡි-සද්දො උදරපරියායො, කොට්ඨ-සද්දෙන පන අන්තන්තරස්ස වුවච්චානත්තා තදවසිට්ඨො උදරප්පදෙසො ඉධ කුච්ඡි-සද්දෙන වුවච්චතීති ආහ “කුච්ඡිසයා වාතාති අන්තානං බහිවාතා”ති. සමිඤ්ජනපසාරණාදීති ආදි-සද්දෙන ආලොකනවිලොකනඋද්ධරණාතිහරණාදිකා සබ්බා කායිකකිරියා සඬගහිතා. “අස්සාසපස්සාසා විත්තසමුට්ඨානාවා”ති එතෙන අස්සාසපස්සාසානං සරීරං මුඤ්චිත්වා පවත්ති නත්ථීති දීපෙති. න හි බහිද්ධා විත්තසමුට්ඨානස්ස සම්භවො අත්ථීති. යදි එවං කථං “පස්සාසොති බහිනික්ඛමනනාසිකවාතො, දිසනාසිකස්ස නාසිකග්ගං, ඉතරස්ස උත්තරොට්ඨං ඵුසන්තො පවත්තති”ති වචනං? තං නික්ඛමනාකාරෙන පවත්ති යා විත්තසමුට්ඨානස්ස, සන්තානෙ පවත්තඋතුසමුට්ඨානස්ස ච වසෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බත්ථාති ආපොධාතුආදීනං තිස්සන්තං ධාතුනං නිද්දෙසං සන්ධායාහ. තත්ථ ආපොධාතූනිද්දෙසෙ “යං වා පනඤ්ඤ”න්ති ඉමිනා සම්භවස්ස, තෙජොධාතූනිද්දෙසෙ සරීරෙ පාකතිකඋස්මාය, වායොධාතූනිද්දෙසෙ ධමනිජාලානුසංස්ස තත්ථ තත්ථ වම්මබ්ලපිළකාදිනිබ්බත්තකවායුනො සඬගහො දට්ඨබ්බො. සමිඤ්ජනාදිනිබ්බත්තකවාතා විත්තසමුට්ඨානාව. යදි එවං, කථං “පුරිමා පඤ්ච චතුසමුට්ඨානා”ති වචනං? න හි සමිඤ්ජනාදිනිබ්බත්තකා එව අඬගමඬගානුසාරිනො වාතා, අථ ඛො තදඤ්ඤෙපිති නත්ථී විරොධො.

ඉතීති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. තෙනාහ “වීසනියා ආකාරෙහි”තිආදි. එත්ථාති එතස්මිං විත්ථාරතො ආගතෙ ධාතුකම්මට්ඨානෙති අත්ථො. තෙන අයං වණ්ණනා න කෙවලං මහාහත්ථිපදුපමස්සෙව (ම. නි. 1.300 ආදයො), අථ ඛො මහාරාහුලොවාද- (ම. නි. 2.113 ආදයො) ධාතුච්චිගසුත්තානම්පි (ම. නි. 3.342 ආදයො) අත්ථසංවණ්ණනා හොතියෙවාති දස්සිතං හොති. භාවනානයෙපි එසෙව නයො. තථා හි චුත්තං “එවං රාහුලොවාදධාතුච්චිගසුපි”ති.

308. භාවනානයෙති භාවනාය නයෙ. යෙන කම්මට්ඨානභාවනා ඉජ්ඣති, තස්මිං භාවනාවිධිමහිති අත්ථො. එත්ථාති ධාතුකම්මට්ඨානෙ. යස්මා යෙසං “තික්ඛපඤ්ඤො නාතිතික්ඛපඤ්ඤො”ති ඉමෙසං දුට්ඨානං පුග්ගලානං වසෙන ඉදං කම්මට්ඨානං ද්විධා ආගතං ද්විධා දෙසිතං, තස්මා

කම්මට්ඨානාහිනිවෙසොපි තෙසං ද්විධාව ඉච්ඡිතබ්බොති තං තාව දස්සෙතුං “තික්ඛපඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො”තිආදි ආරද්ධං. ලොමා පට්ඨිධාතුති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. එවං විත්ථාරතො ධාතුපරිග්ගහොති “කෙසා පට්ඨිධාතු, ලොමා පට්ඨිධාතු”තිආදිනා එවං ද්වාචත්තාලිසාය ආකාරෙහි විත්ථාරතො ධාතුකම්මට්ඨානපරිග්ගහො. පපඤ්චතොති දන්ධතො සණ්කතො. යං ටද්ධලක්ඛණන්ති කෙසාදීපු යං ටද්ධලක්ඛණං කක්ඛලභාවො. යං ආබන්ධනලක්ඛණන්තිආදීපුපි එසෙව නයො. එවං මනසි කරොතොති වත්ථුං අනාමසිත්වා එවං ලක්ඛණමත්තතො මනසිකාරං පචත්තෙන්තස්ස. අස්සාති තික්ඛපඤ්ඤස්ස. කම්මට්ඨානං පාකටං හොතීති යොගකම්මස්ස පචත්තිට්ඨානභූතං තදෙව ලක්ඛණං විභූතං හොති, තස්ස වා ලක්ඛණස්ස පුට්ඨු උපට්ඨානතො තං ආරබ්භ පචත්තමානං මනසිකාරසඬ්ඛාතං කම්මට්ඨානං විභූතං විසදං හොති, තික්ඛපඤ්ඤස්ස ඉන්ද්‍රියපාටචෙන සංඛිත්තරූචිභාවතො. සබ්බෙසො මන්දපඤ්ඤස්ස භාවනාව න ඉජ්ඣකීති ආභ “නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්සා”ති. එවං මනසි කරොතොති චුත්තනායෙන සඬ්ඛෙපතො මනසි කරොතො. අන්ධකාරං අවිභූතං හොතීති අනුපට්ඨානතො අන්ධං විය කරොන්තං අපාකටං හොති කම්මට්ඨානන්ති යොජනා. පුරිමනායෙනාති “කෙසා පට්ඨිධාතු”තිආදිනා පුබ්බෙ චුත්තනායෙන. වත්ථුආමසනෙන විත්ථාරතො මනසි කරොන්තස්ස පාකටං හොති කම්මට්ඨානං, නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස අබ්ජපනිසන්තිතාය විත්ථාරරූචිභාවතො.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා ද්විසු භික්ඛුසු”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පෙය්‍යාලමුඛන්ති පෙය්‍යාලපාළියා මුඛභූතං ද්වාරභූතං ආදිතො වාරං, වාරද්වයං වා. විත්ථාරෙත්වාති අනවසෙසතො සජ්ඣායිත්වා. උභතොකොට්ඨසෙනෙවාති තස්ස තස්ස වාරස්ස ආදිඅන්තග්ගහණවසෙනෙව. ඔට්ඨපරියාහනමත්තන්ති ඔට්ඨානං සම්ඵුසනමත්තං. යථා ගන්ථපරිවත්තනෙ තික්ඛපඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො සඬ්ඛෙපො රූච්චති, න විත්ථාරො. ඉතරස්ස ව විත්ථාරො රූච්චති, න සඬ්ඛෙපො, එවං භාවනානායෙහි උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං.

තස්මාති යස්මා තික්ඛපඤ්ඤස්ස සඬ්ඛෙපො, නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස ව විත්ථාරො සජ්ජායො, තස්මා. යස්මා කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ඡිතුකාමස්ස සීලවිසොධනාදිපුබ්බකිච්චං ඉච්ඡිතබ්බං, තං සබ්බාකාරසම්පන්නං හෙට්ඨා චුත්තමෙවාති ඉධ න ආමට්ඨං. යස්මා පන විවෙකට්ඨකායස්ස, විවෙකට්ඨවිත්තස්සෙව ව භාවනා ඉජ්ඣකී, න ඉතරස්ස, තස්මා තදුභයං දස්සෙන්තො “රහොගතෙන පටිසල්ලිනෙනා”ති ආභ. තත්ථ රහොගතෙනාති රහසි ගතෙන, එකාකිනා භාවනානුකූලට්ඨානං උපගතෙනාති අත්ථො. පටිසල්ලිනෙනාති පති පති පුපුත්තාරම්මණතො චිත්තං නිසෙධෙත්වා

කම්මට්ඨානෙ සල්ලීනෙන, තත්ථ සංසිලිට්ඨවිත්තෙනාති අත්ථො. සකලමිපි අත්තනො රූපකායං ආවජ්ජෙත්වාති උද්ධං පාදතලා, අධො කෙසමත්ථකා, තිරියං තවපරියන්තං සබ්බමිපි අත්තනො කරජකායං ධාතුචසෙන මනසි කරොන්තො යස්මා වාතුමහාභූතිකො අයං කායො, තස්මා “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථවීධාතු ආපොධාතු තෙජොධාතු වායොධාතු”ති චතුමහාභූතචසෙන සමන්තාහරිත්වාති අත්ථො. ඉදානි තාසං ධාතුනං ලක්ඛණතො, උපට්ඨානාකාරතො ච මනසිකාරවිධිං දස්සෙතුං “යො ඉමස්මිං කායෙ”ති ආදි වුත්තං.

තත්ථ ථද්ධිභාවොති ලක්ඛණමාහ. ථද්ධත්තලක්ඛණා හි පථවීධාතු. බරහාවොති උපට්ඨානාකාරං, ඤාණෙන ගහෙතබ්බාකාරන්ති අත්ථො. ද්‍රවහාවො ලක්ඛණං ආපොධාතුයා පග්ගරණසභාවත්තා. ආබන්ධනං උපට්ඨානාකාරො. උණ්හහාවො ලක්ඛණං තෙජොධාතුයා උස්මාසභාවත්තා. පරිපාවනං උපට්ඨානාකාරො. විත්ථම්භනං ලක්ඛණං වායොධාතුයා උපත්ථම්භනසභාවත්තා. සමුදිරණං උපට්ඨානාකාරො, උපට්ඨානාකාරො ච නාම ධාතුනං සකිච්චකරණචසෙන ඤාණස්ස විභූතාකාරො. කස්මා පනෙත්ථ උභයග්ගහණං? පුග්ගලජ්ඣාසයතො. එකච්චස්ස හි ධාතුයො මනසි කරොන්තස්ස තා සභාවතො ගහෙතබ්බතං ගච්ජන්ති, එකච්චස්ස සකිච්චකරණතො, යො රසොති වුච්චති. තත්‍රායං යොගී ධාතුයො මනසි කරොන්තො ආදිතො පච්චෙකං සලක්ඛණතො, සරසතොපි පරිග්ගණ්හාති. තෙනාහ “යො ඉමස්මිං කායෙ ථද්ධිභාවො වා බරහාවො වා...පෙ.... එවං සංඛිත්තෙන ධාතුයො පරිග්ගහෙත්වා”ති. තත්ථ පරිග්ගහෙත්වාති පරිග්ගාහකභූතෙන ඤාණෙන ධාතුයො ලක්ඛණතො, රසතො වා පරිච්ඡිජ්ජ ගහෙත්වා. අයං තාව සංඛිත්තතො භාවනානායෙ කම්මට්ඨානාහිනිවෙසො.

එවං පන ධාතුයො පරිග්ගහෙත්වා “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථවීධාතු ථද්ධිභාවො වා බරහාවො වා, ආපොධාතු ද්‍රවහාවො වා ආබන්ධනහාවො වා, තෙජොධාතු උණ්හහාවො වා පරිපාවනහාවො වා, වායොධාතු විත්ථම්භනහාවො වා සමුදිරණහාවො වා”ති එවං ලක්ඛණාදීහි සද්ධිංයෙව ධාතුයො මනසි කරොන්තෙන කාලසතමිපි කාලසහස්සමිපි පුනස්පුනං ආවජ්ජිතබ්බං මනසි කාතබ්බං, තක්කාහනං විතක්කපරියාහනං කාතබ්බං. තස්සෙවං මනසි කරොතො යං ලක්ඛණාදීසු සුපාකටං හුත්වා උපට්ඨානි, තදෙව ගහෙත්වා ඉතරං විස්සජ්ජෙත්වා තෙන සද්ධිං “පථවීධාතු ආපොධාතු”ති ආදිනා මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බො. එවං මනසි කරොන්තෙන හි අනුපුබ්බතො, නාතිසිසතො, නාතිසණ්කතො, වික්ඛෙපපට්ඨාහනතො, පණ්ණත්තිසමතික්කමනතො, අනුපට්ඨානමුඤ්චනතො, ලක්ඛණතො, තයො ච සුත්තන්තාති ඉමෙහි දසභාකාරෙහි මනසිකාරකොසල්ලං අනුට්ඨාතබ්බං.

තත්ථ අනුපුබ්බතොති අනුපටිපාටිතො ආචරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගහිතපටිපාටිතො, සා ච දෙසනාපටිපාටියෙව. එවං අනුපුබ්බතො මනසි කරොන්තෙනාපි නාතිසීසතො මනසි කාතබ්බං. අතිසීසතො මනසි කරොතො හි අපරාපරං කම්මට්ඨානමනසිකාරො නිරන්තරං පවත්ති, කම්මට්ඨානං පන අවිභූතං හොති, න විසෙසං ආවහති. තස්මා නාතිසීසතො මනසි කාතබ්බං. යථා ච නාතිසීසතො, එවං නාතිසණ්කතොපි. අතිසණ්කතො මනසි කරොතො හි කම්මට්ඨානං පරියොසානං න ගච්ඡති, විසෙසාධිගමස්ස පච්චයො න හොති. අතිසීසං අතිසණ්කඤ්ච මග්ගං ගච්ඡන්තා පුරිසා එත්ථ නිදස්සෙතබ්බා. වික්ඛෙපපටිබාහනතොති කම්මට්ඨානං විස්සජ්ජෙත්වා බහිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණෙ චෙතසො වික්ඛෙපො පටිබාහිතබ්බො. බහිද්ධා වික්ඛෙපෙ හි සති කම්මට්ඨානා පරිභායති පරිධංසති. එකපදිකමග්ගගාමී පුරිසො චෙත්ථ නිදස්සෙතබ්බො. පණ්ණත්තිසමතික්කමනතොති “යා අයං පථව්ඨාතු”තිආදිකා පණ්ණත්ති, තං අතික්කමිත්වා ලක්ඛණෙසු එව චිත්තං ධූපෙතබ්බං.

එවං පණ්ණත්තිං විජහිත්වා කක්ඛලලක්ඛණාදීසු එව මනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස ලක්ඛණාති සුපාකටාති සුවිභූතාති හුත්වා උපට්ඨහන්ති. තස්සෙවං පුනජ්ජනං මනසිකාරවසෙන චිත්තං ආසෙවනං ලහති. සබ්බො රූපකායො ධාතුමත්තතො උපට්ඨාති සුඤ්ඤො නිස්සත්තො නිජ්ජීවො යන්තං විය යන්තසුත්තෙන අපරාපරං පරිවත්තමානො. සචෙ පන බහිද්ධාපි මනසිකාරං උපසංහරති, අථස්ස ආහිණ්ඩන්තා මනුස්සතිරච්ඡානාදයො සත්තාකාරං විජහිත්වා ධාතුසමුහවසෙනෙව උපට්ඨහන්ති, තෙහි කරියමානා කිරියා ධාතුමයෙන යන්තෙන පවත්තියමානා හුත්වා උපට්ඨාති, තෙහි අජ්ඣොභරියමානං පානභොජනාදි ධාතුසඤ්ඤානෙ පක්ඛිජ්ජමානො ධාතුසඤ්ඤාතො විය උපට්ඨාති. අථස්ස තථා ලද්ධාසෙවනම්පි චිත්තං යදි අවිචාරද්ධවීරියනාය උද්ධච්චවසෙන වා අතිලීනවීරියනාය කොසජ්ජවසෙන වා භාවනාවිධිං න ඔතරෙය්‍ය, තදා අධිචිත්තසුත්තං (අ. නි. 3.103), අනුත්තරසීතිභාවසුත්තං (අ. නි. 6.85), බොජ්ඣංගසුත්තන්ති (සං. නි. 5.194-195) ඉමෙසු තීසු සුත්තෙසු ආගතනයෙන වීරියසමාධියොජනා කාතබ්බා. තෙන චුත්තං “තයො ච සුත්තන්තා”ති. එවං පන වීරියසමතං යොජෙත්වා තස්මිංයෙව ලක්ඛණෙ මනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස යදා සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි ලද්ධසමතාති සුවිසදාති පවත්තන්ති, තදා අසද්ධියාදීනං දුර්භාවෙන සාතිසයං ටාමජ්ජත්තෙහි සත්තහි බලෙහි ලද්ධුපත්ථම්භාති විතක්කාදීනි ක්කානඤ්ඤාති පටුතරාති හුත්වා පාතුහවන්ති, තෙසං උපුච්චවනිකතාය නිවරණාති වික්ඛම්භිතාතියෙව හොන්ති සද්ධිං තදෙකට්ඨෙහි පාපධම්මෙහි. එත්තාවතා වානෙන උපචාරජ්ඣානං සමධිගතං හොති ධාතුලක්ඛණාරම්මණං. තෙන චුත්තං

“පුනප්පුනං පථව්ඛාතු ආපොධාතුති...පෙ.... උපචාරමත්තො සමාධි උප්පජ්ජති”ති.

තත්ථ ධාතුමත්තතොති විසෙසනිවත්තිඅත්ථො මත්ත-සද්දො. තෙන යං ඉතො බාහිරකා, ලොකියමහාජනො ච “සත්තො ජීවො”තිආදිකං විසෙසං ඉමස්මිං අත්තභාවෙ අවිජ්ජමානං විකප්පනාමත්තෙනෙව සමාරොපෙන්නි, තං නිවත්තෙති. තෙනෙවාහ “නිස්සත්තතො නිජ්ජීවතො”ති. ආවජ්ජිතබ්බන්ති සමන්තාහරිතබ්බං. මනසි කාතබ්බන්ති පුනප්පුනං භාවනාවසෙන ධාතුමත්තතො ධාතුලක්ඛණං මනසි යපෙනබ්බං. පච්චචෙක්ඛිතබ්බන්ති තදෙව ධාතුලක්ඛණං පති පති අචෙක්ඛිතබ්බං, භාවනාසිද්ධෙන ඤාණචක්ඛුනා අපරාපරං පච්චක්ඛතො පස්සිතබ්බං.

තස්සෙවං වායමමානස්සාති තස්ස යොගිතො එවං චුත්තප්පකාරෙන භාවනං අනුයුඤ්ජන්තස්ස, තත්ථ ච භාවනාඅනුයොගෙ සක්කච්චකාරිතාය, සාතච්චකාරිතාය, සප්පායසෙවිතාය, සමථනිමිත්තසල්ලක්ඛණෙන, බොජ්ඣංගිගානං අනුපවත්තනෙන, කායෙ ච ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛචුත්තිතාය, අන්තරා සඬකොචං අනාපජ්ජන්තෙන භාවනං උස්සුක්කාපෙත්වා උස්සොල්භියං අවට්ඨානෙන සම්මදෙව වායාමං පයොගං පරක්කමං පවත්තෙන්තස්ස. ධාතුප්පහෙදාවභාසනපඤ්ඤාපරිග්ගහිතොති පථව්ඛාදීනං ධාතුනං සභාවලක්ඛණාවභාසනෙන අවභාසනකිච්චාය භාවනාපඤ්ඤාය ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු අවිජ්ඣනෙන සබ්බතො ගහිතො මහග්ගතභාවං අප්පත්තතාය උපචාරමත්තො සිඛාප්පත්තො කාමාවචරසමාධි උප්පජ්ජති. උපචාරසමාධිති ච රුල්භිවසෙන වෙදිතබ්බං. අප්පනං හි උපෙච්ච වාරී සමාධි උපචාරසමාධි, අප්පනා චෙත්ථ නත්ථී. තාදිසස්ස පන සමාධිස්ස සමානලක්ඛණතාය එවං චුත්තං. කස්මා පනෙත්ථ අප්පනා න භොතීති? තත්ථ කාරණමාහ “සභාවධම්මාරම්මණත්තා”ති. සභාවධම්මෙ හි තස්ස ගම්භීරභාවතො අසති භාවනාවිසෙසෙ අප්පනාඤ්ඤානං න උප්පජ්ජති, ලොකුත්තරං පන ඤානං විසුද්ධිභාවනානුක්කමවසෙන, ආරුප්පං ආරම්මණාතික්කමභාවනාවසෙන අප්පනාප්පත්තං භොතීති මරණානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.177) චුත්තොවායමත්ථො.

එවං රූපකායෙ අවිසෙසෙන චතුත්තං ධාතුනං පරිග්ගණ්ණනාවසෙන ධාතුකම්මට්ඨානං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ අට්ඨිආදීනං විනිබ්භුජනාවසෙන සඬබ්බෙපතො සුත්තෙ ආගතං ධාතුමනසිකාරවිධිං දස්සෙතුං “අථ වා පනා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යෙ ඉමෙ චත්තාරො කොට්ඨාසා චුත්තාති සම්බන්ධො. යථාපච්චයං යිතා සන්නිවෙසවිසිට්ඨා කට්ඨවල්ලිතිණමත්තිකායො උපාදාය යථා අගාරසමඤ්ඤා, න තත්ථ කොචි අගාරො නාම අත්ථී, එවං යථාපච්චයං සන්නිවෙසවිසිට්ඨානි පවත්තමානානි

අට්ඨිත්භාරුමං සවම්මානි පටිච්ච සරිරසමඤ්ඤා, න එත්ථ කොචි අත්තා ජීවො. කෙවලං තෙහි පරිවාරිතමාකාසමත්තන්ති දස්සෙති. දෙසනා සත්තසුඤ්ඤාසන්දස්සනපරාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “නිස්සත්තභාවදස්සනත්ථ”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ අට්ඨිඤ්ච පටිච්චානි පණ්හිකට්ඨිකාදිහෙදං පටිපාටියා උස්සිතං හුත්වා යීතං අතිරෙකතිස්සනහෙදං අට්ඨිං උපාදාය. න්භාරුඤ්චානි තමෙව අට්ඨිසඬ්ඝාටං ආබන්ධිත්වා යීතං නවසතප්පහෙදං න්භාරුං. මංසන්ති තමෙව අට්ඨිසඬ්ඝාටං අනුලිම්භිත්වා යීතං නවපෙසිසතප්පහෙදං මංසං. වම්මන්ති මච්ඡිකපත්තකච්ඡායාය ඡවියා සඤ්ජාදිතං සකලසරිරං පරියොනන්ධිත්වා යීතං බහලවම්මං පටිච්ච උපාදාය. සබ්බත්ථ ච-සද්දො සමුච්චයත්ථො. ආකාසො පරිවාරිතොති යථා හිත්තිපාදාදිවසෙන ය්පිතං කට්ඨං, තස්සෙව ආබන්ධනවල්ලි, අනුලෙපනමත්තිකා, ඡාදනානිණන්ති එතානි කට්ඨාදීනි අන්තො, බහි ච පරිවාරෙන්වා යීතො ආකාසො අගාරන්ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති, ගෙහන්ති පණ්ණන්ති. ලහති, එවමෙව යථාචුත්තානි අට්ඨිආදීනි අන්තො, බහි ච පරිවාරෙන්වා යීතො ආකාසො තානෙව අට්ඨිආදීනි උපාදාය රූපන්ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති, සරිරන්ති වොහාරං ලහති. යථා ච කට්ඨාදීනි පටිච්ච සඬ්ඛං ගතං අගාරං ලොකෙ “බත්ති යගෙහං, බ්‍රාහ්මණගෙහ”න්ති චුච්චති, එවමිදමපි “බත්ති යසරිරං බ්‍රාහ්මණසරිර”න්ති වොහරීයති, නත්ථෙත්ථ කොචි සත්තො වා ජීවො වානි අධිජ්ජායො.

තෙති තෙ වත්තාරො කොට්ඨාසෙ විනිබ්භුජිත්වා විනිබ්භුජිත්වාති යොජනා. තංතං අන්තරානුසාරිනාති අට්ඨිත්භාරුනං න්භාරුමංසානං මංසවම්මානන්ති තෙසං තෙසං කොට්ඨාසානං විවරානුපාතිනා ඤාණසඬ්ඛාතෙන හත්ථෙත. විනිබ්භුජිත්වා විනිබ්භුජිත්වාති අනෙකක්ඛන්තුං විනිවෙයෙත්වා. අථ වා විනිබ්භුජිත්වා විනිබ්භුජිත්වාති පච්චෙකං අට්ඨිආදීනං අන්තරානුසාරිනා ඤාණහත්ථෙත විනිබ්භොගං කත්වා. එතෙසුති සකලමිපි අත්තතො රූපකායං චතුර්ධා කත්වා විහත්තෙසු යථාචුත්තෙසු අට්ඨිආදීසු චතුසු කොට්ඨාසෙසු. පුරිමනෙයෙනෙවාති “යො ඉමස්මිං කායෙ ථද්ධිභාවො වා”ති ආදීනා පුබ්බෙ චුත්තනෙයෙනෙව. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං භාවනාවිධානං, තං අනන්තරනෙයෙ චුත්තාකාරෙනෙව වත්තබ්බං.

309. විත්ථාරතො ආගතෙ පන “චතුර්ධාචුත්තවත්ථානෙ”ති ආනෙත්වා යොජනා. එවං ඉදානි චුච්චමානාකාරෙන වෙදිතබ්බො භාවනානෙයො. “ද්වාවත්තාලිසාය ආකාරෙහි ධාතුයො උග්ගණ්හිත්වා”ති කස්මා චුත්තං, නනු ආදිතො ද්වත්තිංසාකාරා ධාතුයො න හොන්තිති? වත්ථුසීසෙන ධාතුනංයෙව උග්ගහෙතබ්බත්තා නායං දොසො. චුත්තප්පකාරෙහි “ගොචරගාමතො නාතිදුරනාවිවාසන්තතාදීහි පඤ්චහි අඬ්ගෙහි සමන්තාගතෙ”ති ආදීනා (විසුද්ධි.

1.53) චුත්තජපකාරො. කතසබ්බකිච්චෙනාති පලිබොධුපච්ඡෙදාදිකං කතං සබ්බකිච්චං එතෙනාති කතසබ්බකිච්චො, තෙනස්ස සීලවිසොධනාදි පන කම්මට්ඨානුග්ගහණතො පගෙව සිද්ධං හොතිති දස්සෙති. සසම්භාරසඬ්ඛෙපතොති සම්භරීයන්ති එතෙන බුද්ධිවොහාරාති සම්භාරො, තන්තිමිත්තං. කිං පනෙතං? පථවීආදි. කෙසාදීසු හි විසතියා ආකාරෙසු “පථවී”ති බුද්ධිවොහාරා පථවීතිමිත්තකා ථද්ධතං උපාදාය පවත්තනතො. තස්මා තත්ථ පථවීසම්භාරො නාම සවිසෙසාය තස්සා අත්ථිතාය කෙසාදයො සහ සම්භාරෙහිති සසම්භාරා. ආපොකොට්ඨාසාදීසුපි එසෙව නයො. සසම්භාරානං සඬ්ඛෙපො සසම්භාරසඬ්ඛෙපො, තතො සසම්භාරසඬ්ඛෙපතො භාවෙතබ්බන්ති යොජනා. සඬ්ඛෙපතො විසතියා, ද්වාදසසු, චතුසු, ඡසු ච කොට්ඨාසෙසු යථාක්කමං පථවීආදිකා චතස්සො ධාතුයො පරිග්ගහෙත්වා ධාතුවචත්ථානං සසම්භාරසඬ්ඛෙපතො භාවනා. තෙනාහ “ඉධ භික්ඛු විසතියා කොට්ඨාසෙසු”තිආදි.

සසම්භාරවිහත්තිතොති සසම්භාරානං කෙසාදීනං විභාගතො කෙසාදිකෙ විසති කොට්ඨාසෙ පුබ්බෙ විය එකජ්ඣං අග්ගහෙත්වා විභාගතො පථවීධාතුභාවෙන චචත්ථාපනං. ආපොකොට්ඨාසාදීසුපි එසෙව නයො. සලක්ඛණසඬ්ඛෙපතොති ලක්ඛීයති එතෙනාති ලක්ඛණං, ධම්මානං සභාවො, ඉධ පන ථද්ධතාදි. තස්මා ථද්ධලක්ඛණාදිවත්තතාය සහ ලක්ඛණෙහිති සලක්ඛණා, කෙසාදයො ද්වාචත්තාලීස ආකාරා. තෙසං සඬ්ඛෙපතො. ඉදං චුත්තං හොති – කෙසාදිකෙ විසති කොට්ඨාසෙ එකජ්ඣං ගහෙත්වා තත්ථ ථද්ධතාදිකං චතුබ්බිධමපි ලක්ඛණං චචත්ථපෙත්වා භාවනා සලක්ඛණසඬ්ඛෙපතො භාවනා. එස නයො ආපොකොට්ඨාසාදීසුපි. සලක්ඛණවිහත්තිතොති ථද්ධලක්ඛණාදිනා සලක්ඛණානං කෙසාදීනං විභාගතො කෙසාදීසු ද්වාචත්තාලීසාය ආකාරෙසු පච්චෙකං ථද්ධතාදීනං චතුත්තං චතුත්තං ලක්ඛණානං චචත්ථාපනවසෙන භාවනා.

එවං චතුහි ආකාරෙහි උද්දිට්ඨං භාවනානායං නිද්දිසිතුං “කථං සසම්භාරසඬ්ඛෙපතො භාවෙති”තිආදි ආරද්ධං. එත්ථ ච යථා තික්ඛපඤ්ඤො පුග්ගලො තික්ඛතාය පරොපරියත්තසබ්භාවතො තික්ඛිත්ත්වයමුදින්ත්වයනාවසෙන දුවිධොති. තත්ථ තික්ඛිත්ත්වයස්ස වසෙන සඬ්ඛෙපතො පයමනයො චුත්තො, මුදින්ත්වයස්ස වසෙන දුතියො. එවං නාතිතික්ඛපඤ්ඤොපි පුග්ගලොති. තත්ථ යො විසදින්ත්වයො පුග්ගලො, තස්ස වසෙන සසම්භාරසඬ්ඛෙපතො, සලක්ඛණසඬ්ඛෙපතො ච භාවනානායො නිද්දිට්ඨො. යො පන නාතිවිසදින්ත්වයො, තස්ස වසෙන සසම්භාරවිහත්තිතො, සලක්ඛණවිහත්තිතො ච භාවනානායො නිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො. තස්ස එවං චචත්ථාපයතො එව ධාතුයො පාකටා හොන්ති සවිසෙසං ධාතුනං පරිග්ගහිතත්තා. භාවනාවිධානං පනෙත්ථ හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

310. යස්සාති නාතිවිසදිත්ථියං පුග්ගලං සන්ධාය වදති. එවං භාවයතොති සසම්භාරසඨ්ඨිඛෙපතො භාවෙන්තස්ස. යෙන විධිනා උග්ගහෙත්වා කුසලො හොති, සො සත්තවිධො විධි “උග්ගහකොසල්ල”න්ති වුව්චති, තත්තිබ්බත්තං වා ඤාණං. එවං මනසිකාරකොසල්ලමපි වෙදිතබ්බං. ද්වත්තිංසාකාරෙති ධාතුමනසිකාරවසෙන පරිග්ගහිතෙ කෙසාදිකෙ ද්වත්තිංසවිධෙ කොට්ඨාසෙ. “ද්වත්තිංසාකාර”ති ව ඉදං තෙජවායුකොට්ඨාසෙසු වණ්ණාදිවසෙන වචත්ථානස්ස අභාවතො වුත්තං. සබ්බං තත්ථ වුත්තවිධානං කාතබ්බන්ති “වචසා මනසා”තිආදිනා වුත්තඋග්ගහකොසල්ලද්දෙසතො පට්ඨාය යාව “අනුපුබ්බමුඤ්චනාදිවසෙනා”ති පදං, තාව ආගතං සබ්බං භාවනාවිධානං කාතබ්බං. සම්පාදෙනබ්බං. වණ්ණාදිවසෙනාති වණ්ණසණ්ඨානදිසොකාසපරිච්ඡෙදවසෙන. අයඤ්ච වණ්ණාදිවසෙන මනසිකාරො ධාතුපටික්කුලවණ්ණමනසිකාරානං සාධාරණො පුබ්බභාගොති නිබ්බත්තිතධාතුමනසිකාරමෙව දස්සෙතුං “අවසානෙ එවං මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බො”ති වුත්තං.

311. අඤ්ඤමඤ්ඤං ආභොගපච්චවෙක්ඛණරහිතා එතෙ ධම්මාති එතෙ “සිසකට්ඨානපලිවෙද්ධනවම්මං කෙසා”ති එවං වොහරියමානා භූතූපාදායධම්මා “මයි කෙසා ජාතා, මයමෙත්ථ ජාතා”ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආභොගපච්චවෙක්ඛණසුඤ්ඤා. ඉමිනා කාරණස්ස ව ඵලස්ස ව අඛ්‍යාපාරතාය ධාතුමත්තතං සන්දස්සෙති, තෙන ව ආභොගපච්චවෙක්ඛණානම්පි එවමෙව අඛ්‍යාපාරතා දීපිතාති දට්ඨබ්බං. න හි තාති, තෙසං කාරණාති ව තථා තථා ආභූජිත්වා, පච්චවෙක්ඛිත්වා ව උජ්ජජ්ජන්ති, පච්චයභාවං වා ගච්ඡන්ති. ඉතීති වුත්තජ්ජකාරපරාමසනං. අවෙනතොති න වෙනතො, වෙනනාරහිතො වා. අඛ්‍යාකතොති අඛ්‍යාකතරාසිපරියාපන්තො. සුඤ්ඤොති අත්තසුඤ්ඤො. තතො එව නිස්සත්තො. ඵද්ධලක්ඛණාධිකතාය ඵද්ධො. තතො එව පට්ඨිධාතුති එවං මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බොති සම්බන්ධො. එවං සබ්බත්ථ.

312. සුඤ්ඤගාමට්ඨානෙති එත්ථ සුඤ්ඤගාමග්ගහණං පරමත්ථතො වෙදකචිරහදස්සනත්ථං කායස්ස.

313. මධුකට්ඨිකෙති මධුකබ්ජාති.

314. ගෙහථම්භානං ආධාරභාවෙන යපිතසිලායො පාසාණඋදුක්ඛලකානීති අධිජ්ජෙතාති.

315. දුග්ගන්ධාදිභාවෙ වස්ස සදිසභාවදස්සනත්ථං අල්ලගොවම්මග්ගහණං.

316. යෙහුයොන මංසපෙසීනං බහලතාය මහාමත්තිකග්ගහණං.

317. කුට්ටදාරුසුති දාරුකුට්ටිකාය කුටියා භිත්තිපාදභූතෙසු කට්ඨෙසු.

318. පණ්ඨිකට්ඨිආදීනං ආධාරභාවො විය ගොජ්ඵකට්ඨිආදීනං
ආධෙය්‍යභාවොපි අසමන්තාභාරසිද්ධොති දස්සනත්ථං
“පණ්ඨිකට්ඨිගොජ්ඵකට්ඨිං උක්ඛිපිත්වා යීත”න්තිආදිං වත්වා පුන
“සිසට්ඨිගිවට්ඨිකෙ පතිට්ඨිත”න්තිආදි වුත්තං.

319. සිත්තචෙත්තග්ගාදීසුති සෙදිතචෙත්තකලීරාදීසු.

321. උරට්ඨිසඬ්ඝාටො පඤ්ජරසදිසතාය “උරට්ඨිපඤ්ජර”න්ති වුත්තො.
තස්ස අථීරභාවදස්සනත්ථං ජිණ්ණසන්දමානිකපඤ්ජරං නිදස්සනභාවෙන
ගහිතං.

322. යමකමංසපිණ්ඩෙති මංසපිණ්ඩයුගලෙ.

323. කිලොමකස්ස සෙනවණ්ණතාය “පිලොතිකපලිචෙට්ඨිතෙ”ති
පිලොතිකං නිදස්සනභාවෙන වුත්තං. එවමෙව න වක්කභද්දානි සකලසරීරෙ ව
මංසං ජානාතීති එත්ථ න වක්කභද්දානි ජානන්ති “මයං
පටිච්ඡන්තකිලොමකෙන පටිච්ඡන්තානී”ති, න සකලසරීරෙ ව මංසං ජානාති
“අහං පටිච්ඡන්තකිලොමකෙන පටිච්ඡන්ත”න්ති යොජෙතබ්බං.

324. කොට්ඨමත්ථකපස්සන්ති කුසුලස්ස අබ්භන්තරෙ මත්ථකපස්සං.

325. ද්විත්තං ථනානමන්තරෙති ද්විත්තං ථනජ්ජදෙසානං චෙමජ්ජෙකු,
ථනජ්ජදෙසො ව අබ්භන්තරවසෙන චෙදිතබ්බො.

327. එකච්ඡතිඅන්තභොගෙති එකච්ඡතියා යානෙසු ඔහග්ගොහග්ගෙ
අන්තමණ්ඩලෙ.

328. ආමාසයෙ යිතො පරිභුත්තාභාරො උදරියන්ති අධිජ්ජෙතන්ති ආහ
“උදරියං උදරෙ යීතං අසිතපිතබායිතසායිත”න්ති.

331. අබ්ද්ධපිත්තං සංසරණලොහිතං විය, කායුස්මා විය ව
කම්මජරුපපට්ඨිච්ඡන්තිකන්ති ආහ “අබ්ද්ධපිත්තං ජීවිතින්ද්‍රියපට්ඨිච්ඡං
සකලසරීරං ඛ්‍යාපෙත්වා යීත”න්ති. පට්ඨිච්ඡන්තාවචනෙන වස්ස ජීවිතින්ද්‍රියෙ
සති සබ්භාවමෙව දීපෙති, න ජීවිතින්ද්‍රියස්ස විය එකන්තකම්මජතන්ති

දට්ඨබ්බං. පිත්තකොසකෙති මහාකොසාටකීකොසසදිසෙ පිත්තාධාරෙ. යුසභුතොති රසභුතො.

332. උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භමලාදීනං ඡඩ්ඛනට්ඨානං චන්දනිකා, තස්සං චන්දනිකායං.

333. පුබ්බාසයො මන්දපඤ්ඤානං කෙසඤ්චිදෙව හොතීති කත්වා අසබ්බසාධාරණන්ති අධිප්පායෙනාහ “පුබ්බො අනිබ්ද්ධොකාසො”ති.

334. පිත්තං වියාති අබ්ද්ධපිත්තං විය. සකලසරීරන්ති ජීවිතින්ද්‍රියපට්ඨේදං සබ්බං සරීරප්පදෙසං. චක්කභද්‍රයයකනපථ්ථාසානි තෙමෙත්තන්ති එත්ථ යකනං හෙට්ඨාභාගපුරණෙන, ඉතරානි තෙසං උපරි ථොකං ථොකං පග්ගරණෙන ච තෙමෙතීති දට්ඨබ්බං. හෙට්ඨා ලෙඩ්චුබ්බණ්ඩාදීනි තෙමයමානෙති තෙමකතෙමිතබ්බානං අබ්‍යාපාරතාසාමඤ්ඤානිදස්සනත්ථං එව උපමා දට්ඨබ්බා, න යානසාමඤ්ඤානිදස්සනත්ථං. සන්තිචිතලොභිතෙන හි තෙමෙතබ්බානං කෙසඤ්චි හෙට්ඨා, කස්සචි උපරි ධීතතා කායගතාසනිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.206) දස්සිතාති. යකනස්ස හෙට්ඨාභාගට්ඨානං “මයි ලොභිතං ධීත”න්ති න ඡානාති, චක්කාදීනි “අම්භෙ තෙමයමානං ලොභිතං ධීත”න්ති න ඡානන්තීති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

336. පත්ථිත්තසිනෙහොති ථීනභාවං සනභාවං ගතසිනෙහො. සකලසරීරෙ මංසන්ති යොජනා, තඤ්ච ථූලසරීරං සන්ධාය චුත්තං. මෙදස්ස සතිපි පත්ථිත්තතාය සනභාවෙ මංසස්ස විය න බ්ද්ධතාති චුත්තං “පත්ථිත්තයුසො”ති. තෙනෙවස්ස ආපොකොට්ඨාසතා.

337. උදකපුණ්ණෙසු තරුණතාලට්ඨිකූපකෙසුති නාතිපරිණතානං සජලකානං අග්ගතො ඡිත්තානං තාලසලාටුකානං විවරානි සන්ධාය චුත්තං.

338. වසාය අත්තනො ආධාරෙ අභිබ්‍යාපනමුඛෙන අබ්‍යාපාරතාසාමඤ්ඤං විභාවෙතබ්බන්ති ආවාමගතතෙලං නිදස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං.

339. බෙළුප්පත්තිපච්චයෙ අම්බිලග්ගමධුරග්ගාදිකෙ.

343. කෙසාදීසු මනසිකාරං පචත්තෙත්වා තෙජොකොට්ඨාසෙසු පචත්තෙතබ්බො මනසිකාරොති විභත්තිං පරිණාමෙත්වා යොජෙතබ්බං. යෙන සන්තප්පතීති යෙන කායො සන්තප්පති, අයං සන්තප්පනකිච්චො. තෙජොති තස්ස පරිග්ගණ්ණනාකාරො එව පච්චාමට්ඨො. යෙන ජීරියතීතිආදීසුපි එසෙව නයො.

344.

අන්තොපවිසනබ්භිනික්ඛමනනාසිකාවාතභාවෙන.

“එවං.

පවත්තමනසිකාරස්සා”ති ඉමිනා වුත්තාකාරෙන සසම්භාරවිහත්තිතො පවත්තකම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස. ධාතුයො පාකටා භොන්තීති විත්ථාරතො පරිග්ගහිතත්තා ධාතුයො විභූතා භොන්ති. ඉධාපි භාවනාවිධානං හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

345. තත්ථෙව්වාති තෙසුයෙව වීසතියා කොට්ඨාසෙසු. පරිපාවනලක්ඛණං විත්ථම්භනලක්ඛණන්ති එත්ථාපි “තත්ථෙව්වා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

පුන තත්ථෙව්වාති තෙසුයෙව ද්වාදසසු කොට්ඨාසෙසුති අත්ථො. එත්ථ ව කෙසාදිකොට්ඨාසානං සංවිග්ගහතාය තත්ථ විජ්ජමානා ආපොධාතුආදයො න්භානියවුණ්ණාදීසු උදකාදයො විය සුවිඤ්ඤායාති “තත්ථෙව ආබන්ධනලක්ඛණ”න්තිආදි වුත්තං.

සන්තප්පනාදිතෙජොකොට්ඨාසෙසු පන වායොධාතුආදයො න තථා සුවිඤ්ඤායාති කත්වා “තෙන අවිනිභූත්ත”න්ති වුත්තං, න තත්ථෙව්වාති. යදි එවං, වායුකොට්ඨාසෙසු කථං තත්ථෙව්වාති? වායුකොට්ඨාසාපි හි උද්ධච්ඡිගමවාතාදයො පිණ්ඩාකාරෙනෙව පරිග්ගහෙනබ්බතං උපගච්ඡන්ති, න පන සන්තප්පනාදිතෙජොකොට්ඨාසාති නායං දොසො. තත්ථ තෙනාති තෙන තෙජෙන. අවිනිභූත්තන්ති අවිනාභූතං, තංතංකලාපගතවසෙන වා එවං වුත්තං. එවං වචන්ථාපයතොති වුත්තාකාරෙන සලක්ඛණසච්චෙපතො ධාතුයො වචන්ථාපෙන්තස්ස. වුත්තනයෙනාති “තස්සෙවං වායමමානස්සා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.308) හෙට්ඨා වුත්තනයෙන.

346. එවම්පි භාවයතොති සලක්ඛණසච්චෙපතො ධාතුයො පරිග්ගහෙන්වා භාවෙන්තස්සාපි. පුබ්බෙ වුත්තනයෙනාති සසම්භාරවිහත්තිතො භාවනායං වුත්තෙන නයෙන. එවන්ති යථා කෙසෙ, එවං. සබ්බකොට්ඨාසෙසුති එකචත්තාලීසහෙදෙසු සෙසසබ්බකොට්ඨාසෙසු එවමෙත්ථ අට්ඨසට්ඨිධාතුසතස්ස පරිග්ගහො වුත්තො භොති. භාවනාවිධානං පනෙත්ථ හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ඉදානි වචනත්ථාදිමුඛෙනපි ධාතුසු මනසිකාරවිධානං දස්සෙතුං “වචනත්ථතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ වචනත්ථතොති යස්මා සබ්බපඨමං කම්මට්ඨානස්ස උග්ගහණං වචනවසෙන භොති වචනද්වාරෙන තදත්ථස්ස ආදිතො ගහෙනබ්බතො, තස්මා වචනත්ථතොපි ධාතුනං මනසිකාතබ්බතා වුත්තා. කලාපතොති වචනත්ථවසෙන වීසෙසතො, සාමඤ්ඤතො ව ධාතුයො පරිග්ගහෙන්වා ඨිතස්ස යස්මා තා පිණ්ඩසො පවත්තන්ති, න පච්චෙකං, තස්මා

කලාපතොපි මනසිකාතබ්බතා චුත්තා. තෙ පන කලාපා පරමාණුපරිමාණා හොන්තීති තප්පරියාපන්නානං පථවිධාතුආදීනං එකස්මිං සරීරෙ පරිමේයාපරිච්ඡේදං දස්සෙතුං චුණ්ණතො මනසිකාතබ්බතා චුත්තා. සො පනායං තාසං චුණ්ණතො මනසිකාරො සඬ්ඝාටවසෙන හොතීති නිබ්බට්ඨසරුපමෙව පරිග්ගහෙනබ්බං දස්සෙතුං ලක්ඛණාදිතො මනසිකාරො චුත්තො. ලක්ඛණාදිතො ධාතුයො පරිග්ගණ්හන්තෙන සලක්ඛණවිහත්තීතො කම්මට්ඨානාහිනිවෙසෙ යස්මා ද්වාචත්තාලියාය කොට්ඨාසානං වසෙන ධාතුසු පරිග්ගණ්හමානාසු “එත්තකා උතුසමුට්ඨානා, එත්තකා විත්තාදිසමුට්ඨානා”ති අයං විභාගො ඤාතබ්බො හොති, තස්මා සමුට්ඨානතො මනසිකාරො චුත්තො.

එවං පරිඤ්ඤාතසමුට්ඨානානම්පි තාසං සද්දානුසාරෙන විනා විසෙසසාමඤ්ඤපරිග්ගහො කාතබ්බොති දස්සෙතුං නානත්තෙකත්තතො මනසිකාරො චුත්තො. ලක්ඛණවිසෙසතො විනිභුත්තරූපාපි එතා අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානතාය පදෙසෙන අවිනිභුත්තාති අයං විසෙසො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං විනිබ්භොගාවිනිබ්භොගතො මනසිකාරො චුත්තො. සතිපි අවිනිබ්භොගචුත්තියං කාවිදෙව කාසඤ්චි සභාගා, කාවි විසභාගාති අයම්පි විසෙසො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං සභාගවිසභාගතො මනසිකාරො චුත්තො. සභාගවිසභාගාපි ධාතුයො අජ්ඣත්තිකා ඊදිසකිච්චවිසෙසයුත්තා, බාහිරා තබ්බිපරිතාති අයං විසෙසො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං අජ්ඣත්තිකබාහිරවිසෙසතො මනසිකාරො චුත්තො. සජාතිසඬ්ඝහාදිකො ධාතුසඬ්ඝහවිසෙසොපි පරිග්ගහිතබ්බොති දස්සෙතුං සඬ්ඝහතො මනසිකාරො චුත්තො. සන්ධාරණාදිහි යථාසකකිච්චෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථම්භභාවතොපි ධාතුයො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං පච්චයතො මනසිකාරො චුත්තො. අබ්‍යාපාරනයතො ධාතුයො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං අසමන්තාභාරතො මනසිකාරො චුත්තො. අත්තතො පච්චයධම්මවිසෙසතො, පච්චයභාවවිසෙසතො ච ධාතුයො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං පච්චයවිභාගතො මනසිකාරො චුත්තොති එවමෙතෙසං තෙරසන්නං ආකාරානං පරිග්ගහෙ කාරණං වෙදිතබ්බං. ආකාරෙහීති පකාරෙහි, කාරණෙහි වා.

347. තත්ථ පත්ථටත්තාති පුට්ඨත්තා, තෙන පුට්ඨභාවතො පුට්ඨි, පුට්ඨි එව පථවීති නිරුත්තිනයෙන සද්දත්ථමාහ. පත්ථනට්ඨෙන වා පථවී, පතිට්ඨාභාවෙන පත්ථායති උපතිට්ඨතීති අත්ථො. “අප්පොති”ති පදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තො එව. ආපියතීති සොසියති, පිටියතීති කෙච්චි. “අයං පනත්ථො සසම්භාරාපෙ යුජ්ජතී”ති වදන්ති, ලක්ඛණාපෙපි යුජ්ජතෙව. සොපි හි ඵරුසපාවනවිසොසනාකාරෙන සෙසභුතත්තයෙන පියමානො විය පචත්තතීති. අප්පොසතීති බුහෙති. පරිබුහනරසා හි ආපොධාතු. තෙජතීති නිසෙති,

තික්ඛණාවෙන සෙසභුතත්තයං උස්මාපයතීති අත්ථො. වායතීති සමීරෙති, දෙසන්තරුප්පත්තිහෙතුභාවෙන භූතසඬ්ඝාතං ගමෙතීති අත්ථො.

එවං තාව විසෙසතො වචනත්ථං වත්වා ඉදානි සාමඤ්ඤතො වත්තුං “අවිසෙසෙන පනා”තිආදි චුත්තං. සලක්ඛණධාරණතොති යථා තිත්ථියපරිකප්පිතො “පකති අත්තා”ති එවමාදිකො සභාවතො නත්ථි, න එවමෙනා. එතා පන සලක්ඛණං සභාවං ධාරෙන්තීති ධාතුයො. දුක්ඛදානතොති දුක්ඛස්ස විදහනතො. එතා හි ධාතුයො කාරණභාවෙන වචන්ථිතා හුත්වා අයලොභාදිධාතුයො විය අයලොභාදිං අනෙකප්පකාරං සංසාරදුක්ඛං විදහන්ති. දුක්ඛාධානතොති අනප්පකස්ස දුක්ඛස්ස විධානමත්තතො අවසවත්තනතො, තං වා දුක්ඛං එතාහි කාරණභූතාහි සත්තෙහි අනුචිධියති, තථාචිහිතඤ්ච තං එතාස්ථෙව ධියති යපියතීති එවං දුක්ඛාධානතො, ධාතුයො. අපිච “නිජ්ජීවට්ඨො ධාතුට්ඨො”ති චුත්තොවායමත්ථො. තථා හි භගවා “ඡධාතුරොයං හික්ඛු පුරිසො”තිආදීසු (ම. නි. 3.343-345) ජීවසඤ්ඤාසමූහනනත්ථං ධාතුදෙසනං අකාසීති. ඉති වචනත්ථමුඛෙනපි අසාධාරණතො, සාධාරණතො ච ධාතුනං සරසලක්ඛණමෙව විභාවියතීති ආහ “එවං විසෙසසාමඤ්ඤවසෙන වචනත්ථතො මනසි කාතඛ්ඛා”ති. මනසිකාරො පන වචනත්ථමුඛෙන ධාතුයො පරිග්ගහෙත්වා ධීතස්ස හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛො.

348. ආකාරෙහීති පකාරෙහි. අථ වා ආකරියන්ති දිස්සන්ති එත්ථ ධාතුයොති ආකාරා, කොට්ඨාසා. අට්ඨධම්මසමොධානාති යථාචුත්තානං පච්චයවිසෙසෙන විසිට්ඨරූපානං වණ්ණාදීනං අට්ඨන්තං ධම්මානං සමවධානතො සන්තිචෙසවිසෙසවසෙන සභාවට්ඨානතො තං උපාදාය. කෙසාති සම්මුති සමඤ්ඤාමත්තං හොති. තෙසංයෙව විනිබ්භොගාති තෙසංයෙව වණ්ණාදීනං විනිබ්භජනතො. යථා හි වණ්ණාදයො අට්ඨ ධම්මා පඤ්ඤාය විනිබ්භජ්ජමානා අඤ්ඤමඤ්ඤධ්වනිරොකෙන පරමත්ථතො උපලබ්භන්ති, න එවං වණ්ණාදිධ්වනිරොකෙන පරමත්ථතො කෙසා උපලබ්භන්ති. තස්මා යෙ ව ධම්මෙ සමුදිතෙ උපාදාය “කෙසා”ති සම්මුති, තෙසු විසුං විසුං කතෙසු නත්ථි “කෙසා”ති සම්මුති, වොහාරමත්තන්ති අත්ථො.

“අට්ඨධම්මකලාපමත්තමෙවා”ති ඉදං කෙසපඤ්ඤත්තියා උපාදායභූතෙ වණ්ණාදිකෙ එකත්තෙන ගහෙත්වා චුත්තං, න තෙසං අට්ඨධම්මමත්තභාවතො. කම්මසමුට්ඨානො කොට්ඨාසොති කෙසෙසු තාව කෙසමුලං, එවං ලොමාදීසුපි යථාරහං වෙදිතඛ්ඛං. දසධම්මකලාපොපිති එත්ථ අසිතාදිපරිපාවකො තෙජොකොට්ඨාසො නවධම්මකලාපොපිති වත්තඛ්ඛො. යදිමෙ කෙසාදිකොට්ඨාසා යථාරහං අට්ඨනවදසධම්මසමූහභූතා, අථ කස්මා

පථවිආදිධාතුමත්තතො මනසි කරියන්තීති ආහ “උස්සදවසෙන පනා”තිආදි. යස්මා අයං ධාතුමනසිකාරො යාවදෙව සත්තසඤ්ඤාසමුග්ගසාටනත්ථො, ධම්මවිනිබ්භොගො ව සාතිසයං සත්තසඤ්ඤාසමුග්ගසාටාය සංවත්තති, තස්මා කොට්ඨාසෙසු එවං ධම්මවිභාගො වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි උදරියං කරිසං පුබ්බො මුත්තඤ්ච උතුසමුට්ඨානා, අසිතාදිපරිපාවකතෙජො කම්මසමුට්ඨානො, අස්සාසපස්සාසවානො විත්තසමුට්ඨානොති ඡ එකසමුට්ඨානා, සෙදොඅස්ස බෙළො සිඬ්ඝාණිකාති වත්තාරො උතුවිත්තවසෙන ද්විසමුට්ඨානා, සෙසා ද්වත්තිංස වතුසමුට්ඨානා.

තෙසු අසිතාදිපරිපාවකෙ තෙජොකොට්ඨාසෙ එකො කලාපො ජීවිතනවකො, අඤ්ඤෙසු එකසමුට්ඨානෙසු උතුසමුට්ඨානො, විත්තසමුට්ඨානො වා එකෙකො අට්ඨකො, ද්විසමුට්ඨානෙසු උතුවිත්තවසෙන ද්වෙ ද්වෙ අට්ඨකා, වතුසමුට්ඨානෙසු උතුවිත්තාභාරසමුට්ඨානා තයො තයො අට්ඨකා, උතුවිත්තසමුට්ඨානෙසු සද්දනවකා, අට්ඨසු තෙජොවායොකොට්ඨාසෙසු අට්ඨ ජීවිතනවකා, සෙසෙසු වතුච්ඡිනියා කොට්ඨාසෙසු කායභාවදසකද්වයසහිතා, වක්ඛාදිසඤ්ඤිතෙසු මංසකොට්ඨාසෙසු වක්ඛුසොතසානජීවිභාවත්ථුදසකසහිතා වාති පරිපුණ්ණායතනකෙ රූපකායෙ හෙදං අනාමසිත්වා එකත්තවසෙන ගය්භමානා සත්තවත්තාලීසාධිකසතරූපකලාපා රූපවිභාගතො සාධිකං දියඬ්ඝරූපසහස්සං හොති, කොට්ඨාසානං පන අවයවවිභාගෙන තදවයවකලාපානං හෙදෙ ගය්භමානෙ රූපධම්මානං අසඬ්බොයාහෙදතා වෙදිතබ්බො. එවං ධම්මවිභාගතො අනෙකහෙදහින්නාපි ඉමෙ ද්වාචත්තාලීස කොට්ඨාසා උස්සදග්ගහණෙන වතුධාතුවසෙනෙව වචත්ථපෙතබ්බො. තෙනාහ “උස්සදවසෙන පන...පෙ.... මනසි කාතබ්බො”ති. තත්ථ මනසිකාරවිධි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

349. මජ්ඣිමෙත පමාණෙනාති ආරොහපරිණාහෙහි මජ්ඣිමසරීරෙ ලබ්භමානෙන මජ්ඣිමෙත පරිමාණෙන. පරිග්ගය්භමානාති පඤ්ඤාය පරිතක්කෙත්වා ගය්භමානා. පරමාණුහෙදසඤ්චුණ්ණාති එත්ථ යථා “අඬ්ගුලස්ස අට්ඨමො භාගො යවො, යවස්ස අට්ඨමො භාගො ඌකා, ඌකාය අට්ඨමො භාගො ලික්ඛා, ලික්ඛාය අට්ඨමො භාගො රථරෙණු, රථරෙණුස්ස අට්ඨමො භාගො තජ්ජාරී, තජ්ජාරියා අට්ඨමො භාගො අණු, එවං අණුනො අට්ඨමො භාගො පරමාණු නාමා”ති කෙවි. අට්ඨකථායං (විභ. අට්ඨ. 515) පන “සත්තධඤ්ඤමාසප්පමාණං එකං අඬ්ගුලං, සත්තඌකාපමාණො එකො ධඤ්ඤමාසො, සත්තලික්ඛාපමාණො එකා ඌකා, ඡත්තිංසරථරෙණුප්පමාණො එකා ලික්ඛා, ඡත්තිංසතජ්ජාරීප්පමාණො එකො රථරෙණු, ඡත්තිංසඅණුප්පමාණො එකා තජ්ජාරී, ඡත්තිංසපරමාණුප්පමාණො එකො අණු”ති චුත්තං. තස්මා අණුනො ඡත්තිංසතිමභාගමත්තො පරමාණු නාම

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

සමාධිනිද්දෙසවණ්ණනා

ආකාසකොට්ඨාසිකො මංසවක්ඛුස්ස අගොවරො දිබ්බවක්ඛුස්සෙව
ගොවරභූතො. තං සන්ධායාහ “පරමාණුහෙදසඤ්චුණ්ණා”ති,
යථාචුත්තපරමාණුප්පහෙදෙන චුණ්ණවිචුණ්ණභූතා. සුබ්බමරජභූතාති
තතොයෙව අතිවිය සුබ්බමරජභාවං ගතා.

දොණමත්තා සියාති සොළස නාළිමත්තා. ඉධාපි “මජ්ඣිමෙන
පමාණෙන”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තෙන “පකතියා චතුමුට්ඨිකං
කුඩුවං, චතුකුඩුවං නාළි, තාය නාළියා සොළස නාළියො දොණං, තං පන
මගධනාළියා ද්වාදස නාළියො භොන්ති”ති වදන්ති. සඬගහිතාති යථා න
විජ්ජකිරති, එවං ආබන්ධනවසෙන සම්පිණ්ඩිත්වා ගහිතා. අනුපාලිතාති යථා
පග්ගරණසභාවාය ආපොධාතුයා වසෙන කිලින්තභාවං, පිච්ඡිලභාවං වා
නාපජ්ජති, එවං අනුරක්ඛිතා. විත්ථමිහිතාති සඬසාතවායුතා අතිවිය
විත්ථමිහනං පාපිතා. න විකිරති න විද්ධංසතීති සුබ්බමරජභූතාපි පථවිධාතු
ආබන්ධනපරිපාවනසමුදිරණකිව්වාහි ආපොතෙජොවායොධාතුහි උද්ධපව්වයා
සිනෙහෙන තෙමිතා තෙජසා පරිපක්කා වායුතා විත්ථමිහනං පාපිතා
පිට්ඨචුණ්ණා විය න ඉතො විතො ව විකිරති න විද්ධංසති, අථ ඛො පිණ්ඩිතා
සනභූතා හුත්වා නානප්පකාරෙන ගහෙතබ්බතං ආපජ්ජති. තෙනාහ
“අවිකිරියමානා”තිආදි. තත්ථ විකප්පන්ති විහාගං. යදිපි
තෙජොවායොධාතුයොපි සවිග්ගහා රූපධම්මභාවතො, යදියො පන සනභාවො
පථවිආපොධාතුසු ලබ්භති, න තාදියො තෙජොවායොධාතුසු ලබ්භතීති
මෙයාභාවාභාවතො තත්ථ චුණ්ණහෙදො න උද්ධට්ඨො. තථා හි
සසම්භාරතෙජොවායුසුපි මෙයාභාවො න ලබ්භතෙව.

යුසගතාති යුසභාවං ද්වභාවං ගතා. තතො එව ආබන්ධනාකාරභූතා. න
පග්ගරතීති න ඔගළති. න පරිස්සවතීති න විස්සන්දති. පිණ්ණපිණ්ණභාවං
දස්සෙතීති ආපොධාතුයා බ්‍රහ්මනරසතාය චුත්තං.

උසුමාකාරභූතාති එතෙන කායෙ පාකතිකඋස්මාපි ගහණිසඬ්ඛාතාය
තස්සායෙව තෙජොධාතුයා වසෙන භොතීති දස්සෙති. පරිපාවෙතීති
සන්තෙජෙති. සා හි යථාභුත්තස්ස ආහාරස්ස සම්මා පරිණාමනෙන
රසාදිසම්පත්තියා හෙතුභාවං ගච්ඡන්ති ඉමං කායං පරිපාවෙති සන්තෙජෙතීති
චුච්චති. තෙනෙවාහ “න පුතිභාවං දස්සෙති”ති. කම්මුපනිස්සයාය,
විත්තප්පසාදහෙතුකාය ව සරීරෙ වණ්ණසම්පදාය තෙජොධාතු විසෙසපව්වයො,
පගෙව උතුආහාරසමුට්ඨානාය රූපසම්පත්තියා යථාචුත්තතෙජොධාතුති ආහ
“වණ්ණසම්පත්තිඤ්චස්ස ආවහති”ති.

සමුදිරණවිත්ථමිහනලක්ඛණාති එත්ථ සමුදිරණං අනුපෙල්ලනං,
විසොසනන්ති කෙවි. විත්ථමිහනං සෙසභූතත්තයස්ස ථමිහිතත්තාපාදනං,

උප්පිලනන්ති එකෙ. තායාති විත්ථම්භනලක්ඛණාය වායොධාතුයා. අපරායාති සමුදිරණලක්ඛණාය. සා හි පෙල්ලනසභාවා. තෙනාහ “සමබ්භාහතො”ති. සමබ්භාහනඤ්ච රූපකලාපස්ස දෙසන්තරුප්පත්තියා හෙතුභාවො. අවසට්ඨනං ආසන්නතරුප්පත්තියා. ලාළෙතීති පරිවත්තෙති. ඉදානි යදන්ථං චුණ්ණතො මනසිකාරො ආගතො, තං නිගමනවසෙන දස්සෙතුං “එවමෙත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ ධාතුයන්තන්ති සුත්තෙන විය යන්තරූපකං අසතිපි කත්තුභූතෙ අත්තති විත්තවසෙන ධාතුමයං යන්තං පවත්තති, ඉධාපි මනසිකාරවිධි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

350. යදිපි චතුත්තං ධාතුනං ලක්ඛණාදයො හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ චුත්තා එව, තථාපි තෙ අනවසෙසතො දස්සෙත්වා විසුං කම්මට්ඨානපරිග්ගහවිධිං දස්සෙතුං “ලක්ඛණාදිතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ලක්ඛියති එතෙනාති ලක්ඛණං, කක්ඛළත්තං ලක්ඛණමෙතිස්සාති කක්ඛළත්තලක්ඛණා. නනු ච කක්ඛළත්තමෙව පට්ඨිධාතුති? සච්චමෙතං, තථාපි විඤ්ඤාතාවිඤ්ඤාතසද්දන්ථතාවසෙන අභින්නෙපි ධම්මෙ කප්පනාසිද්ධෙන හෙදෙන එවං නිද්දෙසො කතො. එවං හි අත්ථවිසෙසාවබ්බොධො හොතීති. අථ වා ලක්ඛියතීති ලක්ඛණං, කක්ඛළත්තං හුත්වා ලක්ඛියමානා ධාතු කක්ඛළත්තලක්ඛණාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසාසුපි එසෙව නයො. පතිට්ඨානරසාති සහජාතධම්මානං පතිට්ඨාභාවකිච්චා. තතො එව නෙසං සම්පට්ඨජනාකාරෙන ඤාණස්ස පච්චුපතිට්ඨතීති සම්පට්ඨජනපච්චුපට්ඨානා. පදට්ඨානං පනෙත්ථ අඤ්ඤධම්මතාය න උද්ධට්ඨං, සාධාරණභාවසබ්භාවතො වා දුරකාරණං විය. යථා වා ධම්මුද්දෙසවාරවණ්ණනාදීසු රසාදිනා අඤ්ඤෙසං පච්චයභාවං දස්සෙත්වා පච්චයවන්තතාදස්සනත්ථං පදට්ඨානං උද්ධට්ඨං, න එවමිධි. ඉධ පන ධාතුනං අනඤ්ඤසාධාරණවිසෙසවිභාවනපරාය වොදනාය අඤ්ඤධම්මභූතං පදට්ඨානං න උද්ධට්ඨන්ති දට්ඨබ්බං. බ්‍රහ්මනරසාති සහජාතධම්මානං වච්චනකිච්චා. තථා හි සා නෙසං පිණිතභාවං දස්සෙතීති චුච්චති. සඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානාති බාහිරඋදකං විය න්හානියචුණ්ණස්ස සහජාතධම්මානං සඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානා. මද්දවානුප්පදානපච්චුපට්ඨානාති බාහිරග්ගි විය ජතුලොභාදීනං සහජාතධම්මානං මුදුභාවානුප්පදානපච්චුපට්ඨානා. අභිනිභාරො භූතසඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානං දෙසන්තරුප්පත්තිහෙතුභාවො, නීහරණං වා බීජතො අච්ඡුරස්ස විය.

351. උතුසමුට්ඨානාව කම්මාදිවසෙන අනුප්පත්තිතො. උතුචිත්තසමුට්ඨානා කදාපි උතුතො, කදාපි චිත්තතො උප්පජ්ජනතො. අවසෙසාති චුත්තාවසෙසා කෙසාදයො චතුච්ඡති, ආදිතො තයො තෙජාකොට්ඨාසා, පඤ්ච වායොකොට්ඨාසා වාති ද්වත්තිංස. සබ්බෙපිති තෙ

සබ්බෙහි කම්මාදිවසෙන උප්පජ්ජනතො චතුසමුට්ඨානා. කෙසාදීනම්පි හි මංසතො අවිමුත්තභාගො කම්මාභාරවිත්තසමුට්ඨානොව භොතීති.

352. නානත්තෙකත්තතොති විසෙසසාමඤ්ඤතො. ධම්මානං හි අඤ්ඤමඤ්ඤං විසදිසනා නානත්තං, සමානතා එකත්තං. සබ්බාසම්පීති චතුත්තම්පි. සලක්ඛණාදිතොති සකං ලක්ඛණං සලක්ඛණං, තතො සලක්ඛණාදිතො. ආදි-සද්දෙන රසපච්චුපට්ඨානානං විය මුදුසණ්භඵරුසභාවාදීනම්පි සඬගභො දට්ඨබ්බො. “කම්මසමුට්ඨානාදිවසෙන නානත්තභූතාන”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු කම්මසමුට්ඨානාදිවසෙන චතුත්තං ධාතුනං එකත්තං භොති සාධාරණත්තාති? න, “අඤ්ඤා ඵච ධාතුයො කම්මසමුට්ඨානා, අඤ්ඤා උතුආදිසමුට්ඨානා”තිආදිකං හෙදං සන්ධාය තථා චචනතො. එතාසං ධාතුනං. රුප්පනලක්ඛණං රුප්පනසභාවං. කම්පනෙන රුප්පනං නාම? යා සිතාදිවිරොධිපච්චයසන්නිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති, තස්මිං චා සති යො විජ්ජමානස්සෙව විසදිසුප්පත්තියා හෙතුභාවො, තං රුප්පනං. අනතීතත්තාති අපරිච්චජනතො.

මහත්තපාතුභාවො චෙත්ථ සසම්භාරධාතුවසෙන චෙදිතබ්බො, තථා මහාවිකාරතා මහාභූතසාමඤ්ඤලක්ඛණධාතුවසෙන, මහාපරිභාරතා, මහත්තවිජ්ජමානතා ච උභයවසෙනාති. භූතසද්දාපෙක්ඛාය “එතානී”ති නපුංසකනිද්දෙසො. මහත්තානි පාතුභූතානි අනෙකසතසභස්ස රුපකලාපසඬසාටතාය සමුභවසෙන, සන්නතිවසෙන ච අපරිමිතපරිමාණානං, අනෙකයොජනායාමචිත්ථාරානඤ්ච උප්පජ්ජනතො. චත්තාරි නහුතානීති චත්තාරි දසසභස්සාති. දෙවදානවාදීනං තිගාචුතාදිසර්වවසෙන මහත්තානි පාතුභූතානි.

තත්ථායං චචනත්ථො – මහත්තානි භූතානි ජාතානි නිබ්බත්තානීති මහාභූතානීති. අනෙකාභූතවිසෙසදස්සනෙන, අනෙකබ්භූතදස්සනෙන ච අනෙකච්ඡරියදස්සනවසෙන මහත්තො අබ්භූතො, මහත්තානි චා අභූතානි එත්ථාති මහාභූතො, මායාකාරො. යක්ඛාදයො ජාතිවසෙනෙව මහත්තා භූතානි මහාභූතා, නිරුල්භො චා අයං තෙසු මහාභූතසද්දො දට්ඨබ්බො. පථවීආදයො පන වඤ්චකතාය, අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානතාය ච මහාභූතා විය මහාභූතා. භූතසද්දස්ස උභයලිඬගතාය නපුංසකතා කතා. තත්ථ වඤ්චකතා සයං අනිලාදිසභාවානි හුත්වා නිලාදිසභාවස්ස උපට්ඨාපනං, අනිත්ථිපුරිසාදිසභාවානෙව ච හුත්වා ඉත්ථිපුරිසාදිආකාරස්ස උපට්ඨාපනං. තථා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අත්තො, බහි ච අට්ඨිතානංයෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සාය අවට්ඨානතො අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානතා. යදි හි ඉමා ධාතුයො අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අත්තො යිතා, න සකිච්චකරා සියුං අඤ්ඤමඤ්ඤානුප්පවෙසනතො, අථ බහි

ධීතා විනිබ්භුත්තා සිද්ධං. තථා සති අවිනිබ්භුත්තවාදො භායෙය්‍ය, තස්මා න නිද්දිසිතබ්බට්ඨානා. එවං සන්තෙපි පතිට්ඨානාදිනා යථාසකං කිච්චවිසෙසෙන සෙසානං තිණ්ණං තිණ්ණං උපකාරිකා භොන්ති, යෙන සහජාතාදිනා පච්චයෙන පච්චයා භොන්ති. තෙනාහ “න ච අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සාය න තිට්ඨන්ති”ති. මනාපෙහීති මනොහරෙහි වාතුරියවන්තෙහි. වණ්ණසණ්ඨානවික්ඛෙපෙහීති කාළසාමතාදිවණ්ණෙහි, පුටුලවිවරකිසතාදිසණ්ඨානෙහි, හත්ථහමුකාදිවික්ඛෙපෙහි ව. සරසලක්ඛණන්ති සභාවභූතං ලක්ඛණං, සකිච්චකං වා සභාවං.

මහාපරිභාරතොති එත්ථ වචනත්ථං වදන්තො ආහ “මහන්තෙහි...පෙ.... භූතානි, මහාපරිභාරානි වා භූතානී”ති. තත්ථ පච්ඡිමත්ථෙ පුරිමපදෙ උත්තරපදස්ස පරිභාර-සද්දස්ස ලොපං කත්වා “මහාභූතානී”ති වුත්තං.

තථා හීති තතො එව විකාරස්ස මහන්තත්තා එවාති තං විකාරං දස්සෙතුං “භූමිතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අවිච්චිමතොති අග්ගිස්ස. කොට්ඨසතසහස්සං එකං කොට්ඨසතසහස්සෙකං චක්කවාලන්ති තං සබ්බං ආණාබෙත්තභාවෙන එකං කත්වා වදති. විලීයතීති විපත්තිකරමෙසාහිවුට්ඨයෙන බාරුදකෙන ලවණං විය විලයං ගච්ඡති විද්ධංසති. කුපිතෙනාති බුහිතෙන. විකීරතීති විධමති විද්ධංසති.

අනුපාදින්නෙසු විකාරමහත්තං දස්සෙත්වා උපාදින්නෙසු දස්සෙන්නො “පත්ථද්ධො”තිආදිමාහ. තත්ථ කට්ඨමුඛෙන වාති වා-සද්දො උපමත්ථො. යථා කට්ඨමුඛෙන සජ්ජෙන ඩට්ඨො පත්ථද්ධො භොති, එවං පථව්වාතූජ්ජකොපෙන සො කායො කට්ඨමුඛෙව භොති, කට්ඨමුඛමුඛගතො විය පත්ථද්ධො භොතීති අත්ථො. අථ වා වා-සද්දො අවධාරණත්ථො. සො “පථව්වාතූජ්ජකොපෙන වා”ති එවං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො — කට්ඨමුඛෙන ඩට්ඨොපි කායො පථව්වාතූජ්ජකොපෙනෙව පත්ථද්ධො භොති, තස්මා පථව්වාතූයා අවිසුත්තො සො කායො සබ්බදා කට්ඨමුඛමුඛගතො විය භොතීති. වා-සද්දො වා අනියමත්ථො, තත්‍රායමත්ථො — කට්ඨමුඛෙන ඩට්ඨො කායො පත්ථද්ධො භොති වා, න වා භොති මන්තාගදවසෙන, පථව්වාතූජ්ජකොපෙන පන මන්තාගදරහිතො සො කායො කට්ඨමුඛමුඛගතො විය භොති එකන්තපත්ථද්ධොති.

පුතියොති කුටීතො. සන්තත්තොති සබ්බසො තත්තො සමුජ්ජන්තදාහො. සඤ්ජින්නොති සමන්තතො ඡින්නො පරමාණුහෙදසඤ්චුණ්ණො ආයස්මතො උපසෙනත්ථෙරස්ස සරීරං විය. මහාවිකාරානි භූතානීති මහාවිකාරවන්තානි භූතානි මහාභූතානීති පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපෙන නිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. “පථවී”තිආදිනා සබ්බලොකස්ස පාකට්ඨානිපි විපල්ලාසං මුඤ්චිත්වා

යථාසභාවතො පරිග්ගණ්හනෙ මහන්තෙන වායාමෙන විනා න පරිග්ගණ්හන්තීති දුට්ඨඤ්ඤායාසභාවත්තා “මහන්තානී”ති වුච්චන්ති. තානි හි සුට්ඨඤ්ඤායානි. “අමහන්තානී”ති මන්ත්වා යීතා තෙසං දුප්පරිග්ගහනං දිස්වා “අහො මහන්තානි එතානී”ති ජානාතීති මහාභූතෙකදෙසතාදීහි වා කාරණෙහි මහාභූතානි. එතා හි ධාතුයො මහාභූතෙකදෙසතො, මහාභූතසාමඤ්ඤතො, මහාභූතසන්තිස්සයතො, මහාභූතභාවතො, මහාභූතපරියොසානතො වාති ඉමෙහිපි කාරණෙහි “මහාභූතානී”ති වුච්චන්ති.

තත්ථ මහාභූතෙකදෙසතොති “භූතමිදන්ති, හික්ඛවෙ, සමනුපස්සථා”තිආදීසු (ම. නි. 1.401) හි අවිසෙසෙන ඛන්ධපඤ්චකං “භූත”න්ති වුච්චති. තත්ථ යදිදං කාමහවෙ, රූපහවෙ, පඤ්චවොකාරහවෙ, එකච්චෙ ව සඤ්ඤීහවෙ පචත්තං ඛන්ධපඤ්චකං, තං මහාවිසයතාය “මහාභූත”න්ති වත්තබ්බතං අරහති. පථවීආදයො පන චතස්සො ධාතුයො තස්ස මහාභූතස්ස එකදෙසභූතා “මහාභූතා”ති වුච්චන්ති. සමුදායෙසු හි පචත්තවොහාරා අවයවෙසුපි දිස්සන්ති යථා “සමුද්දො දිට්ඨො, පටො දඬිට්ඨො”ති ව. මහාභූතසමඤ්ඤතොති තදධීනවුත්තිතාය හවන්ති එත්ථ උපාදාරූපානීති භූතානි, පථවීආදයො චතස්සො ධාතුයො. සා පනායමෙනාසු භූතසමඤ්ඤා අනඤ්ඤත්ථවුත්තිතාය උපාදාරූපානං අවිපරීතට්ඨා, ලොකස්ස චෙතා බහුපකාරා, චක්ඛුසමුද්දාදීනං නිස්සයභූතා වාති මහන්තානි භූතානීති සමඤ්ඤායිංසු. මහාභූතසන්තිස්සයතොති මහන්තානං මහානුභාවානං මහාසම්මතමන්ධාතුප්පභූතීනං රඤ්ඤං, සක්කාදීනං දෙවානං, වෙපවිත්තිආදීනං අසුරානං, මහාබ්‍රහ්මාදීනං බ්‍රහ්මානං, ගුණතො වා මහන්තානං බුද්ධානං, පච්චෙකබුද්ධානං, සාවකානං උපාදායුපාදාය වා සබ්බෙසම්පි භූතානං සත්තානං නිස්සයභූතතාය මහන්තා භූතා එතෙසුති මහාභූතා. වාතුමහාභූතීකො හි තෙසං කායොති. මහාභූතභාවතොති බහුභූතභාවතො. අයං හි මහා-සද්දො “මහාජනො සන්තිපතිතො”තිආදීසු බහුභාවෙ දිස්සති. පථවීආදයො ව ධාතුයො එකස්මිම්පි අත්තභාවෙ අපරිමෙයාප්පහෙදා පචත්තන්ති. තස්මා මහන්තා බහු අනෙකසතසහස්සප්පහෙදා භූතානි මහාභූතා. මහාභූතපරියොසානතොති මහාභූතස්ස වසෙන පරියොසානප්පත්තිතො.

“කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා;
යො ව කාලසසො භූතො, ස භූතපච්චිං පච්චි”ති. (ජා. 1.2.190) –

හි එවමාදීසු බිණාසවො “භූතො”ති වුත්තො. සො හි උච්ඡින්නභවනෙත්තිකතාය ආයතීං අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා එකත්තතො “භූතො”ති වුච්චති, න ඉතරෙ, හවිස්සන්තීති වොහාරං අනතීතත්තා. භූතො එව ඉධ පූජාවසෙන “මහාභූතො”ති වුත්තො යථා “මහාබිණාසවො, මහාමොග්ගල්ලානො”ති ව. ඉමාසඤ්ච ධාතුනං අනාදිමති සංසාරෙ

පබ්බතවසෙන පවත්තමානානං යථාචුත්තස්ස මහාභූතස්සෙව සන්තානෙ පරියොසානප්පත්ති, නාඤ්ඤත්‍ර. තස්මා මහාභූතෙ භූතා පරියොසානං පත්තාති මහාභූතා පුරිමපදෙ භූත-සද්දස්ස ලොපං කත්වා. එවමෙනා ධාතුයො මහාභූතෙකදෙසතාදීහි මහාභූතාති වෙදිතබ්බා. පථවීආදීනං කක්ඛලපග්ගරණාදිවිසෙසලක්ඛණසමඬ්භිතා

අපරිච්චත්තධාතුලක්ඛණානංයෙවාති ආහ “ධාතුලක්ඛණං අනතීත්තත්ත”ති. න හි සාමඤ්ඤපරිච්චාගෙන විසෙසො, විසෙසනිරපෙක්ඛං වා සාමඤ්ඤං පවත්තති. තථා හි වදන්ති -

“තමත්ථාපෙක්ඛතො හෙදං, සසාමඤ්ඤං ජහාති නො;
ගණ්හාති සංසයුප්පාදා, සමෙවෙකත්ථකං ද්වය”න්ති.

සලක්ඛණධාරණෙන වාති යෙන සලක්ඛණධාරණෙන “ධාතුයො”ති වුවුවන්ති, තෙනෙව “ධම්මා”තිපි වුවුවන්ති උභයථාපි නිස්සත්තනිජ්ජීවතාය එව විභාවනතො. තෙනෙවාහ - “ජධාතුරොයං හික්ඛු පුරිසො, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරතී”ති ව. අරූපානං ඛණතො රූපානං ඛණස්ස නාතිඉත්තරතායාහ “අත්තතො ඛණානුරූප”න්ති. ධරණෙනාති යානෙන, පවත්තනෙනාති අත්ථො. ඛයට්ඨෙතාති ඛණහඬ්ගතාය. භයට්ඨෙතාති උදයවයපටිපිළනාදිනා සප්පටිභයතාය. අසාරකට්ඨෙතාති අත්තසාරවිරහෙන.

353. සහුප්පන්නාව එතාති එතා වතස්සො ධාතුයො සහ උප්පන්නාව සහ පවත්තමානාව සමානකාලෙ ලබ්භමානාපි අවකංසතො සබ්බපරියන්තිමෙ උතුචිත්තාභාරසමුට්ඨානෙසු සුද්ධට්ඨකෙ, කම්මජෙසු ජීවිතනවකෙති එකෙකස්මිං සුද්ධට්ඨකාදිකලාපෙපි පදෙසෙන අවිනිබ්භූත්තා විසුං විසුං අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානතාය. යත්ථ හි නිස්සන්නං ධාතූනං පතිට්ඨාවසෙන පථවී, තත්ථෙව තස්සා ආබන්ධනපරිපාවනසමුදිරණවසෙන ඉතරා. එස නයො සෙසාසුපි.

354. පුරිමා ද්වෙ ගරුකත්තා සභාගා අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති අධිප්පායො. එත්ථ ච නනු පථවියාපි ලහුභාවො අත්ථී. තථා හි සා “කක්ඛලං මුදුකං සණ්ඨං එරූසං ගරුකං ලහුක”න්ති නිද්දිට්ඨා, ආපෙපි ලහුභාවො ලබ්භතෙවාති? න, නිජ්ජරියායගරුභාවස්ස අධිප්පෙතත්තා. ගරුභාවො එව හි පථවීධාතුයා ගරුතරං උපාදාය ලහුභාවොති පරියායෙන වුත්තො සීතභාවො විය තෙජොධාතුයා. යදි එවං රූපස්ස ලහුතාති කථං? අයම්පි වුත්තනායා එව ලහුතාකාරං උපාදාය ලබ්භනතො. න හි පරිච්ඡේදවිකාරලක්ඛණාති පරමත්ථතො ලබ්භන්ති නිජ්ජන්තරූපානං අවත්ථාවිසෙසසභාවතො. තස්මා පරමත්ථසිද්ධං ගරුභාවං සන්ධාය වුත්තං “පුරිමා ද්වෙ ගරුකත්තා සභාගා”ති. “තථා”ති පදෙන “සභාගා”ති ඉමමත්ථං උපසංහරති. “ද්වෙ”ති පන ඉදං යථා “පුරිමා”ති එත්ථ,

එවං “පච්ඡිමා”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. විසභාගා ගරුකලභුකභාවතොති අධිජ්ජායො. යථා ච ගරුකලභුකභාවෙහි, එවං පෙය්‍යභාවාපෙය්‍යභාවෙහි ච සභාගවිසභාගතා යොජෙතබ්බා.

355. අජ්ඣත්තිකා හෙට්ඨා චුත්තඅජ්ඣත්තිකා, සත්තසන්තානපරියාපන්තාති අත්ථො. විඤ්ඤාණචත්ථු විඤ්ඤත්තිඉන්ද්‍රියානන්ති චක්ඛාදීනං ඡන්තං විඤ්ඤාණචත්ථුනං, ද්විත්තං විඤ්ඤත්තිනං, ඉත්ථිපුරිසිත්තියජීවිතිත්තියානඤ්ච. යෙ පන “විඤ්ඤාණචත්ථුති හදයචත්ථු ගහිත”න්ති වදන්ති, තෙසං ඉන්ද්‍රිය-ග්ගහණෙන අට්ඨන්තම්පි රුපිත්තියානං ගහණං වෙදිතබ්බං. “චුත්තවිපරිතජ්ජකාරා”ති ඉදං බාහිරානං ධාතුනං යථා සබ්බසො විඤ්ඤාණචත්ථුවිඤ්ඤත්තිඉන්ද්‍රියානං අනිස්සයතා ච ඉරියාපථවිරහො ච චුත්තවිපරියායො, එවං චතුසමුට්ඨානතාපිති කත්වා චුත්තං, න ලක්ඛණරූපස්ස විය කුතොවිපි සමුට්ඨානස්ස අභාවතො උතුසමුට්ඨානතාය තාසං. ලභුතාදිනිස්සයතාපි අජ්ඣත්තිකානං ධාතුනං චත්තබ්බා, න චා චත්තබ්බා. විඤ්ඤත්ති-ග්ගහණං හි ලක්ඛණන්ති.

356. ඉතරාහීති ආපොතෙජොවායුධාතුහි. එකසඬගහාති සජාතිසඬගහෙන එකසඬගහා. සමානජාතියානං හි සඬගහො සහජාතිසඬගහො. තෙනාහ “සමුට්ඨානනානත්තභාවතො”ති.

357. තිණ්ණං මහාභූතානං පතිට්ඨා හුත්වා පච්චයො හොතීති යෙහි මහාභූතෙහි සම්පිණ්ඩනවසෙන සඬගහිතා, පරිපාවනවසෙන අනුපාලිතා, සමුදිරණවසෙන විත්ථම්හිතා ච, තෙසං අත්තනා සහජාතානං තිණ්ණං මහාභූතානං පතිට්ඨා හුත්වා තතො එව සන්ධාරණවසෙන අවස්සයො හොති, චුත්තනයෙන චා පතිට්ඨා හුත්වා සහජාතාදිවසෙන පච්චයො හොතීති. එස නයො සෙසාසුපි.

358. යදිපි අඤ්ඤමඤ්ඤආහොගපච්චවෙක්ඛණරහිතා එතෙ ධම්මාති හෙට්ඨා ධාතුනං අසමන්තාභාරතා දස්සිතා එව, අථාපි ඉමිනාව නයෙන විසුං කම්මට්ඨානපරිග්ගහො කාතබ්බොති දස්සෙත්තො “පථවීධාතු චෙත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ පථවීධාතු චෙත්ථාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන අයම්පි එකො මනසිකාරජ්ජකාරොති දිපෙති. එත්ථාති එතාසු ධාතුසු. අහං “පථවීධාතු”ති චා “පච්චයො හොමී”ති චා න ජානාතීති අත්තනි විය අත්තතො කිච්චෙ ච ආහොගාභාවං දස්සෙත්වා උපකාරකස්ස විය උපකත්තබ්බානම්පි ආහොගාභාවං දස්සෙතුං “ඉතරානිපි”තිආදි චුත්තං. සබ්බත්ථාති සබ්බාසු ධාතුසු, තත්ථාපි අත්තකිච්චුපකත්තබ්බහෙදෙසු සබ්බෙසු.

359. පච්චයවිභාගතොති පච්චයධම්මවිභාගතො චෙව පච්චයභාවවිභාගතො ච. “පච්චයතො”ති හි ඉමිනා පථවිආදීනං අඤ්ඤාසාධාරණො පතිට්ඨාභාවාදිනා සෙසභූතත්තයස්ස පච්චයභාවො චුත්තො. ඉධ පන යෙහි ධම්මෙහි පථවිආදීනං උප්පත්ති, තෙසං පථවිආදීනඤ්ච අනවසෙසතො පච්චයභාවවිභාගො චුච්චතීති අයං ඉමෙසං ද්විත්තං ආකාරානං විසෙසො. කම්මන්ති කුසලාකුසලං රූපුප්පාදකං කම්මං. චිත්තන්ති යං කිඤ්චි රූපුප්පාදකං චිත්තං. ආහාරොති අප්ඤ්ඤාත්තිකො රූපුප්පාදකො ආහාරො. උතුති යො කොචි උතු, අත්ථතො තෙජොධාතු. කම්මමෙවොති අවධාරණං සමුට්ඨානසංකරාභාවදස්සන්ථං, තෙන අකම්මජානම්පි කෙසඤ්චි කම්මස්ස පරියායපච්චයභාවො දීපිතො හොති. තථා හි වක්ඛති “කම්මපච්චයචිත්තසමුට්ඨාන”න්තිආදි. නනු ච කම්මසමුට්ඨානානං කම්මතො අඤ්ඤානපි පච්චයෙන භවිතඛිබ්බන්ති? භවිතඛිබ්බං, සො පන කම්මගතිකොවාති පටියොගීනිචත්තන්ථං අවධාරණං කතං, තෙනාහ “න චිත්තාදියො”ති. චිත්තාදියමුට්ඨානානන්ති එත්ථාපි අයමත්ථො යථාරහං චත්තඛිබ්බො. ඉතරෙති චිත්තාදිතො අඤ්ඤා. ජනකපච්චයොති සමුට්ඨාපකතං සන්ධාය චුත්තං, පච්චයො පන කම්මපච්චයොච. චුත්තං හි “කුසලාකුසලා චෙතනා විපාකානං ඛන්ධානං කටත්තා ච රූපානං කම්මපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටියා. 1.1.427).

සෙසානන්ති චිත්තාදියමුට්ඨානානං. පරියායතො උපනිස්සයපච්චයො හොතීති පටියානෙ (පටියා. 1.1.9) අරූපානංයෙව උපනිස්සයපච්චයස්ස ආගතත්තා නිප්පරියායෙන රූපධම්මානං උපනිස්සයපච්චයො නත්ථි. සුත්තෙ පන “පුග්ගලං උපනිස්සාය ව්‍යාපණ්ඩං උපනිස්සායා”ති වචනතො සුත්තන්තිකපරියායෙන විනා අභාවො උපනිස්සයපච්චයොති වෙදිතඛිබ්බො. චිත්තං ජනකපච්චයො හොතීති සහජාතනිස්සයාහාරාදිවසෙන පච්චයො හොත්තං චිත්තං සමුට්ඨාපකතං උපාදාය “ජනකපච්චයො හොතී”ති චුත්තං. ආහාරඋතුසුපි එසෙව නයො.

එවං කම්මාදීනං පච්චයධම්මානං වසෙන ධාතුසු පච්චයවිභාගං දස්සෙත්වා ඉදානි තංසමුට්ඨානානං ධාතුනම්පි වසෙන පච්චයවිභාගං දස්සෙත්තො පටිමං තාව “කම්මසමුට්ඨානං මහාභූත”න්තිආදිනා උද්දිසිත්වා පුන “තත්ථ කම්මසමුට්ඨානා පථවිධාතු”තිආදිනා නිද්දිසති. තත්ථ කම්මසමුට්ඨානා පථවිධාතූති “කම්මසමුට්ඨානං මහාභූත”න්ති එත්ථ සාමඤ්ඤතො චුත්තා කම්මප්පථවිධාතු. කම්මසමුට්ඨානානං ඉතරාසන්ති කම්මජානං ආපොධාතුආදීනං තිස්සන්තං ධාතුනං සහුප්පත්තියා අත්තතො උපකාරකානං තාසං උපකාරකතො, ආධාරභාවතො, උප්පාදතො යාව භඩ්ගාධරණතො, විගමාභාවතො ච සහජාතඅඤ්ඤාමඤ්ඤානිස්සයඅත්ථිඅවිගතවසෙන චෙව පතිට්ඨාවසෙන ච පච්චයො හොති, හොත්තී ච කම්මං විය අත්තතො, තාසඤ්ච න ජනකවසෙන පච්චයො හොති අසමුට්ඨාපකත්තා තාසං. කාමඤ්චෙත්ථ

නිස්සයපච්චය-ග්ගහණෙනෙව පතිට්ඨාභාවො සඬගහිතො, පථව්ඨාතුයා පන අනඤ්ඤසාධාරණකිව්චං සහජාතානං පතිට්ඨාභාවොති ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං “පතිට්ඨාවසෙන වා”ති විසුං කත්වා වුත්තං. ආබන්ධනවසෙන වාතිආදීසුපි එසෙව නයො. තිසන්තතිමහාභූතානන්ති උතුචිත්තාභාරසමුට්ඨානානං චතුමහාභූතානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අවොකිණ්ණානං, අවිච්ඡේදෙන පවත්තිං උපාදාය සන්තතිති සන්තතිග්ගහණං. පථව්ඨාතුයා පතිට්ඨාභාවො නාම සහජාතානං ධම්මානංයෙවාති ආහ “න පතිට්ඨාවසෙනා”ති. න ආබන්ධනවසෙනාතිආදීසුපි එසෙව නයො. එත්ථාති එතෙසු කම්මසමුට්ඨානමහාභූතෙසු. “චිත්තසමුට්ඨානා පථව්ඨාතු චිත්තසමුට්ඨානානං ඉතරාස”න්තිආදීසු සුකරො තන්තිනයො නෙතුන්ති “චිත්තආහාර...පෙ.... එසෙව නයො”ති අතිදිසති.

සහජාතාදිපච්චයවසජ්ජවත්තාසු ව පනාති එත්ථ ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, පන-සද්දො විසෙසත්ථො, තද්වහයෙන ව යථාවුත්තසහජාතාදිපච්චයෙහි පවත්තමානා ධාතුයො ඉමිනා විසෙසෙන පවත්තන්තිති ඉමමත්ථං දීපෙති.

ඉදානි තං විසෙසං දස්සෙතුං “එකං පටිච්චා”තිගාථමාහ. තත්ථ එකං ධාතුං පටිච්ච තිස්සො ධාතුයො චතුධා සම්පවත්තන්ති, තිස්සො ධාතුයො පටිච්ච එකාව ධාතු චතුධා සම්පවත්තති, ද්වෙ ධාතුයො පටිච්ච ද්වෙ ධාතුයො ඡධා සම්පවත්තන්තිති යොජනා. අත්ථො පන පථව්ඨාදීසු එකෙකිස්සා පච්චයභාවෙ ඉතරාසං තිස්සන්තං තිස්සන්තං පච්චයුජ්ජන්තතාති අයමෙකො චතුක්කො, තිස්සන්තං තිස්සන්තං පච්චයභාවෙ ඉතරාය එකෙකිස්සා පච්චයුජ්ජන්තතාති අයමපරො චතුක්කො, පයමදුතියා, තතියචතුත්ථා, පයමතතියා, දුතියචතුත්ථා, පයමචතුත්ථා, දුතියතතියාති ඉමාසං ද්වින්තං ද්වින්තං පච්චයභාවෙ තත්ථ තත්ථ ඉතරාසං ද්වින්තං ද්වින්තං පච්චයුජ්ජන්තතාති අයමෙකො ඡක්කො. එවං පච්චයභාවෙන චතුධා, ඡධා ව පවත්තමානානං එකකද්විකතිකවසෙන තිකදුකඑකකවසෙන ව යථාක්කමං පච්චයපච්චයුජ්ජන්තතාවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අයඤ්ච

පච්චයභාවො

සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයඅත්ථිඅවිගතපච්චයවසෙන, තත්ථාපි ව අඤ්ඤමඤ්ඤමුඛෙනෙව වෙදිතබ්බො. යං සන්ධාය වුත්තං පටිච්චවාරෙ “එකං මහාභූතං පටිච්ච තයො මහාභූතා, තයො මහාභූතෙ පටිච්ච එකං මහාභූතං, ද්වෙ මහාභූතෙ පටිච්ච ද්වෙ මහාභූතා උජ්ජජ්ජන්ති”ති (පටියා. 1.1.53).

අභික්කමපටික්කමාදීති

ආදි-සද්දෙන

ආදානවිස්සජ්ජනාදිකායිකකිරියාකරණස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො. උජ්ජිලනස්ස පච්චයො හොති සට්ඨනකිරියාය පථව්ඨාතුවසෙන සිජ්ඣනතො. සාවාති පථව්ඨාතුයෙව. ආපොධාතුයා අනුගතා ආපොධාතුයා තත්ථ අජ්ජධානභාවං, පථව්ඨාතුයා ව පධානභාවන්ති පතිට්ඨාභාවෙ විය පතිට්ඨාපනෙපි

සාතිසයකිව්වත්තා තස්සා පතිට්ඨාපනස්ස පාදට්ඨපනස්ස පච්චයො හොතීති සම්බන්ධො. අවක්ඛෙපනස්සාති අධොනික්ඛිපනස්ස. තත්ථ ච ගරුතරසභාවාය ආපොධාතුයා සාතිසයො ඛ්‍යාපාරොති ආහ “පට්ඨිධාතුයා අනුගතා ආපොධාතු”ති. තථා උද්ධඬිගතිකා තෙජොධාතුති උද්ධරණෙ වායොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො චුත්තො. තිරියං ගතිකාය වායොධාතුයා අතිහරණවිතිහරණෙසු සාතිසයො ඛ්‍යාපාරොති තෙජොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො ගතිතො. තත්ථ ධීතට්ඨානතො අභිමුඛං පාදස්ස හරණං අතිහරණං, පුරතො හරණං. තතො ථොකං විතික්කම්ම හරණං විතිහරණං, පස්සතො හරණං.

එකෙකෙන මුඛෙනාති “පත්ථටත්තා පට්ඨි”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.347) විහත්තෙසු තෙරසසු ආකාරෙසු එකෙකෙන ධාතුනං පරිග්ගණ්හනමුඛෙන. ස්වායත්ති සො අයං උපචාරසමාධි. කථං පනස්ස වචන්ථානපරියායොති ආහ “චතුත්තං ධාතුන”ත්තිආදි.

360. ඉදානි ඉමිස්සා භාවනාය ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “ඉදඤ්ච පනා”තිආදි චුත්තං. සුඤ්ඤතං අවගාහනීති ධාතුමත්තතාදස්සනෙන රූපකායස්ස අනත්තකතං වචන්ථාපයතො තදනුසාරෙන නාමකායස්සාපි අනත්තකතා සුපාකටා හොතීති සබ්බසො අත්තසුඤ්ඤතං පරියොගාහති තත්ථ පතිට්ඨහති. සත්තසඤ්ඤං සමුග්ඝාතෙතීති තතො එව “සත්තො පොසො ඉන්ථි පුරිසො”ති එවං පවත්තං අයාථාවසඤ්ඤං උග්ඝාතෙති සමුහනති. වාළමිගයක්ඛරක්ඛසාදිවිකප්පං අනාවප්පමානොති සසන්තානෙ විය පරසන්තානෙපි ධාතුමත්තතාය සුදිට්ඨත්තා ඛිණ්ණසථො විය “ඉමෙ සිහඛ්‍යග්ඝාදයො වාළමිගා, ඉමෙ යක්ඛරක්ඛසා”ති එවමාදිවිකප්පං අකරොත්තො භයහෙරවං සහති අභිභවති. යථාචුත්තවිකප්පනාපප්පනං හි භයහෙරවසහනස්ස කාරණං චුත්තං. උග්ඝාතො උප්පිලාවිතත්තං. නිග්ඝාතො දීනභාවප්පත්ති. මහාපඤ්ඤො ච පන හොති ධාතුවසෙන කායෙ සම්මදෙව ඝනවිනිබ්බොගස්ස කරණතො. තථා හිදං කම්මට්ඨානං බුද්ධිවර්තස්ස අනුකූලත්ති චුත්තං, සුගතිපරායණො වා ඉන්ද්‍රියානං අපරිපක්කතායත්ති අධිප්පායො.

එකුනවිසතිභාවනානායපටිමණ්ඩිතස්ස

චතුර්ධාතුවචන්ථානනිද්දෙසස්ස ලීනත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

361. “කො සමාධි”තිආදිනා සරූපාදිප්‍රවිෂා යාවදෙව විභාගාවබ්බොධනත්ථා. සරූපාදිතො හි ඤාතස්ස පහෙදො චුච්චමානො සුච්ඤ්ඤෙය්‍යා හොති සඬ්ඛෙපපුබ්බකත්තා විත්ථාරස්ස, විත්ථාරවිධිනා ච

සඬුබෙපවිධි සඬුගස්හතිති “සමාධිස්ස විත්ථාරං භාවනානයඤ්ච දස්සෙතු”න්ති වුත්තං. අථ වා “කො සමාධි”තිආදිනාපි සමාධිස්සෙව පකාරභෙදො දස්සියති, භාවනානිසංසොපි භාවනානයනිස්සිතො එවාති අධිජ්ජායෙන “විත්ථාරං භාවනානයඤ්ච දස්සෙතු”න්ති වුත්තං. සබ්බජ්ජකාරතොති පලිබොධුපච්ඡෙදාදිකස්ස සබ්බස්ස භාවනාය පුබ්බකිච්චස්ස කරණජ්ජකාරතො වෙව සබ්බකම්මට්ඨානභාවනාවිභාවනතො ව.

“සමත්තා හොති”ති වත්වා තමෙව සමත්තභාවං විභාවෙතුං “දුච්චොයෙවා”තිආදි වුත්තං. ඉධ අධිජ්ජෙතො සමාධිති ලොකියසමාධිං ආහ. දසසු කම්මට්ඨානෙසුති යාති හෙට්ඨා “උපචාරාවහානී”ති වුත්තානි දස කම්මට්ඨානානි, තෙසු. අජ්ජනාපුබ්බභාගචිත්තෙසුති අජ්ජනාය පුබ්බභාගචිත්තෙසු අට්ඨන්තං ඤානානං පුබ්බභාගචිත්තූප්පාදෙසු. එකග්ගතානි එකාවජ්ජනවිථියං, නානාවජ්ජනවිථියඤ්ච එකග්ගතා. අවසෙසකම්මට්ඨානෙසුති “අජ්ජනාවහානී”ති වුත්තෙසු තිංසකම්මට්ඨානෙසු.

සමාධිආනිසංසකථාවණ්ණනා

362. දිට්ඨධම්මො වුවචති පච්චක්ඛෙතො අත්තභාවො, තත්ථ සුඛවිභාරො දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරො. කාමං “සමාපජ්ජිත්වා”ති එතෙන අජ්ජනාසමාධියෙව විභාවිතො, “එකග්ගචිත්තා”ති පන පදෙන උපචාරසමාධිනොපි ගහණං හොතිති තතො නිවත්තනත්ථං “අජ්ජනාසමාධිභාවනා”ති වුත්තං. න ඛො පනෙතෙති එතෙ බාහිරකභාවිතා ඤානධම්මා විත්තෙකග්ගතාමත්තකරා. අරියස්ස චිත්තෙය බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ “සල්ලෙඛා”ති න වුවචන්ති කිලෙසානං සල්ලෙඛනපටිපදා න හොතිති කත්වා, සාසනෙ පන අවිහිංසාදයොපි සල්ලෙඛාව ලොකුත්තරපාදකත්තා.

සම්බාධෙති තණ්හාසංකිලෙසාදිනා සංකිලිට්ඨතාය පරමසම්බාධෙ අතිවිය සඬුකට්ටිඨානභූතෙ සංසාරජ්ජවත්තෙ. ඕකාසාධිගමනයෙනාති අත්ථපටිලාභයොග්ගස්ස නවමඛණසඬුබාතස්ස ඕකාසස්ස අධිගමනයෙන. තස්ස හි දුල්ලභතාය අජ්ජනාධිගමමිපි අනධිගමයමානො සංවෙගබ්භුලො පුග්ගලො උපචාරසමාධිමිහියෙව යත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොති “සීසං සංසාරදුක්ඛං සමතික්කමිස්සාමී”ති.

අභිඤ්ඤාපාදකන්ති ඉද්ධිවිධාදිඅභිඤ්ඤාඤාණපාදකභූතං අධිට්ඨානභූතං. හොතිති වුත්තනයාති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, තෙන “ඉමිනා පකාරෙන වුත්තනයා”ති සෙසාභිඤ්ඤානමිපි වුත්තජ්ජකාරං සඬුගණ්හාති. සති සති ආයතනෙති පුරිමභවසිද්ධෙ අභිඤ්ඤාධිගමස්ස කාරණෙ විජ්ජමානෙ. අභිඤ්ඤාධිගමස්ස හි අධිකාරො ඉච්ඡිතබ්බො, යො “පුබ්බභෙතු”ති වුවචති. න

සමාපත්තීසු වසීභාවො. තෙනාහ භගවා “සති සති ආයතනෙ”ති (ම. නි. 3.158; අ. නි. 3.102). අභිඤ්ඤාසවණිකරණීයස්සාති චක්ඛමානවිභාගාය අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය සවණිකාතබ්බස්ස. ධම්මස්සාති භාවෙනබ්බස්ස චෙව විභාවෙනබ්බස්ස ච ධම්මස්ස. අභිඤ්ඤාසවණිකිරියාය චිත්තං අභිනින්නාමෙතීති යොජනා. තත්ත තත්තෙවාති තස්මිං තස්මිංයෙව සවණිකාතබ්බධම්මෙ. සක්ඛිභාවාය පච්චක්ඛකාරිතාය භබ්බො සක්ඛිභබ්බො, තස්ස භාවො සක්ඛිභබ්බතා, තං සක්ඛිභබ්බතං.

තං තං භවගමිකම්මං ආරබ්භ භවපත්ථනාය අනුප්පන්නායපි කම්මස්ස කතුපවිතභාවෙනෙව භවපත්ථනාකිච්චං සිජ්ඣතීති දස්සෙන්නො ආහ “අපත්ථයමානා වා”ති. සහ බ්‍යෙති පවත්තතීති සහබ්‍යො, සභායො, ඉධ පන එකභවුපගො අධිප්පෙතො, තස්ස භාවො සහබ්‍යතා, තං සහබ්‍යතං.

කිං පන අප්පනාසමාධිභාවනායෙව භවවිසෙසානිසංසා, උදාහු ඉතරාපීති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “උපචාරසමාධිභාවනාපී”තිආදි.

නිබ්බානන්ති තිස්සන්තං දුක්ඛතානං නිබ්බුන්ති. රූපධම්මෙ පරියාපන්නා විජ්ජමානාපි සඤ්චාරදුක්ඛතා චිත්තස්ස අභාවෙන අසන්නසමාව. තෙනාහ “සුඛං විහරිස්සාමා”ති. සොළසහි ඤාණවරියාහීති අනිච්චානුපස්සනාදුක්ඛඅනත්තනිබ්බදාවිරාගනිරොධපටිනිස්සග්ගවිච්චානුපස්සනාති ඉමාහි අට්ඨහි, අට්ඨහි ච අරියමග්ගඵලඤාණෙහීති එවං සොළසහි. නවහි සමාධිවරියාහීති පඤ්චන්තං රූපජ්ඣානානං, චතුන්තං අරූපජ්ඣානානඤ්ච වසෙන එවං නවහි. කෙචි පන “චත්තාරො රූපජ්ඣානසමාධි, චත්තාරො අරූපජ්ඣානසමාධි, උභයෙසං උපචාරසමාධිං එකං කත්වා එවං නවා”ති වදන්ති.

සමාධිභාවනායොගෙති සමාධිභාවනාය අනුයොගෙ අනුයුඤ්ජනෙ, සමාධිභාවනාසඤ්චාතෙ වා යොගෙ. යොගොති භාවනා වුච්චති. යථාහ “යොගා වෙ ජායතී භූරී”ති (ධ. ප. 282).

363. සමාධිපීති පි-සද්දෙන සීලං සම්පිණ්ඨෙති.

සමාධිනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති එකාදසමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පතානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා නන්ති ජිනාච මානා,
නමෙව නාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....